

פירוש
התנועות

כל התנועות הם עשר
חמש גדולות וחמש קטנות
א התנועה גדולה ושמה
קמץ לעולם תעמיד ותארי
נקודה ובלבד שלא יהא טע
קרוב לה כמו וישמרת לא תאריך השין
הקמיונה מפני שהטעם במס אכל ושמות
אתה מאריך השין הקמיונה מפני שהטע
רחוק ממנה בתיו וכן כלם "או תנועה גדולה
ושמה יצרי לעולם תאריך בה ובלבד שלא
יהא הטעם קרוב לה כמו ונכרת לא תאריך
הבית מפני ש"מ"ם קרוב לה נריש ונונת
אתה מאריך הנית כי הטעם רחוק ממנה
וכן כלם "או תנועה גדולה נקודה אחרת
למעלה ושמה חלם לעולם תאריך בה
ובלבד שלא יהא טעם קרוב לה כמו ושמו
לא תאריך השין מפני שהטעם קרוב לה
כמו שזכרנו אתה מאריך השין כי הטעם
רחוק ממנה נריש וכן כלם "או תנועה
גדולה כשהיא נראו ושמה שרק לעולם
"אריך בה ובלבד שלא יהא הטעם קרוב
לה כמו בתולות לא תאריך התיו בפנ

שהטעם קרוב
לה בלבד בתולותיה
נוגות אתה מאריך

התנועה כי הטעם רחוק
ממנה בתיו וכן כלם "או
תנועה גדולה כשהיא נראו
לעולם תאריך בה ובלבד
שלא יהא טעם קרוב לה כמו
שירה לא תאריך התנועה כי
הטעם קרוב לה שירת אתה מאריך
התנועה כי הטעם רחוק לה וכן כלם
התנועות הקטנות א תנועה קטנה
ושויה פתח
לעולם תחטוף ותמחר קריאתה זולתה
יהיה בה טעם או געיה או אם תבוא עליה
אות מאותיות אחהע כמו יעשה יעבור
יהלך ודומיהם יען יחד וכל דומיהם
ואם אות אחהע בשווא לבדה תמחר
ותחטף כמו לא תחמר לא תחמל הקייעו
במים וכל דומיהם "א תנועה קטנה שלש
נקודות ושמה סגול תנאה בתנאי הפתח
למחר או לענכ והיא ננעד הערי "א
תנועה קטנה ושמה קמץ חטף היא ננעד
החלם ונקודה קמץ ושוא כמו חדישים
קדישים גרנות אך אם תבא אות שוואות
אחריה אינה יצריא שווא כמו חכמה

עצמה או אור
מורגשת בסוף התנה
ומקף כמו שמר לך זר
נא וכן אם תהיה על און
דגישה כמורנו שמיד
שהיה דינורנו יטמיי
חשבו שווא הנסתרתנו
הנראית "א שרק בלא ואו
כמו שלחן חקים חקה"
א חרף בלא יוד כמו שברם סתרו
סתם ממנו ממני נשלמו עשר התנועות

חמשה מיני קמץ הנקראים חטופים אלו הם פעם הראשו

שהוא שווא וקמץ ולפניו אות רפוייה
פתוחה בלשון כמו חדשים קדשים גרנות
השני פעם שהוא קמץ לבדו ולפניו אות
דגישה כמו מאדם ישדם נרת שרף רנו
השלישי פעם שהוא קמץ לבדו ולפניו און
שוואית חטופה כמו חכמה עינמה שביה
הרביעי פעם שהוא קמץ לבדו בסוף הנקח
של התנה ולפניו אות נזכרת בלשון והטע
של התיבה מלעיל על האות של הקמץ
הנזכר כמו וירץ אחימעץ ויהם יהוה את

ססריא ותחסינ
עיני עליהם משח
החמשי פעם שהוא
קמץ לבדו במקף ולפניו
אות נזכרת בלשון כמו חק
עולם שמרתם זכר נא
נשלמו כלם תהל לבדו עולם

עיתה אהל לבאר לך

קצת דקדוקיהם הראשון

קמץ הנקרא חטף שהוא עם שווא וקמ
ולפניו אות רפוייה פתוחה בלשון כמו חדש
ולמה החית של חדשים שווא וקמץ דעמי
בזכור שלא תדגש האות היא הדלת היא
שווא וקמץ כי אם היה קמץ לבדו תדגש
האות והיה חדשים כמו מגן גבוריהו מאו
וסוף בנדים ישדם העיני אלי נתקן להיות
כן אחר שווא וקמץ אות דגישה כי הוא
שוה כמו שווא ופתח או שווא וסגול או
שווא לבדו להביא אות רפוייה כמו אבותנו
ואתכם אזרה אילות לעזרת חושה
וכל מעשר הארץ וכן חדשים קדשים
גרנות וכל דומיהם והמכין יכין השני
קמץ לבדו ולפניו אות דגישה

כמו מאדם

ולמה האלף של מאד

קמץ לבדו דע כי מעבור שתדג
האות היא הדלת היא קמוצה כי
אם היה שווא וקמץ תהיה רפויה

האות והיה מאדם ולא יתכן להיות
בן אחר קמץ חטף לבדו אות רפויה

ועוד יותר שתפתח האות היא המסמכו
אות הערוגית כי כן דרך אותיות הערוגות
לפתוח אותם האותיות שעליהם כאשר
הם האותיות הערוגיות עם שווא וקמץ
כמו מאד מחזק מעמד וכן הם ראויים
להיות כלם ישרים כלו תפלות נרת שוך
כלם בקמץ לבדו ולא שווא וקמץ וכן
דומיהם והמבין יבין **השלישי**

הוא קמץ לבדו ולפניו

אות שוואית חטופה כמו חנמה ולמה
החית של חנמה קמץ לבדו דע כי מעבור
האות שלפניו שהיא שוואית וחטופה
היא קמוצה לברה ואין בה שווא כי אם
היה שווא וקמץ היה חנמה כפתיח
הלשון ואם היה קמץ לבדו וטעם בו היה
חנמה כמו עבר לנקה ועל כן אין צריך
לנקד אותו לא בשווא קמץ ולא בקמץ

שישבו טעם

בעבור שהוא שם דבר

כמו עינמה ויצווי שמרה מקמץ
לבדו וכן קרבה אל נפשי נאלה ומ
דומיהם והמבין יבין **הרביעי**

הוא קמץ לבדו בסוף

הנקודה של התבנה ולפניו אות נכרת
בלשון והטעם של התבנה מלעיל על
האות של הקמץ הנזכר כמו וירין ולמה
הריש של וירין קמץ לבדו דע כי נראה
לכל מבין כי מעבור חטיפת העדי של וירין
היא קמץ לבדו ומפני שתתחכנה ישרי

שכאות כי קמץ חטף לעולם הוא כמו
שכא פתח והשכא פתח כמו שכא לבדו
והידי היא האות הנזכרת בלשון אם היתה
באמצע המלה היתה שבאית והם יתנה
לך כמו שתי שבאיות אבל בסוף המלה
אין צריך לנקדה בשכא וזה הכלל כל אות
שבאית באמצע המלה ויהיה עליה קמץ
לבדו ואין בו טעם לעולם תקרא קמץ
חטף וכל אות נכרת בסוף המלה ויהיה
עליה קמץ ואין בה טעם לעולם תקרא
קמץ חטף כמו שמר תם וכל שתי אותיות
קמוצות והטעם באות הראשונה ואחר

סימן אותיות

יהוא ובגד כפת אלה תלדת
מיעדות אשר מפז חמודות ליל
הלל והודות סימני אויה אשר
מראש קנויה מפי חכמים עשויה
אותיות ארבעה יהוא נדת קמועה
סדרם אודיעה וסודם אשמיעה למה
משנים ועשרים ארבעה נעשו שרים
וכאשר נמסרים לבגד כפת נאסרים ונרפין
מסופרים זו היא עלתם ויופי קריאתם
ואין בכל המקרא כמותם לא יומר באמירה
חיון בארבע כספידה אויה האמורה אשר
על שני דרכים להם לבדם נסוכים וכחם
ערוכים יוד ואו המסולה פעם יפלא ופעם
יעלה הא אלף הנפלא בדרך אחד יעלה
זה מנהגם לעולם לא יישנו את גבולם
ברמפיק ומפסיק ואתי מרחיק מפיק
נהג בהא ואויור אבל אינו נהג מאלף
וכל בגד כפת הסמוך אליהם דעו לעולם
כמו שימה כפיהם ויאמר לה לב עשו כמור
שרי גברתי גוי גדול ברמשישה חולקים
על זה הסימן וסימניהן נמנה עליהן קותהו
שלו בה אדע גם מפסיק לעולם מפיק

האות השנית

נוכרת לעולם קמין חטף
כמו ותחס עיע ויהם יהוה את
סכרא וכלם עם קמין לבדו ולא יש
שכא וקמין אבל באתנה או בסוף
פסוק כלם ישובו בחלם כמו וירין
ויהם ותחס ואין צריך לומר יותר על זה
החמישי הוא קמין לבדו במקף ולפע
אות נוכרת בלשון כמו חק
עולם ולמה החית של חק עולם קמין ולא
חלם כי חק לעולם בחלם כמוכרת כמו
ויעמידה ליעקב לחק דע כי מעבד עשהו
סמוך תשוב החלם לקמין חטף ועם
מקף ועוד דע אחי כי כל חלם שיהיה
המלה ויהיה בו אות אחר החלם הנוכרת
בלשון לעולם תשוב האות לקמין חטף
שיהיה במקף כמו שמרתם זכר נא היה
בראשונה שמר מעותי ויהי זכר לאטרה
ליצחק ולישראל וכל דומיהם והמכין
יבין נשלמו כלם תהלה לאל יתכד

כמו כן כליל הוא והיה כיום ההוא
וראתי מרחיק כמו וזנחת פסח ועשי
פסח ואעירה כן וכל מה דסמך
לכנר נפת במקו נדון כאת מרחיק
ליעולם כמו מה בעני כדמי מה ברי
ומה כן בטני מה דורך מרוד מה
פריעת וכל שתי אותיות שוות וקדם
שנא ליעולם דגש כמו ויהי בכארה
ויהי בכאם הלא בכרמיש ויהי נבלות
שלמה וכל בית פא נדון בבית ביר
לפי שהן ממוינא אחד מן השפה כמו
ואכסדה כפריעה תהלתו בפיו ושאר
האותיות בדרך אחר ונמחות לאישתו
בכנות ברמז יז פסוקים סיני זה פוסק
ויליו חולקים ואותו נותקים וסימנה
כי נאה נאה וחברו כי נאה נאה
ידכו כאבן ינס ונאלת פי כמסה
נאדר בקדש בחדש השמיני בחמש
עשר יום לחדש בחג אשר ביהודה
ויהי בהוציאם ויהי במלכו הכהא
כל בית ירבעם ושמתי כדד שמשתי
נלאיתי כלכל ולא אוכל הלא כנעת
בה רוח הקדים תיבשיבויש קתרום
סבכא פסנתרין קדמא וכתיו כתיב
תנינא ליתוהימן מנינא מפני שהוא

מפסיק והוא כתיב בטית ומטעין
כיה סגיאין מן ספריא ודין הוא
קתרום סבכא פסנתרין וכל זני
זמרא ולית כותל דכתיב בטית נבל
ענינא דנאל תליתא הואאמן
מנינא מפני שאינו מפסיק והוא
כדגש ודין הוא קתרום סבכא
פסנתרין רביעאה ליתתהי מן
מנינא מפני שהוא מפסי ודין
הוא קתרום סבכא פסנתרין וסומנו
תרין מנהון במנינא ותלת מנהון
בתיבין כתיו וסימן לכתנתן דמי
להון בענינא חדא בפרישת אם
בחקתי קדמא על חטאתיכם
תנינא משנא חטאתיכם בכך
תליתא על חטאתיכם רביעאה
כמו כן על חטאתיכם אדרגוריא
גדגוריא דתגוריא תפתיא וחבריו
כמו כן אדרגוריא גדרגוריא דתגוריא
תפתיא וביימי אבוד נהירו ושמל
וחכמה בחכמת אלהין השתכחת
כיה הריהן יח ולית אנחנא ידעי
למה אינן דגשין וליתנן מדגרון
באתיא אוחרנא עד דייית משיח
ויבוא אליהו זכור לטוב ויורה צדק
לנו

סימן של של אומארכא

כאשר יהיה בין הטעם הסמוך
לתביר ג' מלכים יהיה הטעם הסמוך
לתביר של של אומארכא ואם פחות משל
מלכים יהיה מארכא על זה המנהג
לעולם נהג כמו ויבא משה ונתתי
אותה לכם חוץ מן יג' פסוקי חולקי
על מנהג זה וסימניה ואברהם היה
יהיה המקריב אתדם השולמים לו
תהיה ובי יג' שור איש וישלחם
הושע בין בית אל וכל אשר אין
לו דמי שנה תורה וקס שאון כשר
שלמן ואיש משך בקשת דדבר
הימים הפך ידך כי לא יכלו לעשות
בעת ההוא כל אשר תמצא ידך
וכל פסקא תא דכו כגון המול ימול
ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו

סימן מארכא ותבא

אשר יהיה בתיבה אחת כל תיבה
אשר יהיה בה מארכא ותבא כמו
ידך תהיה כו בראשונה את יושבי
העיר ההיא ויגעו ירח שוכי הע
העירלים וישבו בכאר שבע "

ישתנו אין לך כן מארכא ותבא
אלא שכא כלבד חוץ מפסוקים
שהם מארכא ותבא בתיבה אחת
ובניהם שבא ופתח לכן הנבא
ואמרת ותעלו אל תלחמו וידוש
יחזקיהו על הסהנים

סימן שתי אותות אשר בתיבה אחת צביותות

אם נציא לאות ראשון תקדים
בנצימת לחשון יפתח פיו באות
ראשון כמו יסכהו צאליס על לו
מללי גללי המלקקים כידם קול
ילדת הרועים ואם אין הנצי
אצלם לא יפתחו לעולם אבל
גוללם ולא יפצחו מכלם כמו הננו
אתאנו לך חקקי לב חקקי און
עללי ערב הנני אני בר מן חמש
פסוקים על מנהג זה חולקי בנעי
והם חטופים לא נפתחים ונפיה
לא נפצחים בער להם ישחרונני
זכה תורה יכדנני אז יקראוני
ולא אענה ישחרונני ולא
ימצאונני

סימן מארכא וזרק

אם יש לפני הזרקא געצא געצו
שופר למטה שרויה כמו וביום
שמחתכם ובמועדיכם והשבוע
הזה את האשה יצא כל ישר

הנמצאים חרץ מפסוקים שובעה אש
רוחם מזה נגרעה ואשר יבא את רעהו
ביער והאר הגבול ונסכ לפאתים אשר על
פני בית הזרק ויש לה מלך צר מלאכים
ויבאו את ראש איש בשת אל דוד באדין
קריבו ואמרין קדם מלכא ויעבירו קול במחנה
וכן כל אולא ופסק תשופר על זה הדת סופר
ולעולם לא יופר חיון משני פסוקים אשר
הם בטעמים נפסקים ומזה הדרך נתקם
ויאמר אליהם ראובן הנה חרדת אליו את
ישאר הפסוקים אשר לזרקא דבקי במאול
הם אדוקים ולעולם אינם חולקים כמו שהשיב
יהוה מצרים כל המקרא על זה המנהג נהג
ועוד נמצאו פסוקים נכונים מאחיה משתע
חילוק אלו הנמצאים אין להם בכל המקרא
משנים באולא ומארכא כמלה חדא חונם
ידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר
בניו אם יצאו כנות שילה ויפקדו כיו ההוא
אנשים על הנשבות לאוצרות לתרומות לראש
ומקצת סופרים הראשונים קורין לאוצרות
לתרומות ועוד שני פסוקים מיוחדים כראשון

יורדים ובשנייה למעלה

מועדים ואין להם שלישי כמל
המקרא ויהי הוא מספר למלך
וגם אל הנכרי אשר לא מבני ישראל
וכל טעם אחד לפני זרק מיוח

חוץ מט פסוקים על זה חולקים
ומזה הדרך נתקם לכן אמר לבני ישראל
ישראל כי תשא את ראש בני ישראל כל
אשר התהלכתי ויזבח שור ומריא וצאן לרב
וכנ ראובן וד וחצי שבט מנשה ויעלו במעל
פרצים ואם שלשה חדשים נספה מפני ש
עריך קנה נגד הישבים

סימן לשון ברכה

אם לשון ברכה עם
בית משוכה וכו' ה
הטעם תמוכה לעולם היא ברכה כמו והתברכו
בו גוים ויתברכו כל גוים ויאמר דוד לכל הקהל
ברכו נא ואם על קף טעמו יפתח בנאמו ומלשון
ימצאו כמו ואברכה מברכך ברכני גם אני
והתברכו כזרעך ברכו יהוה חוץ מאחד כי על
קף טעמו ולא יפתח בנאמו כלשון תרגום
ולקצת יומיא ולעלאה ברכת

סימן לשון הרבות

לשון הרב במקצ
חטף כגון תמו
הרבות וערים נהרות במא ועריו בתוך ערים
נהרות תהיינה וכל לשון הרבות בלי קרב אשר

במקרא מעורב כלס הטף
פתח במא החרב נחרבו המלכי

סימן לשון עשייה

כל לשון עשייה במקרא חנויה
וטעמה על שכן מצויה ובה קנויה
לעולם מתקרי בעניא כמו ויעשו בני
ישראל ויעשה כמשפט ויעשה לאישה
לו ראית את כל המעשים ואם מן שכן נדועה
בלא געני ידועה ובשופר קבועה ומראה ומעש

סימן לשון הליכה ולשון ירידה

כל לשון הליכה אשר לדגשה סמוכה ובלש
לא כיוכה לעולם בפתחא ערוכה כמו אלכה
לי אל הגדולים עלכה נא דרך שלשת ימים
ועתה עלכה שם וכל לשון ירידה דכות כמו
אורדה נא ואראה וכל מה ומה דכות

כל לשון מרכבה לשון יחיד

בסגול במא וירכב אותו במרכבת המישנה
ולשון רבים בפתח מרכבות

סימן דאודיתא

קדמאה לכל באי שער עירו תע
בכל באי שער עירו וסימל לכל כלי
המשכן כל עבדתו קדמא יושב
בקרבו תענא יושב בארצו וסי
כי אנ יהוה בקרב הארץ קדמ
וירש זרעך את שער אויביו תענא
את שער שנאיו וסימן על איבך ועל שנא
קדמאה הגד לפריעה תענא הראה את פריעה
וסי וישמואל ירא מהנע את המראה קדמא
לקרשי עלע המשכן האחד תענא לקרשי על
המשכן האחר וסימ וישליכו באחד החורים
קדמאה ארך הידיעה תענא ארך הידיעה וסי
הן הנה קדמא והשיבך עלבך תענא השיבך
יהוה מערים וסימ ווי העמודים קדמא נבחה
לא להינ תענא נבחה ליהוה וסי אלהים יהוה
חילי קדמא אנני שהם ואנני מלאים תענא
ואנני שהם ואנני מלאים וסימ אנני עשור
אמות ואנני בשמינה אמות בראשית הדר
דברי הימים הדר וסימ הנה ארון יהוה ארון
כל הארץ קדמא יהי לתען תענא ויהי לתען
וסי ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור קדמא לך
רד כי שחת עמך תענא לך עלה מזה וסי ויאמ
יהוה אל משה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך
קדמא כי ימוך תענא וכי ימוך תליהא וכי ימוך
וסי ותאמר אל האנשים ודעת כי נתן יהוה

לכם את הארץ וכינפלה אצל
קדמ ויביאו אותם לפני המושב תעני
ויביאו אותם לפני המושב וסימ אשר על
המושב ועל המושב קדמ ויביאו אותם לפני
המושב תעני ויקריבו אותם לפני וסימ ויביאו
את קרבנם קדמ המשיית מסף ערבך והיה לו
תעני וקס לו וסימ והיה כי קס הפלשתי קדמ
לכני יוסף לאפרים תעני לכני יוסף לכני אפרים
וסימ לרחביהו לכני רחביהו קדמ את כל עות
למינו תעני ואת כל עות למינו וסימ בראשי
ברא אלהים את השמים ואת הארץ קדמא
מישפט אחד תעני ומישפט אחד וסימ ואתם
תלקטו לאחד אחד קדמא שבת שבתון היא
תעני שבת שבתון היא וסימ ותאכלו ויהיו
קדמא כי נפש הכשר ברם היא תעני דמו
בנפשו הוא וסימ נקבה תסוככנר קדמא כי
תרומה הוא תעני כי תרומה הוא וסימ הלא
הוא אמר לי אחתי היא קדמא טאהל מועד
מחוץ לפרכת תעני מחוץ לפרכת העדר
קדמא ד מילין תעני גג מילין קדמא אשר
דבר בלעם תעני כאשר אמר בלעם וסימן
וידבר יהוה אל משה לאמר קדמא גם כי
התאנק יהוה וגו' גם אתה לא תבא שם

תעני יהושע בן נח הוא יבא שם
תליתא וטפנס אשר אמרתם יבא שמה וסי
והיה כל נפש היה אשר ישוין קדמא אשר
העלית תעני העלית וסימן ויטב אלהים
למלכותו ויב קדמא קרי תעני קרי תליתא
בקרי רביעא בקרי חמישא קרי ששתא
בקרי שביעא בקרי וסימ קק ככך בב וסימן
אחר ביום ההוא קדש המלך את תוך הדער
קדמא דמשנה תורה להשמידנו תעני יהושע
להאבירנו וסימ להשמידא ולהובדא וסימ ושמת
עליהם שרי אלפס שרי מאות שרי חמישים
ושרי עשרות אל תסתר פנך ממני אל תטבא
עבדך אל תטשני ואל תעזבני קדמא וימרת
אלעזר ולא היה לו כנס תעני למחלי אלעזר
ולא היה לו כנס תליתא קניתי לי עבדי ושפחות
ועב בית היה לי מכל שהיו לפני רביעא הנדלו
והוספת מכל שהיה לפני וסימ היה היה דבר
יהוה אל יחוקאל קדמא וכל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת שקץ הוא תעני אשר לו וגו' טמא
הוא וסימ אוכל שקץ טמא קדמא דמשנה
תורה כל המקום תעני דיהושע כל מקום
וסימן והנה המקום מקום מקנה
נשלו סמני התורה תהל לאל הגו' והגו'

סדר קריו ולאנתו ופירושו
ועלתו כי דברים נקרים ולאנתו

והם לא אבו בנימין נתן ולא אבו בנימין
קריו להשיב ידו בנהר נתן להשיב ידו בנהר
פרת קריו כאשר ישאל בדבר האלהים
כאשר ישאל איש בדבר האלהים קריו
ואדרמלך ושראצר הכוהו נתן ואדרמלך
ושראצר בנו הכוהו קריו קנאת יהוה
תעשה זאת נתן קנאת יהוה עבדות תעשה
זאת קריו כי על בן המלך מתנתו כי על בן
בן המלך קריו הנה ימס נאם יהוה נתן
ימים נאם נאם יהוה קריו אליהו פלטה
נתן אל יהוה פלטה קריו כל אשר תאמרו
אעשה כתי כל אשר תאמרו אלי אעשה
קריו כי אמר אל תנואי רקס נתן כי אמר
אלי אל תנואי רקס קריו
ולא אבו בנימין חסרם הכהוב כי עשו תכל
וזמה ונבלה בישראל וראוי היה לגרוע יחוסם
מבנימין העדיק ולהרחיקם מתלדותיו ומכללו
ולא כנס בנימין כי לא אבו לשמוע בקול
אחיהם ובשאר המקומות שקראם בני בנימין

נתן להם תקנה ודרך תשובה אם
יחזרו ממעשיהם הרעים ויעשו תשובה אולי
יקראו בנים על שם אביהם
בלכתו להשיב ידו בנהר נתן בספר שמואל עלתו
שחזקו הכתו בשני מקומות בשמואל ובדברי
הימים ואמרו הכתו בשני זמנים ובשני עתים פעם
ראשון אמר להשיב ידו בנהר ופעם שני אמר
להשיב ידו בנהר פרת ועל עסק להודיע שהוא נהר
פרת ולא נהל מצרים כתב פרת קריו
כאשר ישאל איש בדבר האלהים חסר הכתו איש
בפנים כי בן איש מחוסר מאלהים וכן הוא אומ' ותו
ותחסרהו מעט מאלהים ולא יקום דברו בדברי אלהים
ולא יקום עצתו כעצת אלהים לכן חסר הכתו מבפני
איש ותלה לו מבחוץ שאם יטיב מעשיו ויעזר לשון
שמים תהי עצתו בדבר אלהים
כי על בן המלך מתקרי וחסר בן מבפנים לפי רוע
מעשיו כי בקש להמית את אביו ונפך בעקר ונא
מודן אל פלגשי אביו ואמ' ונא כי על בן המלך
מת כי על אמת מת בן המלך תלה לו בן מבחוץ כי
באמת הימת בן המלך וכן הוא אומ' בן בן
גלפחד דברות ואדרמלך ושראצר הכוהו
נכתב מבפנים ונכתב בנימין ואדרמלך ואדרמלך
ושראצר הכוהו לא נודע כי בני הכוהו בחרב לכן תלה

בני מבחץ

להוריעני בבוה
הרגוהו כחרב ולהודו
נקמתו לכל העול ולקיינו
עליו מקרא שכתו הנני
מקים עליך דעה מביתך
קטאת יהוה עסאות תעשה
ואת קרי וחסר עבאות מבפנים

ותלה אותו מבחץ להוריעני כי קנאה
גדולה יעשה בי יהוה ראשונה ואחרי כן
די עבאות מלאכיו וכן הוא אומ' וי' צא מלא
יהוה ויכה במחנה אשור מאה ושמוני וחמשה
אלף לכן תלחו מבחץ להוריעני בנקמות
נקם אלהים בו "הנה ימים נאם יהוה
כת' הנה ימים באים נאם יהוה קרי עלתו וכו'
סתים הוא יהיה לנו ליום כי לעתים רחוקות
ולמים ימים ואתה בשורה וכאשר נקרא באי
מבחץ קרב הקץ וקובה הבשורה בקריאת
באים מבחץ בעזוי הנביא "
אל יהי פלטה כת' אל יהי לה פלטה קרי מע
מבחץ עלתו כי כמל הוא כסא המלוכה ובית
המלכות וכן הוא אומ' הלא דא היא בב
יבתא די אנא בניתה לבית מלכו ובה שקעה
גלות ישראל ובטלה מלכותם ונכחדו מלכיהם
וכשר ירמיהו הנביא אל שארית ישראל

במקם אהים

שינקוס ממנו ב
בעולם הזה וליציד
לבוא וכתב אל יהוה
פלטה בעולם הזה והוסף
לה מבחץ ואל יהי לה פלטה
לעתיד לבוא "כל אשר
תאמרי אעשה כת' מבפנים

כל אשר אלי אעשה קרי מבחץ יצא
מזה יכל כי צותה בעמי אתוה שתי פעמי
בראשונה אמרה רות כל אשר תאמרי אעש
ובשנית אמרה כל אשר תאמרי אלי אעשה
לכן הוא חסר מבפנים ותלה אלי מבחץ
ונקרא אלי אעשה "כי אמר אלי
תבואי כת' מבפנים כי אמר אלי אל תגוא
קרי מבחץ מלמד כי רות הנדה הדבר
לבעמי שתי פעמים פעם ראשונה ל
אמרה כי אמר אלי לכן נתלה מבחץ ונקרא
בעזוי אלי "

7v

ראשית ברא אלהים את

השמים ואת הארץ והארץ
היתה תהו ובהו והשך על
פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני
המים ויאמר אלהים יהי אור והי אור
וירא אלהים את האור כי טוב ויברך
אלהים בין האור ובין החשך ויקרא
אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה
ויהי ערב ויהי בקר יום אחד
ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים
ויהי מבדיל בין מים למים ויעש אלהים
את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת
לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע
ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים
ויהי ערב ויהי בקר יום שני
ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים
אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן
ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה
המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא
עשב מזרע זרע עץ פרי עשה פרי
למנו אשר זרענו על הארץ ויהי כן
ותיצא הארץ דשא עשב מזרע זרע
למנו וועץ עשה פרי אשר זרענו בו
למנו וירא אלהים כי טוב ויהי ערב
ויהי בקר יום שלישי
ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השני
להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאות
ולמועדים ולמים ושנים והיו למאות
ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי
כיועש אלהים את שני המארות

העלם את המאור העל למשלה

היום ואת המאור הקטן למשלה
הלילה ואת המוכבים ויתן אתם אלהים
ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל
ביום ובלילה להבדיל בין האור ובין
החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב
ויהי בקר יום רביעי
ויאמר אלהים ישרעו המים שרץ נפש
חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע
השמים ויברא אלהים את התנינ
העלם ואת כל נפש החיה הרמשית
אשר שרעו המים למיניהם ואת כל עוף
בנף למיניהם וירא אלהים כי טוב ויברך
אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את
המים בימים ובעוף ירב בארץ ויהי ערב
ויהי בקר יום חמישי
ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה
למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה
ויהי כן ויעש אלהים את חית הארץ
למינה ואת הבהמה למינה ואת כל
רמש האדמה למינה וירא אלהים כי
טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו
כדמותנו ונרדו בדגת הים ובעוף השמים
ובהמה ובכל הארץ ובכל הרמש
הרמש על הארץ ויברא אלהים
את האדם בצלמו בצלם אלהים
ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך
אתם אלהים ויאמר להם אלהים
פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה
ורדו בדגת הים ובעוף השמים
ובכל חיה הרמשת על הארץ

ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השני
להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאות
ולמועדים ולמים ושנים והיו למאות
ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי
כיועש אלהים את שני המארות

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הֵנָּה נֹתֵתִי לָכֶם אֶת כָּל
עֵשֶׂב זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ
וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְרִי עֵץ זֶרַע
זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: וְלֹכֵל חִירָת
הָאָרֶץ וְלֹכֵל עוֹף הַשָּׁמַיִם וְלֹכֵל רֹמֵשׁ
עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל
יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וְיִהְיֶה כֵן: וַיֵּרָא אֱלֹהִים
אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד: וַיְבָרֶךְ
וַיֹּהֲבֵם בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי:

וַיֵּבְרֵךְ אֱלֹהִים הַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ
וְשָׁמַיִם: וְכָל שִׁיחַ הַשְּׂדֵה טָרֵם יִהְיֶה
בָּאָרֶץ וְכָל עֵשֶׂב הַשְּׂדֵה טָרֵם יִצְמַח
כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ
וָאָדָם אֵין לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה: וְאֵד
יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פֶּנִּי
הָאֲדָמָה: וַיֵּצֵר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
עֹפֶר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפֹּחַ בְּאַפּוֹ נִשְׁמַת
חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה: וַיִּטֵּעַ
יְהוָה אֱלֹהִים גֶּן עֵדֶן מִקְדָּם וַיִּשְׁם שֵׁם
אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יֵצֵר: וַיִּצְמַח יְהוָה
אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נְחֹמֶד
לְמִרְאָה וְטוֹב לְמֹאכֵל וַיִּצַּח הַחַיִּים בְּתוֹךְ
הָגֶן וַיִּצַּח הַדֹּעַת טוֹב זֶרַע: וַיַּעַר יֵצֵא

מִעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת הָגֶן וּמִשְׁמֵי פָרָד
וְהָיָה לְאַרְבַּעָה רָאשִׁים: שֵׁם הָאֶחָד
פִּיטוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל אֶרֶץ הַחַיִּילָה
אֲשֶׁר שָׁם הוֹהֵבוּ וְהָיָה הָאָרֶץ הַהִוא
טוֹב שֵׁם הַבְּדֵל וְהָיָה שֵׁם הַשֶּׁמֶשׁ: וְשֵׁם
הַנֶּהָר הַשֵּׁנִי גִיחוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל
אֶרֶץ כּוּשׁ: וְשֵׁם הַנֶּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִזְקִיל
הוּא הַהֹלֵךְ קְדָמַת אֲשׁוּר וְהַנֶּהָר הָרְבִיעִי
הוּא פָּרָת: וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
וַיַּעֲהוּ בְּגֵן עֵדֶן לַעֲבֹדָה וּלְשִׁמְרָה: וַיִּצַּח
יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר מִכָּל
עֵץ הָגֶן אָכַל תֹּאכַל: וּמִעֵץ הַדֹּעַת
טוֹב זֶרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְיוֹם
אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת: וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֱלֹהִים לַאֲטוֹב הִיזַת הָאָדָם לְכָדוֹ
אֶעֱשֶׂה לוֹ עֹזֶר כְּנֶגְדּוֹ: וַיֵּצֵר יְהוָה
אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשְּׂדֵה
וְאֶת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם
לְדָאוֹת מֵהַיָּקָרָא לוֹ וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא
לּוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ: וַיִּקְרָא
הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּלְכָל חַיַּת הַשְּׂדֵה וּלְאָדָם
לֹא מִצָּא עֹזֶר כְּנֶגְדּוֹ: וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים
תְּרִדְמָה עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אֶחָת
מִצֵּלְעָתוֹ וַיִּסַּגֵּר בִּשְׂרָתָהּ: וַיִּבֶן
יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלַע אֲשֶׁר לִקַּח
מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם:
וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפְעֵם עָצָם מֵעֲצָמִי
וּבִשָּׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי
מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת: עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ
אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ

המין הנקרא... המין הנקרא... המין הנקרא... המין הנקרא... המין הנקרא...

לכשר אחד: והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתכששו: והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל: ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו: ותמתן: ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתן: כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכלו: ותפקחה עיני שניהם וידעו כי עירומם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגורת: וישמע את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח הים ויתחנא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איפה: ויאמר את קלך שמעת בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא: ויאמר מי העיד לך כי עירם אתה הגן העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת: ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל: ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה

ומכל חית השדה על נחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך: ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישובך ראש ואתה תשובו עקב: אל האשה אמר הרבה ארבה עיניך ותרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך: ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך: וקוין ורדוד תצמיח לך ואכלת את עשב השדה: כועת אפיד תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב: ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל חי: ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם: ויאמר יהוה אלהים הן האדם הן כאחד ממנו לרעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם: וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם: ויערש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפעת לשמר את דרך עץ החיים: והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קנתי איש את יהוה: ותסוף ללדת את אחיו את הבל ויהי הכל רעה יצאן וקין היה עבד אדמה ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה:

סדר
הב
בית
היה
לעפר
שק

ויאמר יהוה אלהים אל הנחש... וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן... ויערש את האדם וישכן מקדם לגן עדן... ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה:

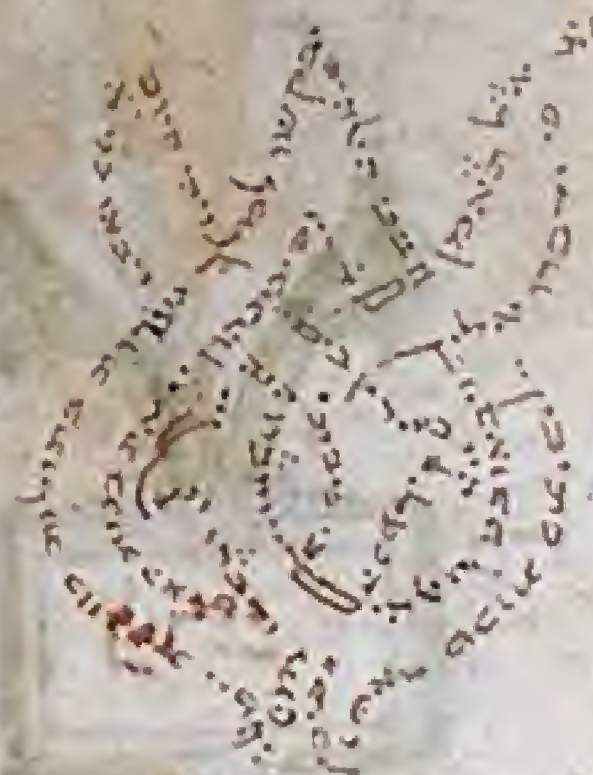
והכל הביא נס הוא מנכרות יצאו
ומחלבהן וישעיהו אל הכל ואל
מנחתו ואל קין ואל מנחתו לא שעה
ויחר לקין מאד ויפלו פניו ויאמר יהוה
אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך
הלוא אם תטיב שאת ואם לא תטיב
לפתח חטאת רבין ואליך תשוקרנו
ואתה תמשל בו ויאמר קין אל הכל
אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקס קין אל
הכל אחיו ויהרגהו ויאמר יהוה אל קין
אי הכל אחיך ויאמר לא ידעתי השמו
אחי אנכי ויאמר מה עשית קול דמי
אחיך צעקים אלי מן האדמה ועתה
אחר אתה מן האדמה אשר פעתה
את פיה לקחת את דמי אחיך מידך
כיתעבד אתה אדמה לא תקסף תרת
כחה לך נעונד תהיה בארץ ויאמר
קין אל יהוה גדול עוני מנשוא הן
גדשת אתי היום מעלפני האדמה
ומפניך אסתיר והייתי נעונד בארץ
והיה כל מצאי יהרגני ויאמר לו יהוה
לכן כל הרקק שבעתים יקם וישם
יהוה לקין אות לבלתי הכות אותו כל
מצאו ויצא קין מלפני יהוה וישב
בארץ נוד קדמת עדן וידע קין את
אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהיבנה
עיר ויקרא שם העיר בשם בנו חנוך
ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את
מחויאל ומחייאל ילד את מתושאל
ומתושאל ילד את למך ויקח לו למך
שתי נשים שם האחת עדה ושם

הישנית אלה: ותלד עדה את יבל הוא
היה אבי ישב אהל ומקנה: וישם אחיו
יובל הוא היה אבי כל תפיש כנור ועונב:
וצלה נם הוא ילדה את תובלקין לטש
כל חרש נחשת וברזל ואחות תובלקין
נעמה: ויאמר למך לנשיו עדה וצלה
שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי
כי אישה הרגתי לפצעיו ילד לחברתי: כי
שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה
וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן
ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים
זרע אחר תחתה כל כי הרגו קין: וילשת
נס הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש
אז הוחל לקרא בשם יהוה:

וזה ספר תולדת אדם ביום ברא
אלהים אדם בדמות אלהים עשה אותו
זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא
את שמם אדם ביום הבראם ויחי אדם
שלשים ומאת שנה ויולד בדמו
כצלמו ויקרא את שמו שת ויהיו ימי
אדם אחרי הולידו את שת שמנה
מאת שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל
ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה
וישלשים שנה וימת:

וַיְחַיֶּשֶׁת חֲמִישׁ שָׁנִים וּמֵאֵת שָׁנָה
וַיֹּלֶד אֶת אֲנֹשׁ׃ וַיְחַיֶּשֶׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת אֲנֹשׁ שִׁבְעֵי שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת
שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיְחַיֶּה כָּל יְמֵי
שֵׁת שֵׁתִים עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְתִשַׁע מֵאוֹת
שָׁנָה וּמֵת׃ וַיְחַיֶּה אֲנֹשׁ
תִּשְׁעִים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת קִינ׃ וַיְחַיֶּה אֲנֹשׁ

למך שנים ושמונים שנה ושבע
מאות שנה וילד בנים ובנות ויהיו
ימי מתו שלח תשע ושישים שנה
ותשע מאות שנה וימת:

ויחילמך שנים ושמונים שנה
ומאת שנה וילד בן ויקרא את שמו
נח לאמר זה נחמנו ממעשנו ומעצבון
ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה:
ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש
ותשעים שנה וחמש מאות שנה וילד
בנים ובנות ויהי כל ימי למך שבע
ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת:

ויהי נח בן חמש מאות שנה
וילד נח את שם את חם ואת יפת ויהי
כיהל האדם לרב על פני האדמה
ובנות ילדו להם ויראו בנ האלהים את
בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם
נשים מכל אשר בחרו ויאמר יהוה לא
ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא נשור
והיו ימי מאה ועשרים שנה הנפלים
היו בארץ בני נחם ההם וגם אחרי כן
אשר יבאו בנ האלהים אל בנות האדם
וילדו להם המה הנברים אשר מעולם
אנשי השם:

וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ
וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום:
ויעם יהוה כי עשה את האדם בארץ
ויתעצב אל לבו ויאמר יהוה אמחה
את האדם אשר בראתי מעל פני
האדמה מאדם עד בהמה עד רמש
ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם:

אחרי הולידו את קינן חמש עשרה
שנה ושמונה מאות שנה וילד בנים
ובנות ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים
ותשע מאות שנה וימת:

ויחי קינן שבעים שנה וילד
את מהללאל ויחי קינן אחרי הולידו
את מהללאל ארבעים שנה ושמונה
מאות שנה וילד בנים ובנות ויהיו כל
ימי קינן עשר שנים ותשע מאות
שנה וימת: ויחי מהללאל
חמש שנים ושישים שנה וילד את
ירד ויחי מהללאל אחרי הולידו את
ירד שלשים שנה ושמונה מאות שנה
וילד בנים ובנות ויהיו כל ימי מהללאל
חמש ותשעים שנה ושמונה מאות
שנה וימת: ויחי ירד
שנים ושישים שנה ומאת שנה וילד
את חנוך ויחי ירד אחרי הולידו את
חנוך שמונה מאות שנה וילד בנים
ובנות ויהיו כל ימי ירד שנים ושישים
שנה ותשע מאות שנה וימת:

ויחי חנוך חמש ושישים שנה
וילד את מתושלח ויתהלך חנוך
את האלהים אחרי הולידו את מתושלח
שלש מאות שנה וילד בנים ובנות:
ויהי כל ימי חנוך חמש ושישים שנה
ושלש מאות שנה ויתהלך חנוך את
האלהים ואינו מלקח אתו אלהים:
ויחי מתושלח שבע
ושמונים שנה ומאת שנה וילד את
לך ויחי מתושלח אחרי הולידו את

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

בסוף

שנים שנים
למדה ראובן
כז כז
בחדש שנים
שכנו ושכנו

ונח מצא חן בעיני יהוה:
אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים
היה בדרתו את האלהים התהלך
נח ויולד נח שלשה בנים את שם
את חם ואת יפת ואת שחת הארץ לפני
האלהים ותמלא הארץ חמס: וירא
אלהים את הארץ והנה נשחתה כי
הישחית כל בשר את דרכו על הארץ
ויאמר אלהים לעקץ כל
בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס
מפניהם והנני משחיתם את הארץ:
עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה
את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ
בכפר: וזה אשר תעשה אתה שלש
מאות אמה ארך התבה חמישים אמה
רחבה ושלשים אמה קומתה: עור
תעשה לתבה ואל אמה תכלנה
מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים
תחתים שנים ושלשים תעשה: ואת
הנני מביא את המבול מים על הארץ
לישחת כל בשר אשר בו רוח חיים
מתחת השמים כל אשר בארץ יועץ
והקמתי את בריתי אתך ובאת אל
התבה אתה ובנך ואשתך ונשיבנך
אתך: ומכל החי מכל בשר שנים ממ
תביא אל התבה להחית אתך זכר
ונקבה יהיו: מה עוף למינהו ומן הבהמה
למינה מכל רמש האדמה למינהו
שנים מכל יכא אליך להחיות: ואתה
קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת
אליך והיה לך ולהם לאכלה: ויעש

סדר
ה

ל
ו
כ

ל
ו
כ

שכנו ושכנו
כז כז
כז כז
כז כז
כז כז

נח ככל אשר צוה אתו אלהים כעשה:
ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך
אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני
בדור הזה: מכל הבהמה הטהורה
תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו
ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא
שנים איש ואשתו וגם מעוף השמים
שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע
על פני כל הארץ: כי לימים עוד שבעה
אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום
וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום
אשר עשיתי מעל פני האדמה: ויעש
נח ככל אשר צוה יהוה: ונח בן שש
מאות שנה והמבול היה מים על הארץ:
ויבא נח ובניו ואשתו ונשיבניו ארבו
אל התבה מפני מי המבול: ומן הבהמה
הטהורה ומן הבהמה אשר איננה
טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על
האדמה: שנים שנים באו אל נח אל
התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים
את נח: ויהי לשבעת הימים ומי המבול
היו על הארץ: בשנת שש מאות
שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה
עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל
מענות תהום רבה וארבת השמים
נפתחו: ויהי הגשם על הארץ ארבעים
יום וארבעים לילה: בעצם היום הזה
בא נח וישם וחס ויפת בני נח ואשת
נח ושלשת נשיבניו אתם אל התבה:
המה וכל החיה למינה וכל הבהמה
למינה וכל הרמש הרמש על הארץ

מיכאל
משה
מרים
מרים

ל
ו
כ

ל
ו
כ

ל
ו
כ

שפך ושפך
ולא יכפר
שפך ושפך
ולא יכפר
שפך ושפך
ולא יכפר
שפך ושפך
ולא יכפר

למיעהו וכל העוף למיעהו כל צפור
כל כנף: ויבאו אל נח אל התבה שנים
שנים מכל הבשר אשר ברוח חיים:
והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו
באשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה
בעדו: ויהי המבול ארבעים יום על
הארץ וירבו המים וישאו את התבה
ותרם מעל הארץ: ויגברו המים וירבו
מאד על הארץ ותלך התבה על פני
המים: והמים גברו מאד מאד על הארץ
ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת
מל השמים: חמש עשרה אמר
מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים:
ויעל כל בשר הרמש על הארץ בעוף
ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ
על הארץ וכל האדם: כל אשר נשמת
רוח חיים באפו מכל אשר בחרבה
מתו: וימח את כל היקום אשר על
פני האדמה מאדם עד בהמה עד
רמש ועד עוף השמים וימחו מן
הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתנו:
ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת
יום: ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה
ואת כל הבהמה אשר אתו בתנו:
ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו
המים: ויסכרו מענת תהום וארבת
השמים ויכלא הגשם מן השמים:
וישכו המים מעל הארץ הלוך וישוב
ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת
יום: ותנח התבה בחדש השביעי ה'
בשבעה עשר יום לחדש על הרי

אדרט: והמים היו הלוך וחסור עד
החדש העשירי בנישירי באחד לחדש
גראוראשי ההרים: ויהי מקץ ארבעים
יום ויפתח נח את חלון התבה אשר
עשה: ויישלח את הערב ויצא יצא
וישוב עד יבשת המים מעל הארץ:
וישלח את היונה מאתו לראות הקלו
המים מעל פני האדמה: ולא מצאה
היונה מנוח לכף רגלה ותישב אליו אל
התבה כימים על פני כל הארץ ויישלח
ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה:
ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף
ישלח את היונה מן התבה: ותבא אליו
היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף
בפיה וידענח כי קלו המים מעל הארץ:
ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויישלח
את היונה ולא יספה שוב אליו עוד:
ויהי באחת ושיש מאות שנה בראשון
באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ
ויסר נח את מנסה התבה וירא והנה
חרבו פני האדמה: ובחדש השני בשבעה
ועשרים יום לחדש יבשה הארץ:
וידבר אלהים
אל נח לאמר: צא מן התבה אתה
ואשתך ובנך ונשי בנך אתך: כל החיה
אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה
ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא
אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ:
ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו ארצו:
כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רמש
על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה:

סדר

77

وہموفہ دسواں ۱۷۱۱

וְהָיוּ יְעָנָה יִיבָא הַדְּרִיעוֹת חֲלֵל

.. 11..

1551 1552 1553 1554 1555

אם יצא יצא אל חיל הכשרים .

[Faint handwritten notes or bleed-through from the reverse side]

הגדול... ונסע מחרב ונגל אל כל המדבר... ונסע מחרב ונגל אל כל המדבר... ונסע מחרב ונגל אל כל המדבר...

וחמשים שנה וימת:

ואלה תולדת בני נח שם חם ויפר
ויולדו להם בנים אחר המבול: בני יפת
גמר ומנוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס:
ובני נמר אשכנז ורפת ותערמה: ובני
יון אלישה ותרישי שבתים ורדנים:
מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש
ללשנו למשפחתם בגויהם: ובני חם
כוש ומצרים ופוט וכנען: ובני כוש
סבא וחווילה וספתה ורעמה וסבתכא
ובני רעמה שבא ורדן: וכוש ילד את
נמרד הוא החל להיות גבר בארץ: הוא
היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר
בנמרד גבור ציד לפני יהוה: ותהי ראשית
ממלכתו בכל וארך ואכר וכלה בארץ
שנער: מן הארץ הוא יצא אשור
ויבן את ענינה ואת רחבת עיר ואת כל
ואת רסן בין ענינה ובין כלל הוא העיר
הגדלה: ונמצרים ילד את לודים ואת
ענמים ואת להבים ואת נפתחים: ואת
פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משנ
פלישתים ואת כפתרים:
וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת:
ואת היבוס ואת האמרי ואת הגרנשי
ואת החוי ואת הערקי ואת הסני: ואת
הארורי ואת העמרי ואת החמתי ואחו
נפעו משפחות הכנעני: ויהי גבור
הכנעני מצידן כאכה נורה עד עזה
כאכה סדמה ועמרה ואדמה ועבים
עד לשעי: אלה בני חם למשפחתם
ללשנתם בארצותם בגויהם:

ולשם ילד נם הוא אבי כל בני
עבר אחי יפת הגדול: בני שם עילם
ואשור וארפכשד ולוד וארם: ובני ארם
עוז וחול ונתר ומיש: וארפכשד ילד
את שלח ושלח ילד את עבר: ולעבר
ילד שני בנים שם האחד פלג כימו
נפלה הארץ ושם אחיו יקטן: ויקטן
ילד את אלמודד ואת שלף וארת
חצרמות ואת ירח: ואת הדורם ואת
אוזל ואת דקלה: ואת עוכל וארת
אבימאל ואת שבא: ואת אופר ואת
חווילה ואת יונב כל אלה בני יקטן: ויהי
מושבים ממשיא באכה ספרה הר הקדס:
אלה בני שם למשפחתם ללשנתם
בארצותם לגויהם: אלה משפחת בני
נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו
הגוים בארץ אחר המבול:
ויהי כל הארץ שפה אחת ודבר אחד:
ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ
שנער וישבו שם: ויאמרו איש אל
רעהו הבה נלכנה לבנים ונשרפה
לשרפה ותהי להם הלכנה לאבן והחמו
היה להם להמר: ויאמרו הבה נלכנה לנו
עיר ומגדל וראשונם שמים ונעשה לנו
שם פזנפוז על פני כל הארץ: וירד
יהוה לראות אתה עיר ומגדל אשר
בנו בני האדם: ויאמר יהוה הן עם אחד
ושפה אחת לכלם וזה החלם ליגשות
ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו
לעשות: הבה נרדה ונבלה שם שפתם
אשר לא ישמעו איש שפת רעהו:

ה
מל
וכי
כתי

ד
וכי
כתי

ב
ל
יבער
ממך
מזמה
ידין

ויבנו מגדל... ויבנו מגדל... ויבנו מגדל... ויבנו מגדל... ויבנו מגדל...

ומשם
לארבעה ואשים
ומשם עבר קדמה

כי אתכל הארץ אשר אתה ראה
לך אתננה ולזרעך עד עולם וישמת
אתזרעך בעפר הארץ אשר אסיוכל
איש למנות את עפר הארץ וגם זרעך
ימנה: קום התהלך בארץ לארבה
ולרחבה כילך אתננה: ויאהל אנכם
ויבאו וישב באלני ממרא אשר בחטרון
ויבן שם מזבח ליהוה:
ויהי כי באמרפל מלך שבער אריון
מלך אלסר כדלעמר מלך עלם
ותדעל מלך גוים: עשו מלחמה את
כרעמלך סדם ואת ברשע מלך
עמרה שנאכ מלך אדמה ושמאכר
מלך עבדים ומלך בלע היא צער: כל
אלה חברו אל עמק השדים הואים
המלח: שתים עשרה שנה עבדו את
כדלעמר וישלש עשרה שנה מרדו:
וכארבע עשרה שנה בא כדלעמר
והמלכים אשר אתו ויכז את רפאים
בעשתרת קרנים ואת הזוזים כהם
ואת האימים בשוה קריתים: ואת
החרי בהררם שעיר עד איל פארן
אשר על המדבר: וישבו ויבאו אל
עין משפט הוא קדש ויכו את כל שוה
העמלקי וגם את האמרי הישב בחצון
המדבר: ויבאו מלך סדם ומלך עמרה
ומלך אדמה ומלך עבדים ומלך בלע
הוא צער ויערכו אתם מלחמה בעמק
השדים: את כדלעמר מלך עלם
ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שבער
ואריון מלך אלסר ארבעה מלכים

עבדים

עבדים

את החמשה: ועמק השדים בארת
באר תהמר וינסו מלך סדם ועמרה
ויפלו שמה והנשאים הרהנסו ויקחו
את כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם
וילכו: ויקחו את לוט ואת רכשון אחי
אנכם וילכו והוא ישב בסדם: ויבא
הפליט ויגד לאנכם העברי והוא שכן
באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי
ענר והם בעלי ברית אנכם: וישמע
אנכם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו
וילדי ביתו שמנה עשר ושלש מאות
וירדף עד דן: ויחלק עליהם לילה הוא
ועבריו ויכנס וירדפם עד חובה אשר
משמאל לדמשק: וישב את כל
הרכש וגם את לוט אחיו ורכשוה שוב
וגם את הנשים ואת העס: ויבאו מלך
סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את
כדלעמר ואת המלכים אשר אתו
אל עמק שוה הוא עמק המלך:
ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחסוין
והוא כהן לאל עליון: ויברכוהו ויאמר
ברוך אנכם לאל עליון קנה שמים וארץ
וברוך אל עליון אשר כנן צדק בידך
ויתן לו מעשר מכל: ויאמר מלך סדם
אל אנכם תן לי הנפש: יהוה והרכש
קחלך: ויאמר אנכם אל מלך סדם
הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה
שמים וארץ ואם מחוט ועד שרוך
נעל ואם אקה מכל אשר לך ולא תאמו
אני העשרתי את אנכם: בלעדי רק
אשר אכלו הנערים וחלק האנשים

ויבן

לפס

עבדים

עבדים

עבדים

עבדים

עבדים

עבדים

עבדים

עבדים

עבדים

עבדים

אשר הלכו אתי ענר אשכול וממרא
הם יקחו חלקם
הדברים האלה היה דבר יהוה אל אנוס
במחזה לאמר אל תרא אברם אנכי
מגולך שכרך הרבה מאד ויאמר אנוס
אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך
עירי וכן משק ביתי הוא דמשק
אלי עירי ויאמר אנוס הן ליל אנתה
זרע והנה בן ביתי יורש אתי ויהנה דבר
יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם
אשר יצא ממעך הוא יירשך ויוציא
אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה
וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם
ויאמר לו כה יהיה זרעך והאמן ביהוה
ויחשבה לו עדקה ויאמר אליו אני
יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים
לתת לך את הארץ הזאת לרשתה
ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה
ויאמר אליו קחה לי עולה משל שרת
ועז משל שת ואיל משל שותר ונזול
ויקח לו את כל אלה ויכתר אתם בתוך
ויהי אש בתור לקראת רעהו ואת
הצפר לא כתרו ויירד העיט על הפנים
וישב אתם אברם ויהי השמש לבוא
ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה
חשבה נדלה נפלת עליו ויאמר
לאברם ידע תדע כי עיר יהיה זרעך
בארץ לא להם ועבדום וענו אתם
ארבע מאות שנה וגם את הגוי אשר
יעבדו אנכי ואחריו יצאו ברכש
גדול ואתה תבוא אל אבתך בשלום

תקבר בשיבה טובה ודור רבי עיישונו
הנה כי לא שלם עון האמרי ערה העה
ויהי השמש באה ועלטה היה והנה
תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
הגזרים האלה ביום ההוא כרת יהוה
את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי
את הארץ הזאת מעהר מצרים עד
העהר הער לגהר פרתי את הקני ואת
הקני ואת הקדמני ואת החתי ואת
הפרזי ואת הרפאים ואת האמרי ואת
הכנעני ואת הענני ואת הכנעני
וישרי אשת אברם לא
ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה
הנר ונתאמר שרי אל אברם הנה נא
עצמי יהוה מלדת באנא אל שפחתי
אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול
שרי ותקח שרי אשת אברם את הער
המצרית שפחתה מקץ עשר שנים
לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה
לאברם אישה לו לאשה ויבא אל
הנר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה
בעיניה ונתאמר שרי אל אברם חמסי
עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותוא
כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה
ביני ובינך ויאמר אברם אל שרי הנה
שפחתך בידך עשילה הטוב בעיניך
ותענה שרי ותברח מפניה וימצאה
מלאך יהוה על עין חמים במדבר
על העין בדרך שור ויאמר הנר שפחת
שרי אימה באה ואנה תלכי ונתאמר
מפני שרי גברתי אנכי ברחתי

ג
ח
ו
כ

ג
ח
ו
כ

ג
ח
ו
כ

והנה הקני ואת הקדמני... ויהי השמש באה ועלטה היה והנה... ותקח שרי אשת אברם את הער... ותענה שרי ותברח מפניה וימצאה... מלאך יהוה על עין חמים במדבר... על העין בדרך שור ויאמר הנר שפחת... שרי אימה באה ואנה תלכי ונתאמר... מפני שרי גברתי אנכי ברחתי

אָקִים אֶת־עַחֲקֵי אִשְׂרָתֶּלֶד לְךָ יִשְׂרָאֵל
לְמוֹעֵד הַזֶּה בִּשְׁנַת הָאַחֲרִית וְיָכֹל לִדְנוֹ
אֹתוֹ וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אֲבִרָהִם וַיִּקַּח
אֲבִרָהִם אֶת־יִשְׁמַעְאֵל בְּנֵו וְאֶת־כָּל־יְלִידֵי
בֵּיתוֹ וְאֶת־כָּל־מִקְנֵת כֶּסֶף כָּל־זָכָר בְּאַנְשֵׁי
בֵּית אֲבִרָהִם וַיִּמָּל אֶת־כָּשֶׁר עֶרְלָתָם
בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲדֹנָי
אֱלֹהִים וְאֲבִרָהִם בֶּן־תִּשְׁעִים וְתִשְׁעִי
שָׁנָה בָּהֶמְלוּ כָשֶׁר עֶרְלָתוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל
בְּנֵו בֶן־יֶשְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּהֶמְלוּ אֶת־
כָּשֶׁר עֶרְלָתוֹ בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה נִמְּוֹל
אֲבִרָהִם וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנֵו וְכָל־אַנְשֵׁי־בֵּיתוֹ
יְלִידֵי בֵּית וּמִקְנֵת כֶּסֶף מֵאֵת בֶּן־נָכָר
נִמְּלוּ אֹתוֹ

וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא
ישכפתח האהל כחם היום וישא
עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים
עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל
וישתחו ארצה ויאמר אדני אם נא
מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל
עבדך יקח נא מעט מים ורחצו רגלי
והשיענו תחת העין ואקחה פת לחם
וסעדו לכם אחר תעברו מעל כן
עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה
כאשר דברת וימהר אברהם האהל
אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים
קמח סלת לוישי ועשי ענות ואל
הבקר רץ אברהם ויקח כן בקר רך
וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות
אתו ויקח חמאה וחלב כבן הבקר
אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד

עליהם תחת העץ ויאכלו ויאמרו
אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה
באהלו ויאמר שוב אשוב אליך כעת
חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה
שמעת פתח האהל והוא אחריו
ואברהם ושרה זקנים נאים בימים
חדל להיות לשרה ארץ כנשים
ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי
כלתי היתה לי עדנה ואדני זקן ויאמר
יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה
לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי
היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך
כעת חיה ולשרה בן ותכחש שרה
לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא
כי צחקתי ויקמו משם האנשים וישקפו
על פני סדם ואברהם הלך עמו לשלח
ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר
אני עשה ואברהם היו יהיה לגוי גדול
ועצום ונברכו כל גויי הארץ כי ידעתיו
למען אשר יצוה את בנו ואת בירתי
אחריו וישמרו דרך יהוה לעשות צדקה
ומישפט למען הבא יהוה על אברהם
את אשר דבר עליו ויאמר יהוה זעקת
סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כננה
מאד וארדה נא ואראה הכצעקתה הנאה
אלי עשוכלה ואם לא אדעה ויפגע משם
האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמו
לפני יהוה ויניש אברהם ויאמר האף
תספה צדיק עמד שען אולי ישחמישים
צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא
למקום למען חמישים צדיקים אשר בקרבה

יחזקאל בן בוזי חתן חזקיהו

147

אס'מל

三

245

...

ויבאו

כחם היוש

12

五 五 五 五

2

[illegible]

מלך

ויתפלל בעד ויהיה... ויתפלל בעד ויהיה... ויתפלל בעד ויהיה...
ויתפלל בעד ויהיה... ויתפלל בעד ויהיה... ויתפלל בעד ויהיה...

ויתפלל בעד ויהיה... ויתפלל בעד ויהיה... ויתפלל בעד ויהיה...

ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי
ידעתי כי נתם לבבך עשית זאת ואחשן
גם אנכי אותך מחטולי על כן לא נתתך
לנע אל יהוה ועתה השב אשת האיש
כי נביא הוא ויתפלל בעד ויהיה ואם
אניך משיב דע כי מות תמות אתה וכל
אשר לך וישכם אבימלך בבקר ויקרא
לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה
באזניהם ויראו האנשים מאד ויקרא
אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית
לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל
ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר
לא יעשו עשית עמדי ויאמר אבימלך
אל אברהם מה ראית כי עשית אתה וזה
הזה ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין
ידאת אלהים במקום הזה והרגני על
דבר אשתי וגם אמנה אחתי בת אבי
הוא אך לא בתאמי ותהי לי לאשה
ויהי כאשר התעו את אלהים מבית
אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי
עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה
אמרי לי אחי הוא ויקח אבימלך
צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם
וישב לו את שרה אשתו ויאמר
אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיני
שב וול שרה אמר הנה נתתי אלהיך כסף
לאחיד הנה הוא לך כסות עינים לכל
אשר אתך ואת כל ונכחת ויתפלל
אברהם אל האלהים וירפא אלהים
את אבימלך ואת אשתו ואמהרניו
וילדו כי עזר עזר יהוה בעד כל רחם

לכית אבימלך על דבר שרה אשר
אברהם:
שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה
כאשר דבר ותהר ותלד שרה לאברהם
בן לזקנו למועד אשר דבר אלהים
ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו
אשר ילדה לו שרה יצחק וימל אברהם
את יצחק בנו בן שבעת ימים כאשר
צוה אלהים וימל אברהם בן מאה
שנה בהולד לו את יצחק בנו ותאמר
שרה יצחק עשה לי אלהים כל השמע
יצחק לי ותאמר מי מלל לאברהם
העיקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקנתי
ויעל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה
גדול ביום הנולד את יצחק ותרא שרה
את בן הער המצרי את אשר ילדה
לאברהם מיצחק ותאמר לאברהם
גדש האמה הזאת ואת בנה כי לא
ידיש בן האמה הזאת עסבני עם
יצחק וידע הדבר מאד בעיני אברהם
על אודת בנו ויאמר אלהים אל
אברהם אל ירע בעיניך על הנער
ועל אמתך כל אשר תאמר אליך
שרה שמע בקלה כי יצחק יקרא
לך ורע וגם את בן האמה לגי אשימנו
כי זרע הוא וישכם אברהם בבקר
ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הנר
שם על שכמה ואת הילד וישלחה
ותלך ותתע במדבר באר שבע ויכלו
המים מן החמת ותשלך את הילד
תחת אחד השיחים ותלך ותשכלה

בטוב בעיניך שב - בטוב לו לא הוננו
ולא יראה בטוב אשר את
המטבוע בטוב עדיך ואחדש כנשר
לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב
ועתה קומה יס לנוחך
בטוב
בטוב
בטוב
בטוב

כלל התקדוש חב לבאבהר... מי יעלה בזה ש...

בזה י... וירש... חס בליש... וסימון...

ואתחזו ואת פלדשו ואת ידלף ואת
בתואל וכתואל ילד את דבקה שמעיה
אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם:
ופלגשו וישמה ראומה ותלד נסהוא
את טבח ואת נחם ואת תחש ואת
מעכה:

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים
שנה ושבע שנים שני חיי שרה ותמת
שרה בקרית ארבע הוא חכרון בארץ
כנען ויבא אברהם לספר לשרה ולביתה:
ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל
בני חת לאמר: נר ותושב אנכי עמכם
תנו לי אחות קבר עמכם ואקברה מת
מלפני: ויענו בני חת את אברהם לאמר
לוי שמענו אדני נשי אלהים אתה
בתוכנו במכר קברינו קבר את מתך
איש מפני את קברו לא יכלה ממך
מקבר מתך: ויקם אברהם וישתחו
לעם הארץ לבני חת: וידבר אתם
לאמר אם יש את נפשכם לקבר את
מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון
בן עחר: ויתן לי את מערת המכפלה
אשר לו אשר בקעה שדהו בכסף מלא
יתננה לי בתוככם לאחות קברי ויעפרון
ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתני
את אברהם באזני בני חת לכל בני
ישר עירו לאמר: לא אדני שמעני
השרה נתתי לך והמערה אשר בו לך
נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר
מתך: וישתחו אברהם לפני עם הארץ:
וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר

ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים
ובן שם אברהם את המזבח ויערך את
העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו
על המזבח ממעל לעצים: וישלח
אברהם את ידו ויקח את המאכלת
לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה
מן השמים ויאמר אברהם אברהם
ויאמר הנני: ויאמר אל תשלח ידך
אל הנער ואל תעש לו כאומה כיעתה
ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשנת
את בנך את יחידך ממני: וישא אברהם
את עינו ויראה והנה איל אחר נאחז
בסבך בקרנו וילך אברהם ויקח את
האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא
אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה
אשר יאמר היום בהר יהוה יראה:
ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית
מן השמים: ויאמר כי נשבעתי נאסיונה
כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא
חשבת את בנך את יחידך: כי בןך אנכי
והרבה ארצה את זרעך ככוכבי השמים
וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך
את שער איביו: והתברכו בזרעך כל
גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי:
וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו
יחדו אל באר שבע וישב אברהם בגאון
שבע:

ויהי אחרי הדברים האלה וינח אברהם
לאמר הנה ילדה מלכה נסהוא
לנחור אחי: את עויין בכרו ואת
אחיו ואת קמואל אחי ארם: ואת נכשו

ל
כ
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

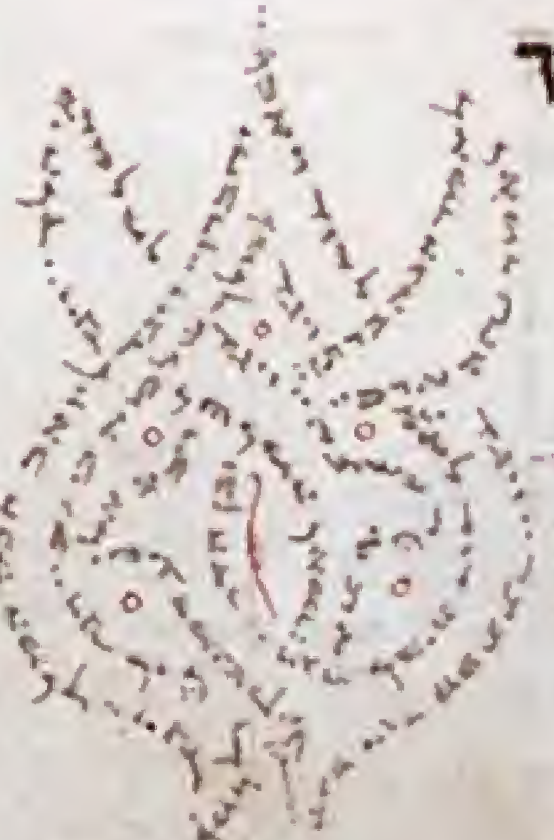
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

אך אם אתה לו שמיעני נתתי כסף
השדה קח ממני ואקברה את מדי
שמה וייען עפרון את אברהם לאמר
לוי אדני שמיעני ארץ ארבע מאות
שקל כסף בני ובעד מה הוא ואת
מתך קברו וישמע אברהם אל עפרון
וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר
דבר באוני בני חת ארבע מאות שקל
כסף עבר לסחרו ויקם שדה עפרון
אשר במכפלה אשר לפני ממורא השדה
והמערה אשר בו וכל העין אשר
בשדה אשר בכל גבול סביב לאברהם
למקנה ליני בני חת בכל באי שער
עירו ואחריו קבר אברהם את שרה
אשתו אל מערת שדה המכפלה על
פני ממורא הוא חברון בארץ כנען
ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם
לאחות קבר מאת בני חת

ואברהם זקן בא בימים
ויהוה ברכ את אברהם בכל ויאמר
אברהם אל עבדו זקן ביתו המישלכל
אשר לו שים נא ירך תחת ירכי ו
ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי
הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות
הכנעני אשר אנכי יושב בקרבם כי
אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת
אשה לבני ליעחק ויאמר אליה עבד
אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי
אלה ארץ הזאת ההשב אשיב את
בני אל הארץ אשר יצאת משם
ויאמר אליו אברהם השמר לך פן

תשיב את בני שמה יהוה אלהי
השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ
מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי
לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת
הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה
לבני משם ואם לא תאבה האשה ללכת
אחריך ונקית משבעתי ואתרק את
בני לא תשב שמה וישם העבד את
ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו
על הדבר הזה ויקח העבד עשרה
גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו
בירו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר
נחור ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל
באר המים לעת ערב לעת צאת השאנת
ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה
נא לפני היום ועשה חסד עם אדני
אברהם הנה אנכי נצב על עין המים
ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים
והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא
כרך ואשה ואמרה שמה ונסגמליך
אשקה אתה הכחת לעבדך ליעחק
ובה אדע כי עשית חסד עם אדני
ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה
יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכר
אשת נחור אחי אברהם וכדה ער
שכמה והנער טבת מראה מאד
בתולה ואיש לא ידעה ותרד העעה
ותמלא כדה ותעל וירץ העבד
לקר אתה ויאמר הגמלי איני נא מעט
מיס מכרך ותאמר שמה אדני ותמהר
ותרד כדה על ידה ותשקד ו

4
 חס
 וכי
 כתי

 5
 לגלגלתי

 6

 7
 שכנה
 אשה

 8
 יג
 מל
 וס
 כתי

 ויושם
 ק"

הי
פסוק
חכ
פסוק
ה
חכ
ברנ
והק
אד
אם
הילד

מלכה ואישם הנזם על אפה והעמידים
על ידה: ואקד ואשתחווה ליהוה
ואנרך את יהוה אלהי אדני אברהם
אשר הנחני בדרך אמת לקחת את
בת אחי אדני לבנו: ועתה אם
ישכם עינים חסד ואמת את אדני
הנדו לי ואם לא הנדו לי ואפנה על
ימין או על שמאל: ויען לכן ובתואל
ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נזכר
דבר אלהיך רע או טוב: הנה רבקה
לפניך קחולך ותהי אשה לבן אדניך
כאשר דבר יהוה: ויהי כאשר שמע
עבד אברהם את דבריהם וישתחו
ארצה ליהוה: ויצא העבד כלי כסף
וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומענות
נתן לאחיה ולאמה: ויאכלו וישתו
הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו
בבקר: ויאמר שלחני לאדני: ויאמר
אחיה ואמה תשב הנער אתני ימים
או עשור אחר תלך: ויאמר אלהם
אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי
שלחוני ואלכה לאדני: ויאמרו נקרא
לנער ונשאלה את פיה: ויקראו לרבקה
ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה
ותאמר אלך: וישלחו את רבקה אחתם
ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת
אנשיו: ויברכו את רבקה ויאמרו לה
אחתינו אתה יי לאלפי רבבה ויירש
זרעך את שער שנאיו: ותקס רבקה
ונעדרתיה ותרכבה על הגמלים
ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד

את רבקה וילך: ויצחק בא מבוא באר
לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב: ויצא
יצחק לישוח בשדה לפנות ערב: וישא
עיניו וירא והנה גמלים באים: ותישא
רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל
מעל הגמל: ותאמר אל העבד מיהאיש
הלזה ההלך בשדה לקראתנו: ויאמר
העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס:
ויספר העבד ליצחק את כל הדברים
אשר עשה: ויבאה יצחק האהלה
ישרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו
לאשה: ויאבה וינחם יצחק אחר:
אמו:

וַיִּסַּף אֲבִרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וַיִּשְׁמַח קְטוּרָה
וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־זִמְרֹן וְאֶת־יִקְשָׁן וְאֶת־מֶדֶן
וְאֶת־מֶדִין וְאֶת־יִשְׁבָּק וְאֶת־שׁוּחַ וַיִּקְשָׁן
יָלֵד אֶת־שָׁבָא וְאֶת־דָּדָן וּבְנֵי־דָדָן הָיוּ
אֲשׁוּרִים וְלָטוּשִׁים וְלָאֲמִים וּבְנֵי־מֶדִין
עֵיפָה וְעֶפְרָי וְחֹנֹךְ וְאַכִּידָע וְאַלְדָּעָה
כָּל־אֱלֹהֵי בְנֵי־קְטוּרָה וַיִּתֵּן אֲבִרָהָם אֶת־
כָּל־אֲשֶׁר לוֹ לַיִּצְחָק וְלִבְנֵי הַפִּלְגֶּשֶׁם
אֲשֶׁר לִאֲבִרָהָם נָתַן אֲבִרָהָם מִתְנַת
וַיִּשְׁלַח־מֶלֶךְ יִצְחָק בְּנוֹ בַּעֲוֹדָתוֹ חֵי
קְדָמָה אֶל־אֶרֶץ קָדִשׁ וְאֱלֹהֵי יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי
אֲבִרָהָם אֲשֶׁר חֵי מֵאֵת שָׁנָה וּשְׁבַע עִם
שָׁנָה וְחֲמִשׁ שָׁנִים וַיָּגֵעַ וַיָּמָת אֲבִרָהָם
בְּשִׁיכָה טוֹבָה זָקוֹן וְשֶׁבַע יָאֵסָף אֶל־
עַמּוּי וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וַיִּשְׁמַע־אֵל
בְּנֵי אֵל מִעֶרְתָּ הַמִּכְפָּלָה שֶׁ־
אֶל־שָׂדֶה עֶפְרָן בֶּן־עֲחָד
הַחֲתִי אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִמְרָא :

[illegible]

השדה אשר קנה אברהם מאת בני
חת שמה קבר אברהם ושדה אשתו
ויהי אחרי מות אברהם וכרך אלהים
את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי
ראי

ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם
אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה
לאברהם: ואלה שמות בני ישמעאל
בשמותם לתולדתם בטר ישמעאל
נבית וקדר ואדכאל ומבשם ומשמע
ודומה ומישא: חדר ותניא ישור נפיש
וקדמה: אלה הם בני ישמעאל ואלה
שמותם בחצרותם ובטירתם שנים
עשר נשיאם לאפתם: ואלה שניחיי
ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה
וישבע שנים וצונו וימת ויאסף אל
עמיו: וישכנו מחוילה עד ישור אשר
על פני מצרים באכה אשורה על פני
כל אחיו נפלו

ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם
הוליד את יצחק ויהי יצחק בן ארבעים
שנה בקחתו את רבקה בת בתואר
הארמי מפרץ ארם אחות לבן הארמי
לו לאשה: וייעתר יצחק ליהוה לנכח
אשתו כי עקרה הוא וייעתר לו יהוה
והתר רבקה אשתו ויתרצו הבנים
בקרב: והאמר אספן למה זה אנכי
ותלך לדרש את יהוה: ויאמר יהוה
לה שני גנים בכטנך ושני לאנשים
ממעריך יפרדו ולאם מלאם אמין ונדב
יעבד צעיר: וימלאו ימיה ללדת והנה

תומם בכטנה: ויצא הראשון אדמוני
כלו כאדרת שער ויקראו שמו יעשו:
ואחרי כן יצא אחיו וידו אחות בעקב
יעשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן שנים
שנה בלדת אתם: ויער לו הנערים ויהי
עשו איש יציד עציד איש שדה ויעקב
איש תם ישב אהלים: ויאבה יצחק
את יעשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את
יעקב: ויוד יעקב נזיד ויבא יעשו מן
השדה והוא עיף: ויאמר יעשו אל
יעקב הל עיטנך נא מן האדס האדס
הזה כי עיף אנכי על בן קרא שמו
אדום: ויאמר יעקב מברה כיום את
בכרתך לי: ויאמר יעשו הנה אנכי הולך
למות ולמה זה לי בכרה: ויאמר יעקב
השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את
בכרתו ליעקב: ויעקב נתן ליעשו לחם
ועיד עד שיס ויאכל וישת ויקם וילך
ויבן יעשו את הבכרה:

ויהי רעב בארץ מלכד הרעב הראשון
אשר היה בימי אברהם וילך יעקב אל
אבימלך מלך פלשתים צרה: וירא
אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה
שכן בארץ אשר אמר אליך: גור
בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי
לך ולזרעך אתן את כל הארץ הזאת
והקמתי אתה שבעה אשר נשבעתי
לאברהם אביך: והרבתי את זרעך
כמוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל
הארץ הזאת והתברכו בזרעך כל
גוי הארץ: יעקב אשר שמע אברהם

והנה יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואר הארמי מפרץ ארם אחות לבן הארמי לו לאשה וייעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא וייעתר לו יהוה והתר רבקה אשתו ויתרצו הבנים בקרב והאמר אספן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה ויאמר יהוה לה שני גנים בכטנך ושני לאנשים ממעריך יפרדו ולאם מלאם אמין ונדב יעבד צעיר וימלאו ימיה ללדת והנה

הביאה לו יבד... הביאה ונשקה... הביאה למנוסה לבד...
 האמה זה בניעשו... האמה זה ינשה... האמה זה אדפסיהו... עובדי...

הביאה... הביאה... הביאה...
 האמה זה בניעשו... האמה זה ינשה... האמה זה אדפסיהו... עובדי...

ויהי עשו בן ארבעים
 שנה ויקח אשה את יהודית בת
 בארי החתי ואת בשמת בת ארן
 החתי ותהיין מרתרוה ליעקב
 ולרבקה:
 ויהי כי זקן
 יעקב ותכהין עינו מראת ויקרא
 את עשו בן העל ויאמר אליו בנ
 ויאמר אליו הנני ויאמר הנה נא
 זקנתי לא ידעתי יום מותי ויעתה
 שאנא בליך תליך וקישתך ונא
 היטדה ויעודה לי יצדה ויעשה לי
 מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי
 ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם
 אמות: ורבקה שמעת בדבר יעקב
 אל עשו בנ וילך עשו היטדה לעד
 ציד להביא: ורבקה אמרה אל יעקב
 בנה לאמר הנה ישמיעתי את אביך
 מדבר אל עשו אחיך לאמר: הביאה
 לי ציד ויעשה לי מטעמים ואכלה
 ואברככה לפני יהוה לפני מותי ויעתה
 בנ ישמעאל בקלי לאשר אנני מיעודה
 אתך: לך נא אל הצאן וקח לי מיטם
 שבע ערי עוים טובים ואינשה אתם
 מטעמים לאביך כאשר אהב: והנאת
 לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני
 מותי: ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן
 עשו אחי איש שיער ואנני איש
 חלק: אולי ימשנ אבי והייתי בעינו
 כמתעתע והכאתי עלי קללה ולא
 ברכה: ותאמר לו אמו עלי קללתך
 בנ אך ישמע בקלי ולך קח לי:

ולך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו
 מטעמים כאשר אהב אביו ותקח
 רבקה את בני עשו בנה העל
 החמדת אשר אתה בבית ותלכני
 את יעקב בנה הקטן: ואת ערת ערי
 העוים הלבישה על ידיו ועל חלקת
 עואריו: ותתן את המטעמים ואת
 הלחם אשר עשתה כיד יעקב בנה:
 ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני
 מיאתה בנ: ויאמר יעקב אל אביו
 אנני עשו בנך עשיתי כאשר
 דברת אלי קום נא שנה ואכלה מעד
 כי עבד תברכני נפשך: ויאמר יעקב
 אל בנ מה זה מהרת למצא בנ
 ויאמר כי הקרה יהוה אליהך לפני:
 ויאמר יעקב אל יעקב בנה נא
 ואמיטך בנ האתה זה בנ עשו אם
 לא: ויעש יעקב אל יעקב אביו
 וימיטו ויאמר הקל קול יעקב
 והידים ירי עשו: ולא הכירו כי היו
 ידיו כיד עשו אחיו שיערת ויברכהו:
 ויאמר אתה זה בנ עשו ויאמר אני:
 ויאמר הנשה לי ואכלה מעיד בנ
 למען תברכך נפשי ויעש לו ויאכל
 ויבא לו יין וישת: ויאמר אליו יעקב
 אביו גשה נא וישקה לי בנ: ויעש
 וישק לו וירח את ריח בנ: ויברכהו
 ויאמר ראה ריח בנ כריח שדה אשר
 ברכו יהוה: ויתן לך האלהים מטל
 השמים ומשמע הארץ ורב דגן
 ותירש: ועבדך עמים וישתחו לך

וקח לי מיטם... וקח לך מיטם... מה עמדי וקח לך... וקח אביך מזקני...
 וקח מיאתם מטה... וקח לך כאשר נאמר... שלח וקח אתו... וקח משענתי בדרך וילך...
 וקח את סך השמן... וקח מיטם את האזור... כל נשאי עין וקח טוב... שמע בע וקח אמרי...

והשלח והקרא יעד שאר הקטן ולמשיב כן קטן למאה הקטן משיב
וישבת ימיו ימים ויהיו בנינו כמים ודברים אחרים וימים אחרים

קטן הקטן
אחדים

לאמים הנה גביר לאחיד וישתחולך
בנאמן ארריך ארור ומרכיך ברוך
ויהי כאשר בלה יעקב לברך אר
יעקב ויהי אך יצא יעקב מאתפני
יעקב אביו ועשו אחיו באמצע דווייעש
נסהוא מטעמים ויבאלאביו ואמר לאביו
יקם אבי ויאכל מעיד בנעבר תברנע
נפשו ויאמר לו יעקב אביו מיהא
ויאמר אני בנך בדרך עשו ויחרד
יעקב חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי
אפוא הוא עד ציד ויבא לי ואכל ממל
בטרם תבוא ואטרבה וגם ברוך יהיה
כשמע עשו את דברי אביו ויעקב
יעקב גדלה ומה עד מאד ויאמר
לאביו ברכני גם אני אבי ויאמר בא
אחיד במרמה ויקח ברכתך ויאמר
הבן קרא שמו יעקב ויעקבני זה
פעמים את נכרתי לקח והנה עתה
לקח ברכתי ויאמר הלא אעלה לי
ברכה ויען יעקב ויאמר לעשו הן
גביר שפתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו
לעבדים ודגן ותירוש סמכתו ולכה
אפוא מה אעשה בני ויאמר עשו אל
אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברכני
גם אני אבי וישא עשו קלו ויבך
ויען יעקב אביו ויאמר אליו הנה
משמע הארץ יהיה מושבך ומטל
השמים מעל ועל חרבך תחיה
ואת אחיך תעבד והיה כאשר תרד
ופרקת עלו מעל עארך וישטם
עשו את יעקב על הברכה אשר

ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרב
ימי אבי ויאמר את יעקב אחי
ויעד לרבקה את דברי עשו כנה העל
ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן
ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתענה
לך להרנך ויעתה בני שמע בקלי
וקום ברחלך אל לבן אחי חרנה
וישבת עמו ימים אחדים עד אשר
תשוב חמת אחיך עד ישוב אף אחיך
ממך וישכח את אשר עשית לו
וישלחתי ולקחתך משם למה אישכל
גם שנים יום אחד ותאמר רבקה
אל יעקב קצתי בחיי מפני כנות חת
אם לקח יעקב אישה מבנות חתנאלי
מבנות הארץ למה לי חיים ויקרא
יעקב אל יעקב ויברך אתו ויעזר
ויהאמר לו לא תקח אישה מבנות כנען
קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי
אמך וקח לך משם אישה מבנות לבן
אחי אמך ואל ישרי ירך אתך ויפרך
וירכך והיית לקהל עמים ויהי לך את
ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לזרעך
את ארץ מעריך אשר נתן אלהים
לאברהם וישלח יעקב את יעקב
וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל
הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו ויורא
עשו כי בך יעקב את יעקב וישלח אתו
פדנה ארם לקחת לו משם אישה
בברכו אתו ויעזר עליו לאמר לא תקח
אישה מבנות כנען וישמע יעקב אל
אביו ואל אמו וילך פדנה ארם

ה
קט
וה
כט

ה
וה
כט

ה
קט
וה
כט

ה
קט
וה
כט

ה
קט
וה
כט

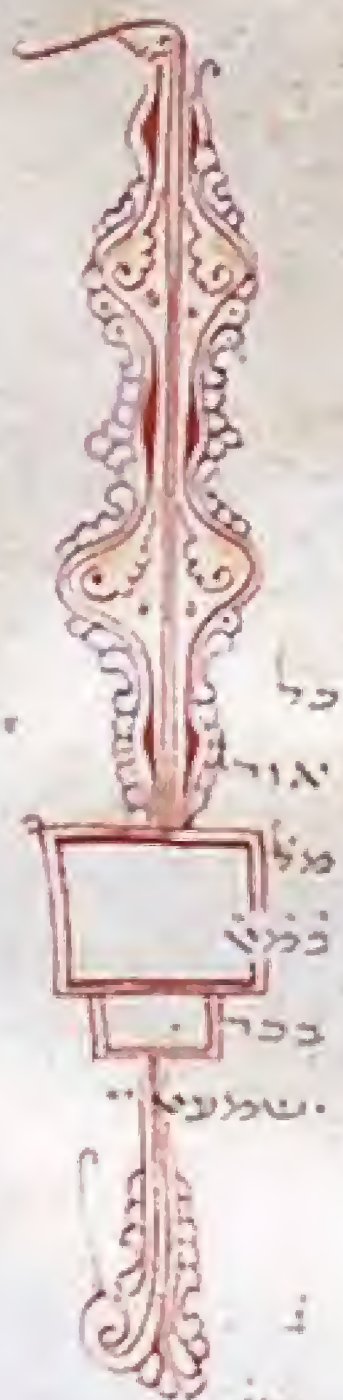
ה
קט
וה
כט

אם לקח יעקב אשה " ארור לקח יעקב
הנני לקח ממך את מחמד עיניך " הנני לקח את עין יעקב
לקח את בני יעקב " ויבך יעקב על קולו
לקח את בני יעקב " ויבך יעקב על קולו
לקח את בני יעקב " ויבך יעקב על קולו

וירא עשו כי רעות פנות כנען בעני
יעקב אביו וילך עשו אל יושמעאל
ולקח את מחלת בת יושמעאל בן
אברהם אחות נביות על נשיו לולאשה
ויצא יעקב מבאר
שבע וילך הרנה: ויפגע במקום וילן
שם כי בא השמש ויקח מאבנה מקום
וישם מראשתו וישכב במקום ההוא:
ויהלם והנה סלם מצב ארצה וראשו
מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים
עלים וידרים בו: והנה יהוה נצב עליו
ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אנכי
ואלהי יעקב הארץ אשר אתה שוכן
עליה לך אתננה ולזרעך: והיה זרעך
כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה
ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה
ובזרעך: והנה אנכי עמך וישמרתיך
בכל אשר תלך והשבתך אל האדמה
הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם
עשיתי את אשר דברתי לך: וייקץ
יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה
במקום הזה ואנכי לא ידעתי: ויירא
ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה
כי אם בית אלהים וזה שער השמים:
וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן
אשר שם מראשתו וישם אתה
מצבה ויצק שמן על ראשה: ויקרא
את שם המקום ההוא בית אל ואולם
לזו שם העיר לראשנה: וידר יעקב
עד לאמר אם יהיה אלהים עמדי
ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך

ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבוש: ושנת
בשלוש אל בית אבי והיה יהוה לי
לאלהים: והאבן הזאת אשר שמתי
מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן
לי עשו אעשרנו לך: וישא יעקב
רגלו וילך ארצה בניקדם: וירא והנה
באר בשדה והנה שם שלשה עדרי
צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא
ישקו העדרים והאבן עלה על פי
הבאר: ונאספו שמה כל העדרים וגללו
את האבן מעל פי הבאר והשקו את
הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר
למקמה: ויאמר להם יעקב אחי מאין
אתם ויאמרו מחרן אעננו: ויאמר
להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו
ידענו: ויאמר להם השלוס לזו ויאמרו
שלוס והנה רחל בתו באה עם הצאן:
ויאמר הן עוד היום גדול לאעתה האסף
המקנה השקו הצאן ולכור עזי ויאמרו
לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים
וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו
הצאן: ועדנו מדבר עמם ורחל באה
עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא:
ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת
לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו
ויצא יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר
וישק את צאן לבן אחי אמו: וישק
יעקב לרחל וישא את קלו ויבך: ויצא
יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן
רבקה הוא ותרין ותע לאביה: ויהי
כשמע לבן את שמע יעקב בן אחרתו

כל
אור
כל
כל
שבע

ב

ישראל
יסכח
ידין

24v

את העל הזה ואת המעבה הזאת לרעהו
אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב
אלהי אביהם וישבע יעקב כפחד אביו
יעקב ויזבח יעקב זבח פהר ויקרא לאחיו
לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בחר
וישכמו לבן כבקר ועשק לבנו ולבעותיו
וינח אתהם וילך וישב לבן למקומו
ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי
אלהים ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה
אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא
מחנים

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו
אחיו ארצה שעיר שדה אדום ויצו
אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו
כה אמר עבדך יעקב עם לבן עת ואת
עד עתה ויהי לי שור וחמור צאן ועד
ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא
חן בעיניך וישכנו המלאכים אל יעקב
לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם
הלך לקראתך וארבע מאות איש
עמו ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ
את העם אשר אתו ואת הצאן ואת
הבקר והגמלים לשני מחנות ויאמר
אם יבוא עשו אל המחנה האחר
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה
ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי
אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב
לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך
קטנתי מכל החסדים ומכל האמת
אשר עשית את עבדך כי במקרי
עבדתי את הירדן הזה ועתה הייתי

לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד
עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני
אם על בנים ואתה אמרת היטב איטב
עמך וישמתי אתמר עך כחול היס
אשר לא יספר מרב וילן שם כלילה
ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו
אחיו: עזים מאתים והישימים עשרים
רחלים מאתים ואילים עשרים: גמלים
מינקות ובניהם שלשים פרוות
אובעים ופרים עשרה אתנה עשוי
וערים עשרה ויתן בד עבדו עדר
עדר לבדו ויאמר אל עבדו עבדו לפני
ורוח תשימו בין עדר ובין עדר ויג
את הראשון לאמר כי יפגשך עשו
אחי וישאלך לאמר למי אתה ואע
תלך ולמי אלה לפעך: ואמרת לעבדך
ליעקב מנחה הוא שלחה לאדני לעשו
והנה גם הוא אחרינו: ויצו גם אתה שני
גם אתה שליש גם את כל ההלכים
אחרי העדרים לאמר כדבר הזה
תדברון אל עשו כמיצאכם אתו: ואמרתם
גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר
אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי
כן אראה פניו אולי ישא פני: ותעבר
המנחה על פניו והוא לן כלילה ההוא
במחנה: ויקם כלילה הוא ויקח את
שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד
עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק
ויקחם ויעברם את העל ויעבר
את אשר לו: ויותר יעקב לבדו
ויאבק איש עמו עד עלות השחר:

כד
מל

ג
ב
ו
ח

ב
ח
ש

ויירא ויאמר מה נראה ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחר והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקרי עבדתי את הירדן הזה ועתה הייתי

וירא כי לא יכל לו ויצע בכף ידכו ותקע
כף ירך יעקב בהאבקו עמו ויאמר
שלחני כי עלה השחר ויאמר לא
אשלחך כי אם ברכתני ויאמר אליו
מה שמך ויאמר יעקב ויאמר לא
יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל
מי שרית עם אלהים ועם אנשים
ותוכל וישראל יעקב ויאמר הגדה
נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי
ויברך אתו שם ויקרא יעקב שם
המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים
אל פנים ותעגל נפשי ויזרח לו השמש
כאשר עבר את פנאל והוא על
על ירכו על כן לא יאכלו בני ישראל
את גיד הנשה אשר על כף הירך עד
היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד
הנשה וישראל יעקב עינו ויראוהו
עשו בא ועמו ארבע מאות איש
ויחזן את הילדים על לאה ועל רחל
ועל שתי השפחות וישם את
השפחות ואת לדיהן ראשנה ואת
לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת
יוסף אחרנים והוא עבר לפניהם
וישתחו ארצה שבע פעמים עד
גשתו עד אחיו וירץ עשו לקראתו
ויחבקו ויפל על צוארו וישקוהו
ויבכו וישיא את עינו וירא את
הנשים ואת הילדים ויאמר מי
אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן
אלהים את עבדך ותגשן השפחות
הנה וילדיהן ותשתחוין ותגשנם

ה

י

ב

ג

לאה וילדיה וישתחו וואחר נגש
יוסף ורחל וישתחו ויאמר מי לך
כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר
למצא חן בעיני אדני ויאמר עשו
יש לי רב אחי יהי לך אשר לך ויאמר
יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך
ולקחת מנחתי מדי כי על כן ראיתי
פניך כראת פני אלהים ותרגעני קח
נא את ברכת אשר הכאת לך כי חנני
אלהים וכי יש לי כל ויפער בו ויקח
ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך
ויאמר אליו אדני ידי נכי הילדים ופנים
והצאן והבקר עלות עלי ודפקום
יום אחד ומתו כל הצאן ויעבר נא
אדני לפני עברו ואני אתנהלה לאט
לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל
הילדים עד אשר אבא אל אדני שפיה
ויאמר יצא אציה נא עמך מן העם
אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן
בעיני אדני וישיב ביום ההוא עשו
לדרבו שיערה ויעקב נסע סכתה
ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על
כן קרא שם המקום סכות
ויבא יעקב שלם עיר שכם
אשר בארץ כנען בבאו מפרץ ארם
ויחזן את פני העיר ויקן את חלקת
השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני
חמור אבי שכם במאה קשישה ויצע
שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל
ותצא דינה בת לאה
אשר ילדה ליעקב לראות בבנות

ויצא יוסף ויבא אל ארץ מצרים ויגור אל פני פרעה ויבא אל ארץ מצרים ויגור אל פני פרעה

ויצא יוסף ויבא אל ארץ מצרים ויגור אל פני פרעה ויבא אל ארץ מצרים ויגור אל פני פרעה

אלהם נא חלום הזה... ויבא אליהם יוסף בכור... ויבא אליהם יוסף בכור... ויבא אליהם יוסף בכור...

הארץ וירא אתה שכם בן חמור
החוי נשיא הארץ ויקח אתה ויטב
אתה ויענה ותדבקנפשו ברעה ברע
יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב
הנער ויאמר שכם אל חמור אביו
לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה
ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובנו
היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב
עד באס ויצא חמור אבי שכם אל
יעקב לדבר אתו ובני יעקב באו מן
השדה כשמינם ויתעצבו האנשים
ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל
לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה
וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקו
נפשו בבתכם תנונא אתה לו לאשה
והתחתנו אתנו בעתים תתנו לנו ואת
בנותינו תקחו לכם ואתנו תשבו והארץ
תהיה לפניכם שבו וסחרוה והאחוז בה
ויאמר שכם אל אביו ואל אחיה אמיצא
חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי ארתן
חרבו עלי מאד מחר ומתן ואתנה כאשר
תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה
ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו
במרמה וידברו אשר טמא את דינה
אחתם ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות
הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר
לו ערלה כי חרפה הוא לנו אך בזאת
נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם
כל זכר ונתנו את בנותינו לכם ואת
בנותיכם נקח לנו וישכנו אתכם והיינו
לעם אחד ואם לא תשמעו אלינו

להמול ולקחנו את בנותינו והלכנו ויישבו
דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור
ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ
בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו
ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם
וידברו אל אנשי עירם לאמר האנשים
האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ
ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים
לפניהם את בנותם נקח לנו לנשים ואת
בנותינו נתן להם אך בזאת יאתו לנו
האנשים לשבת אתנו להיות לעם
אחד בהמול לנו כל זכר באשר הם
נפלים מקדם וקנינם וכל בהמתם
הלוא לנו הם אך נאותה להם ויישבו
אתנו וישמעו אל חמור ואל שכם בנו
כל יצאי שער עירו וימלוכל זכר כל יצאי
שער עירו ויהי ביום השלישי בהיותם
באבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי
אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר
בטח ויהרגו כל זכר ואת חמור ואת
שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה
מבית שכם ויצאו בני יעקב באו על
החללים ויבזוהעיר אשר טמאו אחותם
את יצאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת
אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו ואת
כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו
ויבזו ואת כל אשר בביתו יאמר יעקב
אל שמעון ואל לוי עברתם אתי להכאישי
בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר
ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי
ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו

ויעבדו

והיה

והיה

והיה

ויהי כאשר יבא אל ישראל... ויבא אל ישראל... ויבא אל ישראל...

הארץ: וייעל מעליו אלהים במקום
אשר דבר אתו: וייעב יעקב מצבה במקום
אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה
נסך וייעק עליה שמן ויזקרא יעקב
את שם המקום אשר דבר אתו שם
אלהים בית אל: ויסעו מבית אל ויהי
עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד
רחל ותקיש בלדתה: ויהי בהקשתה
בלדתה ותאמר לה המילדת אל תירא
כי נס זה לך בן: ויהי בצאת נפשה כי
מתה ותקרא שמו בן אוני ואביקרא
לו בנימין: ותמת רחל ותקבר בדרך
אפרתה הוא בית לחם: וייעב יעקב
מצבה על קברתה הוא מצבת קברת
רחל עד היום: ויסע ישראל ויהי
אהלה מהלאה למגדל עדו: ויהי
בשכן ישראל בארץ ההוא וילך
ראובן וישכב את בלהה פלגיש אביו
וישמע ישראל

ויהיו בני יעקב שנים עשר: בני לאה
בכור יעקב ראובן וישמעאל ולוי ויהודה
ויששכר וזבלון: בני רחל יוסף ובנימין:
ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: ובני
זלפה שפחת לאה נד ואשר אלה בני
יעקב אשר ילד לו בפרץ ארם: ויבא
יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית
הארבע הוא חברון אשר נר שם
אברהם ויצחק: ויהיו ימי יצחק מאת
שנה ושמנים שנה: ויגוע יצחק וימת
ויאסף אל עמו זקן ושבע ימים
ויקברו אתו עשו ויעקב בגו: פ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל יִעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵּית
אֶל וְיֹשֶׁב שֶׁם וַיַּעֲשֶׂה שֶׁם מִזְבֵּחַ לֵאלֹהֵי
הַנִּרְאָה אֵלָיו כְּבָרְחָד מִפְּנֵי עִשׂוֹ אַחִיד
וַיֹּאמֶר יִעֲקֹב אֶל בֵּיתוֹ וְאֵל כָּל אִישׁ—
עַמּוֹ הִסְדּוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֶּכֶד אֲשֶׁר בְּתַנְכֶם
וְהִטְהַרוּ וְהַחֲלִיפוּ שְׂמֵלֹתֵיכֶם וְנִקְוִמָה
וְנַעֲלֵה בֵּית אֱלֹהֵי עִשָׂה שֶׁם מִזְבֵּחַ
לֹאֵל הָעֵנָה אֶתִּי בַּיּוֹם צִרְתִּי וַיְהִי עֲמָדִי
בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְּתִי וַיִּתְּנוּ אֶל יִעֲקֹב אֶת
כָּל אֱלֹהֵי הַנֶּכֶד אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת הַנּוֹמִים
אֲשֶׁר בְּאֹזְנֵיהֶם וַיִּטְמְנוּ אֹתָם יִעֲקֹב תַּחַת
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עִם שֹׁכְנֵם וַיִּסְעוּ וַיְהִי חֲתָת
אֱלֹהִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֵיהֶם
וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרָיו בְּנֵי יִעֲקֹב וַיָּבֹא יִעֲקֹב
לְזוֹהָ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן הוּא בֵּית אֱלֹהֵי
הוּא וְכָל הָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ וַיְבָנֶה שֶׁם מִזְבֵּחַ
וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֶל בֵּית אֱלֹהֵי עִשָׂה נָגְלוּ
אֵלֵי הָאֱלֹהִים כְּבָרְחוּ מִפְּנֵי אַחִיו וְתַמְתָּ
דְּבָרָה מִיַּנְקֻת דְּבִקָּה וְתִקְבֵּר מִתַּחַת לִבְתְּ
אֶל תַּחַת הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֱלֹהֵי נָכוֹת

וירא אלהים אל יעקב עוד בבואו מפתן
ארם ויברך אותו ויאמר לו אלהים שמך
יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם
ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו
ישראל ויאמר לו אלהים אני אל שדי
פרה ורבה גי וקהל גוים יהיה ממך
ומלכים מחליצך יצאו ואת הארץ
אשר נתתי לאברהם וליצחק לך
אתנה ולזרעך אחר כך אתן ארץ

אל האשה " וירכב על כרוב " ויהא יס אל שולמה " והוא לכרובים " וירא בבקו " ה
 וישמעון
 ויחברו ויסמיעו איגרו ואור בבקו " ז
 ראובן ושמעון יהודה
 ובני מנשה " ח

וְאֵלֶּה תִּלְדוּת עֵשׂוּ הוּא אָדָם עֵשׂוּ
לָקַח אֶת נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנָעַן אֶת עֵדָה
בִּת אֵילֹן הַחֲתִי וְאֶת אֶהֱלִיבֶמָה בִּת
עֵנָה בִּת עֲבֵעֹן הַחֲתִי וְאֶת בִּשְׁמֶה
בִּת יִשְׁמַעְיָאֵל אֲחֻת נָבִיזָה וְתִלְדַּ
עֵדָה לְעֵשׂוּ אֶת אֱלִיפָּה וּבִשְׁמֶה יִלְדָּה
אֶת רֵעִי וְאֶת אֶהֱלִיבֶמָה יִלְדָּה אֶת
יַעֲיִשׁ וְאֶת יִעֶלֶם וְאֶת קַרְחָה אֵלֶּה
בְּנֵי עֵשׂוּ אֲשֶׁר יִלְדוּ לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
וַיִּקַּח עֵשׂוּ אֶת נָשָׁיו וְאֶת בָּנָיו וְאֶת
בָּתָּיו וְאֶת כָּל נַפְשֹׁת בֵּיתוֹ וְאֶת
מִקְנֵהוּ וְאֶת כָּל בְּהֵמָתוֹ וְאֶת כָּל
קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ
אֶל אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אַחִיו כִּי הָיָה
רִכְוֹשׁ רֹב מִשְׁתַּחֲדָוֹלָא יִכְלָה
אֶרֶץ מִנְּרִיָּהֶם לִשְׂאֵת אֶתֶם מִפְּנֵי
מִקְנֵהֶם וַיֵּשֶׁב עֵשׂוּ בְּהַר שִׁעִיר
עֵשׂוּ הוּא אָדָם וְאֵלֶּה תִּלְדוּת עֵשׂוּ
אֲבִי אָדָם בְּהַר שִׁעִיר אֵלֶּה יִשְׁמֹת
בְּנֵי עֵשׂוּ אֱלִיפָּה בֶן עֵדָה אִשְׁתֵּי עֵשׂוּ
רֵעִי וְאֶת בֶּן בִּשְׁמֶה אִשְׁתֵּי עֵשׂוּ וַיִּהְיוּ
בְּנֵי אֱלִיפָּה תֵּמָן אֹמֶר צִפּוֹ וְנִיעָתָם וּקְנָו
וְתַמְנִיעָה יִתָּה פִּילְגֵשׁ לְאֱלִיפָּה בֶן עֵשׂוּ
וְתִלְדַּ לְאֱלִיפָּה אֶת עַמְלֵק אֵלֶּה בְּנֵי עֵדָה
אִשְׁתֵּי עֵשׂוּ וְאֵלֶּה בְּנֵי רֵעִי וְאֶת נַחַת
וְדָח שִׁמְהָ וּמִזָּה אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי בִשְׁמֶה
אִשְׁתֵּי עֵשׂוּ וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אֶהֱלִיבֶמָה
בִּת עֵנָה בִּת עֲבֵעֹן אִשְׁתֵּי עֵשׂוּ וְתִלְדַ
לְעֵשׂוּ אֶת יַעֲיִשׁ וְאֶת יִעֶלֶם וְאֶת
קַרְחָה אֵלֶּה אֱלֹפִי בְּנֵי עֵשׂוּ בְּנֵי

אֱלִיפָּה בְּנֵי עֵשׂוּ אֱלֹפִי תֵּמָן אֱלֹפִי
אֹמֶר צִפּוֹ אֱלֹפִי קְנָו אֱלֹפִי קַרְחָה
אֱלֹפִי נִיעָתָם אֱלֹפִי עַמְלֵק אֵלֶּה אֱלֹפִי
אֱלִיפָּה בְּנֵי אָדָם אֵלֶּה בְּנֵי עֵדָה וְאֵלֶּה
בְּנֵי רֵעִי בְּנֵי עֵשׂוּ אֱלֹפִי נַחַת אֱלֹפִי
וְדָח אֱלֹפִי שִׁמְהָ אֱלֹפִי מִזָּה אֵלֶּה אֱלֹפִי
רֵעִי וְאֶת בְּנֵי אָדָם אֵלֶּה בְּנֵי בִשְׁמֶה
אִשְׁתֵּי עֵשׂוּ וְאֵלֶּה בְּנֵי אֶהֱלִיבֶמָה אִשְׁתֵּי
עֵשׂוּ אֱלֹפִי יַעֲיִשׁ אֱלֹפִי יִעֶלֶם אֱלֹפִי
קַרְחָה אֵלֶּה אֱלֹפִי אֶהֱלִיבֶמָה בִּת עֵנָה
אִשְׁתֵּי עֵשׂוּ אֵלֶּה בְּנֵי עֵשׂוּ וְאֵלֶּה
אֱלֹפִיָּהֶם הוּא אָדָם
אֵלֶּה בְּנֵי שִׁעִיר הַחֲתִי יִשְׁכְּבוּ
הָאֶרֶץ לֹטֶן וְיִשְׁכְּבוּ וְעֲבֵעֹן וְעֵנָה
וְדָח וְאֶת דִּישָׁן אֵלֶּה אֱלֹפִי הַחֲתִי
בְּנֵי שִׁעִיר בְּאֶרֶץ אָדָם וַיִּהְיוּ בְּנֵי לֹטֶן
חֲתִי וְדָח וְאֶת לֹטֶן תַּמְנִיעָה וְאֵלֶּה
בְּנֵי שֹׁכֵל עֵלֹן וּמִנַּחַת וְעֵיבֵל שִׁפּוֹ
וְאֹנָם וְאֵלֶּה בְּנֵי עֲבֵעֹן וְאֵיָה וְעֵנָה
הוּא עֵנָה אֲשֶׁר מִצָּא אֶת הַיָּמִם נִמְנוֹ
בְּרַעֲתָה אֶת הַחֲמָרִים לְעֲבֵעֹן אֲבִיו
וְאֵלֶּה בְּנֵי עֵנָה דִּישָׁן וְאֶהֱלִיבֶמָה בִּת
עֵנָה וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן חֲמָדָן וְאִשְׁכָּן
וְיִתְרָן וְכִרְיָן אֵלֶּה בְּנֵי אֶהֱלִיבֶמָה וְעֵנָה
וְעֵקָן אֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן עֵיץ וְאֶרֶץ אֵלֶּה
אֱלֹפִי הַחֲתִי אֱלֹפִי לֹטֶן אֱלֹפִי שֹׁכֵל
אֱלֹפִי עֲבֵעֹן אֱלֹפִי עֵנָה אֱלֹפִי דִישָׁן
אֱלֹפִי אֶהֱלִיבֶמָה דִּישָׁן אֵלֶּה אֱלֹפִי הַחֲתִי
לְאֱלִיָּהֶם בְּאֶרֶץ שִׁעִיר
וְאֵלֶּה הַמַּלְכִּים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ
אָדָם לִפְנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל

הַחֲתִי יִשְׁכְּבוּ הָאֶרֶץ לֹטֶן וְיִשְׁכְּבוּ וְעֲבֵעֹן וְעֵנָה וְדָח וְאֶת דִּישָׁן אֵלֶּה אֱלֹפִי הַחֲתִי בְּנֵי שִׁעִיר בְּאֶרֶץ אָדָם וַיִּהְיוּ בְּנֵי לֹטֶן חֲתִי וְדָח וְאֶת לֹטֶן תַּמְנִיעָה וְאֵלֶּה בְּנֵי שֹׁכֵל עֵלֹן וּמִנַּחַת וְעֵיבֵל שִׁפּוֹ וְאֹנָם וְאֵלֶּה בְּנֵי עֲבֵעֹן וְאֵיָה וְעֵנָה הוּא עֵנָה אֲשֶׁר מִצָּא אֶת הַיָּמִם נִמְנוֹ בְּרַעֲתָה אֶת הַחֲמָרִים לְעֲבֵעֹן אֲבִיו וְאֵלֶּה בְּנֵי עֵנָה דִּישָׁן וְאֶהֱלִיבֶמָה בִּת עֵנָה וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן חֲמָדָן וְאִשְׁכָּן וְיִתְרָן וְכִרְיָן אֵלֶּה בְּנֵי אֶהֱלִיבֶמָה וְעֵנָה וְעֵקָן אֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן עֵיץ וְאֶרֶץ אֵלֶּה אֱלֹפִי הַחֲתִי אֱלֹפִי לֹטֶן אֱלֹפִי שֹׁכֵל אֱלֹפִי עֲבֵעֹן אֱלֹפִי עֵנָה אֱלֹפִי דִישָׁן אֱלֹפִי אֶהֱלִיבֶמָה דִּישָׁן אֵלֶּה אֱלֹפִי הַחֲתִי לְאֱלִיָּהֶם בְּאֶרֶץ שִׁעִיר וְאֵלֶּה הַמַּלְכִּים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אָדָם לִפְנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל

כִּי מִתְּחִלָּה וְשִׁלָּל רַב עֵשׂוּ וְעֲבָדָיו בְּתוֹךְ עַמּוּךְ הָיוּ הַיְּהוּדִים כּוֹפֵי הַרְבֵּה רַב הָיוּ רַב אֶת זִמְנֵי

בשמחתם
 ה' יתת
 אלוף פנין
 בעזר אלוף
 ופי אדום
 ואע"ז
 כיו בארץ
 תה' בן שבע
 אחיו בעאן
 תבנ זלפה
 תה' בן

אליהם שמעו נא החלום הזה אשר
חלמתי וזהנה אנחנו מאלמים אלמים
בתוך הישדה והנה קמה אלמתי וגם
ענדה והנה תסבנה אלמתי כסות שתחיו
לאלמתי ויאמרו לו אחיו המלך תמלך
עלינו אם משול תמשל בנו ויספועו
שנא אתו על חלמתי ועל דבריו :
ויחלם עוד חלום אחר ויספר ארנו
לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד
והנה השמש והירח ואחד עשר
כוכבים משתחוים לי ויספר אל אביו
ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה
החלום הזה אשר חלמת הכוא נכוא
אני ואמך ואחיד להשתחוית לך ארעה
ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר
וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם
בשכם ויאמר ישראל אל יוסף הלא
אחיד רעים בשכם לכה ואשלחך
אליהם ויאמר לו הנני ויאמר לו לך
נא ראה את שלום אחיד ואת שלום
הצאן והשבני דבר וישלחוהו
מעמק חכרון ויבא שכם : ו
וימצאהו איש והנה תעה בשדה
וישאלהו האיש לאמר מה
תבקש : ויאמר את אחי אנכי
מבקש הנדה נא לי איפה הם
רעים : ויאמר האיש נסעו מזה
כי שמעתי אמרים נלכה דתיעה
וילך יוסף אחר אחיו וימצאם
כדתן : ויראו אתו מרחק ובטרים
יקרב אליהם ויתנבלו אותו להמיתו :

שלום   וְיֵשׁוּעַ   יֵשׁוּעַ   לְךָ נִתְּנָה אֵת שְׁלוֹם יִהְיֶה "וְאֵת שְׁלוֹם חֵצְיָן"   אֵת שְׁלוֹם כְּדֵעָה
יֵרֵב שְׁלוֹם בְּעַךְ   לְדִעַת אֵת שְׁלוֹם אֶסְתֵּר   כִּי שְׁלוֹם אֵמַת יִרְכֵּן   וְדִישׁוּ אֵת שְׁלוֹם הַיַּעַר   יֵשׁוּעַ
יֵשׁוּעַ חֲחֵץ שְׁלוֹם עֲבָדוֹ   שְׁלוֹם הַשָּׁמַיִם אֲדָמָה   שְׁמֵלֵי שְׁלוֹם יִירוּשָׁלַם   יֵשׁוּעַ יִהְיֶה כִּיד   סֵם   סֵם

ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות
הלזה בא ועתה לכו ונענהו ונשלחו
באחד הכרות ואמרנו חיה רעה אמתהו
ונראה מה יהיו חלמותיו וישמע ראובן
ויעלה מידם ויאמר לא נכנו נפש ויאמו
אלהם ראובן אל תשפוטם השליכו
אתו אל הכור הזה אשר במדבר ויד
אל תשלחו בו למען העיל אתו מידם
להשיכו אל אכיו ויהי כאשר בא יוסף
אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו
את כתנת הפסים אשר עליו ויקחהו
וישלכו אתו הכרה והכור רק אין בו
מים וישבו לאכל לחם וישאו עניהם
וידאו והנה ארחת ישמעאלים באה
מגדע וגמליהם נשאים נכאת ויערי
ולטחולכים להוריד מערימה ויאמר
יהודה אל אחיו מה בעיני פנינו את
אחיו וכסנו את דמו לנו ונמכרו
לישמעאלים וידנו אל תהי בוכי אחיו
בשרנו הוא וישמענו אחיו ויעברו
אנשים מדעים סחרים וימשיכו ויעלו
את יוסף מן הכור ומכרו את יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו
את יוסף מערימה וישב ראובן אל
הכור והנה אין יוסף בכור ויקרע את
בגדיו וישב אל אחיו ויאמר הילד אינו
ואני אנה אנכי ויקחו את כתנת יוסף
וישחטו שער עזים וישכלו ארז
הכתנת פדים וישלחו את כתנת
הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת
מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אסלא

ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה
אכלתהו טרף טרף יוסף ויקרע ענק
שמלתו וישם שק במתניו ויתאבל
על בנו ימים רבים ויקמו כל בניו וכל
בנותיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר
כי ארד אל בני אבלי שאלה ויבך אתו
אכיו והמדנים מכרו אתו אל מערים
לפוט פרסדים פריעה שר הטבחיים

ויהי כי עתה הוא וירד יהודה מארץ
אחיו וישט עד איש עד למי וישמו חירה
וידא שם יהודה בת איש כנעני וישמו
שמו ויקחה ויבא אליה ותהר ותלד
בן ויקרא את שמו ער ותהר עוד ותלד
בן ותקרא את שמו אונן ותסף עוד
ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה
בכזיב בלדתה אתו ויקח יהודה אישה
לער בכורו וישמה תמר ויהי ער בכור
יהודה רע בעיני יהודה ומתהו יהודה
ויאמר יהודה לאונן בא אל אישך
אחיד ויבס אתה והקס זרע לאחיד
וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה
אם בא אל אישת אחיו וישחת ארצה
לכלת נקז זרע לאחיו וירע בעיני
יהודה אישך עשה וימת גם אתו ויאמו
יהודה לתמר בלתי שבי אלמנה בית
אכיו עד עתה שלה כנכי אמר פן
ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב
בית אכיה וידבו חמים ותמת בת שבע
אשת יהודה ונחם יהודה ויעל על גוז
עאנו הוא וחירה רעהו עד למי תמנה

אם כי אש אכלתהו ותגש בחמה לארץ
וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע
ויב לא לו ולא תעמד ולא לו תהיה יוש לו
בניו

אכלתהו
לא לו
לדשת משכבות לא לו
חיו המדבה
ויסמנה
ויסמנה

ולתת להם יורה לדרך ולתת עליכם היום צדקה ולתת איביך לפניך
ולתת לאיש כדרכו כן מעשה למקום הזה ולתת לנו יורה במקום ולתת לנו גדר במקום קדשו ולתת שקון שמים

רעבון בתיכם ואת אחיכם הקטן תביאו
אלו יאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו
כן ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים
אנחנו על אחינו אשר ראינו צרה
נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו
על כן באה אלינו הצרה הזאת ויען
ראובן אתם לאמר הלא אמרת אליכם
לאמר אל תחטאו בלד ולא שמעתם
ונסדמו הנה ערש וזהם לא ידעו שמע
יוסף במליץ בעתם ויוסף מעליהם
ויבך וישב אלהם וידבר אלהם ויקח
מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם
ויעז יוסף וימלאו את פליהם טר ולהשיב
פסניהם איש אל שקו ולתת להם צרה
לדרך ויעש להם כן וישאו את שברם
על חמריהם וילכו מישם ויפתח האחד
את שקו לתת מספוא לחמרו במלון
וירא את כספו והנה הוא נפי אמתחתו
ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הנה
נאמתחתי ויעז לבם ויחרדו איש אל
אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים
לנו ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען
ויגדו לו את כל הקרת אתם לאמר
דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות
ויתן אתנו כמרגלים את הארץ ונאמר
אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים
שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו
האחד איננו והקטן היום את אבינו
בארץ כנען ויאמר אלינו האיש אדני
הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם
האחד העיחו אתי ואת רעבון בתיכם

קחו ולכו והביאו את אחיכם הקטן
אלי ואדע כי לא מרגלים אתם כי כנים
אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ
תסחרו ויהיה מריקים שקיהם והנה
איש צרור כספו בשקו ויראו את
עדרות כספיהם המה ואביהם ויראו
ויאמר אלהם יעקב אביהם ארני
שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת
בנימן תקחו עליהם כלנה ויאמר ראובן
אל אביו לאמר את שני בני תמית אם
לא אביאנו אליך תעה אתו על ידי ואני
אשיבנו אליך ויאמר לא ירד בני עמנו
כי אחיו מת והוא לבד נשאר וקראוהו
אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם
את שיבתי כעון שאולה והרעב נטר
בארץ ויהי כאשר כלול לכל את השו
אשר הביאו ממערים ויאמר אליהם
אביהם שבו שברו לנו מעט אכל ויאמר
אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש
לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם
אם יישך משלח את אחינו אתנו ערדה
ונשברה לך אכל ואם אינך משלח לא
נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פנינו
אחיכם אתכם ויאמר ישראל למד
הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אה
ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו
לאמר העוד אביכם חיה יש לכם אחוננו
לו על פי הדברים האלה הירדו ערע כי
יאמר הורידו את אחיכם ויאמר יהודה אל
ישראל אביו שלחה הער אתנו ונקומה ונלכה
ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו

ואם לא תאבד האשה ואם לא תשמע אלינו ואם אינך משלח
שלחה הנער אתי שלחה אלי את דוד שלחה וקחנו
שלחה נח לא אחד מהנערים ודליותו שלחה לו ואת תעלזתה שלחה
ואם לא תאבד האשה ואם לא תשמע אלינו ואם אינך משלח

ל
ל
המדייקים

ב ולתת
תמיד
קנאה

ל
ל
ל
ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל
ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

אלי ובשנה השנית ואמר לו לא נכחד
מאדני כי אתם הנספ ומקנה הכהמה
אל אדני לא נשאר לפני אדני כלת אם
גויתו ואדמתו לפה נמות לעיניך גם
אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו
בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים
לפרעה ותן עונתה ול אנמות ואדמה
לאתם ויקן יוסף את כל אדמת מצרים
לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי
חוק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה
ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול
מצרים ועד קצהו ורק אדמת הכהנים לא
קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את
חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מטר
את אדמתם ויאמר יוסף אל העם קנו
אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה האלכם
ורעו וזרעם את האדמה וזה יהי כתובת
ונתתם חמישית לפרעה וארבע חידת
יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשו
בנתיכם ולאכל לטפכם ויאמרו החיתנו
נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה
וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת
מצרים לפרעה לחמישית אדמת הכהנים
לבדם לא היה לפרעה וישב ישראל בארץ
מצרים בארץ גושן ואחוז בה וירבו
מאד ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה
שנה ויהי ימי יעקב שנים חמשים שנים
וארבעים ומאת שנה ויקרבו ימי ישראל
למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אסנא
מצאתי חן בעיניך שיםנא ידך תחת ירכי
ועשית עמדי חסד ואמת אלנא תקברני

במצרים וישכבת עס אכתי ונשאתני
במצרים וקברתני בקברתס ויאמר אנכי
אעשה כדברך ויאמר השבעה לי וישבע
לו וישתחו ישראל על ראש המטה
ויהי אחר הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה
אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה
ואת אפרים ויעד ליעקב ויאמר הנה בנך
יוסף בא אליך ויתחוק ישראל וישב על
המטה ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי
נראה אלי בלח בארץ כנען ויכרך ארתי
ויאמר אלי הנה מפרך והר ביתך ונתתך
לקהל עמי ונתת את הארץ הזאת לזרע
אחרך אחות עולם וועתה שני בניך עולים
לך בארץ מצרים עד באי אלך מצרימה
לך בארץ מצרים ומנשה באובן ושמעון יהויל
ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על
שם אחיהם יקראו בנחלתם ואני בבנאי כפון
מתה על רחל בארץ כנען בדרך בעור מצרים
לכא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא
בית לחם וירא ישראל את בניו יוסף ויאמר מי
אלה ויאמר יוסף אל אביו בנה האשר נתן לי
אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואכרם וועני
ישראל כבוד מוקן לא יוכל לראות ויש אהם
אליו וישק להם ויחבק להם ויאמר ישראל אל
יוסף ראה פניך לא פלתי והנה הראה את אלהים
נס את זרעך ויוצא יוסף אתם מערבות שטח
לאפוא ארצה ויקח יוסף את שניהם את אפרים
כימינו משמאל ישראל ואת מנשה כי שמאלו
מימין ישראל וישאלו וישלח ישראל את ימיו
וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו
על ראש מנשה שכל את ידיו מנשה הבכור

וכו' כן
והדבר
בס' מנשה

מנשה
בס'

והיה בעבור זאת ונתתם כי מספר הבנות הוא
במספר שני הבנות וימנה ויבאר שם
החיותו במצרים ויהי חסדו את אבי לו החיותו
וישאל המלך לאשה ויהי חסדו את אבי לו החיותו
וישאל המלך לאשה ויהי חסדו את אבי לו החיותו

ויברך את יוסף ויאמר האלהים אלהיך אתה
אבתי לפניו אנרחם וינחם האלהים הרעה
אתי מי עודי יעזוב הזה המלאך הנאל את
מכל רעי יברך את העצרים ויקרא בהם שמי
וישם אבתי אנרחם וינחם וידנו לרב בקרב
הארץ וירא יוסף כי ישיח אביו ימינו
על ראש אפרים וירעב עינו ויתמך ויאנו
להסיר אתהמ על ראש אפרים על ראש
מנשה ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי
זה הבכר שים ימינך על ראשו וימאן אמו
ויאמר יד עתי בני יד עתי גם הוא יהיה לעם
וגם הוא יעל ואולם אחיו הקטן יעל ממנו
וזרעו יהיה מלאה נשים ויברכם ביום ההוא
לאמור בך יברך ישראל לאמר יישמן אלהים
כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני
מנשה ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי
מת והאלהים עמכם והשיב אתכם אל
ארץ אבותיכם וואענתה לך שנים אחד על
אחיו אשר לקחתי מיד האמרי פחרכי
ובקשתי

וּיקרא יַעֲקֹב אֶל בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֲאִסְפוּ אֵנִי
לְכֶם אֶת אֲשֵׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים
הַקִּבְּצוֹ וְשָׁמָּעַ בְּנֵי יַעֲקֹב וְשָׁמָּעַ אֶל יִשְׂרָאֵל
אֲבִיכֶם וַיֹּאבֶן כְּבֹד אֶתָּה כְּחַיֵּי וְרַאשֵׁית אוֹנִי
יְתֵר שְׂאֵת וַיְתֵר עֵינָיו פָּחוּז כְּמִים אֶל תּוֹתֵר כִּי עָלִית
מִשֶּׁכְּבִיאֲכִיךְ אֶזְחַלְלֵת יַצּוּעֵי עֵלָה׃
שָׁמָּעַ וְנָלוּ אֲחִים כְּלִי חֲמֶס מִכְּרֵתֵיהֶם׃
בְּסֶדֶם אֶל תִּבְאֵנָפְשִׁי בְּקָהֶלֶם אֶל תַּחַד כְּבֹדִי
כִּי כֹאפֶס הִרְגוּ אִישׁ וּבְרִעָנָם עָקְרוּ שׁוֹר׃
אֲרוֹר אֶפְסֵכִי עֵז וַיַּעֲבֵרְתֶּם כִּי קִשְׁתָּה אֶחְלָקֶם
בִּיעֲקֹב וּבְאֶפְיָעֶם בִּישְׂרָאֵל׃

מב' ח' ח'
מב' ח' ח'
מב' ח' ח'

יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף איבך
ישתחוו לך בני אבך וגור אריה יהודה
מטרף בני עלית כר ערבין כאריה וכלבא
מייקמנו: לא יסור שבט מיהודה ומחקק
מבין רגליו עד כיבא שילה ולו יקהת עמם
אסר לגסן עירה ולי שרקה בני אתנו נבס
בין לבשו וברם ענבים סותה: חכלילי עננו
מין ולבן שנים מחלב:

וְכָל לַחֲוֹף יָמַי יֵשְׁבֵן וְהָאֵל לַחֲוֹף אֲנִי
וַיִּרְכְּבוּ עַל צִדֹּן
יֵשְׁשַׁר חֲמַר גָּרָם רֹבֵץ בֵּין הַמִּשְׁפָּתִים
וַיֵּרָא מִנְחָה כִּי טוֹב וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נְעֻמָּה
וַיִּשְׂכְּמוּ לִסְבּוּ וְיָהּ לִמֶּס עֲבָדָיו

הן ידיו עמו כאחד שבטי ישראל
יהי דנה שעל דרך שפיץ על ארח
הנשך עקביסוס ופל רכבו אחור: לישועת
קוית יהוה: עד גדוד יגדלו
והוא עד יקב: מאשר
שמעו לחמו והוא יתן מעדע מלך:

נפתל יאילה שלחה הנתן אמרי
 שפר: בן פרת יוסף בן פרת
 עלי עין בנות צערה עלי שור: וימרדו
 ורכו וישטמהו בעלי הצים: ותשב נאיתן
 קשתו ויפוזר עיניו מדי אביר יעקב
 משסרי צה אבן ישראל: מאל אבד ויעזוב
 ואת שדי ויברך ברכת שמים מעל ברכת
 תהום רכצת תחת ברכת שדים ורחם:
 ברכת אבד נכדו על ברכת הור: עד תאות
 נבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד
 נזיר אחיו:
 במיין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב

לחמור	ג	מל וסיל	וידרס ביום הקדוש - אם תפלו ביום - חיוונר תהי
וראשית	ו	יסיל	פתי וראשית את יוראשית ג " כל בשר כל צביו - וראשית שמעם - וראשית בעצמון
לבשו	ג	יסיל	שם ביום לבשו - וידע חגור מדד " בשומיען לבשו " שבתו ש כל שכל

יחלק שלל כל אלה שבטי ישראל
שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם
ויבך אותם איש איש בכרכו ברך
אתם ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף
אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה
אשר בשדה עפרון החתי במערה אשר
בשדה המכפלה אשר על פני ממרא
בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה
מאת עפרון החתי לאחות קברו שמה
קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה
קברו את יצחק ואת רבקה אשתו וישמה
קברו את לאה במקנה השדה והמערה
אשר בונת את בני חת ויכל יעקב לצות
את בנו ויאסף רגליו אל המטה ויצו
ויאסף אל עמו ויפל יוסף על פני אביו
ויבך עליו וישקלו ויצו יוסף את עבדיו
את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו
הרפאים את ישראל וימלאו אוזניו
יוסף כי ימלאו ימי החנטים ויבכו אותו
מצרים שבעים יום ויעברו ימי בכיתו
וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם
נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באוני
פרעה לאמר אבי השביעי לאמר
הנה אנכי מת בקברי אשר בריתי לי
בארץ כנען שמה תקברני ויעתה אעלה
נא ואקברה את אבי ואשובה ויאמר
פרעה עלה וקבר את אביך באשר
השביעך וייעל יוסף לקבר את אביו
ויעלו אתו כל עבדי פרעה וקני ביהו
וכל זקני ארץ מצרים וכל בית יוסף
ואחיו ובית אביו רק טפס וצאנם ונקוט

עבדו בארץ גשן וייעל עמו ונסרכב גם
פרישים ויהי המהנה כבוד מאד ויבאו
עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו
שם מספד גדול וכבוד מאד וייעל אביו
אבל שבעת ימים וירא יושב הארץ
הכנעני את האכל בגרן האטד ויאמרו
אבל כבוד זה למצרים על פן קרא שמה
אבל מצרים אשר בעבר הירדן וייעשו
בנו לו כן באשר צוה וישאו אותו בניו
ארצה כנען ויקברו אותו במערת שדה
המכפלה אשר קנה אברהם את השדה
לאחות קברו מאת עפרון החתי על פני
ממרא וישוב יוסף מצרימה הוא ואחיו
וכל העלם אתו לקבר את אביו אחרי
קברו את אביו ויראו אחי יוסף כי מת
אביהם ויאמרו לו ישתמנו יוסף והשב
ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו
ויצו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני נפשו
לאמר כה תאמרו ליוסף אנא ישא נא
פשיע אחיך וחטאתם כירעה גמלוך
ועתה שאנא לפשיע עבדי אלהי אביך
ויבך יוסף בדברם אליו ויילכו גם אחיו
ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים
ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת
אלהים אני ואתם חשבתם עלי רעה
אלהים חשבה לטובה למען עשה
ביום הזה להחית עסר בני ועתה אל
תיראו אנכי אכלל אתכם ואת טפכם
וינחם אותם וידבר על לבם וישוב
יוסף במצרים הוא ובית אביו ע
ויהי יוסף מאה וצער שנים :

וישקל אברהם לעפרו ויקברו אתו אשר קנה אברהם הכרית
כידעתי למען וישא את בנו ואזל שיהי ויכל יעקב לענות ביום הנחילו

ואלה הם שמות בני ישראל הנאים
מזרימה את יעקב איש וביתו באו
ראובן שמעון לוי ויהודה יושבר
זבולן ובנימין דן ונפתלי גד ואשר
ויהי כל נפש יצא ירך יעקב שבעים
נפש ויוסף היה במצרים וימת יוסף
וכל אחיו וכל הדור ההוא ובני ישראל
פרו וישרצו וירבו ויעצמו בממד מאד
ותמלא הארץ אתם
ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא
ידע את יוסף ויאמר אל עמו הנה עם
בני ישראל רבועצום ממנו הנה
נתחכמה לו פן ירבה והיה כיתקראנה
מלחמה ויוסף גם הוא על שגאיו
ונלחם בנו ועלה מן הארץ וישעמו עליו
שרי מסיס למען ענתו בסבלתם ויבן
ערי מסכנות לפרעה את פתם וארז
רעמסס ובאשר יענו אתו בן ירבה וכן
יפרץ ויקצו מפני בני ישראל ויעבדו
מצרים את בני ישראל בפרך וימורו
את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים
ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם
אשר עבדו בהם כפרך ויאמר מלך
מצרים למילדת העברית אשר שם
האחת שפירה ושם השנית פויעה
ויאמר בילדכן את העברית וראיתן
על האכנים אם כן הוא והמתן ארנו
ואם בת הוא וחיה ותיראן המילדת
את האלהים ולא עשו כאשר דבר
אליהן מלך מצרים ותחין את הילדים
וקרא מלך מצרים למילדת ואמר לן
מדוע עשיתן הדבר הזה ותחין את
הילדים ותאמרן המילדת אל פרעה כרא

וידא יוסף לאפרים בני שלשים גם
בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף
ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים
פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן
הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע
לאברהם ליעקב וליעקב ווישבע
יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד
אלהים אתכם והעלה אתכם את עזמת
מזה וימת יוסף בן מאה ועשר שנים
ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים

איש ויביתו באו ויאמר אשר עמו
ויקבלהו בעד דוד
לן פן ירבה כן ירבה וכן ויוסף ויהי ירבה כן ירבה
ויקבלהו בעד דוד ויוסף ויהי ירבה כן ירבה
ויקבלהו בעד דוד ויוסף ויהי ירבה כן ירבה

מכאן חיש עבדי כחציון חנה אפילו מכה במשה אשר כידיו ידעוכם כי אלהי אברהם יצאנו מן מצרים

ננשים המצריה העברית כחיותה
בטרם תבוא אלהן המילדת וילדו
ויטב אלהים למילדת וירב העם ויצמו
מאד ויהי כי יראו המילדת את האלהים
ויניש להם בתים ויצו פרעה לכל עמו
לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכו
וכל הבת תחיון
וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי
ותהר האשה ותלד בן ותרא אותו כי טוב
הוא ותצפנהו שלשה ימים ולא יכלה
עוד הצפנו ותקח לו תבת נמא ותחמה
בחמר וכופת ותשם בה את הילד ותשם
בסוף על שפת היאר ותתנב אחריו
מרחק לדעה מה יעשה לו ותהר בת
פרעה לרחץ על היאר ונעלה תהילת
על יד היאר ותרא את התנה בתוך הסוף
ותשלח את אמתה ותקחה ותפתח
ותראהו את הילד והנה נער בכו
ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים
זה ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך
וקראתי לך אשה מינקת מן העברית
ותניק לך את הילד ותאמר לה בת
פרעה לך ותלך העלמה ותקרא את
אם הילד ותאמר לה בת פרעה הילכי
את הילד הזה והנקהו לי ואני אתן את
שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו
ועל הילד ותבא לו לכת פרעה ויהי
לה לכן ותקרא שמו משה ותאמר כי
מן המים משיתחיו ויהי בימים ההם
ויעל משה ויצא אל אחיו וירא
בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש

עברי מאחיו ויפן סה וירא כי אין
איש שוין אתה מצרי ויטמנהו בחול
ויצא ביום השני והנה שני אנשים
עברים נעים ויאמר לרשע למה תנה
רעך ויאמר מישמן לאיש שרו ושפט
עליו להרגני אתה אמר כאשר הוגת
אתה מצרי וירא משה ויאמר אכן
נודע הדבר וישמע פרעה את הדבר
הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה
מפני פרעה וישב בארץ מצרים וישב על
הבאר וילכהן מדין שבע בנות ותבאנה
ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות
צאן אביהן ויצאו הרעים וינישו
ויקם משה וישען וישק את צאנם
ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מווע
מהרתן באהים ותאמרן איש מצרי
הצילנו מיד הרעים ונסד לה דלה לנו
וישק את הצאן ויאמר אל בנותי ואני
למה זה עובתן את האיש קראן לו ויאמל
לחס ויואל משה לשכת את האיש
ויתן את צפרה בתו למשה ותלד בן
ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי
בארץ נכריה
ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים
ויאמרו בני ישראל מן העבדה ויעקוב ועל
שועתם אל האלהים מן העבדה וישמע
אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את מרתו
את אברהם את יצחק ואת יעקב וירא אלהים
את בני ישראל ויאמר אלהים ומשה
העריץ את צאן יתרו חתנו כהן מדין וענה את
הצאן אחר המדבר ויצא אל האלהים חורבה

כל
אוריית
ונביא
חכ
במא

ובמא
חכ
הנשים

וכי
כת

וכי
וכי

וכי
וכי

וכי
וכי

וכי
וכי

וכי
וכי

וכי
וכי

וכי
וכי

וכי
וכי

וכי
וכי

וכי
וכי

וכי
וכי

וכי
וכי

וכי
וכי

ותבאנה אל קרבנה ותדלנה אל יעקב וינישית ותבאנה נעוה אכסתר
ומשה היה רעא ומשה ניה אל האלהים ומשה בן יומטם ענה
ומשה בן מאה ועשרים ומשה וקח את האהלה ומשה איש האלהים

ותבאנה
ומשה
ומשה יאהרן עשו כדבר משה

עמוד י"ג שנת תש"ב
הנה זה עמוד אחד פתוח ויש בו חבא אליו כדענו

עמוד י"ג שנת תש"ב
הנה זה עמוד אחד פתוח ויש בו חבא אליו כדענו

וירא מלאך יהוה אליו בלפת אשמתון
הסנה וירא והנה הסנה בוער באש והסנה
אנינו אכל ויאמר משה אסרה נא
ואראה את המראה הנל הזה מדוע
לא יבער הסנה וירא יהוה כי סר לראות
ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר
משה משה ויאמר הנני ויאמר אל
תקרב הלס של נעליך מעל רגליך כי
המקום אשר אתה עומד עליו אדמת
קדש הוא ויאמר אנכי אלהי אנכי
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל
האלהים ויאמר יהוה ראה ראיתי את
עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם
שמעתי מפני נגשיו כי יד עתה אתמנאנו
ואדר להעלות מיד מצרים ולהעלותו מן
הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל
ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני
והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי
ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי
ותס ראיתי את הלחץ אשר מצרים
לחצים אתם ועתה לכה ואשלחך אל
פרעה והוצא את עמי בני ישראל מן
מצרים ויאמר משה אל האלהים מי
אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני
ישראל ממצרים ויאמר כי אהיה עמך
וזוה לך האות כי אנכי שלחתיך מהוציאן
את העם ממצרים תעבדון את האלהים
על ההר הזה ויאמר משה אל האלהים
הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרת להם
אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו

מה שמו מה אמר אלהים ויאמר
אלהים אל משה אחיה אשר אחיה
ויאמר כהתאמר לבני ישראל אחיה
שלחני אליכם ויאמר עוד אלהים אל
משה כהתאמר אל בני ישראל יהוה
אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה
שמי לעולם וזה זכרי לדור דור ונאספת
את זקני ישראל ואמרת אלהים יהוה
אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם
יעקב ויאמר פקד פקדתי אתנני
ואתה עשוי לכם במצרים ואמר אעלה
אתכם ממצרים אל ארץ הכנעני
והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי
אל ארץ זבת חלב ודבש וישמע לקולך
ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים
ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים
נקרה עלינו ועתה נלכה צא דרך שלשת
ימים במדבר ונבחה ליהוה אלהינו ואנני
יד עתה כי לא יתן אתכם מלך מצרים
להלך ולא ביד חזקה וישלחתי את ידי
והכיתי את מצרים בכל נפלאותי אשר
אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם
ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים
והיה כי תלכו לא תלכו ריקם וישאלה
אשה משכנתה ומערת ביתה כלי כסף
וכלי זהב ושמלת ושמלתם על נפשם
ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים ויען
משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא
ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך
יהוה ויאמר אליו יהוה מזה בידך

והעלאתו מן הארץ ההוא ולהעלותו מן הארץ ההוא
והעלאתו מן הארץ ההוא ולהעלותו מן הארץ ההוא
והעלאתו מן הארץ ההוא ולהעלותו מן הארץ ההוא
והעלאתו מן הארץ ההוא ולהעלותו מן הארץ ההוא

לכנס לבנים .. יתכן לבנים תכנן .. לבנים גפלו ונאית נכסיה ..
לכנס לבנים .. יתכן לבנים תכנן .. לבנים גפלו ונאית נכסיה ..
לכנס לבנים .. יתכן לבנים תכנן .. לבנים גפלו ונאית נכסיה ..

ואחר באומשה ואהרן ואמרו אל פרעה
כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי
ויחננו למדבר: ויאמר פרעה מיהו אשו
אשמע בקולו לשלח את ישראל לאדמת
את יהוה וגם את ישראל לא אשלח: ויאמרו
אלהי העברים נקרא עלינו לכה נא דרך
שלשת ימים במדבר ונבחה ליהוה אלהינו
פן יפגענו בדבר או בחרב: ויאמר אלהם
מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו
את העם ממעשי לכו לסבלתכם: ויאמר
פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם
אתם מסבלתם: וייעו פרעה ביום ההוא
את הנגשים בעם ואת שטריהם לאמר:
לא תאספון לתת תבן לעם ללבו הלכנס
בתמול שלשם הם ילכו וקישו להם
תבן: ואת מתכנת הלכנס אשר הם עששו
תמול שלשם תשימו עליהם לאתערעו
ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים
לאמר לכה נבחה לאלהינו: תכבד
העבדה על האנשים ויעשו בה ואיש
בדבר שקר: ויצא נגשי העם ושטריהם
ויאמרו אלהים לאמר כה אמר פרעה
אינני נתן לכם תבן: אתם לכו קחו לכם
תבן מאשר תמצאו כי אין נער מעמדתם
דבר: ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש
קשלתבן: והנגשים אצים לאמר כל
מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות
התבן: ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו
עלם נגשי פרעה לאמר מדוע לא
כליתם חקכם ללבו בתמול שלשם גם
תמול גם היום: ויבאו שטרי בני ישראל

וייענקו אל פרעה לאמר למה תעשה
כה לעבדיך: תבן אין נתן לעבדיך ולבנים
אמרים לטעשו והנה עבדיך מכים
וחטאת עמך: ויאמר נרפים אתם נרפים
על כן אתם אמרים לכה נבחה ליהוה:
ועתה לכו עבדו ותבן לאעתן לכם ותבן
לבנים תתנו: ויראו שטרי בני ישראל
אתם ברע לאמר לאתערעו מלבנים
דבר יום ביומו: ויפגעו את משה ואהרן
אהרן נגבים לקראתם בנצאתם מאת
פרעה: ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם
וישפט אשר הבא שאתם את דיהנו:
בעני פרעה ובעני עבדיו לתת חרב
בידם להרגנו: וישב משה אל יהוה
ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה
למה זה שלחתני: ונאז באתי אל פרעה
לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא
הצלת את עמך: ויאמר יהוה אל משה
עתה תראה אשר אעשה לפרעה מכי
חזקה ישלחם וביד חזקה יערישם מארצו:
וידבר אלהים אל משה
ויאמר אליו אני יהוה: וארא אל אברהם
אליעזק ואליעקב באלי שדי וישמי
יהוה לא נודעת להם: וגם הקמתי את
בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען
את ארץ מצרים אשר גרו בה: וגם אני
שמעתי את נאקת בני ישראל אשר
מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי:
לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי
אתכם מתחת סבלת מצרים והצילתי
אתכם מעבדתם ונאלתי אתכם בזרוע

וייענקו אל פרעה לאמר .. ויהנה מצרים נכסיהם ..
וייענקו אל פרעה לאמר .. ויהנה מצרים נכסיהם ..
וייענקו אל פרעה לאמר .. ויהנה מצרים נכסיהם ..

נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדִילִים וּלְקַחְתִּי אֶתְכֶם
לִי לְעַם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וַיִּדְעוּ כִּי
אֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִמִּצְרָיִם
סִבְלוֹת מִצְרַיִם וְהִבְאֵתִי אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶתִּיד לִתֵּן אֶתְּךָ לְאֶבְרָהָם
לִיעֲקֹב וְלִיעֲקֹב וְנָתַתִּי אֶתְּךָ לָכֶם מִזֶּשֶׁה
אֵנִי יְהוָה וַיִּדְבַּר מֹשֶׁה בֵּן אֲלֵכָה יִשְׂרָאֵל
וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְּצֵר רוּחַ וּמִעֲבֹדָה
קָשָׁה

וַיִּדְבַּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר בְּאֲדָנִי רָא
פְּרִיעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּדְבַּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה
לֵאמֹר הֵן כֹּנֵן יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁמְעוּ אֵלַי
וְאִךְ יִשְׁמְעוּ פְּרִיעָה וְאֵנִי עֵרֶל שִׁפְתַּי

וַיִּדְבַּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן וַיִּעַן
אֲלֵכָה יִשְׂרָאֵל וְאֶל פְּרִיעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
לְהוֹצִיא אֶתְכֶם יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֱלֹהֵי רָאשֵׁי בֵּית אֲנֹתָם בְּנֵי
רְאוּכֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוּךְ וּפְלוּא חֲצֵרֶן
וּבְרִי אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת רְאוּכֵן וּבֶנֶי שְׁמֵעוֹן
עִזּוּאֵל וְיִמִּין וְאַהֲרֹן וְיִכִּין וְיִצְחָר וְיִשְׁאֹל בֶּן
הַכֹּנַעֲנִית אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת שְׁמֵעוֹן וְאֱלֹהֵי
שִׁמּוֹת בְּנֵי לֹוי לְתִלְדָּתָם גִּרְשֹׁן וְקָהָת
וּמֹרְדֵי וַיִּשְׁנֵי חֵי לֹוי שְׁבַע וַיִּשְׁלִיכֵם
וּמֵאֵת שְׁנֵה בְנֵי גִרְשֹׁן לְבֵנִי וְשְׁמִיעִי
לְמִשְׁפַּחְתָּם וּבֶנֶי קָהָת עֲמֶרֶם וַיַּעֲהֵר
וְחִכְרוֹן וְעִזִּיאֵל וַיִּשְׁנֵי חֵי קָהָת שְׁלֹשׁ
וַיִּשְׁלִיכֵם וּמֵאֵת שְׁנֵה בְנֵי מֹרְדֵי מַחֲלִי
וּמוֹשִׁי אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת הַלֹּוי לְתִלְדָּתָם
וַיִּקַּח עֲמֶרֶם אֶת יוֹכָבֵד דָּדָהּ לֹלֵא שֶׁהָ

וְתִלְדָּה לֹלֵא אֶת אֶהֱרֹן וְאֶת מֹשֶׁה וַיִּשְׁנֵי חֵי
עֲמֶרֶם שְׁבַע וַיִּשְׁלִיכֵם וּמֵאֵת שְׁנֵה בְנֵי
יַעֲהֵר קָרַח וּפְנִיזָה וְכִרְיָה וְכִנָּן מִיִּשְׁשָׁר
וְאֶל צִפֹּן וְסֹתֶרֶן וַיִּקַּח אֶהֱרֹן אֶת אֵלִישֶׁבֶע
בַּת עֲמִיעֶזֶר אַחֲוֹת נַחֲשֹׁן לֹלֵא שֶׁהָוְתִלְדָּה
לֹלֵא אֶת עֲרֹנָה וְאֶת אֲבִיהָ אֶת אֶלְעָזָר וְאֶת
אִיתָמָר וּבֶנֶי קָרַח אֲסִיר וְאֶלְקָנָה וְאֲבִי אֲסָף
אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת הַקָּרְחִי וְאֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן
לָקַח לֹלֵא מִנְּעֻת פְּטִיאֵל לֹלֵא שֶׁהָוְתִלְדָּה
לֹלֵא אֶת פִּנְחָס אֱלֹהֵי רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלֹּוִיִּם
לְמִשְׁפַּחְתָּם הוּא אֶהֱרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר
אָמַר יְהוָה לָהֶם הוֹצִיא אוֹתָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל עֲבֹתָם הַסְּחָמוֹת
אֶל פְּרִיעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
וְהָיָה בְּיוֹם דְּבַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיִּדְבַּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר

אֵנִי יְהוָה דֹּבַר אֶל פְּרִיעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֵת
כָּל אֲשֶׁר אֵנִי דֹבַר אֵלַי וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי
יְהוָה הֵן אֲנִי עֵרֶל שִׁפְתַּי וְאִךְ יִשְׁמְעוּ
אֵלַי פְּרִיעָה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רְאֵה נָתַתִּיךָ אֶל הָעָם
לְפְרִיעָה וְאַהֲרֹן אַחִיךָ יִהְיֶה נְבִיאֲךָ וְאַתָּה
תְּדַבֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוְךָ וְאַהֲרֹן אַחִיךָ
יְדַבֵּר אֶל פְּרִיעָה וַיִּשְׁלַח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת פְּרִיעָה וְהָרִבִּיתִי
אֶת אֲתֹנִתִי וְאֶת מוֹפֶתִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא שָׁמְעוּ
אֲלֵכֶם פְּרִיעָה וְנָתַתִּי אֶתִּיד בְּמִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי
אֶת עַבְדִּי אֶת עֲמִיעֶזֶר בֶּן יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּשִׁפְטִים גְּדִילִים וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי אֵנִי יְהוָה בְּנֹטֶתִי
אֶתִּיד עַל מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם

וְיִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרָיִם וְיִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרָיִם
וְיִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרָיִם וְיִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרָיִם

וְיִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרָיִם וְיִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרָיִם וְיִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרָיִם
וְיִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרָיִם וְיִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרָיִם וְיִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרָיִם
וְיִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרָיִם וְיִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרָיִם וְיִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרָיִם

ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם
בן עשו וזו משה בן שמונים שנה ואהרן בן
שלושים שנים שנה בדברם אל פרעה:

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
כי דבר אלכס פרעה לאמר תנו לנו מופת
ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך
לפני פרעה יהי לתנין ויבא משה ואהרן
אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה
וישלך אהרן את מטתו לפני פרעה ולפני
עבדיו והי' לתנין ויקרא גם פרעה לחממין
ולמכשפים ויעשו גם הם חרטומי מצרים
בלהטיהם כן וישליכו איש מטתו והיו
לתנינים ויבליע מטה אהרן את מטתם:
ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר
דבר יהוה: ויאמר יהוה אל

משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם:
לך אל פרעה בבקר הנה יצא הפימה
ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה
אשר נהפך לנחשת תקח בידך ואמרת
אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך
לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר
והנה לא שמעת עד פה: כה אמר יהוה
בואת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה
במטה אשר ביד י על המים אשר ביאר
ונתפכו לדם: והנה אשר ביאר תמות
ובאשה היאר ונלאו מצרים לשתות מים
מן היאר: ויאמר יהוה אל

משה אמר אל אהרן קח מטך ונסה ידך
על מימי מצרים על נהרותם על יאריהם
ועל אנמיהם ועל כל מקוה מימיהם והיו

וישליכו וירם במטה וידך וידך את הכלב וירם המטה השוק וירם את אהרן וירם קרן לעמו
וישליכו וירם במטה וידך וידך את הכלב וירם המטה השוק וירם את אהרן וירם קרן לעמו

דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצבים
ובאבנים ויעשו בן משה ואהרן כאשר
צוה יהוה וירם במטה וידך את המים אשר
ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו והפכו
כל המים אשר ביאר לדם: והנה אשר
ביאר מתהוה באשה היאר ולא יכלו מצרים
לשתות מים מן היאר והיה דם בכל ארץ
מצרים ויעשו כן חרטומי מצרים בלטיהם
ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר
דבר יהוה: ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא
ישת לבו וגם לזאת: ויחפרו כל מצרים
סביבת היאר מים לשתות כלא יכלו
לשתות ממימי היאר: וימלא שבער
ימים אחרי הכות יהוה את היאר:

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת
אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני
ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את
כל גבולך בצפרדעים: וישרץ היאר צפרדע
ועלו באו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך
ובכית עבדך ובעמך ובתעורך ובמשאולך
ובבה ובבעמך ובכל עבדך ועלו הצפרדעים:
ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נסה
את ידך במטך על הנהרות על היארים
ועל האנמיות והעל את הצפרדעים על
ארץ מצרים ויט אהרן את ידו על מימי
מצרים והעל הצפרדע עותכס את ארץ
מצרים ויעשו כן חרטומי מצרים בלטיהם
ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים:
ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר
העתירו אלי יהוה ויסר הצפרדעים ממני

גבולך וימלא שבער ימים אחרי הכות יהוה את היאר: ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים: וישרץ היאר צפרדע ועלו באו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובכית עבדך ובעמך ובתעורך ובמשאולך ובבה ובבעמך ובכל עבדך ועלו הצפרדעים: ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נסה את ידך במטך על הנהרות על היארים ועל האנמיות והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים ויט אהרן את ידו על מימי מצרים והעל הצפרדע עותכס את ארץ מצרים ויעשו כן חרטומי מצרים בלטיהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים: ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אלי יהוה ויסר הצפרדעים ממני

כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק
בם הנה יד יהוה הויה במקנה אשר
בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בפקן
ובצאן דבר כבוד מאד והפלה יהוה
בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים
ולא יסות מכל לבני ישראל דבר וישש
יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה
הדבר הזה בארץ ויעש יהוה את
הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה
מצרים וממקנה בני ישראל לא מת
אחד וישלח פרעה ויהנה לא מרת
ממקנה ישראל עד אחד ויכבדו לפניו
ולא שלח את העם
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו
לכם מלא חפנים כסף כבשן וזרקו
משה השמיטה לעיני פרעה ויהיה
לאבק על כל ארץ מצרים והיה על
האדם ועל הבהמה לשחין פרד
אנעבעת בכל ארץ מצרים ויקראו
את פיה הכבשן ויעמדו לפני פרעה
ויזרק אתו משה השמיטה ויהי שחין
אנעבעת פרד באדם ובהמה ולא
יכלו החרטמים לעמד לפני משה
מפני השחין כי היה השחין בחרטום
ובכל מצרים ויחזק יהוה את לב פרעה
ולא שמע אלחם כאשר דבר יהוה
אל משה
יהוה אל משה השכם בנקר והתיעב
לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר
יהוה אלהי העברים שלח את עמי
ויעבדני כי בפעם הזאת אני שלח

ויהי כהן אלהי ישראל
ויקחו את פיהם הכבשן
ויקחו את פיהם הכבשן
ויקחו את פיהם הכבשן

ויקחו את פיהם הכבשן
ויקחו את פיהם הכבשן
ויקחו את פיהם הכבשן

את כל מעפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך
בעבור תדע כי אין נמני בכל הארץ
כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך
ואת עמך כדבר ותכחד מן הארץ
ואולם בעבור זאת העמדתך בעבור
הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל
הארץ עודך מסתולל בעמי לבלתי
שלחם הנני ממטיר בעת מחר ברד
כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים
למן היום הוסדה ועד עתה ועתה
שלח העז את מקנך ואת כל אשר
לך בשדה כל האדם והבהמה אשר
ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד
עלם הכרד ומתו הירא את דבר
יהוה מעבדי פרעה הנס את עבדיו
ואת מקנהו אל הכתים ואשר לא
ישם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו
ואת מקנהו בשדה
ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך
על השמים ויהי ברד בכל ארץ
מצרים על האדם ועל הבהמה ועל
כל עשב השדה בארץ מצרים ויהי
משה את מטהו על השמים ויהוה
נתן קלל וברד ותהלך אש ארצה
וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים
ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד
כבד מאד אשר לא היה כמהו בכל
ארץ מצרים מאז היתה לגוי ויד
הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר
בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עץ
עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ

ויהי כהן אלהי ישראל
ויקחו את פיהם הכבשן
ויקחו את פיהם הכבשן

ויהי כהן אלהי ישראל
ויקחו את פיהם הכבשן
ויקחו את פיהם הכבשן

ויהי כהן אלהי ישראל
ויקחו את פיהם הכבשן
ויקחו את פיהם הכבשן

ויהי כהן אלהי ישראל
ויקחו את פיהם הכבשן
ויקחו את פיהם הכבשן

ויהי כהן אלהי ישראל
ויקחו את פיהם הכבשן
ויקחו את פיהם הכבשן

ויהי כהן אלהי ישראל
ויקחו את פיהם הכבשן
ויקחו את פיהם הכבשן

ויהי כהן אלהי ישראל ויהיה כהן אלהי ישראל ויהיה כהן אלהי ישראל
ויקחו את פיהם הכבשן ויקחו את פיהם הכבשן ויקחו את פיהם הכבשן
ויקחו את פיהם הכבשן ויקחו את פיהם הכבשן ויקחו את פיהם הכבשן

הקליות מים רבים... בעשותו למטר חוק וידריך לחייה קלות... מי מלא לשמן תעלה... ויד כזו קלת חס דחל... ויבן קלות ומטר...

חשדה שפר: ורק בארץ גשן אשר
שם בני ישראל לא היה כבוד וישלח
פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר
אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק
ואני ועמי הרשעים: העתירו אליהו
ורב מהיתקלות אלהים וכד ואשלח
אתכם ולא תספון לעמד: ויאמר אליו
משה כצאתי את העיר אפרש את
כפי אל יהוה הקלות יחדלון והכרד
לא יהיה עוד למען תדע כי יהוה
הארץ ואתה ועבדיך ידעת כי טרם
תראון מפני יהוה אלהים: והפשתה
והשערה נכתה כיהשערה אכיס
והפשתה נבעל ויהחטה והכסמת לא
נכונא אפלהנה: ויצא משה מעם
פרעה את העיר ופרש כפיו אל יהוה
ויחדלו הקלות והכרד ומטר לא נתך
ארצה: וירא פרעה כי חדל המטר
והכרד והקלות ויסף לחטא וכבד לבו
הוא ועבדיו ויחזק לב פרעה ולא
שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה
בדמשה:

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה
כיאני הכפרתי את לבו ואת לב עבדיו
למען ישתו אתי אלה בקרבן: ולמען
תספר באוזני נגד וכן בנך את אשר
התעללתי במצרים ואת אתתי אשר
שמתי בסויד עתם כי אני יהוה: ויבא
משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו
פה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי
מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני:

כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני
מביא מחר ארבה כנגדך: וכסה את
עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ
ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם
מן הכרד ואכל את כל העין הצמח
לכם מן השדה: ומלאו בתיך ובתי כל
עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו
אבתך ואבות אבתך מיום היותם על
האדמה עד היום הזה: ויפן ויצא מעם
פרעה: ויאמרו עבדי פרעה אליו עד
מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את
האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם
הטרם תדע כי אנדה מצרים: וישב
את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר
אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי
ומי ההלכים: ויאמר משה בנערי
ובזקננו נלך בכננו ובכנותנו בצאננו
ובבקרנו נלך כי חנה יהוה לנו: ויאמר
אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר
אשלח אתכם ואת טפכם ראו כירעה
נגד פניכם: לא כן לכונא העברים ועבדו
את יהוה כי אתה אתם מנקשים ויערש
אתם מאת פני פרעה:

ויאמר יהוה אל משה נטה ירך
על ארץ מצרים בארבה ויעל על
ארץ מצרים ויאכל את כל עשב
הארץ את כל אשר השאיר הכרד:
ויט משה את מטהו על ארץ מצרים
ויהוה נהג רוח קדים בארץ כ
היום ההוא וכל הלילה הכקר
היה ורוח הקדים נשא את הארבה:

ויבן כנן קלת וכרד... ורב מהיות קלות אלהים... ויבן כנן קלת וכרד... ורב מהיות קלות אלהים... ויבן כנן קלת וכרד... ורב מהיות קלות אלהים...

והנה כי כל המעשים אשר עשו ישראל לא יזכרו ויהיו כאלו לא היו
 ויהיו כאלו לא היו ויהיו כאלו לא היו ויהיו כאלו לא היו ויהיו כאלו לא היו
 ויהיו כאלו לא היו ויהיו כאלו לא היו ויהיו כאלו לא היו ויהיו כאלו לא היו

ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח
 בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא
 היה כן ארבה כמהו ואחריו לא היה
 כן וילכס את עין כל הארץ ותחשך
 הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת
 כל פרי העץ אשר הותיר הבדר ולא
 נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה נבל
 ארץ מצרים וימהר פרעה לקרוא
 למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה
 אלהיכם ולכם ויעתה שא נא חטאתי
 אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם
 ויסר מעל ירק את המות הזה ויעצ
 מעם פרעה ויעתה אל יהוה ויהפך
 יהוה רוחים חזק מאד ויפא את
 הארבה ויתקעהו וימה סוף לא נשאר
 ארבה אחד בכל גבול מצרים ויחזק
 יהוה את לב פרעה ולא שלח את
 בני ישראל:
 ויאמר יהוה אל משה נטה ירך על
 השמים ויהי חשך על ארץ מצרים
 ומשך חשך ויט משה את ידו על
 השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ
 מצרים שלשת ימים: לא ראו איש
 את אחיו ולא קמו איש מתחביו
 שלשת ימים ולכל בני ישראל היה
 אור במושבתם ויקרא פרעה אל
 משה ויאמר לכו נבדו את יהוה רק
 יצאנו ובקרכם יצאנו טפכם ילך
 עמכם ויאמר משה גם אתה תתן
 בידנו ובחיים ועלת ועשינו ליהוה
 אלהינו וגם מקננו ילך עמנו לא

ויעתה
 בעין
 עשלו

כס
 כס

החן
 לב

תשאר פרסה כי נמנו נקח לעבד
 את יהוה אלהינו ואנחנו לא נרע מה
 נעבד את יהוה עד באנו שמה ויחזק
 יהוה את לב פרעה ולא אנה לשלחם:
 ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך
 אל תספר ראות פני מיסר אתך פני
 תמות: ויאמר משה כן דברת לאסוף
 עוד ראות פניך:
 ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד
 אביא על פרעה ועל מצרים אחרי
 כן ישלח אתכם מזה בשלחו בלח
 גרש יגרש אתכם מזה: דבר נא
 באזני העם וישאלו איש מאת רעהו
 ואשה מאת רעותה בלי כסף וכלי זהב
 ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים
 גם האיש משה גדול מאד בארץ
 מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני
 העם:
 ויאמר משה כה אמר יהוה כחצית הלילה
 אני יוצא בתוך מצרים: ומת כל בכור
 בארץ מצרים מבכור פרעה הישב
 על כסאו עד בכור השפחה אשר
 אחר הרחיים וכל בכור בהמה: והיתה
 צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר
 כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף ואל
 בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש
 ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה
 יהוה בין מצרים ובין ישראל: וירדו
 כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי
 לאמר צא אתה וכל העם אשר
 ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם

ואמרו לא ידע מה נעבד... ואמרו לא ידע מה נעבד... הידע לא ידע כי כל נכד
 גרש האמה הזאת... גרש יגרש אתכם מזה... גרש לך ויצא מידן... סב
 לקלל עוד את האדמה... ויאמר משה כן דברת לא אסף יעד... סב

לש	כדי	א	דכיל
גרש	א	ב	דכיל
אסף	א	ב	דכיל

פרעה בחדר אף:
ויאמר יהוה אל משה לא
ישמע אליכם פרעה למען רבות
מופתי בארץ מצרים ומישה ואהרן
עשו את כל המפתים האלה לפני
פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא
שלח את בני ישראל מארצו
ויאמר
יהוה אל משה ואל אהרן בארץ
מצרים לאמר החדש הזה לכם
ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדש
השנה ודברו אל כל עדת ישראל
לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם
איש ישה לבית אבת ישה לבית ואם
ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא
וישכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת
איש לפי אכלו תכסו על הישה ושה
תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הגבש
ומן העזים תקחו ויהיה לכם למשמרת
עד ארבעה עשר יום לחדש הזה
ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין
הערבים ולקחו מן הדם ונתנו על שתי
המוזות ועל המישקוף על הבתים
אשר יאכלו אותו בהם ואכלו את
הבשר בלילה הזה עלי אש ומיצור
על מדרים יאכלו ואל תאכלו ממנו
נאובשל מבשל במים כי אם עלי אש
ראשו על כרעיו ועל קרבו ולא תותירו
ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר
באש תשרפו וככה תאכלו אותו
מתניכם חגרים נעליכם כנפיהם

ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפז
פסח הוא ליהוה ועברתי בארץ
מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור
בארץ מצרים מאדם ועד בהמה
ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים
אני יהוה והיה הדם לכם לאת על
הכתים אשר אתם ישם וראיתי את
הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה נכס
ננף למישחית בהנתי בארץ מצרים
והיה היום הזה לכם לזכרון וחתם
אתו חג ליהוה לדורותיכם חקת עולם
תחגגו: שבעת ימים מיצות תאכלו
אך ביום הראשון תשבתו שאר
מנתיכם כי כל אכל חמץ וגברתה
הנפש ההוא מישראל מיום הראשון
עד יום השבע: וביום הראשון מקרא
קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכה לא תעשה בהם אך
אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה
לכם וישמרתם את המצות כי בעצמות
הזה הוצאתי את עבאותיכם מארץ
מצרים ושמרתם את היום הזה לרותכם
חקת עולם בראשון בארבעה עשר יום
לחדש בערב תאכלו מצת עד יום
האחד ויגשרים לחדש בערב: שבעת
ימים שאר לא ימצא כנתיכם כי כל אכל
מחמצת וגברתה הנפש ההוא מערב
ישראל בגר ובאזרח הארץ: כל מחמצת לא
תאכל בכל מושבתכם תאכלו מצות:
ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם
משכנו וקחו לכם צאן למשפחתכם שחטו והפסחו

ל
ח
ב
ט
מ
ס
ס

ב
ח
ס
וכעפ

פתיחה

הכל עדין ישר לחדש הזה עלי אש ומיצור על מדרים יאכלו ואל תאכלו ממנו נאובשל מבשל במים כי אם עלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו וככה תאכלו אותו מתניכם חגרים נעליכם כנפיהם

וְכִי
בְּיָמֵי

מ
ש
מ
ו
ח

כתי
וכי
4

三

בחינו הילול	1	ויק' המה כל בפור - וישעב שמעון עד חיב - ויחרד האיש
למהר	2	למהר לשלחם מן הארץ - לאמר שלל - וכיבאם על הדרים למהר
גם + דא פסו באורי ובימג		גם מיעש השמים - גם יאמנם גם בקרם קחו - גם יאמנם יא - כל היל

מן תורה אחת יהיה לאורח ולצר הצר
 בתוכם: ויעשו כל בני ישראל כאשר
 צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו:
 ויהי בעצם היום הזה הוציא
 יהוה את בני ישראל מארץ מצרים
 על עבאדם:

על עבאדתם:
וידבר יהוה אל משה לאמר: קדש לי
כל בכור פטר כל רחם בכני ישראל באדם
ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל העם
זכור את היום הזה אשר יצאתם
ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד
הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל
חמץ: היום אתם יצאים בחדש
האביב: והיה כי יביאך יהוה אל ארץ
הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי
אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ
ובת חלב ודבש ועטרת אתה עבדה
הוא את מחרש הזה: שבעת ימים
תאכל מצות וכיום השביעי חג ליהוה:
מצות יאכל את שבעת הימים ולא
יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר
כל גבלך: והערת לבנך ביום ההוא
לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בעצאתי
ממצרים: והיה לך לאות על ירך
ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת
יהוה בפניך כי ביד חזקה הוצאך יהוה
ממצרים: ושמרת את החקקה הזאת
למועדה מימים ימימה:

והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני
כאשר נשבע לך ולא אתתך ונתת לך:
והעברת כל פטר דחם ליהוה וכל פטר

שַׁעַר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לָךְ הַזִּכָּרִים
לִיהוּה: וְכָל פֶּטֶר חֲמֵר תַּפְדֵּה בִשְׂרָה
וְאִם לֹא תַפְדֵּה וְעִרְפְּתוּ וְכָל בְּכוֹר אָדָם
בְּכַנֵּךְ תַּפְדֵּה: וְהָיָה כִּי יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ מָחָר
לֵאמֹר מָה זֹאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בַּחֲזֹק יָד
הוֹצֵאתָנוּ יְהוּה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים:
וְיִהְיֶה כִּי הִקִּישָׁה פְרִיעָה לִשְׁלַחְנוּ וְיִהְרֹג
יְהוּה כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּנֵי
אָדָם וְעַד בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל כֵּן אֲנִי זֹכֵר
לִיהוּה כָּל פֶּטֶר רֹחַם הַזִּכָּרִים וְכָל בְּכוֹר
בְּנֵי אִפְרָיִם: וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְכָה וּלְטוֹשֶׁת
בֶּן עֵינֶיךָ כִּי בַחֲזֹק יָד הוֹצֵאתָנוּ יְהוּה
מִמִּצְרַיִם: וְיִהְיֶה כִּשְׁלֹחַ
פְּרִיעָה אֶת הָעַם וּלְאַנְחָם אֱלֹהִים דֹּרֶךְ
אֶרֶץ פְּלִישְׁתִּים כִּי קְרוֹב הוּא כִּי אָמַר
אֱלֹהִים פֶּן יַנְחֵם הָעַם בְּרֹאֲתָם מַלְחָמָה
וּשְׂבוּ מִצְרַיִם: וְיִסַּב אֱלֹהִים אֶת הָעַם
דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יָם סוּף וְחַמְשִׁים עָלוֹבֵי
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּקַּח מִשָּׁה אֶת
עֲצָמוֹת יוֹסֵף וְסָפָה עִמּוֹ כִּי הִשְׁכִּינָה
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד פֶּקֶד
אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהָעֵלִיתָם אֶת עֲצָמוֹתַי
מִזֶּה אֶתְכֶם: וְיִסַּע עִמָּסְכֶת וַיַּחֲנוּ בְּאֶתֶם
בְּקִצֵּה הַמִּדְבָּר: וַיִּהְיֶה הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם
בְּעַמּוּד עָנָן לְנַחֲתָם הַדֹּרֶךְ וּלְיָלֵה בְּעַמּוּד אֵשׁ
לְהַאֲרֹאֲתָם לַלַּיְלָה יוֹמָם וּלְיָלֵה: לֹא יִמָּשֵׁחַ
עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ לַיְלָה
לִפְנֵי הָעַם:

לפני העם:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מצד ובין
הים לפני בעל צפון נכחו ויחנו על הים:

י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט

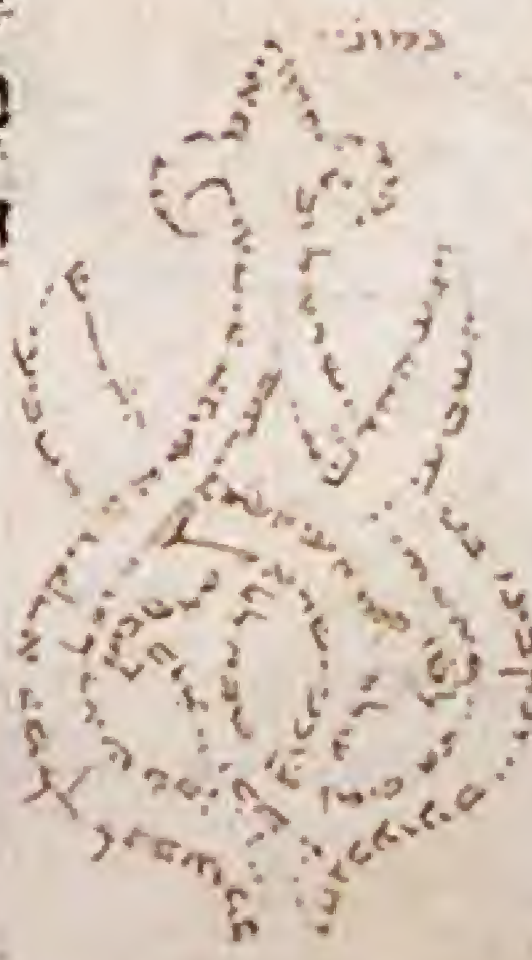

ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם
בארץ סגור עליהם המדבר וחזקוני
את לב פרעה וירדף אחריהם ואכבדה
בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני
יהוה ויעשו כן ויעד למלך מצרים כי נוח
העם ויהפך לבב פרעה ויעבדו אל העם
ויאמרו מה זאת עשיתנו כי שלחנו את
ישראל מעבדנו ויאסר את רכבו ואת
עמו לקח עמו ויקח שש מאות רכב
בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו
ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים
וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל
יצאים בירמה וירדפו מצרים אחריהם
וישינו אותם חנם על היס כל סוס ורכב
פרעה ופרשו וחילו על פי החירת לפני
בעל צפון ופרעה הקריב וישאו בני
ישראל את עניהם והנה מצרים נסיע
אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל
אל יהוה ויאמרו אל משה המלך אין
קברים במצרים לקחתנו למות במדבר
מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים
הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים
לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים
כי טוב לנו עבד את מצרים ממדתו נמנו
ויאמר משה אל העם אל תיראו
התניצו ודאו את ישועת יהוה אשר
יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את
מצרים היום לא תספדו לראתם עוד
עד עולם יהוה ילחם לכם ואתם
תחיו
ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי

דבר אל בני ישראל ויסעו ואתה הרים
את מטך ונטה את ידך על היס ובקעו
ויבאו בני ישראל בתוך היס בני ישראל
ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו
אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו
ברכבו ובפרשיו וידעו מצרים כי אני
יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו
ויסע מלאך האלהים ההלך לפני
מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע
עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם
ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל
ויהי הענן והחשך ואר את הלילה
ולא קרבו זה אל זה כל הלילה ויט משה
את ידו על היס וילך יהוה את היס
ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את
היס לחרבה ויבקעו המים ויבאו בני
ישראל בתוך היס בני ישראל והמים להם
חומה מימינם ומשמאלם וירדפו מצרים
ויבאו אחריהם כל סוס פרעה ורכבו ופרשו
אל תוך היס ויהי באשמרת הבקר וישקף
יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן
ויהם את מחנה מצרים ויסראת אפן מונתו
ויעהו בכבדתי ואמר מצרים אנוסה מפני
ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים
ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על
היס וישובו המים על מצרים על רכבו
ועל פרשיו ויט משה את ידו על היס
וישובו המים לפנות בקר לאיתנו ומצרים
נסים לקראתו ויער יהוה את מצרים
בתוך היס וישובו המים ויכסו את
הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה

הנאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד: ובני ישראל הלכו
בנישה בתוך הים והמים להסחמה מימנם ומשמאלם: ויושיב
יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
מת על שפת הים: וירא ישראל את היר הנדלה אשר עשה יהוה
במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמישה עבדו:

אוישיר משה ובע ישראל אתה שירה הזאת ליהוה	ויאמרו
אשירה ליהוה כי גאה גאה	קום
עזי וזמרת יה ויהי לי	לאמר
זה אלי ואנוהו	ורכבו רנה בים:
יהוה איש מלחמה יהוה	לישועה
מרכבת פריעה וחילו ירה בים	אני וארממנהו:
תהמת יבסימו ירדו כמי צולת כמו	שמו:
ימינך יהוה נאדרי בכר	שלישיו טבעו בים סוף:
וברך גאונך תהרס	אנן:
תשלח חרנך יאכלמו בקש:	יהוה תריצן אויב:
נענו כמו נה	קמיד
קפאו תהמת בלב ים	אפיך נערמו מים
אחלק שלל תמלאמו	זלים
אריק חרבי תוריי שמו ידי:	אויב אדרף אישיו
עללו בעופרת במים	פשי
מיכמה באלם יהוה	דוחך כסמו ים
נרא תהלת עשה	גדידים:
נחית	מכה נאדר בקדש
נהלת בעוך אל נזה	לא:
חיל	חסרך עם ונאלת
אזנבהלו אלופי	דשך:
נמנו	חויי שבי פלשת:
תפל עליהם אימתה	דום
ער	ישיבי כנען:
ער יעבר יעם זו	חד
	גבר עמד יהוה

ענין וזמרת יד   ב   יסוף   יד   ה'   הכה אל ישועתי   שיוזמרת יד ה' אל
מרבבים   ד   חס   יד   מל   ופי'   ויחלו יד   ויחל מרבבת השמון   שמונה שמותי
והיו   ה'   ופי'   ופרשו ויחלו   ובעד מדעת   מרבבת שמותי ויחלו

קנית: תבאמו ותשעמו בהר חלתד מכון
 לשבתך פיעלת יהוה מקדש אדני בוננו
 ידיך: יהוה ימלך לעולם ועד: כי
 בא כוס פריעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה על המאת
 מי: הים ובני ישראל הלכו כיבשה בתוך הים:

שמה מרה: וילנו העם על משה לאמר
מה נשתה: ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה
עץ וישלך אל המים וימתקו המים
שם ישם לו חק ומשפט וישם נסדו:
ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה
אלהיך והיישר בעיני תעשה והאזנת
למצותיו ושמרת כל חקיו כל המלה
אשר ישמתי במצרים לא אשים עליך
כי אני יהוה רפאך:

ויבאו אלמהושים שתיים עשרה
 עינתמים וישבעים תמרים ויחטו שם
 על המים: ויסעו מאילם ויבאוכל עדת
 בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם
 ובין סיני בחמישה עשר יום לחדש
 השני ליצאתם מארץ מצרים: וילינו
 כל עדת בני ישראל על משה ועל
 אהרן כמדברויאמרו אלהם בני
 ישראל מייתן מותנו ביד יהוה בארץ
 מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו
 לחם לשבע כיהוצאתם אתנו אל

וְתִקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אֶהֱרֹן אֶת־הַתֶּקֶף בִּידָהּ וַתִּצְאֵן כָּל־הַנָּשִׁים
אַחֲרֶיהָ בַּתִּפְּסִים וּבַמַּחֲלֵת וַתַּעַן לַחֶם מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי־נָצְחָה נָצְחָה
סוֹס וּרְכַבּוּ רַמְהַ בָּיִם׃ וַיַּעַמְשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵיַם סוּף
וַיֵּצְאוּ אֶל־מִדְבַּר יִשׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם׃
וַיִּבְאוּ מִדְתָּה וְלֹא־יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמִּדְתָּה כִּי מֵרִים הֵם עַל־כֵּן קָרָא
הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְהַמְיָה אֶת־כָּל־הַקָּהֱלָה
עַל־מִשְׁהַלְאָמֹר הוֹהוּ וַיֹּרְהוּ יְהוָה
מִתְקוֹה מֵיִם וַיִּשֶׁם נִסְרוּ׃
וַיַּעַל קוֹל יְהוָה מִן־הַצִּיָּן וַהֲאֹנֶת
קִיּוּ כָל־הַמַּחֲלָה לֹא־אִשִּׁים עֲלֵיךְ
סִי שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מֵרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם
לֶם וַיִּבְאוּ כָל־עֵדֶת סִין אֲשֶׁר בִּין־אֵלֶם
שָׂרֵי יוֹם לַחֲדָשׁ מִצְרַיִם וַיֵּלִינוּ
עַל־מִשְׁהַלְאָמֹר וַיֹּאמְרוּ אֵלֶם
וַיִּבְרַח יְהוָה בְּאֶרֶץ סִיר הַבִּשָּׁר נֹאכְלֵנוּ
אַתֶּם אֲחֵנוּ אֶל־

יום יום	ד	וסי	ויהי בדברה אל יוסף יוסף יום " ואותי ויום ידרשון "
שלמי נדרי יום יום "		כירך	יום יום " ומהיה שעשועים יום יום " לשקד על דלתותי יוספים "
בשמעו	ה	וסי	בשמעו את ולבתיכם " בשמעו את הדברים האלה " בשמעו את רננתם "

הענין הזה... ויבא אל המלך... ויבא אל המלך... ויבא אל המלך...

בספר וישים באזני יהושיעבי מחר
אמחה את זכר עמלק מתחת השמים
ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסיו
ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה
בעמלק מדר הר:

וישמע יתרו כהן מדן חתן משה את
כל אשר עשה אלהים למשה ול ישראל
עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים
ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת
משה אחר שלוחיה ואת שני בניה
אשר ישם האחר גישס כי אמר גר
הייתי בארץ נכריה וישם האחד אלעזר
כי אלהי אבי בעזרי ויגלוני מחרב פרעה
ויבא יתרו חתן משה ובענו ואשתו אל
משה אל המדבר אשר הוא חנה ישם
הר האלהים: ויאמר אל משה אנני חתן
יתרו בן אליך ואשתך וישני בניה עמה
ויצא משה לקראת חתנו ויישבתו
ויישק לו ויישאלו איש לרעהו לישלום
ויבאו האלהים ויספר משה לחתנו
את כל אשר עשה יהוה לפריע
ולמצרים על אודת ישראל את כל
התלאה אשר מצאתם בדרך ויעלם
יהוה ויחד יתרו על כל הטובה אשר
עשה יהוה לישראל אשר הציל
מיד מצרים: ויאמר יתרו ברוך יהוה
אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד
פריעה אשר הציל את העם מתחת
יד מצרים: עתה ידעתי כי גדול יהוה
מכל האלהים כי בדבר אשר ודו עליהם
ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים

וירב העם עם משה ויאמרו לנו מים
ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון
עמדי מה תנסון את יהוה: ויצא שם
העם למים וילן העם על משה ויאמר
למה זה העליתנו ממצרים להמית אתנו
ואת בננו ואת מקננו בצמא: ויצעק משה
אל יהוה לאמר מה איצשה לי עם הזה
עוץ מיצט וסקלני: ויאמר יהוה אל משה ענו
לפני העם וקח אתך מוקני ישראל ומטון
אשר הבית בו את הארץ כדרך והלכת
העני עמדי לפנך שם על העזר מחרב
והבית בעזר ויצאו ממנו מים ושתה העם
ויצט בן משה ליצני זקני ישראל ויקרא
שם המקום מסה ומרינה על ריב בני
ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר היש
יהוה בקרבנו אם אין:
ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם
ויאמר משה אליהושיע בחר לנו
אנשים ויצא הלחם בעמלק מחר אנכי
נצב על ראש הגבעה ומטה האלקים
בידי וייצגו וישיגו וישיגו וישיגו וישיגו
משה להלחם בעמלק ומשה אהרן
וחור על ראש הגבעה ויהיה באשר
ירם משה ידו ונבר ישראל וכאשר
יעמידו ונבר עמלק: וירם משה כבדים
ויקחו אבן ויישימו תחתיו וישב עליה
ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה
אחד ויהי ידו אמונה עד בא השמש:
ויהלש יהושיע את עמלק ואת עמו לפי
חרב:
ויאמר יהוה אל משה נתב זאת זכרון

לשמים

לאתענה ברעך עד שקר
לא תחמד בית רעך
לא תחמד אשת רעך ועבדו
ואמתו וישורו וחמרו וכל אשר לרעך:

וכל העם ראים את חקולת ואת הלפיד
ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא
העם וינעו ויעמדו מרחק ויאמרו אל
משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל
ידבר עמנו אלהים פן נמות: ויאמר
משה אל העם אל תראו כי לבעבור
נסות אתכם בא אלהים ובעבור תהיה
ידעתו על פניכם לבלתי תחטאו: ויעמד
העם מרחק ומשה נגש אל הערפר
אשר שם האלהים:

ויאמר יהוה אל משה כה תאמר
אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן
השמים דברתי עמכם: לא תעשו
אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו
לכם מזבח אדמה תעשה לי זבח
עליו את עלתך ואת שלמך את
צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר
אוכר את שמי אבוא אליך וברכתך:
ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה
אתהן נזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה:
ולאתעלה במעלת על מזבחי אשר
לא תגלה ערותך עליו:

ואלה המשפטים אשר תשים לפניכם:
כי תקטף עבד עברי שש שנים יעבד
ובשביעית יצא לחפשי חנם: אם בגפו
יבא בגפו יצא אם בעל אשה הויה

ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתן לו
אשה וילדה לו בנים או בנות האשה
וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו:
ואם אמר יאמר העבד אהבתי את
אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי:
והעישו אדניו אל האלהים והעישו אל
הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את
אזנו במרצע ועבדו לעלם:

וכי ימכר איש את בנו לאמה
לא תצא כצאת העבדים: אם רעה
בעיני אדניה אשר לא יערה והפרה
לעם נכרי לא ימשל למכרה בכדוניה:
ואם לבנו ייעדנה כמשפט הכנעני
יעשה לה: אם אחרת יקח לו שארה
כסותה ויעתה לא ירעה: ואם שלש
אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין
כסף:

מכה איש ומר
מות יומת: ואשר לא יערה והאלהים
אנה לידו וישמתי לך מקום אשר יעוס
שמה: וכי יוד איש על
רעהו להרעו בערמה מעם מזבחו
תקחו למות: ומכה אביו
ואמו מות יומת: וגנב איש
ומכרו וגמצא בידו מות יומת:

ומקלל אביו ואמו מות יומת:
וכי יריבן אנשים והכה איש
את רעהו באבן או באגרוף ולא ימות
ונפל למשכב: אם יקום והתהלך בחוץ
על משענתו ונקמה המכה רק שבתו יתן
ורפא ירפא: וכי יכה איש את עבדו או את
אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם:

ויקין היה עבד... משה ימך פריד... ולשארית אדמה... על אדמה טמאה... כי אדם הקנע... בי אהב אדמה... ותחדש שכל אד... אשר לא תגלה ערותך... בטרם תגלה דעותך... תגלה רעותו בקהל... ויכיל... שדה שדה... על אדמה טמאה... כי אדם הקנע... בי אהב אדמה... ותחדש שכל אד...

אך אסיוס או יומים יעמד לא יקם כי
כספו הוא וכי יעצו אנשים
ונגפו אשה הרה וינאו ילדיה ולא יהיה
אסון עמש יענש כאשר יישית עליו
בעל האשה ונתן כפלים ואם אסון
יהיה ונתתה נפש תחת נפש עין תחת
עין שון תחת שון יד תחת יד רגל תחת רגל
כזיה תחת כזיה פצע תחת פצע חבורה
תחת חבורה וכי יפה איש את
עין עבדו או את עין אמתו וישחתה
לחפשי ישלחה תחת עינו ואם ישן
עבדו או ישן אמתו יפיל לחפשי ישלחה
תחת שנו:

וכי ינח שור את איש או את אשה ומת
סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו
ובעל השור נקי ואם שור נגח הוא
מתמל שלשם והועד בב עליו ולא
ישמרנו והמית איש או אשה השור
יסקל וגם בעליו יומת ואם כפר יושת
עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת
עליו או בן ינח או בת ינח כמי שפט הזה
יעשה לו: אם עבד נח השור או אמה
כסף שלישים שקלים יתן לאדניו
והשור יסקל: וכי יפתח
איש בור או כי יכרה איש בר ולא יכסנו
ונפל שמה שור או חמורו בעל הבור
ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה
לו: וכי ינף שור איש את
שור רעהו ומת ומכרו את השור החי
והצו את כספו וגם את המת יחצון:
או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם

ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור
תחת השור והמת יהיה לו:

כי ינבא איש שור או אשה וטכרו
או מכרו חמישה בקר ישלם תחת השור
וארבע צאן תחת השור: אם במחתרת
ימצא הנגב והכה ומת אין לו דמים:
אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם
ישלם אם אין לו ונגמכר בנגבתו: אם
המצא תמצא בידו הנגבה משור עד
חמור עד ישה חיים שנים ישלם:
כי יכיר איש שדה או טרם
וישלח את בעדה ובעד בשדה אחר
מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם:

כי תצא אש ומצאה קנים
ונאכל גריש או דקמה או השדה שלם
ישלם המבער את הכערה:
כי יתן איש אל רעהו כסף או מלים
לישמר ונגב מבית האיש אם ימצא הנגב
ישלם שנים: אם לא ימצא הנגב ונקרב
בעל הבית אל האלהים אם לא שלח
ידו במלאכת רעהו: על כל דבר פשיע
על שור על חמור על אשה על שלמה
על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד
האלהים יכאדבר שניהם איש
ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו:
כי יתן איש אל רעהו חמור
או שור או אשה וכל בהמה לישמר ומת
או נשבר או נשבה אין ראה: שבעה
יהיה תהיה בין שניהם אם לא שלח
ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא
ישלם: ואם נגב ינבא מעמו ישלם לבעליו:

ושיב כד יכיר יוסף ושלם כסף ישיב לבעליו...
ושיב כד יכיר יוסף ושלם כסף ישיב לבעליו...
ושיב כד יכיר יוסף ושלם כסף ישיב לבעליו...

אם טרף יטרף יבאהו יעד הטרפה לה
ישראל:

וְכִי־שָׂא אִישׁ מֵעַרְעָהּ וְנִשְׁבַּר אוֹ
מִתְבַּעֲלוֹ אִין עֲמֹ שְׁלֹם יִשְׁלֹם: אִם
בְּעָלוֹ עֲמֹ לֹא יִשְׁלֹם אִם שְׂכִיר הוּא בֹא
וְכִי־יָפְתָה אִישׁ נִשְׁכְּרוּ:

בתולה אשר לא ארשה וישכב עמה מהר
יעהרנה לו לא ישה: אם מאן ימאן אמה
לתה לו כסף ישקל כמהר התולת:
מכשפה לא תחיה: כל שנג

יוֹמֵהָמָה מוֹת יוֹמָת: זֶבַח

לא להם יחרם בלתי ליהוה לבדו ועד
לא תענה ולא תלחצנו מערים הייתם
בארץ מערים כל אלמנה ויתום ל

תענון: אם יצוה העוה אתו כי אם יעק
יעק אלי שמע אשמע יעקתו: וחור
אני והורתי אתכם בחרב והיו נשים
אלמות ובעיכם יתמים:

אֶפְסָף תְּלוּהָ אֶת עַמִּי אֶת הָעַיִן עִמָּךְ
לֹא תִהְיֶה לוֹ כְּנִשָּׂה לֹא תִשְׁמֹן עָלָיו
נִשְׁךְ אֶסְכַּל תַּחֲבֹל שְׁלֵמַת רִיעֶךָ עַד
אֲהַשְׁמִשְׁתָּ שִׁיכְנוּ לוֹ כִּי הוּא כְּסוּתָהּ

כִּי הוּא שְׂמֵלְתוֹ לַעֲרוֹ בְּמָה יִשְׁכַּב וְהוּא
יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי חָנוּן אָנִי
אֱלֹהִים לֹא אֶתְקַלּוּ וְנִשְׁאַלְעֵמָן
אֶתְהַבֵּן מִלֵּאבֹד וּבְמִיָּד לֹא בִּימָהֵר

סורבנך תתנול: ונתעשה לשרך
צאנך שבעת ימים יהיה עם אמו
יום השמיעי תתנול: ואנשי קדיש
הנול וביניך בניך ונחלך

מלב תשלכון אתו:

[illegible]

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf from an old book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and faint, irregular brown spots, characteristic of old paper. The page is framed by a dark, possibly black, border, which appears to be the inner edge of the book's cover or the binding. The lighting is even, highlighting the subtle variations in the paper's tone.

4
451

החזק

၁၆၁
၁၆၂
၁၆၃
၁၆၄

.. ۱۴۸

५१
५२
५३

٤٢١

2
1000

151

4
1
2

1
 2
 3

دستور

二

ו
וכי
כתי

וְרֵבָה יֵלֶךְ הַיָּם הַשְּׂדֵה וְרֵבָה הַעֲרֻבָה וְרֵבָה מִשְׁטָמָהּ וְרֵבָה הֵיטָל עַל הַנָּחַל
וְנִדְרָשׁ אֵיזְדְּרוּי אֶת הַכִּנְעָנִי אֵל תֹּאמַר בְּלִבְכֶּךָ בְּתֹדֶךָ הוּא יִשְׁמָר
אֲשֶׁר הִסְדִּיתִי מִלִּפְנֶיךָ יִשְׂרָאֵל טְבוּחָה לְעֵינֶיךָ מִלִּפְנֶיךָ אֵל תִּמְחֶה וְהַעֲשֶׂה מִשְׁטָם

ומראה כבודו וימראה הכבוד הנתקן מן יהיה תמיד האופנים ויראנו
ויקחו לי תרומה איש שש"ש שכן זית וזאת תעשה פרה אדמה שם מראינו
ויקחו לי תרומה
ויקחו לי תרומה

לך את לחת האבן והתורה והמצוה
אשר נתת להורות ויקם משה
ויהי שש משרתו ויעל משה אל הר
האלהים ואל הזקנים אמר שבו לנו
כזה עד אשר נשוב אליכם והנה אחרון
וחור עמכם מי בעל דברים נשאלהם
ויעל משה אל ההר ויבססו את ההר
וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויבססו העין
ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי
מתוך הענן ומראה כבוד יהוה כאיש
אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל
ויבא משה מתוך הענן ויעל אל ההר
ויהי משה סדר ארבעים יום וארבעים
לילה
ודבר יהוה אל משה לאמר דבר אל
בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל
איש איש ידבנו לבו תקחו את תרומת
וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב
וכסף ונחשת ותכלת וארגמן ותולעת
שני ושש ועצים ויערת אילים מאדמים
וערת תחשים ועצי שטים שמן לפאן
בשמים לשמן המשחה ולקטורת
הסמים אבני ישהם ואבני מלאים
לאפר ולחשן ועשו לי מקדש ושכנתי
בתוכם ככל אשר אני מראה אותך את
תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן
תעשו
ועשו ארון עצי
שטים אמתים וחצי ארז ואמה וחצי
רחס ואמה וחצי קמתו וצפית ארז
זהב טהור מכית ומחוי תצפנו ועשית
עליו זר זהב סביב ויצקת לו ארבע

טבעת זהב ונתתה על ארבע צעמתי
וישתי טבעת על צלע האחת וישתי
טבעת על צלע השנית וישתי כרי
עצי שטים וצפית אתם זהב והבאת
את הכרים בטבעת על צלע הארון
לשאת את הארון בהם בטבעת הארון
יהיו הכרים לאיסרו ממנו ונתת אל
הארץ את העדת אשר אתן אליך ועשית
כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארז
ואמה וחצי רחבה ויעשית שנים כרים
זהב מקשה תעשה אתם משני קצות
הכפרת ויעשה כרוב אחד מקצה מזה
וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו
את הכרים על שני קצותיו ויהיו
הכרים פרישי כנפים למעלה סככים
בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל
אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרים ונתת
את הכפרת על הארון מלמעלה ואל
הארץ תתן את העדת אשר אתן אליך
ונעדת לך שם ודברתי אתך מעל
הכפרת מבין שני הכרים אשר על
און העדת את כל אשר אצוה אותך
אל בני ישראל
ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארז
ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו וצפית
אתו זהב טהור ויעשית לו זר זהב סביב
ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר
זהב למסגרתו סביב ועשית לו ארבע טבעת
זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאות
אשר לארבע רגליו לעמת המסגרת תהיו
הטבעת לכתים לבדים לשאת את השלחן

ל

כ

כ

כ

כ

אונקס וסמנה וארבע אונקס במאד מאד ואחשך גם אבני אונקס ויכלה אונקס
ככל אשר אני מראה אותך ויבשרתי לך שם הנחה לי דרך מומכ"ק אקנה מאותך אשר אני שולח אותך
ונשטתך המדברת בדבר אונקס אחרי הודיע להם אונקס ואך אונקס אונקס קווי כל היום והוצאתי אותך

אֵלֶם מֵאֲדָמִים וּמִכֶּסֶף עֶרְתַּת תַּחֲשִׁים
מִלִּמְעָלָה׃
וַעֲשִׂיתָ אֶת הַקְּרִשִׁים לְמִשְׁכַּן יַעֲצִי
שֹׁטִים עֲמֻדִים׃ עֵשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקְּרִשׁ
וְאַמָּה וְחִצֵּי הָאֹמָה רָחֵב הַקְּרִשׁ הָאֶחָד׃
שְׁתֵּי יָדוֹת לַקְּרִשׁ הָאֶחָד מִשְׁלֹבֵת אִשָּׁה
אֶל־אַחֲתָהּ כֹּן תַעֲשֶׂה לְכָל קְרִישׁ הַמִּשְׁכָּן׃
וַעֲשִׂיתָ אֶת הַקְּרִשִׁים לְמִשְׁכַּן יַעֲשִׂרִים
קְרִשׁ לַפֶּאֶת נֹגֶה תִימְנָה׃ וְאַרְבָּעִים
אֲדָנִים כֶּסֶף תַעֲשֶׂה תַחַת יַעֲשִׂרִים הַקְּרִשׁ
שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְּרִשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי
יָדָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְּרִשׁ הָאֶחָד
לִשְׁתֵּי יָדָיו׃ וְלִצְלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁעֵת
לַפֶּאֶת צִפּוֹן יַעֲשִׂרִים קְרִשִׁים׃ וְאַרְבָּעִים
אֲדָנִים כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְּרִשׁ
הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְּרִשׁ הָאֶחָד׃
וְלִירְכֵת הַמִּשְׁכָּן יִמָּה תַעֲשֶׂה יִשִּׁשָּׁה
קְרִשִׁים׃ וּשְׁנֵי קְרִשִׁים תַעֲשֶׂה לְמַקְצֵעַת
הַמִּשְׁכָּן בִּירְכֵתִים׃ וְיִהְיוּ רִאשֵׁי מַלְמֻטָּה
וְיִחָדּוּ יִהְיוּ תַמִּים יַעֲלֵד אִשׁוֹ אֶל־הַטְּבִיעַת
הָאֶחָת כֹּן יִהְיֶה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי הַמַּקְצֵעַת
יִהְיוּ׃ וְיִהְיוּ שְׁמֹנֶה קְרִשִׁים וְאַדְנֵיהֶם
כֶּסֶף שִׁשָּׁה עֵשֶׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת הַקְּרִשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
הַקְּרִשׁ הָאֶחָד׃ וַעֲשִׂיתָ בְּרִיחִם יַעֲצִי
שֹׁטִים חֲמִשָּׁה לַקְּרִישׁ יַצְלַע הַמִּשְׁכָּן
הָאֶחָד׃ וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִם לַקְּרִישׁ יַצְלַע
הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִם
לַקְּרִישׁ יַצְלַע הַמִּשְׁכָּן לִירְכֵתִים יִמָּה׃
וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכָן בְּתוֹךְ הַקְּרִשִׁים מִמֶּנּוּ
מִן־הַקְּצֵה אֶל־הַקְּצֵה׃ וְאֶת הַקְּרִשִׁים

תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב
פתים לכריחם ויצפית את הכריחם זהב
והקמת את המישכן כמשפטו אשר
הראית בהר:
ועשית
פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני וישש
משור מעשה חשב יעשה אתה כרבים:
ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים
מזצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני
כסף: ונתתה את הפרכת תחת הקרסין
והבאת שמה מבית לפרכת את ארון
היערות והכדילה הפרכת לכם בין מקדש
ובין קדש הקדשים: ונתת את הכפרת
על ארון העדות בקדש הקדשים:
ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת
המנחה נכח השלחן על עלע המישכן
תימנה והשלחן תתן על צלע צפון:
ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן
ותולעת שני וישש משור מעשה רקם:
ועשית למסך חמישה עמודי שטים
וצפית אתם זהב וויהם זהב וצקת להם
חמישה אדני נחשת:
ועשית את המזבח יצי שטים
חמיש אמות ארך וחמיש אמות רחב
רכיני יהיה המזבח וישלש אמות קמחו:
ועשית קרנתיו על ארבע פנותיו ממנו
תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת: זה
ועשית סדרתו לדשנו ויצינו
ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל
כלות העשה נחשת: ועשית לו מכפר
מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת
ארבע טבעות נחשת על ארבע קצותיו:

כח
ומ
זכ

6
 10
 20
 25
 30

$\frac{1}{2}$
 100
 100

200
 200
 200
 200
 200

בן
בית
בן
בית

כח
כח
כח

וַתִּתֶּנָּה אֹתָהּ תַּחַת כְּרֶכֶךְ הַמִּזְבֵּחַ עַל מַטֵּה
וְהִי תֵּהֱרֹשֶׁת עַד חֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיַּעֲשִׂית
כִּדְּם לַמִּזְבֵּחַ כִּדְּי יַעֲצִי יִשְׁטִים וַיַּפִּירַת
אֹתָם נַחֲשֵׁת׃ וְהוֹבֵא אֶת כִּדְיוֹ בְּטַעֲנֵת
וְהָיוּ הַכִּדִּים עַל יִשְׁתֵּי צִלְעֵת הַמִּזְבֵּחַ
בִּישָׂאת אֹתוֹ׃ וַנִּכְוֹלַחַת תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ
כְּאִשֶּׁר הָרָאָה אֹתָךְ בְּהָר כֵּן יַעֲשִׂיוּ׃
וַיַּעֲשִׂית אֶת חֲצֵר הַמִּשְׁכָּן
לִפְּאֵת נֹבֵחַ תִּימְנָה קְלָעִים לַחֲצֵר שִׁשׁ
מִשְׁזֹר מֵאָה כְּאַמָּה אֶרֶךְ לִפְּאֵה הָאַחַת
וְעַמּוּדָיו עֶשְׂרִים וְאַדְנִיָּהֶם עֶשְׂרִים
נַחֲשֵׁת וְיִהְיֶה עַמּוּדִים וְחִשְׁקִיהֶם כֶּסֶף׃
וְכֵן לִפְּאֵת צִפּוֹן בְּאֶרֶךְ קְלָעִים מֵאָה
אֶרֶךְ וְעַמּוּדָיו עֶשְׂרִים וְאַדְנִיָּהֶם עֶשְׂרִים
נַחֲשֵׁת וְיִהְיֶה עַמּוּדִים וְחִשְׁקִיהֶם כֶּסֶף׃
וְרֹחַב הַחֲצֵר לִפְּאֵתִים קְלָעִים חֲמִישִׁים
אַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֶשְׂרֶה וְאַדְנִיָּהֶם עֶשְׂרֶה
וְרֹחַב הַחֲצֵר לִפְּאֵת קִדְמָה מִזְרָח
חֲמִישִׁים אַמָּה׃ וְחֲמִשׁ עֶשְׂרֶה אַמָּה
קְלָעִים לַכֶּתֶף עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
וְאַדְנִיָּהֶם שְׁלֹשָׁה׃ וְלַכֶּתֶף הַשְּׂנִית חֲמִשׁ
עֶשְׂרֶה קְלָעִים עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
וְאַדְנִיָּהֶם שְׁלֹשָׁה׃ וְלִישְׁעֵי הַחֲצֵר
מִסָּךְ עֶשְׂרִים אַמָּה תְּמִלַּת וְאַרְבָּעֵן ז'
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשִׁשׁ מִשְׁזֹר מֵעֶשְׂרֶה
רֶקֶם עַמּוּדֵיהֶם אַרְבַּעַה וְאַדְנִיָּהֶם
אַרְבַּעַה׃ כָּל עַמּוּדֵי הַחֲצֵר סָבִיב מִחֲשֹׁקֶם
כֶּסֶף וְיִהְיֶה כֶּסֶף וְאַדְנִיָּהֶם נַחֲשֵׁת׃ אֶרֶךְ
הַחֲצֵר מֵאָה כְּאַמָּה וְרֹחַב חֲמִישִׁים
בְּחֲמִישִׁים וְקִמָּה חֲמִשׁ אַמּוֹת׃ שִׁשׁ
מִשְׁזֹר וְאַדְנִיָּהֶם נַחֲשֵׁת׃ לְכָל מְלִי הַמִּשְׁכָּן

בכל עבדתו וכל יתדתיו וכל יתדות
החצר נחשת:
ואתה תצוה את בני ישראל
ויקחו אליך שמן זית וזך כתית למאור
להעלות נר תמיד: באהל מועד מחוץ
לפרכת אשר על העדת יערך אדני
אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה
חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל:
ואתה הקרב אליך
את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך
בני ישראל לכהנו לי אהרן עד באכהו
אלי עזר ואיתמר בני אהרן: ויעשיר
בני קדוש לאהרן אחיך לכבוד
ולתפאדת: ואתה תדבר אל כל חבמי
לב אשר מלאתי רוח חכמה ויעשו את
בני אהרן לקדשו לכהנו לי: ואלה
הכבדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל
וכתנת תשבץ מענפת ואבנט ויעשו
בני קדוש לאהרן אחיך ולבני לטעם
ליו: והם יקחו את הזהב ואת התכלת
ואת הארנמן ואת תולעת השני ואת
השש:

ויעשו את האפוד זהב תכלת וארנמן
תולעת שני ושיש משור מעשה
חשב: שתי כתפת חברת יהיה לו אל
שני קצותיו וחבר: וחסב אפרו עו
אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב
תכלת וארנמן ותולעת שני ושיש
משור: ולקחת את שתי אבני שהם
ופתחת עליהם שמות בני ישראל:
שישה משמתם על האבן האחת

וּפְיִמָּהּ

1911

וַאֲמַר הַקָּדוֹב אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

١٤٠٠

הקדמה

הקרב אל מלך המלכות

הקרב

544. 22. 1894. 1894.

$$1.1318 = 1.1318$$

1

٢٥٤

١٠٠

וְהָיָה
וְהָיָה
וְהָיָה
וְהָיָה
וְהָיָה

נא
מל
בית

10
 11
 12

دولت
دولت
خود

5

400

ف
و
و

4
4
4
4

כח
כח
כח

או כנשתם אל המזבח - יהיו על אהרן ועל בשרו - וכרבתם אל
והבאת את המנחה - קרב אל המזבח - ויקרב אהרן אל
ולקח הבקור מיד האשה -

אל המזבח
והקריבו אהרן אל המזבח
ויניח אל המזבח

אין זרן
בטען לאפסן ופיר
זכר
אין זרן
בטען לאפסן ופיר
זכר
אין זרן
בטען לאפסן ופיר
זכר

אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה
ואמתיים קמתו ממנו קרנתו ויצפית
אתו זהב טהור אתגנו ואת קיררנו
סביב ואת קרנתו ויעשית לו זהב
סביב וישתטבעת זהב תעשה לו
מתחת לזרו על שתי צלעותיו תעשה
על שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת
אתו בהמה ויעשית את הבדים עצי
שטים ויצפית אתם זהב ונתת ארנו
לפני הפרסת אשר על ארון העדת לפני
הכפרת אשר על העדת אשר אועד
לך שמה והקטיר עליו אהרן קטרת
סמים בבקר בבקר בחיטיבו את העדת
יקטירנה וזכר עלת אהרן את העדת
בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד
לפני יהוה לדרתכם לאתעלו עליו
קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא
תסכו עליו וכפר אהרן על קרנתו
אחת בשנה מדם הטאת הכפרים
אחת בשנה יכפר עליו לדרתכם קדש
קדשים הוא ליהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר כיתשא
את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו
איש כפר נפשו ליהוה כפקד אתם
ולא יהיה בהם נגף כפקד אתם זה
יתנו כל העם על הפקדים מחצית
השקל בשקל הקדש עשרים צרה
השקל מחצית השקל תרומה ליהוה
כל העם על הפקדים מבן עשרים
שנה ומעלה יתן תרומת יהוה והעשוי
לא ירבה והכל לא ימעט ממחצית

השקל לתת את תרומת יהוה לכפר
על נפשתיכם ולקחת את כסף הנפרים
מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת
אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון
לפני יהוה לכפר על נפשתיכם
וידבר יהוה אל משה לאמר ויעשית
כיוור נחשת וכנע נחשת לרחצה ונתת
אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת
שמה מים ורחצו אהרן ובניו ממנו
את ידיהם ואת רגליהם כבאם אל
אהל מועד ורחצו מים ולא ימתו או
בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר
אשה ליהוה ורחצו ידיהם ורגליהם
ולא ימתו והיתה להם הקעולם לו
ולזרעו לדרתם
וידבר יהוה אל משה לאמר ואתה
קח לך בשמים ראש מרדרור חמש
מאות וקנמן בשם מחציתו חמישים
ומאתים וקנה בשם חמישים ומאתים
וקנה חמש מאות בשקל הקדש
ושמן ויתתה ויעשית אתו שמן
מישחת קדש רקח מרקחת מעשה
רקח שמן מישחת קדש יהיה וומשחת
בו את אהל מועד ואת ארון העדת
ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנחה
ואת כליה ואת מזבח הקטרת ואת
מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור
ואת כננו וקדש אתם והיו קדש
קדשים כל הנגע בהם יקדש ואת
אהרן ואת בניו תמשיח וקדש אתם

כבקר בבקר
והם חכינו עליו ער צדקה
לא לשון "ובבש בן שנתו" ומנחה ונעשה עליו "ועשו את הכבש ואת המנחה" "ועציק בקדשה" "ועקטריבליט"

4
10
16

וְכָל
הַיּוֹם
וְכָל
הַלַּיְלָה
וְכָל
הַבֹּקֶר

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

וְכִי
וְכִי
וְכִי

וְיָבִיט
..
וְיָבִיט

ובי
בית

117183

6

ביום השמיני שלח את העם .. בער

וְיָזַק יְעֻשִׁים וְאֲרָמֵה" ס
 קִאָּו בִּיעֵד - וְכָל הָאָרֶץ בָּעֵם - מִבְּקָשִׁים אֲתֵלֵף" ס

ויעשו ככל אשר צוה משה ויפלו מן העם
ביום ההוא כשלשת אלפי איש ויאמר
משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש
כבנו וכאחיו ולתת עליכם היום ברכה
ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם
אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה
אעלה אליהוהוה אולי אכפרה בעד
חטאתכם וישיב משה אל יהוה ויאמר
אנא חטאה העם הזה חטאה גדלה ויעשו
להם אלהי זהב ויעתה אסתשחטאתם
ואם אין מחני נא מספרך אשר נתת
ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא
לי אמחני מספרי ויעתה לך נחה את
העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי
ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם
חטאתם ויגף יהוה את העם על אשר
עשו אתה עול אשר עשה אהרן
וידבר יהוה אל משה לך
עלה מזה אתה והעם אשר העלית
מארץ מצרים אל הארץ אשר
נשבעתי לאברהם ליעקב וליעקב
לאמר לזרעך אתננה וישלחתי לפניך
מלאך ונרשתי את הכנעני האמר ונחתי
והפרזי החוי והיבסי אל ארץ זבת חלב
ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה
ערף אתה פן אמלך בדרך וישיב משה
את הדבר הרע הזה ויתאבל ולא שתי
איש עדין עליו ויאמר יהוה אל משה
אמר אל בני ישראל אתם עם קשה
ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתך
ועתה הורד עריך מעליך ואדעה מה

אעשה לך ויהי עולו בני ישראל את
עדים מהר חורב וישיב יקח את
האהל ונחה לו מחוץ למחנה הרחק
מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל
מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר
מחוץ למחנה והיה כצאת משה אל
האהל יקומו כל העם ויעבדו איש פתח
אהלו והביטו אחרי משה עד באוהאהל
והיה כבא משה האהל ירד עמוד
הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה
וראה כל העם את עמוד הענן עמד
פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש
פתח אהלו וידבר יהוה אל משה פעם
אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו
ושכאל המחנה ומשרתו יהושע בן
נון מער לא ימיש מתוך האהל
ויאמר משה אל יהוה דאך אתה אמר
אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני
את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ויענן
בשכונם מצאת חן בעיני ויעתה אם נא
מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך
ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה
כי עמך הטי הזה ויאמר פני ילכו והנחתי
לך ויאמר אליו אסאין פניך הלכס אל
תעלנו מזה ובמה יזרע אפוא כי מצאתי
חן בעיניך אני ועמך הלא בלכתך עמנו
ונפלינו אננו ועמך מכל העם אשר על
פני האדמה
ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה
אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני
ואדעך בשם ויאמר הראני נא את כבודך

פצתה
כבא
הלנה במחנה כבא השמש
ויסימנה
ויסימנה
אליך את עמך ויעתה כבא הכפר הזה ויהי כבא הכפר אליהם
לא תצא מצאת העבדים ויהיה כצאת משה אל האהל ואהבו כצאת
יהיה כבא משה ויבא השמש בא אל תוך המחנה ויעבר

לא תבטל דברי... ויגשית בכוה... ויחברו לאשיות...
כי קרן עור פניו ודבר קרן עור פניו... כי קרן עור פניו...

בחלב אמו... ויכיל... ויכיל...

האסף תקופת השנה שלש פעמים
משנה יראה כל זמור אתפני הארץ
יהוה אלהי ישראל כי אוריש גוים
מפניך והרחמתי את גבלך ולא יחמד
איש את ארעך בעלתך לראת את
פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה
לאת שחט על חמין דסנבתי ולאילן
לבקר וזבח הנהפסח ראשית בכורי
אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא
תבשל גדי בחלב אמו

ויאמר יהוה אל משה כתבך ארץ
הדברים האלה כי על פי הדברים האלה
ברית אתך ברית ואת ישראל ויהי
שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכל ומים לא שתה
ויכתב על הלחת את דברי הברית
עשרת הדברים ויהי ברדת משה
מהר סיני וישנן לחת העדת ביד משה
ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן
עור פניו בדברו אתו וירא אהרן וכל
בני ישראל את משה והנה קרן עור
פניו וידאו מנשת אליו ויקרא אלהם
משה וישבו אליו אהרן וכל העשראים
בערה וידבר משה אלהם ואחרי כן
נעשו כל בני ישראל ויצום את מר
אשר דבר יהוה אתו כהר סיני ויכל
משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה
ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר
את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל
בני ישראל את אשר יצוה וידאו בני
ישראל אתפני משה כי קרן עור פניו

משה והשיב משה את המסוה על
פניו עד באו לדבר אתו
ויקהל משה את כל עדת בני
ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים
אשר צוה יהוה לעשות אתם ישיבת
ימים תעשה מלאכה וכיום השביעי
יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה
כל העשה כו מלאכה יומת לא תבועו
אש בכל מישבתכם כיום השבת

ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל
לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמור
קחו מאתכם תרומה ליהוה כל גדיב
לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף
ונחשת ותכלת וארגמן ותולעת שני
ויששועים וערת אילים מאדמים
וערת תחשים ועצי שטים וישמן למאור
ובשמים לישמן המשהה ולקטרת
הסמים ואנני שיהם ואנני מלאים
לאפוד ולחשן וכל חנם לבנכם
יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה
את המישכן את אהלו ואת מכסהו
את קרסיו ואת קרשיו את בריחו
את עמדיו ואת אדניו את הארון
ואת כדיו את הכפרת ואת פרכת
המסך את השלחן ואת כדיו ואת
כל כליו ואת לחם הפנים ואת מערת
המאור ואת כליה ואת ערתיה ואת
שמן המאור ואת מזבח הקטרת ואת
כדיו ואת שמן המשהה ואת קטרת
הסמים ואת מסך הפתח לפתח המישכן

מדבר... ויכיל... ויכיל...
אהל מועד לדבר אמו... ויכיל משה מדבר אתם... והוא בן בלעל מדבר אליו... ויבא בירוח...
ואשמיע מדבר אליו מהבית... מדבר יצחק סלה... ושמעך מדבר מרמה...

את מופת העלה ואת מכנר העלשת
אשר לו את שריו ואת כל כליו את
הכיר ואת כנו: את קלעי החצר את
עמדיו ואת אדניה ואת מסך שער
החצר: את יתדת המישכן ואת יתדת
החצר ואת מיתריהם: את כנדי השדר
לשרת בקדש את בעדי הקדש לאהון
הכהן ואת כנדי כנו לכהן: ויצאו כל
עדת בני ישראל מלפני משה: ויצאו
כל איש איש נשאו לפי וכל אשר
טבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה
למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולכנדי
הקדש: ויכאו האנשים על הנשים כל
נדיב לב הביאו חוח וטבעת וכוסו
כל כלי זהב וכל איש איש הנפה תנופת
זהב ליהוה: וכל איש איש נמצא אתו
תכלת וארגמן ותולעת שני ושועים
וערת אילס מאדמים וערת תחשים
הביאו: כל מרים תרומת כסף ונחשת
הביאו את תרומת יהוה וכל אשר
נמצא אתו עניי שטים לכל מלאכת
העבודה הביאו: וכל אשה חנמה לב
בידיה טוו ויכאו מטוה את התכלת
ואת הארגמן את תולעת השני ואת
הששים וכל הנשים אשר נשא לבן
אתנה בחנמה טוו את העזים והנשאים
הביאו את אבני השם ואת אבני
המלאים לאפוד ולחשן: ואת הכסף
ואת השמן למאור ולשמן המשיחה
ולקטרת הסמים: כל איש ואישה
אשר נדב לבם אתם להביא לכל

המלאכה אשר צוה יהוה לעשות בני
משה הביאו בני ישראל עבדה ליהוה:
ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא
יהוה בשם בעל אל בן אורי בן חור
למטה יהודה: וימלא אתו רוח אלהים
בחנמה בתכונה ובר עת ובכל מלאכה:
ולחשב מחשבת לעשות בזה ובכסף
ובנחשת: ובחר שת אבן למלאכתו וחרש
עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת:
ולחורת עתן כלבו הוא ואהליאב בן
אחיסמך למטה דן: מלא אתם חנמה
לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב
ורקס בתכלת וכארגמן בתולעת השני
ובששים וארגן עשירי כל מלאכה וחשבי
מחשבת: ועשה בעל אל ואהליאב
וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חנמה
ותכונה כהמה לדעת לעשות את כל
מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה
יהוה: ויקרא משה אל בעל אל ואל
אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר
נתן יהוה חנמה כלבו כל אשר נשאו
לב לקרבה אל המלאכה לעשות אתה:
ויקחו מלפני משה את כל התרומה
אשר הביאו בני ישראל למלאכת
עבדת הקדש לעשות אתה והם הביאו
אליו עוד עדנה בנקר בנקר: ויצאו כל
החכמים העשירים את כל מלאכת
הקדש איש איש ממלאכתו אשר
המה עשים: ויאמרו אל משה לאמר
מרבם העם להביא מדי העבד

וכל אשה חכמה לב וכל אשה ידעת איש וזה הדבר אשר תעשו
אשר נשא לבן העמדות קהל גדול יתנו יקר לבעליהן
בידיה טוו ואולת בידיה מאדסנו פרשה עון בידיה

וכל אשה ג וסיל
וכל הנשים ג וסיל
בידיה ג ומל וסיל

למלאכה אשר צוה יהוה לעשות אתה
ויעזר משה ויעבדו קול במחנה לאמר
איש ואישה אל יעשו עוד מלאכה
לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא
והמלאכה היתה דים לכל המלאכה
לעשות אתה והותך
ויעשו כל חכם לב בעיני המלאכה
את המשכן עשר וריעת שיש משור
ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים
מעשה חשב עשה אתם: ארך הויעו
האחת שמנה ועשרים באמה ורחב
ארבע באמה הויעה האחת מדה
אחת לכל הויעת: ויחבר את חמיש
הויעת אחת אל אחת וחמיש יריעת
חבר אחת אל אחת: ויעש ללאת תכלת
על שפת הויעה האחת מקצה נמחנות
מן עשה כשפת הויעה הקיועו
במחברת השנית: חמישים ללאת עשה
ברויעה האחת וחמישים ללאת עשה
בקצה הויעה אשר במחברת השנית
מקבילת הללאת אחת אל אחת: ויעש
חמישים קרס זהב ויחבר את הויעת
אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן
אחד:
ויעש וריעת עינים לאהל על המשכן
עשתי עשרה וריעת עשה אתם: און
הויעה האחת שלשים באמה וארבע
אמות רחב הויעה האחת מדה אחת
לעשתי עשרה וריעת: ויחבר את
חמישה וריעת לפד ואת שיש הויעת
לכד: ויעש ללאת חמישים על שפת

הויעה הקיועו במחברת וחמישים
ללאת עשה על שפת הויעה החנות
השנית: ויעש קרס נחשת חמישים
לחבר את האהל להית אחד: ויעש
מכסה לאהל ירת אילם מאדמיסוממנה
יערת חמישים מלמעלה:
ויעש את הקרשים למישכן עצי
שטים עמדים: יעשר אמת ארך הקרש
ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד:
שתי ירת לקרש האחד משלבת אחת
אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן:
ויעש את הקרשים למישכן עשרים
קרשים לפאת נגב תימנה: וארבעים
אדני כסף עשה תחת עשרים הקרשים
שני אדנים תחת הקרש האחד לשת
ידיו ושני אדנים תחת הקרש האחד
לשתי ידיו: ויצלע המשכן השנית לפאת
צפון עשה עשרים קרשים: וארבעים
אדנים כסף שני אדנים תחת הקרש
האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד:
ולירכת המשכן ימה עשה ששה קרשים
ושני קרשים עשה למקיצת המשכן
בירכתם: והיות ואמם מלמטה ויחדו
היות תמים אל ראשו אלהטבעת האחת
מן עשה לישניהם לישני המקיצת: והיו
שמנה קרשים ואדנים כסף ששה
יעשר אדנים שני אדנים שני אדנים
תחת הקרש האחד: ויעש בריחי עצי
שטים חמישה לקרשי צלע המשכן האחת
וחמישה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית
וחמישה בריחם לקרשי המשכן לירכתם ימה:

הלא יגברו דים... היתה דים... יארבע היתה... חמישים ללאת... הלא יגברו דים... היתה דים... יארבע היתה... חמישים ללאת...

ויעש את הנדבחים התיכן לברך בתוך
הקדשים מן הקצה אל הקצה וארץ
הקדשים צפה זהב ואת טבעתם עשה
זהב בתים לבריהם ויצף את הנדבחים
זהב ויעש את הפרכת תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משור מעשר
חשב עשה אתה כרבים ויעש לה
ארכע עמודי שטים ויצפם זהב ויהם
זהב ויצק להם ארכע אדני כסף ויעש
מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משור מעשרה רקס וארץ
עמודי חמשה ואת ויהם וצפ
ראשיהם וחשיקיהם זהב ואדניהם
חמשה נחשת
ויעש בצלאל את הארץ עני שטים
אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קמתו ויצפם זהב טהור
מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב
ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע
פעמית וישתי טבעת על צלעו האחת
ושתי טבעת על צלעו השנית ויעש
בדי עני שטים ויצף אתם זהב ויבא
את הנדבים בטבעת על צלעת הארץ
לישאת את הארץ ויעש נפרת זהב
טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי
רחבה ויעש שני כרבים זהב מקשה
עשה אתם משני קצות הכפרת
כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד
מקצה מזה מן הכפרת עשה את
הכרבים משני קצות ויהיו הכרבים
פרישי כנפים למעלה סככים בכנפיהם

575
da
jiv

קצבותיו

על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל
הכפרת היו פני הכרבים:
ויעש אתה שלחן עצי שטים אמתם
ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמרתו:
ויעץ אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב
סביב: ויעש לו מסגרת טפה סביב
ויעש זר זהב למסגרתו סביב: ויעץ לו
ארבע טבעות זהב ויתן את הטבעות על
ארבעה פאות אשר לארבע רגליו: לעמדת
המסגרת היו הטבעות בתים לבדים
לשאת אתה שלחן: ויעש את הכרבים
עצי שטים ויעץ אתם זהב לשאת את
השלחן: ויעש את הכלים אשר על
השלחן את קערותיו ואת כפתיו ואת
מנקיותיו ואת הקישות אשר יסך בזהב
זהב טהור:
ויעש את המערה זהב טהור מקשה
עשה את המערה ירכה וקנה גביעה
כפתר יה ופרחיה ממנה היו: ושישה
קנים יצאים מצדיה שלשה קני מערה
מצדה האחד ושלשה קני מערה מצדה
השני ושלשה גבעים משקדים בקנה
האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים
משקדים בקנה אחד כפתר ופרח בן
לששת הקנים היצאים מן המערה:
ובמערה ארבעה גבעים משקדים
כפתר יה ופרחיה: וכפתר תחת שני
הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה
לששת הקנים היצאים ממנה:
כפתר יהם וקנתם ממנה היוכלה מקשה

45

כח
כח
כח

כח
מח
דמח

†
‡
‡

۷۰۰

6
 10
 12
 17

יִשְׂרָאֵל וְהָיָה כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים וְיִסְמְךָ וְיִבְרָא אֶל הָאָדָם יִבְרָא קִין וְלֹא מִיִּבְרָא
הַיְהוּדָה מִכִּיבָר וְיִבְרָא לִי יִין וְיִשְׂרָאֵל הָיָה מִיִּבְרָא וְיִחִידִי אֶחָד וְיִקְרָא אֶת לֹאֲהָ בְּכֹר וְיִבְרָא
אֶל הָאָדָם אֶת דְּבָרָם וְיִבְרָא הָאִישׁ אֶת הַנְּשִׂא וְיִשְׂרָאֵל הָיָה מִיִּבְרָא וְיִחִידִי אֶחָד וְיִקְרָא אֶת לֹאֲהָ בְּכֹר וְיִבְרָא

אחת זהב טהור ויעש את נרתיה שבע
ומלקחה ומחתתיה זהב טהור כפר
זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה :

ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים
אמה ארכו ואמה רחבו ורכו ואמתים
קמתו ממנו היו קרנתיו ויצא אתו זהב
טהור אתו ואת קידתיו סביב ואת
קרנתיו ויעש לו זהב סביב וישת
טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על
שתי צלעותיו על שני צדיו לתתם לפני
לשאת אתו בהם ויעש את הכדים עצי
שטים ויצא אתם זהב ויעש את שמן
המישחה קדשו את קטרת הסמים
טהור מעשה רקח :

ויעש את מזבח העלה עצי שטים
חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו
ותיעוש לשאמות קמתו ויעש
קרנתיו על ארבע פנותיו ממנו היו
קרנתיו ויצא אתו נחשת ויעש את
כל כלי המזבח את הסירת ואת היעים
ואת המזרקת את המזלגת ואת
המחתת כל כלי עשה נחשת ויעש
למזבח מכבד מעשה רשת נחשת תחת
מכבדו מלמטה עד חציו ויצק ארבע
טבעות בארבע הקצות למכבד הנחשת
נתים לכדים ויעש את הכדים עצי
שטים ויצא אתם נחשת ויכא את
הכדים בטבעת על צלעת המזבח
לשאת אתו בהם נכבד לחת עשה אתו
ויעש את הכיור נחשת

ואת כנני נחשת במראת העבאת אשר
צבאו פתח אהל מועד
ויעש את החצר לפאת נגב
תימנה קלעי החצר שש משורמאה
באמה עמודיהם עשרים ואדניהם
עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם
כסף ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם
עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי
העמודים וחשקיהם כסף ולפאתים
קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה
ואדניהם עשרה ווי העמודים וחשקיהם
כסף ולפאת קדמה מזרחה חמשים
אמה קלעים חמשים עשרה אמה אל
הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם
שלשה ולכתף השנית מזה ומזה
לשער החצר קלעים חמשים עשרה
אמה עמודיהם שלשה ואדניהם
שלשה כל קלעי החצר סביב שש
משור וזה אדנים לעמדים נחשת ווי
העמודים וחשקיהם כסף ויצו
ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל
עמדי החצר ומסך שער החצר מעשה
רקם תכלת וארגמן ותלעת שני ושש
משור ויעשדים אמה ארך וקומה ברוח
חמש אמות לעמדת קלעי החצר
ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה
נחשת ווייהם כסף וצפוי ראשיהם
וחשקיהם כסף וכל היתדות למשכן
ולחצר סביב נחשת אלה פקודי
המשכן משכן העדת אשר פקד על עמשה
ענדת הלויים ביד איתמר בן אהרן הכהן :

קידתיו ויצא את אהרן ואת בניו ואת כל בני ישראל וישב את ישראל וישב את ישראל וישב את ישראל

ובצל אל בן אורי בן חור למטה יהודה
יעשה את כל אשר יצוה יהוה את משה
ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן
הריש וחי שב ורקס בתכלת ובארנמן
ובתולעת השני ובשיש:

כל הזהב העשוי למלאכה
בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה
תשיעו וישרים ככר וישכני מאורת
וישלישם שקל בשקל הקדש: וכסף
פקודי העדה מאת ככר ואלף וישבע
מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל
הקדש: בקיע לגלגלת מחצית השקל
בשקל הקדש לכל הענבר על הפקדים
מבן עשרים שנה ומעלה לשיש מאות
אלף וישלש אלפים וחמשים מאורת
וחמשים: ויהי מאת ככר הכסף לצקת
את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת
אדנים למאת הככר ככר לאדון: ואת
האלף וישכני המאות וחמשה ושבעים
יעשה וויס לעמודים וצפה ראשיהם
וחשק אתם: ונחשת התנופה שבעים
ככר ואלפים וארבע מאות שקל: ויעש
בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח
הנחשת ואת מכבד הנחשת אשר לו
ואת כל כלי המזבח: ואת אדני החצר
סביב ואת אדני שער החצר ואת כל
יתדת המישכן ואת כל יתדת החצר
סביב: ומן התכלת והארנמן ותולעת
השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש
ויעשו את כנע הקדש אשר לאהרן
כאשר צוה יהוה את משה:

ויעש את האפר זהב תכלת וארנמן
ותולעת שני ושיש משור: וירקיע את
פחי הזהב וקצין פתילם ליעשות בתוך
התכלת ובתוך הארנמן ובתוך תולעת
השני ובתוך השיש מעשה היטב:
בתפת עשור לו חכרת על שני קצוותיו
חכר: וחיטב אפרתו אשר עליו ממנו
הוא כמעשה זהב תכלת וארנמן:
ותולעת שני ושיש משור כאשר צוה
יהוה את משה:
את אכני השהם מסכת משכנת זהב
מפתחת פתוחי חתם על שמות בני
ישראל: וייסם אתם על כתפת האפר
אכני זכרון לבני ישראל כאשר צוה
יהוה את משה:

ויעש את החשן מעשה השנכמ עשור
אפר זהב תכלת וארנמן ותולעת שני
וישיש משור: ורבוניה כפול עשו את
החשן ורת ארכו וזרת רחבו כפול:
וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם
פטדה וזרת הטור האחד: והטור
השני נפך ספיר ויהלם: והטור השלישי
ליטם שבו ואחלמה: והטור הרביעי
תרשיש שהם וישפה מוסכת משבעת
זהב כמלאתם: והאבנים על שמות בני
ישראל הנה שנים עשרה על שמותם
פתוחי חתם איש על שמו לישנים
עשר שבע: ויעשו על החשן שרשור
נבלת מעשה עבת זהב טהור: ויעשו
שתל משבעת זהב ושתל טבעת זהב
ויתנו את שתל הטבעת על שני קצוות

לשם האלף
המאה לך שלמה
לשם האלף
לשם האלף

ההשן

החישו ויתנו שתי העבת הזהב על
שתי הטבעות על קצות החישן וואת
שתי קצות שתי העבת נתנו על שתי
המטבעות ויתנם על כתפת האפר אל
מול פניו ויעשו שתי טבעות זהב וישמו
על שתי קצות החישן על שפתו אשר
אל עבר האפר ביתה ויעשו שתי
טבעות זהב ויתנם על שתי כתפת האפר
מלמטה ממול פניו לעמת מחברונו
ממעיל לחשב האפר וידכסו את
החישן מטבעותיו אל טבעת האפר
בפתיל תכלת להיות על חשב האפר ולא
יחל החישן מעל האפר כאשר צוה
יהוה את משה
ויעש את מעיל האפר מעשה ארג
כליל תכלת ופי המעיל בתוכו כפי תהוא
שפה לפיו סביב לא יקרע ויעשו על
שולי המעיל רמוץ תכלת וארגמן
ותולעת שני משור ויעשו פצעם זהב
טהור ויתט את הפצעים בתוך הרמנים
על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים
פצמון ורמן פצמן ורמן על שולי המעיל
סביב לשרת כאשר צוה יהוה את
משה
הפתת שיש מעשה ארגן לאהרן ולבניו
ואת המצנפת שיש ואת פארי המצנפת
שיש ואת מכנס הכר שיש משור
ואת האבנט שיש משור ותכלת וארגמן
ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה
יהוה את משה
ויעשו
את ציץ עור הקדש זהב טהור ויכתבו

עליו מכתב פתוח חותם קדש ליהוה
ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת
מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה
ותכל כל עבד ממשכן אהל
מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה
יהוה את משה כן עשו
וביאו את הממשכן אל משה את האהל
ואת כל כליו קדסיו קרשיו פריחו ועמדו
ואדניו ואת מכסה עזרת האילים
המאדמים ואת מכסה עזרת החשים
ואת פרכת המסך את ארון העדות
ואת פדיו ואת הכפרת את השלחן
את כל כליו ואת לחם הפנים את
המנורה הטהרה את נרתיה נרות
המיערה ואת כל כליה ואת שמן
המאור ואת מזבח הזהב ואת שמן המשה
ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל
את מזבח הנחשת ואת מבכר הנחשת אשר
לו את בניו ואת כל כליו ואת הכיור ואת בניו
את קליע החצר את עמודיה ואת אדניה
ואת המסך לשיער החצר את מיתריו
ויתרתיה ואת כל כלי עבדת הממשכן לאהל
מועד ואת בני ישראל לשרת פקדש
את בני הקדש לאהרן הכהן ואת בני
בניו לכהן ככל אשר צוה יהוה את משה
כן עשו בני ישראל את כל העבודה
ודא משה את כל המלאכה והנה עשו
אתה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך
את משה
ויעבד יהוה אל משה לאמר ביום החדש הראשון
באחד לחד שתקים את ממשכן אהל מועד

ל
ו
כ
ל
כ
כ

ה

והביאו את מקטרתם ויתפרקו כל אדם
לפניו ויביאו את קרבנם
לפניו ויביאו את קרבנם
לפניו ויביאו את קרבנם

כי ענין יי על המשכן ויורהו בית ישראל כי ענין יי יורהו בית ישראל כי ענין יי יורהו בית ישראל
 כי ענין יי על המשכן ויורהו בית ישראל כי ענין יי יורהו בית ישראל כי ענין יי יורהו בית ישראל

ויבס הענין את אהל מועד וכבוד יהוה
 מלא את המשכן ולא יכל משה לרא
 אל אהל מועד כי שכן עליו הענין וכבוד
 יהוה מלא את המשכן וכח עלות הענין
 מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל
 מסעיהם ויאסל איעלה הענין ולא
 יסעו עד זום העלתו כי ענין יהוה על
 המשכן יומם ואש תהיה לילה בו
 לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם

ויקר אל משה וידבר יהוה אליו מאהל
 מועד לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת
 אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה
 מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו
 את קרבנכם אם עלה קרבנו מן הבקר
 זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד
 יקריב אותו לרצנו לפני יהוה וסמך
 ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר
 עליו וישחט את בנו הבקר לפני יהוה
 והקריבו כנע אהרן הכהנים את הדם
 וזרקו את הדם על המזבח סביב אשו
 פתח אהל מועד והפשט את העלה
 ונתח אתה לנתחיה ונתנו בני אהרן
 הכהן אש על המזבח וערכו עצים
 על האש ויערכו בני אהרן הכהנים
 את הנתחים את הראש ואת הפדר
 על העצים אשר על האש אשר על
 המזבח וקרבנו וברעיו ירחץ במים
 והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה
 אשה ריח ניחוח ליהוה
 ואסמן הצאן קרבנו מן
 הכשבים או מן העזים לעלה זכר
 תמים יקריבנו וישחט אותו על ירך
 המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני
 אהרן הכהנים את דמו על המזבח
 סביב ונתח אותו לנתחיה ואת ראשו ואת
 פדרו וערך הנתח אתם על העצים אשר
 על האש אשר על המזבח והקריב
 והברעים ירחץ במים והקריב הכהן את
 הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח
 ניחח ליהוה

אהרן יי כל דבר אחד ויכחל בית ישראל יי כל דבר אחד ויכחל בית ישראל יי כל דבר אחד ויכחל בית ישראל
 ישרל מושחקים יי כל בית ישראל יי כל דבר אחד ויכחל בית ישראל יי כל דבר אחד ויכחל בית ישראל
 בן אדנך יי יבאו רחבעם ויניעלם יי ואמר אליו עבדו יי כי כרם יי העמסים מני בטן יי ולקחום עינים יי אבדנו

二二

כח
יח
כח
כח
כח

45
6,
2.29

כ"ה
ח
כ"ה
כ"ה
כ"ה

מידמה

הכהן מרמה ו בעסוק "

וְלִקְחָהּ אֶל־עַמּוּדָה

היה זה מלמד בלעז

והל' חטאת אשר יבא מדמה.

וזה מצינו אצל הקדוש...

פרע

620

וידבר יהוה אל משה לאמר: וצו את
 אהרן ואת בניו לאמר: זאת תורת העלה
 הוא העלה על מזבחה על המזבח כל
 הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד
 ולבש הכהן מדו בד ומכנס בד ילבש
 על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל
 האש את העלה על המזבח ושמו אצל
 המזבח: ופשט את בגדיו ולבש בגדים
 אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ
 למחנה אל מקום טהור: והאש על
 המזבח תוקד בו לא תכבה וכער עליה
 הפה עצים בבקר בבקר ועד עליה
 העלה והקטיר עליה חלב השלמים:
 אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה:
 וזאת תורת המנחה הקרב
 אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח:
 והרים ממנו בקמיו מסלת המנחה
 ומשמנה ואת כל הלכנה אשר על
 המנחה והקטיר המזבח ריח נחור
 אזכרתה ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו
 אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש
 בחצר אהל מועד יאכלוה: לא תאפה
 חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש
 קדשים הוא כחטאת וכאשם: כל זכר
 בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדורתכם
 מאשי יהוה כל אשר יציע בהם יקדש:
 וידבר יהוה אל משה לאמר: זה קרבן
 אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום
 המישח אתו עשירית האפה סלת

בא
 וסב
 וסב

בב
 לש

בב
 וסב
 וסב

בב
 וסב
 וסב

מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה
 בערב: על מחבת בשמן תעשה מרננת
 תביאנה תפיע מנחת פתים תקריב ריח
 נחור ליהוה: והכהן המשיח תחרצו
 מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה
 כליל תקטור: וכל מנחת סהן כליל תהיה
 לאתאכל:
 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
 אהרן ואל בניו לאמר: זאת תורת
 החטאת במקום אשר תשחט העלה
 תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים
 הוא: והכהן המזבח אתה יאכלנה
 במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד:
 כל אשר יענב שרה קדש ואשר יזה מדמה
 על הבשר אשר יזה עליה תכבס במקומו קדש
 וכלי הריש אשר תכשל בו ישר ואם
 בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים:
 כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים
 הוא: וכל חטאת אשר יבא מדמה
 אל אהל מועד לכפר בקדש לאתאכל
 באש תשרף:
 וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא:
 במקום אשר ישחט אתה העלה ישחטו
 את האשם ואת דמו יזרק על המזבח
 סביב: ואת כל חלבו יקריב ממנו את
 האליה ואת החלב המכסה את הקרב:
 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר
 עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת
 על הכבד על הכלית יסירנה: והקטיר
 אתם הכהן המזבח אשה ליהוה
 אשם הוא: כל זכר בכהנים יאכלנה

במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא
בחטאת באשם תורה אחת להם הכהן
אשר יכפר בו לו יהיה: והכהן המקריב
את עלת איש יעור העלה אישר הקריב
לכהן לו יהיה: וכל מנחה אישר תאפה
בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחנת
לכהן המקריב אתה לו תהיה: וכל מנחה
כלולה בשמן והרבה לכל בעאחרון תהיה
איש כאחיו:

וְזֹאת תֹּדֹת זִבְחֵי הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב
לַיהוָה: אִם עַל תּוֹדָה יִקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיבֵם
זִבְחֵי הַתּוֹדָה חֲלוֹת מִצּוֹת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן
וְדִקְיָקִי מִצּוֹת מִשְׁחִים בְּשֶׁמֶן וְסִלְחָה
מִרְבַּכַת חֲלֹת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן: עַל חֲלֹת
לֶחֶם חֲמִין יִקְרִיב קֶרְבֵּנוֹ עַל זִבְחֵי תֹדֹת
שְׁלָמִיו: וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל קֶרֶבֶן
תְּרוּמָה לַיהוָה לִכְהֵן הַזֹּרֵק אֶת דַּם
הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה: וּבִשְׂרֵי זִבְחֵי תֹדֹת
שְׁלָמִיו בְּיוֹם קֶרְבֵּנוֹ יֹאכַל לֹא יֵעָח מִמֶּנּוּ
עַד בֹּקֶר: וְאִם עֵד אוֹ עֹבֶה זִבְחֵי קֶרְבֵּנוֹ
בְּיוֹם הִקְרִיבֹהוּ אֶת זִבְחוֹ יֹאכַל וּמִמַּחֲרֵת
וְהַנּוֹתֵר מִמֶּנּוּ יֹאכַל: וְהַנּוֹתֵר מִבֶּשֶׂר
הַזִּבְחֵי בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּאֵשׁ יִשְׂרָף: וְאִם
הָאֵכָל יֹאכַל מִבֶּשֶׂר זִבְחֵי שְׁלָמִיו בְּיוֹם
הַשְּׁלִישִׁי לֹא יִדְּעָה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא
יִחַשֵׁב לוֹ פָּגוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ הָאֵכֶלֶת
מִמֶּנּוּ יַעֲוֶה תִּשְׂא: וְהַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר יִבֹּעַ
בְּכֹל טֶמֶא לֹא יֹאכַל בְּאֵשׁ יִשְׂרָף וְהַבֶּשֶׂר
כָּל טָהוֹר יֹאכַל בֶּשֶׂר: וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר
תֹּאכַל בֶּשֶׂר מִזִּבְחֵי הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר
לַיהוָה וְטִמְאַתּוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ

ההוא מעמיה: ונפש כיתנע בכל טמא
בטמאת אדם או בבהמה טמאה או
בכל שקץ טמא ואכל מבשר זכר
הישלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב
ועז לא תאכלו: וחלב גבלה וחלב טרפה
יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלו:
כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב
ממנה אישה ליהוה ונכרתה הנפש
האכלת מעמיה: וכל דם לא תאכלו וגל
מושבתיכם לעוף ולבהמה: כל נפש
אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה: וידבר יהוה אל משה לאמר:
דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את
זבח שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה
מזבח שלמיו: ידיו תביאנה את אש
יהוה את החלב על החזה יביאנו את
החזה להניף אותו תנופה לפני יהוה:
והקטיר הכהן את החלב המזבח
והיה החזה לאהרן ולבניו: ואת שוק
הימין תתנו תרומה לכהן מזבחו
שלמים: המקריב את דם השלמים
ואת החלב מבני אהרן לו תהיה
שוק הימין למנה: כי את החזה התנופה
ואת שוק התרומה לקחתי מארץ
בני ישראל מזבחי שלמים ואתם
לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני
ישראל: ואת משחת אהרן ומשחת בניו
מאשי יהוה כיום הקריב אתם לכהן ליהוה:

וכל נעשה במדחשת " אם אכור
לא נעשה כן לכל מימלכות " ולא

יבִיגְהוּן "

३७

בעשה

אסרונו משנים .. לא תעשה כן לכל צימולך .. ודבר ..
עשה פסח במהרה .. כי אתם בשמונה עשרה יומה .. ולא תעשה פסח

עשה פסח במהרה כי את בשמחה יעשה ויגדל - כי לא יגדל בשמחה אלא - בשמחה יעשה ויגדל כי ימים "

והבשר
אשר
גע-
ל
טהור
דין

לעלה ... ואת המורה לעלה למנוחה ... כל הבקר לעלה ...
 וארבעה שלחנות לעלה מבני גזית ... וגם עולה לרב ...
 ויאמר מרובה למלך יקח ויעל מדין המלך ...

אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו
 אתם מאת בני ישראל חקת עולם
 לדרתם: זאת התורה לעלה למנוחה
 ולחטאת ולאשם ולמלוואים ולזכר
 השלמים: אשר צוה יהוה את משה
 בהר סיני ביום צוה את בני ישראל
 להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר
 סיני:

וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את
 אהרן ואת בניו ואתו ואת הנשים ואת
 שמן המשחה ואת פר החטאת ואת
 שני האילים ואת כל המצות: ואת כל
 העדה הקהל אל פתח אהל מועד:
 ויעש משה כאשר צוה יהוה ארצו
 ותקהל העדה אל פתח אהל מועד:
 ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר
 צוה יהוה לעשות: ויקרב משה את
 אהרן ואת בניו וידחק אתם נמים:
 ויתן עליו את הכתנת ויחצר אתו נאננט
 וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את
 האפד ויחצר אתו כחשב האפד ויאפד
 לו כו: וישם עליו את החשן ויתן אל
 החשן את האורים ואת התמים: וישם
 את המצנפת על ראשו וישם על
 המצנפת אל טול פניו את ציץ הזהב
 ער הקדש כאשר צוה יהוה ארצו
 משה: ויקח משה את שמן המשחה
 וימשה את המשיכן ואת כל אשר בו
 ויקדש אתם: ויון ממנו על המזבח
 שבע פעמים וימשה את המזבח ואת
 כליו ואת הכיור ואת כנו לקדשם:

ויעקב משמן המשחה על ראש אהרן
 וימשה אתו לקדשו: ויקרב משה את
 בני אהרן וילבשם כתנת ויחצר אתם
 אננט ויחבש להם מצנפות כאשר
 צוה יהוה את משה ויבש את פר
 החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם
 על ראש פר החטאת: וישחט ויקח
 משה את הדם ויתן על קרנות המזבח
 סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת
 הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשו: ו
 לכפר עליו: ויקח את כל החלב אשר
 על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי
 הכליות ואת חלבון ויקטר משה
 המזבח: ואת הפר ואת ערו ואת נשו
 ואת פרישו שרף באש מחוץ למחנה
 כאשר צוה יהוה את משה: ויקרב את
 איל העלה ויסמכו אהרן ובניו ארצו
 ידיהם על ראש האיל: וישחט ויקח
 משה את הדם על המזבח סביב: ואת
 האיל נתח לנתחיו ויקטר משה ארצו
 הראש ואת הנתחים ואת הפר: ואת
 הקרב ואת הכרעים רחץ נמים ויקטר
 משה את כל האיל המזבח עליו הוא
 לריח ניחח אשה הוא ליהוה כאשר
 צוה יהוה את משה: ויקרב את האיל
 השני איל המלאים ויסמכו אהרן
 ובניו את ידיהם על ראש האיל: וישחט
 ויקח משה מדמו ויתן על תנך און
 אהרן הימנית ועל כהן ידו הימנית
 ועל כהן רגלו הימנית: ויקרב את בני
 אהרן ויתן משה מן הדם על תנך

ויבש ... ויבש את פר החטאת ... ויבש את הכבד ...
 מומין יש-אל דגש אליה ... ויבש את פר החטאת ...
 יאמר הפד ... ויבש את הכבד ... ויבש את הכבד ...

והיום הזה יושע צדק ביער ההיא
אני צדיק למקדשי עם קדושי
כשלו את דבשך כדבר אהל
הן לא הובא את דמיה
אני ידענו שמים וכל יבאם

אונם הימנית ועל כהן ידם הימנית ועל
כהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם
על המזבח סביב ויקח את החלב ואת
האליה ואת כל החלב אשר על הקרב
ואת תרית הכבד ואת שתי הכלית ואת
חלבן ואת שוק הימין ומסל המצות
אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת
וחלת לחם שמן אחת ורקי אחד וישם
על החלבים ועל שוק הימין ויתן את
הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינגף אתם
תנופה לפני יהוה ויקח משה אתם מעל
כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים
הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה ויקח
משה את החזה ונפתו תנופה לפני יהוה
מאיל המלאים למשה היה למען כאשר
צוה יהוה את משה ויקח משה משמן
המשחה ומן הדם אשר על המזבח
ויו על אהרן על בשרו ועל בניו ועל
בני בניו ויקדש את אהרן את
בניו ואת בניו ואת בני בניו ארצו
ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו
את הבשר פתח אהל מועד ושם
תאכלו אותו ואת הלחם אשר בסר
המלאים כאשר צוית לאמר אהרן
ובניו יאכלו והנותר בבשר ובלחם
באש תשרפו ומפתח אהל מועד לא
תצאו שבעת ימים עד יום מלאות ימי
מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את
ידכם כאשר עשה ביום הזה צוה
יהוה לעשות לכפר עליכם ופתחו
אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת

ימים וישמרתם את משמרת יהוה ולא
תמותו כי כן צוית ויעש אהרן ובניו
את כל הדברים אשר צוה יהוה בני
משה ויהי ביום השמיני
קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל
ויאמר אל אהרן קח לך עזבן בקר
לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב
לפני יהוה ואל בני ישראל תדבר לאמר
קחו שעיר עזים לחטאת ועז ובני
בני שנה תמימים לעלה ושור ואיל
לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה כולה
בשמן כי היום יהוה ער אהליכם ויקחו
את אשר צוה משה אל בני אהל מועד
ויקרבו כל העדה ויצמדו לפני יהוה
ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה
תעשו וידא אליכם כבוד יהוה ויאמר
משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה
את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד
העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם
כאשר צוה יהוה ויקרב אהרן אל המזבח
וישחט את עז החטאת אשר לו ויקרב
בני אהרן את הדם אליו ויטמל אצבעותם
ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל
יסוד המזבח ואת החלב ואת המליח
ואת תרית מן הכבד מן החטאת הקטור
המזבחה כאשר צוה יהוה את משה
ואת הבשר ואת העור שרף באש
מחוץ למחנה וישחט את העל
וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקו
על המזבח סביב ואת העלה המצוא
אליו לעתה ואת הראש וקטור על המזבח

ביום הזה ויסים נהקע כל מעינות תהום באו מדבר כי "כאשר עשה ביום הזה" יכפר עליכם
כמדות ויסים ויאמרו דברים ולא תלכו "וכתוב אהל מועד תשבו יומם ולילה" ואת
קדשי בני ישראל לא תחלו "והטלח" אמר ואת אמר "למה תמותו אהה ופחד" ויעבד ידוע תדע "שובו

וירחיץ את הקרב ואת הפר עים ויקטר
 על העלה המזבחה ויקרב את קרבן
 העם ויקח את שער החטאת אשר
 לעם וישחטו ויחטאו וראשון
 ויקרב את העלה ויעשה כמי שפט
 ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנו
 ויקטר על המזבח מלכד עלת הפקר
 וישחט את השור ואת האיל זבח
 השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן
 את הדם אליו ויזרקו על המזבח סגב
 ואת החלבים מן השור ומן האיל האלה
 והמנכה והכלית ויתרת הכבד וישמו
 את החלבים על החזות ויקטר החלבים
 המזבחה ואת החזות ואת שוק הימין
 העף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר
 עוה משה וישא אהרן את ידו אל
 העם ויברכם ויד מנישת החטאת
 והעלה והשלמים ויבא משה ואהרן
 אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם
 וידא כבוד יהוה אל כל העם ותצא
 אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את
 העלה ואת החלבים וירא כל העם ויראו
 ויפלו על פניהם ויקחו בני אהרן נדב
 ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן איש
 וישמו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה
 אש זרה אשר לא עוה אתם ותצא אש
 מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני
 יהוה ויאמר משה אל אהרן הוא אשר
 דבר יהוה לאמר בקרב אקדש ועל
 פני כל העם אנכד וידם אהרן ויקריב
 משה אל מישאל ואל אליצפן בני עזראל

דד אהרן ויאמר אלם קרבו שאזאת אחיכם
 מאתפני הקדש אל מחוץ למחנה ויקרבו וישא
 בנתתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה
 ויאמר משה אל אהרן ול אליצפן ול איתנו
 בני ראשיכם אל תפרעו ובניכם לא
 תפרעו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף
 ואחיכם כל בית ישראל יכנו ארץ
 השרפה אשר שרף יהוה ומפתח
 אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן
 מישחת יהוה עליכם ויעשו כדבר
 משה
 וידבר יהוה אל אהרן לאמר ויין ושכר
 אל תשת אתה ובניך אתך כנאכס אל
 אהל מועד ולא תמתו חקת עולם
 לדתכם ולהבדיל בין הקדש ובין
 החל ובין הטמא ובין הטהור ולהוות
 את בני ישראל את כל החקים אשר
 דבר יהוה אליהם בד משה
 וידבר משה אל אהרן ואל אליצפן ואל
 איתמר בני הנותרים קחו את המנחה
 הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות
 אצל המזבח כי קדש קדשים הוא
 ואכלתם אתה במקום קדוש כי חקך
 וחק בנך הוא מאשי יהוה כי כן צוית
 ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה
 תאכלו במקום טהור אתה ובניך
 ובנתיך אתך כי חקך וחק בנך נתנו
 מזבח שלמים בני ישראל שוק
 התרומה וחזה התנופה על אשי
 החלבים כיאו להעף תנופה לפני יהוה
 והיה לך ולבנך אתך לחק עולם

הולך כל בנור וסוף ויגבי הולך עירי... הכה אנכי הולך למדתי... ושמרתי בדרך הזה... ויהי קול השופר הולך... וכל הולך על כפיו... כל הולך על טון ב' במסו... ויהי אף ימים כי הולך הוא... וי' הולך מהרה...

וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת
על ארבע טמאים הם לכם כל הנגנע
בנבלתם יטמא עד הערב והנשא את
נבלתם יכנס בנדיו וטמא עד הערב
טמאים המה לכם: וזה לכם
הטמא בשרץ השרץ על הארץ החל
והעכבר והעצ למינהו והאנקה והקח
והלטאה והחמט והתנשמת: אלה
הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגנע
בהם במתם יטמא עד הערב: וכל איש
יפל על זמיהם במתם יטמא מכל כל
עין או בעד או עור או יסק כל בלי איש
יעשה מלאכה בהם במים יבא וטמא
עד הערב וטהר: וכל בלי חרש איש
יפל מהם אל תוכו כל אשר נתוכו יטמא
ואתו תשכרו: מכל האכל אשר יאכל
איש יבא עליו מים יטמא וכל משיקה
איש ישתה נבל בלי יטמא: וכל אשר
יפל מנבלתם עליו יטמא הנור וכירים
יתן טמאים הם וטמאים יהיו לכם:
אך מעין וקור מקוה מים יהיה טהור
ונגע בנבלתם יטמא: וכי יפל מנבלתם
על כל זרע זרע איש זרע טהור הוא:
וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו
טמא הוא לכם: וכי ימות
מן הכהמה איש היא לכם לאכלה
הנגנע בנבלתה יטמא עד הערב: והאכל
מנבלתה יכנס בנדיו וטמא עד הערב
והנשא את נבלתה יכנס בנדיו וטמא
עד הערב: וכל השרץ השרץ על
הארץ שקץ הוא לא יאכל: כל הולך

על גחן וכל הולך על ארבע עד כל
מרכה רמלים לכל השרץ השרץ
על הארץ לא תאכלום כי שקץ
הם: אל תשקעו את נפשותיכם בנבל
השרץ השרץ ולא תטמאו בהם
ונטמתם בהם: כי אני יהוה אלהיכם
והתקדשתם והייתם קדושים כיקדוש
אני ולא תטמאו את נפשותיכם בנבל
השרץ הרמיש על הארץ: כי אני יהוה
הניעלה אתכם מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים והייתם קדושים כיקדוש
אני: ואת תורת הכהמה והעוף וכל נפש
החיה הרמישת במים ולכל נפש השרץ
על הארץ: להכדיל בין הטמא ובין
הטהר ובין החיה הנאכלת ובין החיה
אשר לא תאכל:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל לאמר אישה כי תזריג
וילדה זכר וטמאה שבעת ימים מימי
נדת דותה תטמא: וכיום השמיני ימול
בשר ערלתו: ושלשים יום ושלשת
ימים תשב בדמי טהרה בכל קדוש
לא תגע ואל המקדש לא תבא עד
מלאת ימי טהרה: ואם נקבה תלד
וטמאה שבעים כעדתה ויששים יום
ויששת ימים תשב על דמי טהרה:
ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תבא
כבש בן שנתו לעלה ובן יונה אותה
לחטאת אל פתח אהל מועד אל
הכהן: והקריבו לפני יהוה וכפר עליה
וטהרה ממקדש דמיה: ואת תורה

הטהור... וסוף... הכה... ויגבי... הולך... עירי... הכה אנכי... הולך למדתי... ושמרתי בדרך הזה... ויהי קול השופר הולך... וכל הולך על כפיו... כל הולך על טון ב' במסו... ויהי אף ימים כי הולך הוא... וי' הולך מהרה...

ומראה כבוד יי' ומראה הנגה ומראה חתך
ומראה הילדים אשר כלכם ומראה הערב והבקר

ומראה כבוד יי' ומראה הנגה ומראה חתך
ומראה הילדים אשר כלכם ומראה הערב והבקר

א
ב
ג
ד
ה

ו
ז
ח
ט
י

יא
יב
יג
יד
טו

טז
יז
יח
יט
כ

כי טמא הוא ואם פרוח תפרח הערעל
בעור וכסתה הערעל את כל עור הנגע
מראשו עד רגליו לכל מראה עיני הנק
וראה הכהן והנה בסתה הערעל את
כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן
טהור הוא וכיום הראות בו בשר חי
טמא וראה הכהן את הבשר החי
וטמא הבשר החי טמא הוא ערעל
הוא או כי ישוב הבשר החי ונהפך
ללבן ובא אל הכהן וראה הכהן והנה
נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע
טהור הוא

ובשר כי יהיה בו מעור שחין וערפא
והיה במקום השחין שאת לבנה או
בהרת לבנה אדמדמת וראה אל הכהן
וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור
וישערה הפך לבן וטמא הכהן נגע
ערעל הוא בשחין פרוח ואם יראנה
הכהן והנה אין בה שיער לבן ושפלה
אענה מן העור והיא כהה והסגור
הכהן שבעת ימים ואם פשה תפשה
בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא ואם
תחתיה תעמד הכהרת לא פשתה
צרכת השחין הוא וטהרו הכהן

או בשר
כי יהיה בעור מכות אש והיתה מתה
המכה בהרת לבנה אדמדמת או
לכנה וראה אתה הכהן והנה נהפך
שיער לבן בהרת ומראה עמק מן
העור ערעל הוא במכה פרוח
וטמא אתו הכהן נגע ערעל הוא

הלדת לזכר או לנקבה ואם לא תמצא
ידה די שיה ולקחה שתי תרים או שני
בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת
וכפר עליה הכהן וטהרה
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או
ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע
ערעל והובא אל אהרן הכהן או אל
אחד מכניו הכהנים וראה הכהן את
הנגע בעור הבשר ושיער בנגע הפך
לבן וראה הנגע עמק מעור בשרו נגע
ערעל הוא וראה הכהן וטמא אתו
ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק
אין מראה מן העור וישערה לא הפך
לבן והסגור הסתן את הנגע שבעת
ימים וראה הכהן ביום השביעי והנה
הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע בעור
והסגור הסתן שבעת ימים שנית וראה
הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה
כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו
הכהן מספחת הוא וכנס בגדיו וטהר
ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי
הראתו אל הכהן לטהרתו וראה שנת
אל הכהן וראה הכהן והנה פשתה
המספחת בעור וטמא הכהן ערעל
הוא

נגע ערעל כי תהיה באדם והובא אל
הכהן וראה הכהן והנה שאת לבנה
בעור והיא הפכה שיער לבן ומחית
בשר חי בשאת ערעל נשנת הוא
בעור בשרו וטמא הכהן לא יסגור

כי טמא הוא היסגור בעלי קעילה
כדי אדמי

כדי אדמי היסגור בעלי קעילה
אם תסגור

ואיש או אישה כי יהיה בו נגע בראשו ומקו
וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק
מן העור ובו שער עבה דק וטמא אתו
הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן
הוא וזכיר אה הכהן את נגע העתק והנה
אין מראהו עמק מן העור ושער שחר
אין בו והסער הכהן את נגע העתק שבעת
ימים וראה הכהן את הנגע ביום השמיני
והנה לא פשה העתק ולא היה בו שער
יעב ומראה העתק אין עמק מן העור
והתלח ואת העתק לא ילח והסער
הכהן את העתק שבעת ימים שנית
וראה הכהן את העתק ביום
השמיני והנה לא פשה העתק בעור
ומראהו אינו עמק מן העור וטהר אתו
הכהן וכבס בגדיו וטהר: ואם פשה יפשה
העתק בעור אחרי טהרתו וראהו הכהן
והנה פשה העתק בעור לא ימקר הכהן
לישער הינה טמא הוא: ואם בעצמו עמו
העתק ושער שחר צמח בו ערפא העתק
טהור הוא וטהרו הכהן:
ואיש או אישה כי יהיה בעורו נגע

ואיש כי ימרט ראשו קרח הוי

טהור הוא ואם מפאת פניו ימרט ראשו
נפח הוא טהור הוא וכי יהיה בקרחת
או בנפחת הנגע לבן אדמדם צרעת פרוחת
הוא בקרחתו או בנפחתו וראה ארנו
הפחן והנה זאת הנגע לבנה אדמדמת
בקרחתו או בנפחתו כמראה צרעת עור
בשרו איש צרוע הוא טמא הוא טמא
ישמאנו הפחן בראשו נגעו והצרוע
אשר בו הנגע בעדיו יהיו פרמס וראשו
יהיה פרוצו על שפם יעטה וטמא
טמא יקראו מימי אשר הנגע בו וטמא
טמא הוא עד יישב מחוץ למחנה
מושביו והנע כי יהיה
נגע צרעת כנע צמר או כנע פשתים
או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או
בעור או בכל מלאכת עור והיה הנגע
ירקרק או אדמדם כנע או בעור או
בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע
צרעת הוא והראה את הפחן וראה
הפחן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת
ימים וראה את הנגע ביום השביעי
כי פשה הנגע כנע או בשתי או בערב
או בעור לכל אשר יעשה העור
למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא
הוא וישרף את הכנע ואת הישרע
או את הערב בצמר או בפשתים או
את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע

[illegible]

והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן
על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני
יהוה ויעשה הכהן את החטאת וכפר
על המטהר מטמאתו ואחר יטח
את העלה והעלה הכהן את העלה
ואת המערה המזבחה וכפר עליו הכהן
וטחר ואסדל הוא ואין
ידו משנת ולקח כבש אחד אישם לתנופה
לכפר עליו ויעשרון סלת אחד בלול
בשמן למעלה ולגשמן וישתי תרים
או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה
אחד חטאת והאחר עלה והביא אתם
ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל
פתח אהל מועד לפני יהוה ולקח הכהן
את כבש האישם ואת לג השמן והניף
אתם הכהן תנופה לפני יהוה וטח
את כבש האישם ולקח הכהן מדם
האישם ונתן על תנוך און המטהר
הימנית ועל כהן ידו הימנית ועל כהן
רגלו הימנית ומן השמן יצק הכהן
על כף הכהן השמאלית והיה הכהן
באצבעו הימנית מזה השמן אשר על
כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה
ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על
תנוך און המטהר הימנית ועל יהוה הכהן
ידו הימנית ועל כהן רגלו הימנית על
מקום דם האישם והנותר מן השמן
אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר
לכפר עליו לפני יהוה ויעשה את האחר
מן התרים או מן בני יונה מאשר תשיג
ידו ואת אשר תשיג ידו את האחר

חטאת ואת האחר עלה על המערה
וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה
זאת תורת אשר בונגע צרעת אשר
לאת שני ידו בטהרתו
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
כיתבאו אל ארץ כנען אשר אני נותן
לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית
ארץ אחוזתכם ובא אשר לו הכרת
והניד לכהן לאמר כנע נראה לי נכתי
וענה הכהן ופע את הבית בטרם יבא
הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל
אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות
את הבית וראה את הנגע והנה הנגע
בקרית הבית שק ערורת ורקרקת או
אדמדמת ומראהו שפל מן הקיר ויניח
הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגור
את הבית שבעת ימים וישב הכהן ביום
השביעי וראה והנה פשה הנגע מקירות
הבית ויניח הכהן וחלינו את האבנים
אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל
מחוץ לעיר אל מקום טמא ואת הבית
יקצע מבית סביב וישפכו את העפר
אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום
טמא ולקחו אבנים אחרות והביאו
אל תחת האבנים ועפר אחר יקחו וטחו
את הבית ואם ישוב הנגע ופרח בבית
אחר חלין את האבנים ואחרי הקצות
את הבית ואחרי הטוח ובא הכהן
וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת
ממארת הוא בבית טמא הוא ועתן
את הבית את אבניו ואת עניו ואת

אל פני משה .. ויקחו משה ואהרן את אשר יצוה .. וישלח את העם הזה .. כפי דבר .. ואל יבא בכל יד אל הקדש .. ויבא משה ואהרן

כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא והבא אל הבית מלימי
הסני אתו יטמא עד הערב והשכב
בבית יכנס את בניו והאכל בבית יכנס
את בניו ואסבא יבא הכהן וראה והנה
לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את
הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע
ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועין
ארז ושני תולעת ואזב וישחט את הצפר
האחת אל כל חריש על מים חיים ולקח
את עין הארז ואת האזב ואת שני התולעת
ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר
השחוט ובמים חיים והזה אל הבית שבע
פעמים ויחטא את הבית בדם הצפר ובמים
החיים ובצפר החיה ובין הארז ובאזב
ובשני התולעת וישלח את הצפר החיה אל
מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית
וטהר וזאת התורה לכל נגע הער עת ולעת
ולער עת הבד ולבית ולשאת ולספחת
ולכרות להורג ביום הטמא וביום הטהר
וזאת תורת הער עת

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ודברו
אל בני ישראל ואמרתם אלם איש איש
כי יהיה זכב בשרו זכב טמא הוא וזאת
תהיה טמאתו בזכו בשרו את זכו או
החתים בשרו מזכו טמא הוא וכלהם שנג
אשר ישכב עליו הזכב יטמא וכל הלי אשר
ישכב עליו יטמא ואיש אשר יגע במישכו
יכנס בעדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
והישכב על הלי אשר ישכב עליו הזכב יכנס
בעדיו ורחץ במים וטמא עד הערב והנגע

בבשר הזכב יכנס בעדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב וכי ירק הזכב טהור וכנס בעדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב וכל המרכב אשר ירכב עליו
הזכב יטמא וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו
יטמא עד הערב והנשיא אותם יכנס בעדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב וכל אשר יגע בו
הזכב יטמא לא שטף במים וכנס בעדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב וכל חריש אשר יגע בו הזכב
ישכר וכל לל יצץ שטף במים וכי יטרה הזכב
מזכו וכפר לו שבע עתים למטהו ונגס בעדיו
ורחץ בשרו במים חיים וטהר וביום השמיני
יקח לו שתי תרים או שני בני יונה וכא לפני
יהוה אל פתח האהל מועד ונתנס אל הכהן ויעשו
אתם הסקה אחד חטאת והאחר יעלה וכפר
עליו הכהן לפני יהוה מזכו ואיש כי
תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל
בשרו וטמא עד הערב וכל בעד וכל עור אשר
יהיה עליו שכבת זרע וכנס במים וטמא עד
הערב ואיש אשר ישכב איש אתה שכבת
זרע ורחץ במים וטמא עד הערב

ואשה כיתה זכבה יהיה זכבה כבשרה
שבעת ימים תהיה כבתה וכל הנגע טמא
עד הערב וכל אשר תשכב עליו כבתה
יטמא וכל אשר תשכב עליו יטמא וכל
הנגע כמ שכבה יכנס בעדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב וכל הנגע בכל מלי אשר
תשכב עליו יכנס בעדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב ואם על המישכב הוא או על הלי אשר
הוא ישבת עליו בנגעו יטמא עד הערב ואם
שכב ישכב איש אתה וזה עדתה עליו וטמא
שבעת ימים וכל המישכב אשר ישכב עליו יטמא

אל פני משה .. ויקחו משה ואהרן את אשר יצוה .. וישלח את העם הזה .. כפי דבר .. ואל יבא בכל יד אל הקדש .. ויבא משה ואהרן

והקריב את השעיר החי: וסמך אחד
את שתי ידיו על ראש השעיר החי
והתודה עליו את כל עונות בני ישראל
ואת כל פשעייהם לכל הטאתם וערן
אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש
עת המדברה: ונשא השעיר עליו את
כל עונותם אל ארץ מורה ושלח את
השעיר במדבר: ובא אהרן אל אהל
מועד ופשט את בגדיו הכהן אשר לבש
בכאן אל הקדש והעניח שם ורחץ את
בשרו במים במקום קדוש ולבש את
בגדיו ויצא ויעשה את עלתו ואת עלת
העם וכפר בעדו ובעד העם: ואת חלב
החטאת יקטיר המזבחה: והמישלח
את השעיר לעזאזל יבסם בעדיו ורחץ
את בשרו במים ואחר כך יבא אל המחנה:
ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת
אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוצא
אל מחוץ למחנה וישרפו באש את עורם
ואת בשרם ואת פרישם: והישרף אתם
יבסם בעדיו ורחץ את בשרו במים ואחר
כן יבא אל המחנה: והיתה לכם לחקת
עולם שחורש שבעי בני שור לחדש
תענו את נפשותיכם וכל מלאכה לא
תעשו והאזרח והגר בתוכם יביטו
הזהב ופניכם לטוה אתכם מכר
חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: שבת
שבתון היא לכם ויעניתם את נפשותיכם
חקת עולם: וכפר הכהן אשר ימשח
אתו ואשר ימלא את ידו לכתן תחרת
אכיל ולבש את בגדיו הכהן בעד הקדש:

וכפר את מקדש הקדש ואת אהל
מועד ואת המזבח וכפר ועל הכהנים
ועל כל יעם הקהל וכפר: והיתה זאת
לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל
מכל חטאתם אחת בשנה ויעש באיש
עוה יהוה את משה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת
אליהם: זה הדבר אשר עוה יהוה לאמר:
איש איש מבית ישראל אשר ישחט
שור או כשב או עז במחנה או אשר
ישחט מחוץ למחנה: ואל פתח אהל
מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה
לפני מושכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא
דם ישפך ונכרת האיש ההוא מקרב
עמיו למען אשר יביאו בני ישראל את
זבחייהם אשר הם זבחים על פני השדה
והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל
הכהן וזבח וזבחי שלמים ליהוה אותם:
וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח
אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחוח ליהוה:
ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשיעור אש
הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם
לדורותם: ואלהם תאמר איש איש
מבית ישראל ומן הגר אשר ער בתוכם
אשר יעלה עלה או זבח: ואל פתח אהל
מועד לא יביאו לעשות אותו ליהוה
ונכרת האיש ההוא מעמיו ואיש איש
מבית ישראל ומן הגר הער בתוכם אשר
יאכל בלדס ונתתי פני כנפשי האכלת
את הדם והכרת אתה מקרב עמיה:

והקריב את השעיר החי: וסמך אחד
את שתי ידיו על ראש השעיר החי
והתודה עליו את כל עונות בני ישראל
ואת כל פשעייהם לכל הטאתם וערן
אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש
עת המדברה: ונשא השעיר עליו את
כל עונותם אל ארץ מורה ושלח את
השעיר במדבר: ובא אהרן אל אהל
מועד ופשט את בגדיו הכהן אשר לבש
בכאן אל הקדש והעניח שם ורחץ את
בשרו במים במקום קדוש ולבש את
בגדיו ויצא ויעשה את עלתו ואת עלת
העם וכפר בעדו ובעד העם: ואת חלב
החטאת יקטיר המזבחה: והמישלח
את השעיר לעזאזל יבסם בעדיו ורחץ
את בשרו במים ואחר כך יבא אל המחנה:
ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת
אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוצא
אל מחוץ למחנה וישרפו באש את עורם
ואת בשרם ואת פרישם: והישרף אתם
יבסם בעדיו ורחץ את בשרו במים ואחר
כן יבא אל המחנה: והיתה לכם לחקת
עולם שחורש שבעי בני שור לחדש
תענו את נפשותיכם וכל מלאכה לא
תעשו והאזרח והגר בתוכם יביטו
הזהב ופניכם לטוה אתכם מכר
חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: שבת
שבתון היא לכם ויעניתם את נפשותיכם
חקת עולם: וכפר הכהן אשר ימשח
אתו ואשר ימלא את ידו לכתן תחרת
אכיל ולבש את בגדיו הכהן בעד הקדש:

והקריב את השעיר החי: וסמך אחד
את שתי ידיו על ראש השעיר החי
והתודה עליו את כל עונות בני ישראל
ואת כל פשעייהם לכל הטאתם וערן
אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש
עת המדברה: ונשא השעיר עליו את
כל עונותם אל ארץ מורה ושלח את
השעיר במדבר: ובא אהרן אל אהל
מועד ופשט את בגדיו הכהן אשר לבש
בכאן אל הקדש והעניח שם ורחץ את
בשרו במים במקום קדוש ולבש את
בגדיו ויצא ויעשה את עלתו ואת עלת
העם וכפר בעדו ובעד העם: ואת חלב
החטאת יקטיר המזבחה: והמישלח
את השעיר לעזאזל יבסם בעדיו ורחץ
את בשרו במים ואחר כך יבא אל המחנה:
ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת
אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוצא
אל מחוץ למחנה וישרפו באש את עורם
ואת בשרם ואת פרישם: והישרף אתם
יבסם בעדיו ורחץ את בשרו במים ואחר
כן יבא אל המחנה: והיתה לכם לחקת
עולם שחורש שבעי בני שור לחדש
תענו את נפשותיכם וכל מלאכה לא
תעשו והאזרח והגר בתוכם יביטו
הזהב ופניכם לטוה אתכם מכר
חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: שבת
שבתון היא לכם ויעניתם את נפשותיכם
חקת עולם: וכפר הכהן אשר ימשח
אתו ואשר ימלא את ידו לכתן תחרת
אכיל ולבש את בגדיו הכהן בעד הקדש:

האל... כל התועבות... ויחפץ את הערים... ויבנות לדורך את כל...

עליה ותקא הארץ את ישיביה :
ושמדתם אתם את חקתי ואת משעתי
ולאתעשו מכל התועבת האלה
האורה והנהגה בתוככם : כי את כל
התועבת האל עשו אנשי הארץ
אשר לפניכם ותטמא הארץ : ולא
תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה
כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם :
כי כל אשר יעשה מכל התועבות
האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב
עמם : וישמדתם את משמרת לבתי
עשות מחקות התועבת אשר עשו
לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה
אלהיכם :

וידבר יהוה אל משה לאמר ידבר אל
כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם
קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה
אלהיכם : איש אמו ואכו תיראו ואת
שבתתי תשמדו אני יהוה אלהיכם :
אל תפנו אל האילים ואלה מסכה
לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם :
וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לריצונכם
תזבחו : ביום זבחכם יאכל ונמחרת
והנותר עד יום השלישי באש ישרף :
ואם האכל יאכל ביום השלישי פעול
הוא לא ירעה ואכליו עוני ישא כי
את קדש יהוה הלל ונכרתה הנפש
החוא מעמיה : ובקצרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר
ולקט קצירך לא תלקט : וכרמך לא
תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני :

ולגר תעוב אתם אני יהוה אלהיכם :
לא תנכו ולא תנחשו ולא תשקרו
איש בעמיתו : ולא תשבע בשמי
לשקר וחללת את שם אלהיך אני
יהוה : לא תעשק את רעך ולא תגזל
לא תליץ פעל שכר אתך עד בקר :
לא תקלל חריש לפני עור לא תרנן
מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה : לא
תעשו עול כמישפט לא תשא פני
דל ולא תהדר פני גדול כי נדק תשפט
עמיתך : לא תלך וכיל בעמך לא
תעמד על דם רעך אני יהוה : לא
תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח
את עמיתך ולא תשא עליו חטא ולא
תקס ולא תטור את בני עמך ואהבת
לרעך כמוך אני יהוה : את הקרני
תשמדו בהמתך לא תרביע בלאים
שדך לא תורע בלאים ובער בלאים
שעטנולא יעלה עליך : ואיש כיישנך
את אישה שכבת זרע והוא שפחה
נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או
הפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא
יומתו כי לא חפשה : והביא את אשמו
ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם :
וכפר עליו והטח באל האשם לפני
יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח
לו מחטאתו אשר חטא :
וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ
מאכל וערלתם ערלתו את פריו שליש
שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל ובשנה
הרביעית יהיה כל פריו קדש חללים ליהוה :

ו

ו

ו

ו

ו

והנותר מן זבחי יאכל... וכל זבחי זבח שלמים... לא תקלל חריש...

יפמחרת... לריצונכם... חרש...

ובשנה החמישית תאכלו את פרי
להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם
לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא
תעוננו לא תקפו פאת ראשכם ולא
תשחית את פאת זקנד וישרט לנפש
לא תתנו בכשרכם ובתפת קעקע לא
תתנו בכס אני יהוה אל תחלל את מתן
להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאכה
הארץ זמה את שבתתי תשמרו
ומקדשי תראו אני יהוה אל תפגו
אל האנתי ואל הידיענים אל תבקשו
לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם מפני
שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת
מאלהיך אני יהוה

וכי יגור אתך ער בארצכם לא תזנו
אתו באורח מכם יהיה לכם הער הער
אתכם ואהבת לזמוך כיערים הייתם
בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם לא
תעשו עול במשפט כמדה במשקל
ובמשורה טאזני צדק אכני צדק אכנת
צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים וישמרתם את מל חקתי ואת
כל משפטי ויעשיתם אתם אני יהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר ואל בני
ישראל תאמר איש איש מבני ישראל
ומן הער הער בישראל אשר יתן מזרעו
למלך מות יומת עם הארץ ידעוהו באנ
ואני אתן את פני באיש ההוא והנרתי
אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך

למען טמא את מקדשי ולחלל את
שם קדשי ואם היעלם יעלמו עם
הארץ את עניהם מן האיש ההוא
בתו מזרעו למלך לבלתי הנרתי
אתו וישמתי אני את פני באיש ההוא
ובמשפחתו והנרתי אתו ואת כל
הזנים אחרי לזנות אחרי המלך מקרב
עמם והנפיש אשר תפנה אל האנתי
ואל הידיענים לזנות אחריהם ונתרתי
את פני בנפיש ההוא והנרתי ארעו
מקרב עמו והתקדש שם והייתם
קדשים כי אני יהוה אלהיכם וישנעתם
את חקתי ויעשיתם אתם אני יהוה
מקדשכם כי איש איש אשר יקלל
את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו
קלל דמיו בו ואיש אשר ינאף את
אשת איש אשר ינאף את אשת
רעהו מות יומת הנאף והנאפת ואיש
אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו
גלה מות יומתו שניהם דמיהם גם
ואיש אשר ישכב את בלתו מות יומתו
שניהם תכל עשו דמיהם גם ואיש
אשר ישכב את זכר משכב אישה
תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם
גם ואיש אשר יקח את אשה וארת
אמה זמה הוא באיש שרפו ארעו
ואתהו ולא תהיה זמה בתוכם ואיש
אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת
ואת הבהמה תהרגו ואשה אישה
תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והזנת
את האשה ואת הבהמה מות יומתו

כחזרה מכם יהיה לכם - האזנה בבני ישראל... ויסמנו...
ואל כלת אהל מויד לא הביא... זאט אבן חכסט... והנפיש אשר...
ואכה דבר... ושמרתם את חקתי... וקדשתו כי את להם... ולא תחלו...

כחזרה...
ויסמנו...
ויסמנו...
ויסמנו...

יֹאכֵל מִבֶּשֶׂר בְּנוֹ אֲשֶׁר יֹאכֵל... מִיֵּין וְשֹׂכֵר יֵיכֹל חֲמֵן יֵינן... חֲמֵה וְדִבֵּשׁ יֹאכֵל... וְהָיָה מִדֵּב עֲשׂוֹת חֶלֶב... לֶחֶם אֱלֹהִיו מִקְדָּשֵׁי הַקְדָּשִׁים זֶמֶן... מִחֲרִיגֵנֶם יַעַד זֶה לֹא...

כִּי כָל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב אִישׁ
עוֹד אוֹפֶסֶח אוֹ חֶרֶס אוֹ שְׂרוּיָע אוֹ
אִישׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ שִׁנְיָה אוֹ שִׁנְיָה
יָד: אוֹנֵפֶן אוֹדֶק אוֹתֵבֶל לִבְעִינוֹ אוֹ
גֶבֶר אוֹ יִלְפֶת אוֹ מְרוּחַ אִשׁ: מִלֵּאִישׁ
אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם מוֹרֵעַ אַהֲרֹן הִנֵּהן לֹא
יָשׁוּ לְהַקְדִּישׁ אֶת אִשֵּׁי יְהוָה מוֹם בּוֹ
אֶת לֶחֶם אֱלֹהִיו לֹא יָשׁוּ לְהַקְדִּישׁ לֶחֶם
אֱלֹהִיו מִקְדָּשֵׁי הַקְדָּשִׁים וּמִן הַקְדָּשִׁים
יֹאכֵל: אֲךָ אֵל הַפְּרִכָּה לֹא יָבֹא וְאֵל
הַמִּזְבֵּחַ לֹא יָשׁוּ כִּי מוֹם בּוֹ לֹא יִחַלֵּל אֶת
מִקְדָּשֵׁי כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשִׁים: וְיִדְבֹר
מִשָּׁה אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בְּנֵי אַהֲרֹן וְאֶל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי כִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא יִחַלֵּל אֶת שֵׁם קְדֹשׁ אִשְׁרֵי הֵם
מִקְדָּשִׁים לִי אֲנִי יְהוָה: אֲמַר אֱלֹהִים
לְדוֹתֵכֶם כֹּל אִישׁ אֲשֶׁר יִקְרַב מִבְּ
זֶרְעֵכֶם אֶל הַקְדָּשִׁים אֲשֶׁר יִקְדָּשׁוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִיהוָה וְשִׁמְתָהוּ עָלָיו
וְנִסְתַּתָּ הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מִלִּפְנֵי אֲנִי יְהוָה:
אִישׁ אֲשֶׁר מוֹרֵעַ אַהֲרֹן וְהוּא עֲרוּיָע אוֹ
זֶבֶב קְדָשִׁים לֹא יֹאכֵל יַעַד אֲשֶׁר יִטְהַר
וְהִנֵּנִי כָּל טִמְאָה נֶפֶשׁ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר
תֵּצֵא מִמֶּנִּי שִׁכְבַּת זֶרִיעַ: אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר
יִנְעֵבֶל שְׂרִין אֲשֶׁר יִטְמָא לוֹ אוֹ בֶּאֱדָם
אֲשֶׁר יִטְמָא לוֹ לֶכֶל טִמְאָתוֹ: נֶפֶשׁ אֲשֶׁר
תִּנְעֵב וְטִמְאָה עַד הָעֶרֶב לֹא יֹאכֵל
מִן הַקְדָּשִׁים כִּי אֲסֻרָה בְּשֵׁרֵי בָמִים:
וְכֹא הִשְׁמִישׁ וְטָהַר וְאַחֵר יֹאכֵל מִן

הַקְדָּשִׁים כִּי לַחֲמוֹהוּא: נִכְלָה וְטָרְפָה
לֹא יֹאכֵל לִטְמָאָה נֶפֶשׁ יְהוָה: וְשִׁמְחוּ
אֶת מִשְׁמֵרֵתוֹ לֹא יִשְׂאוּ עָלָיו חֲטָאָה
וְנִתְּנוּ כִּי יִחַלֵּל הוּא אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשִׁים:
וְכָל זֶרֶל לֹא יֹאכֵל קְדָשִׁים שֶׁבִּכְהוֹן וְשֶׁבִּי
לֹא יֹאכֵל קְדָשִׁים: וְכִּי יִקְעָה נֶפֶשׁ קִנְיָן
בְּסִפּוֹ הוּא יֹאכֵל כֹּוּ וְלִיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכֵלוּ
בְּלַחֲמוֹ: וְכִּי תִהְיֶה בֵּיתוֹ לֹא יִשְׂאוּ חֲטָאָה
בְּתֵרוֹמֶת הַקְדָּשִׁים לֹא תֹאכֵל: וְכִּי
כִּי תִהְיֶה אֶל מִנֵּה וְעֲרוּיָע וְזֵרֵעַ אֵין
לֵה וְשִׁבְחָה אֶל בֵּית אֲכִיָּה כְּנַעֲנִיָּה מִלֶּחֶם
אֲכִיָּה תֹאכֵל וְכָל זֶרֶל לֹא יֹאכֵל כֹּוּ: וְאִישׁ
כִּי יֹאכֵל קְדָשִׁים בְּשִׁנְיָה וְיִסָּף חֲמִישִׁיתוֹ
עָלָיו וְעָתָּה לִכְהֹן אֶת הַקְדָּשִׁים: וְלֹא יִחַלֵּל
אֶת קְדָשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר יִרְמֹזוּ
לִיהוָה: וְהִשְׂיֵאוּ אוֹתָם יַעֲזֹן אִשְׁמֹרֶה
בְּאֲכִלָּם אֶת קְדָשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה
מִקְדָּשִׁים:
וְיִדְבֹר יְהוָה אֶל מִשָּׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל
אַהֲרֹן וְאֶל בְּנֵי אַהֲרֹן וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֲמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִנֵּי יִשְׂרָאֵל
וּמִן הָעַד בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרַב קִרְבָּנוֹ
לֶכֶל עֲדִיָּהֶם וְלֶכֶל עֲדִיָּתָם אֲשֶׁר יִקְרִינוּ
לִיהוָה לֵעֲלֹה: לְרִעְנָם תָּמִיד זֶבֶב בִּנְקָר
בְּכִשְׁבִּים וּבִעֲזִים: כֹּל אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא
תִקְרִיבוּ כִּי לֹא לְרִעְזֹן יִהְיֶה לָכֵן: וְאִישׁ
כִּי יִקְרִיב זֶבֶח שְׁלָמִים לִיהוָה לִפְלִיאָה
נִדָּר אוֹ לַעֲדָה בִּנְקָר אוֹ בְּעֶזֶן תָּמִיד
יִהְיֶה לְרִעְזֹן כֹּל מוֹם לֹא יִהְיֶה כֹּוּ: עֲוֹת
אוֹ שִׁבּוֹר אוֹ חֲרוּץ אוֹ יִבְלֶת אוֹ גֶבֶר אוֹ
יִלְפֶת לֹא תִקְדָּשׁוּ אֱלֹהִים לִיהוָה וְאִשָּׁה

חֲמִיר בֶּשֶׂר יֹאכֵל... לֹא יִטְעֶה וְאַחֵר יֹאכֵל... וְאַחֵר יֹאכֵל וְגִמְעָה... מִשָּׁה קִיעָדוֹ רֵעֵב יֹאכֵל... מִזְבֵּחַ שֶׁבֶת הַעֲלֵבֶה אֵם מִיָּעַט וְאֵם... עֶפֶק חֲמִיר בִּבְקָר יֹאכֵל... בֶּם כָּל יָמָיו בְּחִשָּׁךְ יֹאכֵל... טִמְאָה דִּרְפִי וְסִימָה... וְהִנֵּנִי כָּל טִמְאָה נֶפֶשׁ בְּכֹוּ... אֵם יִבְעֵם טִמְאָה נֶפֶשׁ...

ועשיתם שיער עינים אחד לחטאת
ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים:
והנפה הכהן אתם על לחם הכבדים תנופה
לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו
ליהוה לכהן וקראתם בעצמם היום הזה
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו חקת עולם בכל מושבותיכם
לדורתיכם ונקצתם את קציר ארצכם
לא תכלה פאת שדה מקציר ולקט
קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם
אני יהוה אלהיכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל לאמר בחדש השביעי ה'
באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון
תרוצה מקרא קדש: כל מלאכת עבודה
לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה:

וידבר יהוה אל משה לאמר:
אך בעשור לחדש השביעי הזה יום
הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם
ועניתם את נפשותיכם והקרבתם אשה
ליהוה: וכל מלאכה לא תעשו בעצמם
היום הזה כי יום כפרים הוא לכם עליכם
לפני יהוה אלהיכם: כי כל הנפש אשר
לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה
מעמיה: וכל הנפש אשר תעשה כל
מלאכה בעצם היום הזה והאבדת את
הנפש ההוא מקרב עמה: כל מלאכה
לא תעשו חקת עולם לדורתיכם בכל
משכתיכם: שבת שבתון הוא לכם
ועניתם את נפשותיכם בתשיעה לחדש
בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם:

כ
וכי
כתי

כ
כתי
כתי

כ
וכי
כתי

כ
כתי

כ
כתי

כ
כתי
כתי

כ
כתי

כ
וכי
כתי

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום
לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת
ימים ליהוה: ביום הראשון מקרא קדש
כל מלאכת עבודה לא תעשו: שבעת
ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני
מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה
ליהוה עזרת הוא כל מלאכת עבודה
לא תעשו: אלה מועדי יהוה אשר
תקראו אתם מקרא קדש להקליב
אשה ליהוה עלה ומעחה זבח ונסכים
דבר יום ביומו: מלבד שבתת יהודה
ומלבד מתנותיכם ומלבד כל עדריכם
ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו ליהוה:
אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי
באספכם את תבואת הארץ תחגגו
את חגי יהוה שבעת ימים ביום הראשון
שבתון וביום השמיני שבתון: ולקחתם
לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת
תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל
ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת
ימים: וחתם אתו חג ליהוה שבעת
ימים בשנה חקת עולם לדורתיכם:
בחדש השביעי תחגגו אתו: בספרת
תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל
ישבו בספרת: למען ידעו דורתיכם כי
בספות הושבת את בני ישראל בהוצאת
אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
וידבר משה את מועדי יהוה אל בני
ישראל:

כ
וכי
כתי

כ
וכי
כתי

כ
כתי

שבת שבתון היא לכם - וקראתם בעצמם - בעשור לחדש - ובששור לחדש דפינס
ויאמר משה בעשרה - תחגגו את חג - ויאמר הנה חג - ומה תעשו להם
גם אתוה - ביום הראשון - מפר - הארץ - מן החרם - ארון אלהים - אגדת

ועניתם
כתי
ולקחתם

וידבר יהוה אל משה לאמר: עַתָּה אֶתְּנֶנִּי
 לְיִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלַי יִשְׁמֹן וְיִתְּנוּ כֶּתֶת
 לְמַאֲוֹר הַעֵלֶת עַד תָּמִיד: מִחוּץ לַפֹּת
 הָעֵדוּת בְּאֶחָל מוֹעֵד יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אֲחֵרִי
 מֵעַרְבַּ עַד בֶּקֶר לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד חֲקֹר
 עוֹלָם לְדוֹתֵיכֶם: עַל הַמַּעֲרָה הַמְּהוּרָה
 יַעֲרֹךְ אֶת הָעֵדוּת לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד:

וּלְקַחַת סֵלֶת וְאִפִּית אֹתָהּ יִשְׁתֶּם יַעֲשֶׂה
חֲלוֹת שֵׁנִי עִשְׂרֹנִים יִהְיֶה הַחֲלוֹת הָאֶחָת
וְשֵׁמֶת אוֹתָם יִשְׁתֶּם מִעֲרֹכֹת שִׁשׁ
הַמִּעֲרֹכֶת עַל הַשְּׁלֹחַן הַשֶּׁחֹר לִפְנֵי יְהוָה
וְנָתַת עַל הַמִּעֲרֹכֶת לִכְנֶה זָכָה וְהִיתָה לַלֶּחֶם
לְאֹכְלָהּ אִשָּׁה לִיהוָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנָה לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד מֵאֵת בֶּנֶי
יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם וְהִיתָה לְאֹהֲרָן וּלְבָנָיו
וּלְאֵלֶיהָ כַּמָּקוֹם קֹדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ
הוּא לוֹ מֵאִשֵּׁי יְהוָה חֶק עוֹלָם

וַיֵּצֵא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַיהוָה
בְּנֵי שִׁמְעוֹן בְּתוֹךְ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּמַחֲנֵה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵל
וַיִּקְבְּכוּ דֹאֵשָׁה הַיִּשְׂרָאֵל לְאֵת הַשֵּׁם
וַיִּקְלָל וַיִּבְאֹר וַיִּמְשָׁךְ וַיִּשֶׁם אִמּוֹ
שְׁלֵמִית בְּתוֹךְ דְּבָרֵי לַמַּטֵּהדָּן וַיַּעֲחֶדּוּ
בְּמִשְׁמַר לַפָּרִי שְׁלֵחֵם עַל כִּי יִהְיֶה :

וידבר יהוה אל משה לאמר: הוֹצֵא אֶת
הַמִּקְלָל אֶל מַחֲוֵיץ לַמַּחֲנֶה וּסְמֵנוּ כָל
הַשְּׂמִיעִים אֶת יְדֵיהֶם עַל דְּאִשׁוֹ וּרְגָמוּ
אֹתוֹ כִּלְהִיעָדָה: וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר
לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ בְּיָקֻלֵּל אֱלֹהֵיוּ וּנְשָׂא

חטא: ונקב שם יהוה מות יומת רגום
ירגמו כל העדה כנר באורח בנקבו שם
יומת: ואיש כי יבה כל נפש אדם מות יומת
ומפה נפש בהמה ישלמה נפש תחרת
נפש: ואיש מיתן מוס בעמיתו כאשר
עשה כן יעשה לו: שבר תחת שבר
עין תחת עין שון תחת שון כאשר יתן
מוס כאדם כן יעתן כו: ומפה תחמדה
ישראלמה ומפה אדם יומת: משפט אחד
יהיה לכם כנר באורח יהיה כי אני יהוה
אלהיכם: וידבר משה אל בני ישראל
ויציאו את המקל אל מחוץ למחנה
ורגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר
צוה יהוה את משה:

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר:
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי
תבוא אלה ארץ אשר אני נתן לכם
ושבתה הארץ שבת ליהוה: שש שנים
תורע שדך ושש שנים תזמר פרמך
ואספת את תבואתה: ובשנה השביעית
שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה
שדך לא תורע ופרמך לא תזמר: את
ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי
גידך לא תבצר שנת שבתון יהיה
לארץ: והיתה שבת הארץ לכם לאכלה
לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושב
הערים עמך: ולבהמתך ולחיה אשר
בארצך תהיה כל תבואתה לאכל:
וספרת לך שבע שבתות שנים שבע
שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבי
שבת השנים תשע וארבעים שנה:

יִקְבְּכֵן הָאִשָּׁה .. וַיִּקְלַל הָעֲלֻשֹׁת .. הַלֵּךְ בִּמְלֻעַ הַחֹדֶר .. וַיִּקְלַל אֶת יִשְׂרָאֵל
עַד מִן הַלֵּךְ עַל הָחֶזֶן .. הוֹיָנָה אֶת הַמִּקְלָל .. הוֹיָנָה אֶת בֶּן - יִשְׂרָאֵל אֶת לִבָּהּ הַחֵלֶל
וַיִּקְבֹּשׁ שֵׁם יְיָ .. וַשְׁמִדְתָּם אֶת הַשִּׁבְת - אוֹ הוֹלֵם הַחֲלוּם .. וְתִרְבִּית לִקְוֹ - 50

והעברה שופר תרועה פחד ששבע
 בעשור לחדש פיום הפנים תצבירו
 שופר בכל ארצם: וקדשם את
 שנת החמישים שנה וקראתם דרור
 בארץ לכל ישיבה וכל הוא תהיה לכם
 ושבבתם איש אל אחוזתו ואיש אל
 משפחתו תישבו: וכל הוא שנת
 החמישים שנה תהיה לכם לא תורעו
 ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבערו
 את טריה: כי יוכל הוא קדש תהיה
 לכם מן השדה תאכלו את תבואתה:
 בשנת היובל הואת תשבו איש אל
 אחוזתו: וזכתם מפרו ממנו לעמיתך או
 קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו:
 במספר שנים אחר היובל תקנה מאת
 עמיתך במספר שנותיו את ספר לך:
 לפיכך השנים תרבה מקצתו ולפי מעט
 השנים תמיעט מקצתו כי מספר תבואת
 הוא מכר לך: ולא תונו איש את עמיתו
 ויראת מאלהיך כנאני יהוה אלהיכם:
 ועשיתם את חקתי ואת משפטי
 תשמרו ועשיתם אתם וישיבתם על
 הארץ לבטח: ונתתה הארץ פריה
 ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה:
 וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית
 הן לא טרעו ולא נאסף את תבואתנו:
 ויעזית את פרכתי לכם בשנה הששית
 ויעשת את התבואה לשלש השנים:
 וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם
 מן התבואה יסון עד השנה התשיעית
 עד כוא תבואתה תאכלו יסון והארץ

לא תמכר לעצמתך כי לארץ כי עדים
 ותושבים אתם עמדי: ובכל ארץ אחוזתם
 נאלה תתעל לארץ: כי ימוך
 אחיך ומכר מאחוזתו ונאלו הקרב
 אליו ונאל את ממכר אחיו ואיש כי
 לא יהיה לו נאל והשיע ידו ומצא פדיו
 נאלתו: וחי שב את שני ממכרו והשיב
 את העדף לאיש אשר • מכר לו
 ושב לאחוזתו: ואם לא מצא פדיו
 השיב לו והיה ממכרו כיד הקנה ארשו
 עד שנת היובל: ונאפילו שב לאחוזתו:
 ואיש כי ימכר בית מושב עיר
 חומה והיתה נאלתו עד תם שנת
 ממכרו ימים תהיה נאלתו: ואם לא
 ינאל עד מלאות לו שנה תמכמה וקם
 הבית אשר בעיר אשר לא חמרה
 לעמיתת לקנה אתו לדותו לא ינאל
 בכל: ובתי החצרים אשר אין להם
 חמה סביב על שדה הארץ יחשב נאלה
 תהיה לו ובכל ינאל: וערי הלויים ברי
 ערי אחוזתם נאלת עולם תהיה ללויים:
 ואשר נאל מן הלויים ויצא ממכר בית
 ועיר אחוזתו בכל כיתו ערי הלויים הוא
 אחוזתם בתוך בני ישראל: וישרה מערש
 עריהם לא ימכר כי אחוזת עולם הוא
 להם: וכי ימוך אחיך ומטה
 ידו עמך והחזקתו בידו ותושבו חיו עמך:
 אל תקח מאתו נשך ותרבית וירא רג
 מאלהיך וחי אחיך עמך: את כספך לא
 תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אמך:
 אע יהוה אלהיכם אשר הואצאת אתכם

מארץ מערים לתת לכם את ארץ
כעני להיות לכם לאלהים:

וכימוך אחיך עמך וגמור לך
לא תעבד פו עבדת עבד: כשכיר פתוש
יהיה עמך עד שנת היב יעבד עמך:
ויצא מעמך הוא וכעני עמו וישב אל
משפחתו ואל אחוזת אבתיו ישוב: כי
עבד יהם אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: לא
תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך: ויעבדך
ואמתך אשר יהיו לך מאת העמים אשר
סביבתכם מהם תקנו עבד ואמה וגם מבני
התושבים העמים עמכם מהם תקנו וממשפחתם
אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו
לכם לאחוזת: והתנחלתם אתם לבניכם
אחריכם לרשת אחוזת לעלם בהם
תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש
באחיו לא תרדה בו בפרך:

וכי תשיגיד צר ותושיב עמך ומך
אחיך עמו וגמור לער תושב עמך או
לעקר משפחתו: אחרי גמור גאלה
תהיה לו אחד מאחיו יצאלנו: אודדו או
בן דדו יצאלנו או מי שאר בשרו ומשפחתו
יצאלנו או השיגה ידו וגאל: וחשב עם
קנהו משנת המכר לו עד שנת היב
והיה כסף ממכרו כמספר שנים בימי
שכיר יהיה עמו: אם עוד רבות בשנים
לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנהו:
ואם מעט משאר בשנים עד שנת
היב וחשב לו כפי שמו ישיב את
גאלתו: כשכיר שנה בשנה יהיה עמו

לא ירדנו בפרך לעינך: ואם לא יצא
באלה ויצא בשנת היב הוא וכעני עמו:
כילי בני ישראל עבדים עבדי יהם אשר
הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה
אלהיכם: לא תעשו לכם אילים ופסל
ומצבה לא תקימו לכם ואכן משפחת
לא תתנו בארצכם להשתחות עליה
כי אני יהוה אלהיכם: את שבתו
תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה:

אם כחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו
ועשיתם אתם: ונתתי בשמיכם בעתם
ונתנה הארץ יכולה ועין השדה יתן
פריו: והישיב לכם דיש את בניו ובניו
ישיב את זרע ואכלתם לחמכם לטבע
וישבתם לבטח בארצכם: ונתתי שלום
בארץ וישבתם ואין מחריד והשפתי
חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר
בארצכם: ורדפתם את איביכם ונפלו
לפניכם לחרב: ורדפו מכם חמישה מאה
ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם
לפניכם לחרב: ופנתי אליכם והפריתי
אתכם והרביתי אתכם והקימתי את
בריתי אתכם: ואכלתם יטון וישן וישן
מפני חד שותיו: ונתתי משכני
בתוככם ולא תנעל נפשי אתכם:
והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים
ואתם תהיו לי לעם: אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
מהית להם עבדים ואשכר מטת עלכם
ואולך אתכם קוממיות:

זי
ויסיל
כתי

ל
חל
דחל

והשבתי חיה רינה מן הארץ " והשבתי מערי יהודה " והשבתי

נאון זרים " למאכ נאם י " והבאתי רעי גויים " והשבתי זמך ממך " והשבתי זמך מן הארץ "

והשבתי המון שוריק " והשבתי המון מצרים " והשבתי גלולים " וגם חיוכ כל משוש "

והשבתי מלכות יהושע " והשבתי מלכות יהושע "

7
 5
 4
 3
 2
 1

מ'חמ'ח

1
 2
 3

۱۰۰

השנה
השנה
השנה

וְכִי
וְכִי
וְכִי

١٢

וְהָיָה
וְהָיָה
וְהָיָה

4
10
11

והשלחתכם את חית השדה" והשלחת יעקב בארץ - בן אדם ארץ כיתחא"י
 יאתכם אורה בגוים" וכל בני בני עמך וכל אגפיו" והשלישית לכל רוח אורה"
 כל ימי השמה ותשבת" ואתם בארץ אביכם" עד ריגזה הארץ את שבתותיה -

למ יחליטכו " בפשו כטוב תלך " וראת כטוב " ביום טובה היה כטוב " למ יחליטכו " בפשו כטוב תלך " וראת כטוב " ביום טובה היה כטוב "

את מדיתי יצחק ואף את ברית אברהם
אזכר והארץ אזכר והארץ תעזב
מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה
מהם והם ירצו את עונם יען ובייגן
במי שפטי מאסו ואת חקתי נעלה נפשו
ואף נסזאת בהיותם בארץ אביהם לא
מאסתים ולא נעלתים לכלתם להפר
בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם וזכרת
להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים לעני העמים להיות להם
לאלים אני יהוה אלה החקיים
והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה
בין ובין בני ישראל כהר סיני בר משה
וידבר יהוה אל משה לאמר ידבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם איש כי ילא
ערב ערבך נפשת ליהוה והיה ערבך
הזכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים
שנה והיה ערבך חמישים שקל כסף
בשקל הקדש ואם נקבה הוא והיה
ערבך שלשים שקל ואם מבן חמש
שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערבך
הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת
שקלים ואם מבן חדש ועד בן חמש
שנים והיה ערבך הזכר חמשה שקלים
בסף ולנקבה ערבך שלשת שקלים
כסף ואם מבן ששים שנה ומעלה
אזכר והיה ערבך חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים ואם מד
מערבך והעמידו לפני הסון והערך
אתו הכהן על פי אשר תשיגיד הער

יעריכנו הכהן ואם כהמה
אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר
יתן ממנו ליהוה יהיה קדש לא יחליטנו
ולא ימיר אתו טוב מרע אורע כטוב
ואם המד ימיר כהמה כהמה והיה הוא
ותמורתו יהיה קדש ואם כל כהמה
טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן
ליהוה והעמיד את כהמה לפני הסון
והערך הכהן אתה בין טוב ובין רע
כערבך הכהן בן יהיה ואם נאל ינאלנה
ויסוף חמישיתו על ערבך ואיש כי
יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו
הכהן בין טוב ובין רע כאשר יערך
אתו הכהן בן יקום ואם המקדש ינאל
את ביתו ויסוף חמישית כסף ערבך
עליו והיה לו ואם משדה אחותו יקדש
איש ליהוה והיה ערבך לפי זרעו זרע
חמר שערים נחמישים שקל כסף ואם
מישנת היכל יקדש שדהו בערבך יקום
ואם אחר היכל יקדש שדהו וחשבלו
הכהן אתה כסף על פי השנים הנותרות
עד שנת היכל וערע מערבך ואם
נאל ינאל את השדה המקדש אתו
ויסוף חמישית כסף ערבך עליו וקסלו
ואם לא ינאל את השדה ואם מר את
השדה לאיש אחר לא ינאל עוד והיה
השדה בעצאתו ביכל קדש ליהוה
כשדה החורס לכהן תהיה אחותו ואם את שדה
מקנתו אשר לא משדה אחותו יקדש ליהוה
וחשבלו הכהן את מנסתה ערבך עד שנת
היכל ונתן אתה ערבך כיום שהוא קדש ליהוה

רפ
רפ
כפ

כפ
כפ
כפ

כפ
כפ
כפ

כפ
כפ
כפ

כפ
כפ
כפ

כפ
כפ
כפ

יקדש חמישית נאל ואיש כי יקדש את ביתו יקדש את קדש כגליל יקדשם ליום הרבה
כפ יכתבתם חמישית לארעה ואם המקדש ינאל יושלה עלי כנכלת
כפ ואם נאל ינאלה ואם נאל את השדה עוש ממעשרו

בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו
 מאתו לאשר לו אחות הארץ: וכל
 ערב יהיה בשקל הקדש עשרים
 צה יהיה השקל: אך בכור אשר יבנה
 ליהוה בבית המדרש לא יקדיש איש אתו
 אם ישור אם ישה ליהוה הוא: ואם
 בבית המדרש הטמא ופדה בערבך ויסף
 חמשתו עליו ואם לא ינאל ונמכר
 בערבך: אך כל חרם אשר יחרם איש
 ליהוה מכל אשר לו מאדם ובהמה
 ומי שדה אחותו לא ימכר ולא ינאל כל
 חרם קדש קדשים הוא ליהוה: כל
 חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה
 מות יומת: וכל מעשר הארץ מזרע
 הארץ מפרי היצן ליהוה הוא קדש
 ליהוה: ואם נאל ינאל איש ממעשרו
 חמשתו יסף עליו וכל מעשר בקר
 וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי
 יהיה קדש ליהוה: לא ימכר בין טוב
 לדעולא ימירנו ואם המיר ימירנו והיה
 הוא ותמורתו יהיה קדש לא ינאל:
 אלה המצות אשר צוה יהוה את
 משה אל בני ישראל בהר סיני:

ויזכר יהוה אל משה במדבר סיני
 באהל מועד באחד לחדש השני בשנה
 השנית לצאתם מארץ מצרים לאמור:
 שאו את ראש כל עדת בני ישראל
 למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
 כל זכר לגלותם: מבין עשרים שנה
 ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו
 אתם ליצאתם אתה ואהרן: ואתכם
 יהוה איש ואיש לפי שמות האנשים
 אסתיו הוא: ואלה שמות האנשים
 אשר יעמדו אתכם לדאובן אליצור
 בן ישיבאור: לשמעון שלמיאל בן
 צורי ישי: ליהודה נחשון בן עמיטב:
 ליששכר נתנאל בן צויער: לזבולון
 אליאב בן חלן: לבני יוסף לאפרים
 אלישמע בן עמייהוד למנשה גמליאל
 בן פזח צור: לבנימין אכיד בן ערעני:
 לדן אחיעזר בן עמישדי: לאשר
 פנעאל בן עטרן: לגד אליסף בן עזאל:
 לנפתלי אהיר בן ענן: אלה קריאי
 העדה נשיא מטות אבותם ראשי
 אלפי ישראל הם: ויקח משה ואהרן
 את האנשים האלה אשר נקבו בשמות:
 ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש
 השני ויתלדו על משפחתם לבית
 אבתם במספר שמות מבין עשרים
 שנה ומעלה לגלותם: כאשר צוה
 יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני:
 ויהיו בני ראובן בכר
 ישראל תולדתם למשפחתם לבית
 אבתם במספר שמות לגלותם כל

יחידים
 לרע
 ויצאן
 יחידים
 לרע
 ויצאן
 יחידים
 לרע
 ויצאן

ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
בישראל: ויהיו כל הפקדים שישי מאות
אלף ושלשת אלפים וחמש מאות
וחמשים: והלויים למטה אבתם לא
התפקדו בתוכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: אך את
מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לֹא
תשא בתוך בני ישראל: ואתה תפקד
את הלויים על משכן העדות ועל כלכליו
ועל כל אשר לו המה יטאו את המשכן
ואת כל כליו והם ישרתו וסביב למשכן
יחנו: ובנסע המשכן יורידו אתו הלויים
ובחנת המשכן יקימו אתו הלויים והוא
הקרב יומת: וחנו בני ישראל איש על
מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם ויהיו
יחנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קנה
על עדת בני ישראל ושמרו הלויים את
משמרת משכן העדות: וייעשו בני
ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה
בן יעשו:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו
בני ישראל מנעד סביב לאהל מועד
יחנו והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה
יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה
נחשון בן עמינדב ויעבאו ופקדיו
ארבעה ושבעים אלף ושיש מאות:
והחנים עליו מטה ישישבר ונשיא לבני
ישישבר נתנאל בן עויער ויעבאו ופקדיו
ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות:

מטה זכרון ונשיא לבני זכרון אליאב
בן חלון יצבאו ופקדיו שבעה וחמשים
אלף וארבע מאות כל הפקדים למטה
יהודה מאת אלף ושמנים אלף ושישה
אלפים וארבע מאות לעבאם ראשונה
יסעו

ראובן תימנה ליצנאתם ונשיא לבני
ראובן אליצור בן שדיאוד: וצבאו
ופקדיו שישה וארבעים אלף וחמשים
מאות: והחונם עליו מטה שמעון
ונשיא לבני שמעון שלמיהל בן

יְצַדִּיק וְיִצְבֹּאוּ וּפְקֻדֵיהֶם תִּשְׁעֶה וְחַמִּישִׁים
אֶלֶף וְיִשְׁלֹשׁ מֵאוֹת: וּמִטָּה עַד וְנִשְׁיֵי—
לְבַנְיָדָה אֶלֶיֶם בְּזֶדְעָאֵל: וְיִצְבֹּאוּ—
וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִישָׁה וָאַרְבָּעִים אֶלֶף וְיִשְׁלֹשׁ
מֵאוֹת וְחַמִּישִׁים: כָּל הַפְּקֻדִים לְמַחְנֵה
דְּאֻבֹּן מֵאֵת אֶלֶף וָאַחַד וְחַמִּישִׁים אֶלֶף
וָאַרְבָּעִים מֵאוֹת וְחַמִּישִׁים לְצִבְיָתָהּ וְיִשְׁנִים
יִסְעוּ:

מחנה הלויים בתוך המחנה כאשר יחננו
בן יסעואיש על ידו להגליהם:

דלמחנה אפרים
לעבאתם ימה ונשיא לבני אפרים
אלישמיצבן עמיהוד ויצבאו ופקדיהם
ארבעים אלף וחמשים מאות ויעזר
מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל
בן פדה צור ויצבאו ופקדיהם שנים
וישלישים אלף ומאתים ומטה בנימין
ונשיא לבני בנימין אבירן בן נרענ
ויצבאו ופקדיהם חמשה וישלישים
אלף וארבע מאות כל הפקדים למחנה

וישבים ראשונה במלכות - ויד חשדים והסגנים - וידד פילתם ראשונה - ימלק ושלמתי
 והחטים החטים כולל כולל כן במלך וכל החטים וכל כולל החטים מל דמל וסמנהון
 והחונים יגלוי מטה שמעון כל חונם - מל ואו וזה יוד - בנדרות החונם מל דמל בכו

אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה
ליצנאתם ושלשים יסעו
דגל מחנה דן יפנה לעבאתם ונשא
לכנעון אחיעזר בן עמי שדי ויגבאו
ופקדיהם שנים ושלשים אלף ושבע
מאות ויהונתן עליו מטה אשר ונשא
לכנעון אשר פגזאל בן עכרון ויגבאו
ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמיש
מאות ומטה נפתלי ונשיא לכנעון נפתלי
אחיר עבן עינן ויגבאו ופקדיהם שלשה
וחמישים אלף וארבע מאות וכל הפקדים
למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמישים
אלף ושלש מאות לאחרנה יסעו
לדגליהם:

אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם
כל פקודי המחנות ליצנאתם שלש מאות
אלף ושלשים אלפים וחמישים מאות
וחמישים וזה לוי לאהתפקדו בתוך
בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה
ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
את משה כוחנו לדגליהם וכן נסעו
איש למשפחתו על בית אבתיו:

ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר
יהוה את משה בהר סיני ואלה שמות
בני אהרן הכהן נדב ואביהוא אליעזר
ואיתמר ואלה שמות בני אהרן הכהן
המשחים אשר מלאידם לכהן וימת
נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם איש
זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לאהיו
להם ויכהן אליעזר ואיתמר על פני

אהרן אביהם:
וידבר יהוה אל משה לאמר: הקדש
את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן
הכהן וישרתו אתו: ושמרו את משמרתו
ואת משמרת כל העדה לפני אהרן
מועד לעבד את עבדת המשכן: ושמרו
את כל כל אהל מועד ואת משמרת בני
ישראל לעבד את עבדת המשכן: ונתתה
את הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם
המה לו מאת בני ישראל: ואת אהרן ואת
בניו תפקדו ושמרו את מטהנתם והזר
הקרב יומת:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ואני הנה
לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל
תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל
והיו לי הלויים: כי לי כל בכור ביום הכני
כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל
בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו
אני יהוה:

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר:
פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם
כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם: ויפקדו
אתם משה על פי יהוה כאשר צוה:
ויהיו אלה בני לוי בשמותם עד שזון וקהת
ומררי: ואלה שמות בני שזון למשפחתם
לבני ושמעי: ובני קהת למשפחתם עמרם
ויצחק חזקון ויעזראל: ובני מררי למשפחתם
מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית
אבתם: לגר שזון משפחת הלוי ומשפחת שמעי
אלה הם משפחת הלוי שני פקדיהם כמספר כל זכר
מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות:

הקדש והקדשות ויסמכו
הקדש הקדשות את הכסף מידו לבני ואת הכית אשר הקדשתי לשמי חמל ויחברו
דבריו העניים ויהא יי אל שלמה

משפחת הערשני אחרי המישכן יחנו
 ימיה ונשיא בית אב לערשני אליסף
 בן לאל ומשמרת בנעישון באהרן
 מועד המישכן והאהל מכסהו ומסך
 פתח האהל מועד וקלע החצר וארץ
 מסך פתח החצר אשר על המישכן
 ועל המזבח סביב ואת סתריו לכל
 עבדתו ולקחת משפחת
 העמרמי ומשפחת חיצוני ומשפחת
 החכמי ומשפחת העזיאל אלה הם
 משפחת הקהתי במספר כל זכר מבין
 חדש ומעלה שמנת אלפים ושישים
 מאות שמרי משמרת הקדש משפחת
 בני קהתי יחנו על ירך המישכן תימנה
 ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן
 בן עזיאל ומשמרתם הארן והשלחן
 והמנורה והמזבח וכל הקדש אשר
 ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו ונשיא
 נשיא הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת
 שמרי משמרת הקדש למורי משפחת
 המחלי ומשפחת המושי אלה הם
 משפחת מררי ופקדיהם במספר כל
 זכר מבין חדש ומעלה שישה אלפים
 ומאתים ונשיא בית אב למשפחת
 מררי צוראל בן אביהיל על ירך המשכן
 יחנו צפונה ופקדת משמרת בני מררי
 קרישי המישכן ובריהיו ועמדיו ואדניו
 וכל בליו וכל עבדתו ועמדי החצר
 סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם
 והחנים לפני המישכן קדמה לפני האהל
 מועד מזדחה משה ואהרן ובניו

שמרים משמרת המקדש למשמות
בני ישראל והזר הקדב יומתו
פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן
על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבין
חדשומי עלה שנים ועשרים אלה
ויאמר יהוה אל משה
פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבין
חדשומי עלה וישא את מספר שמותם
ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת
כל בכר בכני ישראל ואת בהמת הלויים
תחת כל בכור בהמת בני ישראל
ויפקד משה כאשר צוה יהוה ארצו
את כל בכור בכני ישראל ויהי כל בכור
זכר במספר שמות מבין חדשומי עלה
לפקדיהם שנים ועשרים אלה שלשה
ושבעים ומאתים
וידבר יהוה אל משה לאמר וקח את
הלויים תחת כל בכור בכני ישראל ואת
בהמת הלויים תחת בהמתם והיו לי
הלויים אני יהוה ואת פדויו השלשה
והשבעים והמאתים העדפים על
הלויים מככור בני ישראל ולקחת
חמשת חמשת שקלים לגלגל בשקל
הקדש תקח עשרים גרה השקל
ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויו
העדפים בהם ויקח משה את כסף
הפדיוס מאת העדפים על פדויו הלויים
מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף
חמשה ושישים ושלש מאות ואלף
בשקל הקדש ויתן משה את כסף
הפדיוס לאהרן ולבניו על פי יהוה

לאל יא ויט. יעשה שם מזבח לאל הנראה. ויעשה שם מזבח לאל הענה את
לגרשתי אליסן בן לאל. הן את כפיד לאל. גם לאל תרדכון. ויאמרו לאל סור ממנו. האמרו לאל
סור ממנו. ודור ען פליל. כי כדשת לאל ממנו. הללה לאל מרשע. לאל צמר על. לירשונ שם

בכדש וכלה אהרן וכל אשר בו בקדש וכל אשר בו בקדש וכל אשר בו בקדש
 וכלה אהרן וכל אשר בו בקדש וכל אשר בו בקדש וכל אשר בו בקדש
 וכלה אהרן וכל אשר בו בקדש וכל אשר בו בקדש וכל אשר בו בקדש

כאשר יזהר יהוה את משה
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמרו
 נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי
 למשפחתם לבית אבתם: מבן שלשים
 שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל
 בא לבא לעשות מלאכה באהל מועד:
 ואת עבד בני קהת באהל מועד קדש
 הקדשים: וכל אהרן ובניו נסע המחנה
 וחורדו את פרכת המסך וכסו בה את
 ארון העדות: ונתנו עליו כסוי עזרת
 ופרשו בעד כליל תכלת מלמעלה וישמו
 בדיו: ועל שלחן הפנים יפרשו בעד
 תכלת ונתנו עליו את הקערת וארז
 הכפת ואת המנקה ואת קשות הנסך
 ולחם התמיד עליו יהיה: ופרשו עליהם
 בעד תולעת שני וכסו אתו במכסה עזר
 תחש וישמו את בדיו: ולקחו בעד תכלת
 וכסו את מערת המאור ואת עדתיה ואת
 מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כל
 שמנה אשר ישרתו לה בהם: ונתנו
 אותה ואת כל כליה אל מכסה עזר
 תחש ונתנו על המוט: ועל מזבח הזהב
 יפרשו בעד תכלת וכסו אתו במכסה
 עזרת תחש וישמו את בדיו: ולקחו את
 כל בלי השרת אשר ישרתו במכסה
 ונתנו אל בעד תכלת וכסו אותם במכסה
 עזרת תחש ונתנו על המוט: ודשנו את
 המזבח ופרשו עליו בעד ארגמן ונתנו
 עליו את כל כליו אשר ישרתו: עליו
 מהם את המחלת את המזלגת ואת
 היעס ואת המזרקת כל בלי המזבח

ופרשו עליו כסוי עזרת תחש וישמו בדיו:
 וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש ואת
 כל בלי הקדש נסע המחנה ואחר
 כן יבאו בני קהת לישאת ולא יבאו אל
 הקדש וסמיתו אלה משא בני קהת
 באהל מועד: ופקדת אל עזר בן אהרן
 הכהן ישמן המאור וקטרת הסמים
 ומעחת התמיד וישמן המישחה פקדת
 כל המישכן וכל אשר בו בקדש ובכליו:
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמרו:
 אל תכריתו את שבט משפחת הקהת
 מתוך הלויים: ואת עשו להם וחיו ולא
 ימתו בנשמתם את קדש הקדשים
 אהרן ובניו יבאו וישמו אותם איש
 איש על עבדתו ואל מישאיו: ולא
 יבאו לראות ככל עאת הקדש וסמיתו:
 וידבר יהוה אל משה לאמרו: נשא
 את ראש בני גרשון נסחם לבית
 אבתם למשפחתם: מבן שלשים שנה
 ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם
 כל הבא לבא לעבד עבד באהל
 מועד: ואת עבד משפחת העשני
 לעבד ולמשא: ונשא את יריעת המשכן
 ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש
 אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח
 אהל מועד: ואת קלעי החיצו ואת
 מסך פתח שער החיצו אשר על המשכן
 ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל בלי
 עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ויעבדו:

משפחת וכל בליהם וכל אשר בו בקדש וכל אשר בו בקדש וכל אשר בו בקדש
 וכלה אהרן וכל אשר בו בקדש וכל אשר בו בקדש וכל אשר בו בקדש
 וכלה אהרן וכל אשר בו בקדש וכל אשר בו בקדש וכל אשר בו בקדש

על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני
הנרשני לכל משאם ולכל עבדתם
ופקדתם עליהם כמשמרת את כל מישאם
זאת עבדת משפחת בני הנרשני באהל
מועד ומשמרתם כיד איתמר בן אהרן
הכהן:
בני מורי למשפחתם
לבית אבתם תפקד אתם: מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה
תפקדם כל הבא לצבא לעבד את צנות
אהל מועד: וזאת משמרת משאם לכל
עבדתם באהל מועד קרשיהם יטבין
ובריחיו ויצמודיו ואדניו ויצמודי החצו
סביב ואדניהם ויתרתם ומיתריהם
לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמרת
תפקדו את כלי משמרת משאם: וזאת
עבדת משפחת בני מורי לכל עבדתם
באהל מועד כיד איתמר בן אהרן הכהן:
ויפקד משה ואהרן ונשיא העדה
את בני הקהתי למשפחתם ולבית
אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד
בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבד
באהל מועד: ויהיו פקדיהם למשפחתם
אלפים שבע מאות וחמשים: אלה
פקודי משפחת הקהתי כל העבד
באהל מועד אשר פקד משה ואהרן
על פי יהוה כיד משה:
ופקודי בני גרשון למשפחותם
ולבית אבתם: מבן שלשים שנה
ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא
לצבא לעבד באהל מועד: ויהיו
פקדיהם למשפחתם לבית אבתם:

אלפים ושיש מאות ושלשים: אלה
פקודי משפחת בני גרשון כל העבד
באהל מועד אשר פקד משה ואהרן
על פי יהוה: ופקודי משפחת בני מורי
למשפחתם לבית אבתם: מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל
הבא לצבא לעבד באהל מועד:
ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשים
אלפים ומאתים: אלה פקודי משפחת
בני מורי אשר פקד משה ואהרן על
פי יהוה כיד משה: כל הפקדים אשר
פקד משה ואהרן ונשיא ישרא
את הלויים למשפחתם ולבית אבתם:
מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן
חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת
עבדה ועבדת משא באהל מועד:
ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש
מאות ושמנים: על פי יהוה פקד אותם
כיד משה איש איש על עבדתו ועל
משאם ופקדו אשר צוה יהוה את
משה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: צא את
בני ישראל וישלחו מן המחנה כל
צרו ועול וכל טמא לנפש: מזכר
עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה
תשלחו: ולא יטמאו את מחנהם
אשר אני שכן בתוכם: ויעשו כן בני
ישראל וישלחו אותם אל מחוץ
למחנה כאשר דבר יהוה אל משה:
כן עשו בני ישראל:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ודבר אל

ביום

ביום התשיעי נשיא לבני נעמן אבדן
 בן ענין קרבנו קערת כסף אחת
 שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדוש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
 למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
 קטרת: פרא אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה: שיעיר עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
 אילים חמישה עתדים חמישה נבישים
 בני שנה חמישה זה קרבן אבדן בן ענין

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר
 בן עמי שדי: קרבנו קערת כסף אחת
 שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדוש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
 למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
 קטרת: פרא אחד בן בקר איל אחד
 כבש אחד בן שנתו לעלה: שיעיר
 עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
 בקר שנים אילים חמישה עתדים
 חמישה נבישים בני שנה חמישה זה
 קרבן אחיעזר בן עמי שדי:

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני
 אשר פנעאל בן עכרון: קרבנו קערת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדוש שניהם מלאים סלת כלולה
 בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב

מלאה קטרת: פרא אחד בן בקר איל אחד
 כבש אחד בן שנתו לעלה: שיעיר
 עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
 בקר שנים אילים חמישה עתדים
 חמישה נבישים בני שנה חמישה זה
 קרבן פנעאל בן עכרון:

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי
 אחירע בן ענין: קרבנו קערת כסף אחת
 שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדוש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
 למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
 קטרת: פרא אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה: שיעיר עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
 אילים חמישה עתדים חמישה נבישים
 בני שנה חמישה זה קרבן אחירע בן
 ענין:

זאת חנכת המזבח ביום חמישה אתו
 מאת נשיאי ישראל קערת כסף
 שתים עשרה מזרק כסף שנים עשר
 כפות זהב שתים עשרה: שלשים
 ומאה הקערה האחת כסף ושבעים
 המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים
 וארבע מאות בשקל הקדוש: כפות זהב
 שתים עשרה מלאות קטרת עשרה
 עשרה הכף בשקל הקדוש כל זהב
 הכפות עשרים ומאה: כל הבקר לעלה
 שנים עשר פרים אילים שנים עשר
 כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם
 ושיעירי עזים שנים עשר לחטאת:

וידבר יהוה אל משה לאמר: עשה לך
שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה
אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע
את המחנות: ותקעו בהן ונועדו אליך
כל העדה אל פתח אהל מועד: ואם
באחת יתקעו ונועדו אליך הגשאים
ראשי אלפי ישראל: ותקעתם תרועה
ונסעו המחנות החנים קדמה: ותקעתם
תרועה שנית ונסעו המחנות החנים
הימנה תרועה יתקעו למסעיהם:
ובהקדיל אתה קהל תתקעו ולא תריעו:
ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצוצרות
והיו לכם לחקת יעלם לדרתיכם: וכי
תבאו מלחמה נאריכם על הער העז
אתכם והריעתם בחצוצרות ונזכרתם
לפני יהוה אלהיכם ונשיעתם מאיביכם:
וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי
חדשכם ותקעתם בחצוצרות על
עלתיכם ועל זמחי שלמיכם והיו לכם
לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם:

ויהי בשנה השנית בחדש השני
בעשרים בחדש שגילה הענן מעל
משכן העדות: ויסעו בני ישראל
למסעיהם ממדבר סיני ויישכן הענן
ממדבר פארן: ויסעו בראשנה על פי
יהוה ביד משה: ויסעו עד מחנה בני
יהודה בראשנה ליצבאתם ועל צבאו
נחישון בן עמינדב: ועל צבא מטה
בני ישישכר נתנאל בן עוזי: ועל
צבא מטה בני זבולון אליאב בן חלון:

והורד המישכן ונסעו בני ישראל
ממדבר סיני: ונסעו עד מחנה
ראובן ליצבאתם ועל צבאו אליעזר
בן שדיאור: ועל צבא מטה בני שמעון
שלמיהאל בן צורי שדי: ועל צבא מטה
בני גד אליסף בן עזאל: ונסעו על
הקהתים נשאי המקדש והקיימות
המישכן עד באם: ונסעו עד מחנה
בני אפרים ליצבאתם ועל צבאו
אלישמע בן עמיהוד: ועל צבא מטה
בני מנשה גמליאל בן פדח צור: ועל
צבא מטה בני נפתלי אבירן בן ענני:
ונסעו עד מחנה בני דן מאסף לבן
המחנות ליצבאתם ועל צבאו אחיעזר
בן עמי שדי: ועל צבא מטה בני אשר
פנעאל בן עכר: ועל צבא מטה בני
נפתלי אהירע בן עינן: אלה מסעי בני
ישראל ליצבאתם ויסעו:

ויאמר משה לחבב בן עזאל
המדני: חתן משה נסעים אנחנו אל
המקום אשר אמר יהוה אתו ארצן
לכם לכה אתנו ורחטבנו לך כי יהוה
דבר טוב על ישראל: ויאמר אליו לא
אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי
אלך: ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על
בן ידעת חתנתנו במדבר והיית לנו לעינים
והיה כיתלך עמנו והיה הטוב ההוא
אשר ייטיב יהוה עמנו ורחטבנו לך:
ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים
וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך
שלשת ימים לתור להם מנוחה:

דברי יסמנהו יקרא דברי אס לא ולא היה דברי ראשון ל... הכות הזה אשר אתה בנה...
אם יהיה השנים האלה טל... כן יהיה דברי אשר יצא מפי... בן שקד את על דברי... הלא מה דברי כמש נאס י... הנביא

ויאמר יהוה אל משה הן יהוה תקצר
עתה תראה היקרך דברי אס לא יוצא
משה וידבר אל העם את דברי יהוה
ויאסף שבטים איש מוקני העם
ויעמד אתם סביבת האהל וירד יהוה
בענן וידבר אליו ויאמר אל משה
עליוותן על שבטים איש חוקנסויה
בנוח על יהם הרוח ויתנבאו ולא יספו
וישאו שני אנשים במחנה שם האחד
אלדד ושם השני מידד ותנה עלהם
הרוח והמה כפתבים ולא יצאו האלה
ויתנבאו במחנה וירין הנער ויעד למשה
ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה
ויען יהוה שכן נון משרת משר
מנחיו ויאמר אדני משה בלאס
ויאמר לו משה המקנא אתה לי וני
יתן כל עם יהוה נביאים כיתן יהוה את
רוחו עליהם ויאסף משה אל המחנה
הוא חקני ישראל וזרח נסיע מאת
יהוה ויטו שלוש מן הים ויטו על
המחנה בדרך יום בנהו בדרך יום פה
סביבות המחנה וכאמתי על פני
הארץ ויקס העם כל היום ההוא וכל
הלילה וכל יום המחרת ויאספו את
השלוחים מעיט אסף עשרה חמרים
וישטחו להם שטוח סביבות המחנה
הבשר עד שכן שניהם טרם יפדת
ואף יהוה חרה בעסוק יהוה בעם
מכה רבה מאד ויקרא את שם המקום
ההוא קברות התאוה כי שם קברו את
העם המתאווים מקברות התאוה

נסעו העם הצרות ויהיו כחצרות:

ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות
האשה הכשית אשר לקח משה
כשית לקח: ויאמרו חרקה אך במשה
דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע
יהוה: והאיש משה עט מאד מכל
האדם אשר על פני האדמה:
ויאמר יהוה פתאם אל
משה ואל אהרן ואל מרים עזבו
שלשתכם אל אהל מועד ויענו
שלשתם וירד יהוה בעמוד ענן
ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן
ומרים ויצאו שניהם: ויאמר שמעו
נא דברי אס יהוה נביאכם יהוה נמוצה
אליו אתו ענחלוס אדברנו: לא כן
עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא: פה
אל פה אדברנו ומראה ולא נחידת
ותנעת יהוה ביטומדו על לא יראתם
לדבר בעשרי במשה: ויחר אף יהוה
בם וילך: והענן סר מעל האהל והנה
מרים מצרעת כשל גויפן אהרן אל
מרים והנה מצרעת: ויאמר אהרן
אל משה בידני אל נא תשת עלינו
חטאת אשר נאלט ואשר חטאנו:
אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם
אמו ויאכל חצי בשרו ויניעק משה
אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה:
ויאמר יהוה אל משה ואבניה ירק ירק
כפניה הלא תכלם שבעת ימים תספר

אשר אנו חלום... לפי מלכות לבבל... הלא זה דברי עד חיותי... אחרי דברי לא ישנו...
ויעמד אתם סביבת האהל... ויעמד שני וישם עד בוש... ויאמר ויעמד ירח כעל...
ויעמד שחרים ותחם... וכל דברי הימים דפי... גלוי ופילי ויעמד שמן... ויעמד שחרים ותחם... ויעמד שחרים ותחם...

למטה אפרים יושע
גריץ יחזקיהו
מטה אפרים יושע
גריץ יחזקיהו

מטה אפרים יושע
גריץ יחזקיהו
מטה אפרים יושע
גריץ יחזקיהו

שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר
תאסף ותסע מרים מחוץ למחנה
שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף
מרים ואחר נסעו העם מחצרות
והנו כמדבר פארן
וידבר יהוה אל משה לאמר שלח
אנשים ויחקרו את הארץ כנען אשר אנכי
נתתי לפני ישראל איש אחד איש אחד
למטה אחת וישלחו כל נשיא בהם
וישלח אתם משה כמדבר פארן על
פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל
חמה ואלה שמותם למטה ראובן
שמוע בן חבור למטה ישמעאל שפט
בן חור למטה יהודה מלכ בן יפנה
למטה יששכר נאל בן זוסף למטה
אפרים חושע בן נון למטה בנימין
פלט בן רפוא למטה זבולון נדיאל בן
סודי למטה יוסף למטה מנשה נדי
בן סוס למטה דן עמיאל בן גמלי
למטה אשר סהור בן מיכאל למטה
נפתלי נחבי בן ופסי למטה גד נאואל
בן מנחם אלה שמות האנשים אשר
שלח משה לתור את הארץ ויקרא
משה לחושע בן נון יהושע וישלח
אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמרו
אלהם עליו זה בננו ועליתם את ההר
וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם
הישוב עליה החזק הוא הרפה המעט
הוא אסוב ומה הארץ אשר הוא
ישוב בה הטובה הוא אם רעה ומה
הערים אשר הוא ישוב בהם הנמצאות

אם כמכצרים ומה הארץ השמנה
הוא אסוב זה הישנה עץ אם אין
והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ
והימים ימי כבור ענבים ויעלו וחקרו
את הארץ ממדבר צן עד דחב לבא
חמת ויעלו בננו ובא עד חברון ושם
אחימן ששיתלמי ילידי הענק
וחרון שבע שנים נבעתה לפני צען
מצרים ויבאו עד נחל אשכל ויכרתו
משם זמורה ואשכול ענבים אחד
וישאהו במוט בשנים ומן הרמנים
ומן התאנים למקום ההוא קרא נחל
אשכול על אדות האשכול אשר
כרתו משם בני ישראל וישבו מתור
הארץ מקץ ארבעים יום וילכו ויבאו
אל משה ואל אחיהו ואל כל עדת בני
ישראל אל מדבר פארן קדשה וישבו
אתם דבר ואתם העדה ויראום את
פרי הארץ ויספרו לו ואמרו באנו
אל הארץ אשר שלחתנו ונעם זבת
חלב ודבש הוא וזה פריה אפס כל צען
העם הישב בארץ והערים בצורות
גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו
שם עמלק יושב בארץ הנגב
והחתי והיבוסי והאמרי יושב בהר
והכנעני יושב על הים ועל יד
הירדן ויהם כלם את העם אל
משה ויאמרו עלה נעלה וירשנו
אתה כי יכול טכל לה והאנשים
אשר עלו עמו אמרו לא נוכל
לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו

ל
יד

ל
יד

ל
יד

ל
יד

ל
יד

ואת העם יושע
גריץ יחזקיהו
ואת העם יושע
גריץ יחזקיהו

וַיֵּצֵאוּ דַּבַּת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֶתְהָאֵל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְדֵנוּ
כִּי לְתוֹר אֶתְהָ אָרֶץ אֲכֵלֶת יוֹשְׁבֵיהָ הוּא
וְכָל הָעָם אֲשֶׁר רָאִינוּ כְּתוֹכָהּ אֲנִשְׁמִדוֹת
וַיִּשְׁמְרוּ אֵת הַנְּפִילִים בְּנֵי עֶנֶק מִן
הַנְּפִילִים וְנָחִי כְּעִינֵנוּ כְּחֻבִּים וְכֹן הָיִינוּ
בְּעֵינֵיהֶם וְתִשָּׂא כָל הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת
קוֹלָם וַיִּבְכּוּ הָעָם בַּלֵּילָה הַהוּא וַיִּלְלוּ
עַל מִשְׁהוּעַל אֲהָרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵם כִּי הֵעֵדָה לוֹ מִתְּנוּ בָאָרֶץ
מִצֵּרִים אוֹ כְּמִדְבַּר הַזֶּה לוֹ מִתְּנוּ וְלִמָּה
יְהוָה מֵבִיא אֶתְנוּ אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת לִנְפֹל
כְּחֹרֵב נִשְׁעֵנוּ וְטַפְנוּ יְהוּ לִכְוֹל הָלֹוא טוֹב
לָנוּ שׁוּב מִצֵּרֵי מָוֶה וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל
אֶחָיו נִתְּנָה רֹאשׁ וְנִשְׁוֹכָה מִצֵּרֵי מָוֶה
וַיִּפֹּל מִשָּׁה וְאֲהָרֹן עַל פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָל
קְהַל עַדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהִי שִׁעְבֹּן נוֹן
וְכָל בֶּן יָפֶה מִן הַתָּרִים אֶת הָאָרֶץ
קָרְעוּ בַּעֲדֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל כָּל עַדֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְדֵנוּ
כִּי לְתוֹר אֶתְהָ טוֹבָה הָאָרֶץ מֵאֲדָמָה
אֲסַחֲפֹן בְּנוֹ יְהוָה וְהֵבִיא אֶתְנוּ אֶל
הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנִתְּנָה לָנוּ אָרֶץ אֲשֶׁר
הוּא זֹכֶת חֵלֶב וְדִבְשׁ אֵךְ בִּיהוָה אֶל
תִּמְרֹדוֹ וְאֵתֶם אֶל תִּרְאוֹ אֶת הָאָרֶץ
כִּי לְחֻמְנוּ הֵם כֹּר עֵלֶם מִיֵּלֵהֶם וַיְהוָה
אֶתְנוּ אֶל תִּרְאָם וַיֹּאמְרוּ כָל הָעֵדָה
לְדָגֶם אֶתֶם בְּאֲנָעִים וּבְכֹד יְהוָה נִרְאָה
בְּאֵהָל מוֹעֵד אֵל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מִשָּׁה עַד אֵנָּה יֵאָצֵעַ

הָעָם הַזֶּה וְעַד אֵנָּה לֹא יֵאָמְנוּ בְּכָל
הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ אֲנִי
בְּדַבַּר וְאוֹר שֶׁנִּי וְאֵעֲשֶׂה אֶתְךָ לְנוֹי
גִּדּוֹל וַיַּעֲזוּם מִמֶּנּוּ וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֵל
יְהוָה וַיִּשְׁמְעוּ מִצֵּרִים כִּי הָעֵלִית כִּכְחָךְ
אֶת הָעָם הַזֶּה בְּקִרְבּוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵל יוֹשֵׁב
הָאָרֶץ הַזֹּאת שִׁמְעוּ כִּי אֶתְהָ יְהוָה
בְּקִרְבְּהֶם הַזֶּה אֲשֶׁר עֵין בְּעֵין נִרְאָה
אֶתְהָ יְהוָה וַעֲנַנְךָ עָמַד עֲלֵהֶם וּבְעָמֹד
עָנָן אֶתְהָ הֵלֶךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבְעָמֹד
אֵשׁ לַיְלָה וַיְהִי מִתְּהָ אֶתְהָ הַזֶּה נִרְאָה
אֶחָד וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת
שִׁמְעֵךְ לֵאמֹר מִבֵּלִית יִכְלֹת יְהוָה
לְהֵבִיא אֶת הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לָהֶם וַיִּשְׁחָטֶם בְּמִדְבַּר וַיַּעֲתָה
נִרְאָה כִּי אֲדָנִי כֹאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
לֵאמֹר יְהוָה אֲרֹךְ אֲפִים וּרְבֵה סֶדֶר
נִשָּׂא עֵינָיו וַיִּשְׁעֵנוּ וַיִּקְרָה לֵאמֹר עֵקֶה פֶקֶד
עֵינָיו אֲנֹת עַל בָּנִים עַל שְׁלִשִׁים וְעַל
רִבְעִים סֶלְחָנָא לְעֵינָיו הָעָם הַזֶּה כִּי
חֶסֶדְךָ וְכֹאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָעָם הַזֶּה
מִמִּצְרַיִם וַיַּעֲדֵהוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה סֶלְחָתִי
בְּדַבַּרְךָ וְאוֹלָם חֵי אֲנִי וַיִּמָּלֵא כְבוֹד
יְהוָה אֶת כָּל הָאָרֶץ כִּי כָל הָאֲנָשִׁים
הָרָאִים אֶת כְּבוֹד וְאֶת אֶתְהָ אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם וּבְמִדְבַר וַיַּעֲזוּ אֶת
זֶה עֵשֶׂר פְּעֻמִּים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי
אֲסִידָאוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאֲבֹתָם וְכָל מִנְאֲצִי לֹא יִדְאוּהוּ וַיַּעֲזוּ
כָּל עַקְבֵי הַיָּתֶה רוּחַ אַחֲרֵת עָמַד וַיִּמָּלֵא
אַחֲרֵי וַיְהִי אֶתְהָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בָּא

וְכָל
כִּי

וְכָל
כִּי

וְכָל
כִּי

עַן בְּעֵין יְהוָה וְשֵׁם הַקֹּדֶשׁ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם הַקֹּדֶשׁ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל
וְשֵׁם הַקֹּדֶשׁ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם הַקֹּדֶשׁ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם הַקֹּדֶשׁ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל
וְשֵׁם הַקֹּדֶשׁ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם הַקֹּדֶשׁ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם הַקֹּדֶשׁ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל

בבא מציעא פ"ג הל' כ"ג וי"ן ושכר אל תעשה בבא מציעא פ"ג הל' כ"ג וי"ן ושכר אל תעשה בבא מציעא פ"ג הל' כ"ג וי"ן ושכר אל תעשה

והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה
עשרים בלול בשמן חצי הקין ויין
תקריב לנסך חצי הקין אשה ריחניחח
ליהוה נכבה יינשה לישור האחד או
לאיל האחד או לשה בכבשים או
בעזים: כמספר אשר תעשו ככר
תעשו לאחד כמספרם: כל האזרח
יינשה ככה את אלה להקריב אשר
ריח ניחח ליהוה: וכי יגור אתכם צר או
אשר בתוכם לדרתיכם וינשה אשה
ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה:
הקהל חקה אחת לכם ולצר הצר חקת
עולם לדרתיכם ככם כצר יהיה לפני
יהוה: תורה אחת ומישפט אחד יהיה
לכם ולצר הצר אתכם:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם כבאכם אל
הארץ אשר אני מביא אתכם שמה:
והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו
תרומה ליהוה: ראשית ערסתכם
חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן
תרימו אתה: מראשית ערסתכם תתנו
ליהוה תרומה לדרתיכם:
וכי תשנו ולא תעשו את כל
המצות האלה אשר דבר יהוה אל משה:
את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד
משה מן היום אשר צוה יהוה ואלה
לדרתיכם: והיה אם מעני העדה
נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר
בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה
ומנחתו ונסכו כמי שפט ושעיר עזים

אחד לחטאת: ובפר חכהן על כל
עדת בני ישראל ונסלח להם כי
שגגה הוא והם הביאו את קרבנם
אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה
על שגגתם: ונסלח לכל עדת בני
ישראל ולצר הצר בתוכם כי לכל העם
בשגגה: ואם נפש אחת
תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה
לחטאת: ובפר חכהן על הנפש השגגה
בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו
ונסלח לו: והאזרח בכני ישראל ולצר
הצר בתוכם תורה אחת יהיה לכם
לינשה בשגגה: והנפש אשר תעשה
ביד רמה מן האזרח ומן הצר את יהוה
הוא מעדף ונכרתה הנפש החיה
מקרב עמך: כי דבר יהוה בזה ואת
מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא
עונה בה:
ויהיו בני ישראל במדבר ויצאו איש
מקישש עזים ביום השבת: ויקריבו
אתו המצאים אתו מקישש עזים
אל משה ואל אהרן ואל כל העדה:
ויניחו אתו כמי שמר כי לא פריש מה
יינשה לו: ויאמר
יהוה אל משה מזה זמנת האיש
רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ
למחנה: וייצאו אתו כל העדה אל
מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים
וימת כאשר צוה יהוה את משה:
ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל

בזה ויחברו... אם לא אלתי אשר בזה... אם לא במקום המלך... אם לא בזה את תולדות... אם לא בזה את תולדות... אם לא בזה את תולדות...

ובקשתיכם משם אתכם ובהשכם אתם ובהשכם אתם ובהשכם אתם
את כחצונות החטאים כאלה ויקח אלינו חסדן את

ויסמך
ויסמך

ויסמך
ויסמך

ויסמך
ויסמך

בני ישראל ואמרת להם ועשו להם
ציצת על כנפי בעיהם לזרעם ונתנו
על ציצת הכנף פתיל תכלת והיה
לכם לציצת וראיתם אותו וזכרתם את
כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא
תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
אשר אתם זנים אחריהם למען תטו
ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
לאלהים אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם

ויקח קרח בן יצחק בן קהת בן לוי ודתן
ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני
ראובן ויקמו לפני משה ואנשים מנע
ישראל חמישים ומאתים נשיא עדה
קראי מועד אנשי שם ויקהלו על
משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב
לכם מכל העדה כלם קדשים וכתונס
יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה
וישמע משה ויפל על פניו וידבר אל
קרח ואכל כל עדתו לאמר פקד
וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש
והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב
אליו וזאת עשו קחו לכם מחותות קוח
וכל עדתו ותנו בהן איש ושימו עליהן
קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש
אשר יבחר יהוה הוא הקדוש וכלם
בע לוי ויאמר משה אל קרח שמעו
נא בני לוי המעט מכם כהן יהוה
ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב

אתכם אליו לעזב את עבדת מישכן
יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם
ויקרב אתך ואתם אחיך בני לוי אתך
ובקשתם גם כהנה לכן אתה וכל
עדת הנעדים על יהוה ואהרן מה
הוא כיתלוננו עליו וישלח משה
לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ואמרו
לא נעלה המעט כי העלינו מאד
וכתחלב ודבש להמיתנו במדבר כי
תשתדרר עלינו גסה שתדרר אף לא
אל ארץ וכתחלב ודבש הביאתנו
ותתן לנו נחלת שדה וזכרם העיני
האנשים ההם תנקר לא נעלה ויחד
למישה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן
אל מחתם לא חמור אחד מהם נשאת
ולא הרעת את אחד מהם ויאמר
משה אל קרח אתה וכל עדתך היו
לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר וקחו
איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת
והקרכתם לפני יהוה איש מחתתו
חמישים ומאתים מחתת ואתה ואהרן
איש מחתתו ויקחו איש מחתתו ויתנו
עליהם איש ושימו עליהם קטרת
ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן
ויקהלו עליהם קרח את כל העדה אל
פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל
משה ואל אהרן וידבר יהוה אל משה
ואל אהרן לאמר הכדלו מתוך העדה
הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על
פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות לכל
בשרהא שאחד חטא ועל כל העדה תקצף

ויסמך
ויסמך

ויסמך
ויסמך

ויסמך
ויסמך

ויסמך
ויסמך

ויסמך
ויסמך

ויסמך
ויסמך

ויסמך
ויסמך

ויסמך
ויסמך

ויסמך
ויסמך

בקר וידעו כי את אשר לו ויהיה האיש אשר יבחר לו ויהיה האיש אשר יבחר לו
לפני העדה לשרתם ויאמר משה אל קרח ואל תפן אל מחתם לא חמור אחד מהם נשאת
ולא הרעת את אחד מהם ויאמר משה אל קרח ואל תפן אל מחתם לא חמור אחד מהם נשאת

ויסמך
ויסמך
ויסמך

ויסמך
ויסמך
ויסמך

ויסמך
ויסמך
ויסמך

ל
ו
משכן
קרח

ל

ל

ל
ו
כ

ל
ו
כ

וידבר יהוה אל משה
לאמר דבר אל העדה לאמר העלו
מסניב למשכן קרח דתן ואבירם
ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו
אחריו וקני ישראל וידבר אל העדה
לאמר סורו נא מעל אחי האנשים
הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר
להם פן תספו בכל חטאתם ויעלו
מעל משכן קרח דתן ואבירם מסניב
ודתן ואבירם ונאנעבים פתחו
אחיהם ונשיהם ובניהם וטפם
ויאמר משה בואת תדעון כי יהוה
שלחני לעשות את כל המעשים
האלה כי לא מלפי אדם נמות כל
האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם
יפקד עליהם לא יהוה שלחני ואם
בראיה ברא יהוה ופעתה האדמה
את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר
להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי
נאצו האנשים האלה את יהוה ויהי
נבלתו לדבר את כל הדברים האלה
ותבקע האדמה אשר תחתיהם
ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם
ואת מתייהם ואת כל האדם אשר
לקרח ואת כל הרכוש וירדו חסוב
אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם
הארץ ויאבדו מתוך הקהל וכל
ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם
כי אמרו פן תבלענו הארץ ואיש
יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים
ומאתים איש מקריבי הקטורת :

ל
ו
כ

ל
ו
כ

ל
ו
כ

ל
ו
כ

ל
ו
כ

וידבר יהוה אל משה
לאמר דבר אל העדה לאמר העלו
מסניב למשכן קרח דתן ואבירם
ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו
אחריו וקני ישראל וידבר אל העדה
לאמר סורו נא מעל אחי האנשים
הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר
להם פן תספו בכל חטאתם ויעלו
מעל משכן קרח דתן ואבירם מסניב
ודתן ואבירם ונאנעבים פתחו
אחיהם ונשיהם ובניהם וטפם
ויאמר משה בואת תדעון כי יהוה
שלחני לעשות את כל המעשים
האלה כי לא מלפי אדם נמות כל
האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם
יפקד עליהם לא יהוה שלחני ואם
בראיה ברא יהוה ופעתה האדמה
את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר
להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי
נאצו האנשים האלה את יהוה ויהי
נבלתו לדבר את כל הדברים האלה
ותבקע האדמה אשר תחתיהם
ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם
ואת מתייהם ואת כל האדם אשר
לקרח ואת כל הרכוש וירדו חסוב
אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם
הארץ ויאבדו מתוך הקהל וכל
ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם
כי אמרו פן תבלענו הארץ ואיש
יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים
ומאתים איש מקריבי הקטורת :

ל
ו
כ

ל
ו
כ

ל
ו
כ

ל
ו
כ

ל
ו
כ

ל
ו
כ

וילכו כל עדת בני ישראל ממחדרת
על משה ועל אהרן לאמר אתם
המתם את עם יהוה ויהי כהקהל
העדה על משה ועל אהרן ויפגו
אל אהל מועד והנה כסהו הענן
וירא כבוד יהוה ויצא משה ואהרן
אל פני אהל מועד
וידבר יהוה אל משה לאמר
הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה
אתם ברגע ויפלו על פניהם ויאמר
משה אל אהרן קח את המחטת
ותן עליה אש מעל המזבח ושים
קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר
עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה
החל הנגף ויקח אהרן באש דבר

וידבר יהוה אל משה
לאמר דבר אל העדה לאמר העלו
מסניב למשכן קרח דתן ואבירם
ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו
אחריו וקני ישראל וידבר אל העדה
לאמר סורו נא מעל אחי האנשים
הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר
להם פן תספו בכל חטאתם ויעלו
מעל משכן קרח דתן ואבירם מסניב
ודתן ואבירם ונאנעבים פתחו
אחיהם ונשיהם ובניהם וטפם
ויאמר משה בואת תדעון כי יהוה
שלחני לעשות את כל המעשים
האלה כי לא מלפי אדם נמות כל
האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם
יפקד עליהם לא יהוה שלחני ואם
בראיה ברא יהוה ופעתה האדמה
את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר
להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי
נאצו האנשים האלה את יהוה ויהי
נבלתו לדבר את כל הדברים האלה
ותבקע האדמה אשר תחתיהם
ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם
ואת מתייהם ואת כל האדם אשר
לקרח ואת כל הרכוש וירדו חסוב
אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם
הארץ ויאבדו מתוך הקהל וכל
ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם
כי אמרו פן תבלענו הארץ ואיש
יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים
ומאתים איש מקריבי הקטורת :

אחרון לפני הערות למשמרת לאור
לכניסו ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו
ויצטט משה כאשר יצו יהוה אתו כן
עשה:

ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר
הן גענו אנחנו כלנו אנחנו כל הקרב
הקרב אל משכן יהוה ימות האסתמו
לנוע:

אחרון אתה ובניך ובית אביך אתך
תשא את עון המקדש ואתה ובניך
אתך תשא את עון כהנתכם וגם את
אחיו מטה לוי שנט אביך הקרב אתך
וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך

לפני אהל העדות וישמרו משמרתך
ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש
ואל המזבח לא יקרבנו ולא ימתו גם הם
גם אתם: וילוו עליך וישמרו את משמות

אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא
יקרב אליהם: וישמרתם את משמרת
הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה
עוד קצף על בני ישראל: ואני הער

לקחתי את אחיכם הלויס מתוך בני
ישראל לכם מתענותם ליהוה לעט
את עבדת אהל מועד: ואתה ובניך
אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר
המזבח ולמבית לפרכתו ועבדתם

עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר
הקרב יומת:
וידבר יהוה אל אהרן ואני הערתי לך
את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל
לך עתים למשחה ולבניך לחק עולם:

משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל
הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר
על העם וויצמד בין המתים ובין
החיים והעצר המגפה ויהיו המתים
במגפה ארבעה עשר אלף וישבע
מאות מלבד המתים על דבר קרח:
וישב אהרן אל משה אל פתח אהל
מועד והמגפה נעצרה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל וקח מאתם מטה מטה
לכיתאב מאת כל נשיאיהם לכיתאנתו
שנים עשר מטה איש את שמו תכתב
על מטהו: ואת שם אהרן תכתב על

מטה לוי כי מטה אחד לראש בית
אבותם: והנחתם באהל מועד לפני
העדות אשר אויעד לכם שמה: והיה
האיש אשר אכזר בו מטהו יפרח

והשכתי מעלי את תלונת בני ישראל
אשר הם מלינם עליכם: וידבר משה
אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם
מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד

לכיתאנתם שנים עשר מטה ומטה
אהרן כהן מטהו: וינח משה את
המטה לפני יהוה באהל העדות: והיה
מפחרת ויבא משה אל אהל העדות

והנה פרח מטה אהרן לכית לוי ויצא
פרח ויצין ציין ויגמל שקדים: ויצא
משה את כל המטה מלפני יהוה אל
כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו:
ויאמר יהוה אל משה השב את מטה

בשמי
בשמי

בשמי
בשמי

בשמי
בשמי

בשמי
בשמי

בשמי
בשמי

בשמי
בשמי

ויקחו להם עיני שיה... ויקחו אליו שכן יבין... ויקחו להם עיני שיה... ויקחו אליו שכן יבין... ויקחו להם עיני שיה... ויקחו אליו שכן יבין...

ולא תמותו: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמרו: ואת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על: ונתתם אתה אל אל עור הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו ולקח אל עור הכהן מדמה באצבעו והזה אל גבחו פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ושרף את הפרה ליעניו את ערה ואת כשרה ואת דמה על פרישה ישרף: ולקח הכהן עין ארו ואזוב ושני תולעתו שליד אל תוך שרפת הפרה: וכנס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: והשרף אתה יכנס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: וכנס האסף את אפר הפרה את כעדי וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולעדת בני ישראל לחקת עולם: הנגע כמת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: כל הנגע כמת נפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן

יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו כו: ואת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: וכל כל פתוח אשר אין עמיד פתח עליו טמא הוא: וכל אשר יגע על פני השדה כחלל הרב או כמת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כל: ולקח אזור וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או כחלל או כמת או בקבר: והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי ויחטא וביום השביעי וכנס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם ומוזה מי הנדה יכנס בגדיו והנגע כמי הנדה יטמא עד הערב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב: ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן וירבה העם עם משה ואמרו לאמר ולו נענו כנענא חינו לפני יהוה:

מזמור וכל חטאת אשר יבא יאסף... ולקח אל עור הכהן... ויקחו אליו שכן יבין... ויקחו להם עיני שיה... ויקחו אליו שכן יבין...

וְלֵמָּה הִבָּאתֶם אֶת קֹהֶל יְהוָה כִּי חִבַּאתֶם אֶת יְהוָה לְשֹׁתְנֵי וּמַחְמְדֵי הַטֹּבִים
 וְלֵמָּה יָבִיא אוֹתָנוּ וְלֵמָּה הִבָּאתֶם אֶת קֹהֶל יְהוָה וְלֵמָּה הֵעֵלִיתֶנּוּ מִמִּצְרָיִם

וְלֵמָּה הִבָּאתֶם אֶת קֹהֶל יְהוָה אֶל
 הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוֹת שֵׁם אֱנַחְנוּ וּבְעִירָנוּ
 וְלֵמָּה הֵעֵלִיתֶנּוּ מִמִּצְרָיִם לִהְיוֹת אֵת
 אֶל הַמָּקוֹם הַרְעֵה הַזֶּה לֹא מָקוֹם זֶרַע
 וְתֹאנָה וּגְפֵן וְרִמּוֹן וּמִים אֵין לְשִׁתּוֹת
 וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקָּהֶל אֶל פֶּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּרֹא כְנֹד
 יְהוָה אֲלֵיהֶם

וַיֹּדְבֵר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר קַח אֶת
 הַמָּטָה וְהַקָּהֶל אֶת הָעֵדָה אֶתְּהוּ וְאַהֲרֹן
 אַחִיד וְדִבַּרְתֶּם אֶל הַסֹּלֶעַ לַעֲנִיֵּיהֶם
 וְעִתָּן מִיָּמִיו וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מִסֵּן הַסֹּלֶעַ
 וְהִשְׁקִיתָ אֶת הָעֵדָה וְאֶת בְּעִירָם וַיִּקַּח
 מֹשֶׁה אֶת הַמָּטָה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר
 צִוָּהוּ וַיִּקַּח לֹו מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הַקָּהֶל
 אֶל פְּנֵי הַסֹּלֶעַ וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמִיעוּ נָא
 הַמִּרְיָם הַמֵּן הַסֹּלֶעַ הַזֶּה וַיֵּצֵא לָכֶם
 מִסֵּן וַיִּדְּם מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ וַיַּךְ אֶת הַסֹּלֶעַ
 בַּמָּטָה וַעֲצָמִים וַיֵּצֵאוּ מִסֵּרָבִים וְתִשְׁתֵּת
 הָעֵדָה וּבְעִירָם וַיֹּאמְרוּ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַהֲרֹן יֵעַן לֵאמֹר
 הֵאֱמַנְתָּם כִּי לְהַקְדִּישֵׁנוּ לַעֲנִי בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לִכֵּן לֹא תִבְאֹו אֶת הַקָּהֶל הַזֶּה
 אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם יְהִי מִי
 מְרִיבָה אֲשֶׁר רָבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְהוָה
 וַיִּקְדֹּשׁ שֵׁם יְהוָה וַיִּשְׁלַח
 מֹשֶׁה מַלְאָכִים מִקִּדְשׁ אֱלֹהִים מִלֶּךְ אֱדֹמ
 כֹּה אָמַר אֶהְיֶה יִשְׂרָאֵל אֶתְּהוּ יָדְעִיתָ
 אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצֵּאתֶנּוּ וַיִּרְדּוּ
 אֲבֹתֵינוּ מִצִּירְמָה וּנְשָׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים
 רַבִּים וַיִּרְעוּ לָנוּ מִצְרַיִם וְלֹא תִבְאֹו

וַיַּעֲזֹק אֶל יְהוָה וַיִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ וַיִּשְׁלַח
 מַלְאָךְ וַיֵּצֵאוּ מִמִּצְרַיִם וְהֵנָּה אֱנַחְנוּ
 בְּקִדְשׁ עִיר קִצְיָה וְנִבְלָדָה נַעֲרָה נָא
 כַּאֲרִצָּךְ לֹא נִעְבַר בִּשְׂדֵה וּבְכֶרֶם וְלֹא
 נִשְׁתָּה מִי כַּאֲרִי הַדֶּךְ הַמֶּלֶךְ נִלְךָ לֹא
 נִטָּה יָמִין וּשְׂמָאל עַד אֲשֶׁר נִעְבַר
 נִבְלָדָה וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים לֹא תִעְבְּרָנוּ
 פֶּן בְּחֶרֶב אֵצֶל קְרֹאתֶךָ וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמַסְלַח נַעֲלָה וְאִם מִיָּמִין
 נִשְׁתָּה אֲנִי וּמִקְנֵי וְנִתְּתִי מִכֶּרֶם רֶק אֵין
 דְּבַר בְּרָעִי אֵעֲבֹדָה וַיֹּאמְרוּ לֹא תִעְבְּרָנוּ
 וַיֵּצֵא אֱדֹם לְקֹרְאָתוֹ בְּעַם כְּנָד וּבִיד
 חֻזָּקָה וַיִּמָּאן אֱדֹם נִתַּן אֶת יִשְׂרָאֵל
 עֲבָרָנוּ וַיִּט יִשְׂרָאֵל מִעֲלֵינוּ

וַיִּסְעוּ מִקִּדְשׁוֹ וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל
 הָעֵדָה הָרֹהֵר וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאֶל אֶהֱרֹן כֹּהֵר הָרֹהֵר עַל גְּבוּל אֶרֶץ
 אֱדֹם לֵאמֹר יֹאסֶף אֶהֱרֹן אֶל עַמּוֹ
 כִּי לֹא יָבֵא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָנוּ
 יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר מְרִיתָם אֶתְּנוּ לָנוּ
 מְרִיבָה יִקַּח אֶת אֶהֱרֹן וְאֶת אֶלְעָזָר
 בְּנֵי וְהָעַל אֶתְּנוּ הָרֹהֵר וְהַפֶּשֶׁט אֶת
 אֶהֱרֹן אֶת בְּעִירָיו וְהַלְבַּשְׁתָּם אֶת
 אֶלְעָזָר בְּנֵי וְאֶהֱרֹן יֹאסֶף וּמֵת שֵׁם
 וַיַּעֲשֵׂה מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּעֲלֵה
 אֶל הָרֹהֵר לַעֲנִי כָל הָעֵדָה וַיִּפְשְׁטוּ
 מִשָּׂה אֶת אֶהֱרֹן אֶת בְּעִירָיו וְהַלְבַּשְׁתָּם
 אֶת אֶלְעָזָר בְּנֵי וּמֵת אֶהֱרֹן שֵׁם בְּרֹאשׁ
 הָרֹהֵר וַיִּרְדּוּ מִשָּׂה וְאֶלְעָזָר מִן הָרֹהֵר וַיֹּאמְרוּ
 כָּל הָעֵדָה כִּי נִוֵּעַ אֶהֱרֹן וַיָּבֹאוּ אֶת אֶהֱרֹן

וַיִּחַל מֹשֶׁה וַיִּתְּנוּ דִּבְרֵי - וַיִּתְּנוּ דִּבְרֵי - וַיִּתְּנוּ דִּבְרֵי - וַיִּתְּנוּ דִּבְרֵי
 הַמִּן הַסֹּלֶעַ הַזֶּה - הַמִּן הַסֹּלֶעַ הַזֶּה - הַמִּן הַסֹּלֶעַ הַזֶּה - הַמִּן הַסֹּלֶעַ הַזֶּה
 אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר - אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר - אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר - אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר

שלישים יום כל בית ישראל:
וישמע הכנעני מלך ערד ישב
הנוכח באישראל דרך האתרם וילחם
בישראל וישב ממנו שבי וידר ישראל
גדר ליהוה ויאמר אסעתן תלם את העם
הזה בידי והחרמתי את עריהם: וישמע
יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני
ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם
המקום חרמה:
ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את
ארץ אדום ותקיע נפשה העם בדרך:
וידבר העם באלהים ובמשה למד
העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין
לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם
הקלקל: וישלח יהוה בעם את העש
השורפים וינשכו את העם וימתו רב
מישראל: ויבא העם אל משה ואמרו
חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל
אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש
ויתפלל משה בעד העם: ויאמר יהוה
אל משה עשה לך שרף ושים אותו
עלנס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי:
ויעש משה נחש נחשת וישמהו על
הנס והיה אם נשך הנחש את איש
והביט אל נחש הנחשת וחי: ויסעו
בני ישראל ויחנו באבתו ויסעו מאבת
ויחנו בעי העברים במדבר אשר על
פני מואב ממזרח השמש: מישסנסעו
ויחנו בעל זרד: מישסנסעו ויחנו
מעבר ארנון אשר במדבר היצא מנבו
האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב

וּבֵין הָאָמְרִי: עַל בֶּן יָאֹמֵר בְּסֵפֶר מִלְחָמָה
 יִהְיֶה אֵת וְהָבָה בְּסוּפָהּ וְאֵת הַנְּחִלִּים אֲנֹנִי:
 וְאִשֵּׁר הַנְּחִלִּים אִשֵּׁר נָטָה לִישְׁבֹּת עַד
 וְנִשְׁעַן לְגִבּוֹל מוֹאָב: וְיִשָּׁם בְּאַרְחָהּ הוּא
 הַבָּאֵר אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לְמִשָּׁה אִסְףָּ
 אֶת־הָעֵם וְאֶתְנָה לְהִסָּמִים:
 אֲזִישִׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה
 הַזֹּאת עָלַי בָּאֵר עֲנֹלָה: בָּאֵר חֲפְרוּהָ
 יְשׁוּרִים כִּירוֹה עֲדִיכִי הָעֵם כִּמְחַקֵּק
 בְּמִשְׁעָתָם וּמִמְדַּבֵּר מִתְנָה: וּמִמִּתְנָה
 נְחִילֵי־אֵל וּמִנְחֵי־אֵל בְּמוֹת: וּמִכְמוֹת
 הַגֵּאֲ אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה מוֹאָב רָאֵה הַפְסָנָה
 וְנִשְׁקָפָה עַל־פָּנֵי הַיַּיִשִּׁמֹן:
 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל סִיחֹן
 מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי לֵאמֹר: אֵעֲבֹרָה בְּאַרְצְךָ
 לֹא־נָטָה בִּשְׂדֵה וּבְכֹרֶם לֹא־נִשְׁתָּה מִי
 בָּאֵר כְּדֹרֶךְ הַמֶּלֶךְ נָלֶךְ עַד אֲשֶׁר נַעֲבֹר
 גִּבְלֶךָ: וְלֹא־נִתֵּן סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל יַעֲבֹר
 בְּגִבּוֹל וַיֵּאסֹף סִיחֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ וַיֵּצֵא
 לִקְרֹאת יִשְׂרָאֵל הַמְדַּבְּרָה וַיָּבֵא יְהֹזָכָר
 וַיִּלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל: וַיִּכְּהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי
 חֶרֶב וַיִּירֹשׁ אֶת־אֶרֶץ מוֹאָב עַד־יַבֶּק
 עַד־בְּנֵי עַמּוֹן כִּי־עָזְבוּ גִבּוֹל בְּנֵי עַמּוֹן: וַיִּקַּח
 יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־הָעִירִים הָאֵלֶּה וַיֵּשֶׁב
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עִירֵי הָאֲמֹרִי בְּחִשְׁבוֹן וּבְנֶלְ
 בְּנֵתֶיהָ: כִּי־חִשְׁבוֹן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי
 הוּא וְהוּא מִלְחָמָה כִּמְלֶךְ מוֹאָב הָרִאשׁוֹן
 וַיִּקַּח אֶת־מִלְּאֲרֵצוֹ מִדָּו עַד־אֲרֹנִי: עַל־כֵּן
 יֹאמְרוּ הַמִּשְׁלִים בְּאַחֵי־שְׁבוֹן תִּכְנֶה וְתִכְנֹן
 עִיר סִיחֹן: כִּי־אִשִּׁי־צָאָה מִחִשְׁבוֹן לְהַכָּה
 מְקֹרֵי סִיחֹן אֶת־הָעַם מוֹאָב עַל־בְּמוֹתֵי־אֲנֹנִי:

על כן יאמר במידה " בספר מלחמות י' - וליצון יאמר אשואישי
משע נסעו ויחזקו מעב' ארזון " ל' כי כו' ארזון " וארז תחלים ארזון "
ויבא ארזי יעבועי " ונשם בשרת " ויבא יתום ויברח וילך " בארז כו' "

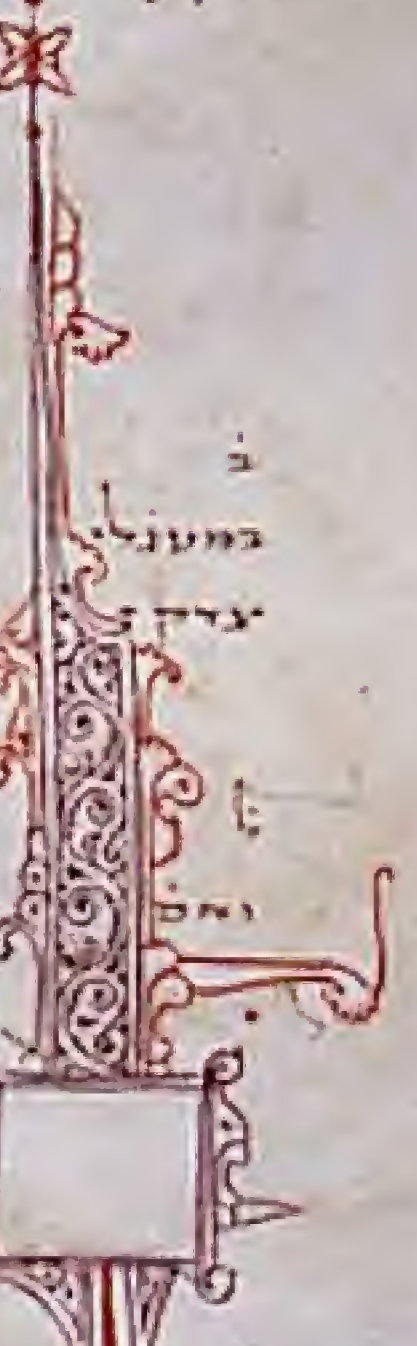

ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו
את שבעת המזבחת ערבתי ואע
פר ואיל במזבח: וישם יהוה דבר בפי
בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר:
וישב אליו והנה נעב על עלתו הוא
וכל ישרימו אביו וישא משלו ויאמר
מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי
קדם לכה ארה לי יעקב ולכה ועמה
ישראל: מה אקב לא קסה אל ומה
אזעם לא זעם יהוה: כי מראש יצרים
אראנו ומנביות אשורנו הן עם לבד
ישכן ובנוים לא יתחשב: מי מע
יפר יעקב ומספר את דבני ישראל
המת נפשי מות ישרים ותחי אחריתי
כמהו ויאמר בלק אל בלעם מה עשית
לי לקב אבי לקחתך והנה ברכת ברך:
ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה
בפי אתו אשר לדבר ויאמר אליו בלק
לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו
מי שם אפס קצתו תראה וכלו לא תראה
וקבנו לי משם ויקחהו שדה צפית
אל ראש הפסטה ויבן שבעה מזבחת
ויעל פר ואיל במזבח: ויאמר אל בלק
התיצב פה על עלתך ואנכי אקרה
כה ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר
בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר:
ויבא אליו והנה נעב על עלתו ושרי
מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר
יהוה: וישא משלו ויאמר קום בלק
ושמע האזינה עדי בנו צפר: לא
איש אל ויכב ובן אדם ויתעם

ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא
יקמנה: הנה ברך לקחתי וברך ולא
אשיבה: לא הכיט און כי עקב ולא
ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו
והרועת מלך בן: אל מויצאם ממערים
כהויעפת ראם לו: כי לא נחשבי עקב
ולא קסם בישראל כיעת יאמר ליעקב
ולא ישראל מה פעל אל: הן עם מלביא
יקום וכארי יתנשא לא ייטב עד
יאכל טרף ודם חללים ישתה:
ויאמר בלק אל בלעם נס קב לא
תקבנו נס ברך לא תכרכנו: וייען בלעם
ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך
לאמר כל אשר ידבר יהוה ארנו
אנשהו ויאמר בלק אל בלעם לכה
נא אקחך אל מקום אחר אולי ישר
בעני האלהים וקבתו לי משם ויקח
בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף
על פני הישימון: ויאמר בלעם אל
בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והבן
לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים:
ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל
פר ואיל במזבח: וירא בלעם כי טוב
בעני יהוה לברך את ישראל ולא
הלך בפעם בפעם לקראת נחשים
ויישת אל המדבר פניו: וישא בלעם
את עינו וירא את ישראל שכן
לישבטיו ותחי עליו רוח אלהים: וישא
משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם
הנבר שתם העין: נאם שמע אמריאל
אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים:

לכדד
לכדד
לכדד

לכדד
לכדד

לכדד
לכדד
לכדד

מה שבו אהלִיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתִּיךָ
 יִשְׂרָאֵל: כְּנָחִלִים גִּטְיוֹ כִּנְנֶתָ עַל־יְהוָה
 כְּאַהֲלִים נִשְׁעֵי הוּא כְּאַרְזִים עַל־יָמִים:
 וְלָמִים מִדְּלִי וְזָרְעוֹ בְּמִים רַבִּים וִירֵם
 מֵאַנְגְּמִלְכוֹ וְהַתַּשָּׂא מִלְכָּתוֹ אֶל מוֹצֵאוֹ
 מִמַּעֲרִים פָּתוּ עֲפָתָרָאס לֹא יֵאָבֵל גּוֹיִם
 עָרִיו וְיִצְמַתִּיהֶם יַעֲרֹס וְחִצּוֹ יִמְחֹץ:
 טִיעַ שֶׁכֶּב כְּאַרְיֵה וּכְלָבִיא מִי יִקְיָמֶנּוּ
 מִכִּרְכִּיךָ טָרֹף וְאַרְרִיךָ אֲדוֹר: וַיַּחַר אָפִי
 בְּלֶקְאֵל בִּלְעָם וַיִּסְפֹּק אֶת־כַּפְּיוֹ וַיֹּאמֶר
 בְּלֶקְאֵל בִּלְעָם לֶקֶב אִבִּי קִרְאֲתִיךָ זֹהֵנָה
 מִרְכַּת־כֶּרֶךְ זֶה־שֶׁלִּישׁ פִּעֻמִּים: וַיַּעֲתֶה טַח
 לֶךְ אֶל מְקוֹמָךְ אִמְרָתִי כִּבְדֵּךְ אֶכְבֹּדְךָ וְהֵנָּה
 מִנְעֶךָ יִהְיֶה מִכְבוֹד: וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־
 בְּלֶקְהֵל אֲנִי אֶל מִלֵּאכֶיךָ אִשְׁרֵי־שְׁלַחַת
 אֵלֶיךָ דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר: אִם־יִתֵּן לִי בִלְכֶךָ
 מִלֵּא כִיתוֹ כִּסֶּף וְזָהָב לֹא אוּבֹל לִעֲבֹר
 אֶת־פִּי יִהְיֶה לִּיעֲשׂוֹת טוֹבָה אוֹרִיעָה
 מִלִּבִּי אִשְׁרֵי־יִדְבַר יִהְיֶה אִתּוֹ אֲדַבֵּר:
 וַיַּעֲתֶה הַנָּבִי הוֹלֵךְ לַעֲמִי לֵכָה אִיעֲנֶךָ
 אִשְׁרֵי־יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה לִיעֲמֹךְ בְּאַחֲוִית
 הַיָּמִים: וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נֶאֱמַר
 בִּלְעָם כִּנְנֵי כִיעֵר וְנֶאֱמַר הַגִּבֹּר שֶׁתִּסְהַעֵן:
 נֶאֱמַר שְׁמַע אֲמַרִי אֶל וַיִּדְעַד עֵת עֲלִיֹן
 מִחֻזָּה שְׂדֵי יִחְזֶה נִפְלְאוֹ וְלֹאֵי עֵינָם:
 אֲרֹאֵנוּ וְלֹאֵ עֵתָה אֲשׁוּרֵנוּ וְלֹאֵ קְרוֹב
 דֶּרֶךְ כֹּנֶנֶב מִיַּעֲקֹב וְקֹסֶם שֶׁבִטְמִי שְׂדֵה
 וּמִחִין פֶּאֶתִי מִזֶּאֱבֹקֵר קֶרֶךְ כָּל־בְּנֵי־שֵׁת:
 וְהִי־אֲדוֹם יִרְשֶׁה וְהִי־יִרְשֶׁה שִׁעִיר
 אִבְיוֹ וַיִּשְׂרָאֵל יַעֲשֶׂה חֵיל: וַיִּרְדֵּ—
 מִיַּעֲקֹב וְהָאֲבִיד שְׂרִיד מִעִיר: וַיִּרְאֵ

את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית
גוים יעמלק ואחריתו עדי אבד ויורא
את הקניז וישא משלו ויאמר אירקן
מושבך וישים בסלע קנך כי אסיהיה
לבער קין עד מה אשור תשבך וישא
משלו ויאמר אויבי יחיה משמו אל
ויעם מיד כתים ויענו אשור ויענו עבר
וגם הוא עדי אבד ויקסב לעם וילך
וישב למקמו וגם בלק הלך לדרכו :

וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁטִים וַיַּחַל הָעַם
לַזְנוּת אֲלֻבְנוֹת מוֹאָב וַתִּקְרָאן לָעַם
לְזִכְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכַל הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לְאֱלֹהֵיהֶן וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר
וַיַּחֲרֹאף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה קַח אֶת מַלְאֲכֵי הָעַם
וְהוֹקַע אוֹתָם לַיהוָה נֹגֵד הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּשַׁב
חֲרוֹן אַף יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל שֹׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הֲרֹגוּ אִישׁ אֲנִישׁוֹ
הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר וְהָעֵה אִישׁ מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל אַחִיו אֶתְהַמְדִּיעַת
לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָל עַדְתּוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהָמָּה כֹּכָבִים פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּרָא
פִּנְחָס בֶּן אֱלִיעֶזֶר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן
וַיָּקָם מֵתוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֶמֶח בְּיָדוֹ
וַיָּבֹא אַחֲרֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל הַקִּבְרָה
וַיִּדְקָר אֶת יְשִׁנָּהּ אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל
וְאֶת הָאִשָּׁה אֶל קִבְתָּהּ וַתַּעֲזֹר הַמִּנְפֶּה
מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהִי וְהַמָּתִים נִמְנָפָה
אַרְבַּעַת וּשְׁמֹנֶה אֲלָף:

וידבר יהוה אל משה לאמר :

וידע	י	ידע	י	ידיע דעם גלילין	טוב יא לעבנען ביים עירא... לעבנען פארום
עד מה	ד	יס"ב	ד	עד מה אשר תשכך	עד מה יא תשכך לעבנען... וידע יעצא מה יא תשכך לעבנען
אלהות	ה	יס"ג	ה	ולקחת מבינותיו לבטח ב' בר	ולקחת מבינותיו לבטח ב' בר... וקחתן לעבנען... ב' בר... וקחתן לעבנען לבטח ב' בר

17

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲

קדמי

י
משה
בן

1
000
000

ו
מ
ו
ו
ו

ואפרים יעלה בלמדה ואפרים יכשל בענת ואפרים לזנויניא אל כורבכו
למשפחותם מנשה ואפרים ואפרים לע הוריש את ישוב
ואפרים ככר הנה

וחמיש מאות בני
יישנר למשפחתם תוליע משפחת
התוליע לפנה משפחת הפוני לישנ
משפחת הייטבי לשמן משפחת
השמרני אלה משפחת יישכר
לפקדיהם ארבעה ושישים אלה
וישנר מאות בני
זכור למשפחתם לסוד משפחת
הסודי לאלון משפחת האלני
ליחלאל משפחת היחלאליו אלה
משפחת הזכור לפקדיהם שישים
אלף וחמיש מאות בני
יוסף למשפחתם מנשה ואפרים בני
מנשה למכיר משפחת הככיר ומכיר
הוליד את גלעד לזלעד משפחת
הזלעדי אלה בני גלעד איעור
משפחת האייעורי לחלק משפחת
החלקיו ואשריאל משפחת האשראלי
ושנם משפחת השנמי ושמידע
משפחת השמידעי וחפר משפחת
החפרי ויזלפחד בן חפר לאהיו לו
בנים כי אם בנות ושם בנות זלפחד
מחלה ונעה חגלה מלכה ותריצה
אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים
וחמישים אלף ושבע מאות
אלה בני אפרים למשפחתם
לשותלח משפחת השותלחי לבנר
משפחת הבנרי לתחן משפחת התחני
ואלה בני שותלח לעזרן משפחת
העזרני אלה משפחת בני אפרים
לפקדיהם שנים וישישים אלף וחמש

מאות אלה בני יוסף למשפחתם
בני בנימן למשפחתם לבלע
משפחת הכלעי לאשבל משפחת
האשכלי לאחירם משפחת האחירני
לשפופם משפחת השופני לחופם
משפחת החופמי ויהיו בני בנימין
ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת
הנעמי אלה בני בנימן למשפחתם
ופקדיהם חמישה וארבעים אלף ושישים
מאות אלה בני דן
למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי
אלה משפחת דן למשפחתם
משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה
וישישים אלף וארבע מאות
בני אשר למשפחתם למנע
משפחת הימני לישוי משפחת
הישוי לבריעה משפחת הכריעי ולבני
בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל
משפחת המלכיאלי ושם נת אשר
שרח אלה משפחת בני אשר
לפקדיהם שלשה וחמישים אלף
וארבע מאות בני נפתלי
למשפחתם ליחזאל משפחת היחזאלי
לנעני משפחת הנעני ליער משפחת
היערי לשלם משפחת השלמי אלה
משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם
חמישה וארבעים אלף וארבע מאות
אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף
ואלף שבע מאות וישישים
וידבר יהוה אל משה לאמר לאלה
תחלק הארץ כנחלה במספר שמות

בנימין

בנימין

בנימין
בנימין
בנימין
בנימין

ולבנותי כיה אינשה לאלה היום לאלה תחלק
למנהגם לאלה השוכו איש לביתו וחברו לוי ימיו לאלה
שמותם בל כבוד וכל וקריא האדם בשמותם שמו את ראובן שמעון גד מנשה יוסף

במים לעצמהם הם מי מריבת קדש
וידבר משה אל
יהוה לאמר יפקד יהוה אלהי הרוחות
לכל בשר איש על העדה אשר יצא
לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יצא
ואשר יבאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן
אשר אין להם רעה ויאמר יהוה אל
משה קח לך את יהוה שבע בן ענן איש
אשר דוחפו וסמכת את ידך עליו
והעמדת אותו לפני עור הכהן ולפני
כל העדה וצויתיה אתו לעצמהם ונתתה
מהורד עליו למען ישמעו כל עדת בני
ישראל ולפני עור הכהן יצמד וישאל
לו כמטפט האורים לפני יהוה על פיו
יצאו ויצל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל
אתו וכל העדה וייעש משה כאשר
צוה יהוה אתו ויקח את יהוה שבע בן ענן
לפני עור הכהן ולפני כל העדה
ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר
צוה יהוה בד משה
וידבר יהוה אל משה לאמר יצא את בני
ישראל ואמרת להם את קרבני לחמי
לאש ידח נחחי תשמרו להקריב לי
כמו צדו ואמרת להם זה האשה אשר
תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים
שנים ליום עלה תמיד את הכבש אחד
תעשה בקר ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים ויעשירית האפה סלת
למנחה כלולה בשמן טהור רביעית
ההין עלת תמיד העשיה בחר סיני
לריח נחח אשה ליהוה ונסכו רביעת

ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך
שכר ליהוה ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו
תעשה אשה ריח נחח ליהוה
וביום השבת שני כבשים בני שנה
תמימים ושני עשרנים סלת מנחה
כלולה בשמן ונסכו עלת שנת בשנתו
על עלת התמיד ונסכה
וכראש יחד שיכם תקריבו עלה ליהוה
פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימים וישלישה
עשרנים סלת מנחה כלולה בשמן לפי
האחד ושני עשרנים סלת מנחה כלולה
בשמן לאיל האחד ועשרון עשרון
סלת מנחה כלולה בשמן לכבש האחד
עלה ריח נחח אשה ליהוה ונסכיהם
חצי ההין יהיה לפרו ושלישת ההין
לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת
חדש בחדש לחדש שנה ושני עשר
ענים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד
ויעשה ונסכו
הראשון בארבעה עשר יום לחדש
פסח ליהוה ובחמישה עשר יום לחדש
הזה חגי שבעת ימים מצות יאכלו בני
הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה
לא תעשו וזה קרבנתם אשה עלה ליהוה
פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה
כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם
ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו

עשרון עשרון תעשה לכבש האחד
 לשבעת הכבשים וישעיר הטאט
 אחד לכפר עליכם מלכד עלת הבקר
 אשר לעלת התמיד תעשו את אלה
 כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם
 אישה ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד
 יעשה ונסכו וביום השביעי מקרא
 קדש יהיה לכם כלמלאכת עבודה לא
 תעשו וביום הכבדים
 בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
 כשבעתכם מקרא קדש יהיה לכם
 כלמלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם
 עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר
 שנים איל אחד שבעה כבשים בני
 שנה ומנחתם סלת כלולה בשמן
 שלשה עשרנים לפר האחד שני
 עשרנים לאיל האחד עשרון עשון
 לכבש האחד לשבעת הכבשים
 ישעיר עזים אחד לכפר עליכם מלכד
 עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים
 יהיו לכם ונסכיהם
 ובהשביעי באחד לחדש
 מקרא קדש יהיה לכם כלמלאכת
 עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה
 לכם ויעשיתם עולה לריח ניחח ליהוה
 פרים בני בקר אחד איל אחד כבשים בני
 שנה שבעה תמימים ומנחתם סלת
 כלולה בשמן שלשה עשרנים לפר
 שני עשרנים לאיל וועשרון אחד
 לכבש האחד לשבעת הכבשים
 וישעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם

ובעשור
 לחדש

מלכד עלת החדש ומנחתה ועלת
 התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם
 לריח ניחח אישה ליהוה
 ובעשור לחדש השביעי והמקרא
 קדש יהיה לכם ויעשיתם את נפשותיכם
 כלמלאכה לא תעשו והקרבתם
 עולה ליהוה ריח ניחח פרים בני בקר
 אחד איל אחד כבשים בני שנה
 שבעה תמימים יהיו לכם ומנחתם
 סלת כלולה בשמן שלשה עשרנים
 לפר שני עשרנים לאיל האחד עשון
 עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים
 ישעיר עזים אחד חטאת מלכד חטאת
 הכפרים ועלת התמיד ומנחתה
 ונסכיהם ובהשביעי
 עשור יום לחדש השביעי מקרא
 קדש יהיה לכם כלמלאכת עבודה
 לא תעשו וחנותם חנ ליהוה שבעת
 ימים והקרבתם עולה אישה ריח
 ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה
 עשר אילים שנים כבשים בני שנה
 ארבעה עשר תמימים יהיו ומנחתם
 סלת כלולה בשמן שלשה עשרנים
 לפר האחד לשלשה עשר פרים שני
 עשרנים לאיל האחד לשני האילים
 ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה
 עשר כבשים וישעיר עזים אחד
 חטאת מלכד עלת התמיד מנחתה
 ונסכיהם וביום השני
 פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים
 כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים

ובעשור
 לחדש

כלי זהב ויבאו אל משה ואל אלעזר ויבאו אתו אל אהל מועד ויבקעו שלשת דגלים ויבאו אל משה ואל אלעזר ויבאו אתו אל אהל מועד ויבקעו שלשת דגלים

ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מיצא כלי זהב או כסף ונמיד טבעת עזל וכומז לכפר על נפשותינו לפני יהוה ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות אנשי הצבא כזו איש לו ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל מועד וזכרון לבני ישראל לפני יהוה וזמקנה רבה היה לבני ראובן ולבני גד עתה נאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל משיאי העדה לאמר יעטרות ודיבן ויעזר ונסרה וחשבון ואלעלה ושכם וגכו ובעני הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעטין מקנה ויאמרו אם מיצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעברנו את הירדן ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבנו פה ולמה תנואון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נקם

להם יהוה ככה עשו אבותיכם בשלח אתם מקדש ברנע לראות את הארץ ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויבאו את לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה ויחר אף יהוה ביזם ההוא וישמע לאמרו אסיראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשב עתי לאנחנו ליעזק וליעקב כי לאמלאו אחרי מלתי כלב בן יפנה הקניזי ויהושיע בן נון כי מלאו אחרי יהוה ויחר אף יהוה בישראל וינעם כמדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה הרע בעיני יהוה והנה קמתם תחת אבותיכם תרכות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף יהוה אל ישראל כי תשובו מאחרי ויסף עוד להעדרו כמדבר וישחתם לכל העם הזה ויגשו אלי ויאמרו עדות יצאנו נבטה למקננו פה וערים לטפנו ואנחנו נחליץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אס הכיאנס אל מקומם וישב טפנו בערי המצור מפני ישי הארץ לא נשוב אל כתינו עד התחל בני ישראל איש נחלתו כי לא נחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחיה ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה

מל
מל
מל

מל
מל
מל

מל
מל
מל

מל
מל
מל

מל
מל
מל

מל
מל
מל

ולעבדיך וינעם ולמה ולמה תנואון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נקם

גלעד... וילכו בני מדין בן ענשה... ויבאו הגלעד... ויבאו בני מדין בן ענשה... ויבאו הגלעד...

למלחמה ויעברו לכם כל חלוצי ארץ
הירדן לפני יהוה עד הורישו את ארץ מנפני
ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו וייתם
נקים מיהוה ומישראל והיתה הארץ
הזאת לכם לאחזה לפני יהוה ואם
לא תעשו כן הנה תטאתם ליהוה
ודיעו חטאתכם אשר תמצאו אתכם
בנו לכם ערים לטפכם ונדרת ליצאכם
והיצא מפיהם תעשו ויאמרו בני עד
ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך
יעשו כאשר אדע מנה: טפנו נשינו
מקננו וכל בהמתנו יהיו שם בערי
הגלעד: ויעבדיך יעברו כל חלוצי צבא
לפני יהוה למלחמה כאשר אדענו:
ויצו להם משה את אליעזר הכהן
ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות
המטות לבני ישראל ויאמר משה
אלהם אם יעברו בני עד ובני ראובן אתכם
אתה וכל חלוצי למלחמה לפני יהוה
ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם
את ארץ הגלעד לאחזה ואם לא
יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתכם
בארץ כנען: ויענו בני עד ובני ראובן
לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך
כן עשה: נחנו נעבר חלוצים לפני
יהוה ארץ כנען ואתנו אחוזת נחלתנו
מעבר לירדן: ויתן להם משה לבני
עד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה
בן יוסף את ממלכת סיחן מלך האמורי
ואת ממלכת עוג מלך הכנען הארץ
לעריה כנולת ערי הארץ סביב:

ויבנו בני עד את דין ואת עטרת ואת
ערי עד: ואת עטרת שופן ואת יעור
וינכחה: ואת בית נמרה ואת בית הרן
ערי מבצר ונדרת צאן: ונכנו ראובן
בנו את חשבון ואת אלעל ואת
קריתים: ואת נבו ואת בעל מעון
מוסכת שסואת שבמה ויקראו
בשמת את שמות הערים אשר בנו:
וילכו בני מדין בן מנשה על עדה וילכו
ויורשו את האמרי אשר בה: ויתן משה
את הגלעד למכיר בן מנשה ויישב בה:
ויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותיות
ויקרא אתהן חותי איר: ונכח הלך
וילכד את קנת ואת כנתיה ויקרא לה
נכח בשמו:
אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו
מארץ מצרים לעבאתם ביד משה
ואהרן: ויכתב משה את מוצאיהם
למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם
למוצאיהם: ויסעו מרעמסס בחדש
הראשון בחמשה עשר יום לחדש
הראשון ממחרת הפסח יצאו בני
ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים:
ומצרים מקברים את אשר הנה יהוה
בהם כל בכור ובאלהיהם עשה
יהוה שפטים: ויסעו בני ישראל
מרעמסס ויחנו בסכת: ויסעו בני
מסכת ויחנו באתם אשר בקצה
המדבר: ויסעו מאתם ויישב
על פי החירת אשר על פני
בצל צפון ויחנו לפני מדין:

כח
כח
כח
כח

ויבנו ישראל יצא יום... וילכו בני מדין בן ענשה... ויבאו הגלעד... ויבאו בני מדין בן ענשה... ויבאו הגלעד...

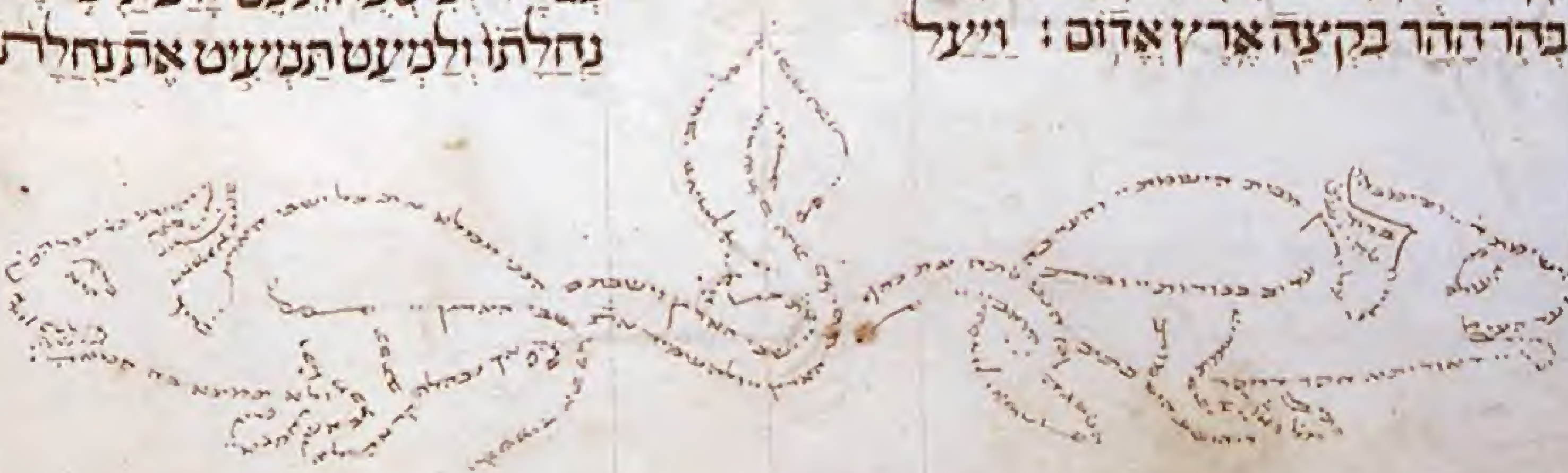

ויסעו מפני החירות ויגברו בתוך הים
המדברה וילכו דרך שלשת ימים
כמדבר אתם ויחנו במרה: ויסעו ממרה
ויבאו אלמה ובאילם שתיים עשרה
ענת מים ושבעים תמרים ויחנו שם:
ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף: ויסעו
מים סוף ויחנו במדבר סין: ויסעו ממדבר
סין ויחנו בדפקה: ויסעו מדפקה ויחנו
באלוש: ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם
ולא היה שם מים לעם לשתות: ויסעו
מרפידם ויחנו במדבר סיני: ויסעו ממדבר
סיני ויחנו בקברות התאוה: ויסעו
מקברות התאוה ויחנו בחצרת ויסעו
מחצרת ויחנו ברמתה: ויסעו מרמתה
ויחנו ברמן פרץ: ויסעו מרמן פרץ
ויחנו מלבנה: ויסעו מלבנה ויחנו מפרסה:
ויסעו מפרסה ויחנו בקהלתה: ויסעו
מקהלתה ויחנו בחר שפר: ויסעו מחר
שפר ויחנו בחררה: ויסעו מחררה
ויחנו במקהלת: ויסעו ממקהלת ויחנו
בתחת: ויסעו מתחת ויחנו בתרה: ויסעו
מתרה ויחנו במתקה: ויסעו ממתקה
ויחנו בחשמנה: ויסעו מחשמנה
ויחנו במסרות: ויסעו ממסרות ויחנו
בבני יעקן: ויסעו מבני יעקן ויחנו בחור
העדר: ויסעו מחר העדר ויחנו
ביטבתה: ויסעו מיטבתה ויחנו
בעברנה: ויסעו מעברנה ויחנו בעצן
גבר: ויסעו מעצן גבר ויחנו במדבר
עין הוא קדיש: ויסעו מקדיש ויחנו
בהר ההר בקצה ארץ אדום: ויעל

כח
כח
כח
כח
כח

אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה
וימת שם בשנת הארבעים לצאת
בני ישראל מארץ מצרים בחדש
החמישי באחד לחדש: ואהרן בן
שלש ועשרים ומאת שנה במותו
ההר: וישמע הכנעני
מלך ערד והוא ישב בגב בארץ ענע
בבא בני ישראל: ויסעו מהר ההר
ויחנו בצלמנה: ויסעו מצלמנה ויחנו
בפונן: ויסעו מפונן ויחנו באטר:
ויסעו מאטר ויחנו בעי העברים
בגבול מואב: ויסעו מעי העברים
בדיבן: ויסעו מדיבן ויחנו
בעלמן דבלתמה: ויסעו מעלמן
דבלתמה ויחנו בהרי העברים לפני
נבו: ויסעו מהרי העברים ויחנו
בערבת מואב על ירדן רחוב ויחנו
על הירדן מבית הישמית עד אצל
השטים בערבת מואב:
וידבר יהוה אל משה בערבת
מואב על ירדן רחוב לאמר: דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם
עברים את הירדן אל ארץ כנען:
והורשתם את כל יבש הארץ מפענע
ואכרתם את כל מושבותם ואת כל
עלמם מסכתם תאכדו ואת כל בנותם
תשמידו: והורשתם את הארץ
וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ
לרשת אתה: והתנחלתם את הארץ
בגורל למשפחתכם לזב תרבו את
נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו

כח
כח
כח

1915

90-32766-9
9-82-546

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

1
2
3
4

0217

י"ה באדר ב' שנה" בועזתי עשרה שנה ל'נד קיתו - בעשתי עשרה שנה" וזאבד אשר יקשהאם" והדבר אשר דברנו" והדבר הזה לא" ונפא ינד קדש ברנ" ואת הנעים אשר נבא" ואל היער נבא"

וְכִי יִמָּנֵחַ
וְכִי יִמָּנֵחַ
וְכִי יִמָּנֵחַ

10

בנישתי
והדיבר
יגבא

לַעֲלֹת וְתִמְדּוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
וְתִרְגְּנוּ כְּאֵלֵיכֶם וְתִאמְרוּ כִּשְׁנֵי אֶת
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לִתֵּת אֶת־נוֹכַח הָאָמֶר לְהַשְׁמִידֵנוּ :
אֲנִי אֲנִי עָלִים אֲחִינוּ הַמָּסוּ אֶת־
לִבֵּנוּ לֵאמֹר עִם גְּדוֹל וְרַם מִמֶּנּוּ עֲרִים
נִלְתָּ וְנִצֹּרֶת בְּשָׁמַיִם וְנִסְבְּנוּ עֲנָקִים
וְאִנּוּ שָׁם וְאָמַר אֲלֵכֶם לֹא תִעַרְצוּן
וְלֹא תִירָאוּן מֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִלָּךְ
לִפְנֵיכֶם הוֹאִילָחֶם לָכֶם כָּל אִישׁ—
עֲשֵׂה אֶתְכֶם בְּמִצְרַיִם לִעֲנֵיכֶם וְנִמְדּוּ
אִשְׁרָאִית אִשְׁרָאֵל נִשְׁאָךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ
כְּאִשְׁרֵי יִשְׂרָאֵל אִשְׁרָאֵל אֲתִבְנוּ כָּל הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר הִלַּכְתֶּם עַד בָּאֲכֶם עַד הַמָּקוֹם
הַזֶּה וְכִדְבַר הַזֶּה אֵינְכֶם מֵאֲמִינִים בִּיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם הִלָּךְ לִפְנֵיכֶם נִדְרָךְ לְתוֹר
לָכֶם מִקּוֹם לְחֶנְתְּכֶם כְּאִשְׁרֵי לִילָה לְרֹאשִׁית
נִדְרָךְ אִשְׁרֵי תִלְכּוּבָה וְכַעֲנֵן יוֹמָם :
וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דְּבָרֵיכֶם וַיִּקְרָא
וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר אֲסִירָאֵה אִישׁ בְּאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה הַדֹּר הַזֶּה הוֹדָה אֶת־הָאָרֶץ
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לִתֵּת לְאַבְרָהָם
וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב וַיִּפְעֵהוּ אִירָאֵה וְלֹא אֶתֵּן
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּרְכָה בָּהּ וְלִבְנֵי יַעֲקֹב
אֲשֶׁר מֵלֵא אַחֲרֵי יְהוָה וְנִסְבְּנוּ הַתֶּאֱנָף
יְהוָה בְּעַלְלֵכֶם לֵאמֹר נִסְבְּנוּ אֶת־הַנֶּאֱמָר
שָׁם יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן הָעַמֵּד לִפְנֵיךְ הוּא
כֹּה־שֵׁמָּה אֲתוּ חֹזֵק בִּיהוָה וְנִחַלְנוּ
אֶת־יִשְׂרָאֵל וְנִטְפַּכֶם אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם
לְבִי יְהוָה וְנִבְנֶה אִישׁ לְאִידֵעוֹ הַיּוֹם
טוֹב וְרַע הֵמָּה יִבְאוּ שֵׁמָּה וְלֵהֶם

אֲתִנֶּנָּה וְהֵם יִירְשׁוּהָ וְאַתֶּם פָּנּוּ לָכֶם
וְסָעוּ הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יָם סוּף : וְתִעַזְבוּ
וְתִאמְרוּ אֵלֵי חֲטָאֵנוּ לִיהוָה אֲנַחְנוּ
נַעֲלָה וְנִלְחַמְנוּ כָּל אִישׁ צִוּנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְתִחַצְרוּ אִישׁ אֶת־כָּל מִלְחָמָתוֹ
וְתִהְיֶנּוּ לַעֲלֹת הַהָרָה וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלֵי אֲמַר לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא תִלְחָמוּ
כִּי אֵינֶנּוּ בְּקֶרְבְּכֶם וְלֹא תִנָּפּוּ לִפְנֵי
אֵיבֵיכֶם וְאִדְבַּר אֵלֵיכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם
וְתִמְדּוּ אֶת־פִּי יְהוָה וְתִזְדָּרוּ וְתַעֲלוּ הַהָרָה
וַיִּצָּא הָאָמֶר יֵשׁבְבֶהָר הַהוּא לִקְרֹאתָנִי
וַיִּרְדּוּ אֶתְכֶם כְּאִשְׁרֵי תַעֲשִׂיהָ הַדְּבָרִים
וַיִּכְתּוּ אֶתְכֶם בְּשִׁיעִיר עַד חֶרְמָה וְתִשְׁנֶנּוּ
וְתִכְנוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא שְׁמַע יְהוָה
בְּקֹלְכֶם וְלֹא הֶאֱזִין אֵלֵיכֶם וְתִשְׁכּוּ
בְּקִדְשֵׁי מִיִּם וּבִמִּים כִּימֵי אִישׁ—
וַיִּשְׁבַּתֶּם וְנִפְּן וְנִסְעַתֶּם הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יָם
סוּף כְּאִשְׁרֵי דְבַר יְהוָה אֵלֵי וְנִסְבְּנוּ אֶת־
הַדְּשִׁיעִיר יָמִים רַבִּים : וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלֵי לֵאמֹר וְכִלְכַּסְתֶּם אֶת־הָהָר
הַזֶּה פָּנּוּ לָכֶם צַפְנָה וְאַתֶּם הָעַם עֲלֵאמוּ
אֲתֶם עֲנִיִּים בְּגִבּוֹל אֲחֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הַיִּשְׁכִּים בְּשִׁיעִיר וַיִּירָאוּ מִכֶּם וְנִשְׁמָחוּ
מֵאֲדָה וְלִתְעוּרָם כִּי לֹא אֶתֵּן לָכֶם
מֵאֶרֶץ עַד מִדְבָּרָה כְּפָדֵךְ כִּי יוֹשֵׁה לִעֲשׂוֹ
נָתַתִּי אֶת־הַדְּשִׁיעִיר אֲכַל תִּשְׁכְּרוּ מֵאֲתֶם
בְּכֶסֶף וְאֲכַלְתֶּם וְנִסְבְּנוּ מִכֶּם מֵאֲתֶם
בְּכֶסֶף וְיִשְׁתִּיתֶם : כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיךְ בִּרְכֵן
בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדְךָ יִדְעַלְכֶם אֶת־הַמִּדְבָּר
הַזֶּה הוֹדָה אֲרִבְעִים שָׁנָה יְהוָה
אֱלֹהֵיךְ עִמָּךְ לֹא חִסְרָת דְּבַר :

וַיִּנָּחֵם יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְעַתָּה אֲמַר אֶל הָעָם כֹּכֵהוּ וְאָמְרוּ אֵלַי וְאָמַרְתִּי אֲלֵהֶם וְאָמְרוּ אֵלַי וְאָמַרְתִּי אֲלֵהֶם וְאָמְרוּ אֵלַי וְאָמַרְתִּי אֲלֵהֶם וְאָמְרוּ אֵלַי וְאָמַרְתִּי אֲלֵהֶם

וַיִּנָּחֵם יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְעַתָּה אֲמַר אֶל הָעָם כֹּכֵהוּ וְאָמְרוּ אֵלַי וְאָמַרְתִּי אֲלֵהֶם וְאָמְרוּ אֵלַי וְאָמַרְתִּי אֲלֵהֶם וְאָמְרוּ אֵלַי וְאָמַרְתִּי אֲלֵהֶם וְאָמְרוּ אֵלַי וְאָמַרְתִּי אֲלֵהֶם

49-1076

אֲרָצוֹ וַיֵּצֵא סִיחִן לִקְרֹאתָנוּ הוּא

והיה עמו למלחמה יהיה ויתנהו יהוה
אלהינו לפענו ונדך אתו ואתבנו ואת
כל עמו ונלכד את כל עריו בער
ההוא ונחרס את כל עיר מתם והנשים
והטף לא השארנו שריד ורק הבהמה
בזונו לנו ושלל הערים אשר לכדנו
מערער אשר על שפת נחל ארנן
והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא
היתה קריה אשר ישגה ממנו את
הכל נתן יהוה אלהינו לפענו רק
אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד
נחל יבקו וערי ההר וכל אשר צורה
יהוה אלהינו ונפנו ונעל דרך הבשן
ויצא עונמלך הבשן לקראתנו הוא
וכל עמו למלחמה אדרעי ויאמר
יהוה אלי אל תירא אתי כי ביד נתתי
אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית
לזכאשר עשית לסיוח מלך האמרי
אשר יושב בחשבון ויתן יהוה אלהינו
מיד וגם את עונמלך הבשן ואת כל
עמו ונכחו עד בלתי השאיר לו שריד
ועלד את כל עריו ובעת ההוא לא
היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם
ששים עיר כל חבל ארנב ממלכת
עונבשן כל אלה ערים בעררת
חומה גבהה דלתים ובריח לכד מערי
הפרי והרבה מאד ונחרס אותם
כאשר עשינו לסיוח מלך חשבון
החרס כל עיר מתם הנשים והטף
וכל הבהמה ושלל הערים בזונו לנו
ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני

מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מעל
ארנן עד הר חרמון עידנים יקראו
לחרמון שרן והאמרי יקראו לו שני
כל ערי המישור וכל הגלעד וכל הבשן
עד סלסה ואדרעי ערי ממלכת עונ
בבשן כי רק עונמלך הבשן נשאר
מיתר הרפאים הנה ערשו ער שברול
הלה הוא פרפת בני עמון תשע אמות
ארבה וארבע אמות רחבה באמרת
איש ואת הארץ הזאת ירשנו בעת
ההוא מערער אשר על נחל ארנן
וחצי הר הגלעד ועריו נתתי לראובן
ולעדי ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת
עוננתתי לחצי שבט המנשה כל
חבל הארנב למל הבשן ההוא יקרא
ארץ רפאים יאיר בן מנשה לקח את
כל חבל ארנב עד גבול הנשור
והמעבתי ויקרא אתם על שמו את
הבשן חות יאיר עד היום הזה וולמכו
נתתי את הגלעד ולד ראובן ולעדי נתתי
מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל
וגבול ועד יבקו הנחל גבול בני עמון
והערבה והירדן וגבול מכנרת ועד ים
הערבה ים המלח תחת אשדוד הפספס
מזרח ההוא ואתם אתכם בעת ההוא לאמו
יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ
הזאת לרשתה חלוצים תעברו
לפני אחיכם בני ישראל כל
בני חיל ורק נשיכם וטפכם ומקנכם
ידעת כי מקנה רב לכם יישבו
בעריכם אשר נתתי לכם

הלה הוא ברכת בני עמון
ולד ראובן ולעדי נתתי
מן הגלעד ועד נחל ארנן
תוך הנחל וגבול ועד יבקו
הנחל גבול בני עמון והערבה
והירדן וגבול מכנרת ועד ים
הערבה ים המלח תחת אשדוד
הפספס מזרח ההוא ואתם
אתכם בעת ההוא לאמו יהוה
אלהיכם נתן לכם את הארץ
הזאת לרשתה חלוצים תעברו
לפני אחיכם בני ישראל כל
בני חיל ורק נשיכם וטפכם
ומקנכם ידעת כי מקנה רב
לכם יישבו בעריכם אשר
נתתי לכם

ג
נס
נס
ג
דדשו
טוב
ידין

יפן תש"א יפן תש"א יפן תש"א יפן תש"א יפן תש"א
יפן תש"א יפן תש"א יפן תש"א יפן תש"א יפן תש"א
יפן תש"א יפן תש"א יפן תש"א יפן תש"א יפן תש"א

קול ויניח לכם את בריתו אשר צוה
אתכם לעשות עשרת הדברים
ונתתם על שני לחות אבנים ואת
צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם
הקים ומשפטים לעשותכם אתם
בארץ אשר אתם עברים שמד
לרשתה ונשמדתם מאד לנפשתיכם
מלאראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה
אליכם בחרב מתוך האש פן תשחתון
ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל
תבנית זכר אונקפה ותבנית כל בהמה
אשר בארץ תבנית כל צפור כנף
אשר תעוף בשמים תבנית כל דומם
באדמה תבנית כל דגה אשר במים
מתחת לארץ ופן תשא עינך
השמימה וראית את השמש ואת
הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים
ונדחת והשתחוית להם ועבדתם
אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל
העמים תחת כל השמים ואתכם
לקח יהוה ויצא אתכם ממצרים
ממצרים להיות לו ליגם עולה ביום
הזה ויהוה התאגף בי על דברכם
וישבע לבלי עבר את הירדן ולבלי
בא אל הארץ הטובה אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה כי אנכי מרת
בארץ הזאת אינני עבר את הירדן
ואתם עברים וירשתם את הארץ
הטובה הזאת השמרו לכם פן תשחחו
את ברית יהוה אלהיכם אשר ברית
עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל

אשר יצו יהוה אלהיך כי יהוה אלהיך
אש אכלה הוא אל קנא
כי תוליד בנים ובני בנים ועושיתם נאון
והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל
ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך
להכעיסו העידתי לכם היום את
השמים ואת הארץ כי אבד האבדון
מהר מעל הארץ אשר אתם עברים
את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון
ימים עליה כי השמד תשמדון והפנין
יהוה אתכם בעמים ונשאתם מתי
מספר בני ישראל אשר ינה יהוה אתכם
שמה ועבדתם שם אלהים מעשה
ידי אדם עין ואכן אשר לא יראו
ולא ישמעו ולא יאכלו ולא יריחו
ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת
כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך ובצר
לך ומצאוך כל הדברים דאלה באחרית
הימים ושטת עד יהוה אלהיך ושמעת
בקלויכי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך
ולא ישחיתך ולא יטבח את ברית אביתך
אשר נשבע להם כי שאל נא לימים ואשנע
אשר הווי לפעך למן היום אשר נרא אלהים
אדם על הארץ ולמקנה השמים ועקנה
השמים הנהיה כדבר הנדול הזה אונקשם
כמהו השמים עם קול אלהים מדבר מתוך
האש כאשר שמעת אתה ויחי אונקפה
אלהים לבוא לקחת לך ימקרב בני במסות
באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה
ובזרוע נטויה ובמורא יסע לים ככל אשר
עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך

השמימה יפן תש"א יפן תש"א יפן תש"א יפן תש"א יפן תש"א
יפן תש"א יפן תש"א יפן תש"א יפן תש"א יפן תש"א
יפן תש"א יפן תש"א יפן תש"א יפן תש"א יפן תש"א

אלהיך לישוא כי לא יעקה יהוה את
אשר ישא את שמו לישוא
שמור את יום השבת לקדשו
כאשר צוה יהוה אלהיך: ששת ימים
תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום
השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה
כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך ושוורך וחמורך וכל בהמתך
ועון אשר בשעריך למען ינוח עבדך
ואמתך כמון: וזכרת כי עבד היית
בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך
משם ביד חזקה ובזרע נטויה על כן
צוה יהוה אלהיך לעשות את יום
השבת: כד אתאנך
ואתאמך כאשר צוה יהוה אלהיך
למען יאריכון ימך ולמען יטב לך
על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך:

לא תרצה:

ולא תנאף:

ולא תגנב:

ולא תענה ברעך עד שוא:

ולא תחמד אשת רעך

ולא תתאוה בית רעך

שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל
אשר לרעך: את הדברים

האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר

מתוך האשה הענק והערפל קול גדול

ולא יסף וכתבם על שני לוחות אבנים

ויתנם אלי: ויהי כשמעכם את הקול

מתוך החושך וההר בער באש ותקרבון

אלי מלדאשי שבעים וזקנכם:

ותאמרו הן הראש יהוה אלהינו את
כדו ואת עולו ואת קלו שמענו מתוך
האש היום הזה ראינו כי דבר אלהים
אתה אדם והיו ועתה למה נמות כי
תאכלנו האשה העלה הזאת אם יספיק
אנחנו לישמע את קול יהוה אלהינו
עוד ומתנו: כי מי כל בשר אשר שמע
קול אלהים חיים מדבר מתוך האש
כמעט ויהי: קרב אתה וישמע את כ
אשר יאמר יהוה אלהינו ואת הדבר
אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו
אליך ושמענו ועשינו: וישמע יהוה
את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר
יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם
הזה אשר דברו אליך השיבו כל אשר
דברו: מי יתן והיה לכם זה להם ליראה
אתי ולשמר את כל מצוותי כל הימים
למען יטב להם ולבניהם לעלם: לך
אמר להם שובו לכם לאהליכם:
ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך
את כל המצוות והחקים והמשפטים
אשר תלמדם ועשו בארץ אשר
אנכי נתן להם לרשתה: ושמרתם
לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם
אתכם לא תסרו ימין ושמאל: בכל
הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם
תלכו למען תחיון וטוב לכם והארבתם
ימים בארץ אשר תירשון: וארצ
המצוה החקים והמשפטים אשר
צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות
בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:

אמר

קדש

לשון

דבר

היה

היה

היה

היה

היה

קול גדול ולא יסף "מלאך י" להראות את שמואל " ויהי כשמעכם את הקול " ואין ואחד מן העם "

ולא יסף " ולא יסף שור לדעושה " ויהי כשמעכם את הקול " ואין ואחד מן העם "

A decorative initial 'C' in red ink. The letter is formed by a thick red line that curves around a central square frame. The frame is also outlined in red. The entire initial is surrounded by intricate scrollwork and floral patterns, also in red ink. The background is parchment-colored with some faint, illegible text visible in the upper right corner.

١٠٠

ع
م
م

2013 10 20

۱۳۰۲

١٥٦

לך אשה כל עין "

$\frac{1}{x^2} = x^{-2}$

הנה יתן לך ומה יתן לך לשון ימיה

למען קייט אירך הייס או לעס - בוד זיך אדער
אם נעבש בו זיך אם שוידר לילא איך -
בל תארין ישרהון זיך ויפחד זיך " אם

ולא תתחנן כס פתך לא תתן לבט ותתן
לא תקח לבנך כי יסור את בנך מאחרי
ועברו אלהים אחרים וחרה אף יהוה
בכם והשמידך מהר ופיאם כהתעשו
להם מזבחתיהם תתצו ומזבחתם תשמו
ואשיריהם תערעון וגם יליהם תשרפון
כאש כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
בדבחר יהוה אלהיך להיות לך לעם
סגולה מכל העמים אשר על פני
האדמה לא מרבכם מכל העמים
חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם
המעט מכל העמים כי מאהבת יהוה
אתכם ומשמרו אתה שבעה אשר
נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם
מירחוקה ויפדך מבית עבדים מיד
פריצה מלך מצרים וידעת כי יהוה
אלהיך הוא אלהים האל הנאמן
שטר הנבית והחסד לאהבו ולשמו
מצותו לא לפי דור ומשלם לשנאיו
אל פניו להאכידו לא יאחר לשנאו
אל פניו ישלם לו וישמרת את המצוה
ואת החקים ואת המשפטים אשר
אנכי מצוך היום לעשותם
והיה עקב תשמיעון את המשפטים
האלה ושמרתם ועשיתם אתם וישמו
יהוה אלהיך לך את הנבית ואת החסד
אשר נשבע לאבותיך ואהבך וברכך
והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך
דגנך ותירשך ויצחקך שער אלפיך
ועשתרת צאנך על האדמה אשר
נשבע לאבותיך לתת לך ביום תהיה

מכל העמים לא יהיה כך עקרו ועקרה
ובנהסתך וזה סיר יהוה ממך כל חלי
וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת
לא ישימם כך ועתה נכל שנאך
ואכלת את כל העמים אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא תחוס ענך עליהם
ולא תעבר את אלהיהם כי מוקש הוא
לך כי תאמר בלבבך רבים
הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם
לא תירא מהם וזכר תזכר את אשר
עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל
מצרים המפסת הנגלית אשר ראו
עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה
והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה
אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל
העמים אשר אשר אתה ירא מפניהם וגם
אתה צרעה ישלח יהוה אלהיך כנס עד
אנד הנשארים והנסתרים מפניך לא
תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך
אל גדול ונורא ונשלי יהוה אלהיך את
הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל
כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה
ועתה יהוה אלהיך לפעך והמם מהומה
גדלה עד השמים ונתן מלכיהם בידך
והאבדת את שמם מתחת השמים לא
יתיצב איש בפניך עד השמך אתם
גם לי אלהיהם תשרפון כאש לא תחמו
בסף וזהב עליהם ולקחת לך פז תוקש
כזבית ויעבת יהוה אלהיך הוא ולא תבא
תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ
תשקצנו ותעבת תעבנו כי חרם הוא

ולא תתחנן כס פתך לא תתן לבט ותתן
לא תקח לבנך כי יסור את בנך מאחרי
ועברו אלהים אחרים וחרה אף יהוה
בכם והשמידך מהר ופיאם כהתעשו
להם מזבחתיהם תתצו ומזבחתם תשמו
ואשיריהם תערעון וגם יליהם תשרפון
כאש כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
בדבחר יהוה אלהיך להיות לך לעם
סגולה מכל העמים אשר על פני
האדמה לא מרבכם מכל העמים
חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם
המעט מכל העמים כי מאהבת יהוה
אתכם ומשמרו אתה שבעה אשר
נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם
מירחוקה ויפדך מבית עבדים מיד
פריצה מלך מצרים וידעת כי יהוה
אלהיך הוא אלהים האל הנאמן
שטר הנבית והחסד לאהבו ולשמו
מצותו לא לפי דור ומשלם לשנאיו
אל פניו להאכידו לא יאחר לשנאו
אל פניו ישלם לו וישמרת את המצוה
ואת החקים ואת המשפטים אשר
אנכי מצוך היום לעשותם
והיה עקב תשמיעון את המשפטים
האלה ושמרתם ועשיתם אתם וישמו
יהוה אלהיך לך את הנבית ואת החסד
אשר נשבע לאבותיך ואהבך וברכך
והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך
דגנך ותירשך ויצחקך שער אלפיך
ועשתרת צאנך על האדמה אשר
נשבע לאבותיך לתת לך ביום תהיה

ולא יבדת לו נשים - ולא ישקך זר נקי - ולא תחוס וניכר נפש בנפש - ולא אבה ש אלהיך לשמוע אל בלעם
ולא תסור מכל הדברים - ולא נתן יי לבס לב לדעת - ולא תחוס לבדכם אכזבי - ולא תעבר לים הים לאמר -
ולא קם נבוא עיר פשרל כפשה -

בְּלִי הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִי מֵצֵוְךָ הַיּוֹם
תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחֲיוּ וּרְבִיתֶם
וּבֵאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם וְזָכַרְתָּ אֶת כָּל
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה
אַרְבַּעִים שָׁנָה בְּמַדְבַּר לְמַעַן עֲנֶתְךָ
לִנְסֹתְךָ לֵדַעַת אֶת אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ הַתִּשְׁמוּ
מִצְוָתוֹ אִם לֹא וְיַעֲנֶךָ וְיֹאכְלֶךָ
אֶת חֲמֵן אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ וְלֹא יָדָעוּ
אֲכַתִּיד לְמַעַן הוֹדִיעַךָ כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם
לִכְרוֹ יַחֲיֶה הָאָדָם כִּי עַל כָּל מוֹצֵא פִי יְהוָה
יַחֲיֶה הָאָדָם שְׂמַלְתְּךָ לֹא מִלְתָּה מֵעֲלֶיךָ
וּרְגְלְךָ לֹא נִצָּקָה זֶה אַרְבַּעִים שָׁנָה
וְיָדַעְתָּ עַם לִבְּךָ כִּי בָא אֲשֶׁר יִסֹּר אִישׁ
אֶת בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסֹּדֶךְ וּשְׁמֹרְתָּ
אֶת מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִלְעֹת בְּחֻדְכֵּךְ
וּלִירְאָה אֹתוֹ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְכִיָּאֵךְ
אֶל אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלִימִים עֵצֶת
וְתַחֲמַת יִצְאִים בְּנִקְעָה וּבְהָרִי אֶרֶץ
חֹטָה וְיִשְׁעָה וּנְפִין וְתֹאנָה וּרְמֹן אֶרֶץ
זֵית שֶׁמֶן וְדֹבֶשׁ׃ אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא תִמְסַכֵּנָה
תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם לֹא תַחֲסֹר בָּהּ אֶרֶץ
אֲשֶׁר אֲכַנֶּה בְּרוֹל וּמִהֲרִיָּה תַחֲצֹב
נַחֲשֶׁת וְאֶכְלָתוּ וּשְׂבַעְתָּ וּכְרַבְתָּ אֶת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר
נָתַן לְךָ׃ הִשְׁמַר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְבַלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו
וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מֵצֵוְךָ הַיּוֹם׃ פֶּן תֵּאֱמַר
וְיִשְׁבַּעְתָּ וּבִתִּים טָבִים תִּכְנֶה וְיִשְׁבַּעְתָּ׃
וּבְקֶרֶךְ וַיֵּצְאֲנִי יֹרְכִין וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה

לך וכל אשר לך ירבה ורם לבבך
ושבת את יהוה אלהיך המוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים המוליד
במדבר העל והעורא נחש ששך
ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא
לך מים מיצור החלמיש המאכלך מן
במדבר אשר לא ידעו אבתך למען
יעתק ולמען נפתך להיטבך באחריתך
ואמרת כל לבב כחיוענס ידי עשה
לי את החיל הזה וחברת את יהוה
אלהיך כי הוא העתן לך כח לעשות
חיל למען הקים את בריתו אשר
נשבע לאבתך מיום הזה

והיה אם ישכח תשכח את יהוה אלהיך
והלכת אחרי אלהים אחרים ויעזבתם
והשתחית להם היעזבתי בכם היום
כי אבד תאבדון כי מניס אשר יהוה
מאכיד מפניכם כן תאבדון עקב לא
תשמעו בקול יהוה אלהיכם :

שמע ישראל אתה עבר היום את
הירדן לבאלר שתנוים עליס ועצמם
ממך ערים גדלת וכבודת בשמים ועט
גדול ודם בני ענקים אשר אתה ידעת
ואתה שמעת מי יתיב לפני בני ענק
וידעת היום כי יהוה אליך הוא העו
לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא
יכניעם לפניך והורשתם והאבותם
מהר כאשר דבר יהוה לך אל תאמר
מלכך מהדף יהוה אליך אתם
מלפניך לאמר בעדקתי הכי אנו יהוה

לרשת את הארץ הזאת וברשע
הנזים האלה יהיה מורישם מפניך
לאבדקתך וי'של לכבד אתה נא
לרשת את ארעם כי מרשעת הנזים
האלה יהיה אלהיך מורישם מפניך
ולמען הקים את הדבר אשר נשבע
יהיה לאבדקך לאברהם ליעקב וליעקב
ודעת כי לאבדקתך יהיה אלהיך
נתן לך את הארץ הטובה הזאת
לרשתה כי עסקשה ערף אתה וזכר
אלתשכח את אשר הקצפת ארץ
יהיה אלהיך במדבר למן היום אשר
יצאת מארץ מצרים עד באכם עד
המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה
ובחורב הקצפתם את יהוה ויתאנף
יהוה נכס להשמיד אתכם בעלתי
ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת
הברית אשר ברית יהוה עמכם ואשכ
בחר ארבעים יום וארבעים לילה
לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי ויתן
יהוה אלי את שני לוחת האבנים
כתבים באענע אלהים ועליהם ככל
הדברים אשר דבר יהוה עמכם בחר
מתוך האשבים הקהל ויהי מקין
ארבעים יום וארבעים לילה ערן
יהוה אלי את שני לוחת האבנים לוחת
הברית ויאמר יהוה אלי קום רד
מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת
ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר
צויתם עשו להם מסכה ויאמר
יהוה אלי לאמר דאיתי את העם

הזה והנה עם קשה ערף הוא ה'רף
ממני ואשמידם ואמחה את שמם
מתחת השמים ואעשה אותך לגוי
יעזום ורב ממנו ואפן וארד מזה ההר
בערבא שושני לוחת הנזית על שתי ידי וארא
והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם
לכם עגל מסכה סותם מהר מן הדרך
אשר צוה יהוה אתכם ואתפושבשני
הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשכח
לעיניכם ואתנפל לפני יהוה כראשנה
ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
אכלתי ומים לא שתיתי על מ
חטאתכם אשר חטאתם לעשור
הרע בעיני יהוה להכעיסו כי יצאתי
מפני האף והחמה אשר קצף יהוה
עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה
אלי גם בפעם ההוא ובאחרון התאנף
יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד
אחרון בעת ההוא ואתחטט אתכם
אשר עשיתם את העגל לקחור
ואשרף אתו באש ואפת אתו טחון היטב
עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל
הנחל היד מן ההר ובתבערה ובמסה
ובקטרת התאווה מקצפים הייתם את
יהוה ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע
לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי
לכם ואתמרו אתפי יהוה אלהיכם ולא האמנתם
לו ולא שמעתם בקלוי ממרים הייתם עם
יהוה מיום ד עת אתכם ואתנפל לפני יהוה
את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר
התנפלת כי אמר יהוה להשמיד אתכם

וַתִּפְּלֹל אֶל יְהוָה וַאֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה
אֵל הַשְּׁחַת עִמָּךְ וַנְּחַלְתֵּךְ אִשְׁרָפֶדֶת
בְּעֶדְךָ אֲשֶׁר הוּצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד
חֹזֶקָה: זָכֹר לְעַבְדֶּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב אֵל תִּפֶּן אֶל קִשֵּׁי הָעַם הַזֶּה
וְאֶל דְּשָׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ: פֶּן יֹאמְרוּ
הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּצֵאתָנוּ מִשָּׁם מִבְּלִי
יָכֹלֶת יְהוָה לֵהֱבִיאָם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
דִּבֶּר לָהֶם וּמִשְׁנֵאתָ אוֹתָם הוּצֵאתָם
לְהַמָּתָם בְּמִדְבָּר: וְהֵם עִמָּךְ וַנְּחַלְתֵּךְ
אֲשֶׁר הוּצֵאתָ בְּסֶדֶךְ הַיָּד וּבִזְרֹעַךְ
הַנְּטוּיָה:

בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך
 שני לוחות אבנים כראשנים ועלה אל
 ההרה ועשית לך ארון עץ ואכתב
 על הלוחות את הדברים אשר הניח על
 הלוח הראשנים אשר שברת
 וישמתם בארון ואעש ארון עץ
 שטים ואפסל שני לוחות אבנים
 כראשנים ואעל ההרה ושני הלוחות
 ביד ימי יכתב על הלוחות כמכתב הראשון
 את עשרת הדברים אשר דבר יהוה
 אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל
 ויתנם יהוה אלי ואפן וארד מן ההר
 ואשם את הלוחות בארון אשר עשיתי
 ויהיו שם כאשר צונו יהוה ובעני
 ישראל נסעו מבארת בני יעקב
 מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם
 ויבטחו אל עזר בני תחתיו משם נסעו
 העדה ומהדנה יטבתה ארץ
 נחלימים בעת ההוא הנחיל יהוה

את שבת הלוי לשאת את ארון
ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו
ולברך בשמו יעד היום הזה ועל פן
לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו
יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה
אלהיך לו ואנכי עמדתו בהרבים
הראשנים ארבעים יום וארבעים
לילה וישמע יהוה אלי גם בפנים
ההוא לא אבה יהוה השחיתך :
ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני
העם ויבאו וירשו את הארץ אשר
נשבעתי לאבותם לתת להם :

ויעתה יישראל מה יהוה אלהיך שאל
מי צמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך
ללכת בכל דרכיו ולא תהמה אותו ולענו
את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך: לשמר את מצות יהוה ואת
חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב
לך: הן ליהוה אלהיך השמים ושמי
השמים הארץ וכל אשר בה: רך
באבתך חשק יהוה לאהבה אותם
ויטחור בורעם אחיהם בכם מכל
העמים מיום הוה: ומלתם את עולת
לבבכם וזרפכם לאתקשו עוֹד:
כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלילים
ואדני האדנים האלה הנדל הנבר
והנזרא אשר לא ישא פנים ולא יקח
שחד: עשה משפט יהוס ואלמנה
ואתבגר לתת לו לחם ושמלה:
ואהבתם את הער כי גרים הייתם בארץ

ילכרך בישראל יצא .. ונעשו הסדנים בעליו - יסרה ילך את -
 כימים אשר ישתכח - כימים הראשון - ועתה לה סכים - כימים אשר יצא
 לה חבור ילך השחיתך - לה חבור יבנה .. וישאל לה חבור

$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$
$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$
$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$
$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$

מזר'ס

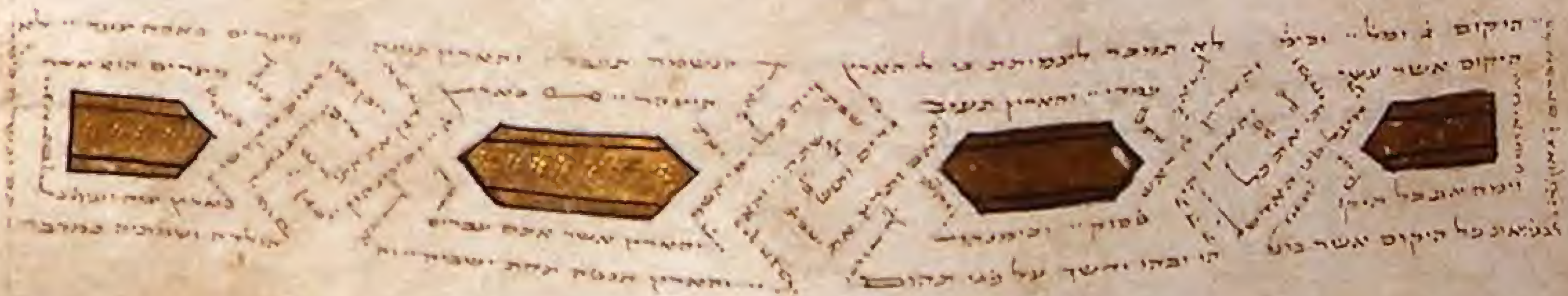

ואשר עשה להם מברכים " ואשר עשה לכם במדבר " ואשר עשה ליהוה
 ואשר עשה לי בית " ויתר דברי חזקיהו " ואשר עשה לעינינו " ואשר עשה ליהוה

ארץ זבת חלב ודבש:

כי הארץ אשר אתה בא שמור
 לרשתה לאכאין מערים הוא אשר
 יצאתם משכ אשר תזרע את זרעך
 והשקית בגלך כנן הירק והארץ
 אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ
 הרים ובקעת למטר השמים תשתה
 מים: ארץ אשר יהוה אלהיך דרש
 אתה תמיד עני יהוה אלהיך בך
 מרשית השנה ועד אחרית שנה:
 והיה אם שמעת שמעו
 אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
 היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולענו
 בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר
 ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת
 דגנך ויתיר שך ויצהרד ונתתי עשב
 בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת:
 השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם
 ועברתם אלהים אחרים והשתחיתם
 להם: וחרה אף יהוה בכם ועצר את
 השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
 תתן את יבולה ואברתם מהרה מעל
 הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם ושמעתם
 את דברי אלהי על לבבכם ועל נפשכם
 וקשרתם אתם לאות על ידכם ורחיו
 לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את
 בניכם לדבר נס בשבתך בביתך ובלכתך
 בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מחוות
 ביתך ובשערך: למען ירבו ימיכם וימי
 בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
 לתת להם כימי השמים על הארץ:

מערים: את יהוה אלהיך תירא אתו
 תעבד ובו תדבק ובשמותי שבע: הוא
 תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך
 אתה גדלת ואתה גוראתה אלה אשר
 ראו יעקב: בשבעים נפש ירדו אברין
 מערימה ועתה שמך יהוה אלהיך
 כמנכיה שמים לרב: ואהבת את יהוה
 אלהיך ושמרת משמרתו וחקרתיו
 ומשפטיו ומצותיו כל הימים: וידעתם
 היום כלא את בניכם אשר לא ידעו
 ואשר לאדאו את מוסר יהוה אלהיכם
 את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה:
 ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה
 בזה ממצרים לפרעה מלך מצרים
 ולכל ארצו: ואשר עשה לחיל מצרים
 לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מים
 סוף על פניהם בנדפם אחריכם ואבות
 יהוה עד היום הזה: ואשר עשה לכם
 במדבר עד באכם עד המקום הזה:
 ואשר עשה לדתן ולאבירם בני
 אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ
 את פיה ותכלעם ואת בניהם ואת
 אהליהם ואת כל היקום אשר
 בגליהם בקרב כל ישראל: וביעיניכם
 הראת את כל מעשה יהוה הנדל
 אשר עשה: וישמרתם את כל המצוה
 אשר אנכי מצוה היום למען תחזקו
 ובאתם וירשתם את הארץ אשר
 אתם עברים שמה לרשתה: ולמען
 תאריט ימים על האדמה אשר נשבע
 יהוה לאבותיכם לתת להם ולזרעם

לכתב ככל דרכו וינקה ישראל מזה יס להודך שונא לעמך יס יס יס
 כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת...
 להטות לבבגו אליו

כי אם שמר תשמרון
 את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה
 אתכם לעשותה לאהבה את יהוה
 אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה
 בו: והוריש יהוה את כל הגוים האלה
 מפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים
 מכם: כל המקום אשר תדרך כף
 רגלכם בו לכם יהיה מן העדבר והלכנו
 מן העהר נהרפרת ועד הים האחרון
 יהיה גמלכם: לא יתיצב איש בפניכם
 פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם
 על פני כל הארץ אשר תדרכו כה
 כאשר דבר לכם:
 ואת אנכי נתן לפניכם היום
 ברכה וקללה: את הברכה אשר
 תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם
 אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה
 אם לא תשמעו אל מצות יהוה
 אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר
 אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי
 אלהים אחרים אשר לא ידעתם:
 והיה כי יביאך יהוה אלון
 אל הארץ אשר אתה בא שמה
 לרשתה ונתתה את הברכה על הר
 גזים ואת הקללה על הר עיבול: ולא
 המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא
 השמש בארץ הכנעני הישנה מצוה
 מול העלג אצל אלוני מדה: כי אתם
 עברים את הירדן לבא לרשת את
 הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
 וירשתם אתה וישבתם בה: וישמרתם

לעשות את כל החקים ואת המצוות
 אשר אנכי נתן לפניכם היום: אלה
 החקים והמצוות אשר תשמרון
 לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי
 אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר
 אתם חיים על האדמה: ואני תאמון
 את כל המקומות אשר עברו שם
 הגוים אשר אתם ירשים אתם אתם את
 אלהיהם על ההרים הרמים ועל
 הגבעות ותחת כל עץ רענן: ונתתם
 את מזבחתם ושבחתם את מצבתם
 ואשריהם תשרפון באש ופסילי
 אלהיהם תנעו עון ואברתם את שמם
 מן המקום ההוא: לא תעשון כן
 ליהוה אלהיכם: כי אם אל המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל
 שבטיכם לשום את שמו שם
 לשכנו תדרשו ובאת שמה:
 והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם
 ואת מעשרתיכם ואת תרומת
 ידכם ונדריכם ונדבתיכם ונכרות
 בקרבכם וצאנכם: ואכלתם שם
 לפני יהוה אלהיכם ושמחתם
 בכל משלח ידכם אתם ובתיכם
 אשר ברכך יהוה אלהיך: לא
 תעשון ככל אשר אנחנו עשים
 פה היום איש כל הישר בעינו:
 כי לא באתם עד עתה אל
 המנוחה ואל הנחלה אשר
 יהוה אלהיך נתן לך: ועברתם
 את הירדן וישבתם בארץ אשר

לא יתיצב איש בפניכם... אלעזר בבוא פחדכם... בפני כשואה פחדכם...
 הלא המה בעבר הירדן... הלא המה מוכבים הרחבעם... ודאכא... ודאחווהו...
 כל המקום... כל מקום דהושע... ואכה על במוצינו תדריך... עמה תדריך...
 על שמואל... מלך

פחדכם 1
 הלא המה 4
 תדריך 5

ואכלתם אותו בכל מקום... השמר לך פן תגלה עליו...
בכל מקום יניח יד יצחק... יט בכל המקום אשר אזכיר את שמי...

בכל מקום... וסוף...
בכל מקום השליך יוסף...

והלוי אשר בשעריך ושמחת
לפני יהוה אלהיך בכל משלח
ידך: השמר לך פן תעזוב
את הלוי כלימך על אדמתך:
כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך
כאשר דבר לך ואמרת:
אכלה בשר כיתאווה נפשך
לאכל בשר בכל אות נפשך
תאכל בשר: כי ירחק ממך
המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשום שמו שם ונחת
מבקרך ומצאנך אשר ערנ
יהוה לך כאשר צויתך ואכלת
בשעריך בכל אות נפשך:
אך כאשר יאכל את העזוב
ואת האיל בן תאכלנו:
הטמא והטהור יחדו יאכלנו:
רק חזק לבלתי אכל הדם
כי הדם הוא הנפש ולא תאכל
הנפש עם הבשר: לא תאכלנו
על הארץ תשפכנו כמים:
לא תאכלנו למען יטב לך
ולכנך אחריך כי תעשה
הישר בעיני יהוה: ורק קדשך
אשר יהיו לך ועדריך תשא
ובאת אל המקום אשר יבחר
יהוה: ועשית עלתך הבשר
והדם על מזבח יהוה אלהיך
ודם זבחך ישפך על מזבח
יהוה אלהיך והבשר תאכל:

יהוה אלהיכם מנחיל אתכם
והניח לכם מכל איביכם מסביב
וישבתם בטח: והיה המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם בו
לשכן שמו שם שמה תגיו
את כל אשר אנכי מצוה אתכם
עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם
ותרמת ידכם וכל מבחר עריות
אשר תדרו ליהוה: ושמחתם
לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם
ובנותיכם ועבדיכם ואמהותיכם
והלוי אשר בשעריכם כי אין לו
חלק ונחלה אתכם: השמר לך
פן תעלה עלתך בכל מקום
אשר תראה: כי אם במקום
אשר יבחר יהוה נאחד שגטך
שם תעלה עלתך ושם תעשה
כל אשר אנכי מצוה: רק בכל
אות נפשך תזבח ואכלת בשר
בכרכת יהוה אלהיך אשר
נתן לך בכל ישעריך הטמא
והטהור יאכלנו כעזוב ובאיל:
רק הדם לא תאכלו על הארץ
תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל
בשעריך מעשר דגנך ותירשך
ויצחקך ובכרת בקרך ויצאנך
וכל עדריך אשר תדר ועדריך
ותרומת ידך: כי אם לפני יהוה
יהוה אלהיך תאכלנו במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך

ואכלתם אותו בכל מקום... וסוף...
בכל מקום השליך יוסף...
בכל מקום יניח יד יצחק... יט בכל המקום אשר אזכיר את שמי...

כִּי־זָכַרְתִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַנּוֹסִים
אֲשֶׁר־אַתָּה בָּאֵשׁמָה לָרִשֶׁת אוֹתָם
מִפֶּנֶךְ וּירִשֶׁת אֹתָם וַיִּשְׁבֶּת בְּאַרְצָם׃
הַשְׁמַר לְךָ פֶּן־תִּנְקֹשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי־
הַשְׁמַדָּם מִפֶּנֶךְ וּפֶן־תִּדְרֹשׁ לֵאלֹהֵיהֶם
לֵאמֹר אֵיכָה יַעֲבֹדוּ הַנּוֹסִים הָאֵלֹהִים אֲרֶם
אֱלֹהֵיהֶם וְאֵינֶשָׁה כֵּן גַּם־אֲנִי לֹא־תַעֲשֶׂה
כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־כָל־תוֹעֵבֶת יְהוָה
אֲשֶׁר־שָׁנֵא עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם כִּי־גַם־אֹת
בְּנֵיהֶם וְאֶת־בָּנוֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ הִ
לֵאלֹהֵיהֶם׃ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־אָנֹכִי
מִצְוָה אֲתָנֶם אֹתוֹ תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת
לֹא־תִסָּף עָלֶיךָ וְלֹא־תִגְרַע מִמֶּנּוּ׃

בִּיקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא אוֹ חֹלֶם חֲלוֹם וְנֵתָ
 אֵלַיךְ אוֹת אוֹ מוֹפֵת; וּבֵאתָ הָאוֹת וְהַמוֹפֵת
 אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלַיךְ לֵאמֹר נִלְכָּה אַחֲרֵי
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתָּם וְנַעֲבֹדֵם
 לֹא תִשְׁמָע אֱלֹדִבְרֵי הַנְּבִיא הַהוּא אוֹ
 אֶלְחֹלֶם הַחֲלוֹם הַהוּא כִּי מִנְסָה יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לְדַעַת הִישָׁבֶם אֱלֹהִים
 אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל
 נַפְשְׁכֶם; אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תֵּלְכוּ
 וְאֶתוֹ תִירָאוּ וְאֶת מִצְוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ וּבְקוֹל
 תִּשְׁמָעוּ וְאֶתוֹ תַעֲבֹדוּ וְכוּ תִדְבְּקוּ :
 וְהַנְּבִיא הַהוּא אוֹ חֹלֶם הַחֲלוֹם הַהוּא
 יוֹמֵת כִּי דִבַּר סָרָה עָלֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

אחיד בן אמך או בנך או בנתך או אשת
חיקך או רעך אשר כנעשך בפתך
לאמר לכה ונעבדה אלהים אחרים
אשר לא ידעת אתה ואבתך: מאלה
העמים אשר סביבתיכם הקרובים אליך
או הרחוקים ממך מקצה הארץ ועד
קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע
אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל
ולא תכסה עליו: כי הרגתהו ונורד
תהיה בו בראשונה להמיתו ויד בלחם
באחרונה: וסקלתו באבנים ומת כי
בקש להדיחך מעליהו אלהיך
המוציאך מארץ מצרים מבית
עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראו
ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה
בקרובך:

באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן
לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים
בני בליעל מקרבך וידיחו את ישבי
עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת
וחקרת ושאלת היטב והנה אמרת
נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת
בקרבך: הנה תפה את ישבי העיר
ההוא לפי חרב החרס אתה ואת כל
אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: ואת
כל שללה תקבץ אל תוך רחבה

וזה אשר לא תאכלו מהם המשר והפרס
והעונה והראה ואתה איה והדיה
למינה ואת כל ערב למינה ואת פר
הינה ואת התחמס ואת השחף ואת
הנץ למינה ואת הפוס ואת העישור
והתנשמת והקאת ואת הרחמה ואת
השלך והחסידה והאנפה למינה
והדוביפת והעטלף וכל שרץ העוף
טמא הוא לכם לא יאכלו כל עוף טהור
תאכלו לא תאכלו כל נבלה לגר אשר
בשעריך תתננה ואכלה או מנר לערי
מי עסקד ויש אתה ליהוה אלהיך לא
תבשל עדי בחלב אמו
עשר תעשר את כל תבואת זרעך
היצא השדה שנה שנה ואכלת לפני
יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן
שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהוך
ובכרת בקרך ויצאנך למען תלמד
ליראה את יהוה אלהיך כל הימים
וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו
כי ירחק ממך המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך
יהוה אלהיך ונתתה בכסף וצרתה הכסף
בדרך והלכת אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו ונתתה הכסף בכר
אשר תאוו נפשך בבקר ובעאן וביין
ובשכר ובכל אשר תישאלך נפשך
ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת
אתה וביתך והלוי אשר בשעריך
לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה
עמך

ושרפת באש את העיר ואת כל שללה
 כל לילה יהיה אלהיך והיתה תל עולם
 לאתננה עוד: ולא ידבק בידך מאומה
 מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו
 ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר
 נשבע לאבותיך: כי תשמע בקול יהוה
 אלהיך לשמו את כל מצותיו אשר
 אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני
 יהוה אלהיך: **בנים אתם**
 ליהוה אלהיכם לא תתעבדו ולא תשימו
 קרחה בין עיניכם למת: כי עם קדוש
 אתה ליהוה אלהיך וכך בחר יהוה להיות
 לך לעם סגולה מכל העמים אשר על
 פני האדמה: **לא תאכל**
 פלתי ענבה: זאת הבחמה אשר תאכלו
 שור שנה בשנים ושה עזים: אילו וזבין
 ויחמור ואקו ודישן ותאן וזמור: וכר
 בחמה מפרסת פרסה ושסעת שסע
 שתי פרסות מעלת גרה בבחמה אתה
 תאכלו: אך אתזה לא תאכלו ממעלי
 הגרה וממפריסי הפרסה השסועה
 אתה גמול ואתה ארנבת ואתה שפן
 כי מעלה גרה חמה ופרסה לא הפריסו
 טמאים הם לכם: ואת החזיר כי מפריס
 פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם
 מנשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו:
 אתזה תאכלו מכל
 אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת
 תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר
 וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם:
 כל צפור טהרה תאכלו:

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁלַחנָה חֲמִשָּׁה מֵעֵד " וְכִי יֵבֶה הָאֵשׁ שָׁמָּה לִפְנֵיכֶם " וְכִי יִהְיֶה כֹהֵן חֹטֵא מִשְׁפָּט
 וְכִי יִהְיֶה כֹהֵן מִתְּחִלָּה " וְכִי תֵחַד לְעֵד לֹא יִהְיֶה בְךָ חֹטֵא " וְכִי תֵאמַר בְּלִבְךָ "

מקצתה של שש שנים תוציא את
כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת
בשעריך: ובאהלוי כי אין לו חלק ונחלה
עמך והצר והיתום והאלמנה אשר
בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך
יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר
תעשה: מקץ שש
שנים תעשה שמטה: והדבר השמטה
שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה
ברעו לא יגש את רעהו ואת אחיו
מקרא שמטה ליהוה: את הנכרי תגש
ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך:
אפס כי לא יהיה בך אביון כי כרך יכרך
יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה לרשתה: רק אם שמוע תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות
את כל המצוה הזאת אשר אנכי
מצוך היום: כי יהוה אלהיך ברכך
כאשר דבר לך והעבטת גנים רבים ואתה
לא תעבט ומשלת כנזים רבים וכך
לא ימשלך כי יהיה בך
אביון מאחד אחיך באחד שעריך
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא
תאמין את לבך ולא תקפץ את ידך
מאחיך האביון: כי תפתח תפתח את
ידך לו והעבטת עבדך מחסרו
אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה
דבר עם לבך בליעל לאמר קרבה
שנת השבע שנת השמטה ורעה
יענך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא
עליך אל יהוה והיה בך חטא: גרעון

תתן לו ולא ירע לבך בהתן לו כי ככל
הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל
מעשך ובכל משלח ידך: כי לא יחדל
אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך
לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך
לעניך ולאביון בארץ:
כי ימכר לך אחיך העברי או
העבריה ועבדך שש שנים ובשנה
השביעית תשלחנו חפשי מעמך:
וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו
ריקים: העניק תעניק לו מיצאנו ומצאנו
ומיקנך אשר ברכך יהוה אלהיך נתן
לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים
ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך
את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר
אליך לא אצא מעמך כי אחבך ואת
ביתך כי טוב לו עמך: ולקחת את
המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה
לך עבד עולם ואף לא מתוך תעשה
כן: לא יקשה בעיניך בשלחו אותו
חפשי מעמך כי משנה שנה שנה
עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך
בכל אשר תעשה:
כל הבטור אשר יולד בבקרך ובצאנך
הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעט
בבקר שורך ולא תגזז צאנך:
לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה
במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך:
וכי יהיה בומום פסח או עזר כל מום
רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: בשעריך
תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצב

ויעבדך לעבד עולם - וימכרהו
ויעבדך לעבד עולם - וימכרהו
ויעבדך לעבד עולם - וימכרהו
ויעבדך לעבד עולם - וימכרהו

ובאיל: רק את דמו לא תאכל ע
הארץ תשפכנו כמים:
שמואל את אחד שהאביב ויעשית פסח
ליהוה אלהיך כי פחד שהאביב ויצאן
יהוה אלהיך ממערים לילה: וזכרת
פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום
אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם:
לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים
תאכל עליו מצות לחם עני כי תפוזן
יצאת מארץ מצרים למען תזכר
את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי
חייך: ולא יראה לך שאר בכל גבלך
שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר
תזבח בערב ביום הראשון לבקר:
לא תוכל לזבח את הפסח באחד
שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך:
כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשכן שמו שם תזבח את
הפסח בערב כבוא השמש מועד
צאתך ממערים: ובשלת ואכלת
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו
ופנית בבקר והלכת לאחריך: ששת
ימים תאכל מצות וביום השביעי
יעזרת ליהוה אלהיך לא תעשה
מלאכה:
שבעה שבעת
תספור לך מהחל חרמך שבקמה תחל
לספור שבעה שבעות: ויעשית חג
שבעות ליהוה אלהיך מסת ערב
ידך אשר נתן כאשר יברך יהוה
אלהיך: וישמחת לפני יהוה אלהיך
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך

והלוי אשר בשעריך והגר והיתום
והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם:
וזכרת כי עבד היית במצרים וישמרת
ועשית את החקים האלה:
חגה סבת תעשה לך שבעת ימים
באספך מרגלך ומיקבדך: וישמחת
בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך
והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר
בשעריך: שבעת ימים תחג ליהוה
אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי
יברך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל
מציאת ידך והיית אך שמח: שלוש
פעמים בשנה יראה כל זכורך את
פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
תחגה מצות ובחגה שבעות וזכר
הסבות ולא יראה את פני יהוה ריקם:
איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן לך: שפטים
ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר
יהוה אלהיך נתן לך לשבטך ושפטו
את העם מי שפט צדק: לא תטה
משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד
כיה שחד יעור עיני חכמים ויסלף
דברי צדיקים: צדק צדק תרדף למען
תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך:
לא תטעילך אשדה כל
עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר
תעשה לך: ולא תקים לך מצבה
אשר שגא יהוה אלהיך:

יראה כימים ב' בפס' - וזכרתי שלשה בפס' - ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים - מנחם
יראה וירשת - ובבדיו עלך יראה - ויש עליהם יראה - יצא כבדך - יראה אל אלהים בבדך - יראה אל עבדך לעלך

וידבר קום יום אחד ואיתו " וידבר עליהם הכהן ויפתו " ולא ישאון עין ויפסו
 ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו " וכלתם באכילתם ומתו " והיה אם זכרו עשרה

לא תזכח ליהוה אלהיך שור
 וישה אשר יהיה בומום כל דבר רע מ
 תועבת יהוה אלהיך הוא
 כי ימצא בקרבך באחד שעורן
 אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או
 אישה אשר יעשה את הדע בעני
 יהוה אלהיך לעבר ברייתו וילך ויעבד
 אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש
 או לידח או לכל זבא השמים אשר
 לא צויתו והעך לך ושמעת ודרשת
 היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה
 התועבה הזאת בישראל והוצאת את
 האיש ההוא או את האישה ההוא
 אשר עשו את הדבר הרע הזה אל
 שערך את האיש או את האישה
 וסקלתם באבנים ומתו על פני שנים
 עדים או שלשה עדים וזאת המה
 לא יומת על פי עד אחד יד העדים
 תהיה כוברה שנה להמיתו ויד כל העם
 באחרונה ובערת הרע מקרבך :

כי ילא ממך דבר למשפט בין דם לדם
 בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבה
 בשערך וקמת ועלית אל המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך בו ונאת אל
 הכהנים הלויס ואל השפט אשר
 יהיה בימים ההם ודרשת והגדו לך
 את דבר המשפט ויעשית על פי
 הדבר אשר יצו לך מן המקום ההוא
 אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות
 ככל אשר יצו לך על פי התורה אשר

יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך
 תעשה לא תסור מן הדבר אשר יצו
 לך ימין ושמאל והאיש אשר יעשה
 בזיון לבלתי שמע אל הכהן העמד
 לישראל שם את יהוה אלהיך או אל
 השפט ומת האיש ההוא ובערת
 הרע מישראל וכל העם ישמחו
 וידאו ולא יזידון עוד :

כי תבא אל הארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה
 ואמרת אישמה עלי מלך ככל העמים
 אשר סביבתי שום תשים עליך מלך
 אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב
 אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת
 עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא
 רק לא יונה לו סוסים ולא ישיב את
 העם מערימה למען הדבות סוס
 ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב
 בדרך הזה עוד ולא יונה לו נשים ולא
 יסור לבנו וכסף וזהב לא יונה לו מאד
 והיה כשבתו על כסא ממלכתו ונתן
 לו את משנה התורה הזאת על ספר
 מלפני הכהנים הלויס והיתה עמו
 וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד
 ליראה את יהוה אלהיו לשמראת
 כל דברי התורה הזאת ואת החקים
 האלה לעשותם לבלתי רום לבבו
 מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין
 ושמאל למען יאריך ימים ועל
 ממלכתו הוא ובעו בקרב ישראל
 לא יהיה לכהנים הלויס

שמע " כי יבחר יהוה בכם לא אביו שמע " וזאת המצוה ילא אביו שמע " ואתם הדעות מהביתכם
 ויקשו את ערפם כעורף אבותם " ועשה הרע בעיני " ואם אמרו " עברו את צוירך " הנה שמע " כי הקשו את ערפם "

כל שבת לוי חלק ונחלה עם ישראל
 אשר יהוה ונחלתו יאכלון ונחלה לא
 יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו
 באשר דבר לו: וזה יהיה
 משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי
 הזבח אם שור אם שיה ונתן לכהן הזרע
 והלויים והקנה ראשית דגנך תירשך
 וייצהרך וראשית ג' צאנך תתן לו כינו
 פחר יהוה אלהיך מכל שבתך לעמך
 לשבת בשם יהוה הוא ובעני כל הימים
 וכי יבא הלוי מאחד שעריך
 מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא ככל
 אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה
 ושבת בשם יהוה אלהיו ככל אדויו
 הלוי העמדים שם לפני יהוה חלק
 כחלק יאכלו לכד ממכרו על האבות
 מאתה בא אלה ארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד
 לעשות כתועבת הגוים ההם לא ימצא
 בד מעביר בנוזבתו באש קסם קסמים
 מעונן ומנחש ומכשף וחנר חנר
 ושאול אוב וידעני ודורש אל המתים
 כיתועבת יהוה כל עשה אלה ובעל
 התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש
 אותם מפניך תמים תהיה עם יהוה
 אלהיך: כיהנים האלה
 אשר אתה יורש אותם אל מעננים
 ואל קסמים ישמעו ואתה לא כוננת
 לך יהוה אלהיך וכל מקרבך מאחיו
 כמעיקים לך יהוה אלהיך אליו
 תשמיעון: ככל אשר שאלת מעם יהוה

אלהיך בחורב כיום הקהל לאמר לא
אסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת
האיש העלה חזאת לא אדאה עוד ולא
אמות ויאמר יהוה אלי הטיבו אשר
דברו ונביא אקים להם מקרב אחיהם
כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את
כל אשר אצונו והיה האיש אשר לא
ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי
אדרש מעמנו אך הנביא אשר יזיד
לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו
לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים
ומת הנביא ההוא וכי תאמר בלבבך
איכה עדע את הדבר אשר לא דברו
יהוה אשר ידבר הנביא בשם יהוה
ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר
אשר לא דברו יהוה פזרון דברו הנביא
לא תנור מסנו : כי כרית
יהוה אלהיך את העמים אשר יהוה
אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם
וישבת בעריהם ובבתיהם : שלוש ערים
תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך
נתן לך לרשתה : הבין לך הדרך וישלש
את גבול ארצך אשר ינחילך יהוה
אלהיך והיה לנו שמה פלרענו וזה
דבר הרע אשר ינוס שמה וחי אשר
יפה את רענו בכל ידעת והוא לא ינא
לו מתמל שלשם : ואשר יבא את רענו
ביער לחטב עצים ועדחת ידו כגרון
לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ
ומצא את רענו ומת הוא ינוס
אל אחת הערים האלה ורחי :

ג	שם	וְכִי יִשָּׁא הָאֵלֹהִים מִיָּחָד שְׂעוּדָךְ	וְכִי יִשָּׁא הָאֵלֹהִים מִיָּחָד שְׂעוּדָךְ
4	יְהוָה יִשְׁמַע לְךָ וְהָיָה לְךָ שֶׁכֶּן	אֲשֶׁר גִּדַּרְתָּ שֶׁכֶּן אֲבִיחָהּ וַיִּצְחָק	אֲשֶׁר גִּדַּרְתָּ שֶׁכֶּן אֲבִיחָהּ וַיִּצְחָק
		מִלֵּל הַמַּקְוִימוֹת	מִלֵּל הַמַּקְוִימוֹת
2	יְהוָה יִשְׁמַע לְךָ וְהָיָה לְךָ שֶׁכֶּן	וְהָיָה שֶׁכֶּן אֲבִיחָהּ וַיִּצְחָק	וְהָיָה שֶׁכֶּן אֲבִיחָהּ וַיִּצְחָק

אשר גר שם אבותי וינצק" וכו' ופא הלוי מנחם שניצק"ך
כל המקומות" ס ס
ידרש אל המתים - ידרש מושטט ומנהר יצק - ידרש רעה תבואה" ו' בכתו
א' בתו ו' ענב

כאשר נשבע לאבותיך יי ויהי כי יבאך יי אל ארץ יי ואת ירחיב יי קדמך יתיר לך יי באתך יי קדמך חם יי ואת ירחיב יי קדמך יתיר לך יי באתך יי קדמך חם יי

פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם
לכבו והשינו כי ירכה הדרך והכה נפש
ולואין משפט מות כי לא שנא הוא לו
מתמול של שום על פן אנכי מצוך
לאמר שלש ערים תבדיל לך ואם
ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר
נשבע לאבותיך ונתן לך את כל הארץ
אשר דבר לתת לאבותיך כי תשמר את
כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי
מצוך היום לאחכה את יהוה אלהיך
וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד
שלש ערים על השליש האלה ואל
ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים

וכי יהיה איש שנא לרעהו וארכלווקם
עליו והכהו נפש ונשמתו ונכסו אל אחת
הערים האלה וישלחו זקני עירו ולקחו
אתו מי שם ונתנו אותו ביד גאל הדם
ומתו לאתחוס עינך עליו ובערת דם
הנקי מישראל וטוב לך

לא תסג גטל רעך אשר גבולו
ראשנים כנחלתך אשר תנחל בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך לדשתה
לא יקום עד אחד כאיש
לכל עון ולכל חטאת ככל חטא אשר
יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה
עדים יקום דבר כי יקום עד חמסנאיש
לענות כו סרה ועמדו שני האנשים
אשר להם הריכל לפני יהוה לפני
הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים

ההם ודרישו השפטים היטב והנה
עד שקר העד שקר ענה בארץ
ועשיתם לו כאשר זמם לעשות
לאחיו ובערת הרע מקרבך והנשאר
ישמעו וידאו ולא יספדו לעשות עוד
כדבר הרעה הזה בקרבך ולא תחוס
ענך נפש בנפש עין בעין שון בשון
יד ביד וגל בגל

כי תצא למלחמה על איבך וראת
קסו ורכב עם רב ממך לא תירא מהם
כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ
מצרים והיה בקרבכם אל המלחמה
ונגש הסהן ודבר אל העם ואמר
אלהם שמע ישראל אתם קרבים
היום למלחמה על איבים אל יך
לככם אל תיראו ואל תחפזו ואל
תעריצו מפניהם כי יהוה אלהיכם
ההלך עמכם להלחם לכם עם איבים
להושיע אתכם ודברו השטרים אל
העם לאמר מיהאיש אשר בנה בית
חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן
ימות במלחמה ואיש אחר יחננו
ומיהאיש אשר גטע פרס ולא חללו
ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אחר יחלנו ומיהאיש אשר
ארש אשה ולא לקחה ילך וישב
לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר
יקחנה ויספדו השטרים לדבר אל העם
ואמרו מיהאיש הירא ורך הלכנו
וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו
כלבנו והיה ככלת השטרים לדבר

וכערת דם הנקי מישראל וטוב לך
ועל דם הנקי לשפך
שני האנשים אשר להם ירחיב יי ויהי כי יבאך יי אל ארץ יי ואת ירחיב יי קדמך יתיר לך יי באתך יי קדמך חם יי

ה' ב' כ' ל' א' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט
למען אשר לא ילמדו אתכם - יגבי עדיו לנגח
ביתו את הארץ שממיה - בתכם פלס את סיו ויחזקו
יגבי עדיו לנגח - יגבי עדיו לנגח

אל העם ופקדו שרי צבאות כראש
העם: כיתקרב אל עיר
להלחם עליה וקראת אליה לשלום:
והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה
כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ויעבדוך
ואם לא תשלם עמך ועשתה עמך
מלחמה ויצרת עליה ונתנה יהודה
אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי
חריב ורק הנשים והטף והבהמה וכל
אשר יהיה בעיר כל שיללה תבז לך
ואכלת את שילל איבך אשר נתן יהוה
אלהיך לך וכן תעשה לכל הערים
הרחקת ממך מאד אשר לא מערי
הגוים האלה הנה יורק מערי העמים
האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה לא תחיה כל נשמה כי החרם
תחרימם החת והאמרי הכנעני והפרזי
החוי והיבוס כי אשר עונך יהוה אלהיך
למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות
ככל העצבות אשר עשו לא אלהיהם
וחטאתם ליהוה אלהיכם:
כיתעור אל עיר ימים רבים
להלחם עליה לתפשה לא תשחית
את עצה לערע עליו ערז כי ממנו
תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ
השדה לבא מפנך במיעור ורק עץ
אשר תדע כילא עץ מאכל הוא
אתו תשחית וכרת וכנית מיעור על
העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה
עד רדתה:
כיוצא חלל באדמה אשר יהוה

אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא
עדי עמי הכהו: ויצאו וקנעך וישפטוך
ומדדו אלה הערים אשר סביבת החלל:
והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו
וקנע העיר ההוא ענלה בקר אשר לא
עבד בה אשר לא משסה בעל: והורדו
וקנע העיר ההוא את הענלה אל נחל
איתן אשר לא יעבד בו ולא יורע ויערפו
שם את הענלה בעל: ונגשו הכהנים
בני לוי כי בספר יהוה אלהיך לשרתו
ולכרך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל
ריב וכל נגע: וכל וקנע העיר ההוא
הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם
על הענלה הערופה בעל: ויענו ואמרו
ידעו לא שפכה את הדם הזה ויענינו
לאראו: כפר לעמך ישראל אשר
פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך
ישראל וכפר להם הדם: ואתה תבער
הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר
בעיני יהוה:
כיתעני יהוה:
למלחמה על איבך ונתת יהוה אלהיך
בידך ושבת שבי: וראית בשביה אשת
יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה:
והבאתה אל תוך ביתך תלחה את ראשה
ועשתה את צפרניה: והסירה את שמלת
שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה
את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר
כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך
לאשה: והיה אם לא חפצת בה
וישלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה
בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה:

עשה דברו - ימין י' רוממה ימין י' עשה חיל
ותק עשה - ואת מאמר מרדכי מסור עשה מאשר הוצא באמנה אכור
ובעית מיכור על העיר אשר היא - דוח סעיה
קול הנה וישועה בזה לוי עדיקים - ולשמחה מה

וְיָמֵינוּ לְעוֹלָם וְעוֹלָם כִּי יִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ
וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ
וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ

שם על לית דברים לאמר לא מצאת
לכתך בתולים ואלה בתולים יפרשו
השמה לפני זקני העיר ולקחו זקני
העיר והוא את האיש ויסרו אותו
וענשו אותו מאה כסף ונתנו לאבי
הנערה כי הוציא שם רע על בתולת
ישראל ולו תהיה לאשה לא יכר
לשלחה כל ימיו
ואם אמת היה הדבר הזה לא
נמצאו בתולים לנער והוציאו את הנער
אלפתח בית אביה וסקלוה אנשי עירה
באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל
לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך
כי מצא איש שכב
עם אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם
האיש השכב עם האשה והאשה
ובערת הרע משראל
כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש
ומצאה איש בעיר ושכב עמה והוצאתם
את שניהם אל שער העיר והוא וסקלתם
אתם באבנים ומתו את הנער על דבר
אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על
דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת
הרע מקרבך
ואם בשדה ימצא האיש
את הנער המארשה והחזיק בה
האיש ושכב עמה ומת האיש אשר
שכב עמה לבדו ולנער לא תעשה
דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום
איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר
הזה כי בשדה מצאה צעקה הנער

המארשה ואין מושיע לה
כי ימצא
איש נער בתולה אשר לא ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו זנר
האיש השכב עמה לאבי הנער
חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת
אשר ענה לא יוכל לשלחה כל ימיו
לא יקה איש את
אשת אביו ולא ילה כנף אביו
לא יבא
פניו בדבה וכרות שפכה בקהל יהוה
לא יבא
ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא
יבא לו בקהל יהוה
לא יבא עמוני
ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי
לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם
על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם
ובמים בדרך כצאתכם ממצרים
ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור
מפתור ארס נהרים לקללך ול
אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם
ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה
לברכה כי אהבך יהוה אלהיך לא
תדרש שלום וטבתם כל ימך
לעולם לא תתעב אדמי
כי אחיד הוא לא תתעב מצרי כי צר היית
בארצו כי נעים אשר יולדו להם דור
שלישי יבא להם בקהל יהוה
כי תצא מחנה
על איביך ונשמרת מכל דבר רע

וְיָמֵינוּ לְעוֹלָם וְעוֹלָם כִּי יִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ
וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ
וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ

לעולם
בעיר
שכר
וְיָמֵינוּ לְעוֹלָם וְעוֹלָם כִּי יִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ
וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ וְיִשְׁמַח בָּנוּ יְיָ

ולא תבוא עליו השמש כי יאמר לו תבוא יום ולא תבוא דמעתך
ויהי אכסן הכותש שכן לילה היה וכן לילה אבד דברי אגור בן יקה יושבן תבון

כאשר צויתם תשמרו לעשות זכור
את אשר עשה יהוה אליך למרים
בדרך בעאתכם ממצרים:

כי תשה כרעך משאת מאומה
לא תבא אל ביתו לעבט עבטו: בחוץ
תעמד והאיש אשר אתה נשה בו
יוציא אליך את העבט החוצה: ואם
איש עני הוא לא תשכב בעבטו: השב
תשיב לו את העבט כבוא השמש
ושכב בשלמתי וברכך ולך תהיה
צדקה לפני יהוה אליך:

לא תעשק שכיר עני ואביון
מאריך או מנך אשר בארעך בשעריך
ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש
כי עני הוא ואליז הוא נשא את נפשו
ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך
חטא: לא יזמתו אבות
על בנים ובנים לא יזמתו על אבות
איש בחטאו וזמתו:

לא תטה משפט צדק ולי
תחבל בעד אלמנה: וזכרת כי עבד היית
במצרים ויפדך יהוה אליך משם
על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר
הזה: כי תקצר קצורך
בשדך וישכחת עמר בשדה לא תשוב
לקחתו לעד ליתום ולאלמנה יהיה
למען יברכך יהוה אליך בכל מעשה
ידיך: כי תפאר אחרך לעד ליתום ולאלמנה
יהיה כי תכיר כרמך לא תעולל אחרך
לעד ליתום ולאלמנה יהיה: וזכרת כי

עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי
מצוך לעשות את הדבר הזה:

כי יהיה ריב בין אנשים ונשוא
המשפט וישפטו והעדיקו את העדיק
והרשיעו את הרשע: והיה אסון הטת
הרשע והפילו השפט והכהו לפני כרי
רשעו במספר: ארבעים יבנה לא יסוף
פן יסוף להכתי על אלה מכה רבה ונקלה
אחריך לענך: לא תחסם שור ברישו:
כי ישבו אחים יחד ומת

אחד מהם וכן אין לו לא תהיה אשת
המת החוצה לאיש זר יבנה יבא עליה
ולקחה לו לאשה ויבנה: והיה הנכור
אשר תלד יקום על שם אחיו המת
ולא ימחה שמו מישראל: ואם לא
יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה
יבמתו השערה אל הזקנים ואמר
מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל
לא אנה יבמי: וקראו לו זקני עירו
ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי
לקחתה: ונשאה יבמתו אליו לעני
הזקנים וחלצה נעלומה על רגליו וירקה
בפניו ויעתה ואמרה בנה יעשה לאיש
אשר לא יבנה את בית אחיו: ונקרא
שמו בישראל בית חלוץ הנעל:

כי יצאו אנשים יחדו איש ואחיו
וקרבה אשת האחד להציל את אישה
מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה
במבשיו: וקצתה את כפה לא תחוס
לענך: לא יהיה
לך בכיכך אבן ואבן גדולה וקטנה:

ישבו וסיפנהו ישובו נא עבדיך ישובו בארץ נשן לא ישובו בארץ ישובו בנחיהם
ישובו עמים וחדו בכיפתיו קננו כל צורך לכן ישובו ימים ישובו בעיניו יאמר יט אל
יהוה יען הוה דבר יט אשר דבר אל יהוה יאמר יט ישובו וקנים יושבן ערים נפחדות ישובו בסככה למי
ישובו וימנו כפי כסדרה ישובו וימנו כפי כסדרה ישובו וימנו כפי כסדרה ישובו וימנו כפי כסדרה

לוקד   יחם   וסיו   קיעלי בחיי ממני בנות חת   ארור לקח שחר להכות נפש
 כי היום יין לקח את אדמד   יחברו   את מחמד עיניך במזפה   את עין יוסף אשר ביד אפרים   איתגל יוסף

ארור לקח שחר להכות נפש
 דם נקי ואמר כל העם אמן
 ארור אשר לא יקים את דברי
 התורה זאת לעשות אותם ואמר כל
 העם אמן
 והיה אם ישמעו תשמע בקול יהוה
 אלהיך לישמר לעשות את כל מצותיו
 אשר אנכי מצוך היום ועתה יהוה
 אלהיך עליון על כל גוי הארץ ובאו
 עליך כל הכוכות האלה והשיגך פי
 תשמע בקול יהוה אלהיך ברוך אתה
 בעיר וברוך אתה בשדה ברוך פרי בטן
 ופרי אדמתך ופרי בהמתך שער אלפיך
 ועשתרות צאנך ברוך טנאך ומשאונך
 ברוך אתה בבאך וברוך אתה ביצאתך
 יתן יהוה את איביך הקמים עליך נגפם
 לפניך טרף אחד יצאו אליך ובשבעה
 דרכים יגוסו לפניך יצו יהוה אתך את
 הכוכה באסמך וכל משלח ידך
 וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן
 לך יקימך יהוה לו לעם קדוש כאיש
 נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה
 אלהיך והלכת בדרכיו וראו כל עמי
 הארץ כי שם יהוה נקרא עליך וידאו
 ממך והותרך יהוה לטובה כפרי בטן
 וכפרי ארץ כרמתך וכפרי
 אדמתך על האדמה אשר נשבע
 יהוה לאבותיך לתת לך יפתח יהוה לך
 את אוצרו הטוב את השמים לתת
 מטראר עך בעתו ולטרך את כל מעשה
 ידך והלויית גיס וכל ואתה לא תלוה

ועתה יהוה אלהיך
 רק למעלה ולא תהיה למטה כית שמע
 אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי
 מצוך היום לישמר ולעשות ולא
 תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה
 אתכם היום ימין ושמאל ללכת
 אחרי אלהים אחרים לעבדם
 והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך
 לישמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו
 אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל
 הקללות האלה והשיגך ארור אתה
 בעיר וארור אתה בשדה ארור טנאך
 ומשאונך ארור פרי בטן ופרי
 אדמתך שער אלפיך ועשתרות צאנך
 ארור אתה בבאך וארור אתה ביצאתך
 ישלח יהוה כח את המארה ארור
 המהומה ואת המנערת בכל משלח
 ידך אשר תעשה עד השמרך ועד
 אכרך מהר מפני רע מעלליך אשר
 עזבתני ידבק יהוה כח את הדבר עד
 כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה
 בא שמה לרשתה יכבה יהוה
 בשחפת ובקדחת וכל לקת וכל רוח
 וכל רב וכשדפון וברקון ורדפון עד
 אמדך והיו שמך אשר על ראשך
 נחשת והארץ אשר תחתך ברור
 יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר
 מן השמים ירד עליך עד השמרך
 יתן יהוה נגף לפני איביך בדרך אחו
 תצא אליו ובשבעה דרכים תגוס

ויצאו   וסיו   וסם את הנו אשר יעבדו דן אנני   ולטי אלעזר הכהן יעמר   יין ש את
 איביך   ואנוכל העם אשר אנו   ויחזקם יהב ויצאו סנות שיליו   ויחזקך אשר יצאו ממך וחברו   ויהי ביום
 ההוא יצאו מים חיים   כה אמר   אלו הלוך ועמדת ואתה בן אדם שים לך

מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאמל
מכלי השאיר לו כל במצור ובמצור
אשר יציק לך איבך בכל שערך: הונה
בך והעננה אשר לאנסתה כפרגלה הענ
על הארץ מהתעננו ומרד תרע ענה
באיש חיקה ובכנה ובכתה: ובשליטה
היוצת מבין רגליה ובכניה אשר תלד כי
תאכלם בחסד כל בסתר בניצור ובמצור
אשר יציק לך איבך בשערך: אם לא
תשמו לעשות את כל דברי התורה הזאת
הכתבים בספר הזה ליראה את השם
הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך:
והפלא יהוה את מפתך ואת מפות זרעך
מכות גדלות ונאמנות וחלים רעים
ונאמנים: והשיב בך את כל מדות מעור
אשר יצרת מפניהם ודבקובך: גם כל חלי
וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה
הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך:
ונשארם במתי מיצט תחת אשר
חיותם ככוכבי השמים לרוב כלא שמעת
בקול יהוה אלהיך: והיה כאשר ישיש
יהוה עליכם להטיב אתכם ולהרבות
אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאכיר
אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל
האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה:
והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ
ועד קצה הארץ ועברת שם אלהים
אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך
עין ואבן: ובנוים ההם לא תרעיע ולא
יהיה מנוח לכפר רגלך ונתן יהוה לך
שם לברנו וכליון עינים ודאבון נפש:

והיו חייך תלאים לך מנע ופחד תלילה
ויזמם ולא תאמין בחיך: בפקד תאמר
מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן פקר
מפחד לבבך אשר תפחד ומפראך
עיניך אשר תראה: והשיבך יהוה
מצרים באניות בדרך אשר אמרת לך
לא תסיף עוד לראתה והתמכרת שם
לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה:
אלה דברי הנביא
אשר יצו יהוה את משה לכת את בני
ישראל בארץ מואב מלכד הכרית
אשר טרת אתם בחרב:
ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר
אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה
יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה
ולכל עבדיו ולכל ארצו: המסות העולות
אשר ראו עיניך האלה והמפתים
הגדלים ההם: ולא עתן יהוה לכם לב
לדעת ויעינים לראות ואזנים לשמע
עד היום הזה: ואולך אתכם ארבעים
שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעלינו
ונעלך לא בלתה מעל רגלך: לחם לא
אכלתם ויין וישר לא שתיתם למען
תדעו כי אני יהוה אלהיכם: ותבאו אל
המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון
ועונ מלך הבשן לקראתנו לנחמה
ונס: ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובן
ולחצי שבט המנשי: וישמרתם את
דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען
תשכילו את כל אשר תעשון:
אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה

מצותיו וחקתיו ומישפטיו וחיות ורבות וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה: ואם יפנה לבבך ולא תשמע ועדת ודת שתחיות לאלוים אחרים ועבדתם: העתתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכו ימים על האדמה אשר אתה עבד את הירדן לבוא שמה לרשתה: העדתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובררת בחיים למען תחיה אתה וזרעך לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייד וארך ימיד לישבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם: וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבד את הירדן הזה: יהוה אלהיך הוא עבד לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם חושע הוא עבד לפניך כאשר דבר יהוה וועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמורי ולארצם אשר השמיד אתם: ועתה הנה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צוית אתכם: חזקו ואמצו אל תראו ואל תעריצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך:

אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה וחיטבך והרבך מאבותיך: ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב דור עד לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייד: ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך: ואתה תשוב וישמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום: והוה יריך יהוה אלהיך בכל מעשיהו בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כיישוב יהוה לישוש עליך לשוב כאשר שיש על אבותיך: כיתשמע בקול יהוה אלהיך לישמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה כיתשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: כיתמצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לאנפלאה הוא ממך ולא דחקה הוא: לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשעה: ולא מי עבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשעה: כי קרוב אליך הדבר מאד בפיד וכלבבך לעשיתו: ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות וארר הרע: אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר

ואעידה נס את השמים ואת הארץ כי ידעתי
אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה
באחרית הימים כיתעשו את הרע בעיני יהוה
להכעיסו במעשה ידיכם וידבר משה באזני כל
קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמס:

האזינו השמים ואדברה

יערף כמטר לקח
כשיצרים עלי דשא
כי שם יהוה אקרא
הצורתמים פצלו
אל אמונה ואין עזר
ישחת לו לא בניו מומם

ליהוה תגמלו זאת

הלוא הוא אביך קנך

זכר ימות עולם בניו שנתרורר
בהחל עליון גוים

יגבולת עמים

כי חלק יהוה עמו

ימצאחו בארץ מדבר

יסבבנהו יבוננהו

כנשר יצור קנו על גוזלי ירחף

יהוה כדד יחנהו

ירכבהו על כמות ארץ

וינקחו רב שמסלע

חמאת בקר וחלב צאן

בני כישן ויעתודים

ודם יענב תשתה חמר

שמנת עבית כשית

ויגבל צור ישעתו

ותשמע הארץ אמרי פי

הטל כטל אמרתי

וכרביבים עלי עשב

הכו נדל לאלהינו

כי כל דרכיו משפט

יעדיק וישר הוא

דור עקש ופתלתל

עם נבל ולא חכם

הוא עשד ויכננך

ישאל אכד וינוד וקנך ויאמרו לך

בהפרידו בני אדם

למספר בני ישראל

יעקב חבל נחלתו

ובתהו ילל ישמן

יצרנהו כאישון עינו

יפריש כנפיו יקחהו ישאחו על אפרתו

ואין עמו אל נכר

ויאכל תנוכת שדי

וישמן מחלמיש צור

עם חלב פרים ואילים

עם חלב כליות חטה

וישמן ישרון ויבעט

ויטש אלוה עשהו

יקנאחו בזרים

וידע יי' כדרכה רעות האדם וידע יי' כי שפוחה לאה
וידע יי' וינחם בועז ובניעור

ויהי יום
ויהי יום כי פיר למות -
ועתה ידעך " ופירכאון "

יזכחו לישדים לא אלה
 חדשים מקרב כאו
 יצור ילדך תשי
 וירא יהוה וינאץ
 ויאמר אסתירה פני מהם
 כי דור תהפכת המה
 הם קנאזני בלא אל
 ואני אקנאם בלא עם
 כי אשקדחה באפי
 והאכל ארץ ויכלה
 אספה עלי מורעות
 מזי רעב ולחמירי שף
 וישן פהמת אשלח בם
 מחוץ תשכל חרב ומחדר
 אמרתי אפאיהם
 לולי כי עם אויב אגור
 פן יאמרו ידעורמה
 כי עי אנכי יעצות המה
 לו חכמו ישכילו זאת
 איכה ירדה אחד אלף
 אם לא כי צורם מחרם
 כי לא כי צורנו צורם
 כי מנפן סדם נפנס
 יענבמו ענבי רויש
 חמת תעננס יננס
 הלא הוא כמס יעמדי
 לי נקם וישלם
 כי קרוב יום אידם
 כי ידין יהוה יעמו
 כי יראה כי אזלת יד
 ואמר אי אלהימו

בתועבת יביעסוהו
 אלהים לא ידעו
 לא יעזרום אבותיכם
 ותשכח אל מחללך
 מכעס כעז ובעתיו
 אראה מה אחריתם
 כעס לא אמן בם
 כעסו כחבליהם
 כעסו כעס
 ותיקד עד שאול תחתית
 ותלהט מוסדי הרים
 חצי אכלה בם
 וקטב מרירי
 עם חמת זחלי עפר
 גם כחורגם בתולה יונק עם איש שיבה
 איש ביתה מאנוש זכרם
 פן ינכרו ערמו
 ולא יהוה פעל כל זאת
 ואין בהם תבונה
 יבינו לאחריהם
 וישנם יסור רבנה
 ויהוה הסערם
 ואיבינו פלילים
 ומי שדמת עמרה
 איש כלת מורת למו
 וראש כתנים אכזר
 חתום באועדת
 לעת תמוט רגלם
 וחיש עתדת למו
 ועל עמדי יתנחם
 ואפס עינו ויעזוב

יְהוָה	יְהוָה	וְאֵין אֱלֹהִים
וְשִׁמְךָ	וְשִׁמְךָ	יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יצור חסיוֹבו
 יִשְׁתוּ יִנְסִיכֶם
 יהי עֲלֵיכֶם סִתְרָה
 ואין אֱלֹהִים עֹמְדִי
 מִחֵצִתִּי ואני אֲרָפָא
 כִּי אֵשׁ אֵל שָׁמַיִם יָדִי
 אִם שְׁנוֹתֵי מֶרֶק חֹרֶבִי
 אֵשׁ יִבְנֶה נֶקֶם לִצְרִי
 אֵשׁ כִּיד חֵצִי מִדָּם
 מִדָּם חָלָל וּשְׂבִיחָה
 הִרְעִינוּ נִיִּים עֹמֹו
 וְנֶקֶם יִשְׁכֵּל לִצְרִי

אשר חלב זבחימו יאכלו
יקומו ויעזרכם
ראו עתה כי אני הוא
אני אמת ואחיה
ואין מידי מעיל
ואמרתי חי אנכי לעולם
ותאחז במשפט ידי
ולמשנאי אשלם
וחרבי תאכל בשר
מראש פריעות אויב
כי דם עגדיו יקום
וכפר אדמתו עמו

יבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא
והושע בן נון: ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל
ישראל: ויאמר אלהים שימו לבכם לכל הדברים אשר אנכי
מעיד בכם היום אשר תצו את בניכם לשמר לעשות את כל
דברי התורה הזאת: כי לא דבר רק הוא מכם כי חייכם

וּבְדַבַּר הַזֶּה תֹּאמְרוּ עַיִן עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן יִשְׁמָה
לְרִשְׁתָּהּ:

וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה
לאמר: עלה אל הר העברים הזה הר
נבו אשר בארץ מואב אשר על פני
ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני
נתן לבני ישראל לאחזה: וזאת בהר
אשר אתה עלה שמה והאסף אל
עמך כאשר מת אהרן אחיד בהר
ההר ויאסף אל עמיו: על אשר
מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מרינת
קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם

אותי בתוך בני ישראל כי מנע תראה
את הארץ ושמח לא תבוא אלה ארץ
אשר אני נתן לבני ישראל :

וזאת הברכה אשר ברך משה אִישׁ
האלהים את בני ישראל לפני מותו
ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר
למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת
קדש מימינו אשדת למו: אף חבב
עמים כל קדשיו בידך והם תנו לוללך
יִשׂא מדברתיך: תורה צוה לנו משה
מורשה קהלת יעקב: ויהי בִּישְׂרָאֵל
מלך כהתאסף ראשי עם יחד

למטה יהודה חושע .. יקרה כשה יהושע .. באז העם הוא מושיען
הדטמו ביום עמו .. הדטמו לאלהים יצונו
וזרה משיחיה ימו .. יזרה בחשך אורד .. וזרה חסומה .. יז בנז יז בנז

יחושע	ב	ישימ
יחנני	ג	ישימ
יחנני	ד	ישימ

ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו
ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו
ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו ישימנהו

שבתי ישראל יחיראובן ואל ימת
ויהי מתיו מספר
ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה
ואל עמותת בני ידיו רב לו ועזר מציו
תהיה

ולוי אמר תמיד ואוריד לאיש חסיד
אשר נסיתו במסה תריבו על מי מרנה
האמר לאביו ולאמו לאראיתו ואת
אחיו לאחיו ואתבנו לאידע כי
שמו אמרתך ובריתך יערו יורו
משפטך ליעקב ותורתך לישראל
ישימו קטורה באפך וכליל על
מוכתך פרך יהוה חילו ופעל ידיו
תריצה מחין מתעם קמיו ומישנאיומן
יקומון לבנימן אמר
ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפץ
עליו כל היום וכין כתפיו שכן

וליוסף אמר מברכת יהוה
ארצו ממע שמים מטל ומתהום
רבעת תחת וממע תבואת שמש
וממע צרש ירחים ומראש הררי
קדם וממע גבעות עולם וממע
ארץ ומלאה ורעון שכני סנה תנואתו
לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו נמו
שורו הדר לו וקרני ראם קרני בהם
עמים ענה יחדו אפסי ארץ והם
רבעת אפרים והם אלפי מנשה
ולזבולן אמר שמד
זבולן בעאתך ויששכר באהליך
עמים הר יקראו שם יזבח זבחי עזק
מי שפע ימים יעקו וישפני טמוני חול

ולע אמר ברוך מרחיב
גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד
וירא ראשית לובי שם חלקת מחקק
ספון ויתאראשי עם עזרת יהודה
עשה ומשפטיו עם ישראל

ולחן אמר דן גור אריה
יונק מן הבשן ולנפתלי אמר נפתלי
שבער עזון ומלא מרכה יהוה יס ודרום
ירשה ולאשר אמר

ברוך מבנים אשר יהירצו אחיו וטל
בשמן רגליו ברזל ונחשת מנעלך
וכימך דבאך ואין כאל ישרון רנב
שמים בעזרך ובנאות שחקים מענה
אלהי קדם ומתחת זרעת עולם
ויער שמפנך אויביו אמר השמר
וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב
אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו
טל אשריך ישראל מי כמוך עם
נשיע ביהוה מן עזרך ואשר חרב
נאותך ויכחשו אויביך לך ואתה על
במותימו תדרך ויעל

מישה מערכת מואב אל הר נבו ראש
הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה
את כל הארץ את הגלעד עד דן ואת
כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה
ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון
ואת הגלב ואת הנכר בקעת ירחו עיר
התמרים עד יער ויאמר יהוה אליו
ואת הארץ אשר נשבעתי לאברהם
לייזחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה
הראיתך בעיניך וישמה לא תעבר

שמח זבולן בעאתך שמח דן בחור בילדותך וישמח
ונאלוכי אותם צדוע ואל תבשה אלמים וטרף זרוע אף
ורעון שכני שכני בחוני סלע וחברו שכני לבדך עיר

שמח זבולן
שמח דן
שמח

אמר יהוה עבד יהוה ויאמרו
יהוה אל יהוה עבד יהוה
לאמר יהוה עבד יהוה
לכם אתה ארץ הזאת ונשיכם טפכם
ומקניכם ישובו בארץ אשר נתן לכם
משה בעבר הירדן ואתם תעברו
חמישים לפע אחיכם כל גמורי החיל
ועזרתם אותם עד אשר יעז יהוה
לאחיכם ככם וירשוכם המה את הארץ
אשר יהוה אלהיכם נתן להם וישבתם
ארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר
נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן
מזרח השמש ויענו את יהוה עבד יהוה
כל אשר צונו עשה ואל כל אשר
תשלחנו נלך ככל אשר שמענו אל
משה כן נשמע אליך רק יהוה יהוה
אלהינו עמך כאשר היה עם משה
כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע
את דבריך לכל אשר תצונו וומר רק
חזק ואמץ

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמרו
יהוה אל יהוה עבד יהוה
לאמר יהוה עבד יהוה
לכם אתה ארץ הזאת ונשיכם טפכם
ומקניכם ישובו בארץ אשר נתן לכם
משה בעבר הירדן ואתם תעברו
חמישים לפע אחיכם כל גמורי החיל
ועזרתם אותם עד אשר יעז יהוה
לאחיכם ככם וירשוכם המה את הארץ
אשר יהוה אלהיכם נתן להם וישבתם
ארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר
נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן
מזרח השמש ויענו את יהוה עבד יהוה
כל אשר צונו עשה ואל כל אשר
תשלחנו נלך ככל אשר שמענו אל
משה כן נשמע אליך רק יהוה יהוה
אלהינו עמך כאשר היה עם משה
כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע
את דבריך לכל אשר תצונו וומר רק
חזק ואמץ
וישלח יהוה עבד יהוה מן השטים שנים
אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו
את הארץ ואת יריחו ואת כל הארץ
אשר זונה וישמה רחב וישכנו שמה ויאמרו
למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה
הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ
וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציא
האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך
כי לחפר את כל הארץ באו ותקח האשה
את שני האנשים ותצפנו ותאמר בן
באו אלי האנשים ולא ידעת מאין הבו

ויאמר יהושע אל העם הזהקדשו כי כל הכהנים כי רבצ בקהל אשר ידעו
כי כאשר הייתי כל תפלה כל תפלה ואתה תשמע השמים יגדיל ידעון

ויאמר
ויאמר

התקדשו
ישע

ארון ברית יהוה אליכם והכהנים
הלוים נשאים אתו ואתם תסיעו
ממקומכם והלכתם אחריו ואחר רחוק
יהיה ביניכם ובניו כאלפים אמה
במה אל תקרבו אליו למען אשר
תדעו את הדרך אשר תלכו בה כי לא
עברתם בדרך מתמל שלשם

ויאמר יהושע אל העם
התקדשו כי מחר יעשה יהוה מקובל
נפלאות ויאמר יהושע אל הכהנים
לאמר ישאו את ארון הברית ועברו
לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו
לפני העם ויאמר יהוה

אליהו ישע היום הזה אחל גדלך בעיני
כל ישראל אשר ידעון כי כאשר הייתי
עם משה אהיה עמך ואתה תצוה
את הכהנים נשאי ארון הברית לאמו
נכאנכם עד קצה מירדן בדרך
תעמדו ויאמר יהושע

אל בני ישראל גשו הנה ושמועו את
דברי יהוה אליכם ויאמר יהושע
באתה עין כי אל חי בקרבכם והווש
יוריש מפניכם אתה כנעני ואתה חתי
ואת החוי ואת הפרזי ואת הערני שי
והאמרי והיבסי הנה ארון הברית
אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן
ועתה קחו לכם שני עשר איש
משבט ישראל איש אחד איש אחד
לשבט והיה כנוח כפותרגלי הכהנים
נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במי
הירדן מי הירדן ירתון המים הירדים

מלמעלה ויעמדו עד אחד ויהי בנסע
העם מאהליהם לעבר את הירדן
והכהנים נשאי הארון הברית לפני
העם וכלו נשאי הארון עד הירדן
ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבו
בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו
כל מי קציר ויעמדו המים הירדים
מלמעלה קמו עד אחד הרחק מאד
באדם העיר אשר מצד צרתן והירדים
על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו
והעם עברו נגד יריחו ויעמדו הכהנים
נשאי ארון ברית יהוה כחרכה בתוך
הירדן הכן וכל ישראל עברים כחרכה
עד אשר תמו כל הגוי לעבר את הירדן
ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבר ארצ
הירדן ויאמר יהוה אל
יהושע לאמר קחולכם מן העם שנים
עשר אנשים איש אחד איש אחד
משבט ויצו אותם לאמר ישאו לכם
מזה מתוך הירדן ממעבר רגלי הכהנים
הכן שתים עשרה אבנים והעברתם
אותם עמכם והנחתם אותם במלון
אשר תלינו בו הלילה

ויקרא יהושע אל שנים
העשר איש אשר הכין משבט ישראל
איש אחד איש אחד משבט ויאמר
להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אל העם
אל תוך הירדן והריסו לכם איש אבן
אחת על שכם למספר שבט בני ישראל
למען תהיה זאת אות בקרבכם כיישאלון
בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה לכם

ויאמר יהושע אל העם הזהקדשו כי כל הכהנים כי רבצ בקהל אשר ידעו
כי כאשר הייתי כל תפלה כל תפלה ואתה תשמע השמים יגדיל ידעון

תדעו
שני עשר
עשר בקר

לזכרון שתי האבנים ונשא אהרן את שמותם וילקח את כסף הכפורים וביים שמחיתכם הלא לזכרון ויעטרוהו תהיה
 וסימניהם ויהי היום הזה לכם לזכרון ושמות את
 חפ מנחם וזכרון

ואנרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן
 מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן
 נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה
 לזכרון לבני ישראל עד עולם ויעשו
 בן בני ישראל כאשר צוה יהוה ישע
 וישאו שתי עשרה אבנים מתוך הירדן
 כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר
 שבטי בני ישראל ויעברום עמם אל
 המלון וינחום שם וישתים עשרה
 אבנים הקים יהושע פתוך הירדן
 תחת מצבת רגלי הפהנים נשאי ארון
 הברית ויהיו שם עד היום הזה והנהגם
 נשאי הארון עמדים פתוך הירדן
 עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את
 יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה
 משה את יהושע וימהרו העם ויעברו
 ויהי כאשר הם כל העם לעבור ויעברו
 ארון יהוה והפהנים לפני העם ויעברו
 בני דאובן ובני עד וחצי שבט המנשה
 חמישים לפני בני ישראל כאשר דבר
 אליהם משה בארבעים אלף חלוצי
 הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל
 ערבות יריחו
 ביום ההוא גדל יהוה את יהושע בעיני
 כל ישראל וידאו אתו כאשר יראו
 את משה כל ימי חייו
 ויאמר יהוה אל יהושע לאמרו צוה
 את הפהנים נשאי ארון העדות ויעלו
 מן הירדן ויעו יהושע את הפהנים
 לאמר עלומן הירדן ויהי בעלוות
 הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך

הירדן נתקו כפות רגלי הפהנים אל
 החרבה וישבו מי הירדן למקומם וילט
 כתמול של שום על כל עדותיו והעם
 עלומן הירדן בעישור לחדש הראשון
 ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו ואת
 שתיים עשרה האבנים האלה אשר
 לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל
 ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר
 ישאלון בניכם מחר את אבותם לאמו
 מה האבנים האלה והודעתם את
 בניכם לאמר כי בשה עבר ישראל
 את הירדן הזה אשר הזכיר יהוה
 אליהם את מי הירדן מפניכם עד
 עברכם כאשר עשה יהוה אליהם
 לים סוף אשר הזכיר שמפני עד ענינו
 למען דעת כל עמי הארץ את ידי יהוה
 כי חזקה היא למען יראתם את יהוה
 אליהם כל הימים
 ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר
 בעבר הירדן ימה וכל מלכי הנענע
 אשר על הים את אשר הזכיר יהוה
 את מי הירדן מפני בני ישראל עד
 עברנו וימס לבבם ולא היה נס עוד
 רוח מפני בני ישראל
 בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע
 עשה לך חרבות צרים ושוב מל את
 בני ישראל שנית וימשלו יהושע
 חרבות צרים וימלא את בני ישראל
 נבעת הערלות וזה הדבר אשר מר
 יהושע כל העם היצא ממצרים הוטט
 כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך

ויהי בעלות הפהנים במשך בקרן
 ויהי בשמיען שמואל בשמיען את הדב
 וזבט בכו עותי וזבט בידך בן זבט יב חלוציהו כל כף יקר בית וכו' במלכ

ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ

כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

כעלות
 ק
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ

אתם כל יחושע יצחק עבד יישישאל אלהים
והוריש אתם יישישאל אלהים
ויצא אתם יישישאל אלהים
ויצא אתם יישישאל אלהים

בצאתם מצרים כי מלכ היו כל העם
היציאם וכל העם הילדים במדבר
בדרך בצאתם מצרים לאמלו כי
ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר
עד תם כל העם אנשי המלחמה היצאו
מצרים אשר לא שמיעו בקול יהוה
אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם
את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם
לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש ואת
נעם הקים תחתם אתם מל יהושע
מירלס היו כי לאמלו אותם בדרך
ויהי באשר תמו כל הגוי להמול וישנו
תחתם במחנה עד היותם

ויאמר יהוה אל יהושע היום
גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא
שם המקום ההוא גלעד עד היום הזה
ויהנו בני ישראל בגלעד ויעשו את
הפסח בארבעה עשר יום לחדש שבוע
מעונות ירחו ויאכלו מעבור הארץ
ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם
היום הזה וישבת המן ממחרת
באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד
לכני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ
בנען בשנה ההיא ויהי
בהיות יהושע ביריחו וישא עינו
וראוהנה איש עמד לגדו וחרבו
שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמו
לוחנו אתה אם לערנו ויאמר לא
כי אני ישר עבד יהוה עתה באתי ויפל
יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר
למה אדני מדבר אל עבדו ויאמר

ישר עבד יהוה אל יהושע של נעלך
מעל רגלך כי המקום אשר אתה
עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע
כן ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני
ישראל אין יוצא ואין בא
ויאמר יהוה אל יהושע
ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה
נכורי החיל וספתם את העיר כל אנשי
המלחמה הקף את העיר פעם אחת
כה תעשה ששת ימים וישבעה נהנם
ישאו שבעה שופרות היכלים לפני
הארון וביום השביעי תסב את העיר
ושבע פעמים והנהנם יתקעו בשופרות
והיה במשך בקרן היכל בשמעכם
את קול השופר יריעו כל העם תרועה
גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו
העם איש נגדו ויקרא יהושע בן נון
אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את
ארון הברית ושבועה נהנם ישאו
שבועה שופרות וכלים לפני ארון יהוה
ויאמרו אל העם עברו וסב את העיר
והחלוין יעבר לפני ארון יהוה ויהי
כאמר יהושע אל העם ושבועה נהנם
נשאים שבעה שופרות היכלים
לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות
וארון ברית יהוה הלך אחריהם והחלוין
הלך לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף
הולך אחרי הארון הלך ותקעו בשופרות
ואת העם ענה יהושע לאמר לא תריעו
ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא מפיהם
דבר עד יום אמרי אליכם הרי עונתם

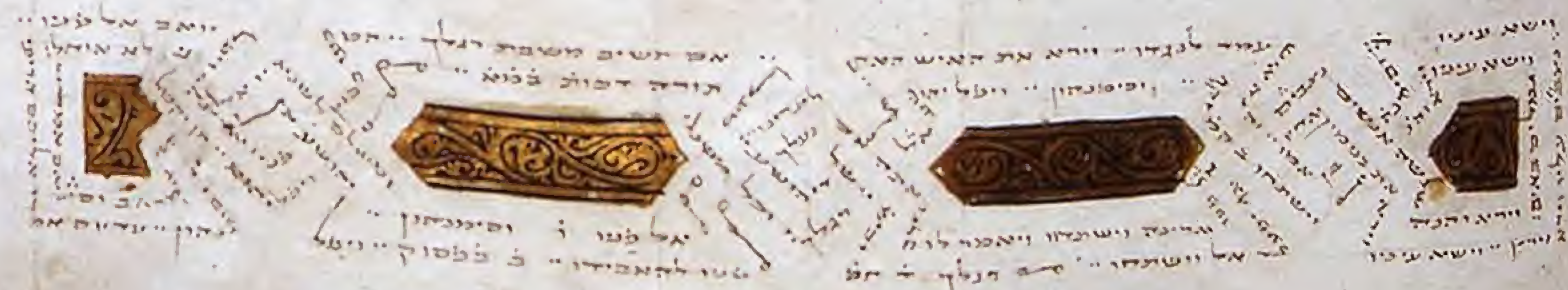
פסוק
אין
יציא

כשמעכם

פסוק
אין
יציא
פסוק
אין
יציא
פסוק
אין
יציא
פסוק
אין
יציא

תקעו

פסוק
אין
יציא
פסוק
אין
יציא

ויסב ארון יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו המכנה וילינו במכנה וישבם יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה וישבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היכלים לפני ארון יהוה הלכים הלך ותקעו בשופרות ותחלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך אחרי ארון יהוה הלך ותקעו בשופרות ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת וישבו המכנה כהן עשו ששת ימים ויהי פיוס השביעי וישכמו כעלורת השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ואמר יהושע אל העם הרי ענין עתן יהוה לכם את העיר והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בנבית כי החבאתה את המלאכים אשר שלחנו ורק אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמחתם את מכנה ישראל לחרם ועברתם אותו וכל כסף והכסף נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא וירע העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את קול השופר וירעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר ויחרמו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב ולשנים האנשים

המרגלים את הארץ אמר יהושע בנאו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר לה באשר נשבעתם לה ויבאו הנערים המרגלים ויצאו את דחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויעזבו מחוץ למכנה ישראל והעיר שרפו באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכל הנחשת והברזל נתנו אוצר בית יהוה ואת דחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה החיה יהושע ותשכנות ישראל עד היום הזה כי החביאה את המלאכים אשר שלח יהושע לדגל את יריחו וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני יהוה אשר יקום ויבנה את העיר הזאת את יריחו בכרו ויסדנה וכיעירו ויבדלתיה ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ וימעלו בני ישראל מעל פחרם ויקח עכן בן פנמי בן זכדי בן זרח למטה יהודה מן החוט ויחר אף יהוה כבני ישראל וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עס בית און מקדס לבית אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את העי וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם כאלפים איש או כשליש אלפים איש יעלו ויבנו את העי אל תיגע שמה את כל העם

כי מעט המה וייעלו מן העם שמה
 כשלשת אלפים איש וינסו לפני אנשי
 העי ויכזמהם אנשי העי כשלשים
 ושישה איש וידדפוס לפני השער עד
 השברים ויכוס במורד וימס לבנה העם
 ויהי למים ויקרע יהושע שמלחיו
 ויפל על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד
 הערב הוא וזקני ישראל וייעלו עפר
 על ראשם ויאמר יהושע אהה אדני
 יהוה למה העברת העביר את העם
 הזה את הירדן לתת את טבבד האמרי
 להאבידנו ולוהוא לנו ונשב בעבר
 הירדן בי אדני מה אמר אחרי אשר
 הפך ישראל ערף לפני איביו וישמעו
 הכנעני וכל ישיבי הארץ ונסכו עלינו
 והכריתו את שמנו מן הארץ ונמיה
 תעשה לשמך הגדול

ויאמר יהוה אל יהושע קם
 לך למה זה אתה נפל על פניך חטא
 ישראל וגם עברו את בריתי אשר
 עויתי אותם וגם לקחו מן החרס וגם
 גנבו וגם כחשו וגם שמו בכל יהם ולא
 יחזבו ישראל לקום לפני איביהם ערף פני
 לפני איביהם כיהיו לחרס לא אוסף להיות
 עמכם אסלא תשמידו חרס מקרבכם
 קם קדש את העם ואמרת התקדשו
 למחר כינה אמר יהוה אלהי ישראל
 חרס בקרבך ישראל לא תוכל לקום
 לפני איבך עד הסירכם החרס
 מקרבכם ונקרבתם בנקר לשבטיכם
 והיה השבט אשר ילכדנו יהוה יקרב

למשפחות והמשפחה אשר ילכדנו
 יהוה תקרב לבתים והכית אשר
 ילכדנו יהוה יקרב לגברים והיה הנלכד
 בחרס ישרף באש אתו ואת כל אשר
 לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה
 נבלה בישראל

וישכם יהושע בנקר ויקרב את
 ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה
 ויקרב את משפחת יהודה וילכד את
 משפחת הזרח ויקרב את משפחת
 הזרח לגברים וילכד זבדי ויקרב את
 ביתו לגברים וילכד עזר בן זבדי
 בן זרח למטה יהודה ויאמר יהושע
 אל עזר בן זבדי נא כבוד ליהוה אלהי
 ישראל ותקלו תודה והגדנאלי מרה
 עשית אל תכחד ממני וייען עזר את
 יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי
 ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת
 עשיתי ואראה בשלל אדרת שבע
 אחת טובה ומאתים ויסקלים כסף
 ולשון זהב אחד חמישים שקלים משקלו
 ואחמדם ואקחם והנס טמנים בארץ בתוך
 האהל והכסף תחתיה וישלח יהושע
 מלאכים וידעו האלה והנה טמנה באהל
 והכסף תחתיה ויקחום מתוך האהל ויצאו
 אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני
 יהוה ויקח יהושע את עזר בן זרח ואת
 הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת
 בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמורו ואת
 צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל
 ישראל עמו וייעלו אתם עמק עכור

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

2
 3
 4

כ"א

4

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

וּשְׁלֹמֹה	וְסִימָנָהוּ	וּשְׁלֹמֹה לֵלֶךְ	וּשְׁלֹמֹה יְרוּשָׁע	וּלְכֹו אֶל אֲנֹכִים
וּשְׁלֹמֹה לְכֹנָה	וּשְׁלֹמֹה אֶמֶת	הֵם וְיִקְוֹנוּ וְסִינָה	בְּלִשְׁמֵשׁ	וְיִקְוֹנוּ עֲלֵינוּ
וּשְׁלֹמֹה	וְסִימָנָהוּ	וּשְׁלֹמֹה יֵשׁוּעַ דָּרָךְ	וּשְׁלֹמֹה דָרַךְ דִּבְשָׁן	וְיִהִי כִי־אֵוֶה מִלֶּךְ הָעַם
וּשְׁלֹמֹה	וְסִימָנָהוּ	וּשְׁלֹמֹה יֵשׁוּעַ דָּרַךְ	וּשְׁלֹמֹה יֵשׁוּעַ דָּרַךְ	וּשְׁלֹמֹה יֵשׁוּעַ דָּרַךְ

יחזקאל

خا
ص

6
 7
 8
 9
 10
 11

11

10

100

4
10
15

10

7

[illegible]

גדולה גבעון באחת ערי הממלכה וכל
האנשים מן העיר וכל אנשי גברים
וישלח אדני צדק מלך ירושלים אל
החם מלך חברון ואל פראס מלך
ירמות ואל פיע מלך לכיש ואל דבר
מלך עגלון לאמר עליואלי ועורני ונכה
את גבעון כי השלימה את יהושע ואת
בני ישראל ויאספנו ויעלו חמשה
מלכי האמרי מלך ירושלים מלך חברון
מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון
הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו
עליו וישראלו אנשי גבעון אל יהושע
אל המחנה הגלילה לאמר אל תרף
ידך מעטריך עליה אלינו מהרה
והושיע לנו ועורנו כי נקבעו אלינו
מלכי האמרי ישיב החרו ויעל
יהושע מן הגלילה הוא וכל עם
המלחמה עמו וכל גבורי החיל

ויאמר יהוה אל יהושע
אל תירא מהם כי בידך נתתי לא
יעמד איש מהם בפניך ויבא אליהם
יהושע ופתאום כל הלילה עלה מן הגלילה
ויהם יהוה לפני ישראל ויכס מכה
גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה
בית חורן ויכס עד עזקה ועד מקדה
ויהי בנסם מפני ישראל הם במחנה
בית חורן ויהוה השליך עליהם אבנים
גדולות מן השמים עד עזקה וימרו
רבים אשר מתו באבני הברד מאשר
הרגו בני ישראל בחרבו
אז ידבר יהושע ליהוה ביום

תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל
ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון
דום וירח בעמק אילון וידם השמש
וירח עמד עד יקם גוי איביו הלא הוא
כתובה על ספר הישר ויעמד השמש
בחצי השמים ולא אין לבוא ביום
תמים ולא היה ביום ההוא לפניו
ואחריו לישמע יהוה בקול איש כי
יהוה נלחם לישראל
וישב יהושע וכל ישראל עמו אל
המחנה הגלילה וינסו חמשת המלכים
האלה ויחבאו במערה במקדה ויגר
ליהושע לאמר נמצאו חמשה
המלכים נחבאים במערה במקדה
ויאמר יהושע גלו אבנים גדולות אל
פיהם מערה והפקידו עליה אנשים
לשמרם ואתם אל תעמדו וירדו אחרי
איביכם חננתם אתם אל תתנום לבוא
אל עריהם כי נתנם יהוה אליהם
בידכם ויהי ככלות יהושע וכבד ישראל
להכותם מכה גדולה מאד עד תפס
והשרידם שרדו מהם ויבאו אל ערי
המבצר וישיבו כל העם אל המחנה
אל יהושע מקדה בשלום לא חרץ
לכני ישראל לאיש את לישנו ויאמר
יהושע פתחו את פיהם מערה והוציאו
אלי את חמשת המלכים האלה מן
המערה וישיבו כן ויצאו אליו את
חמשת המלכים האלה מן המערה
את מלך ירושלים את מלך חברון את
מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגלון

ל
כ
ר
מ
ד

ל
כ
ר
מ
ד

ל
כ
ר
מ
ד

ל
כ
ר
מ
ד

שמש בגבעון דום " ימנעו ידך אל תירא " וימנעו ידך אל תירא
גלו אבנים גדולות " לחזק במוסר אל תירא " וימנעו ידך אל תירא
ישראל " לחזק במוסר אל תירא " וימנעו ידך אל תירא

ידך
כאחת

ידך
כאחת

בוא יד נא ויסמנהו בדרך יי' ויסיבנו את המטה עד בוא יוסף בימיהם ונבנה בגדו אגלה

עד השנה השלישית עד בוא - עד בוא השמש

לבלתי בו פגוים יד בוא אמן בוא בינו והטמן בעפר בוא כנבא על

וכל שמואל וכתובים ידו בד מ ה

לח"י ביום בוא בגד על אדמוני ישראל אגלה

ויהי שם המלך אשר יבנה בית אל ויהי שם המלך אשר יבנה בית אל ויהי שם המלך אשר יבנה בית אל
 ויהי שם המלך אשר יבנה בית אל ויהי שם המלך אשר יבנה בית אל ויהי שם המלך אשר יבנה בית אל
 ויהי שם המלך אשר יבנה בית אל ויהי שם המלך אשר יבנה בית אל ויהי שם המלך אשר יבנה בית אל

ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר
 דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה
 לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ
 שקטה ממלחמה:
 ואלה מלכי הארץ אשר הובנו
 ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן
 מזרחה השמש מנחל ארטן ועד הר
 הרמון וכל הערבה מזרחה: סיוון מלך
 האמרי הישב פח שבון מישל מערער
 אשר על שפת נחל ארטן ותוך הנחל
 וחצי הגלעד ועד יבק הנחל נבול בני
 עמון והערבה עד ים כנרת מזרחה
 ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך
 בית הישימון ומתימן תחת אשדות
 הפסחה ונבול עוג מלך הבשן מיתר
 הרפאים היושב בעשתרות ובאדרי:
 ומישל בחר הרמון ובסלכה ובכר
 הבשן עד נבול הנשורי והמעכת וחצי
 הגלעד נבול סיוון מלך השבון משה
 עבד יהוה ובני ישראל הכנסו ויתנו
 משה עבד יהוה ירשה לראובן ולגדי
 ולחצי שבט המנשה:
 ואלה מלכי הארץ אשר הפה יהושע
 ובני ישראל בעבר הירדן יפה מעל
 על בבקעת הלבנון ועד ההר החלק
 העלה שיערה ויתנה יהושע לשבטי
 ישראל ירשה כמחלקתם: בדר
 ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר
 ובנגב החתי האמרי והכנעני
 הפרזי החוי והיבוס:

מלך יריחו
 מלך העי אשר מצד בית אל
 מלך ירושלם
 מלך חברון
 מלך ירמות
 מלך לכיש
 מלך עגלון
 מלך גור
 מלך דבר
 מלך גדר
 מלך חרמה
 מלך ערד
 מלך לבנה
 מלך עדלם
 מלך מקדה
 מלך בית אל
 מלך תפוח
 מלך חפר
 מלך אפק
 מלך לשרון
 מלך מדון
 מלך חצור
 מלך שמרון מראון
 מלך אכשף
 מלך תענך
 מלך מנחם
 מלך קדש
 מלך יקנעם למרמל
 מלך דור לנפת דור
 מלך עיס לעגל
 מלך תרצה

משה עבד יי " משה עבד יי " ובע ישראל הכנסו " משה ואהרן בכאנו " משה
 אשר עשינו במצרים ובמדבר אשר הוציאת " בחר ובשפלה " ובמדבר
 ויקח יהושע את כל הארץ ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע וישלח להם " מחלקתם

בְּחֵלְךָ נִחַלְתָּ וְיָדְךָ נִחַלְתָּ
וְיָדְךָ נִחַלְתָּ וְיָדְךָ נִחַלְתָּ

וְיָדְךָ נִחַלְתָּ וְיָדְךָ נִחַלְתָּ
וְיָדְךָ נִחַלְתָּ וְיָדְךָ נִחַלְתָּ

וְיָדְךָ נִחַלְתָּ וְיָדְךָ נִחַלְתָּ
וְיָדְךָ נִחַלְתָּ וְיָדְךָ נִחַלְתָּ

וְאֵת נִחַלְתָּ בְּנֵיךָ לְמִשְׁפַּחְתָּם הָעִירִים
וְחִצֵּיהֶם
לְחִצֵּי שֶׁבֶט מְנַשֶּׁה וְיִהְיֶה לְחִצֵּי מְטָה
בְּנֵי מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפַּחְתָּם וְיִהְיֶה גְבוּלָם
מִמַּחֲנֵים כָּל הַבָּשָׁן כָּל מַמְלָכֹת עֹנֹה
מִלֶּךְ הַבָּשָׁן וְכָל חֹת יָאִיר אֲשֶׁר בְּבָשָׁן
שִׁשִּׁים עִיר וְחִצֵּי הַגִּלְעָד וְעִשְׁתְּרוֹת
וְאֶדְרֵי עֵירֵי מַמְלָכֹת עֹנֹה בְּבָשָׁן לְבְנֵי
מִכִּיר בֶּן מְנַשֶּׁה לְחִצֵּי בְנֵי מִכִּיר לְמִשְׁפַּחְתָּם
אֱלֹהֵי אֲשֶׁר נָחַל מְשֵׁה כְּעֹרֶבֶת מוֹאָב
מֵעֵבֶר לִירְדֵן יִרְחוֹ מִזְרָחָהּ
וְלִשְׁבֵט הַלֵּוִי לְאַנְתָן מִשְׁטָה
נִחַלָה יִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא נִחַלְתָם
כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר לָהֶם

וְאֱלֹהֵי אֲשֶׁר נִחַלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן אֲשֶׁר נִחְלוּ אֲתָם אֶל עֹזֵר הַכְּהֵן
וְיִהְיֶה שֵׁעַ בְּנֵי וְרָאשֵׁי אֲבוֹת הַמִּטּוֹת
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעוֹרֵל נִחַלְתָם כְּאִשֶּׁר
עָזָה יִהְיֶה בִּיד מִשֶּׁה לִתֵּת לַתִּשְׁעוֹת
הַמִּטּוֹת וְחִצֵּי הַמִּטָּה כִּי נָתַן מִשְׁטָה
נִחַלְתָם שְׁנֵי הַמִּטּוֹת וְחִצֵּי הַמִּטָּה מֵעֵבֶר
לִירְדֵן וְלֵלוֹם לְאַנְתָן נִחַלָה בְּתוֹכָם
כִּי הָיוּ בְנֵי יוֹסֵף שְׁנֵי מִטּוֹת מְנַשֶּׁה
וְאֶפְרַיִם וְלֹא נָתַן חֵלֶק לֵלוֹם בְּאֶרֶץ
כִּי אִם עִירִים לִשְׁבֵט וּמִגֵּר שִׁיחָם לְמִקְנֵיהֶם
וְלִקְנֵיהֶם כְּאִשֶּׁר עָזָה יִהְיֶה אֶת מִשְׁטָה
כִּי עִשְׂוֹ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִחַלְקוּ אֶת הָאָרֶץ
וְיִשְׁוּ בְנֵי יְהוּדָה אֶל
יְהוֹשֻׁעַ בֶּנִּי וְיֹאמְרוּ אֵלָיו כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הִקְנֵנוּ אֶתְּךָ יָדְעָתָּ אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ

אֲדֹרְתִי וְעַל אֲדֹרְתִי בְּקֹדֶשׁ בְּרִנָּה
כְּאַרְבָּעִים שָׁנָה אֲנִי בִשְׁלַח מִשְׁטָה
עֵבֶר יְהוָה אֶתִּי מִקְדָּשׁ בְּרִנָּה לְדָג
אֶת הָאָרֶץ וְאִשָּׁב אֶתִּי דְּבַר כְּאִשֶּׁר
עַם לְבָנִי וְאֶחָד אֲשֶׁר עָלָיו עַמִּי הִמְסִיו
אֶתִּי לְבָנִי וְאֶחָד מִלֵּאֲתֵי אַחֲרֵי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁבַּע מִשְׁטָה בְּיוֹם הַהוּא לֵאמֹר
אֵסֵל אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּרְשָׁה רַגְלְךָ כִּי
לֶךְ תִּהְיֶה לְנִחַלָה וְלִבְנֶיךָ עַד עוֹלָם כִּי
מִלֵּאֲתֵי אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְעֵתָה הֵנָּה
הַחֲתִיָּה יְהוָה אֶתִּי כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר יְהוָה
אַרְבָּעִים וְחֲמִישִׁי שָׁנָה מֵאֵלֶּיךָ דִּבֶּר יְהוָה
אֶתִּי דְּבַר הוּא אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הִלֵּךְ
יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר וְעֵתָה הֵנָּה אֲנִי הַיּוֹם
בְּחֲמִישִׁי וְשִׁמְנֵים שָׁנָה עוֹדֵנִי הַיּוֹם
חֹזֵק כְּאִשֶּׁר בְּיוֹם שִׁלַּח אֶתִּי מִשְׁטָה
כְּכִי אֲנִי וְכִכְחִי עֵתָה לְמַלְחָמָה לְעֹצָת
וְלִבּוֹא וְעֵתָה הֵנָּה לִי אֶתִּי הַדָּבָר
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיוֹם הַהוּא כִּי אֶתִּי
שְׁמִיעָתָה בְּיוֹם הַהוּא כִּי עֲנִקִים שָׁם
וְעִירִים עָרְלוֹת בְּעִירוֹת אֲוִלֵי יְהוָה אֶתִּי
וְהוֹרֵשִׁים כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר יְהוָה וְיִבְרָכֶהוּ
יְהוֹשֻׁעַ וְיִתָּן אֶתִּי חֲכָמוֹן לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְנִחַלָה עַל כֵּן הִתְחַלְּתִּי לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יְפֹהֶה הִקְנֵנוּ לְנִחַלָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה עֵן
אֲשֶׁר מִלֵּאֲתֵי אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל
וְשֵׁם חֲכָמוֹן לְפָנֶיךָ קִרְיַת אַרְבַּע הָאָדָם
הַגָּדוֹל בְּעֲנֻקִים הוּא וְהָאָרֶץ יִשְׁקָטָה
מִמַּלְחָמָה וְיִהְיֶה הַגָּדוֹל
לְמִטָּה בְּנֵי יְהוּדָה לְמִשְׁפַּחְתָּם אֶל
גְּבוּל אֲדוֹם מִדְּבַר עֵן גִּבְעָה מִקְעָה

וְאֱלֹהֵי אֲשֶׁר נִחַלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
כִּי בִּזְמַן מִשְׁטָה נִחַלְתָם שְׁנֵי מִטּוֹת
וְיִהְיֶה שֵׁעַ בְּנֵי וְרָאשֵׁי אֲבוֹת הַמִּטּוֹת
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעוֹרֵל נִחַלְתָם כְּאִשֶּׁר עָזָה יִהְיֶה בִּיד מִשֶּׁה לִתֵּת לַתִּשְׁעוֹת
הַמִּטּוֹת וְחִצֵּי הַמִּטָּה כִּי נָתַן מִשְׁטָה נִחַלְתָם שְׁנֵי הַמִּטּוֹת
וְחִצֵּי הַמִּטָּה מֵעֵבֶר לִירְדֵן וְלֵלוֹם לְאַנְתָן נִחַלָה בְּתוֹכָם
כִּי הָיוּ בְנֵי יוֹסֵף שְׁנֵי מִטּוֹת מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם
וְלֹא נָתַן חֵלֶק לֵלוֹם בְּאֶרֶץ כִּי אִם עִירִים לִשְׁבֵט
וּמִגֵּר שִׁיחָם לְמִקְנֵיהֶם וְלִקְנֵיהֶם כְּאִשֶּׁר עָזָה יִהְיֶה
אֶת מִשְׁטָה כִּי עִשְׂוֹ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִחַלְקוּ אֶת הָאָרֶץ
וְיִשְׁוּ בְנֵי יְהוּדָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ בֶּנִּי וְיֹאמְרוּ אֵלָיו
כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִקְנֵנוּ אֶתְּךָ יָדְעָתָּ אֶת הַדָּבָר
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ

והיה להם גבול ויהיה להם גבול ויהיה להם גבול
ויהיה להם גבול ויהיה להם גבול ויהיה להם גבול
ויהיה להם גבול ויהיה להם גבול ויהיה להם גבול

למה יסוד
ועליו

תמן ויהיה להם גבול נגב מקצה ים
המלח מן הלשן הפנה נגבה ויצא
אל מנזב למעלה עקרבם ועבר צנה
ועלה מנזב לקדש ברנע ועבר חצרון
ועלה אדרה ונסב הקרקעה ויעבר
עצמנה ויצא נחל מצרים והיה תצאות
הנזב ימה זה היה לכם גבול נגב ונזב
קדמה ים המלח עד קצה הירדן וגבול
לפאת צפנה מלשון הים מקצה הירדן
ועלה הנזב בית חגלה ויעבר מצפון לבית
העזבה ועלה הנזב אבן כהן בן דאובן
ועלה הנזב דברה מעמק עכור וצפנה
פנה אל הנזב אשר נכח למעלה אדמים
אשר מנזב לנחל ויעבר הנזב אל מעין
שמי שוה ויצאתו אל עין רגל ועלה
הנזב בנהם אל כתר הים מנזב
היה ירושלים ועלה הנזב אל ראש הור
אשר על פני גיהנם ימה אשר בקצה
עמק רפאים צפנה ותאר הנזב מראש
ההר אל מעין מינפתוח ויצא אל ערי
הר עפרון ותאר הנזב בעלה היאקרת
יערים ונסב הנזב מכעלה ימה אל
הר שיער ויעבר אל כתר הר יערים
מצפנה היא כסלון וירד בית שמי ש
ויעבר תמנה ויצא הנזב אל כתר
עקרון צפנה ותאר הנזב שפרונה ועבר
הר בעלה ויצא יבנאל והיה תצאות
הנזב ימה וגבול ים הימה הנזב וגבול
הנזב בני יהודה סביב למשפחותם
ולכב בן פטה נתן חלק בתוך בני יהודה
אל פיהו ליהושע את קרית ארבע

אכי הענק היא חכרון וירשם שם כל
את שלשה בני הענק את שש ואת
אחימן ואת תלמי ילדי הענק ויעל
מישם אל ישיב דבר וישם דבר לפנים
קרית ספר ויאמר כלב אשר יבה את
קרית ספר ולכדה ונתת לו את עכסה
כתי לאשה וילכדה עתניאל בן קנז
אחי כלב ויתן לו את עכסה כתי לאשה
ויהי בכואה ותסיתהו לשאל נאת אביו
שרה ותענה מעל החמור ויאמר לה
כלב מה לך ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ
הנזב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה
את גלת עליות ואת גלת תחתיות

זאת נחלת מטה בני יהודה
למשפחתם ויהיו הערים מקצה למטה
בני יהודה אל גבול אדום בענבה קבצאל
ועדר ויגור וקניה ודימונה ועד ערה
וקדש וחצור ויתנן זוף וטלם ובעלות
וחצור חדדה וקרית חצרון היא חצור
אמם ושמע ומולדה וחצר גדה וחשמון
ובית פלט וחצר שועל ובאר שבע
ובזיותה בעלה ועיים ועצם ואלתולד
וכסיל וחרמה ועקלנ ומדמנה וסנסנה
ולבאות ושלחים ועין ורמון כל ערים
עשרים ותשע וחצריהן

בשפלה אשתאול וצרעה ואשנה
וזנוח ועין גנים תפוח וענים ירמור
ועדלם שוכה ועקה וישערים ועדת
והגדרה וטררתים ערים ארבע עשרה
וחצריהן ענן וחדשה
ומנדלעד ודלען והמצפה ויקתאל

אל מעין מינפתוח נחבון וכל מעין מים יסדמו מעין גנים
וגבול ים הימה הנזב ויבא הנזב אל כתר הנזב וירד
ופענ בכרמל מחבל אכזיבה ואויבא את אבותכם

מעין
הימה
הגבול נחל קנה

לכיש וביצקת ועלון: וככון ולחמם
וכתליש: וגדרות בית דגון ועצמה
ומקדה ערים שש עשרה וחצריהן:
לכנה ועתר ועשן: ויפתח
ואשנה ונעזי: וקעילה ואכזיב ומראשה
ערים תשע וחצריהן:
עקרון ובנתיה וחצריה: מעקרון
וימה כל אשר על יד אשדוד וחצריהן:
אשדוד בנתיה וחצריה עזה
בנתיה וחצריה עד נחל מצרים והים
הגבול וגבול:
ותיר וישוכה: ודעה וקרית סנה היא
דבר: ווענב ואשתמה ווענים: וגשן
וחלן וגלה ערים אחת עשרה וחצריהן:
ארב וחמה ואשען: ויעום
ובית תפוח ואפקה: וחמטה וקרית
ארבעה היא חמרון וציער ערים תשע
וחצריהן:
חיק ויוטה: ויזרעאל ויקדעם וחננה:
הקין גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן:
חלחול בית צור וגדרו: ומיעות
ובית צנות ואלתקן ערים שש וחצריהן:
קרית בעל היא קרית יערים
והרבה ערים שתים וחצריהן:
כמדבר בית הערבה מדן
וסככה: והנבשן ועיר המלח ועין גדי
ערים שש וחצריהן:
היבוס ויושב ירושלים לא יוכלו בני
יהודה להורישם וישב היבוס את
בני יהודה כירושלים עד היום הזה:
ויצא הגורל לבני יוסף ממדן

במדרש בית העקבה .. רמבי אהבה יחדות .. להטות מדין דלים ..
ויבא יעקב לזה .. ויבא מביא אל לזה .. ויבא משום דגבול .. לכתף לזה ..
וירא מלכזה בייטוב .. ולא דורשו את הפקעה .. עתה אשר מכתו אחרים ..

וְעַיִן מִכְנֵה	וְ	וְעַיִן מִכְנֵה
וְעַיִן מִכְנֵה	וְ	וְעַיִן מִכְנֵה
וְעַיִן מִכְנֵה	וְ	וְעַיִן מִכְנֵה

עטרות אדר י"ג ושל אדר י"ד ושל אדר י"ה
אל נכול אדום אדר י"ג מן הלשון "אדום בנב"ה

חורן נבכה
כ"ג כ"ד כ"ה
כ"ז כ"ח כ"ט

נבכה
כ"ג כ"ד כ"ה
כ"ז כ"ח כ"ט

ויקמו האנשים וילכו ויעזבוהו וישע את
ההלכים לכתב את הארץ לאמר לכו
והתלכו בארץ וכתבו אותה וישבו אל
ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה:
וילכו האנשים ויעזבוהו בארץ ויכתבוהו
לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו
אל יהושע אל המחנה ישלה וישלך
להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויהיו
שם יהושע את הארץ לבני ישראל
במחלקתם: ויגדל גורל
מטה בני נממן למשפחתם ויצא גבול
גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף: ויהי
להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן
ועלה הגבול אל כתף יריחו מצפון ועלה
בהר ימה והיה תצאתו מדברה בירת
און ויעבר משם הגבול לזוה אל כרת
לזוה נגבה היא בית אל וירד הגבול
עטרות אדר על ההר אשר מנגבלית
חרון תחתון: ותאר הגבול ונסב לפאת
ים נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון
נגבה והיה תצאתו אל קרית בעל היא
קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת
ים ופאת נגבה מקצה קרית יערים
ויצא הגבול ימה ויצא אל מעין מי
נפתוח: וירד הגבול אל קצה ההר
אשר על פני גן הנס אשר בעמק
רפאים צפונה וירד גן הנס אל כרת
היבסי נגבה וירד עין רגל: ותאר מצפון
ויצא עין שמש ויצא אל גלילות
אשר נכח מצלה אדמים וירד אבן
בהן בן ראובן: ויעבר אל כתף מור

נבכה
כ"ג כ"ד כ"ה
כ"ז כ"ח כ"ט

הערבה צפונה וירד הערבה: ויעבר
הגבול אל כתף בית חנניה צפונה והיה
תצאת הגבול אל לשון ים המלח
צפונה אל קצה הירדן נגבה והגבול
נגב: והירדן גבול אתו לפאת קדמה
זאת נחלת בני נממן לגבולת הסנה
למשפחתם: והיו הערים למטה בני
נממן למשפחתיהם יריחו ובית חנניה
ועמק קציץ: ובית הערבה ועמרים
ובית אל: והערים והפרה ועפרה:
וכפר העמני והעפני ונבע ערים
שתים עשרה וחצריהן: גבול
והרמה ובארות: והמצפה והנפורה
והמצפה: וורקס וירפאל ותראלה:
ויצא הגבול אל יבסי היא ירושלים
גבעת קרית ערים ארבע עשרה
וחצריהן: זאת נחלת בני נממן למשפחתם
ויצא הגבול השני
לשמעון למטה בני שמעון למשפחתם
ויהי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה:
ויהי להם נחלתם כאר שבע ושבע
ומולדה: וחצר שועל ובלה ועצם:
ואלתולד ובתול וחרמה: ועקלנבית
המרכבות וחצר סוסה: ובית לבאות
וישרון ערים שלש עשרה וחצריהן:
עין רמון ועתר ועין ערים ארבע
וחצריהן: וכל החצרים אשר סביבות
הערים האלה עד בעלת באר רמת
נגב: זאת נחלת מטה בני שמעון
למשפחתם: מחבל בני יהודה נחלת
בני שמעון כיהיה חלק בני יהודה

נבכה
כ"ג כ"ד כ"ה
כ"ז כ"ח כ"ט

נבכה
כ"ג כ"ד כ"ה
כ"ז כ"ח כ"ט

נבכה
כ"ג כ"ד כ"ה
כ"ז כ"ח כ"ט

ירד הגבול נחל קנה נבכה לאפריס ועבר "זמור ג' ב" ושל אדר י"ג ושל אדר י"ד ושל אדר י"ה
מחבל וסימנה מחבל בע יהודה מחבל אכזיבה
למשפחתם ח' מל בלו נבכה וסימנה בע גריון "ראובן יעל" ויבן משה "חצר הגלעד" שומעון קדם "זמון

נבכה
כ"ג כ"ד כ"ה
כ"ז כ"ח כ"ט

נבכה

ואת נחלת מטה בנידן למישפחתם
 הערים האלה וחצריהן: ויכלו לנחל
 את הארץ לנבולתיה ויתנו בני ישראל
 נחלה ליהושע בן נון בתוכם: על פי
 יהוה נתנו לו את העיר אשר שא
 את המנתסרה בהר אפרים ויבנה את
 העיר וישב בה: אלה הנחלות אשר
 נתנו אלעזר הכהן ויהושע בן
 נון ראשי האבות למטות בני ישראל
 בעורל בשלה לפני יהוה פתח אהל
 מועד ויכלו מחלק את הארץ:

וידבר יהוה אל יהושע לאמר: דבר
אל בני ישראל לאמרתם לכם את עי
המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה
לנוס שמה ויצא מכה נפש בשנו
בכלי דעת והיו לכם למקלט מגאל
הדם: ונס אל אחת מה ערים האלה
ועמד פתח שער העיר ודבר באזני
זקני העיר ההיא את דבריו ואספו
אתו העדה אלהם ונתנו לו מקום
וישב עמם: וכי ירדף גאל הדם אחריו
ולא יסערו את הרצח בידו כי בכלי דעת
הכה את רעהו ולא שנא הוא לומתמו
של שום: וישב בעיר ההיא עד עמדו
לפני העדה למשפט עד מות הכהן
הגדול אשר יהיה בימים ההם אז ישוב
הרצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר
אשר נס משם: ויקדשו את קדוש
בגדו לכהן גפתי ואת שכם כהן
אפרים ואת קרית ארבע היא חברון

פהר יהודה ומעבר לירדן ירדן
 מורחה נתנו את בער במדבר בנישו
 ממטה ראובן ואת ראמת בגל עד ממטה
 גד ואת גלון בבשן ממטה מנשה אלה
 היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולע
 הער בתוכם לנוס שמה כל מנה נפש
 בשוגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד עמדה
 לפני העדה:
 ויגשו ראשי
 אבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל
 יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטות
 לבני ישראל וידברו אליהם בשלח
 בארץ כנען לאמר יהוה צוה בדמשה
 לתת לנו ערים לשבת ונעז שיהיו לכתמותנו
 ויתנו בני ישראל ללויים מנחלתם אל
 פי יהוה את הערים האלה ואר
 מער שיהיו:
 וינצא הנזיר
 למשפחת הקהתי ושהי לבני אחרון
 הכהן מן הלויים ממטה יהודה וממטה
 השמעני וממטה בנימין בגזרל ערים
 שלוש עשרה:
 ולבני
 קהת הנזירים ממשפחת מטה
 אפרים וממטה דן ומחצי מטה מנשה
 בגזרל ערים עשר:
 ולבני
 גרשון ממשפחת מטה יששכר
 וממטה אשר וממטה נפתלי ומחצי
 מטה מנשה בבשן בגזרל ערים שלוש
 עשרה:
 לבני מררי
 למשפחתם ממטה ראובן וממטה
 גד וממטה זבולן ערים שתים עשרה
 ויתנו בני ישראל ללויים
 את הערים האלה ואת מער שיהיו

והיו כלם הערים למקלט וישבער ההר "אלה היו עיר המועצה"
 וישבער ההר "והקרא לו דוד ויטפל דאמריה" וגם ביד יהואבן

וְכִי יִמָּלֵךְ
וְכִי יִמָּלֵךְ

二

עמדו
יאל בית

י.א.ל. בית

וירשודו וישבו בה ירשו את עיר הנכח וירשודו וישבו בה ירשו את עיר הנכח

וממטה נפתלי את עיר מקלט הרע
את קרית גליל ואת מערשה
ואת חמת דאר ואת קרתן
וערים שלש כל עיר הערשני למשפחתם
שלש עשרה עיר ומערי שיהיו

ולמשפחת בני
מררי הלויס הנותרים מאת מטה זבולן
את קנעם ואת מערשה
את קרתה ואת מערשה
את דמנה ואת מערשה
את נהלל ואת מערשה
וערים ארבע וממטה ראובן
את בצר ואת מערשה
את יהצה ואת מערשה
את קדמות ואת מערשה
את מיפעת ואת מערשה
וערים ארבע

וממטה עד את עיר מקלט הרע
את דמת בגלעד ואת מערשה
ואת מחנים ואת מערשה
את חשבון ואת מערשה
את יעור ואת מערשה
כל ערים ארבע כל הערים לבני מרדכי
למשפחתם הנותרים מממשפחות
הלויס ויהיו גורלם ערים שתיס עשוה
כל עיר הלויס כתרך אחות בני ישראל
ערים ארבעים וישמנה ומערי שיהיו
תהינה הערים האלה עיר עיר ומערי שיהיו
סביבתיה כן לכל הערים האלה ויהיו
יהוה לישראל את כל הארץ אשר

נשבע לתת לאבתם וירשודו וישבו
בה וינח יהוה להם מפני כל אשר
נשבע לאבותם ולא עמד איש בפניהם
מכל איניהם את כל איניהם נתן יהוה
בידם ולאנפל דבר מכל הדבר הטוב
אשר דבר יהוה אל בית ישראל הנל
בא

אז יקרא יהושע לראובני ולגד ולחצי
מטה מנשה ויאמר אליהם אתם
שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה
עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר
צויתי אתכם לא עזבתם את אחיכם
זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם
את משמרת מצות יהוה אלהיכם
ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם
כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם
לאהליכם אל ארץ אחותכם אשר
נתן לכם משה עבד יהוה כיצור הויהו
רק שמרו מאד לעשות את המצוה
ואת התורה אשר צוה אתכם משה
עבד יהוה לאהבה את יהוה אלהיכם
וללכת בכל דרכיו ולשמר מצוה
ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ונמר
נפשכם ויברכם יהושע וישלחם
וילכו אל אהליהם

ולחצי שבט המנשה נתן משה
בכשן ולחצי נתן יהושע צם אחיהם
מצבר הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע
אל אהליהם ויברכם ויאמר אליהם
לאמר בנכסים רבים שובו אל אהליכם
ובמקנה רכב מאד בכסף ובזהב ובנחשת

וללכת יק שמרו מאד לשמור לא יחזיק איש לא ימוש לא תיה דבר לא עזבתם לא תיכזה עיר לאנפל דבר לא

ונברזו ובשלמות הרבה מאד חלקו
 שלל איביכם עם אחיכם:
 וישבו וילכו בנדר אובן ובני עד
 וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל
 משלה אשר בארץ כנען ללכת אל ארץ
 הנה עד אל ארץ אחותם אשר נאחזו
 בה על פי יהוה כיד משה: ויבאו אל
 גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו
 בנדר אובן ובני עד וחצי שבט המנשה
 שם מזבח על הירדן מזבח גדול למראה:
 וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו
 בנדר אובן ובני עד וחצי שבט המנשה
 אתה מזבח אלמוי ארץ כנען אל
 גלילות הירדן אל עבר בני ישראל:
 וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת
 בני ישראל שלח לעלות עליהם לבוא:

וישלחו בני ישראל אל בני דאובן ואל
בנעד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ
הגלעד את פנחס בן אליעזר הכהן
ועשרה נשיאם עמו נשיא אחד נשיא
אחד לבית אבל לכל מטה ישראל ואיש
ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל
ויבאו אל בני דאובן ואל בנעד ואל
חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד
וידברו אתם לאמר כה אמרו כהני
יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם
באלהי ישראל לשוב היום מאחרי
יהוה בכנותכם לכם מזבח למרדכם
היום ביהוה המעטלנו את עון פנעור
אשר לא הטהרנו מפניו עד היום הזה

וידה הננף בעדת יהוה ואתם תשבו
היום מאחרי יהוה ויהי אתם תמרדו
היום ביהוה ומחר אלכל עדת ישראל
יקצף ואך אם טמאה ארץ אחותכם
עברו לכם אל ארץ אחות יהוה אשר
שכן שם משכן יהוה והאחוזו פתונו
וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו
בכנתכם לכם מזבח מבלי עד מזבח
יהוה אלהינו הלא עכן בן זרח מעל
מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה
קצף והוא איש אחד לא נוע בעונו
ויננו בני ראובן ובני גד וחצי שבט
המנשה וידברו את ראשי ארפי
ישראל אל אלהים יהוה אל אלהים
יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם
במרד ואם נמל ביהוה אלהי שיענו
היום הזה לבנות לנו מזבח לשוב
מאחרי יהוה ואם להעלות עליו עלה
ומנחה ואם לעשות עליו זבח שלמים
יהוה הוא יבקש ואם לא מדאגה
מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו
בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליהוה
אלהי ישראל וגבול נתן יהוה בנינו
ובניכם בני ראובן ובני גד את הידן אין
לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את
בנינו לבלתי ירא את יהוה ונאמר
נעשה נאלנו לבנות את המזבח לא
לעלה ולא לזבח כי עד הוא בנינו ובניכם
ובין דהתנו אחרינו לעבד את עבדת יהוה
לפנו בעלותנו ובזבחנו בשלמנו ולא יאמרו
בניכם מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה

יגד אבדמם אנטשיכס " יגד אבדבד " יגד אס סכאד אדק " יגד אס סכאד " לדוד שטוט " בלש תרגום מדבא דדינא "

י"ד	י"ב	י"א
י"ח	י"ז	י"ז
י"ט	י"ח	י"ח
כ	כ	כ
כ"א	כ"א	כ"א
כ"ב	כ"ב	כ"ב
כ"ג	כ"ג	כ"ג
כ"ד	כ"ד	כ"ד
כ"ה	כ"ה	כ"ה
כ"ו	כ"ו	כ"ו
כ"ז	כ"ז	כ"ז
כ"ח	כ"ח	כ"ח
כ"ט	כ"ט	כ"ט
ל	ל	ל
ל"א	ל"א	ל"א
ל"ב	ל"ב	ל"ב
ל"ג	ל"ג	ל"ג
ל"ד	ל"ד	ל"ד
ל"ה	ל"ה	ל"ה
ל"ו	ל"ו	ל"ו
ל"ז	ל"ז	ל"ז
ל"ח	ל"ח	ל"ח
ל"ט	ל"ט	ל"ט
מ	מ	מ
מ"א	מ"א	מ"א
מ"ב	מ"ב	מ"ב
מ"ג	מ"ג	מ"ג
מ"ד	מ"ד	מ"ד
מ"ה	מ"ה	מ"ה
מ"ו	מ"ו	מ"ו
מ"ז	מ"ז	מ"ז
מ"ח	מ"ח	מ"ח
מ"ט	מ"ט	מ"ט
נ	נ	נ
נ"א	נ"א	נ"א
נ"ב	נ"ב	נ"ב
נ"ג	נ"ג	נ"ג
נ"ד	נ"ד	נ"ד
נ"ה	נ"ה	נ"ה
נ"ו	נ"ו	נ"ו
נ"ז	נ"ז	נ"ז
נ"ח	נ"ח	נ"ח
נ"ט	נ"ט	נ"ט
ס	ס	ס
ס"א	ס"א	ס"א
ס"ב	ס"ב	ס"ב
ס"ג	ס"ג	ס"ג
ס"ד	ס"ד	ס"ד
ס"ה	ס"ה	ס"ה
ס"ו	ס"ו	ס"ו
ס"ז	ס"ז	ס"ז
ס"ח	ס"ח	ס"ח
ס"ט	ס"ט	ס"ט
ע	ע	ע
ע"א	ע"א	ע"א
ע"ב	ע"ב	ע"ב
ע"ג	ע"ג	ע"ג
ע"ד	ע"ד	ע"ד
ע"ה	ע"ה	ע"ה
ע"ו	ע"ו	ע"ו
ע"ז	ע"ז	ע"ז
ע"ח	ע"ח	ע"ח
ע"ט	ע"ט	ע"ט
פ	פ	פ
פ"א	פ"א	פ"א
פ"ב	פ"ב	פ"ב
פ"ג	פ"ג	פ"ג
פ"ד	פ"ד	פ"ד
פ"ה	פ"ה	פ"ה
פ"ו	פ"ו	פ"ו
פ"ז	פ"ז	פ"ז
פ"ח	פ"ח	פ"ח
פ"ט	פ"ט	פ"ט
צ	צ	צ
צ"א	צ"א	צ"א
צ"ב	צ"ב	צ"ב
צ"ג	צ"ג	צ"ג
צ"ד	צ"ד	צ"ד
צ"ה	צ"ה	צ"ה
צ"ו	צ"ו	צ"ו
צ"ז	צ"ז	צ"ז
צ"ח	צ"ח	צ"ח
צ"ט	צ"ט	צ"ט
ק	ק	ק
ק"א	ק"א	ק"א
ק"ב	ק"ב	ק"ב
ק"ג	ק"ג	ק"ג
ק"ד	ק"ד	ק"ד
ק"ה	ק"ה	ק"ה
ק"ו	ק"ו	ק"ו
ק"ז	ק"ז	ק"ז
ק"ח	ק"ח	ק"ח
ק"ט	ק"ט	ק"ט
ר	ר	ר
ר"א	ר"א	ר"א
ר"ב	ר"ב	ר"ב
ר"ג	ר"ג	ר"ג
ר"ד	ר"ד	ר"ד
ר"ה	ר"ה	ר"ה
ר"ו	ר"ו	ר"ו
ר"ז	ר"ז	ר"ז
ר"ח	ר"ח	ר"ח
ר"ט	ר"ט	ר"ט
ש	ש	ש
ש"א	ש"א	ש"א
ש"ב	ש"ב	ש"ב
ש"ג	ש"ג	ש"ג
ש"ד	ש"ד	ש"ד
ש"ה	ש"ה	ש"ה
ש"ו	ש"ו	ש"ו
ש"ז	ש"ז	ש"ז
ש"ח	ש"ח	ש"ח
ש"ט	ש"ט	ש"ט
ת	ת	ת
ת"א	ת"א	ת"א
ת"ב	ת"ב	ת"ב
ת"ג	ת"ג	ת"ג
ת"ד	ת"ד	ת"ד
ת"ה	ת"ה	ת"ה
ת"ו	ת"ו	ת"ו
ת"ז	ת"ז	ת"ז
ת"ח	ת"ח	ת"ח
ת"ט		

ז
 וכל
 כתר
 ט
 פסד
 דמיון
 אית
 ככל
 חדר
 וחז
 פטעון
 ג
 וכל
 וכל

[illegible]

ויאמר עשה
ואת המדבר

וכי
וכי

לחיל מעדים - לכם במדבר עד - ואשר עשה לדת
ואת היבוס יבדא שית ייחביר דל חו' וינש' י' ואת המדבר

ואם רע בעיניכם לעבד את יהוה
בחרו לכם היום את מי תעבדון אם
את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר
בעבד הערואם את אלהי האמרי
אשר אתם יושבים בארצם ואנכי
וביתי נעבד את יהוה
ויצו העם ויאמר חלילה לנו
מי עבד את יהוה לעבד אלהים אחרים
כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו
ואת אבותנו מארץ מצרים מבית
עבדים ואשר עשה לעינינו את
האתות הגדולות האלה וישמרנו בכל
הדרך אשר הלכנו בה וכל העמים
אשר עבדו בקרבם ויערש יהוה את
כל העמים ואת האמרי ישב הארץ
מפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי
הוא אלהינו ויאמר יהושע אל העם
לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים
קדשים הוא אל קנא הוא לא ישא
לפושעכם ולחטאתיכם כי תעזבו את
יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב וחרע לכם
וכלה אתכם אחרי אשר היטיב לכם
ויאמר העם אל יהושע לא כי ארת
יהוה נעבד ויאמר יהושע אל העם
עדים אתם בכם כי אתם בחרתם לכם
את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים
ועתה הקירו את אלהי הנכר אשר
בקרבתכם והטו את לבבכם אל יהוה
אלהי ישראל ויאמרו העם אל
יהושע את יהוה אלהינו נעבד ונקוו
נשמע ויכרת יהושע ברית לעם

מיעבד
י

וכי
כתי

וכי
כתי

וכי
כתי

כיום ההוא וישם לו חק ומשפט בשנים
ויכתב יהושע את הדברים האלה
בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה
ויקמה שם תחת האלה אשר נמקדש
יהוה ויאמר יהושע אל
כל העם הנה האבן הזאת תהיה נגד
לעדה כיהיא שמיעה את כל אמרי
יהוה אשר דבר עמנו והיתה נגד לעדה
פן תכחשון באלהיכם וישלח יהושע
את העם איש לנחלתו
ויהי אחרי הדברים האלה וימר
יהושע בנגון עבד יהוה בן מאה ועשר
שנים ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת
כרח אשר בהר אפרים מצפון להר
גושן וייעבד ישראל את יהוה כל ימי
יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו
ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את
כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל
ואת עצמות יוסף אשר העלו בני
ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת
השרה אשר קנה יעקב מאת בני
חמור אבי שכם כמאה קשיטה וחיו
לבני יוסף לנחלה ואל עזר בן אהרן
מת ויקברו אותו בגבעת פנחס בגן
אשר נתן לו בהר אפרים

וכי
כתי

וכי
כתי

וכלה הרעב - וכלה מכפר - וכלה אהרן - ושב וחרע לכם - וכלה כעמיה - את מודות
שם שם לו חק - וישם לו חק ומשפט - וללמד בישראל חק ומשפט - וכתוב וספ
ויקן את חלקת השרה - ואת עצמות יוסף - ויתכנו לו איש קשיטת אחת - ס

וכלה
חק ומשפט
קשיטת
וכי
וכי
וכי

ויהי אחרי מות יהושע וישראל בני ישראל
ויבס אדני בזק ויהי יוסף וכל עבדיו
הכנעני בתחלה להלחם בו ויאמר יהוה
יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו
ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי
בגדלי ונלחמה הכנעני והלכתי גם
אני אתך בגדלך וילך אתו שמעון
ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני
והפרזי בידם ויכוס בטק עשרת אלפס
איש וימצאו את אדני בזק בבזק
וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת הפרזי
וינס אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו
אתו ויקצצו את כהנות ידיו ורגליו
ויאמר אדני בזק שבעים מלכים כהנות
ידים ורגלים מקצצים היו מלקטים
תחת שלחני כאשר עשיתי בן שלם
לי אלהים וביאהו ירושלם וימת שם
וילחמו בני יהודה בירושלם
וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר
שלחו באש ואחר ירדו בני יהודה
להלחם בכנעני וישב ההר והנגב
והשפלה וילך יהודה אל הכנעני
היושב בחברון ושם חברון לפנים
קרית ארבע ויבאו את ישי וארם
אחימן ואת תלמי וילך משם אל
ישי בדבר וישם דבר לפנים קרית
ספר ויאמר כלל אשר יכה את קרית
ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה ברתי
לאשה וילכדה עתניאל בן קנא אחי
כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו
לאשה ויהי כנא ויהי תסיתו לשאל

מאת אכיה השדה ונתענח מעל
החמור ויאמר לה כלב מה לך ויהאמו
לו הכהלי מכה כי ארץ הנגב נתתני
ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב את
גלת עליה ואת גלת תחתיה
ובני קני חתן משה עליו
מיער התמרים את בני יהודה מדבר
יהודה אשר ננגב ערד וילך וישב את
העם וילך יהודה את שמעון אחיו
ויכו את הכנעני וישב עפת ויחרימו
אותה ויקרא את שם העיר חרמה
וילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת
אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת
גבולה ויהי יהודה את יהודה וירש את
ההר בילאל והוריש את ישיב העמק
כידכברו להם ויתנו ללב את
חברון כאשר דבר משה ויורש משם
את שלשה בני הענק ואת היבוס
וישב ירושלם לאהורי שוב בנימן
וישב היבוס את בני בנימן בירושלם
עד היום הזה

ויעלו בית יוסף גם הם
בית אל ויהוה עמם ויתירו בית יוסף
בבית אל וישם העיר לפנים לזו ויראו
השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו
לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו
עמך חסד ויראם את מבוא העיר
ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש
ואת כל משפחתו שלחו וילך האיש
ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה
לזו הוא שמה עד היום הזה

וילחמו בני יהודה גם כל הערים
שללם שלחו למלך חמשק
וינס יתחן לשיגל מאת אכיה שדה
לשאל מאת אכיה שדה

שלחו
הפשיס
והסתדר
דגשו
ב
וסים
וכל
וסים

一
 二
 三

סביבותיהם וישתחוו להם וכעסות
 יהוה ויעזבו את יהוה ויעבדו לבעל
 ולעשתרות ויחר אף יהוה בישראל
 והנם ביד שסים וישסו אותם וימטו
 ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמוד
 לפני אויביהם בכל אשר יצאו יד יהוה
 היתה נם לרעה באשר דבר יהוה
 ובאשר נשבע יהוה להם ויער להם
 מאד ויקם יהוה שפטים וישיעו
 מיד שסייהם וגם אל שפטיהם לא
 שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים
 וישתחוו להם סדו מהר מן הדרך
 אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה
 לא עשו כן וכי הקים יהוה להם שפטים
 והיה יהוה עם השופט והושיעם מיד
 אויביהם כל ימי השופט כי נחם יהוה
 מנאקתם מפני לחציהם ודחקהם
 והיה כמות השופט ישבו והשחרו
 מאבתם ללכת אחרי אלהים אחרים
 לעבדם ולהשתחוות להם לא הפילו
 ממעל ליהם ומדרכם הקשה ויחר
 אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר
 עבדו הנני הזה את בריתי אשר עויתי
 את אבותם ולא שמעו לקולי וגם
 אני לא אסיף להוריש איש מפניהם
 מן העמים אשר עוב יהושע וימת
 למען נסות נם את ישראל השמרים
 הם את דרך יהוה ללכת נם באשר
 שמרו אבותם אם לא ויעז יהוה את
 העמים האלה לבלתי הורישם מהר
 ולא נתנם ביד יהושע:

ואלה העמים אשר העז יהוה
 לנסות נם את ישראל את כל אשר
 לא ידעו את כל מלחמות נענן רק
 למען דעת דרות בני ישראל ללמדם
 מלחמה רק אשר לפנים לא ידעו
 חמשת סדני פלשתים וכל הנענן
 והעידני והחוי ישב הר הלכנון מהר
 בעל חרמון עד לבא חמת ויהיו לנסות
 נם את ישראל לדעת הישמעו את
 מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד
 משה וגם ישראל ישבו בקרב הנענן
 החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי
 ויקחו את ננותיהם להם לנשים ואת
 ננותיהם נתנו לבניהם ויעבדו ארת
 אלהיהם ויעשו בני
 ישראל את הרע בעיני יהוה וישפחו
 את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים
 ואת האשרות ויחר אף יהוה בישראל
 וימכרם ביד כושן רשעתם מלך ארם
 נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן
 רשעתם שמנה שנים ויזעקו בני
 ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע
 לבני ישראל וישיעם את עתניאל בן
 קנז אחי בלב הקטן ממנו והיה עליו
 רוח יהוה וישפכו את ישראל ויצאו
 למלחמה ויהן יהוה מיד את כושן רשעתם
 מלך ארסות עדו על כושן רשעתם
 ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל
 בן קנז וימנו בני ישראל לעשות הרע פעני
 יהוה ויחזק יהוה את ענין מלך מואב על
 ישראל על כי עשו את הרע בעיני יהוה:

כס בם... ויבנה למסוכן להחיותו... ויבנה למסוכן להחיותו...
 ויבנה למסוכן להחיותו... ויבנה למסוכן להחיותו...
 ויבנה למסוכן להחיותו... ויבנה למסוכן להחיותו...

ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך
ויך את ישראל וידשו את עיר התמרים
ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב
שבעה עשרה שנה ויזעקו בני ישראל
אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את
אהוד בן גרא בן הימני איש אטר יד
ימינו וישראל חו בני ישראל בידו מנחה
לעגלון מלך מואב ויעשו לו אהוד
חרב ולה שתי פיות נמר ארבה ויחנך
אותה מתחת למדין על ירך ימינו
ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב
ויעגלון איש בריא מאד ויהי כאשר
כלה להקריב את המנחה וישלח את
העם נשאי המנחה והוא ישב מן
הפסילים אשר את העגל ויאמר דבר
סתרי אליך המלך ויאמר הם ויצאו
מעליו כל העמדים עליו ואהוד בא
אליו והוא איש בבעלית המקרה אשר
לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי
אליך ויקם מעל הכסא וישלח אהוד
את יד שמאלו ויקח את החרב מעל
ירך ימינו ויתקעה כנטנו ויבא גם
הנעב אחר הלהב ויסע החלב בעד
הלהב כי לא שלף החרב מנטנו ויצא
הפרישדנה ויצא אהוד המסדרונה
ויסע דלתות העליה בעדו ונער
והוא יצא ויעבדו באו ויראו והע
דלתות העליה נעלות ויאמרו אך
מסך הוא את דגליו בחדר המקרה
ויחילו עד בוש והנה אננו פתח
דלתות העליה ויקחו את המפתח

ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה מת
ואהוד נמלט עד התמרה מהם והוא
עבר את הפסילים וימלט השעירה
ויהי בבואו ויתקע בשופר בחר אפרים
וירדו עמו בני ישראל מן ההר והיו
לפניהם ויאמר אלהם רדפו אחרי
כיעתן יהוה את איביכם את מואב
בידם וירדו אחרי וילכדו את מענות
הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר
ויכו את מואב בעת ההיא מעשרת
אלפים איש כל שמן וכל איש חיל
ולא נמלט איש ותכנע מואב ביום
ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ
שמונים שנה ואחריו
היה שמע בן ענת ויך את פלשתים
שש מאות איש במלמד הבקר וישע
גם הוא את ישראל
ויספו בני ישראל לעשור
הרע בעיני יהוה ואהוד מת וימנו
יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך
בחצור וישר עבאו סיסרא והוא ישב
בחרשת הנזים ויזעקו בני ישראל
אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו
והוא לחץ את בני ישראל בחוקרה
עשרים שנה
ודבורה אשה נביאה אשת לפידות
היא שפטה את ישראל בעת ההיא
והיא ישבת תחת תמר דבורה בין חומה
ובין בית אל בחר אפרים ויעלו אליה
בני ישראל למישפט ותשלח ותקרא
לברק בן אבינעם מקדש נפתלי

אֶל־אֱהֱלִי־עַל־אִשֶּׁת־חֲבֵר־הַקֵּינִי כִּי־שָׁלוֹם
 בֵּין־יָבִין מֶלֶךְ־חִצּוֹר וּבֵין־בֵּית־חֲבֵר הַקֵּינִי׃
 וַתַּצֵּא־יֵעֶל לִקְרֹאת סִיסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו
 סוּרָה אֲדֹנִי סוּרָה אֵלַי אֶל־תִּירָא וַיִּסֹּר־
 אֵלֶיהָ הָאֱהֱלָה וַתִּכְסֶּהּוּ בִשְׂמִיכָה׃
 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִשְׁקִיעִנָּא מַעֲטָמִים כִּי
 עָמַאתִי וַתִּפְתַּח אֶת־נְאוֹד־הַחֶלֶב וַתִּשְׁקֶהוּ
 וַתִּכְסֶּהּוּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עַמְדַּתְּחָהאֱהֱלָה
 וְהִיָּה אִם־אִישׁ יָבֹא וַיִּשְׁאַלְךָ וַאֲמֹר־
 הִישְׁפֹּה אִישׁ וַאֲמַרְתְּ אֵין׃ וַתִּקַּח
 יֵעֶל אִשֶּׁת־חֲבֵר אֶת־יְתֵד־הָאֱהֱלָה
 וַתִּשֶּׂם אֶת־הַמַּקְבֶּת בִּידָהּ וַתָּבוֹא
 אֵלָיו בַּלֵּאט וַתִּתְקַע אֶת־הַיְתֵד
 בְּרַקְתָּו וַתַּעֲנֶה בְּאָרֶץ־וְהוּא
 נָדָם וַיַּעַף וַיָּמָת׃ וַהֲנֵה בָרֶק
 רָדַף אֶת־סִיסְרָא וַתַּצֵּא־יֵעֶל
 לִקְרֹאתוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ לֵךְ
 וַאֲרַאךָ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־
 אַתָּה מַבְקִישׁ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ
 וַהֲנֵה סִיסְרָא נָפַל מֵת
 וְהַיְתֵד בְּרַקְתָּו וַיִּכְנַע
 אֱלֹהִים בְּיוֹם־הַהוּא
 אֶת־יָבִין מֶלֶךְ־כְּנַעַן
 לִפְנֵי־בְנֵי־יִשְׂרָאֵל׃
 וַתֵּלֶךְ יָד־בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל הַלּוֹךְ
 וּקִישָׁה עַל־יָבִין
 מֶלֶךְ־כְּנַעַן עַד־
 אֲשֶׁר־הִכְרִיתוּ
 אֶת־יָבִין מֶלֶךְ־
 כְּנַעַן׃

כִּינָתָהּ הַעֲבָדִים כִּינָתָהּ הַשְּׂמֵיט כִּינָתָהּ מִשָּׁה
וְכִינָתָהּ וְכִינָתָהּ וְכִינָתָהּ וְכִינָתָהּ וְכִינָתָהּ
וְכִינָתָהּ וְכִינָתָהּ וְכִינָתָהּ וְכִינָתָהּ וְכִינָתָהּ

לֹא־קָחוּ מִן־שָׁמַיִם עֲלֵהֶם
עַם־סִירָא: עַל־קִישׁוֹן גִּרְפָּם
עַל־קִישׁוֹן תִּדְרֹכִי
מִדְּהָרוֹת דְּהָרוֹת אֶפְרָיו: אֲדָרו
אֲדָרו אֲמַל מֵלֶאךְ יְהוָה אֲדָרו
יְהוָה לִיעֲזֹרֶתִי יְהוָה בְּנִבְרִים:
תִּכְרֹךְ מִנְּשִׁים יִעַל אִשְׁתְּחֹכֵךְ
מִסֵּשׁ שֶׁאֵל חֲלֹב עֲתֵנָה בִּסְפָר
אֲדִירִים הִקְרִיבָה חֲמָאָה יִדָּה
עֲמָלִים וְהַלְמָה סִירָא מַחֲקָה
רֹאשׁוֹמֶחֶצֶה וְחִלְפָה רִקְתּוֹ:
נָפַל שְׂדֹדוֹ בְּעַר הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה
מִדְּוַע בִּשְׁרֵכָהּ לִבּוֹא מִדְּוַע
אֲחֵרוֹפְעֵמִי מִרְכָּבוֹתַי: חֲכָמוֹת
יִחְלְקוּ שֶׁלֹּרְחֵם רַחֲמֵתִים
לְסִירָא שֶׁלֹּל צִבְעִים רִקְמָה
צִבְעֵי רִקְמֵתִים לְצֹאֲרֵי שֶׁלֹּל
וְאֶהְיֶה כִּצְאֹת הַשְּׂמֵיט
בְּנִגְרָתוֹ וְתִשְׁקֹט הָאָרֶץ

וְכִינָתָהּ
וְכִינָתָהּ
וְכִינָתָהּ
וְכִינָתָהּ
וְכִינָתָהּ

וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד מֶלֶךְ מִדְּיָן שֶׁבַע־שָׁנִים:
וַתַּעַז יִדְּמִדָּן עַל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מֶלֶךְ־מִדְּיָן
עָשׂוּ לְהֵם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת
הַמַּעֲהָרוֹת אֲשֶׁר בְּהָרִים וְאֶת
הַמַּעֲרוֹת וְאֶת הַמִּצְדּוֹת: וְהָיָה
אִם זָרַע יִשְׂרָאֵל וְעַל מֶלֶךְ־מִדְּיָן
וְעַל מֶלֶךְ וּבְנֵי קָדָם וְעַל עַלְיוֹ:

וְכִינָתָהּ
וְכִינָתָהּ
וְכִינָתָהּ
וְכִינָתָהּ
וְכִינָתָהּ

וְכִינָתָהּ - וְכִינָתָהּ יִקְטֹר - כִּינָתָהּ הַחֲכָמִים - וְכִינָתָהּ מִשְׁרָרִים - וְכִינָתָהּ
בְּאֶשֶׁר - וְכִינָתָהּ בְּאֶשֶׁר הָיָה שָׁם - וְכִינָתָהּ אֶת אֲשֶׁר - וְכִינָתָהּ בְּאֶשֶׁר כִּדְּבָרִי - לְעוֹד בְּאֶשֶׁר יִמְצָא - אֲמִינָה
יִתְחַלְכוּ - וְכִינָתָהּ כִּינָתָהּ בְּאֶשֶׁר הַחֲכָמִים - הַנִּידָה נָא לָנוּ - בְּאֶשֶׁר בְּמִוְכָרִי - הוּא כֹּהֵף כֹּהֵף הָאֵדִים - כִּינָתָהּ

ויהנו עליהם וישחיתו את כול הארץ עד נאך עזה ולא ישאירו מחיה משוא ושה ושור וחמור כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו ויארבה לרב ולהם ולנמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה וידל ישראל מאד מפני מדון ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויהי כי זעקו בני ישראל אל יהוה על אדות מדון וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואוציא אתכם מבית עמיס ואצל אתכם מד מצרים ומיד כל לחציכם ואני שאתם מפניכם ואתנה לכם את ארצם וואמרה לכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם ישיבים בארצם ולי שמיעתם בקולי ויבא מלאך יהוה וישב תחרת האלה אשר בעפרה אשר ליואשאב העזרי וגדעון בנו חבט חטים בער להם מפני מדון וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עמך נכור החיל ויאמר אליו גדיעון כי אדני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאותיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה ועתה נטישנו יהוה ויתנו בכף מדון ויפן ה אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת את ישראל מכף מדון הלא שלחתך

ויאמר אליו יהוה ויאמר בי אדני כי אדני ירד וירדנו ויאמר אליו גדיעון ויאמר האשה וזכרו וזאשה ויבא במה אדני במה אושיע במה היתה אפרכו במה אקדם וינענו אהבתנו ויבא במה אדני במה אושיע במה היתה אפרכו במה אקדם וינענו אהבתנו

ולקחת את הפר השני והעלית עולה
 בעצי האשרה אשר תכרת ויקח עד עון
 עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר
 דבר אליו יהוה והי כאשר ירא את
 בית אביו ואת אנשי העיר מעשור
 יומם ויעש לילה וישכמו אנשי העיר
 בנקרה ונתן מוכח הבעל והאשה
 אשר עליו כרתה ואת הפר השני
 העלה על המזבח הבנוי ויאמרו איש
 אל רעהו מעשה הדבר הזה וידרשו
 ויבקשו ויאמרו עד עון בן ואיש עשה
 הדבר הזה ויאמרו אנשי העיר אל
 יואש הוצא את בנך וימת כנתן את
 מוכח הבעל וכירת האשרה אשר
 עליו ויאמר זאש לכל אשר עמדו
 עליו והאתם תריבון לבעל אם אתם
 תושיעון אותו אשר ירכלו יומת עד
 הנקר אם אלהים הוא ירכלו כי נתן
 את מוכחו ויקרא לו ביום ההוא ירבעל
 לאמר ירבעל הבעל כי נתן את מוכחו
 וכל מדיו ועמלק ובני
 קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק
 יזרעאל ורוח יהוה לבשה את עד עון
 ויתקע בשופר ויזעק אביעזר אחריו
 ומלאכים שלח בכל מנשה ויזעק גם
 הוא אחריו ומלאכים שלח באשר
 ובכולן ובנפתלי ויעלו לקראתם
 ויאמרו עד עון אל האלהים אם ישך
 מושיע בני את ישראל כאשר דברת
 הנה אנכי מעיג את עת הצמר בערן אם
 טל יהיה על הגנה לבהו על כל הארץ

חרב וידעת כי תושיע בני את
 ישראל כאשר דברת ויהי כן וישכם
 ממחרת ויזר את הגנה וימין טל מן
 הגנה מלא הספל מים ויאמר עד עון
 אל האלהים אל יחר אפך ביואדברה
 אך הפעם אנסה נא דק הפעם בגנה
 יהינא חרב אל הגנה לבהו ועל כל
 הארץ יהיה טל ויעש אלהים כן
 כלה ההוא ויהי חרב אל הגנה לבהו
 ועל כל הארץ היה טל
 וישכם ירבעל הוא עד עון וכל
 העם אשר אתו ויחנו על עין חרד
 ומחנה מדין היה לו מצפון מנבעת
 המורה בעמק ויאמר יהוה אל
 עד עון רבה עם אשר אתך מתת את
 מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל
 לאמר ידי הושיעה ליוענה קרא
 נא כאונו העם לאמר מי ירא וחרד
 ישבו ויצפר מהרה גלעד וישב מן
 העם עשרים וישים אלה ועשרת
 אלפים נשארו

ויאמר יהוה אל עד עון עוד
 העם רב הורד אתם אל המים ואעזבו
 לך ים והיה אשר אמר אליך זה
 ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר
 אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא
 ילך
 את העם אל המים ויאמר יהוה אל
 עד עון כל אשר ילק בשונו מן המים
 כאשר ילק הכלב תענ אותו לכד
 וכל אשר יכרע על ברכיו לשתות

ויכח
 ויכח
 ויכח
 ויכח

ויכח
 ויכח
 ויכח
 ויכח

ויכח
 ויכח
 ויכח
 ויכח

ויכח
 ויכח
 ויכח
 ויכח

ויכח
 ויכח
 ויכח
 ויכח

ויהי ים לבשה את גדעון - ויהי ים כרת מעש שואל - ויהי ים שואל -
 ומלאכים שלח בכל מנשה - ויהי ים לבשה את גדעון - ויזעק שואל -
 טוב יזכיר אותה לך - פותח את מדין בדרך - את כחלת אבות לך -

ויכח
 ויכח
 ויכח
 ויכח

ידיד   י"ח   ותיק
מל   וכל תהלוך דבן

ה
כתי
הא

E.L.
P.

והמלכות פס' ליד	המכות	האלה	למעשה ידך תבסך ידך תבסך וחבל את מעשה ידך
ויהי	2	וסימנה	ויהי את העם אשר אתה ויהי את הילדים ויהי את שלש
לבדען	2	וסימ	והקצתם בשעפרות ויקראו חרב לים ולבדען ולבדען היו שבעם
			בעם

בפסוקי שמים... ויבא אל אנשי קדם אתה...
ויאמר שר-סבות... וינסר זבח וזבל מע...
ויאמר שר-סבות... וינסר זבח וזבל מע...

שרימר ואת ערב ואת זאב ויהנו את ערב
ערב ואת זאב הרעובי קב ואב וירדפו אל מדן
ראש ערב וזאב הכי אואל נרשם עבר לידן
ואמר ואלו איש אפרים מה הנה עשית
לנו לבלתי קר את לנו כי הלכת להלחם
במדן ויריבון אתו בחזקה ויאמר
אלהם מה עשית עתה ככם הלא טוב
על לוח אפרים מבני אבי עזר מידכם
נתן אלהים את שר מדן את ערב ואת
זאב ומה ילתי עשות ככם אז רפתה
והחם מעל נדברו הדבר הזה ויבא
גדעון היורדנה עבר הוא וישלש מאות
האיש אשר אתו עיפים ורדפים
ויאמר לאנשי סבות תנו נא כפרות
לחם לעם אשר כרגלי עיפים הם
ואנכי רדף אחרי זבח וזבל מע מלכי
מדן ויאמר שר סבות הכף זכר
ויעלמע עתה בידך כיתת לעבאך
לחם ויאמר גדעון לכן נתת יהוה את
זבח ואת זלמע נבדי ודשת את
בשרכם את קוצ המדבר ואת
המרקנים ויעל משם פנאל וידבר
אלהם כזאת ויענו אתו אנשי פנאל
כאשר ענו אנשי סבות ויאמר גם
לאנשי פנאל לאמר בשובי בשלום
אתן את המגדל הזה
וזבח וזלמע בקרקר ומחנהם עמם
נחמשת עשר אלף כל הנותר יסמל
מחנה כע קדם והנפלים מאה ויעשרים
אלף איש שלף חרב ויעל גדעון דרך
השכונ כאחלים מקדם לנכח ויגבהה

ויך את המחנה והמחנה היה בטח
וינסו זבח וזלמע וירדף אחד הסוילע
את שני מלכי מדן את זבח ואת
זלמע וכל המחנה החרידי וישב
גדעון בן יואש מן המחנה מלמעלה
החרס וילכד נער מאנשי סבות וישאלו
ויכתב אליו את שר סבות ואת זקניה
שבעים ושבעה איש ויבא אל אנשי
סבות ויאמר הנה זבח וזלמע אשר
חרפתם אותי לאמר הכף זבח וזלמע
עתה בידך כיתת לאנשיך היעפים
לחם ויקח את זקני העיר ואת קוצי
המדבר ואת המרקנים וידע פהם את
אנשי סבות ואת מעדל פנאל נתן
ויהרג את אנשי העיר ויאמר אל
זכר ואל זלמע איפה האנשים אשר
חרתם כתבור ויאמרו כמוד כמודהם
אחד פרטאר בני המלך ויאמר אחי
בניאמי הם חיהוה לו החירתם אותם
לאחרתי אתכם ויאמר ליתר בכורו
קום הרג אתם ולא שלף הנער חרבו
כיידא מעורענער ויאמר זכר
ויעלמע קום אתה ופגענו כי כאיש
נבורתו ויקס גדעון ויהרג את זבח ואת
זלמע ויקח את השחרנים אשר
בעזארי גמליהם
ויאמר איש ישראל אל
גדעון מישל כע גם אתה גם כנך גם בן
בנך כי הושתנו מיד מדן ויאמר
אלהם גדעון לא אנשי לאנשי כנס ולא
מישל כע כנס יהוה מישל ככם :

באחלים... ויבא אל אנשי קדם אתה...
ויאמר שר-סבות... וינסר זבח וזבל מע...
ויאמר שר-סבות... וינסר זבח וזבל מע...

ויאמר אלהים נדעון אשאלה מכם
שאלה ותנו לי איש נוס של לו כינומי
זה להם כי ישמעו אליהם: ויאמרו
נתון נתן ויפרשו את השמלה וישלכו
שמה איש נוס של לו: ויהי מיטקל נמי
הזהב אשר יאמר אלף ויטבע מאות זהב
לכדמן השחרנים והנטיפות ובגדי
הארנמן שעל מלכי מדין ולכדמן הענקות
אשר ביצוארי גמליהם: ויעש אתו נדעון
לאפר וייצג אתו כערו בעפרה ויזנו כל
ישראל אחרי שם ויהי נדעון ולביתו
למוקש: ויפגע מדין לפני בני ישראל
ולא יספיקו לשאת ראשם ותשקט הארץ
ארבעים שנה כימי נדעון:
וילך ירבעם בן יואש וישב בביתו
ולנדעון היו שבעים בנים יצאי ירבעם
נשים רבות היו לו: ופלגשו אשר בשכם
ילדה לו גסה היא בן וישם את שמו אנמק:
וימת נדעון בן יואש בשיבה טובה ויקברו
בקר יואש אביו בעפרה אבי העזרי:
ויהי כאשר מת נדעון:
וישבו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים
וישימו להם בעל ברית לאלהים: ולא
זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציל
אתם מיד כל איביהם מסביב: ולא עשו
חסד עם בית ירבעם נדעון ככל הטובה
אשר עשה עם ישראל:
וילך אבימלך בן ירבעם שבע
אל אחי אמו וידבר אליהם ואל כל
משפחת בית אבי אמו לאמרו: דברו
נא באזני כל בעלי שכם מה טוב לכם

סוף
נחמ

סוף
נחמ

סוף
נחמ

סוף
נחמ

סוף
נחמ

סוף
נחמ

סוף
נחמ

סוף
נחמ

המישל בכם שבעים איש כל בן
ירבעם אס מישל בכם איש אחד
וזכרתם כי יצמכם וישרכם אני:
וידברו אחי אמו עליו באזני כל בעלי
שכם את כל הדברים האלה ויטלכם
אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא
ויתנו לו שבעים כסף מכית בעל
ברית וישכר בהם אבימלך אנשים
רקים ופחזים וילכו אחריז: ויבא בית
אביו עפרתה ויהרג את אחיו בן
ירבעם שבעים איש על אבן אחת
ויותר יותם בן ירבעם הקטן כי נחבא:
ויאספו כל בעלי שכם
וכל בית מלא וילכו וימליכו את אבימלך
למלך עם אלון מצב אשר בשכם:
ויגידו ליותם וילך ויעמד בראש הר
גרזים וישא קולו ויקרא ויאמר להם
שמעו אלי בעלי שכם וישמעו אליכם
אלהים: הלא הלכו העצים למשח
עליהם מלך ויאמרו לו יותם מלוכה
עלינו: ויאמר להם הוית החדלתי
את דשני אשר בני יצרו אלהים
ואנשים והלכתי לנו על העצים:
ויאמרו העצים לתאנה לכי את מלכי
עלינו: ותאמר להם התאנה החדלתי
את סתקי ואת תנובותי הטובה והלנתי
לנו על העצים: ויאמרו העצים
לנפן לכי את מלוכי עלינו: ותאמר
להם הנפן החדלתי את תירושי המשוח
אלהים ואנשים והלכתי לנו על
העצים: ויאמרו כל העצים אל האטו

סוף
נחמ

סוף
נחמ

סוף
נחמ

סוף
נחמ

ויאמר המלך אל הלוהים: ולא עשו חסד עם בית יואש אשר
ולא עשו חסד עם בית יואש: ולא עשו חסד עם בית יואש:
ויאמר המלך אל הלוהים: ולא עשו חסד עם בית יואש:
ויאמר המלך אל הלוהים: ולא עשו חסד עם בית יואש:

ולא עשו
לא שמעו
שכמה

לך אתה מלך עלינו ויאמר האטד אל
העצים אם נאמת אתם משחים אתי
למלך עליכם נאו חסוב בעלי ואם אין
תנא אשמן האטד ותאכל את ארזי
הלבנון ויעתה אם נאמת ונתמים
עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם
טובה עשיתם עם ידבעל ועם ברתו
ואם כגמול ידיו עשיתם לו אשר
נלחם אבי עליכם וישלך את נפשו
מנו ויגזל אתכם מיד מדין ואתם
קמתם על בית אבי היום ותהרגו את
בניו שבעים איש על אבן אחת ותמליכו
את אבימלך בן אמתו על בעלי שכם
מיאחכם הוא ואם נאמת ונתמים
עשיתם עם ידבעל ועם ביתו היום
הזה שמחו באבימלך וישמח נס הוא
בכם ואם אין תנא אשמן אבימלך
ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא
ותנא אשמן מבעלי שכם ומבית מלוא
ותאכל את אבימלך וינס יותם ויברח
וידבארה וישב שם מפני אבימלך
אחיו וישר אבימלך
על ישראל שלש שנים וישלח
אלהים וחרעה בין אבימלך ובין
בעלי שכם ויבדו בעלי שכם באבימלך
לנאחם שבעים בני ידבעל ורמם
לשום על אבימלך אחיהם אשר
התנא אתם ועל בעלי שכם אשר חזקו
את ידו להרג את אחיו וישמו לו
בעלי שכם מארכים על ראשי ההרים
וימלו את כל אשר יעבר עליהם כדרך

ויעד לאבימלך:
ויבא געל בן עכר ואחיו ויעברו בשכם
ויבטחו בו בעלי שכם ויצאו השדה
ויבדו את כרמיהם ויבדו ויעשו
הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו
וישתו ויקללו את אבימלך ויאמר
געל בן עכר מיאבימלך ומי שכם כי
נעבדנו הלא בן ידבעל וזבל פקידו
עבדו את אנשי חמור אבי שכם ומדוע
נעבדנו אנחנו ומי יתן את העס הזה
בידי ואסירה את אבימלך ויאמר
לאבימלך רבה צנאך וצאה וישמע
זבל ישר העיר את דברי געל בן עכר
ויחר אפו וישלח מלאכים אל
אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן
עכר ואחיו באים שכם ויהנם ערים
את העיר עליך ויעתה קום לילה
אתה והעם אשר אתך וארבע שדה
והיה בנקר כזרח השמש תשכים
ופשטת על העיר והנה הוא והעם
אשר אתו יצאים אליך ועשית
לו כאשר תמצא ידך ויקם
אבימלך וכל העם אשר עמו לילה
ויארכו על שכם ארבעה ראשים
ויצא געל בן עכר ויעמד פתח שער
העיר ויקם אבימלך והעם אשר
אתו מן המארכי וירא געל את
העם ויאמר אל זבל הנה עם יורד
מראשי ההרים ויאמר אליו זבל
את על ההרים אתה ראה כאנשים

כל
את
עמו
כח

אבימלך אל מלאך וישר במגרה דר הימין
ויסע ישראל וסל אשר לו ומשם בארה וינס יותם ויברח
בארה בנו אשר הבלה תלגת פלעסר ויתרן ובארה יבטל

ויסמ
ויסמ
ויסמ
ויסמ

וַיֵּסֶף עוֹד נָעַל לְדַבֵּר וַיֹּאמֶר הִנֵּה עִם
יְוֹדִים מִעַם טִבּוֹר הָאָרֶץ וְרֹאשׁ
אֶחָד בְּאֶמְדָּרֶךְ אֱלֹן מִעֻנְיָם וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו זָכַר אֵיךְ אִפּוֹאֵף אִישׁ תֹּאמַר
מִי אֲבִימֶלֶךְ כִּינְעָדָנוּ הֲלֹא זֶה הָעָם
אֲשֶׁר מֵאֲסָתָהּ בּוֹ צִנְאָה עֲתָה וְהִלָּחֵם
בּוֹ וַיֵּצֵא נָעַל לִפְנֵי בְעִלְיִשְׁכָּם וְיִלָּחֵם
בְּאֲבִימֶלֶךְ וַיִּדְּפֵהוּ אֲבִימֶלֶךְ וַיָּנֶם
מִפְּנֵי וַיִּפְּלוּ חֲלִילֵי סִבִּים עַד פֶּתַח
הַשַּׁעַר וַיֵּשֶׁב אֲבִימֶלֶךְ בְּאֶרְצָם
וַיַּעַרְשׁ זָכַר אֶת נָעַל וְאֶת אַחִיו מִשְׁמַת
בִּשְׁכָּם וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֵּצֵא הָעָם
הַשָּׂדֶה וַיַּעַרְזוּ אֲבִימֶלֶךְ וַיִּקַּח אֶת
הָעָם וַיַּחֲזֵק לִשְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיֹּאמֶר
בִּשְׂדֵה וַיִּדְּא וְהִנֵּה הָעָם יֵצֵא מִן הָעִיר
וַיִּקַּם עֲלֵיהֶם וַיִּכָּסּוּ וַאֲבִימֶלֶךְ וְהָרָאשִׁים
אֲשֶׁר עִמּוֹ פָּשְׁטוּ וַיַּעֲמֵדוּ פֶתַח שַׁעַר
הָעִיר וַיִּשְׁעֵהוּ רָאשִׁים פָּשְׁטוּ עַל כָּל
אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה וַיִּכָּסּוּ וַאֲבִימֶלֶךְ נִלָּחֵם
בְּעִיר כָּל הַיּוֹם הַהוּא וַיִּלְכֹּד אֶת הָעִיר
וְאֶת הָעָם אֲשֶׁר בָּהָר הָרְגוּ וַיִּתֵּן אֶת
הָעִיר וַיִּזְרַע מֶלֶח:
וַיִּשְׁמְעוּ כָּל בְּעִלֵי מַעַד לִשְׁכָּם
וַיָּבֹאוּ אֶל יִצְחָק בֵּית אֶל נְרִית וַיַּעַרְזוּ
לְאֲבִימֶלֶךְ כִּי הִתְקַבְּעוּ כָּל בְּעִלֵי מַעַד
שְׁכָּם וַיַּעַל אֲבִימֶלֶךְ הָר עֲלֵמוֹן הוּא
וְכָל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ
אֶת הַקְּרֹדְמוֹת בִּידוֹ וַיִּכְרֹת שׁוֹכֵת עֵצִים
וַיִּשְׂאֵהוּ וַיִּשֶׁם עַל שְׁכָמוֹ וַיֹּאמֶר אֵל
הָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ מִהָרָאִיתֶם עֲשִׂיתִי

בִּשְׂדֵה
וַיִּדְּא
וַיִּקַּם
וַיִּכָּסּוּ
וַיַּעֲמֵדוּ
וַיִּשְׁעֵהוּ
וַיִּלְכֹּד
וַיִּזְרַע
וַיַּעַרְזוּ
וַיַּעַל
וַיִּקַּח
וַיִּכְרֹת
וַיִּשְׂאֵהוּ
וַיִּשֶׁם

מִהָרָאִיתֶם כִּינְעָדָנוּ וַיִּכְרֹתוּ גַם כָּל הָעָם
אִישׁ יִשׁוּכָה וַיִּלְכֹּד אֶחָד אֲבִימֶלֶךְ וַיִּשְׁמְעוּ
עַל הַיִּצְחָק וַיֵּצֵאוּ עֲלֵיהֶם אֶת הָעִיר
כָּאִשׁ וַיִּמָּתוּ כָּל אֲנָשֵׁי מַעַד לִשְׁכָּם נִאֲלָף
אִישׁ וְאִשָּׁה:
אֲבִימֶלֶךְ אֶל תְּכִין וַיְהִן כְּתִבִּין וַיִּלְכֹּדָהּ
וַיַּעֲדֵל עַל הַיָּה כְּתוֹךְ הָעִיר וַיָּנֶם שְׁמָה
כָּל הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְכָל בְּעִלֵי הָעִיר
וַיִּסְגְּרוּ בָעֵדִים וַיַּעֲלוּ עַל גִּגְּהֵם מַעַד:
וַיָּבֹא אֲבִימֶלֶךְ עַד הַמַּעַד וַיִּלָּחֵם בּוֹ
וַיָּנֶם עַד פֶּתַח הַמַּעַד לִשְׁרָפוֹ כָּאִשׁ:
וַתִּשְׁלַךְ אִשָּׁה אֶחָת פֶּלֶא חֹרֶב עַל רֹאשׁ
אֲבִימֶלֶךְ וַתִּרְץ אֶת גִּלְתּוֹ וַיִּקְרָא
מִהָרָה אֶל הַנַּעֲרָה שֶׂא כְּלִי וַיֹּאמֶר לוֹ
שִׁלָּף חֹרֶב וּמוֹת תִּנָּפֵן יֹאמְרוּ לִי
אִשָּׁה הִרְגָתָהוּ וַיִּדְּקָהוּ נַעֲרָה וַיָּמָת:
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל כִּי מָתָה אֲבִימֶלֶךְ
וַיִּלְכֹּד אִישׁ לְמַקְמוֹ וַיֵּשֶׁב אֶל הַיָּסָאֵת
רֵעֵת אֲבִימֶלֶךְ אֲשֶׁר עָשָׂה לֵאבִיזָהוּ
אֶת שְׁבָעִים אַחִיו וְאֶת כָּל רֵעֵת אֲנָשֵׁי
שְׁכָּם הִשִּׁיב אֶל הַיָּסָאֵת פְּרָאשָׁם וַתָּבֹא
אֵלֵיהֶם קָלִילִת וַתֵּם בֶּן יִרְבֵּעֵל:
וַיִּקַּם אַחֲרָי אֲבִימֶלֶךְ
לְהוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל תּוֹלַע בֶּן פֹּאזָה
בְּדוֹדוֹ אִישׁ יִשְׁשָׁכָר וְהוּא יֵשֶׁב
בְּשִׁמְרֵי כְּהֵרָאֲפְרַיִם וַיִּשְׁפֹּט אֶת
יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה וַיָּמָת
וַיִּקְבֹּר בִּישְׁמִיר:
אַחֲרָיו יֹאדִן הַגִּלְעָדִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת
יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה וַיָּהִי
לֹא שְׁלֹשִׁים בָּנִים רִכְבִּים עַל שְׁלֹשִׁים

וַיִּשְׁמְעוּ

וַיִּכָּסּוּ

וַיִּלְכֹּד

וַיִּקַּם

וַיִּשְׁמְעוּ

וַיִּשְׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּכָּסּוּ הָעָם וַיִּלְכֹּד אֶחָד אֲבִימֶלֶךְ וַיִּשְׁמְעוּ עַל הַיִּצְחָק וַיֵּצֵאוּ עֲלֵיהֶם אֶת הָעִיר כָּאִשׁ וַיִּמָּתוּ כָּל אֲנָשֵׁי מַעַד לִשְׁכָּם נִאֲלָף אִישׁ וְאִשָּׁה: אֲבִימֶלֶךְ אֶל תְּכִין וַיְהִין כְּתִבִּין וַיִּלְכֹּדָהּ וַיַּעֲדֵל עַל הַיָּה כְּתוֹךְ הָעִיר וַיָּנֶם שְׁמָה כָּל הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְכָל בְּעִלֵי הָעִיר וַיִּסְגְּרוּ בָעֵדִים וַיַּעֲלוּ עַל גִּגְּהֵם מַעַד: וַיָּבֹא אֲבִימֶלֶךְ עַד הַמַּעַד וַיִּלָּחֵם בּוֹ וַיָּנֶם עַד פֶּתַח הַמַּעַד לִשְׁרָפוֹ כָּאִשׁ: וַתִּשְׁלַךְ אִשָּׁה אֶחָת פֶּלֶא חֹרֶב עַל רֹאשׁ אֲבִימֶלֶךְ וַתִּרְץ אֶת גִּלְתּוֹ וַיִּקְרָא מִהָרָה אֶל הַנַּעֲרָה שֶׂא כְּלִי וַיֹּאמֶר לוֹ שִׁלָּף חֹרֶב וּמוֹת תִּנָּפֵן יֹאמְרוּ לִי אִשָּׁה הִרְגָתָהוּ וַיִּדְּקָהוּ נַעֲרָה וַיָּמָת: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל כִּי מָתָה אֲבִימֶלֶךְ וַיִּלְכֹּד אִישׁ לְמַקְמוֹ וַיֵּשֶׁב אֶל הַיָּסָאֵת רֵעֵת אֲבִימֶלֶךְ אֲשֶׁר עָשָׂה לֵאבִיזָהוּ אֶת שְׁבָעִים אַחִיו וְאֶת כָּל רֵעֵת אֲנָשֵׁי שְׁכָּם הִשִּׁיב אֶל הַיָּסָאֵת פְּרָאשָׁם וַתָּבֹא אֵלֵיהֶם קָלִילִת וַתֵּם בֶּן יִרְבֵּעֵל: וַיִּקַּם אַחֲרָי אֲבִימֶלֶךְ לְהוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל תּוֹלַע בֶּן פֹּאזָה בְּדוֹדוֹ אִישׁ יִשְׁשָׁכָר וְהוּא יֵשֶׁב בְּשִׁמְרֵי כְּהֵרָאֲפְרַיִם וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה וַיָּמָת וַיִּקְבֹּר בִּישְׁמִיר: אַחֲרָיו יֹאדִן הַגִּלְעָדִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה וַיָּהִי לֹא שְׁלֹשִׁים בָּנִים רִכְבִּים עַל שְׁלֹשִׁים

ויספרו בע ישראל דורשנו ויספרו דעבדון בן הלל דיד הויספרו עי
ויקם אחרי אבימלך ויאמר שארל אל הדודו כל שונא

ויספרו
ויספרו
ויספרו
ויספרו

ערים ושלשים ערים להם להם
יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר
בארץ הגלעד וימת יאיר ויקבר בקמון

ויספרו בני ישראל לעשות הרע בעני
יהוה ויעבדו את הבעלים ואת העשתות
ואת אלהי ארם ואת אלהי צדון ואת
אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת
אלהי פלשתים ויעבדו את יהוה ולא
עבדו ויחר אף יהוה בישראל ויסמם
מיד פלשתים וביד בני עמון וירעצו
וירצו את בני ישראל בשנה ההיא
שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל
אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר
בגלעד ויעבדו בני עמון את הירדן
להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית
אפרים ותער לישראל מאד ויזעקו
בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו
לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את
הבעלים

ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא
מפיעים ומן האמרי ומן בני עמון ומן
פלשתים ויעד נם ועמלק ומיעון לחנו
אתכם והזעקו אלי ואושיעה אתכם
מיד ואתם עזבתם אתי ותעבדו
אלהים אחרים לכן לא אוסיף לחושיע
אתכם לכו וזעקו אל האלהים אשר
בחרתם כס המה וישיעו לכם בעת
עזבתם ויאמרו בני ישראל אל יהוה
חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב
בעיניך אך העלנו נא היום הזה

ויסרו את אלהי הנפר מקרבם ויעבדו
את יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל
ויזעקו בני עמון ויחלו
בגלעד ויאספו בני ישראל ויחלו
במצפה ויאמרו העם שרי גלעד איש
אל דעהו מי האיש אשר חל להלחם
בבני עמון יהיה לראש לכל ישיבי גלעד
ויפתח הגלעד ויהי נבורחל
והוא בן אשה וזעזע וילד גלעד את
יפתח ותלד אשה גלעד לו בנים ועלו
בני האשה ויערשו את יפתח ויאמרו
לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה
אחרת אתה ויכרח יפתח מפני אחיו
וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח
אנשים דיקים ויצאו עמו

ויהי מימים וילחמו בני עמון
עם ישראל ויהי כאשר נלחמו בני
עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד
לקחת את יפתח מארץ טוב ויאמרו
ליפתח לכה זה יתהלל לקצין ונלחמה
בבני עמון ויאמר יפתח לזקני גלעד
הלא אתם שנאתם אתי ותגרשנו מבית
אבי ונמרו ועבאתם אלי עתה כאשר עו
לכם ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן
עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת
בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישיבי
גלעד ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם
משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון
ועתן יהוה אתם לפני אנבי אלהי לכם לראש
ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה
שמע עבדנו ואם לא בדברך כן נעשה

ויאמרו העם אל יהושע ויאמרו העם שרי גלעד
ויפתח ואשבה ויפסח הנלעד ויפסח שכתור עמך
שום צמד יש לשון פתיחה

ויאמרו העם
ויפתח
יש לשון פתיחה

ויוסף זכור אל אלהיו לאמר - ובעת הוצאתו לו - וימנהגו מלאך יסעור - ועוד יפנה - והוכתן להשביע - קום לך קעלה - זכור אל אלהיו לאמר - ובעת הוצאתו לו - וימנהגו מלאך יסעור - ועוד יפנה - והוכתן להשביע - קום לך קעלה -

וילך יפתח עם זקני גלעד וישימוהעם
 אתו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח
 את כל דבריו לפני יהוה במצפה:
 וישלח יפתח מלאכים אל
 מלך בני עמון לאמר מה לי ולך כי באת
 אלי להלחם בארצי: ויאמר מלך בני
 עמון אל מלאכי יפתח כילקח ישראל
 את ארצי בעלותו ממזרים בארנון
 ועד הירק ועד הירדן ועתה השיבה
 אתהן בשלום: ויוסף עוד יפתח וישלח
 מלאכים אל מלך בני עמון: ויאמר לו
 כה אמר יפתח לאלקח ישראל את
 ארץ מואב ואת ארץ בני עמון: כי
 בעלותם ממזרים וילך ישראל במדבר
 עד ים סוף ויבא קדשה: וישלח ישראל
 מלאכים אל מלך אדום לאמר אנברה
 נא בארצך ולא שמי מלך אדום
 וגם אל מלך מואב שלח ולא אנברה
 וישב ישראל בקדש: וילך במדבר
 ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב
 ויבא ממזרח שמי לארץ מואב
 ויחנן בעבר ארנון ולא באו בגבור
 מואב כי ארנון נכול מואב: וישלח
 ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמורי
 מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה
 נא בארצך עד מקומי: ולא האמין
 סיחון את ישראל עבר בגבולו ויאסף
 סיחון את כל עמו ויחננו ביהודה וילחם
 עם ישראל: ויתן יהוה אלהי ישראל
 את סיחון ואת כל עמו ביד ישראל
 ויבוס ויירש ישראל את כל ארץ

האמרי וישב הארץ ההיא: ויירשו
 את כל גבול האמרי מארנון ועד הירק
 ומן המדבר ועד הירדן: ועתה יהוה
 אלהי ישראל הוריש את האמרי:
 מפני עמו ישראל ואתה תירשנו:
 הלא את אשר יורישך כמו שאליהך
 אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה
 אלהינו מפנינו אתו תירש: ועתה
 הטוב טוב אתה מבלקבן צפור מלך
 מואב הרב רב עם ישראל אסנלחם
 נלחם בס: כשבת ישראל בחשבון
 ובבנותיה ובערער ובבנותיה וגם
 הערים אשר על ידי ארנון שליש
 מאות שנה ומדוע לא הצלחם בעת
 ההיא: ואנכי לא חטאתי לך ואתה
 עשה אתי רעה להלחם בי: שפט יהוה
 השפט היום בין בני ישראל ובין בני
 עמון: ולא שמי מלך בני עמון אל
 דברי יפתח אשר שלח אליו:

ויהי על יפתח רוח
 יהוה ויעבר אתה גלעד ואת מנשה
 ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד
 עבר בני עמון: וידר יפתח נדר ליהוה
 ויאמר אסנתן תתן את בני עמון בדי:
 והיה היוצא אשר יצא מדלת ביתי
 לקראתי בשובי בשלום מבני עמון
 והיה ליהוה והעליתיו עלה:
 ויעבר יפתח אל בני עמון
 להלחם בס ויתנס יהוה בידו: ויפס
 מערער ועד באך מעת עשרים עיר
 ועד אבל פרמים מכה גדולה מאד

וישלח יפתח מלאכים אל אלהיו וילך אל נביא יוסף
 ויעזרהו השוכן בשמי יוסף: השוכן לו בשעון ישעך
 בשבת ישראל בחשבון: הלא היום יהוה נאם י:

וילך	4	וכי
השובה	2	וכי
בשבת	5	וכי

מל
 וס
 כס

מל
 ה
 חס

סס
 בסס
 את
 ואת
 ואת

וכנע

ויבנו בני עמון מפני בני ישראל:
ויבא יפתח המעפה אל ביתו
והנה בתו יצאה לקראתו בתפוס
ובמחלות ורק היא יחידה אין לה ממנו
באופת ויהי כראותו אותה ויקרע
את בגדיו ואמר אלהי בתי הכריע
הכריעני ואת היית בעברי ואנכי
נציתי אל יהוה ולא אוכל לשוב:
ותאמר אלי אבי פצתה את פיך אל
יהוה עשה לי כאשר יצא מפיו אחרי
אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך
מבני עמון ותאמר אל אביה יעשה
לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים
ואלכה ויורדתי על ההרים ואבכה על
בתולי אנכי ורעיתי: ויאמר לך וישלח
אתה שני חדשים ותלך היא ורעותיה
ותכר על בתוליה על ההרים: ויהי מקץ
שנים חדשים ותשב אל אביה ויעש
לה את הדבר אשר נדר והיא לא ידעה
איש ותהי חק בישראל: מימים ימימה
תלכנה בנות ישראל לתנות לטת יפתח
העדי ארבעת ימים בשנה:
ויצק איש אפרים ויעבר צפונה
ויאמרו ליפתח מדוע עברת לה לחם
מבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך
ותך נשורף עליך באש: ויאמר יפתח
אלהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני
עמון מאד ואצק אתכם ולא הושיעתם
אותי מידם: ואראה כי אנך מושיע
ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני
עמון ויתנם יהוה ביד ולמה עליכם אלי:

היום הזה להלחם בי ויקבץ יפתח את
כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו
אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי
אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך
מנשה: וילכו גלעד את מעברות הירדן
לאפרים ויהי כי אמרו פליטי אפרים
אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפית
אתה ואמר לא: ויאמרו לו אמר נא
שבלת ואמר סבלת ולא: כיין לדבר כן
ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות
הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים
ושנים אלה: וישפט יפתח את ישראל
שש שנים וימת יפתח העליוני ויקבר
בערי גלעד: וישפט
אחריו את ישראל אכנן מבית לחם:
ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות
שלח החוזה ושלשים בנות הביא
לכניו מן החוץ וישפט את ישראל
שבע שנים: וימת אכנן ויקבר בבית
לחם: וישפט אחריו
את ישראל אילון הזבולני וישפט את
ישראל עשר שנים: וימת אילון
הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן:
וישפט אחריו את ישראל ענתון
מן הלל הפרעתי ויהיו ארבעים בנים
ושלשים בני בנים רכבים על שבעים
ערים: וישפט את ישראל שמונה שנים: וימת
ענתון בן הלל הפרעתי ויקבר בפר ערתון
בארץ אפרים בנהר העמלקי:
ויספובני ישראל לעשות הרע בעיני
יהוה ויתנם יהוה ביד שלשת ארבעים שנה:

כב
וכל
ויבין
הימני
ויצדק
כז

כלשון
טובה

כז
א

כז

סדינים ושלשים חלפות כגדים וואס
לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי
שלשים סדינים ושלשים חלפות
כגדים ויאמרו לו חודה חידתך
ונשמיעה ויאמר להם מה אכל יצא
מאכל ומי עץ יצא מתוק ולא יכלו להגיד
החידה של שתי מיס ויהי ביום
השביעי ויאמרו לאשת שמשון פת
את אישך ויגד לו את החידה פונשוק
אותך ואת בית אביך כאשר הלך שנו
קראתם לנו הלא ותכך אשת שמשון
עליו ותאמר רק שנאתני ולא אהבתני
החידה חידתה לבני עמי ולי לא העדרתה
ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא העדתי
ולך אגיד ותכך עליו שבעת הימים
אשר היה להם המשתה ויהי ביום
השביעי ויגד לה כי חזקתהו ותגד
החידה לבני עמה ויאמרו לו אנשי
העיר ביום השביעי בטרם יבא
החרסה מה מתוק מדבשומה עץ
מאד ויאמר להם לאלה חרשתם
בעלתי לא מצאתם חידתי ותגלה
עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויך
מהם שלשים איש ויקח את חליונותם
ויתן החליפות למעדי החידה ויחר
אפו ויעל בית אביו ותהי אשת
שמשון למרעהו אשר רעה לו
ויהי מימיס בימי
קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו
כגדי עזים ויאמר אכזאבה אל אשת
החדרה ולא נתנו אכילה לבונה

וירד שמשון תמנתה וירא
אשה בתמנתה מכנות פלשתים
ויגד ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה
ראיתי בתמנתה מכנות פלשתים ועתה
קחו אותה לי לאשה ויאמר לו אביו
ואמו האין מכנות אחיך ובכל עמי
אשה כי אתה הולך לקחת אשה
מפלשתים הערלים ויאמר שמשון
אלאביו ואתה קח לי כיהא ישראל
בעיני ואביו ואמו לא ידעו כי מהוזה
היא כי תאמה הוא מבקש מפלשתים
וכעת ההיא פלשתים משלים בישואו
וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויצאו
ערומי תמנתה והנה כפיר אריות
שאלקראתו ותגלה עליו רוח יהוה
וישפעו כשפע עהדי ומאומה אין
בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר
עשה וירד וידבר לאשה ותישר
בעיני שמשון וישב מימים לקחתה
ויסר לראות את מפלת האריה והנה
עת דבורים בנוית האריה ודבש
וירדהו אל כפיו וילך הלך ואכל וילך
אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאמרו
ולא הגיד להם כי מנוית האריה רדה
הדבש וירד אכיהו אל האשה ויעש
שם שמשון משתה כי כן יעשו
הנחורים ויהי בראותם אתו ויקרחו
שלשים מרעים ויהיו אתו ויאמר
להם שמשון אחודה נאלכס חידה
אסהנד תגדו אותה לי שבעת ימי
המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים

כז
כח
כט
ל

כז
כח

כז
כח

כז

כז
כח

כז
כח

ויאבין קרא לו כעמין ... ויאבין שומר אבן חדבד ... וידבר שמשון ויאבין ...
בן אשה אלמנה הוא ... בן אשה אלמנה הוא ...

ויסמך ... וידבר לאשה ...

ויאבין ... וידבר לאשה ...

וַיֹּאמֶר אֲבִיהֶם אִמְרָא מִדְּרִיתִיכִי יִשְׁנֶנָּה
יִשְׁנֶנָּה וְאַתָּה וְאַתָּנָה לְמַדְעַד הֲלֹא אֲחוֹתֶי
הַקָּטָנָה טוֹבָה מִמֶּנָּה תְּהִינָא לְךָ תַּחְתֶּיהָ
וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמִישׁוֹן נִקְיִתִי הַפְּעֻס
מִפְּלִישְׁתִּים כִּי עִשָּׂה אֲנִי עִמָּם רִיעָה
וְלֶךְ שְׁמִישׁוֹן וְיִלְכֹּד שְׁלֹשֵׁמָאוֹר
שְׁעָלִים וְיִקַּח לַפְּרִים וַיִּפֶן זָנְבָא לְזָנְבָא
וַיֵּשֶׁם לִפְדָּא אֶחָד בֵּין שְׁנֵי הַזָּנָבוֹת בְּתוֹךְ
וַיִּבְעֵר אֶשְׁבֵּל פִּידִים וַיִּשְׁלַח בַּקְמוֹרָה
פְּלִישְׁתִּים וַיִּבְעֵר מִדִּישׁוּעַד קִמְהוּעַד
כְּרֹס זֵיתִי וַיֹּאמְרוּ פְּלִישְׁתִּים מִי עִשָּׂה
זֹאת וַיֹּאמְרוּ שְׁמִישׁוֹן חָתָן הַתַּכְמֵנִי כִּי
לָקַח אֶת אִשְׁתּוֹ וַיִּתְּנָה לְמַרְעָהּ וַיַּעֲלוּ
פְּלִישְׁתִּים וַיִּשְׂרְפוּ אֶתָּה וְאֶת אֲבִיהֶם בָּאֵשׁ
וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמִישׁוֹן אִם תַּעֲשׂוֹן כּוֹזָא
כִּי אִם נִקְמִיתִי בָכֶם וְאַחֵר אֶחָד לִי וַיֵּךְ
אוֹתָם שׁוֹק עַל־רֶךְ מִכָּה גְדוֹלָה וַיֵּלֶךְ
וַיֵּשֶׁב בְּסַעֲף סַלְעֵי עֵיטָם
וַיַּעֲלוּ פְּלִישְׁתִּים וַיַּחֲנוּ בִּיהוּדָה
וַיִּנְטִישׁוּ בִּלְחִי וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יְהוּדָה
לְמָה עָלִיתָם עֲלֵנוּ וַיֹּאמְרוּ לֹא סָר אֶת
שְׁמִישׁוֹן עֲלֵנוּ לַעֲשׂוֹת לוֹ כְּאִשֵּׁר
עִשָּׂה לָנוּ וַיִּרְדּוּ שְׁלִשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ
מִיְּהוּדָה אֶל סַעֲף סַלְעֵי עֵיטָם וַיֹּאמְרוּ
לְשְׁמִישׁוֹן הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי מִשְׁלִים בָּנוּ
פְּלִישְׁתִּים וְכֵּן זֹאת עָשִׂיתָ לָנוּ וַיֹּאמְרוּ
לָהֶם כְּאִשֵּׁר עָשׂוֹ לִכֹּן עָשִׂיתִי לָהֶם
וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא סָרְךָ יִרְדְּנוּ לְתַתְּךָ בֵּיד
פְּלִישְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמִישׁוֹן הֲשִׁבְנוּ
לִי פֶן תִּפְגְּעוּן בִּי אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא אִם
לֹא כִי אִסְרָא נִאֲסָרְךָ וְנִתְּנוֹךְ בִּידָם וְהָמָּת

לא נמיתך ויאסרוהו בשנים עבתיים
חדשים ויצלהו מן הסלע: הוא בא
עד לחי ופלישתים הרגיעו לקראתו
ותצלה על זרועה יהוה ותהי ענה הענות
אשר על זרעיתו כפשתים אשר בערו
באש וינסו אסוריו מעל ידיו וימצא
לחי חמור טריה וישלח ידו ויקחה
ויד בה אלה איש ויאמר שמשון
בלחי החמור חמור חמורתים בלחי
החמור הכיתי אלה איש ויהי ככלתו
לדבר וישלך הלחי מידו ויקרי—
למקום ההוא רמת לחי: ויצמא מאד
ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד
עבדך אתה תשועה הערלה הזאת
ועתה אמות בעמא ונפילתי ביד—
הערלים: ויבקע אלהים את המכתש
אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישתה
ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה עין
הקורא אשר בלחי עד היום הזה:
וישפט את ישראל בימי פלישתים
עשרים שנה:

וילך שמשון ענתה וירא שם
אשה זונה ויבא אליה לעתים
לאמר בא שמשון הנה ויסבנו ויאבנו
לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו
כל הלילה לאמר עד אור הבקר
והרגנו: וישכב שמשון עד חצי
הלילה ויקספח חצי הלילה ויארחו
בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות
ויסעס עם הכריח ויישם על כתפיו
ויצלם אל ראשה הר אשר על פני

לְקַח	וְסִימָן	וַיִּשְׁלַחְהוּ יְסִימָיִם מִבֶּן עֶדְדָן .. וַיֹּאמֶר לְאַמֶּן .. וְעֵבֶרֶת מִדָּה לִי
כֹּה	מַעֲבֹר	וּמוֹשֵׁשׁ פֶּט .. הַשְׂקִית לְשִׁי אֵל .. וְלִי לְקַח מִדָּבָר קָלִיל .. ה
בֵּית אֱלֹהִים	וְסִימָן	וַיֵּדָע וַיֹּאמֶר .. וַיֵּהָבֵן הַזֶּה .. וְהָיָה שִׁמּוֹן .. וַיִּבְנוּ אֶת הַלְקִיטוֹן .. לָהּ אֲזִיזָה ..

ויהי עתה עשה לי מלכה ויהי עתה עשה לי מלכה ויהי עתה עשה לי מלכה
 ויהי עתה עשה לי מלכה ויהי עתה עשה לי מלכה ויהי עתה עשה לי מלכה
 ויהי עתה עשה לי מלכה ויהי עתה עשה לי מלכה ויהי עתה עשה לי מלכה

וישלחו בני דן ממשפחתם חמשה
 אנשים מקצותם אנשים בני חיל
 מצרעה ומאשתאל לרגל את הארץ
 ולחקרה ויאמרו אלם לנו חקרו
 את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית
 מיכה וילינו שם: המה עס בית מיכה
 והמה הכירו את קול הנער הלוי
 ויסורו שם ויאמרו לו מידה כי אף הלם
 ומה אתה עשה בזה ומה לך פה:
 ויאמר אלם כזה וכזה עשה לי מיכה
 וישכני ואהי לו לכהן: ויאמרו לו
 שאל נא כאלהים ועד עתה התגלית
 דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה:
 ויאמר להם הנהן לנו לשלום נבחר
 יחזה דרככם אשר תלכו בה:
 וילכו חמשת האנשים
 ויבאו ליישה ויראו את העם אשר
 בקרבה ישבת לבטח כמי שפט צידנים
 שקט ובטח ואין ממלים דבר בארץ
 יורש ענר ורחוקים המה מצידנים
 ודבר אין להם עם אדם: ויבאו אל
 אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו
 להם אחיהם מה אתם: ויאמרו קומה
 ועלה עליהם כי ראינו את הארץ
 והנה טובה מאד ואתם מחשישים אל
 תעצלו ללכת לכאורישת את הארץ:
 כבאכם תבאו אל עם בטח והארץ
 רחבת ידים כינתה אלהים בידכם
 מקום אשר אין שם מחסור כל דבר
 אשר בארץ: ויסעו משם ממשפחת
 הדני מצרעה ומאשתאל שש מאות

איש חנור כלי מלחמה וייעצו ויחטו
 בקרית יערים: ביהודה על כן
 קראו למקום ההוא מחנה דן עד היום
 הנה הנה אחרי קרית יערים: ויעברו
 משם הר אפרים ויבאו עד בית מיכה:
 וייעצו חמשת האנשים ההלכים לרגל
 את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם
 הידעתם כי יש בביתם האלה אפוד
 ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה
 תעשו: ויסרו שמה ויבאו אל בית
 הנער הלוי בית מיכה וישאלו לו
 לשלום: ויש שש מאות איש חנרים
 כלי מלחמתם נצבים פתח השער
 אשר מכנידן: וייעצו חמשת האנשים
 ההלכים לרגל את הארץ באו שמה
 לקחו את הפסל ואת האפוד ואת
 התרפים ואת המסכה והכהן נצב
 פתח השער ויש שש מאות האישי
 החנור כלי המלחמה: ואלה באו בית
 מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת
 התרפים ואת המסכה ויאמר אלם
 הכהן מה אתם עשים: ויאמרו לו החדש
 שים ירך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב
 ולכהן הטוב היותך כהן לבית אישי
 אחד או היותך כהן לשבט ולמשפחה
 בישראל: וייטבל כהן ויקח את
 האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא
 בקרבה עם: ויפנו וילכו וישמו את הטף
 ואת המקנה ואת הכבודה לפניהם: המה
 הודו וקומו מית מיכה והאנשים אשר נבנתו אשר
 עבדו מיכה נעקו וידיבקו את בני דן:

ויאמרו לו חנור - חנור ויבאו אלם - חנור ויבאו אלם - חנור ויבאו אלם
 חנור ויבאו אלם - חנור ויבאו אלם - חנור ויבאו אלם - חנור ויבאו אלם
 חנור ויבאו אלם - חנור ויבאו אלם - חנור ויבאו אלם - חנור ויבאו אלם

ויקראו אל בני דן ויסבנו פניהם ויאמרו
 למיכה מה לך כי נזעקת ויאמר את
 אלהי אשר עשית לקחתם וארץ
 הפהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה תאמרו
 אלי מה לך ויאמרו אלי בני דן אל
 תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם
 אנשים מרי נפש ואספתה נפשך
 ונפש ביתך ויילכו בני דן לדרכם וידא
 מיכה כי חזקים המה ממנו ויפן וישב
 אל ביתו והמה לקחו את אשר עשה
 מיכה ואת הפהן אשר היה לו ויבאו
 על לייש על עם שקט ובטח ויכו
 אותם לפי חרב ואת העיר שדפונאש
 ואין מציל כי רחוקה היא מצדון
 ודבר אין להם עם אדם והיא בנימק
 אשר לבית דחוב ויכנו את העיר
 וישבו בה ויקראו שם העיר דן כשם
 דן אביהם אשר יולד ליישראל ואולם
 לייש שם העיר לראשונה ויקמו
 להם בני דן את הפסל ויהונתן בן
 גרשם בן מנשה הוא ובניו הוכהנם
 לשבט הדן עד יום עלות הארץ
 ויישמו להם את פסל מיכה אשר
 עשה כל ימי חיות בית האלהים
 בשילה
 ויהי במים ההם ומלך אין בישראל
 והיה איש לוי נר ברכת הר אפרים
 ויקחו לו אשה פלגש מבית לחם
 יהודה ותזנה עליו פלגשו ותלך
 מאתו אל בית אביה אל בית לחם
 יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים

ויקסא ויהי לך אחריה לדבר על
 לכה להשיבו ונערו עמו ויצמד
 המרים ותביאנהו בית אביה וידאחו
 אבי הנערה ויישמח לקראתו ויחזק
 בוחתנו אבי הנערה וישב ארבע
 שלשים ימים ואכלו וישתו וילינו
 שם ויהי ביום הרביעי ויישפמו
 בבקר ויקסו ללכת ויאמר אבי הנערה
 אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר
 תלכו ויישבו ויאכלו שניהם יחדו
 וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש
 הוא לא נאולין וייטב לבך ויקס האיש
 ללכת ויפצרו חתנו ויישבו וילין שם
 ויישכמו בבקר ביום החמישי ללכת
 ויאמר אבי הנערה סעד נא לבכך
 והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו
 שניהם ויקס האיש ללכת הוא
 ופילגשו ונערו ויאמרו לו חתנו אבי
 הנערה הנה נא רעה היום לערוב לנו
 נא הנה חנות היום לין פה וייטב לבך
 והשכמתם מחר לדרככם והלכת
 לאהלך ואלא אנה האיש ללון ויקס
 וילך ויבא עד נכח יבוס היא ויושם
 ועמו צמד חמורים חבושים ופלגשו
 עמו והם עם יבוס והיוסרד מאד
 ויאמר הנער אל אדניו לכה נא
 ונסורה אל עיר היבוס הזאת ונלן
 בה ויאמר אליו אדניו לאנסור אל
 עיר נכדי אשר לא מבני ישראל הנה
 ועברנו עד נכעה ויאמר לנער
 לך ועקובה באחת המקומות ולנו

ויקמו עלי בעלי הנבעה ויסנו עלי
את חבית לילה אתי דמו להרגואת
פילגשי ענו ותמת: ואחז בפילגשי
ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת
ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל:
הנה כלכם בני ישראל הנו לכם דבר
ועצה חלם: ויקם כל העם כאיש אחד
לאמר לא נלך איש לאחלו ולא נסוד
איש לביתו: ויעתה זה הדבר אשר
נעשה לנבעה עליה בערלו ולקחנו
עשרה אנשים למאה למל שבט
ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה
לקחת עדה לעם לעשות לבואם לנבע
בנעמן נבל הנבלה אשר עשה בישראל:
ויאסף כל איש ישראל אל העיר
כאיש אחד חברים:

וישלחו שבטי ישראל אנשים
בכל שבט בנימן לאמר מה הרעה
הזאת אשר נהיתה בכם: ועתה תנו
את האנשים כנבלי על אשר נבעה
ונמיתם ונבעה רעה מישראל ולא
אבו בנימן לשמע בקול אחיהם
בני ישראל: ויאספו בני בנימן מן הערים
הנבעה לצאת למלחמה עם בני
ישראל: ויתפקדו בני בנימן ביום
ההוא מהערים עשרים ושישה אלף
איש שלף חרב לכל מי שבי הנבעה
התפקדו שבע מאות איש בחור:
מכל העם הזה שבע מאות איש
בחור אטר ידימינו כל זה קל ענאבן
אל השערה ולא יחטא:

בן שיבים

בני

ק

ולא

כח

ב

וב

כח

ואיש ישראל התפקדו לכד מנעמן
ארבע מאות אלף איש שלף חרב
כל זה איש מלחמה: ויקמו ויעלו
בית אל וישאלו באלהים ויאמרו בני
ישראל מי יעלה לנו סתחלה למלחמה
עם בני בנימן ויאמר יהוה יהודה
סתחלה: ויקומו בני ישראל בפקד
ויחנו על הנבעה: ויצא איש ישראל
למלחמה עם בנימן ויערט אתם איש
ישראל מלחמה על הנבעה: ויצאו
בני בנימן מן הנבעה וישחיתו בישראל
ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש
אדעה: ויתחזק העם איש ישראל
ויספו לעוד מלחמה במקום אשר
ערכו שם ביום הראשון: ויעלו בני
ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב
וישאלו ביהוה לאמר האוסף לגשת
למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר
יהוה עליו אליו: ויקרבו
בני ישראל אל בני בנימן ביום השני:
ויצא בנימן לקראתם מן הנבעה ביום
השני וישחיתו בכני ישראל עוד שמונת
עשר אלף איש אדעה כל אלה שלף
חרב: ויעלו כל בני ישראל וכל העם
ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני
יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב
ויעלו עלות וישלמים לפני יהוה:
וישאלו בני ישראל ביהוה וישם ארון
ברית האלהים בימים ההם: ופניחם
בן אל עזר בן אהרן עמד לפני בימים
ההם לאמר האוסף עוד לצאת

ב

מל

וב

כח

משכחות

ב

וב

כח

ב

וב

כח

ויקמו .. כל איש חיל וילכו .. ויבכו בכשף .. ראשי האבות .. על עמדם ..
ויבכו ביום ההוא עד הערב .. ויקבצו המעלות .. וישאבו מים .. שבעת ימים דל ה'

להכות מהנעב חללים - מאנשים חזקים - ממשיא מלך שרים - באחד לחוש -
ותשב יד המלך - ואשימה שפטיך - ובטנים כבדאשנה - קול ששון קול -
ויחלו - ופיהם - נגלים הם לפטנו -

למלחמה עם בני בנימין אחי אסאחדו
ויאמר יהוה עליו כי מחר אתנו ביד
וישם ישראל ארבים אל הגבעה סביב

ויעלו בני ישראל אל בני בנימין ביום
השלישי ויערכו אל הגבעה בפעם
השלישי ויצאו בני בנימין לקראת העם
הנתקן מן העיר ויחלו להכות מהעם
חללים בפעם בפעם במסלות אשר
אחת עלה בית אל ואחת גבעת
בשדה בשלשים איש ביישראל
ויאמרו בני בנימין נפיש הם לפנינו
כבר אשנה ובני ישראל אמרו ננוסה
ונתקנוהו מן העיר אל המסלות וכל
איש ישראל קמו ממקמו ויערכו
בעל תמר וארב ישראל מניח ממקמו
ממעה גבעה ויבאו מנע לנגיעה
עשרת אלפים איש בחור מכל ישראל
והמלחמה בכדה והם לא ידעו כי
נגעת עליהם הרעה:

ויגף יהוה את בנימין לפני ישראל
וישחיתו בני ישראל בנימין ביום
ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה
איש כל אלה שלף חרב: ויראו בני
בנימין כי נפשו ויתנו איש ישראל מקום
לכנימין כי בטחו אל הארב אשר שמו
על הגבעה: והארב החיטו ויפשטו
אל הגבעה וימשיך הארב ויך את כל
העיר לפי חרב: והמועד היה לאיש
ישראל עם הארב הרב להעלותם
משאת העשן מן העיר: ויהפך איש

ישראל במלחמה ובנימין החל להכות
חללים באיש ישראל בשלשים
איש כי אמרו אך ננוף ננוף הוא
לפנינו במלחמה הראשונה: והמשאת
החלה לעלות מן העיר עמוד עשן
ויפן בנימין אחרי ויהנה עלה כליל
העיר השמימה: ואיש ישראל הפך
ויכהל איש בנימין כיראה כי נגעה
עליו הרעה: ויפנו לפני איש ישראל
אל דרך המדבר והמלחמה הדביקהו
ואשר מה ערים משחיתים אורנו
בתוכו: כתרו את בנימין הרדיפו
מנחה הדריכהו עד נכח הגבעה
ממזרח שמש: ויפלו מבנימין שמה
עשר אלף איש את כל אלה אנשי
חיל: ויפנו וינסו המדברה אל סלע
הרמון ויעל להו במסלות חמשת
אלפים איש וידביקו אחריו עד
גרעם ויכו ממנו אלפים איש: ויהי
כל הנפלים מבנימין עשרים וחמשה
אלף איש שלף חרב כיום ההוא
את כל אלה אנשי חיל: ויפנו וינסו
המדברה אל סלע הרמון שש מאות
איש וישבו בסלע הרמון ארבעה
חדשים: ואיש ישראל שבו אל בני
בנימין ויכוס לפי חרב מעיר מתם עד
בהמה עד כל הנמצא נס כל הערים
הנמצאות שלהו באש:

ואיש
ישראל נשבע במצפה לאמר איש
ממנו לא יתן בתו לבנימין לאשה:

ממקמו - ויחלוקו - וישיבו אל מקמו -
עז וחדוה במקמו - וישיבו אל מקמו -
ולא עוד ישובו מקמו - וישיבו אל מקמו -
ממקמו - ויחלוקו - וישיבו אל מקמו -
עז וחדוה במקמו - וישיבו אל מקמו -
ולא עוד ישובו מקמו - וישיבו אל מקמו -

ט
והיו
וכל
יהודה
ויסוף
דכו

ישיבה
הפנייה

ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

למקו
אל
הגבעה

וַיָּבֹא הָעָם בֵּית אֱלֹהֵי שִׁבּוֹ שָׁם יָד
הָעָרֶב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם
וַיִּכְּפוּ בְּכִי גָדוֹל וַיֹּאמְרוּ

למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת
בני ישראל להפקד היום מישראל
שבט אחד ויהי ממחרת וישכימו
העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות
וישלמים ויאמרו
בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל
מכל שבטי ישראל אל יהוה כי
השכנינו העולה היתה לאשר לא
עלה אל יהוה המצפה לאמר מות
יוצת וינחמו בני ישראל אל

בנימן אחיו ויאמרו נגד עהיום שנט
אחד מישראל: מהנעשה להם
לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו
ביהוה לבלתייתת להם מכנותינו
לנשים: ויאמרו מיאחר מי שנט
ישראל אשר לאעלה אל יהודה
המצפה והנה לאבא איש אל
המחנה מבישגלעד אל הקהל:
ויתפקד העם והנה אין שם איש
מישבי יבשגלעד: ויישלחו שם
העדה שנים עשר אלף איש מבני
החיל ויצוו אותם לאמר לכו והכיתם
את יושבי יבשגלעד לפי חרב והנשים
והטף וזה הדבר אשר תעשו כל
זכר וכל אישה ידעת מי שנט זכר
תחרימו: ויצאו מיושבי יבש
גלעד ארבע מאות נערה בתולה
אשר לא ידעה איש למישכב זכר

[illegible]

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי עֲדַמְתִּי תִשְׁתַּמְּדִין
הַסִּידִי אֶתֶּנָּךְ מֵעַלֶיךָ וְתִעַן חֶסֶד
וְתֹאמַר לֹא אֲדֹנִי אִשָּׁה קִשְׁתָּ רוּחַ
אֲנִכִּי וַיִּין וַיִּשְׁכַּר לֹא שְׁתִּיתִי וְאִישָׁךְ
אֶתֶּנָּפִישִׁי לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶתֶּנָּ
אֶמְתֶּךָ לִפְנֵי כְתָבִי עַל כִּי מִדָּבָר שִׁיחִי
וְכַעֲסִי דִבַּרְתִּי עַד הֵנָּה וַיִּעַן עָלַי
וַיֹּאמֶר לִכִּי לִשְׁלוֹם וְאֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
יִתֵּן אֶת־שִׁלְתְּךָ אִשְׁרִי שְׁאֵלַת מַעֲמוֹ
וְתֹאמַר תִּמְצֵא שְׁפַחְתְּךָ חֹן בְּעֵינֶיךָ
וְתִלַּךְ הָאִשָּׁה לְדוֹכָהּ וְתֹאכַל וּפְנִיָּה
לֹא הִזְלָה עֹדוֹ וַיִּשְׁכְּמוּ בִּבְקָרוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּ
לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּבְאוּ אֶל בֵּיתָם
הַרְמִיתָה וַיִּדַּע אֶל־קִנְיָה אֶת־חֶנֶּה אִשְׁתּוֹ
וַיִּזְכֹּר יְהוָה וַיְהִי לִתְקֻפֹת הַיָּמִים
וְתִהְיֶה חֶנֶּה וְתִלְדֵּן בֶּן וְתִקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
שְׁמוֹ אֶל כִּי מִיְּהוָה שְׁאֵלָתוֹ וַיִּעַל
הָאִישׁ אֶל־קִנְיָה וְכָל בֵּיתוֹ לִזְבַּח לַיהוָה
אֶת־זִבְחֵי הַיָּמִים וְאֶת־עֲדָרָהּ וְחֶנֶּה לֹא
עָלְתָה כִּי אִמְרָהּ לֹא־יָשָׁה עַד יָגֵמַל
הַנֶּעֱרָה וְהִבִּיאָתָהּ וְנִרְאָה אֶת־פְּנֵי יְהוָה
וַיִּשָּׁב שֵׁם עַד עוֹלָם וַיֹּאמֶר לָהּ
אֶל־קִנְיָה אִשָּׁה עֲשֵׂי הַטּוֹב כְּעֵצֶךָ
שֶׁכִּי עַד־נִמְלַךְ אִתּוֹ אֶךְ יָקָם יְהוָה
אֶת־דְּבָרָהּ וְתִשָּׁב הָאִשָּׁה וְתִנָּק אֶת־
כֶּנֶה עַד־נִמְלָה אֶת־וֹתָהּ עַל־הוּ עֲמָה
כֹּאֲשֶׁר נִמְלָתָה בְּפָרִים שֶׁלֹּא־יָשָׁה וְאִפְּהָ
אֶחָת קָמָה וְנִבְלִין וְתִבְאָהּ בֵּיתִי יְהוָה
שְׁלוֹ וְהַנֶּעֱרָה נֶעֱרָה וַיִּשְׁחָטוּ אֶת־הַפָּר
וַיִּבְאוּ אֶת־הַנֶּעֱרָה אֶל־עָלֶיךָ וְתֹאמַר
כִּי אֲדֹנִי חֵי נִפְשָׁךְ אֲדֹנִי אֲנִי הָאִשָּׁה

הַנֶּעֱרָה עֲמָכָה בָּזָה לְהַתְּפַלֵּל אֶל־יְהוָה
אֶל־הַנֶּעֱרָה הָיָה הַתְּפִלָּה וַיִּתֵּן יְהוָה לִי
אֶת־שְׁאֵלָתִי אִשְׁרִי שְׁאֵלַתִּי מַעֲמוֹ
וְגַם אֲנִכִּי הִשְׁאֵלַתִּי הוּא לִיהוָה מִלְּחֵמָה
אִשְׁרִי הִיָּה הוּא שְׁאֵלָה לִיהוָה וַיִּשְׁתַּחֲוּ
שֵׁם לִיהוָה וְתִתְּפַלֵּל
חֶנֶה וְתֹאמַר עָלַי לִכִּי בִיהוָה רִמְדָה
קִרְנִי בִיהוָה רַחֲמֵי עָלַי אִיכִי כִי־שִׁמְחָתִי
בִּישׁוּעָתְךָ אִין קִדּוּשׁ בִּיהוָה כִּי אִין
בְּלִתֶּךָ וְאִין עוֹר כְּאֵלֵהֵינוּ אֶל־תִּרְבּוּ
תִּדְבְּרוּ גִבְחָה גִבְחָה יֵצֵא עֵתָּה מִפְּנֵי
כִּי אֶל־דְּעוֹת יְהוָה וְלֹא־נִתְּנָה עֲלֵינוּ
קִשְׁתִּי גִבְרִים חֲתִים וְנִכְשָׁלִים אֲזוּרֵי חֵל
שֶׁבַע־עָם כָּל־חֵם נִשְׁכְּרוּ וְרַעֲבִים חָדְלוּ
עַד עֲקָרָה יִלְדָה שֶׁבַע־וָרֶבֶת בָּנִים
אִמְלִלָּהּ יְהוָה מִמִּיתָ וּמִחַיָּה מוֹרִיד
שְׁאֵלָה וַיִּעַל יְהוָה מוֹרִישׁ וּמִעֲשֵׂי
מִשְׁפִּיל אֶף מְרוֹמָם מִקִּים מִעֲפָר וְלֹ
מֵאֲשַׁפְתֵּי יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיעַ עַם
עֲרִיבִים וְכִסָּא כְבוֹד יִנְחֹלֶם כִּי לִיהוָה
מִצִּקֵּי אֶרֶץ וַיִּשְׁתַּעַל עַל־הֵם תְּבִלֵּת וְנִלֵּי
חֲסִידוֹ יִשְׁמַר וּרְשָׁעִים בַּחֲשָׁךְ יִדְמוּ
כִּי לֹא־נִכְחַ יִבְרָאִישׁ יְהוָה יַחֲדָנוּ
מִרְיָנוּ עָלֵינוּ בִּשְׁמֵי יָרֵעַם יְהוָה יִדֵּן
אֶפְסֵי אֶרֶץ וַיִּתֵּן עוֹלָם לְמַלְכוּת וַיִּדְּם קֶרֶן
מִשִּׁיחוֹ וַיִּלַּךְ אֶל־קִנְיָה
הַרְמִיתָה עַל בֵּיתוֹ וְהַנֶּעֱרָה הִיָּה מִשְׁרָתָה
אֶת־יְהוָה אֶת־פְּנֵי עַל־הַכֶּהֱן וְנִבְנֵי עָלֵי
בְנֵי בְלִיעַל לֹא־יָדְעוּ אֶת־יְהוָה וּמִשְׁפַּט
הַכֹּהֲנִים אֶת־הָעַם כָּל־אִישׁ זִבְחָ זִבְחָ
וְכֹאֵה נֶעֱרָה הַכֶּהֱן כִּבְשָׁל הַבָּשָׂר וְהַמִּזְלָה

להצית נש ואת עמי... ולא ימותו אנשי...
וידו בין קדש לחול ובין טמא לטהור...

וישכנו

ויאמר

ויאמר עמי יבא יבא

וישכנו בכרמחרת והנה דגון
נפל לפני ארצה לפני ארון יהוה וראש
דגון ושת כפות ידיו ברתות אל המפתח
רק דגון נשאר עליו על כן לא ידרכו
כהגדגון וכל הכאים בידגון על
מפת דגון כאשר דוד עד היום הזה :

ותכבד יד יהוה אל האשדודים
וישמעו אתם בעפלים את אשדוד
ואת גטליה ויראו אנשי אשדוד
כי בן ואמרו לא יישב ארון אל
ישראל עמנו כי קשתה ידו עליו
ועל דגון אלהינו וישלחו ויאספו
את כל סרגי פלשתים אליהם ויאמרו
מה נעשה לארון אלהי ישראל
ויאמרו נתן סב ארון אלהי ישראל
ויסבו את ארון אלהי ישראל ויהי
אחר הסבו אותו ותהי יד יהוה בעיר
מהומה גדולה מאד ויך את אנשי
העיר מקטן ועד גדול וישתדלו להם
עפלים וישלחו את ארון האלהים
עקרון ויהי כבוא ארון האלהים
עקרון ויזעקו העקרנים לאמר הסנו
אלי את ארון אלהי ישראל להמיתנו
ואת עמנו וישלחו ויאספו את כל
סרגי פלשתים ויאמרו שלחו את
ארון אלהי ישראל וישב למקמו ולא
ימית אתי ואת עמי כי היתה מהומת
מות בכל העיר כבדה מאד יד האלהים
שם וזה אנשים אשר לא סתו הכו
בעפלים ותעל שועת העיר השמים :

כסודים

סודים

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

כו

כז

כח

כט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

וְיָסֹוּ	4	וְיָסֹוּ
וְיָסֹוּ	4	וְיָסֹוּ
וְיָסֹוּ	4	וְיָסֹוּ

ויעקובם ביום ההוא... ויעקובם ביום ההוא... ויעקובם ביום ההוא...

ויסל
ויסל

ויסל
ויסל

למלאכתו יצאנכם יעשר ואתם תהיו
לעבדים ויעקובם ביום ההוא מלפני
מלכם אשר בחרתם לכם ולא יענה
יהוה אתכם ביום ההוא וימאנו העם
לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי
אם מלך יהיה עלינו ויהיו גם אנחנו
מלכים וישפטנו מלפנו ויצא לפנינו
ועלם את מלחמתנו וישמע שמואל
את כל דברי העם וידברם באזני יהוה
ויאמר יהוה אל שמואל
שמע בקולם והמלכת להם מלך
ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו
איש לעירו ויהי איש
מבין ימין ושמון קיש בן אביאל בן ערו
בן עמרת בן אפיה בן אישימיני גבור
חיל ולוהיה בן וישמואל בחור וטוב
ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו
ועלה נכה מכל העם ותאבדנה האתנות
לקיש אבי שמואל ויאמר קיש אל שמואל
נעקחנא אתך את אחד מהנערים
וקום לדבקש אתה אתה תווי עבד נהר
אעריסו ויעבד בארץ ישראל ולא מצאו
ויעבדו בארץ שעל סוואין ויעבדו
בארץ מיני ולא מצאוהו המה באו
בארץ עוף וישמואל אמר לנערו אשר
עמו לפה ונשכח פניהם אבי מן ה
האתנות ודאנלנו ויאמר לו הנה נא
איש אלהים בעיר הזאת והוא איש נכבד
כל אשר ידבר נוא יבוא עתה נלכה שם
אולי יעיד לנו את דרכנו אשר הלכנו
עליה ויאמר שמואל לנערו והנה נלך

ומה נביא לאיש כי הלהם אול מכלינו
ותשורה אין להביא לאיש האלהים
מה אתנו ויסף הנער לענות את
שמואל ויאמר הנה נמצא ביד רבע
שקל כסף ונתתי לאיש האלהים
והנער לנו את דרכנו לפנינו ביישראל
כה אמר האיש בלכתו לדרש אלהים
לכו ונלכה עד הראה כי לנביא היום
יקרא לפנינו הראה ויאמר שמואל
לנערו טוב דברך לכה נלכה וילכו אל
העיר אשר שם איש האלהים המה
עלים במעלה העיר והמה מצאנו עמות
ינאות ליטאבמים ויאמרו להן היש
בזה הראה ונתענה אתם ותאמרנה
יש הנה לפניך מהר עתה כי היום נא
לעיר כי זבח היום לעם כנמה כנאננו
העיר בן תמצאון אתו בטרם יעלה
הכמתה לאכל כי לא יאכל העם עד
באו כי הוא בוך הזבח אחרי כן יאמרו
הקראים ועתה עלו כי אתו כהיום
תמצאון אתו ויעלו העיר המרה
כאים כתרך העיר והנה שמואל יצא
לקראתם לעלות הכמה
ויהוה עלה אתאון שמואל ליום
אחד לפני נוא שמואל לאמר כעת
מחר אשלח אליך איש מארץ בנימין
ומישהו לנער על עמי ישראל והושיע
את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את
עמי כי באה צעקה אלי וישמואל
ראה את שמואל ויהוה ענה והנה האיש
אשר אמרת אליך זה יעצר בעמי

בנביא

האיש

עורא

אורינו

דפול

ויסל

ויהי העם כעובדאנשים דע... ואל העם תאמר... וידברם באזני י...

ויסל
ויסל

באזני
בקט

כיום ואשמיע את דבר אלהים :

וַיִּקַּח שִׁמְוֹאֵל אֶת־פֶּדֶד הַשְּׁמֹנִי וַיַּעֲזֹק
עַל־רָאשָׁיו וַיִּשְׁקָהוּ וַיֹּאמֶר הֲלֹא כִּי
מִשְׁחָךְ יִהְיֶה עַל־נַחֲלָתוֹ לַנְּגִידִי בְלִמְתָּךְ
הַיּוֹם מִעַמְּדִי וּמִצֵּאת שְׁנֵי אֲנָשִׁים
עִם־קִבְרֵת־רַחֵל בְּגִבּוֹל־בְּנֵמִן בְּעֲלִיצָה
וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ נִמְצְאוּ הָאֲתֻנוֹת אֲשֶׁר
הִלַּסְתָּ לְבָקִישׁ וְהִנֵּה נָטִישׁ אִתְּךָ אֶת־
דְּבַר־הָאֲתֻנוֹת וְדָאֲנִלְכֶם לֵאמֹר מָה
אֲעִשֶׂה לְבָנִי וְחָלַפְתָּ מִשֵּׁם וְהִלָּאָה
זִבְאָת עַד־אֲלוֹן־תְּבוֹר וּמִצְאוֹךְ יִשָּׁם
שְׁלִישָׁה אֲנָשִׁים עֲלִים אֶל־הָאֱלֹהִים
כִּיתָאֵל אֶחָד נִשְׁאִי שְׁלִישָׁה נְדִיִּים וְאֶחָד
נִשְׁאִי שְׁלִישֶׁת כִּפְרוֹת לֶחֶם וְאֶחָד נִשְׁאִי
נָבִל יִין וְיִשְׁאֲלוּךָ לִישְׁלוֹם וְעֲתָנוּ לְךָ
יִשְׁתִּי לֶחֶם וְלִקְחַת מִידֶם אַחֵר בֶּן־
תְּבוֹא גְבִיעֵת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שִׁסְעִנִי
פְּלִישְׁתִּים וַיְהִי כִכֵּאֲךָ יִשָּׁם הַיֵּצִר וּפְנִיעֵת
חֹכֶל נִבְאִים יִרְדִּים מִהֶבֶמָה וּלְפִנֵּיהֶם
נָבִל וְתָף וְחִלִּיל וּכְבוֹד וְהִמָּה מִתְנַנָּאִים
וַיַּעֲלֶהָ עֲלֶיךָ רוּחַ יְהוָה וְהִתְנַבֵּי־תָ
עִמָּם וְעָהָפְכַת לְאִישׁ אַחֵר וַיְהִי כִּי
תִבְאִיעַ הָאֲתֻנוֹת הָאֱלֹהִים לְךָ עֲשֵׂה
לְךָ אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ כִּי הָאֱלֹהִים
עִמָּךְ וַיִּירֹדְתָּ לִפְנֵי הַגִּלְגָל וְהִנֵּה אֲנִכִּי
יָרַד אֵלֶיךָ לְהַעֲלוֹת עֲלוֹת לִזְבֹּחַ זִבְחֵי־
שָׁלָמִים שִׁבְעַת יָמִים תִּזְחַל עֲרֹבֹאִי
אֵלֶיךָ וְהוֹדִיעֲתִי לְךָ אֶת־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה
וְהִיָּה כְּהִפְנֵתִי יִשְׁכְּמוּ לִלְכַת מֵעַם
שִׁמְוֹאֵל וַיְהִפֶּךְ לוֹ אֱלֹהִים לֵב אַחֵר

וַיֵּשֶׁב שְׂאוּל אֶת שִׁמְוֹאֵל בְּתוֹךְ הַשִּׁעוֹר
וַיֹּאמֶר הַגִּידָה נָא לִי אֵיזָה בֵּית הָרֶאָה:
וַיַּעַן שִׁמְוֹאֵל אֶת שְׂאוּל וַיֹּאמֶר אֲנִי
הָרֶאָה עָלַי לִפְנֵי הַנֶּמֶה וְאִכְלָתִם
עִמִּי הַיּוֹם וּשְׁלַחְתִּיךָ בַּבֶּקֶר וְכָל אִשּׁוּר
בְּלִבְךָ אֶעֱד לָךְ: וְלֹא תִנּוּת הַאֲבֹדוֹת
לָךְ הַיּוֹם שְׁלִשְׁתֵּי הַיָּמִים אֶל תִּשָּׁם
אֶת לֶסֶךְ לְהֵם בִּינְמִצָּאוֹ וְלִמִּי כָל
חֲמֹדֵת יִשְׂרָאֵל הָלוֹא לָךְ וְלִכְל בֵּית
אָבִיךָ: וַיַּעַן שְׂאוּל וַיֹּאמֶר הָלוֹא בֵּן
יָמִי אֲנִי מִקְטָנִי שְׁנֵי יִשְׂרָאֵל
וּמִשְׁפַּחְתִּי הִצַּעְרָה מְכַל מִשְׁפַּחוֹת
שְׁנֵי בָנִים וְלִמָּה דָּבַרְתָּ אֵלַי כִּדְבַר
הַזֶּה: וַיִּקַּח שִׁמְוֹאֵל אֶת שְׂאוּל וְאֶת
עַרְוֹ וַיְבִיאֵם לִשְׁכֵתָהּ וַיִּתֵּן לָהֶם מִקּוֹם
בְּרֹאשׁ הַקְּרוּאִים וְהִמָּה בִּשְׁלֵשׁ
אִישׁ: וַיֹּאמֶר שִׁמְוֹאֵל לִפְנֵי הַטָּה
אֶת הַנֶּמֶה אִשּׁוּר נָתַתִּי לָךְ אִשּׁוּר
אֲמַרְתִּי אֵלַיךְ יָשִׁים אֹתָהּ עִמָּךְ: וַיֹּדֶם
הַטָּה אֶת הַיִּשּׁוּק וְהָעֵלָה וַיִּשְׁם לִפְנֵי
שְׂאוּל וַיֹּאמֶר הִנֵּה הֵנָּה שָׂאֵר יָשִׁים
לִפְנֶיךָ אֲכַל כִּי לְמוֹעֵד שִׁמּוֹר לָךְ
לֵאמֹר הֵעָם קִדַּמְתִּי וַיֹּאכַל שְׂאוּל עִם
שִׁמְוֹאֵל בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירְדּוּ מִהַבְּמָה
הָעֵד וַיִּדְּבַר עִם שְׂאוּל עַל הַגָּן: וַיִּשְׁכֹּם
וַיְהִי כַעֲלוֹת הַשָּׁחַר וַיִּקְרָא שִׁמְוֹאֵל
אֶל שְׂאוּל הַגָּן לֵאמֹר קֻמָּה וְאִשְׁלַחְךָ
וַיִּקַּם שְׂאוּל וַיִּצָּאוּ שְׁנֵיהֶם הַיּוֹם
וּשִׁמְוֹאֵל הַחוּצָה: הִמָּה יִרְדֵּם מִקְעָה
הָעֵד וּשִׁמְוֹאֵל אָמַר אֵל שְׂאוּל אָמַר
לְעֵד וַיַּעֲבֹר לִפְנֵינוּ וַיַּעֲבֹר וְאֵתָה עִמָּךְ

[illegible]

וירשו טוב ואל הרע... שמועו עמים כלם... מדרג בבית... את קול יעקב... ויגשגש לדרך... ויהי כעס... ויגשגש לדרך... ויהי כעס... ויגשגש לדרך... ויהי כעס...

ויבאו כל האותות האלה ביום ההוא
ויבאו ימים הנביעה והנה
חבר נבאים לקראתו ותעלה עליו
רוח אלהים ויתנבא בתוכם ויהי כל
יודעו מאתמול של שם ויראו והנה
עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל
רעהו מה זה היה לבן קיש הגם שאול
נבאים וייען איש גישם ויאמר ונני
אביהם על כן היתה למשל הגם שאול
נבאים ויכל מהתנכות ויבא הנמה
ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו אן
הלכתם ויאמר לבקש את האתונות
ועראה כי אין ונבוא אל שמואל ויאמו
דוד שאול הצדהנא לי מה אמר לכם
שמואל ויאמר שאול אל דודו הנה
הנה לנו כי נמצאו האתונות ואת דוד
המלכה לא הצד לו אשר אמר
שמואל וייעק שמואל
את העם אל יהוה המצפה ויאמר
אל בני ישראל מה אמר יהוה אלהי
ישראל אנכי העלית את ישראל
ממצרים ואני אתכם מיד מצרים
ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם
ואתם היום מאסתם את אלהיכם
אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם
ועתה ואתם ואתם ואתם ואתם
עלנו ועתה הנה נבוא לפע יהוה לשנטינו
ולאפיקם ויקרב שמואל את כל
שנטי ישראל וילכד שבט בנימין ויקרב
את שבט בנימין למשפחתו ותלכד
משפחת המטרי וילכד שאול לבן קיש

ויבקש הוולא נמצאו וישאלו עוד
ביהוה הנבא עוד הלם איש
ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל
הכלים וירצו ויקחו מישם ויתיצב
בתוך העם ויבנה מכל העם משכנו
ומעלה ויאמר שמואל אל כל העם
הראיתם אשר בחרנו יהוה כי אין נמהו
בכל העם וירצו כל העם ויאמרו וחי
המלך וידבר שמואל
אל העם אתם משפט המלכה ויתב
בספר ויחל לפע יהוה וישלח שמואל
את כל העם איש לביתו ווגם שאול
הלך לביתו ובעתה וילכו עמו החיל
אשר נמצאו אלהים בלכם ובעי בליעל
אמרו מה ייש ענו זהו ויבאו ויבאו
לומנחה ויהי כמחר ייש
וייעל נחש העמוני ויחזן על נחש
גלעד ויאמרו כל אנשי יבש אל נחש
ברת לנו ברית ונעבדך ויאמר אליהם
נחש העמוני בואת אכרת לכם נקוק
לכם כל עין ימין וישמתיה חרפה על
כל ישראל ויאמרו אליו וקני יבש הנה
לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים נכל
נבול ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאו
אליך ויבאו המלאכים נבעת שאול וידעו
הדברים כנאונ העם וישאו כל העם את
קולם ויכבדו והנה שאול בא אחר
הבקר מן השרה ויאמר שאול מה
לעם כי יבטו ויספרו לו את דברי אנשי
יבש ותעלה רוח אלהים על שאול
בשמעו את הדברים האלה ויחר אפומאד

ויאמר אתכם מיד מניתי... ואלה אנשי... לשמע לבלעם... ויבא אל הממלכות... ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו אן הלכתם... עז אן המלל אלה... אשר באר בו י... האיש העלה הזה... כ שלח מן המדינת הזה...

ויהי עתה כהן ויהי עתה כהן ויהי עתה כהן
על כל דעת בני ישראל
דבריו כמלכות
דבריו כמלכות
דבריו כמלכות

ויקח צמד בקר וינתח וישראל ככל
נבול ישראל ביד המלאכים לאמר
אשר איננו יצא אחרי שאל ואחר
שמואל כהן יצא לברך ויפל פחד
יהוה על העם ויצאו כאיש אחד
ויפקדם בבוקר ויהיו בני ישראל שלש
מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף
ויאמרו למלאכים הבאים כהן תאמרו
לאיש יבייש עליה מחר תהיה לכם
תשועה בחם השמש ויבאו המלאכים
ויגדו לאנשי יבש וישמחו ויאמרו
אנשי יבש מחר נצא אליכם ועשיתם
לנו ככל הטוב בעיניכם

ויהי ממחרת וישם שאל את
העם שלשה ראשים ויצאו בתוך
המחנה באשמרת הנקרו ויכו את
עמון עד חם היום ויהי הנשארים
ויפצו ולא משארו כשנים יחד ויאמו
העם אל שמואל מי האמר שאל
ימלך עלינו תנו האנשים וגמיתם
ויאמר שאל לא יומת איש ביום הזה
כי היום עשה יהוה תשועה בישראל

ויאמר שמואל אל העם לכו זלכה
הגלע ועחד ישש המלכה וילכו כל
העם הגלע וימלכו שם את שאל
לפני יהוה בגלע ויזכרו שם זכרים
שלמים לפני יהוה וישמח שם שאל
וכל אנשי ישראל עד מאד
ויאמר שמואל אל כל
ישראל הנה שמעת בקולכם לכו

אשר אמרתם לי ואמלך עליכם
מלך ועתה הנה המלך מתהלך
לפניכם ואני זקנת וישבתי ובעיני הנם
אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי
עד היום הזה הנה ענוני נער יהוה
ונגד משיחו את שור מי לקחתי וחמור
מי לקחתי ואת מי עשקתי את מי
רציתי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים
ענינו ואשיב לכם ויאמרו לו
עשקתנו ולא רציתנו ולא לקחת
מיד איש מאומה ויאמר אליהם עד
יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי
לא מצאתם ביד מאומה ויאמר עד
ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר
עשה את משה ואת אהרן ואשר
העלה את אבותיכם מארץ מצרים
ועתה התיצבו ואישפטה אתכם לפני
יהוה את כל עדקות יהוה אשר עשה
אתכם ואת אבותיכם כאשר בא יעקב
מצרים ויזעקו אבותיכם אל יהוה
ויישלח יהוה את משה ואת אהרן
וייצאו את אבותיכם מצרים
וישבו במקום הזה ויישכחו את
יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סווא
שר צבא חצור וביד פלישתים וביד
מלך מואב וילהמוכם ויזעקו אל
יהוה ויאמר חטאנו כי יזכנו את
יהוה ונעבד את העלילים ואת העשתות
ועתה הצילנו מיד איבנו ונעבדך
ויישלח יהוה את ידו ואת ברן ואת
פתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד

אניכם

ב
זכר
וה
כת
ועל
אחוז
ובוק
עשו
כות

ה
ימי
כתי
ב
זמ
וא
כת
ועל
אזע
ומזק
נשו
לחז

ב
בטע
וכל
אורי
דלוגי
גליג

י
ימ
דבי
הימים
דכות

ס.
שם
שם

רוב
אז
שם
בסע

ויהי הקשר אמר ויהי הלך ויהי... ויהי הקשר אמר ויהי הלך ויהי... ויהי הקשר אמר ויהי הלך ויהי...

תחתנו ולא נעלה אליהם ואם כן
יאמרו עליו עליו ועליו כי נתנם יהוה
בידנו וזה לנו האות ויגלו שניהם אל
מצבת שנים ויאמרו פלישתים הנה
עברים יצאים מן החרים אשר התחנאו
שם ויגלו אנשי המצבה את יונתן ואת
נשא כליו ויאמרו עליו אליו ונעלה
אתכם דבר ויאמר יונתן אל נשא כליו
עלה אחרי כי נתנם יהוה ביד ישראל
ויעל יונתן על ידיו ועל
רגליו ונשא כליו אחרי ויפלו לפני יונתן
ונשא כליו ממותת אחרי ויהיה המכה
הראשונה אשר הכה יונתן ונשא כליו
בעשרים איש כנחצי מענה צמד שדה
ותהי חרדה במחנה בשדה וכל העם
המצב והמשחית חרדו ונסהמה ותרע
הארץ ותהי לחרדת אלהים ויראו
העם לשאול בנבעת בנימן והנה
ההמון נמוג וילך והלם
ויאמר שאול לעם אשר איתו
פקדו וראו מי הלך מעמנו ויפקדו
והנה אין יונתן ונשא כליו ויאמר
שאול לאחיה הנשיא ארון האלהים
כי היה ארון האלהים ביום ההוא ובני
ישראל ויהי עד דבר שאול אל הכהן
וההמון אשר במחנה פלישתים וילך
הלך וירב ויאמר שאול
אל הכהן אסף ידך ויזעק שאול וכל
העם אשר איתו ויצאו עד המלחמה
והנה היתה חרב איש ברעהו מהומה
גדולה מאד והעברים היו לפלישתים

כאתמול שלשם אשר עלו עמם
במחנה סביב ונסהמה להיות עב
ישראל אשר עם שאול וינתן וכל
איש ישראל המתחבאים בהר אפרים
שמעו כי נסו פלישתים וידבקו ונסהמה
אחריהם במלחמה ויושע יהוה ביום
ההוא את ישראל והמלחמה עברה
את בית און ואיש ישראל נעש ביום
ההוא ואל שאול אתה העם לאמר
ארור האיש אשר יאכל לחם ער
הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם בר
העם לחם
וכל הארץ באו ביער ויהי דבש על פני
השדה ויבאה העם אל היער והנה
הלך דבש ואין מי שיגידו אל פיו כי
יראה העם אתה שבעה וינתן לא
שמענה שביי אכיו אתה העם וישלח
את קצה המטה אשר בידו ויטבול
אותה ביערת הדבש וישבידו אל
פיו ותראנה עינו ויגע איש מהעם
ויאמר השבעה שביי אכך ארם
העם לאמר ארור האיש אשר יאכל
לחם היום ויעף העם ויאמר יונתן
עבר אבי את הארץ ראונא כי ארו
עני כי טעמתי מעט דבש הזה ואף
כילוא אכל אכל היום העם משלל
איכיו אשר מצא כי עתה לא דברתה
מכה בפלישתים ויכובו ונסהמה ונפלו ששת
ממנמי אילנה ויעף העם מאד ויעש
העם אל שלל ויקחו צאן ופקדו ובני
מקרו וישחטו ויצהו ויאל העם על הדם

ויהי
ויהי
ויהי
ויהי
ויהי

ויהי
ויהי
ויהי
ויהי
ויהי

ויהי
ויהי
ויהי
ויהי
ויהי

ויהי
ויהי
ויהי
ויהי
ויהי

ויהי הקשר אמר ויהי הלך ויהי... ויהי הקשר אמר ויהי הלך ויהי... ויהי הקשר אמר ויהי הלך ויהי...

ויגדו לשאול לאמר הנה העם
 הטאים ליהוה לאכל על הדס ואמו
 כנדתם צלוא אלי היום אכן נדלה ויאמו
 שאול פעו בעם ואמרתם להם הנה ישו
 אלי איש שזרו ואיש שיהו וישחטתם
 בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאמ
 אל הדס וישו כל העם איש שורו
 בידו הלילה וישחטו שם ויבן שאול
 מזבח ליהוה אתו החל לבנות מזבח
 ליהוה

ויאמר שאול נרדה אחר פלישתים
 לילה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא
 נשאר בהם איש ויאמרו כל הטוב
 בעיניך עשה

ויאמר הכהן נקובה הלם אלהים
 וישאל שאול באלהים הארד אחרי
 פלישתים התתנם ביד ישראל ולי
 יענה ביום ההוא ויאמר שאול נשו
 הלם כל פנות העם ודיעו וראו במה
 היתה החטאת הזאת היום כי חי
 יהוה המושיע את ישראל כי אם
 יישט ביונתן בני כימות ימות ואין
 יענה מכל העם ויאמר אל כל ישראל
 אתם תהיו לעבר אחד ואני ויונתן בני
 נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל
 שאול הטוב בעיניך עשה ויאמר
 שאול אל יהוה אלהי ישראל הנה
 תמים וילכד יונתן ושאול והעם יצאו
 ויאמר שאול הפילו בני ובין יונתן בני
 וילכד יונתן ויאמר שאול אל יונתן
 הנדה לי מה עשית והנה יונתן לו יונתן

ויאמר טעם טעמתי מקצה המטה
 אשר ביד מעט דבש הנני אמות
 ויאמר שאול כה יעשה

אלהים וכה יוסף כימות המות יונתן
 ויאמר העם אל שאול הונתן ימות
 אשר עשה הישועה הגדלה הזאת
 בישראל חלילה חי יהוה אם יפ
 משערת ראשו ארצה כי עס אלהים
 עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן
 ולאמת ויעל שאול

מאחרי פלישתים ופלישתים הלכו
 למקומם ושאול לכד המלכה על
 ישראל וילחם סביב כל איכו במואב
 ובבני עמון ובאדום ובמלכי עמון
 ובפלישתים ובכל אשר יפנה ירשיע
 ויעש חיל ויד את עמלק ויצל את
 ישראל מיד שסחו

ויהיו בני שאול יונתן וישו
 ומלכישוע ושם שתי בנותיו שם
 הנכורה מרב ושם הקטנה מיכל
 ושם אשת שאול אחינעם בת
 אחימלך וישם שר עבדו אבנר בן
 נר דוד שאול וקיש אבן שאול וער
 אבן אבנר בן אבנר

ותהי המלחמה חזקה על
 פלישתים כל ימי שאול וראה שאול
 כל איש גבור וכל בן חיל ויאספהו אליו

ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח
 יהוה למשחך למלך על עמו על
 ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה

כי שחית עם אלהים כי עם אלהים עשה היום ביונתן עם אלהים
 ושאול לכד המלכה מבעי אלעזר ומבעי כל חיודים ובכח מבי ידעה
 ובכל אשר יפנה ודוד יסקט ומי ירשיע אף אמונה לא ירשיע ויהושפט

עם אלהים 1 וכימנהו
 וכימנהו 4
 וכימנהו 4

ענה ידועה ש גדול... ענה שמע בקול אינך... קומו ועבדו לכם...
 ענה ידועה ש גדול... ענה שמע בקול אינך... קומו ועבדו לכם...
 ענה ידועה ש גדול... ענה שמע בקול אינך... קומו ועבדו לכם...

כה אמר יהוה צבאות
 פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל
 אשר שם לו בדרך בעלתו מצרים:
 עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם
 את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה
 מאיש עד אשה מעלל ועד יונק
 משור ועד שנה נמול ועד חמור:
 וישמע ישראל את העם
 ופקדם בטל אים מאתם אלף רגל
 ועשרת אלפים את איש יהודה ויבא
 שאול עד עיר עמלק וירב בנחל:
 ויאמר שאול אל הקני לנו סו רדו
 מתוך עמלק פן אספך עמו ואתה
 עשית חסד עם כל בני ישראל
 בעלותם מצרים ויסרקיע מתוך
 עמלק ויך שאול את עמלק מחוילה
 כאך שור אשר על פני מצרים ויתפש
 את אגנו מלך עמלק חיו את כל העם
 החרים לפי חרב ויהמל שאול והעם
 על אגנו ועל מיטב הצאן והבקר
 והשישנים ועל הפרים ועל כל הטוב
 ולא אנו החריםם וכל המלאכה נמנה
 ועם אתה החריםו:

ויהי דבר יהוה אל שמואל
 לאמר נחמתי כי המלכתי את ישראל
 למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא
 הקים ויחרל שמואל ויועק אל יהוה
 כל הלילה וישכם שמואל לקראת
 שאול בבקר ויעד לשמואל לאמר
 כא שאול הברמלה והנה מיני לו יד
 ויפכו ענר וירד הגלגל ויבא שמואל

אל שאול ויאמר לו שאול ברוך
 אתה ליהוה הקימתי את דבר יהוה:
 ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה
 באזני קול הבקר אשר אנכי שמע:
 ויאמר שאול מעמלקי הביאום איש
 חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען
 זבח ליהוה אליהם ואת היותר החרמנו:

ויאמר שמואל אל שאול הרף ואעדה
 לך את אשר דבר יהוה אלי הלידה
 ויאמר לו דבר:
 שמואל הלא אם קטן אתה בעיניך
 ראש שבטי ישראל אתה וימי שחק
 יהוה למלך על ישראל וישראלך
 יהוה בדרך ויאמר לך והחרמת את
 החטאים את עמלק ועל חמתו עד
 פלותם אתם ולמה לא שמעת בקול
 יהוה ותעט אל השלל ותעש הרע
 בעיני יהוה:

ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעת
 בקול יהוה ואלך בדרך אשר שלחני
 יהוה ואביא את אגנו מלך עמלק ואת
 עמלק החרמתי ויוקח העם מה שלל
 צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה
 אליהם בגלגל:

ויאמר שמואל החפץ ליהוה
 בעלות חננים בשמע בקול יהוה הנה
 שמי צמח טוב להקשיב מחלב אילים
 כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפער
 יעמאסת את דבר יהוה וימאסך
 ממלך:

בפניו ולא מוחז... בקץ עלך... יחזקו את זכותם... מקרב אשליך... יחדדו הא...
 למח תרוע רע... עני יהוה פלוגתות... אליה יתוונא עניך... יחזקו את זכותם...
 אל תקשו לבבכם... בני יהוה יחזקו את זכותם... עזבה עס לבבי... כי חושיע יחזקו את זכותם...

ויאמר שאול אל שמואל חטאתי
 כי עברתי את פי יהוה ואת דבריו כי
 יראתי את העם ואישמע בקולם ויעתה
 שאנא את חטאתי וישוב עמי ואשתחוה
 ליהוה ויאמר שמואל
 אל שאול לא אישוב עמך כי מאסתו
 את דברי יהוה וימאסך יהוה מהיות
 מלך על ישראל ויפס שמואל ללכת
 ויחזק בכנף מעילו ויקרע:
 ויאמר אליו שמואל קרע יהוה
 את ממלכות ישראל מעליך היום
 ועתה לרעך הטוב כמך וגם נער
 ישראל לא יסקר ולא ינחם כי לא
 אדם הוא להנחם ויאמר חטאתי
 עתה ככדענא נעזקני עמי ונער
 ישראל וישוב עמי והשתחוית ליהוה
 אלהיך וישיב שמואל אחרי שאול
 וייתחו שאול ליהוה:
 ויאמר שמואל הגישו אלי את
 אגמלך עמלק וילך אליו אג
 מעדנת ויאמר אג אכנס מדהמות
 ויאמר שמואל באשר
 שכלה נשים חרבך בנות שכל מנשים
 אמך וישסף שמואל את אג לפני
 יהוה בגלגל:
 וילך שמואל הרמתה ושאול עלה
 אל ביתו גביעת שאול ולא סף שמואל
 לראות את שאול עד יום מותו כיהתאנ
 שמואל אל שאול ויהוה נחם כיהתאנ
 את שאול על ישראל:
 ויאמר יהוה אל שמואל עד

יד
 עטו
 את
 ואת
 את

ד
 וכל
 כלי

ג
 ח
 ח
 ח
 ח

ה

לש
 חס
 על
 כל
 אל

מת' אתה מתאכל אל שאול ואני
 מאסתו ממלך על ישראל מלך
 קרע שמנוולך אשלחך אל ישי
 בית הלחמי כיראתי בבני לי מלך:
 ויאמר שמואל איך אלה ושמע
 שאול והרגני ויאמר
 יהוה עזלת בקר תקח ביד ואמות
 לזבח ליהוה באתי וקראת לי ישי
 בזבח ואנכי אודיעך את אשר תעשה
 ומשחת לי את אשר אמר אליך:
 ויעש שמואל את אשר דבר יהוה
 ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר
 לקראתו ויאמר שלם בואך ויאמר
 שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו
 ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי
 ואת בניו ויקרא להם לזבח ויהי
 בבואם וירא את אליאב ויאמר אך
 נגד יהוה משיחו:
 ויאמר יהוה אל שמואל אל
 תבט אל מראהו ואל זבה קומתו כי
 מאסתיו כי לא אשר יראה האדם
 כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה
 ללבב ויקרא ישי אל אבנידבו ויעתהו
 לפני שמואל ויאמר גם בזה לא נחר
 יהוה: וייעבר ישי שמה ויאמר גם
 בזה לא נחר יהוה: וייעבר ישי שבעת
 בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל
 ישי לא נחר יהוה באלה: ויאמר
 שמואל אל ישי התמו הנערים:
 ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה
 ביצאן ויאמר שמואל אל ישי שלחה

יד
 עטו
 את
 ואת
 את

כל
 אדות
 יכות

ג
 ח
 ח
 ח
 ח

ה

מנשים	ג	וכי	תברך מנשים ג כו	ק תשכל מנשים
והרגנו	ג	וכי	ושמוע שמואל והרגנו	ועתה מזה יאמר לך אמר
מלא	ג	וכי	מלא שבנו זאובי את אמונתו - קדשך שמן - מבחר עיניו מלא - מלא פטתם	

והוא לא ראי " וישלח ויביאם " לא תשחט עין " על סן קרא לבאר " וינחק בא מבוא " וישב ינחק עם

וקחנוכי לאנסכ עד באו פה: וישלח
ויביאם והוא אדמני עם יפה עינים
וטוב ראי

ויאמר יהוה קום משח הוכיזה הוא:
ויקח שמואל את קרן השמן וימישח
אתו בקרב אחיו ותצלח רוח יהוה אל
דוד מהיום ההוא ומיעלה ויקם שמואל
וילך הרגמה: ורוח יהוה סרה מעם
שמואל ובעתה רוח דעה מאת יהוה:
ויאמרו עבדי שמואל אליו הנה נא רוח
אלהים רעה מבעתך: ואמרנא אדננו
עבדך לפניך יבקשו איש ידעמנו
ככנור והיה כהיות עליך רוח אלהים
ועה ונגנ כירו וטוב לך: ויאמר שמואל
אל עבדי וראו נא לי איש מיטב לגנן
והנאותם אליו: ויען אחד מהנערים
ויאמר הנה ראיתי בן ליש בירת
הלחמי ידענו וגבור חיל ואיש
מלחמה ונכון דבר ואיש תאר
ויהוה עמו: וישלח שמואל מלאכים
אליהם ויאמר שלחה אלי את דוד
בנך אשר בעצאן: ויקח ישי חמור
לחם ונאד יין ועדי עדים אחד וישלח
ביד דוד בנך אל שמואל: ויבא דוד אל
שמואל ויעמד לפניו ויאמרו מאד
ויהיו נשאים בליים: וישלח שמואל
אליהם לאמר יעמד נא דוד לפני
כימצא חן בעיני ויהיה כהיות רוח
אלהים אל שמואל ולקח דוד את
הכנור ונגנ בידו ורוח לשמואל וטוב לו
וסרה מעל ורוח הרעה:

ויאספו כל שתיים את מחנהם
למלחמה ויאספו שנה אשר ליהוה
ויחנו בין שוכה ובין עוקה באפס
דמים: וישאול ואיש ישראל נאספו
ויחנו בעמק האלה ויערכו מלחמה
לקראת כל שתיים: וכל שתיים עמדים
אל ההר מזה וישראל עמדים אל
ההר מזה והנא כיניהם: ויצא איש
הבנים ממחנה כל שתיים גלית שמו
מנת נכחו שיש אמות וזרת: וכוב
נחשת על ראשו ושריון קשקשים
הוא לבוש ומשקל השריון חמישת
אלפים שקלים נחשת: ומינחת נחשת
על רגליו וכידון נחשת בין כתפיו:
וחץ חניתו כמנור ארנים ולהתחניתו
שש מאות שקלים כדור ונשא הצנה
הלך לפניו: ויעמד ויקרא אל מערכות
ישראל ויאמר להם למה תצאו לערך
מלחמה הלא אנכי הפלשתי ואתם
עבדים לשאול ברזלכם איש וירד
אלי: אם יוכל להלחם אתי והכניתינו
לכם לעבדים ואם אנכי אוכל לו והכניתינו
והייתם לנו לעבדים ועבדתם אתנו:
ויאמר הפלשתי אני חופתי ארץ
מערכות ישראל היום הזה תנו לי
איש ונלחמה יחד: וישמע שמואל
וכל ישראל את דברי הפלשתי האלה
ויהתו ויראו מאד:
ורודכן איש אפרתי הזה מבית
לחם יהודה וישמו ישי וזו שמעיה בנים
והאיש שבימי שאול זקן באבא נשים:

ויאמרו מאד ויהי לו " ויאמרו יהונתן כנפשו " כל בני לוי " חמישת מלכי האמרי: ובעלי שבם " בעצמון שוכה יחד " פלשתיים " העם העם " עם רב " מגדל שבם " המשרים " ויאהבהו מאד ויהי לו " ויאמרו יהונתן כנפשו " כל בני לוי " חמישת מלכי האמרי: ובעלי שבם " בעצמון שוכה יחד " פלשתיים " העם העם " עם רב " מגדל שבם " המשרים "

נח
ועד
ואמרו
אלהם
בית
משרה
ועד

ק
י
ט

וילכו שלשה בני ישי הגדלים הלכו
אחר ישאול למלחמה ושם שלשה
בני אשר הלכו במלחמה אלי אנהגנו
ומשנהו אנחנו והשלשי שמרה :
ודוד הוא הקטן ושלשה הגדלים
הלכו אחרי ישאול : ודוד הלך וישב
מעל ישאול לדעות את יצאן אכזבית
לחם : ויגש הפלשתי השכם והערב
ויהי צב ארבעים יום : ואמר ישי לדוד
בנו קח נא לחם אחיך איתך לקליא הזה
ויגשה לחם הזה וחרץ המנה לאחיו
ואת עשרת חרציה החלב האלה תביא
לשר האלף ואת אחיך תפקד לשלום
ואת ערבתם תקח : וישאול והמה וכל
איש ישראלי בעמק האלה נלחמים
עם פלשתים :
וישכם דוד בכרו וישי אתה צאן על
שמרו וישאול וילך כאשר צוהו ישי
ויבא המעלה והחיל היצא אר
המערכה והרע במלחמה : ותענה
ישראל ופלשתים מערכה לקראת
מערכה : וישי דוד את הכלים מעליו
על יד שומר הכלים וירץ המערכה
ויבא וישאל לאחיו לשלום : והוא
מדבר עמו והנה איש הבנים עלה
גלית הפלשתי שמו מנת ממעורות
פלשתים וידבר בדברים האלה וישמע
דוד : וכל איש ישראלי פראותם את
האיש וינסו מפניו וייראו מאד : ויאמו
איש ישראלי הראיתם האיש העלה
הזה כי לחרף את ישראל עלה והיה

י
ס
א
נ
ס
ס
ד
כ

ממעירות

וכי
כתי

האיש אשר יבנו יעשרנו המלך עשו
גדול ואת פתו יתן לו ואת בית אכז
יעשה חפשי בישראל :
ויאמר דוד אל האנשים העמדים
עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר
יכה את הפלשתי הלז והסיד חרפה
מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל
הזה כי חרף מערכות אלהים חיים :
ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר מה
יעשה לאיש אשר יבנו : וישמעאל
אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויחד
אף אל יאבב דוד ויאמר למה זה ידעת
ועל מי נטשת מעטה צאן ההר
במדבר אני ידעתי את זדנך ואת רע
לבך כי למען ראות המלחמה ידעת
ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלא דע
הוא : ויסב מאצלו אל מול אחר ויאמו
כדבר הזה וישבהו העסדבר כדבר
הראשון : וישמעו הדברים אשר
דבר דוד ויגדו לפני ישאול ויקהרו :
ויאמר דוד אל ישאול אל יפל לבאדם
עליו עכר ילד ונלחם עם הפלשתי
הזה : ויאמר ישאול אל דוד לא תוכל
ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו
כי נער אתה והוא איש מלחמה מעתה :
ויאמר דוד אל ישאול רעה היה עכר
לאכזב צאן ובא הארץ ואת הדוב ונשא
שה מה עדר : ויצאתי אחריו והכרתי
והעלתי מפיו ויקם עלי והחזקתי מוקט
והכתינו והמתיו : גם אתה ארץ גם

י
ס
א
נ
ס
ס
ד
כ

ממעירות

הרב הכה ענדר והיה הפלשתי הערל
הזהב אחד מהם כי חרף מערכו
אלהים חיים ויאמר
דוד יהיה אשר העלני מיד הארמי ומיד
הדב הוא יעלני מיד הפלשתי הזה
ויאמר שאול אל דוד לד ויהיה יהיה
עמך וילבש שאול את דוד מדיו ונתן
קונע נחשת על ראשו וילבש ארנו
שריון ויחגור דוד את חרבו מעל למדיו
ויאל ללכת כי לא נסה ויאמר דוד אל
שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא
נסיתי ויסרם דוד מעליו ויקח מקלו
מידו ויחרלו חמשה חלקי אבנים
מן העלוי שם אתם נבלי הרעים
אשר לו ויבילקוט וקלעו בידו ויצא
אל הפלשתי וילך הפלשתי הלך
וקרב אל דוד והאיש נשאה צנה לפניו
ונטף הפלשתי ויראה את דוד ויטרו
כידה ער ואדמני עסיפה מראה
ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אנכי
ביאתה בא אלי במקלות ויקלל
הפלשתי את דוד באלהיו ויאמר
הפלשתי אל דוד לכה אלי ואתנה
את כשרך לעוף השמים ולבהמת
השדה ויאמר דוד אל
הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית
ובידיו ואנכי בא אליך בישם יהוה
עבדות אלהי מערכות ישראל אשר
חרפתו היום הזה יסעך יהוה בידו
והפיתך והסידתי את ראשך מעליך
ונתתי פני מחנה פלשתיים היום הזה

לעוף השמים ולחית הארץ וידעו
כל הארץ כי ישאלהים לישראל
וידעו כל הקהל הזה כלא בחרב
ובחנית יהושיע יהוה כי יהיה
המלחמה ונתן אתכם בידנו
והיה כיקם הפלשתי וילך
ויקרב לקראת דוד וימהר דוד וירץ
המערכה לקראת הפלשתי ויטלח
דוד את ידו אל הכל ויקח משם אבן
ויקלע עוף את הפלשתי אל מערכו
ותטבע האבן במערכו ויפל על פניו
אריזה ויחזק דוד מזה הפלשתי בקלע
ובאבן ויד את הפלשתי וימתהו וחרב
אין ביד דוד וירץ דוד ויעמד אל
הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה
מתערה וימתהו ויכרת בה את ראשו
ויראו הפלשתיים כי מת גבורם וינסו
ויקמו אנשי ישראל ויהודה וידעו
וירדפו את הפלשתיים עד בואך גיא
ועד שיערי עקרון ויפלו חללי פלשתיים
בדרך שערים ועד נתי ועד עקרון
וישבו בני ישראל מדלק אחרי פלשתיים
ויססו את מחנהם ויקח דוד את
ראש הפלשתי ויבאהו ירושלם ואת
כליו שם באהלו
וכראות שאול את דוד
יצא לקראת הפלשתי אמר אל
אבנך שר הצבא בן מיזה הנער אבנך
ויאמר אבנך חינפך המלך אם
ידעתיו ויאמר המלך שאל אתה בן
מיזה העלם

ויקם בן האשה ויבט הפלשוט וירדף בחזי אחרי כעמך וירא את כלל יעשה כהן
וכיכל חמאור ויבט הפלשוט וירדף בחזי אחרי כעמך וירא את כלל יעשה כהן
וכיכל חמאור ויבט הפלשוט וירדף בחזי אחרי כעמך וירא את כלל יעשה כהן

כח תאמרו ליוסף אנה - אין חפץ למלך במהרה - כח תאמרו איש
אל רעהו - כח תאמרו אל אדוכם - ואל מלך יחודה השלה אככם - וחברו דברו הימים

שאל לו לאמר בדברים האלה דבר
דוד ויאמר שאלכה
תאמרו לדוד איך חפץ למלך במהרה
כי נמארה ערלות פלשתים להנקם
באבי המלך ושאל חשב להפיל
את דוד ביד פלשתים ויעדו עבדיו
לדוד את הדברים האלה וישר הדבר
בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו
הימים ויוקם דוד וילך הוא ואנשיו
ויד כפל שתיים מאתים איש ויבא דוד
את ערלתיהם וימלאו למלך להתחתן
במלך ויתן לו שאל את טיבל ברתו
לאשה וירא שאל וידע
כי יהוה עס דוד ומיכל בת שאל
אחתהו ויאסף שאל לרא מפני
דוד ועד ויהי שאל איב את דוד כל
הימים
ויעשו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם
שכל דוד מפל עבדי שאל וייקר
שמו מאד וידבר שאל אל יוענת
בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד
ויהונתן בן שאל חפץ בדוד מאד
ועד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאל
אבי להמיתך ועתה השמר נא בבקר
וישבת בסתר ונחבאת ואני אני
ועמדת ליד אבי כשדה אשר אתה
שם ואני אדבר נך אל אבי וראיתי
מה והעדת לך
וידבר יהונתן בדוד טוב אל שאל אביו
ויאמר אליו אל יחטא המלך בעבדו
בדוד כי הוא חטא לך וכי מעשיו טוב

לך מאד וישיש את נפשו בכפו ויך
את הפלשתי ויעש יהוה תשועה
עלה לכל ישראל ואת ותשמרו
ולמה תחטא בדם נקי להמית את
דוד חנם וישמע שאל בקול יהונתן
וישבע שאל חי יהוה אם יומרת
ויקרא יהונתן לדוד ויעד לו יהונתן
את כל הדברים האלה ויבא יהונתן
את דוד לשאל ויהי לפניו כאתמול
של שום ותוסף
המלחמה להיות ויצא דוד וילחם
בפלשתים ויך בהם מכה גדולה ונסו
מפניו ותהי רוח יהוה רעה אל שאל
והוא בביתו וישכחניתו בידו ודוד
מננן ביד ויבקש שאל לחבור
בהנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאל
ויד את החנית בקיר ודוד נס וימלט
כלילה הוא וישלח שאל
מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו
בבקר ותעד לדוד מיכל אשתו לאמר
אם אינך ממלט את נפשך הלילה
מחר אתה מומת ותורד מיכל את
דוד בעד החלון וילך ויכרת וימלט
ותקח מיכל את התרפים ותשישם אל
המטה ואת כביר העזים שמרה
מראשתו ותכס בגד
וישלח שאל מלאכים לקחת את דוד
ותאמר חלה הוא וישלח שאל את
המלאכים לראות את דוד לאמר העלו
אותו במטה אלי להמיתו ויבאו המלאכים והעו
התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתו

כח תאמרו ליוסף אנה - ויקן את חלקת - ואת עובדות יוסף
וישלח דוד מלאכים - וישכר מישוראל -
ויהי שאל איב את דוד - כי חרב לאיב - ובצבת גברת את האיב

הדבר הזה אין זאת וישבע עוד
דוד ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתי
חן בעיניך ויאמר אליך זאת יהונתן
פני יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך כי
נפשע ביני ובין המות ויאמר יהונתן
אל דוד מה תאמר נפשך ואעשה לך
ויאמר דוד אל יהונתן הנה חד שמח
ואנכי יושב איש עם המלך לאכול
ושלחתני ונסתרת בי שדה עד הערב
הישלשית ואם פקד יפקדני אביך
ואמרת נשאל נשאל ממני דוד להיין
בית לחם עירי כי זבח הימים שם לכל
המיטפחה אם כה יאמר טוב שלום
לעבדך ואם סחרה יחרה לורעי כליה
הרעה מעמו ויעשית חסד על עבדך
כי בנרית יהוה הבאת את עבדך עמך
ואם ישבי עון המיתה אתה ועד אביך
למה זה תבאני ויאמר יהונתן חלילה
לך כי אם ידע ארעי כליה הרעה
מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אנכי
לך ויאמר דוד אל
יהונתן מי יגד לי אומה יענך אביך
קשה ויאמר יהונתן אל דוד לכה
ונצאה שדה ויצאו שניהם השדה
ויאמר יהונתן אל דוד יהוה
אלהי ישראל כי אחקר את אבי בעת
מחר השלשית והנה טוב אל דוד ולא
אז אשלח אליך וגלית את אונך וכה
יעשה יהוה ליהונתן וכה יסוף בייטב
אל אבי את הרעה עליך וגלית את
אונך ושלחתך והלכת לשלום ויהי

רבי
רבי

על
הנה
הנה

יבנו אהבו כי אהבת נפש אהבו ויקרא שמו שלמה ויש אהבו
לא תשכחות לאלהיהם ולא אם ערערו ונתנה שוב לך בשלום

וכי
וכי

אחרי
ולא נעשה

יהיה עמך כאשר היה עם אבי ולא
אם עודני חיל לא תעשה עמדי חסד
יהיה ולא אמותי ולא תכרית את
חסדך מעם ביתי עד עולם ולא תהיה
יהיה את אבי דוד איש מעל פני
האדמה ויכרת יהונתן עם בית דוד
ובקש יהיה מיד אבי דוד ויוסף יהונתן
להשביע את דוד באהבתו אתו כי
אהבת נפשו אהבו

ויאמרו לו יהונתן מחר חרש ונפקדת
כי יפקד מושבך וישלשית תרד מאד
ובאת אל המקום אשר נסתרת שם
ביום המעשה וישבת אצל האבן האוה
ואני שלשית החצים צדה אורה לשלח
ללמטה וזה אשר אשלח אתה נער לך
מנא את החצים אם אמר אמר לנער
הנה החצים ממך והנה קחנו ובאה
בשלום לך ואין דבר חי יהיה ואם
סהאמר לעלם הנה החצים ממך
והלאה לך כי שלחך יהיה והדבר
אשר דברנו אני ואתה הנה יהיה ביני
ובינך עד עולם

ויסתר דוד בשדה ויהי החרש וישב
המלך על הלחם לאכל וישב המלך
עד מושבו בפעם בפעם אל מושבו
הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד
שאל ויפקד מקום דוד ולא דבר
שאל מאומה ביום ההוא כי אמר
מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא
טהור
ויהי ממחרת החרש השני ויפקד

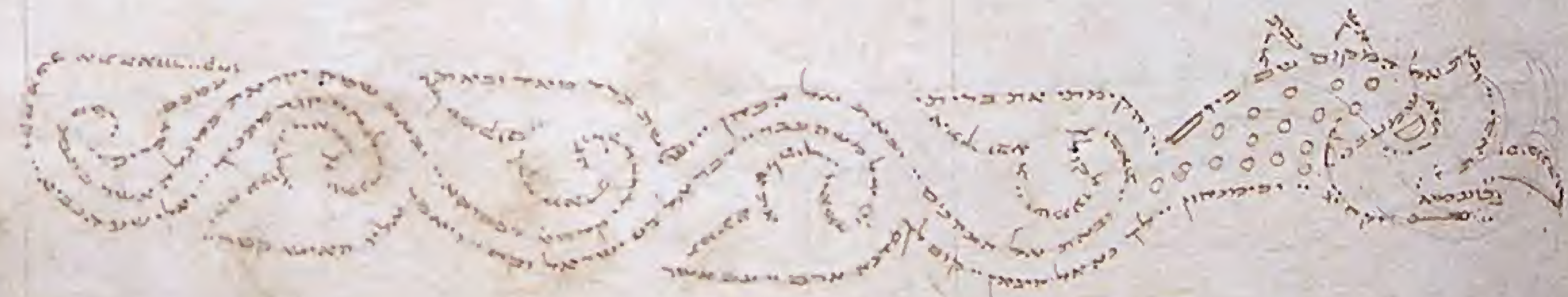
אורה
בתי
למש
אורה
אתכם

מקום דוד ויאמר שאל אל יהונתן
בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם
היום אל הלחם וייען יהונתן את שאל
נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית
לחם ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה
לנו בעיר והוא צוה לי אחי ועתה אם
מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה
את אחי על כן לא בא אל שלחן המלך
ויחר אף שאל כי יהונתן ויאמר לו בן
נעתי המדות הלא ידעתי כי בחר
אתה לבן ישי לביתך ולבשת ערות
אמדי כי כל הימים אשר בן ישי חי
על האדמה לא תפון אתה ומלכותך
ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן מורת
הוא ויען יהונתן את
שאל אביו ויאמר אליו למה יומרת
מה עישה ויטל שאל את החנית
עליו להכניו וידע יהונתן כי מלה היא
מעם אביו להמית את דוד ויקם
יהונתן מעם השלחן בחר אף ולא
אכל ביום החרש השני לחם כי נענע
אל דוד כי הכל מו אביו ויהי
בפקד ויצא יהונתן השדה למועד דוד
ונער קטן עמו ויאמר לנערו רץ מצא
נא את החצים אשר אנכי מורה הנער
רץ והוא אירה החצי להעברו ויביא
הנער עד מקום החצי אשר ירד
יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר
הלא החצים ממך והלאה ויקרא יהונתן
אחרי הנער מהרה חושה אל תעמד וילקט
נער יהונתן את החצי ויבא אל אדניו

כמע
וכל
אסתר
כותל
י
ג
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לפ
לץ
לכ
למ
לנ
לס
לפ
לץ

חס
בלי

החצים

“ ”

115

二
 三
 四
 五
 六
 七
 八
 九
 十
 十一
 十二
 十三
 十四
 十五
 十六
 十七
 十八
 十九
 二十
 二十一
 二十二
 二十三
 二十四
 二十五
 二十六
 二十七
 二十八
 二十九
 三十
 三十一
 三十二
 三十三
 三十四
 三十五
 三十六
 三十七
 三十八
 三十九
 四十
 四十一
 四十二
 四十三
 四十四
 四十五
 四十六
 四十七
 四十八
 四十九
 五十
 五十一
 五十二
 五十三
 五十四
 五十五
 五十六
 五十七
 五十八
 五十九
 六十
 六十一
 六十二
 六十三
 六十四
 六十五
 六十六
 六十七
 六十八
 六十九
 七十
 七十一
 七十二
 七十三
 七十四
 七十五
 七十六
 七十七
 七十八
 七十九
 八十
 八十一
 八十二
 八十三
 八十四
 八十五
 八十六
 八十七
 八十八
 八十九
 九十
 九十一
 九十二
 九十三
 九十四
 九十五
 九十六
 九十七
 九十八
 九十九
 一百

כא
אתה
וסו
פסו
דכותי

ב' וכו' כתיב

ה' וכו' כתיב

יחזק עשה לו אלהים " אשור נתן לו אלהים
וישבע המלך שלמה " אם יספק עשר שומרון "

ויפיל " כ שות לו אלהים " ילעגשם כמרו "

לו אלהים " לו אלהים "

וכל איש מר נפש ויהי עליהם לשר
ויהיו עמו כארבע מאות איש וילך
דוד משם מצפה מואב ויאמר אל
מלך מואב יצא נא אבי ואמי אתכם
עד אשר אדע מה יעשה לי אלהים
וינחם את פני מלך מואב וישבו עמו
כל ימיה ויהיה דוד במצודה ויאמר
הנביא אל דוד לא תשכב מצודה לך
ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא
יער חרת וישמע
שאל כי ער דוד ואנשים אשר אתו
ושאל וישב בגבעה תחת האשל
ברמה וחניתו בידו וכל עבדיו נעבים
עליו ויאמר שאל לעבדיו הנעבים
עליו שמעו נא בני ימינכם לכלכם
יתן בני ישי שדות וכרמים לכלכם ישי
שרי אלפים ושרי מאות כי קשרתם
כלכם עלי ואין עליה את אונם בשרת בני
עסבני ישי ואין עליה מכם עלי וגלה
את אונם כי הקים בני את עבדי עלי
לארבע ביום הזה ויען
האנשים האדמי והוא נעב על עבדי שאל
ויאמר ראיתי את בני ישי באנחה אל
אחימלך בן אחטוב וישאל לו ביהוה
ועדה נתן לו ואת חרב גלית הפלישת
נתן לו וישלח המלך לקרא את
אחימלך בן אחטוב הכהן ואת כל
פיתאביו הכהנים אשר בנב ויבאו אל
אל המלך ויאמר שאל
שמעו נא בן אחטוב ויאמר הנני אדני
ויאמר אלו שאל למה קשרתם עלי

אתה ובני ישי בפתתך לו לחם והרב
ושאל לו באלהים לקום אלי לאונ
ביום הזה ויען אחימלך
את המלך ויאמר ומי בכל עבדיך
כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל
מי שמעתך ונכבד בכיתך והיום סהחלת
לישאל לו באלהים חלילה לי אל
ישם המלך בעדו דבר בכל בית אבי
כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קטן
או גדול ויאמר המלך מות תמות
אחימלך אתה וכל בית אביך ויאמר
המלך לדינים הנעבים עליו סבנו והמיתו
כהני יהודה כיגס ידם עסדור וכי ידעו
כי כרח הוא ולא אלו את אונם ולא אנו
ענני המלך לשלח את ידם לפני
בכהני יהודה ויאמר המלך לדויד סב
אתה ופגע בכהנים ויסבדו יהאדמי
ויפגעו הוא בכהנים וימת ביום ההוא
ישמעם וחמישה איש נשא אפוד בד
ואת נב עיר הכהנים הפה לפי חרב
נאיש ויעד אשה מעלל ויעד יונק
וישור וחמור וישה לפי חרב וימלט
בן אחד לאחימלך בן אחטוב ושמו
אביתר ויברח אחרי דוד ויעד
אביתר לדוד כי הרג שאל את פהני
יהוה ויאמר דוד לאביתר ידעת בני
ההוא כי שם דויד האדמי כי העד
יגד לי שאל אנכי סבתי בכל נפש
בית אביך שנה אתי אל תירא כי
אשר יבקש את נפשי יבקש את
נפשי כי משמרת אתה עמדי :

אונם
לדוד
לשנני

אונם
לדוד
לשנני

דוד
לשנני
לשנני

אם יעמד "איש מלשנני" יבא כח אבי ואמי " מי בכל עבדיך כדוד " אפרטים על פי הנבל " ויהי הנכסול ביום ההוא " ויפקח יפדה " ויהי ממנו " שמשון חזן חממה " פוחלץ בית אחאב " וחזן המלך "

האלף
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ויערו לדוד לאמר הנה
פלישתים עלחמים בקעילה והמה
שסים את הערנות וישאל דוד ביהוה
לאמר האלך והבית בפלישתים האלה
ויאמר יהוה אל דוד לך
והבית בפלישתים והושעת את קעילה
ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו
פה ביהודה יראים ואף בעלד קעילה
אל מערכות פלישתים:
ויספ עוד דוד לשאל ביהודה
ויענהו יהוה ויאמר קוסרד קעילה
כי אנני נתן את פלישתים בידך וילך
דוד ואנשו קעילה וילחם בפלישתים
וינחם את מקניהם ויך בהם מכה גדולה
וישע דוד את ישיב קעילה:
ויהי בברח אביתר בן אהימלך
אל דוד קעילה אפוד ירד בידו ויער
לשאל כי בא דוד קעילה ויאמר
שאל נכר אתו אלהים כי יניסנו
לבוא בעיר דלתיים ובריהו וישמע
שאל את כל העם למלחמה לדרת
קעילה לעור אל דוד ואל אנשיו וידע
דוד כי עליו שאל מחר ייש הרע
ויאמר אל אביתר הכהן הנה הנה האפוד
ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע
שמע עבדך כי מבקש שאל לבוא
אל קעילה לשחת לעיר בעבורי
היסגרוני בעלי קעילה בידו הירד שאל
באשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל
העניא לעבדך ויאמר

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

יהוה ירד:
היסגרוני בעלי קעילה אתי ואת אנשי
ביד שאל ויאמר יהוה יסגרוני
ויקם דוד ואנשו כי שש
מאות איש ויצאו מקעילה ויהלכו
באשר יתהלכו ולשאל העני מלח
דוד מקעילה ויחדל לצאתו וישב דוד
במדבר במעדרות וישב בהר במדבר זין
ויבקשוהו שאל כל הימים ולא נתנו
אלהים בידו וירא דוד כי יצא שאל
לבקש את נפשו ודוד במדבר זין
בחרשה:
ויקם והועתן בן
שאל וילך אל דוד חרשה ויחזק את
ידו באלהים ויאמר אליו אל תירא כי
לא תמצאך יד שאל אבי ואתה תמלך
על ישראל ואנכי אהיה לך למשע
וגם שאל אבי ידעכן ויכרתו שניהם
ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה
ויהועתן הלך לביתו:
ויעלו זפים אל שאל הנבעתה לאמר
הלא דוד מסתתר עמנו במעדרות בהר שון
בנבעתה הכלה אשר מימין הישיבון:
ועתה לכל אות נפשך המלך לדרתך
ולנו הסגרוני ביד המלך ויאמר שאל
ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי:
לכונן הכינו עוד ודעו וראו את מקומו
אשר תהיה רגלו מיראיו שם כי אמר
אלי ערום יערום הוא וראו ודעו מכל
המחבאים אשר יתחבא שם וישבתם
אלי אל נטון והלכת אתכם והיה אם
ישנו בארץ וחפשת אתו בכל אלפי

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ואת ישיב קעילה וישע ית דוד דשמואל וישע מנחם מסיים ויאמר ישיב
מסתתר עמנו במעדרות הלא דוד מסתתר וכן אמר לו מסתתר בכוהנים
ויחזק את ידו באלהים ויחזק את המלך ויחזק את המלך ויחזק את המלך

וישע ג חם
מסתתר ד ו
ויחזק ה ו

לעבדך
וכי ידעך

ויקומו וילכו ויפנה לפני שאל
ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל
ימין הישימון וילך שאל ואנשיו
לנקש ויצדו לדוד וידרסלע וישב
במדבר מעון וישמע שאל וידרס אחר
דוד במדבר מעון וילך שאל מעד החר
מה ודוד ואנשיו נמצד החרסוה ויהי
דוד נחפו ללכת מפני שאל וישאל
ואנשיו עטרים אל דוד ואל אנשיו
לתפשים ונל אדכא אל שאל לאמר
מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על
הארץ וישב שאל מדרך אחרי דוד
וילך לקראת פלשתים על פן קראו
למקום ההוא סלעה מחלקות ויעל
דוד משם וישב במעדות עין גדי
ויהי כאשר ישב שאל
מאחרי פלשתים ויצדו לו לאמר הנה
דוד במדבר עין גדי ויקח
שאל שלשת אלפים איש בחור מכל
ישראל וילך לנקש את דוד ואנשיו
על פני עורי היעלים ויבא אל עדות
הצאן על הדרך וישם מערה ויבא
שאל להסך את רגליו ודוד ואנשיו
בירכתי המערה ישבים ויאמרו אנשי
דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה
אלך הנה אנכי נתן את איבך בידך
ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם
דוד ויכרת את כנף המעיל אשר
לשאל מלט ויהי אחרי כן ויד לב דוד
אתו על אשר כרת את כנף אשר
לשאל ויאמר לאנשיו חלילה לי
הקדמו
ויהי
ויהי ית עמו

מיהוה אם אישה את הדבר הזה
לאדני לטיח יהוה לשלח ידי כפי
מיטיח יהוה הוא וישפך דוד את
אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל
שאל וישאל קסמה מערה וילך
בדרך ויקם דוד אחריו
כן ויצא מן המערה ויקרא אחריו שאל
לאמר אדני המלך ויבט שאל אחריו
ויקד דוד אפים ארצה וישתחו
ויאמר דוד לשאל למה תשמיע את
דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש
רעתך הנה היום הזה ראו עיניך את
אשר נתנך יהוה היום כידי במערה
ואמר להרנך ותחס עליך ואמר לא
אשלח ידי באדני כי מיטיח יהוה הוא
ואכיר אה נסראה את כנף מעילך
בידי כי נכרתי את כנף מעילך ולא
הרעתיך ועוראה כי אין בידי רעה
ופשיע ולא חטאתי לך ואתה עדה את
נפשי לקחתה וישפט יהוה ביניך
ועקמני יהוה ממד ידי לא תהיה כד
כאשר יאמר מלך הקדמני מרשעים
יצא רשע ידי לא תהיה כד אחר
מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה
רדף אחרי כלב מת אחרי פרעוני
אחד וזה יהוה לדין וישפט ביני
ובינך וירא וירב את ריביו וישפט
מידך ויהי
ככלות דוד לדבר את הדברים האלה
אל שאל ויאמר שאל הקלך
זה בני דוד וישא שאל קלו ויבך

מחמעה

כטע

חם
יפ
כח

יפ
כח

יפ
כח

את הקיט ואז הקבץ באשר יאמר משה הקדמני ואת העפוז
ויהי ית לל אלהים ויהי ית עש השפט ויהי ית לדיון
ויהי ית למלך על כל האדן

ויפ
ויפ
ויהי ית מבטחו

ויקראו חמשתה וימרו שמואל ויקראו פלשתיים ויקראו ירושלם
 וכי ימצא אדם כי יגדל לו איש כי יגדל עמו למלחמה יבדל גבורתו
 ויקראו חמשתה וימרו שמואל ויקראו פלשתיים ויקראו ירושלם

ויאמר אל דוד עדיק אתה ממני כי
 אתה נמלטת הטובה ואני נמלטתך
 הרעה ואת הערת היום את אשר
 עשית אתי טובה את אשר סגרני
 יהיה בידך ולא הרגתני וכי ימצא
 איש את איש וישלחו בדרך טובה
 ויהיה ישלמך טובה תחת היום הזה
 אשר עשית לי ועתה הנה ידעת
 כי מלך תמלוך וקמה בידך ממלכת
 ישראל ועתה השבעה לי ביהודה
 אם תברית אתורי אחר ואם
 תשמיד את שמי מבית אבי וישבע
 דוד לשאול וילך שאול אל ביתו
 ודוד ואנשיו עלו על המצודה
 וימת שמואל ויקבצו
 כל ישראל ויספדו לו ויקברו בביתו
 ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן

ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש
 גדול מאד ולו צאן שלשת אלפים
 ואלף עזים ויהי כנז את צאנו בכרמל
 ושם האיש נכל ושם אשתו אכיל
 והאשה טובת שכל ויפת תאר והאיש
 קשה ורע מעללים והוא כלבו וישמע
 דוד במדבר כי נז את צאנו וישלח
 דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים
 עלו כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם
 לו בשמיל שלום ואמרתם כה לחי
 ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר
 לך שלום ועתה שמעתי כי גוזים
 לך עתה הרעים אשר לך הן עמנו

לא הכלמנום ולא נפקד להם מאומה
 כל ימי היותם בכרמל וישאל את
 נעריך ויגדלו לו וימצאו הנערים חן
 בעיניו כי על יום טוב כנו תנה נבל
 את אשר תמצא ירך לעבדך ולנכד
 לדוד ויבאו נערי דוד וידברו אל נבל
 ככל הדברים האלה בשם דוד וינחמו
 ויען נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד
 ומי בני ישי היום רבו עבדים המתפרצים
 איש מפני אדניו ולקחתי את לחמי
 ואת מיני ואת טבחי אשר טבחי
 לגוי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי
 אי מזה הנח ויהפכו נערי דוד לדוכס
 וישבו ויבאו ויגדלו לו ככל הדברים
 האלה ויאמר דוד לאנשיו חגרו אש
 את חרבו ויחגרו אש את חרבו ויחגרו
 גם דוד את חרבו ויעלו אחרי דוד
 כארבע מאות איש ונמאתם ישבו
 על הכלים ולא כביל אשת נבל הנז
 נער אחד מהנערים לאמר הנה שלח
 דוד מלאכים מהמדבר לברך את
 אדניו וינט בהם והאנשים טבים
 לנו מאד ולא הכלמנו ולא פקדנו
 מאומה כל ימי התהלכנו אתם
 בהיותנו בשדה חומה היו עלינו גם
 לילה גם יום כל ימי היותנו עמם
 רעים הצאן ועתה רע וראי מהתעשי
 כמלתה הרעה אל אדניו ועל כל
 ביתו והוא בן כל ילד מדבר אליו ותמחו
 אטויל ותקח מאתם לחם ושנים נמלי
 יין וחמש צאן עשוות וחמש סאים

ויאיש במעון - מה יהיה משפט הנער - ומעשהו בכרמל - נחן הסכל -
 ויהיה כנז את צאנו - ויהיה כנז את צאנו - ויהיה כנז את צאנו -
 ויהיה כנז את צאנו - ויהיה כנז את צאנו - ויהיה כנז את צאנו -

קלי ומאה עמקים ומאתים דבלים
ותשם על החמרים ותאמר לעציה
עברו לפני הנני אחריכם באה ולאיש
נבל לא העדה והיה היארכבת על
החמור וירדת בסתר ההר והנה דוד
ואנשיו ירדו לקראתה ותפגש אתם
ודוד אמר אך לשקר שמרת את כל
אשר לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר
לומאומה וישב לרעה תחת טובה
פה עשה אלהים לאבי דוד וכה יסוף
אם אשאר מכל אשר לו עד הבקר
משתין בקרו ותרא אביעל את דוד
ותמהר ותרו מעל החמור ותפל לאפי
דוד על פניה ותשתחו ארץ ותפל על
רגליו ותאמר ביאני אדני העין ותדבר
נא אמתך כאונן וישמע את דבר אמתך
אלנא ישים אדני את לבוא איש
הנלי על הזה על נבל כי כשמוכן הוא
נבל שמו ונבלה עמו ואנא אמתך לא
ראית את נערי אדני אשר שלחת
ועתה אדני חיה וחי וחינפושך אשר
מנעך יהיה מבוא בדמים והושיע ידך
לך ועתה יהיו נבל איביך והמבקשים
אל אדני רעה וועתה תפנה הזאת
אשר הביא שפחתך לאדני ועתה
לנערים המתהלכים בגלי אדני ישא
נא לפשע אמתך כי עשה יעשה יהיה
לאדני בית נאמן כי מלחמות יהיה אדני
נלחם ורעה לאתמא נכ מימך
ויקם אדם לודפך ולבקש את נפשך
והיתה נפש אדני צדקה בעיני החיים

את יהיה אלהיך ואת נפש איביך
יקלענה בתוך כף הקלע והיה כי
יעשה יהיה לאדני ככל אשר דבר
את הטובה עליך ועד לנעך יעל
ישראל וילא תהיה זאת לך לפוקה
ולמכשול לב לאדני ולשפך דם חנם
ולחוש יע אדני לו והיטב יהיה לאדני
וזכרת את אמתך
ויאמר דוד לאביעל ברוך יהיה
אלהי ישראל אשר שלחך היום הזה
לקראתני וברוך טעמך וברוכה את
אשר בלת היום הזה מבוא בדמים
והושיע ידי וואולם חיה וחי וחי
ישראל אשר מנעני מהרע ארתי
כילולי מהרה ותבאתי לקראתני כי אם
טתר לנבל עד אור הבקר משתין בקרו
ויקח דוד מידה את אשר הביאה לו
ולה אמר עלי לשלום לביתך ואני
שמעתי בקולך ואש אפנך ותבא
אביעל אל נבל והנה לו משהתה בביתו
כמשהתה המלך ולנבל טוב עליו והוא
שכר עד מאד ולא העדה לו דבר קטן
וגדול עד אור הבקר ויהי בבקר בצאת
היין מנבל ותגד לו אשתו את הדברים
האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן
ויהי בעשרת הימים וינף יהיה את
נבל וימת וישמע דוד כי מת נבל
ויאמר ברוך יהיה אשר רב את ריב
חרפתי מיד נבל ואת עבדו שדמרעה
ואת רעת נבל השיב יהיה בראשו וישלח
דוד וידבר באביעל לקחתה לו לאשה

ויקח דודי מידה... וימלא ח' את וימלא... וימלא ח' את וימלא
ולא שפחת כוונות... ולא שפחת כוונות... ולא שפחת כוונות
גידה אחרי שלשים... גידה אחרי שלשים... גידה אחרי שלשים

חביאה
ולא קל
הבקר

עמו אל אכיש בן מעוך מלך גת :
 וישב דוד עם אכיש בנת הוא ואנשיו
 איש וביתו דוד ושת נשיו אחינעם
 חזר עאלת ואכיש לאשת נכר
 הכרמלית ויעד לשאול כי ברח דוד
 גת ולא יוסף עוד לבקשו
 ויאמר דוד אל אכיש אסנא מצאתי
 חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי
 השדה ואשבה שם ולמה ישב עבדך
 בעיר הממלכה עמך ויתלו אכיש
 ביום ההוא את עקלגל לכן היתה עקלגל
 למלכי יהודה עד היום הזה
 ויהי מספר הימים אשר ישב
 דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה
 חדשים ויעל דוד ואנשיו ויפשו
 אל הנשור והגרוז והעמלקי כי הנה
 יישובת הארץ אשר מעולם נאסה
 שורה ועד ארץ מצרים והנה דוד
 אתה ארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח
 צאן ובקר וחמרים וגמלים ובערים וישב
 ויבא אל אכיש ויאמר אכיש אל פשטונ
 היום ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב
 הירחמאל ואל נגב הקניז ואיש ואשה
 לא יחיה דוד להביא את לאמר פני עזו עליו
 לאמר כה עשה דוד וכה משפטו בלחמים
 אשר ישב בשדה פלשתים ויאמן אכיש
 בדוד לאמר הבה אשה באיש בעמו
 כישראל והיה לילענד עולם
 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את עמנתם
 לצבא להלחם בישראל ויאמרו אכיש לדוד
 ידעת דע כי אתה צא נמנה אתה ואנשיך

יחזקאל

יעקב

יהודה

דוד

וישב דוד עם אכיש
 ויאמר דוד אל אכיש
 אסנא מצאתי חן בעיניך
 יתנו לי מקום באחת ערי
 השדה ואשבה שם ולמה
 ישב עבדך בעיר הממלכה
 עמך ויתלו אכיש ביום
 ההוא את עקלגל לכן
 היתה עקלגל למלכי
 יהודה עד היום הזה

וישב דוד עם אכיש
 ויאמר דוד אל אכיש
 אסנא מצאתי חן בעיניך
 יתנו לי מקום באחת ערי
 השדה ואשבה שם ולמה
 ישב עבדך בעיר הממלכה
 עמך ויתלו אכיש ביום
 ההוא את עקלגל לכן
 היתה עקלגל למלכי
 יהודה עד היום הזה

וישב דוד עם אכיש
 ויאמר דוד אל אכיש
 אסנא מצאתי חן בעיניך
 יתנו לי מקום באחת ערי
 השדה ואשבה שם ולמה
 ישב עבדך בעיר הממלכה
 עמך ויתלו אכיש ביום
 ההוא את עקלגל לכן
 היתה עקלגל למלכי
 יהודה עד היום הזה

מחמדי

וכי
מכאן

三

1007
1008
1009
1010

ח
ו
ב

102
XVII
XVIII

בדור
דור
שנה

45
45

ח
ע
ס
י
ח

י"ב וקנ"ט תרמ"ח

	בקיטו	ד ייבשו	וסבו	אמרו בעלת אוב " בקישו אחי' על נשי " ו ב כסולף אמרתי "
כדבר הזה	ה		וכיון	ויחננו ר' " אל יקוד " אלפי כי נאון גאות " ויה בדבר הזה לחטאת "
ען מואסס		ואדני המלך למה הפך "	לדבר הזה יסלחו " כי חרבנו לששוע "	— — — — —

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אֲבִיתָר הַכֹּהֵן
בֶּן אַחִימֶלֶךְ הַנְּיִישָׁה נָא לִי הָאֶפֶד וַיָּגֵשׁ
אֲבִיתָר אֶת הָאֶפֶד אֶל דָּוִד וַיִּישֹׂא
דָּוִד בֵּיהוָה לֵאמֹר אֲרֹךְ אַחֲרֵי הַנְּעוּד
הַזֶּה הָאֲשָׁנָנוּ וַיֹּאמֶר לוֹרֹךְ בֵּיהֶשֶׁב
תִּשְׁנֶה וְצִלְתִּי לָךְ וַיֵּלֶךְ דָּוִד הוּא וְשֵׁשׁ
מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּבֹאוּ עַד נַחַל
הַבְּשׂוּר וְהַנּוֹתָרִים עָמְדוּ וַיֹּרֶדְף דָּוִד
הוּא וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּעֲמֵד
מֵאֲתָיִם אִישׁ אֲשֶׁר פָּגְרוּ מֵעַבֵּר אֶת
נַחַל הַבְּשׂוּר וַיִּמָּצְאוּ אִישׁ מֵעִרְכֻּשׁ
וַיִּקְחוּ אֹתוֹ אֶל דָּוִד וַיִּתְּנוּ לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכֵל
וַיִּשְׁקֶהוּ מִיָּם וַיִּתְּנוּ לוֹ פֶּלֶחַ דְּבַל הַיּוֹשֵׁב
עַמֻּקִּים וַיֹּאכֵל וְתִשְׁבֵּר וְרוּחוֹ אֵלֹזֵכִי לֹא
אָכַל לֶחֶם וְלֹא שָׁתָה מִיָּם שְׁלִישֵׁי יָמִים
וַיִּשְׁלֹשֶׁה לַיְלֹת:

וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד לֵמַי אֶתְּהָ וְאִי מִזֶּה אֶתְּהָ
וַיֹּאמֶר נַעַר מִצִּיר אֲנִי עֶבֶד לַאֲדֹנָי
עַמְלָקִי וַיַּעֲזֹבֵנִי אֲדֹנִי כִּי חָלִיתִי הַיּוֹם
שְׁלִישִׁי הָאֵלֶּה אֶנְחֵנוּ פֶשַׁטְנוּ נֶגֶב הַכְּרָתִי
וְעַל אֲשֶׁר לִיהוּדָה וְעַל נֶגְבָּהּ וְאֶת
עֵקֶל שָׂרְפָנוּ בְּאֵשׁ וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד
הַתּוֹרֵדֶנִי אֶל הָעֵדוּד הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִשְׁמָעוּ
לִי בָּאֱלֹהִים אֵם תִּמְיִתֵּנִי וְאֵם תִּסְעֶרֶנִי
כִּדְאֲדֹנִי וְאֹרֶךְ אֶל הָעֵדוּד הַזֶּה
וַיִּרְדּוּ וַהֲרִיעָה נְטָשִׁים עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ
אֲבָלִים וְשִׁתִּים וְחֲנָנִים בְּכָל הַשָּׂלָל
הָעֵדוּל אֲשֶׁר לָקְחוּ מֵאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים
וּמֵאָרֶץ יְהוּדָה וַיָּבֶס דָּוִד מִהַנְּשָׂאוֹת
הָעֵרֶב לְמַחֲרָתָם וְלֹא נִמְלֹט מִהֶם אִישׁ
כִּי אֵם אֲרָבָע מֵאוֹת אִישׁ שָׂנֵעַ אֲשֶׁר

רכבו על הגמלים וינסו ויצל דוד את
כל אשר לקחו עמלק ואת ששת נשי
היצל דוד ולא מעדר להם מן הקטן
ועד הגדול ועד פנים ופנות ומשל
ועד כל אשר לקחו להם הכל השיב
דוד ויקח דוד את כל היצאן והנקר
נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה
שלל דוד ויבא דוד אל מאתס האנשים
אשר פצו ויכלת אחר דוד וישינם
בנחל הבשור ויצאו לקראת דוד
ולקראת העם אשר אתו ויגשדו ואת
העם וישאל להכלי שלום:

ויען כל אישר ע ובליעל מהאנשים
אשר הלכו עם דוד ויאמרו יען אשר
לאהלכו עמי לאנתן להם מהשלל
אשר הצלנו כי אם איש את אישתו
ואת בניו וינהנו וילכו ויאמר דוד לא
היעשו כן אחי את אשר נתן יהוה לנו
וישמר אתנו ויתן את הדוד הנביא
עלנו בידנו וומי יישמע לכם לדבר הזה
כי כחלק הירד במלחמה וכחלק הישג
על הבלים יחדו יחלקו

וידעי מהיום ההוא ומיעלה וישמח
לחק ולמשפט ליישראל עד היום הזה
ויבא דוד אל עקליו וישמח
מהשלל לזקני יהודה לרעהו לאמר
הנה לכם ברכה מישלל איני יהוה
ולאשר בבית אל
ולאשר ביתר
ולאשר בשפמות
ולאשר ברכל
ולאשר ברמת נגב
ולאשר בערער
ולאשר באשתמון
ולאשר בער

וילך ידו " וידעך דוד הוא " וידעך כל איש רעוב על " וידעך ידועה את עכן " וידעך את ישי " כי את איש את " וידעך את אשכול " וידעך אתו דוד כטו " וכל אלהוהו

הכשר	1	ויפסקו
יחד בלע	1	יפסקו
היפסקו		ויפסקו

...הוא ...

והעבד המלחמה והברו דל ה' ויאמר יהורם אמר
כן יבואו הערלים מלכי אשר ומצאנו מים יבואו וישחורו לפניך

ובימיהו

2. 10

۱۵۵۶

17. 11. 1941

12130

הירחמאל
 ואל אשר בער
 ואל אשר נחרמו
 ואל אשר בעתך
 ואל אשר במרעשן
 ואל אשר נחרון ולכל המקמות אשר
 התהלך שם דוד הוא ואנשיו
 ופלישתים נלחמים בישראל
 וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים
 ויעלו חללים בחר הנלבע וידברו
 פלשתים את שאול ואת בניו ויכו
 פלשתים את יהונתן ואת אכיעזר ואת
 מלכישוע בני שאול ותכבד המלחמה
 אל שאול וימצאו המרים אנשים
 בקשת ויחל מאד מהמורים ויאמר
 שאול לנשא כליו שלח חרבך ודקדנך
 בהפך כמאוי הערלים האלה ודקדנך
 והתעללובי ולא אנה נשא כליו כי
 ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל
 על יהוידא נשא כליו כי מת שאול
 ויפל גם הוא על חרבו וימת צמו וימת
 שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם
 כל אנשיו כיס ההוא יחדו ויראו
 אנשי ישראל אשר בער העמק
 ואשר בער היודן כינסו אנשי ישראל
 וכימתו שאול ובענו ויעזבו את הערים
 וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן

ויהי מקדו ויבאו פלשתים לפשט
את החללים וימצאו את שאול ואת
שלשת בניו נפלים בקר העלבוע ויכרתו
את ראשו ופשטו את כליו ויישלחו
בארץ פלשתים סביב לבשר ברת

עצמיהם ואת העם: וישמו את כל
בית ישראל ואת נחיתו תקעו בחומת
בית שן וישמעו אליו ישיבי יביש
גלעד את אשר עשו פלשתים לשאול
ויקומו כל איש חילו וילכו כל הלילה
ויקחו את נחית שאול ואת נחית בנו
מחומת בית שן ויבאו בשה וישרפו
אתם שם: ויקחו את עצמותיהם ויקנו
תחת האשל בבישה ויצמו שבעת
ימים: ויהי אחרי מות
שאול ודוד שבמהבות את העמלק
וישב דוד בעקלנימים שנים ויהי יום
השל ישי והנה איש בא מן המחנה
מעם שאול ובעדיו קרעים ואדמה
על ראשו ויהי כבאו אל דוד ויפר
אריזה וישתחו ויאמר לו דוד אימזה
תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל
נמלטתי: ויאמר אליו דוד מה היתה
הדבר העד נא לי ויאמר אשר נס העם
מן המלחמה וגם הרבה נפל מן העם
וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו:
ויאמר דוד אל הער המעד לו איך
ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו ויאמו
הער המעד לו נקרא נקריתי בחר
הנלבי והנה שאול נשען על חניתו
והנה הרכב ובעלי הפרשים הדבקהו
ויפן אחרי ויראנו ויקרא אלי ואמר
הנני: ויאמר לי מי אתה ויאמר
אליו עמלקי אנכי ויאמר אל
עמד נא עלי ומתתני כי אחזני
השבני כי כל עור נפשי כי:

וַיֵּשֶׁב אֶת כָּל הָרְכוּשׁ - וְיָאֵת הָעַם הָעִבְרִי אֶתוֹ לַעֲרִים - הָרַפָּה הַמִּעֵט -
מִלֶּךְ נֶלְחָם - וַיִּכְרְתוּ אֶת רֹאשׁוֹ - וַיִּשְׁפּוּ וַיִּטְּחוּ דָּד הַיָּמִינִי - וַיַּעַם
עַבְדָּיו וַיָּאֵת הָעַם וַאֲת הַנְּשִׂאֲרִים - לְהַתְּחַשׁ - ס

ישיבת

מ.א.ת הע"ס

מגן

על שאלו ויבכו ויזכרו עד יקנן דוד את הקינה ותפסד המלחמה עד הימים וממנו נפלו אל דוד
 ותגלה דוד אלהים על שאלו ויבכו ויזכרו עד יקנן דוד את הקינה ותפסד המלחמה עד הימים וממנו נפלו אל דוד

ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי
 לא יחיה אחרי נפלו ואקח הנזר אשר
 על ראשו ואצעה אשר על זרועו
 ואביאם אל אדני הנה ויחזק דוד
 בכנעו ויקרעם וגם כל האנשים אשר
 אתו ויספרו ויבכו ויזכרו עד הערב
 על שאלו ועל יהונתן בנו ועל עם
 יהודה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב:
 ויאמר דוד אל הנער
 המנד לו אימה אתה ויאמר בןאיש
 נר עמלקי אנכי ויאמר אליו דוד
 איך לא ידאת לשלח ידך לשהות
 את משיח יהודה ויקרא דוד לאחד
 מהנערים ויאמר נשפני עמו ויכרו
 וימת ויאמר אליו דוד דמך על
 ראשך כי פך ענה כן לאמר אנכי
 מתתי את משיח יהודה:
 ויקנן דוד את הקינה הזאת על
 שאלו ועל יהונתן בנו ויאמר ללמד
 בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר
 הישר: הצבי ישראל על במותך חלל
 איך נפלו גבורים: אל תגדו בנת אל
 תכשרו בחוצות אשקלון פת שמחה
 בנות פלשתים פת על זנה בנות
 הערלים: הרי נבלע אלטל ואר
 מטר עליכם וישרי תרומת כי שם
 נגעל מן גבורים מן שאלו בלי
 משיח בשמן: מדם חללים מחלב
 גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור
 וחרב שאלו לא תשוב ריקם: שאלו
 ויהונתן הנאהבים והנעימים כחייהם

ובמותם לא נפרדו מנשרים קלל
 מאריות גברו: בנת ישראל אל שאלו
 בכינה המלכ שכם שני עם עדנים
 המעלה עדי זהב על לבושכן איך
 נפלו גבורים בתוך המלחמה יהונתן
 על במותך חלל: ער לי עליך אחי
 יהונתן נעמת לי מאד נפלא את
 אהבתך לי מאהבת נשים: איך נפלו
 גבורים ויאכדו כל מלחמה:
 ויהי אחרי כן וישאל דוד
 ביהודה לאמר האעלה באחת ערי
 יהודה ויאמר יהודה אליו עלה ויאמר
 דוד אנה אעלה ויאמר חכרעה ויעל
 שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם
 הזרעית ואביגיל אשת נבל
 הטרמלי: ואנשיו אשר עמו העלה
 דוד איש וביתו וישבו בערי חכרון:
 ויבאו אנשי יהודה וימשיחו שם את
 דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד
 לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו
 את שאלו:
 וישלח דוד מלאכים אל אנשי יביש
 גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם
 ליהוה אשר עשיתם חסד הוזה
 עם אדניכם עם שאלו ותקברו אותו:
 ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמת
 וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת
 אשר עשיתם הדבר הזה: ועתה
 תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כימת
 אדניכם שאלו וגם אתי משחו בית
 יהודה למלך עליהם:

קלל וימי קלו מנו ארבע
 וידע נח כי קלו הימים
 מנ דין וסימנ
 ויאמר דוד ויבכו ויזכרו עד יקנן דוד את הקינה ותפסד המלחמה עד הימים וממנו נפלו אל דוד
 ותגלה דוד אלהים על שאלו ויבכו ויזכרו עד יקנן דוד את הקינה ותפסד המלחמה עד הימים וממנו נפלו אל דוד

ולאיש אשר ישכב ולאיש בשבת בן שמואל ולאיש שתיים מבסות
 האתה זה בן עשו האתה זה עשה אל האתה זה אדני אליתו
 וסימנה וסימנה

ואבנר בן נער ישר עבא אשר לשאול
 לקח את איש בשבת בן שאול ויעברו
 מחנים וימלכוהו אלה עד ואר
 האשור ואל יור עאל ועל אפרים
 ועל בנימן ועל ישראל כלה
 בן ארבעים שנה איש בשבת
 בן שאול במלכו על ישראל ושתים
 שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי
 דוד ויהי מספר הימים אשר היה
 דוד מלך סבירון על בית יהודה שבע
 שנים ושישה חדשים
 ויצא אבנר בן נער ועבדי איש
 בשבת בן שאול ממחנים ובעה ויואב
 בן נחריה ועבדי דוד יצאו ויפגשו
 על מכת גבעון יחדו וישבו אלה על
 המכה מזה ואלה על המכה מזה
 ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערים
 וישחקו לפניה ויאמר יואב יקמו
 ויקמו ויעברו במספר שנים עשר
 לבנימן ולאיש בשבת בן שאול ושנים
 עשר מעבדי דוד ויחזקו איש שראש
 רעהו וחרבו בעד רעהו ויפלו יחדו
 ויקרא למקום ההוא חלקת הערים
 אשר נבעעו ותהי המלחמה קשה
 עד מאד כיום ההוא וינגף אבנר
 ואנשי ישראל לפני עבדי דוד ויהיו
 שם שלשה בני צרויה יואב ואנשי
 ועשהאל ועשהאל קל כרגליו כאחד
 הצבים אשר בשדה וידרף עשהאל
 אחרי אבנר ולא נטה ללכת על העין
 ועל השמאל מאחרי אבנר ויפג

אבנר אחרי ויאמר האתה זה
 עשהאל ויאמר אנכי ויאמר לו
 אבנר נטה לך על ימין או על שמאל
 ואחז לך אחד מהנערים וקח לך
 את חלצתו ולא אכה עשהאל
 לסור מאחרי ויסיף עוד אבנר לאמר
 אל עשהאל סור לך מאחרי למד
 אככה ארצה ואיך אשא פני אל יואב
 אחיך וימאן לסור ויכהו אבנר מאחרי
 החנית אל החמשותצא החנית
 מאחרי ויפל שסוימתתחתו ויהי
 כל הנא אל המקום אשר נפל שם
 עשהאל וימת ויעמדו וירדפו יואב
 ואנשי אחרי אבנר והשמש באה
 והמה באו עד גבעת אמה אשר על
 פני גיח דרך מדבר גבעון ויתקבצו
 בני בנימן אחרי אבנר ויהיו לאחד
 אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת
 ויקרא אבנר אל יואב ויאמר חלצת
 תאכל חרב הלוא ידעתה כי מדה
 תהיה באחרונה ועדמת לאתאמר
 לעם לשוב מאחרי אחיהם ויאמר
 יואב חי האלהים כי לולא דברת כי אז
 מהבקר נעלה העם איש מאחרי
 אחיו וייתקע יואב בשופר ויעמדו
 כל העם ולא ירדפו עוד אחרי יואב
 ולא יספו עוד להלחם ויאבדו ואנשי
 הלכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את
 הירדן וילכו כל היתרון ויבאו מחנים ויואב
 שנ מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו
 מעבדי דוד תשעה עשר איש ועשהאל

ולאיש אשר ישכב ולאיש בשבת בן שמואל ולאיש שתיים מבסות
 האתה זה בן עשו האתה זה עשה אל האתה זה אדני אליתו
 וסימנה וסימנה
 כי לולא הכמהמהכו ש עבד לולא חרשתי
 ויאמר יואב חי האלהים כי לולא דברת
 ולא יספו עוד להלחם ויאבדו ואנשי

והוא יושב עתה יחד תהיה לכם תשובה וילמד בחדר המדרש "ביום יחד עלי" וזהו כמו יחד וכו' "וזהו אמרונו היתרון" וזהו בשם תלמוד.

וילכו בני רמון הבארת ירכבו ובענה
ויבאו כחם היום אל בית איש בישת
והוא שכב את משכב הצהרים
והנה באו עד תוך הבית לקח חטים
ויכהו אל החמיש ורכבו ובענה אחיו
נמלטו ויבאו הבית והוא שכב על
משתו בחדר משכבו ויכהו וימיתו
ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו
וילכו דרך הערבה כל הלילה ויבאו
את ראש איש בשת אל דוד חברון
ויאמרו אל המלך הנה ראש איש
בשת בן שאול איבד אשר בקיש
את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך
נקמות היום הזה משאול ומורעו
ויצו דוד את דכר ואת
בענה אחיו בני רמון הבארת ויאמרו
להם חיהוה אשר פדה את נפשי
מכל צרה כי המגדל לאמר הנה
מת שאול והוא היה כמבשר בעיני
ואחזה בו ואהרגו בעקלג אשר
לתת לו בשרה ואף כי אנשי סרשע
הרגו את איש צדיק בביתו על משכבו
ועתה הלא אנקש את דמו מירכס
ובערתי אתכם מן הארץ ויציצו דוד
את הנערים ויהרגו ויקצו את
ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הטרסה
בחברון ואת ראש איש בשת לקחו
ויקברו בקבר אבנר בחברון
ויבאו כל שבטי ישראל
אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו
עצמך ובשרך אעמנו גם אתמול

4
1992

...

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵

2

תורת אסתר

1

1

120

ᠮᠤ

۲۰

שש

יֵשׁוּעַ

ת'בות

100

ח' ע"ב

11

הגדה
הגדה

1871

by ...

הם בנים -
- וס

_____

גם של שם כהן יתן שאול מלך עליו
אתה הייתה מוצא אותי את
ישראל ואמר יהוה לך אתה תרעה
את עמי את ישראל ואתה תהיה
לנגיד על ישראל: ויבאו כל קני
ישראל אל המלך חבנונה ויכרת
להם המלך דוד ברית בחברון לפני
יהוה ויבטחו: את דוד למלך
על ישראל: בן שלשים
שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך
בחברון מלך על יהודה שבע שנים
וששה חדשים ובירושלם מלך
שלשים ושלש שנה על כל
ישראל ויהודה: וילך המלך ואנשיו
ירושלם אל היבסי ישב הארץ ואמר
לדוד לאמר לא תבא הנה כי אסחסוך
העורים והפסחים לאמר לא תבא דוד
הנה: וילכד דוד את מצדת ציון היא
עיר דוד: ויאמר דוד ביום ההוא כל
מכה יבסי ויגע בצנור ואת הפסחים
ואת העורים שנאונפש דוד על בן
יאמרו עור ופסח לא יבא אל הכית:
וישב דוד במצדה ויקראה עיר
דוד ויבן דוד סביב מן המלוא ובינה:
וילך דוד הלך ועדול ויהוה אלהי
צבאות עמו: וישלח
חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועי
ארוזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיד
יבנו בית לדוד: וידע דוד כי הנינו
הוה למלך על ישראל וכי נשא

[illegible]

_____

۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷

ו
ומל
וי
בהגלות
משעִיבם

=
חד
יום
י.
מל

10
 11
 12

א
ו
כ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴

לשאל	ו	חם	וסיקורו	ותסיתרו	לשאל דשטטים	כייססו על כל
לשאל	לו לשלום דשמואל		ומיכד לשאל לשלום		לשאל מכל לגשט	מ

ומכַּטַח ומִכְרַת עֵרִי הִדֵּד עוֹר לֶקַח
הַמֶּלֶךְ דָּוִד נָחֵשֶׁת הַרְבֵּה מְאֹד׃
וַיִּשְׁמַע תַּעֲיִ מֶלֶךְ חֲמַת־בִּי
הִכָּה דָּוִד אֶת־כָּל־חֵיל הַדָּד עוֹר׃ וַיִּשְׁלַח
תַּעֲיִ אֶת־יָדָם בָּנוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד לִשְׁאֹל
לֹא־שָׁלוֹם וּלְכַרְכּוֹ עַל־אִשְׁרֵי מַלְחָם
בְּהַדֵּד עוֹר וַיַּכְהוּ בִּיאִשׁ מִלְחָמוֹת
תַּעֲיִ הִיָּה הַדָּד עוֹר וּבִידוֹ הָיוּ כָּל־כֶּסֶף
וּכְלִי־זָהָב וּכְלִי־נָחֶשֶׁת׃ גַּם אֶת־סֶהְקָדִישׁ
הַמֶּלֶךְ דָּוִד לִיָּהוּהָ עַבְדְּכֶסֶף וְהַזָּהָב
אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ מִכָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־נִבְשׁ׃
מֵאֲדָם וּמִמּוֹאָב וּמִכְנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים
וּמִעַמְלָק וּמִשָּׁלַל הַדָּד עוֹר בְּרוּחַ־בְּמֶלֶךְ
עֹזֶבָה׃ וַיַּעַשׂ דָּוִד שֵׁם בְּשִׁבוּ מֵהַפִּתּוֹ
אֶת־אֲדָם בְּנֵי־אֶמֶלַח שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרִי
אַלְפִי׃ וַיִּשֶׁם בְּאֲדָם נְעִיבִים בְּכָל־אֲדָם
שֵׁם נְעִיבִים וַיְהִי כָל־אֲדָם עֲבָדִים לְדָוִד
וַיִּשְׁעֵי־יָהוּהָ אֶת־דָּוִד בְּכָל־אֲשֶׁר־הָלַךְ׃
וַיִּמְלֹךְ דָּוִד עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי דָּוִד
עֹשֶׂה־מִשְׁפָּט וַיַּדְקָה לְכָל־עַמּוֹ׃
וַיֹּאכַל בֶּן־צִרְיָהָ עַל־
הַצֵּבָא וַיְהִי שִׁפְטָן בֶּן־אֲחִילֹד מִזְכִּיר׃
וַיַּדְקֹק בֶּן־אֲחִיטוֹב וְאֲחִי־מֶלֶךְ בֶּן־
אֲבִיתָר כַּהֲנִים וְיִשְׂרָיָה סוֹפֵר׃ וּבְנֵיהוּ
בֶן־יְהוֹיָדָע וְהַכְרַתִּי וְהַפִּלְתִּי וּבְנֵי דָּוִד
כַּהֲנִים הָיוּ׃
וַיֹּאמֶר דָּוִד הֲכִי־יֵשׁ עוֹד אֲשֶׁר־נֹתֵר
לְבֵית־שָׂאוּל וְאֶעֱשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד
בְּעַבְדוֹ יְהוֹנָתָן׃ וּלְבֵית־שָׂאוּל עֶבֶד
וַיִּשְׁמוּ צִיָּבָא וַיִּקְרָאוּלוֹ אֶל־דָּוִד וַיֹּאמְרוּ
הַמֶּלֶךְ אֵלֵינוּ הָאֵתָה צִיָּבָא וַיֹּאמֶר

עבדך ויאמר המלך האפס עוד
איש לבית שאול ואישה עמו חסד
אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד
בן ליהונתן נכה רגלים ויאמר לו
המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל
המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל
בלודבר וישלח המלך דוד ויקחהו
מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר
ויבא מפכישת בן יהונתן בן שאול
אל דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר
דוד מפכישת ויאמר הנה עבדך
ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה
אישה עמך חסד בעבור יהונתן
אביך והשבת לך את כל שדך
שאול אביך ואתה תאכל לחם על
שלחני תמיד וישתחו ויאמר מה
עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר
כמוני ויקרא המלך אל ציבא נער
שאול ויאמר אליו כל אשר היה
לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדני
ועבדת לו אתה האדמה אתה ובניך
ועבדיך והנאת והיה לבן אדניך
לחם ואכלו ומפכישת בן אדניך
יאכל תמיד לחם על שלחני ולעצא
חמשה עשר בנים ועשרים עבדים
ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר
יצוה אדני המלך את עבדו כי עשה
עבדך ומפכישת אכל על שלחני
כאחד מבני המלך ולמפכישת בן
קטן ושמו מיכא וכל מושב בית
ציבא עבדים למפכישת ומפכישת

שמונה	ג' חל	ויקח דוד שבעים	שמונה שלמות	תן חלק לשבעה	וכל דב' ק"ט
חב' "	ד' חל	שם אגש"ן יוד דוד	ומשלל	וכל שום קרוב דב' במז' מל' ומז'	
יחזק בעמק יגש' לכות		וישפרו את ארס ביד רחוב	וארס צבא	ורחוב	

ואת מלך המלך יצחק ואלה...
ואת מלך המלך יצחק ואלה...

ואת מלך המלך יצחק ואלה...
ואת מלך המלך יצחק ואלה...

יתר העם נתן ביד אנשי אחיו ויעדו
לקראת בני עמון ויאמר אסתחזק
אדם ממני והיתה לי לישועה ואם
בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע
לך חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד
ערי אלהינו ויהיה יעשה הטוב בעיני
ויצא יואב והעם אשר עמו למלחמה
בארם וינסו מפניו ובני עמון ראו כי
נס אדם ועסו מפני אנשי יואב והעין
וישב יואב מיד בני עמון ויבא דו שלם
ורא אדם כי נגף לפני ישראל ויאספו
יחד וישלחו הוד עזר ויצא את אדם
אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושונם
שר צבא הוד עזר לפניהם ויגד
לדוד ויאסף את כל ישראל ויעברו
את הירדן ויבאו אלמא ויערכו
אדם לקראת דוד וילחמו עמו
וינס אדם מפני ישראל ויהרג דוד
מאדם שבע מאות רכב וארבעים
אלף פרשים ואת שונם שר צבאו
הכה וימת שם ויראו כל המלכים
עבדי הוד עזר כי נגפו לפני ישראל
וישלמו את ישראל ויעבדו ויראו
אדם להושיע עוד את בני עמון
ויהי לתשובת השנה לעת צאת
המלאכים וישלח דוד את יואב ואת
עבדיו עמו ואת כל ישראל וישחתו
את בני עמון ויצרו על דבה ודוד יושב
בירושלם ויהי לעת הערב ויקם דוד
מעל משכבו ויתהלך על גג המלך וירא
אשה רחצת מעל הגנה ושה טבת מואה מאד

וישב בירושלם כיעל שלחן המלך
תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו
ויהי אחרי כן וימת מלך
בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו
ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון
בנחש כאשר עשה אביו עמדי חסד
וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל
אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון
ויאמרו שרי בני עמון אל חנון
אדניהם העבד דוד את אנכך
בעיניך כי שלח לך מנחמים הלא
בעבור חקר את העיר ולדגל הולפת
שלח דוד את עבדיו אליך ויקח
חנון את עבדי דוד ויגלה את חצי
וקנס ויכרת את מדויהם מחצי עד
שתותיהם וישלחם ויעדו לדוד
וישלח לקראתם כיהיו האנשים
נבלים מאד ויאמר המלך שבו
בירחו עד יצמח וקנכם וישבתם
ויראו בני עמון כי נבא שו בדוד וישלחו
בני עמון וישכרו את אדם בית רחוב
ואת אדם צבא עשרים אלף רגלי
ואת מלך מעכה אלף איש ואיש
טוב שנים עשר אלף איש וישמע
דוד וישלח את יואב ואת כל העבא
הנברים ויצאו בני עמון ויערכו
מלחמה פתח השער ואדם צבא
ורחוב ואיש טוב ומעכה לכדס בשוה
וירא יואב כי היתה אליו פני המלחמה
מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי
בישראל ויערך לקראת אדם ואת

ויאמר
ואת
ואת
ואת

ויאמר
ואת
ואת
ואת

ויאמר
ואת
ואת
ואת

ויאמר...
ואת...
ואת...
ואת...

לשמה וישיב לו וישאל המלך לאשה... וישיב לו וישאל המלך לאשה... וישיב לו וישאל המלך לאשה...

וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלא
 זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה
 החתי וישלח דוד מלאכים ויקחה
 ותבוא אליו וישכב עמה והיה
 מתקדשת עטמא אתה ותשג אל
 ביתי וותהר האשה ותשלח ותע
 לדוד ותאמר הרי אנכי וישלח דוד
 אל יואב שלח אלי את אוריה החתי
 וישלח יואב את אוריה אל דוד ויבא
 אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב
 ולשלום העם ולשלום המלחמה
 ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ
 רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא
 אחריו משאת המלך וישכב אוריה
 פתח בית המלך את כל עבדי אדניו
 ולא ירד אל ביתו ויעדו לדוד לאמר
 לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד
 אל אוריה הלא מדרך אתה בא מדוע
 לא ירדת אל ביתך ויאמר אוריה אל
 דוד הארון וישראל ויהודה ישבים
 בספות ואדני יואב ועבדי אדני על
 פני השדה חנם ואני אכוא אל ביתי
 לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי
 חיד וחי נפשך אסא עשה את הדבר
 הזה ויאמר דוד אל אוריה שב בזה
 גם היום ומחר אשלחך וישכב אוריה
 בירושלם ביום ההוא וממחרת
 ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישכב
 וישכרהו ויצא בערב לשכב במשכנו
 עם עבדי אדניו ואל ביתו לא ירד
 ויהי בפקר ויכתב דוד ספר אל יואב

וישלח ביד אוריה ויכתב בספר לאמו
 הנואת אוריה אל מול פני המלחמה
 החזקה ושבתם מאחרי ונכה ומת
 ויהי בשמור יואב אל
 העיר ויתן את אוריה אל המקום
 אשר ירע כי אנשי חיל שבו ויצאו
 אנשי העיר וילחמו את יואב ויפר
 מן העם מעבדי דוד וימת גם אוריה
 החתי
 וישלח יואב ויעד לדוד את כל דברי
 המלחמה וישלח את המלאך לאמר
 נכלותך את כל דברי המלחמה לזכר
 אל המלך והיה אסתר עלה חמרת
 המלך ואמר לך מדוע נגשית אל
 העיר להלחם הלא ידעתם את
 אשר ירומעל החומה מיהנה את
 אבימלך בן רבששת הלא אשר
 השליכה עליו פלח רכב מעל החומה
 וימת בתכך למה נגשיתם אל החומה
 ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת
 וילך המלאך ויבא ויעד לדוד את כל
 אשר שלחו יואב ויאמר המלאך אל
 דוד כי גברו עלינו האנשים ויצאו
 אלינו השדה ועזיה עליהם עד פתח
 השער ויראו המוראים אל עבדיך
 מעל החומה וימותו מעבדי המלך
 וגם עבדך אוריה החתי מת ויאמר
 דוד אל המלאך כה תאמר אל יואב
 אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי מזה
 וכוה תאכל החרב החזק מלחמתך
 אל העיר והרסה וחזקהו ותשמע

ויהי בשמור יואב אל העיר... ויכתב בספר לאמו... ויכתב בספר לאמו...

בשמור יואב אל העיר... ויכתב בספר לאמו... ויכתב בספר לאמו...

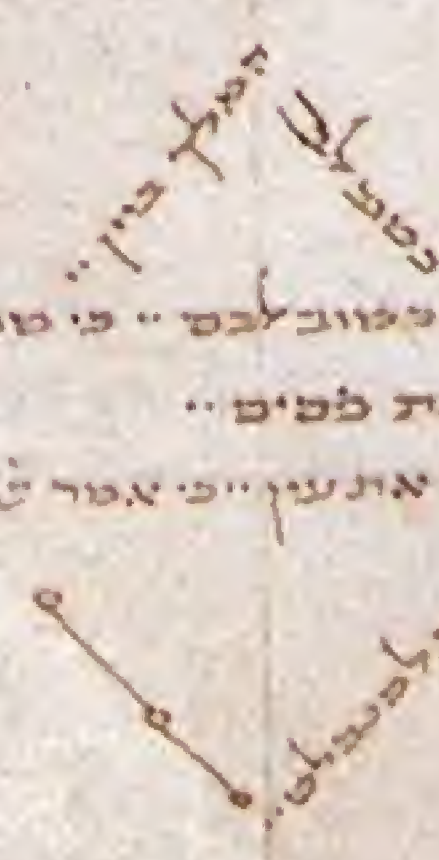
והשוב תמר ושומרה... ויהי המלך דוד שומע... ויהי המלך דוד שומע...

ויהי המלך דוד שומע... ויהי המלך דוד שומע...

אל תעשה את הנבלה הזאת ואני
אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה
נאחד הנבלים בישראל ועתה דבר
נא אל המלך כי לא ימנע ממך
ולא אנה לשמע בקלה ויחזק ממני
ויענה וישכב אתה וישנאה אמנו
שנאה נדולה מאד כי נדולה הישנאה
אשר שנאה מאחבה אשר אחבה
ויאמר לה אמנו קומי לכי ותאמר
לואל אודת הרעה הנדולה הזאת
מאחרת אשר עשית עמי לשלחני
ולא אנה לשמע לה ויקרא את
נערו משרתו ויאמר שלחנא את
ואת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה
ועליה נתנת פסים כי כן תלכשנהנות
המלך הבתולות מעיליס ויצא אותה
משרתו החוצה ונעל הדלת אחריה
ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת
הפסים אשר עליה קרעה ותשם
ידה על ראשה ותלך הלך וועקה
ויאמר אליה אבשלום אחיה האמין
אחך היה עמך ועתה אחורתי
החדיש אחיך הוא אל תשית את
לכך לדבר הזה ותשב תמר ושומרה
בית אבשלום אחיה ויהי המלך דוד
שמע את כל הדברים האלה ויחר
לומאד וילאדבר אבשלום עם
אמנו למרע ועד טוב כי שנה
אבשלום את אמנו על דבר אשר
עשה את תמר אחתו
ויהי לשנתים ימים ויהיו

נזזים לאבשלום בבעל חצור אשר
עם אפרים ויקרא אבשלום לכל
בני המלך ויצא אבשלום אל המלך
ויאמר הנה נא נזזים לעבדך ילך
נא המלך ויעזרו עם עבדך ויאמו
המלך אל אבשלום אל בני אל נא
נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרצו
ולא אנה ללכת ויברכהו ויאמר
אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנו
אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך
ויפרצו אבשלום וישלח אתו את
אמנו ואת כל בני המלך
ויצו אבשלום את נערו
לאמר ראו נא כטוב לב אמנו בין
ואמרתי אליכם הכו את אמנו
והמתם אתו אל תיראו הלא אבי אנכי
צויתי אתכם חזקו והיו לבני חיל
ויעשו נערי אבשלום לאמנו
כאשר צוה אבשלום ויקמו כל בני
המלך וירכבו איש על פרדו וינסו
ויהי המה בדרך והשמעה באה אל
דוד לאמר הנה אבשלום את כל בני
המלך ולאנותר מהם אחר ויקסם המלך
ויקרע את כנעו וישכב ארצה וכו'
עבדיו נצבים קרעו בעדים ויעזוב
בן שמעה אחידוד ויאמר אל יאמו
אדני את כל הנערים בנה המלך המיתו
כי אמנו לבדו מת כי על פי אבשלום היתה
שימה מיום עזרתו את תמר אחתו ועתה
אלישם אדני המלך אל לבדו דבר לאמר
כל בני המלך מתו כי אסא אמנו לבדו מתו

ויהי כמובלס... ויהי כמובלס... ויהי כמובלס...

ויברח אבשלום וישאו קולם
הצפה את עינו ויראוהו עם רב
הלכים מדרך אחריו מעד ההר ויאמרו
ינעב אל המלך הנה בנא המלך באו
כדבר עבדך בן היה ויהי ככלתו לדבר
והנה בנא המלך באו וישאו קולם וינעבו
וגם המלך וכל עבדיו בנא בנא גדור
מאד ויאבשלום ברח וילך אל תלמי
בן עמיחד מלך גשור ויהאכל על בנא
כל הימים ויאבשלום ברח וילך גשור
ויהישב שם שלש שנים ותכל חור
המלך ליצא אל אבשלום כי נהם על
אמנון כימת וידע יואב
בן עריה כי לב המלך על אבשלום
וישלה יואב תקועה ויקח משם אשה
חכמה ויאמר אליה התאכלי נא ולבשי
נא בגדי אבל ואלתסוכי שמן והיירת
באשה זה ימים רבים מתאבלת על
מתו ובאת אל המלך ודברת אליו
כדבר הזה וישב יואב את הדברים
בפיה ויהאמר האשה התקעית אל
המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו
ויהאמר הויש עה המלך
ויאמר לה המלך נהלך והאמר אבל
אשה אלמנה אני וימת אישי
ולישפחתך שני בנים וינעו שניהם
בשדה ואין מציל ביניהם ויט האחר
את האחד וימת אתו והנה קמה כל
המישפחה על שפחתך ויאמרו תני
את מכה אחיו ונמרתהו בנפש אחיו
אשר הרג ונשמידה גם את היורש

וכבו את נחלת אשר נשארה לבלתי
שום לאיש ישיש וישארית על פני
הארמה ויאמר המלך
אל האשה לבי לביתך ואני אעני
עליך ויהאמר האשה התקעית אל
המלך עלי אדני המלך העין ועל בית
אני והמלך וכסאו נקי
ויאמר המלך המדבר אליך
והכאתו אלי ולא יסיף עוד לגעת בך
ויהאמר יזכר נא המלך את יהוה אלהיך
מהרבות נאל הדם לשהת ולא ישמיו
את בני ויאמר חי יהוה אם יפל משעתי
בנא ארצה ויהאמר האשה תדבר נא
שפחתך אל אדני המלך דבר ויאמר
דברי ויהאמר האשה ולמה חשבת
כזאת על עם אלהים ומדבר המלך
הדבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך
את נדחו כימות נמות וכמים הנעים
ארצה אשר לא יאכפו ולא ישי
אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי
ידח ממנו נדח ויעתה אשר בארתי
לדבר אל המלך אדני את הדבר הזה
כי יראע העם ויהאמר שפחתך
אדברה נא אל המלך אולי יעשה
המלך את דברי אמתו כי ישמע
המלך להציל את אמתו מכף
האיש להשמיד אתו ואת בני יחד
מנחלת אלהים ויהאמר שפחתך
יהיה נא דבר אדני המלך למעלה
כי כמלאך האלהים בן אדני המלך
לשמע הטוב והרע ויהוה אלהיך

ויבא בנא אמלך במו... וישאו את עיניהם מרחק...
ויבא בנא אמלך במו... וישאו את עיניהם מרחק...
ויבא בנא אמלך במו... וישאו את עיניהם מרחק...

יהו עבדך ויאמר אל האשה אל
המלך ממע דבר אשר אנכי שאל
אתך ותאמר האשה ידבר נא אדני
המלך ויאמר המלך ה' יאב אתך
נכח זאת ותען האשה ותאמר ה'
נפש אדני המלך אם איש להמין
ולחשמיל מכל אשר דבר אדני המלך
ביעבדך יאב הוא צעיר והוא אישם בפי
שפחתך את כל הדברים האלה
לעבוד סבב את פני הדיבור עשה עבדך
יאב את הדבר הזה ואדני הנס כחמת
מלאך האלהים לדעת את כל אשר
נאמר

ויאמר המלך אל יאב הנה נא עשיתי
את הדבר הזה ולך השב את הנער את
אבשלום ויפל יאב אל פניו ארצה
וישתחו ויכרך את המלך ויאמר יאב
היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך
אדני המלך אשר עשה המלך את
דבר עבדך ויקם יאב וילך בשורה
ויבא את אבשלום ירושלים

ויאמר המלך יסב אל ביתו
ופע לאידא ויסב אבשלום אל ביתו
ופע המלך לארצה

ובאבשלום לא היה איש יפה בכר
ישראל להלל מאד מבשרו ופניו
קדקדו לא היה במוסר וכלחו את
ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר
עלה כיבד עליו וכלחו וישקל את
שער ראשו מאתים שקלים באבן

המלך ויולדו לאבשלום שלושה
בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה
אשה יפת מראה

וישב אבשלום בירושלים שנים
ימים ופגע המלך לארצה וישלח
אבשלום אל יואב כל שלח אתו אל
המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח
עוד שנים ולא אבה לבוא ויאמר
אל עבדך יורא וחלקת יואב אל יד יולד
שם שער יסלכו והוצתה באש
ויצתו עבדי אבשלום את החלקה
באש ויקם יואב ויבא

אל אבשלום הביתה ויאמר אליו למה
הציתו עבדיך את החלקה אשר לי
באש ויאמר אבשלום אל יואב הנה
שלחתי אליך לאמר בא הנה ואשלח
אתך אל המלך לאמר למה בארתי

מגשור טוב לי עד אני שם ועתה אראה
פני המלך ואם ישיבי עין והמרתי
ויבא יואב אל המלך ויעד לו ויקרא

אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו
לועל אפיו ארצה לפני המלך וישק
המלך לאבשלום ויהי מאחרי

כנויעש לו אבשלום מרכבה וססים
וחמשים אישרים לפניו והשכים
אבשלום ועמד על יד דרך השער והיכל
האיש אשר יהיה לודי לבא אל המלך
למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר
מה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל
עבדך ויאמר אליו אבשלום ראה דבריך
טובים ונכחים ושמע איך מאת המלך

והעיקות

ופע לא ידאג ופע לא ידאג ופע לא ידאג
ובאבשלום לא היה איש יפה בכר
טוב אשר יפך לאכל

ופע לא ידאג ופע לא ידאג ופע לא ידאג
ובאבשלום לא היה איש יפה בכר
טוב אשר יפך לאכל

ועל לומר לך ..
ועל לומר לך ..

ועל לומר כל איש ..
ועל לומר כל ישראל ..

וסוף
חסד

הספד

ועל
ועל

ויאמר אבשלום מי ישיבני שפט נא רץ
ועל כל איש אשר יהיה לו רב
ומשפט והעדות והיה בקרב איש
להשתחות לו ושלח את ידו והחזיק
לו ונשקלו ויעש אבשלום סדר הזה
לכל ישראל אשר באו למשפט
אל המלך ויגב אבשלום את לב אנשי
ישראל ויהי מקץ ארבעים
שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלטה
נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי
ליהוה בחברון כי נדר ער עבד
כשבתני בגשור בארם לאמר אם ישני
ישיבני יהוה ירושלם ועבדתי את
יהוה ויאמר לו המלך לך בשלום
ויקם וילך חברונה
וישלח אבשלום מרגלים בכל
שכני ישראל לאמר כשם עבס את
קול השקר ואמרתי מלך אבשלום
בחברון ואת אבשלום הלכו מאתם
איש מירושלם קראים וחלבים לתמוס
ולאידעו כל דבר וישלח אבשלום
את אחיתפל הגללי יעצדוד מעירו
מגלה כוונתו את הזנבים ויהי הקשר
אמץ והעם הולך ורב את אבשלום
ויבא המגיד אל דוד לאמר הנה לב
איש ישראל אחרי אבשלום ויאמר
דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלם
קומו ונברחה כי לא תהיה לנו פליטה
מפני אבשלום מהרו ללכת פנימה
והשנגו והדיח עלינו את הרעה
והכה העיר לפי חרב ויאמרו עבדי

המלך אל המלך ככל אשר ינחה
אדני המלך הנה עבדך ויניח המלך
וכל ביתו כרגליו ויעבד המלך את
עשר נשים פרזנים לשמר הבית
ויעבד המלך וכל העם כרגליו ויעמזו
בית המרחק וכל עבדיו עבדים על
ידו וכל חברתיו וכל הפלתי וכל העתים
שש מאות איש אשר באו ברגל
מעת עבדים על פני המלך
ויאמר המלך אל אתי העת
למה תלך גם אתה אתה שוב ושב
עם המלך כי נכרי אתה וגם נלה אתה
למקומך תמול באך והיום אנו עך
עמנו ללכת ואני הלך על אשר אני
הלך שוב והשב את אחיך עמך חסד
ואמת ויען אתי את המלך ויאמר
חיי יהוה וחי אדני המלך כי אם במקום
אשר יהיה שם אדני המלך אם למות
אם לחיים כי שם יהיה עבדך ויאמר
דוד אל אתי לך ועבד ויעבד אתי
העת וכל אנשי וכל הטף אשר אתו
וכל הארץ כוכים קול גדול וכל העם
עבדים והמלך עבר בעל קררין
וכל העם עבדים על פני דוד את
המדבר והנה גם צדוק וכל הלויים
אתו נשאים את ארון ברית האלהים
ויצקו את ארון האלהים ויעל אביתו
עד תם כל העם לעבר מן העיר
ויאמר המלך לצדוק
השב את ארון האלהים העיר
אם אמצא חן בעיני יהוה והשבני

כשם עבס את הקול .. ויהי כשם .. וישלח אבשלום ..
אלכה נא ונעלה .. בחומיך לו .. ימי הקדומים ..
חולך ורב את .. ואת הולך עלינו ואת ארץ ..

כשם עבס
ואשלם
הולך
וסוף
וסוף
וסוף

אשר ישתחוה שם .. ולעמם ישתחוה .. ומרדכי לא יכרע ולא ..
אם יכבדו אתו .. ולמה יהיה עבדך .. ואחיה עלי למשא ..

וכי
וכי

ישיבה
למשא

והראני אתו ואת נחשו ואם פה יאמר
לא חפצתי בך הנני יעשה לי כאשר
מוכר בעיניו
המלך אל ידוק חכמו הרואה אתה
שכה העיר בשלום ואחיימין בך
ויהונתן בן אחיתר שני בניכם אתכם
ראו אנכי מתמהמה בעבודת המדבר
עד לא דבר מעמכם להצד ליונישב
ידוק ואביתר את ארון האלהים
יושלים וישבו שם ודוד על
במעלה הזאת עלה ובכה וראשו לו
חפיו והוא הלך יחף וכל העם אשר
אתו חפיו איש ראשו ועלו עלה ובנה
ודוד העד לאמר אחיתפל בקשרים
עם אבשלום ויאמר דוד סבל נא את
עצת אחיתפל יהוה ויהי דוד נא עד
הראש אשר ישתחוה שם לאלהים
והנה לקראתו חושי הארבי קרוץ
נתתו וארמה על ראשו ויאמר לו
דוד אם עברת אתי והית עלי למשא
ואם העד תשוב ואמרת לאבשלום
עוד אני המלך אחיה ענד אביך
ואני מאז ועתה ואני עבדך וחפרתה
לי את עצת אחיתפל והלא עמד
שם ידוק ואביתר הכהנים והיה כל
הדבר אשר תשמע מבית המלך
תעד לידוק ולאביתר הכהנים והנה
שם עם שני בניהם אחיימין לעזוק
ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי
כל דבר אשר תשמעו ויבא חושי
רעה דוד העיר ואבשלום יבא ויושלים

ודוד עבר מעט מהראש
והנה ציבא נער מפכישת לקראתו
ויצמד חמרים חבשים ועליהם מאתם
לחם ונמאה צמוקים ונמאה קיץ ונכל
יין ויאמר המלך אל ציבא מה אלה
לך ויאמר ציבא חמרים לבית
המלך לרכב ולחלחם והקיץ לאכל
הנערים והיין לשתות היין במדבר
ויאמר המלך ואיה בן אדנך ויאמר
ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם
כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל
את ממלכות אבי ויאמר המלך לעצבא
הנה לך כל אשר למפכישת ויאמר
ציבא השתחוית אמיצחק בעיניך
אדני המלך ויבא המלך דוד עד
בחורים והנה משם איש יוצא
ממשפחת בית שאול וישמו שמעי
בועא יצא וימקלו ויסקלו
באבנים את דוד ואת כל עבדי המלך
דוד וכל העם וכל הנכרים מימיו
ומישמאלו וזכה אמר שמעי מקלו
יצא איש הדמים ואיש הכל יעל
השני עליו יהוה מלך בית שאול אשו
מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה ביד
אבשלום בן נד והנך ברעתך כי אי
דמים אתה ויאמר אבישי בן צריה אל
המלך למה יקלל הכלב המת הזה את
אדני המלך אעברה נא ואסירה את
ראשו ויאמר המלך מה לי ולכם בני
צריה כי יקלל ופי יהוה אמר לו קלל
את דוד ומי יאמר מדוע עשיתה כן

בערכות

וכי
וכי

וכי
וכי

וכי
וכי

וכי
וכי

וכי
וכי

היום הזה יבא עיניך .. ופי .. קרע יט .. היום ישיבו לו .. בראשית ממלכותך .. והשבת ממלכות ..
אכה ימים באים נאם יט .. אכה נכח .. אור נחבא ..

שום
איתא
רבות

פחצרו וידדו שם ותקח האשה ותפרש
את המסך על פני הכאר ותשטח עליו
הרפות ולא נודע דבר ויבאו עבדי
אבישלוס אל האשה הביתה ויאמרו
איה אחי מעין ויהונתן ותאמר להם
האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא
מצאו וישבו ירושלם:

ויהי אחרי לכתם ויעלו מהנאר
וילכו ויעדו למלך דוד ויאמרו אל דוד
קונו ויעברו מהרה את המים כי ככה
יעין עליכם אחיתפל ויקס דוד וכל
העם אשר אתו ויעברו את הירדן עד
אור הבקר עד אחד לא נעדר אשר
לא עבר את הירדן ואחיתפל ראה כיו
נעשתה ענתו ויחבש את החמור ויקסו ואל
ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק וימת
ויקבר בקבר אביו:
בא מחנמה ואבישלוס עבר את הירדן
הוא וכל איש איש ישראל עמו ואת עמ שא
שם אבישלוס תחת יואב על הצבא
ועמ שאבן איש ושמו יתרא היטואל
אשר בא אל אביעל בתנחש אחות
צרויה אס יואב ויחן ישראל ואבישלוס
ארץ הגלעד:
מחנמה וישב בנחש מרפת בני עמון
ומכיר בן עמיאל מלאדבר וברזל הגלעד
מרגלים משכב וספות וכלי יוצר וחטים
וישערים וקמח וקלי ופול ועדשים
וקלי: ודבש וחמאה וצאן ויטפות בקר
העישול דוד ולעם אשר אתו לאכל כי
אמרו העסר עבד וצאן וצמא ממדבר:

והוא גם כן חיל אשר לבו כלב האריה
המס ימס כי ידע כל ישראל כי נכור
אנך ובני חיל אשר אתו כי יעצתי
האסף יאסף עליך כל ישראל מדרך
ועד באר שבע כחול אשר על הים
לרב ופנך הלכים בקרב ויבאו אליו
באחת המקומות אשר נמצא שם
והגו עליו כבא אשר יכל הטל יע
האדמה ולא נותר ט ובכל האנשים
אשר אתו גם אחד ואם אל עיר יאסף
והשיאו כל ישראל אל העיר ההיא
חבלים וסחבנו אתו עד הנחל עד אשר
לא נמצא שם גם צורו:

ויאמר אבישלוס וכל איש
ישראל טובה ענת חושי הארכי
מיעת אחיתפל ויהודה
ענה להפר את ענת אחיתפל הטובה
לבעבור הבא יהודה אל אבישלוס את
הרעה:
ויאמר חושי
אל ידוק ואל אביתר הכהנים מואת
וכואת יעין אחיתפל את אבישלוס ואת
וקני ישראל וכואת וכואת יעצתי אני
ועתה שלחו מהרה והעידו לדוד לאמו
אל תלו חלילה בעברות המדבר וגם
עבור העבור פן יכלע למלך ולכל העם
אשר אתו ויהונתן ואחיה מעין יצמד
בעין רע והלכה השפחה והעדה להם
והם ילכו והעידו למלך דוד כי לא יכלו
להראות לבא העדה וירא אתם נער
ועד לאבישלוס וילכו שניהם מהרה
ויבאו אל בית איש בנחורים ולו באר

והבדל " ומהו ענין כחשד
אחיתפל בן " צדוק
משכב וספות " ב כו "

והבדל " ומהו ענין כחשד
אחיתפל בן " צדוק
משכב וספות " ב כו "

ויפקד דוד את העם אשר אתו וישם
 עליהם שרי אלפים ושרי מאות ו
 וישלח דוד את העם השלשית
 ביד יואב זה של שית ביד אבישי בן
 צרויה אחי יואב וזה של שית ביד אתי
 הגתי ויאמר המלך אל
 העם יצא אצא אנכי עמכם ויאמר
 העם לא תצא כי אם נס נגוס לא
 ישימו אלינו לבואם ימתו חצית לא
 ישימו אלינו לב כי עתה כמנו עשרה
 אלפים ועתה טוב כיתה לננו מעיר
 לעיר ויאמר אלהם
 המלך אשר יטכב עיניכם אעשה
 ויעמד המלך אל יד היסע וכל העם
 יצאו למאות ולאלפים וישע המלך
 את יואב ואת אבישי ואת אתי לאמר
 לאט לי לעיר לאבשלום וכל העם
 שמעו בצות המלך את כל השרים
 על דבר אבשלום ויצא העם השדה
 לקראת ישראל ותהי המלחמה
 ביסר אפרים וינפלו שם יסר ישראל
 לפני עבדי דוד ותהי שם המנופה עדות
 ביום ההוא עשרים אלף ותהי שם
 המלחמה נפצות על פני כל הארץ
 ויבחי על לאט כל בעם מאשר אלה
 החרב ביום ההוא ויקרא אבשלום
 לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על
 הפרד ויבא הפרד תחת שובל האלה
 הגדול והחזק ראשו באלה ויתן בין
 השמים ובין הארץ והפרד אשר
 תחתיו עבר וירא איש אחד ויער

ליואב ויאמר הער אתי את אבשלום
 תלוי באלה ויאמר יואב לאיש המנד
 לו והער אתי ומדוע לא הכיתו שם
 ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף
 וחציה אחת ויאמר האיש אל יואב
 ולא אנכי שקל על כפי אלף כסף
 לא אשלח ידי אל בן המלך כי נאמנו
 עוה המלך אתך ואת אבישי ואת
 אתי לאמר שמרו מי נמער באבשלום
 או עשיתי כנפשו שקר וכל דבר לא
 יפחד מן המלך ואתה תתיצב מנד
 ויאמר יואב לאבן אחילה לפגך
 ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם
 בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה
 ויסבו עשרה נערים נשאי מלי יואב
 ויכו את אבשלום וימתו ויתקע
 יואב בשפר וישב העם מדרך אחרי
 ישראל כי חשך יואב את העם
 ויקחו את אבשלום וישלכו אותו
 ביער אל הפחת הגדול וייעבו עליו
 כל אננים גדול מאד וכל ישראל נסו
 איש לאחלו ואבשלום לקחו ויגב
 לזבחיו את מצבת אשר בעמק
 המלך כי אמר אין לי בן בעבור
 הזכיר שמי ויקרא למצבת על שמו
 ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה
 ואחימנן בן צדוק אמו
 ארצה נא ואבשלום את המלך כי
 שפטו יהיה מיד איביו ויאמר לו
 יואב לא איש בשורה אתה היום
 הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה

לאבן אחילה   מעי מעי אחילה   יואב ביש מצבה   סג
 ולו נועבו   ולא אנכי שקל   ולו הוילנו נעבו   מעי ולא סג
 הכי נתיב אל כסף   ולא אנכי שקל על כפי   איש יביא כפריו אלף כסף

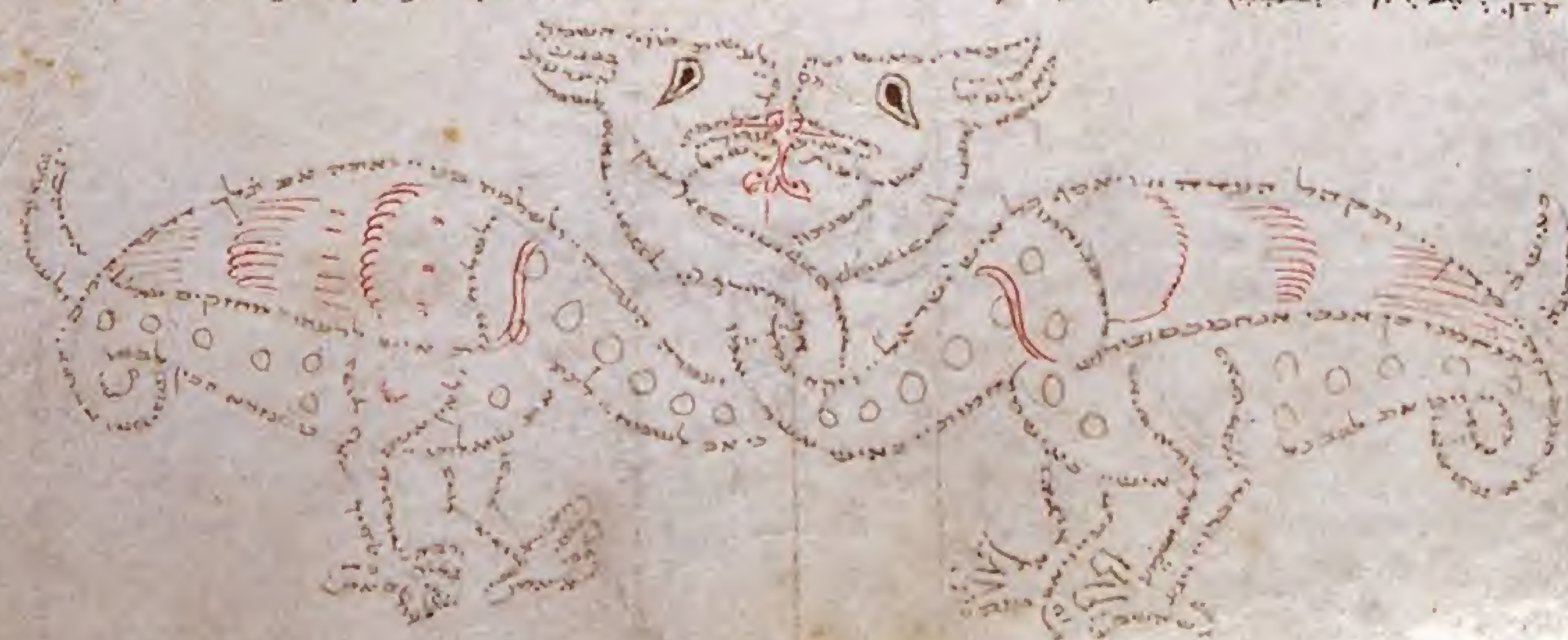

ויקם המלך וישכבשער
ולכל העם העידו לאמר הנה המלך
וישכבשער ויבא כל העם לפני המלך
וישראל נסאיש לאהליו
ויהי כל העם גדון בכל שבטי
ישראל לאמר המלך העילנו מכא
איבנו והוא מלטנו מכא פלשתים
ועתה נרח מן הארץ מעל אנשולם
ואנשולם אשר משחנו עלינו מת
בטלחמה ועתה למה אתם מחרשים
להשיב את המלך
והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר
הכהנים לאמר דברו אל זקני יהודה
לאמר למה תהיו אחרנים להשיב את
המלך אל ביתו ודבר אל ישראל בא אל
המלך אל ביתו אחי אתם עצמי ובשרי
אתם ולמה תהיו אחרנים להשיב את
המלך ולעמם את המלך
הלא עצמי ובשרי אתה פה יעשה לי
אלהים וסכה יוסף אסלא שר צבא
תהיה לפני כל הימים תחת יואב ויוט
את לבב כל איש יהודה כאיש אחד
וישלחו אל המלך שוב אתה וכל
עבדיך וישב המלך ויבא עד הירדן
ויהודה בא העללה ללכת לקראת
המלך להעביר את המלך את הירדן
וימחר שמע בני נצרא בן הימני אשר
מבחוסיס וירד עם איש יהודה לקראת
המלך דוד ואלף איש עמו מבגמון
וצבא נער בית שאול וחמשת עשר
בניו ועשרים עבדי ואתו ויצלחו

הירדן לפני המלך ויעברה הירדן
לעביר את בית המלך ולעשות הטוב
בעינו וישמע בני נצרא נפל לפני המלך
בעברו בירדן ויאמר אל המלך אל
יחשב לי אדני עון ואל תזכר את אשר
העיה עבדך בימים אשר יצא אדני
המלך מירושלם לשום המלך אל
לכוד כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה
באתי היום ראשון לכל בית יוסף לזה
לקראת אדני המלך
ויען אבישי בן צרויה ויאמר
התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל
את משיח יהוה ויאמר דוד מה לי
ולכם בני צרויה ביהוה לי היום לשמן
היום יומת איש בן ישראל כי הלא
ידעת כי היום אני מלך על ישראל
ויאמר המלך אל שמעי לא תמורת
וישב עלו המלך
ומפכשת בן שאול ירד לקראת
המלך ולא עשה רע ויולא עשרה
שפניו ואת בניו לא כנס למן היום
לכת המלך עד היום אשר בא בשלום
ויהי כי בא ירושלם לקראת המלך
ויאמר לו המלך למה לא הלכתי
עמי מפכשת ויאמר אדני המלך
עבדי רמני כי אמר עבדך אחבשה
לי החמור וארכב עליה ואלך אל
המלך כי פסח עבדך וירגל בעבדך
אל אדני המלך ואדני המלך כמלאך
האלהים ועשה הטוב בעיניך כי
לא היה כל בית אבי כי אם אנשימות

ויספיקון ישיב חיי אברהם
והיה עליו למשה
ויספיקון ישיב חיי אברהם
והיה עליו למשה
ויספיקון ישיב חיי אברהם
והיה עליו למשה

לאדני המלך ותשת את עבדך באמלי
שלחנך ומה ייט לי עוד עדקה ולועק
עוד אל המלך
ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבר
אמרתי אתה ויצבא תחלקו את השדה
ויאמר מפי כשת אל המלך גם אתה
יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום
אלביתו
הלעדי ירד מרגלים ויעבר את המלך
אתה הירדן לשלחו את בירדן וברזל
וקן מאד בן שמנים שנה והוא כלכל
את המלך בשיבתו במחנים כי איש
נדול הוא מאד ויאמר המלך אל
עבד אתה עבר אתי וכלכלתי אתך
עמדי בירושלם ויאמר ברזל אל
המלך כמה ימי שני חיי כי אעלה את
המלך בירושלם בן שמנים שנה אנכי
היום האדני בן טוב לרע אם יטעם
עבד את אשר אכל ואשר אשתה
אם אשמע עוד בקול שרים ושרות
ולמה יהיה עבדך עוד למשה אל
אדני המלך כמעט יעבר עבדך את
הירדן את המלך ולמה יעמלני המלך
הגמולה הזאת ישבנא עבדך ואמת
ביערי עם קבר אבי ואמי והנה עבדך
כמהם יעבר עם אדני המלך ועשה
לו את אשר טוב בעיניך
ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני
אעשה לו אתה טוב בעיניך וכל אשר
תכחור עלי אעשה לך ויעבר כל העם
את הירדן והמלך עבר וישק המלך

לברזל ויברכהו וישיב למקמו
ויעבר המלך הנלילה
וכמהן עבר עמו וכל עם יהודה
ויעברו את המלך וגם חצי עם ישראל
והנה כל איש ישראל באים אל המלך
ויאמרו אל המלך מדוע ענבך אחינו
איש יהודה ויעברו את המלך ואת
ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו
ויעבר כל איש יהודה על
איש ישראל בקרוב המלך אל
ולמה זה חרה לך על הדבר הזה
האכול אכלנו מן המלך אם נשאת
נשא לנו וייען איש ישראל את
איש יהודה ויאמר עשר ידות לי
במלך וגם בדוד אני ממך ומדוע
הקלתני ולא היה דברי ראשון לי
להשיב את מלכי ויקש דבר איש
יהודה מדבר איש ישראל
וישם נקרא
איש בלי על וישמו שבע בן בנרי איש
ימני ויהקע בשכרו ויאמר אין לנו
חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי איש
לאהליו ישראל וייעל כל איש ישראל
מאחרי דוד אחרי שבע בן בנרי ואיש
יהודה דנקו במלכס מן הירדן ועד
ירושלם ויבא דוד אל ביתו בירושלם
ויקח המלך את עשר נשים פלגשים
אשר הניח לשמור הבית ויתנס בית
משמרתו וכלכלם ואלהם לא בא
ותהינה עדות עד יום מתן אלמנות
חיות

בסוף

העביר

ה

ה

ה

ה

ה

ויספיקון ישיב חיי אברהם
והיה עליו למשה
ויספיקון ישיב חיי אברהם
והיה עליו למשה
ויספיקון ישיב חיי אברהם
והיה עליו למשה
ויספיקון ישיב חיי אברהם
והיה עליו למשה

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל עַמִּישָׁא
הֲוָעִיק לִי אֶת אִישׁ יְהוּדָה שְׁלִישֶׁת
יָמִים וְאַתָּה פָּה עֹמֵד וְיִלְךְ עַמִּישָׁא
לְחֻזְעִיק אֶת יְהוּדָה וַיַּחֲרֹם מִן הַפּוֹעַעַר
אִשְׁרֵי יַעֲדוּ וַיֹּאמֶר הוּד אֵל אֲנִישִׁי
עֲתָה יִרְעֶלְנִי שִׁבְעַת בְּכָרִים מִן אֲנִשְׁלֹם
אֲתָה קָח אֶת עַמְדִי אֲדַנְךָ וְרֹדְף אַחֲרָיו
מִן מִצְרָא לוֹ עָרִים בְּצִדּוֹת וְהִצִּיל עֵינָיו
וַיֵּצֵא אַחֲרָיו אֲנִשִׁי וְאֶבְהִירָה נִי
וְהַפְלֵתִי וְכָל הַנְּכָרִים וַיֵּצֵא מִיְּדֵי שְׁלֹם
לְרֹדְף אַחֲרָיו שִׁבְעַת בְּכָרִים הֵם עִם
הָאֶבֶן הַזֶּה לֵּאמֹר אֲשֶׁר כִּנְכַּעַן וְעַמִּישָׁא
בָּא לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלֵם חֲנוּחַ מִדּוֹ לִבִּישׁוֹ
וַיַּעַל חֲנוּחַ הָרֹב מֵעַמְדַת עַל מַתְנָיו
בְּתַעֲרָה וְהוּא יֵצֵא וְתַפְלוֹ וַיֹּאמֶר
יֹאכָב לְעַמִּישָׁא הַשְׁלֹם אֲתָה אֲדָוִי
וְתַחֲזִידִי מִן יֹאכָב בּוֹקֵן עַמִּישָׁא לְנֶשֶׁק
לִוִי וְעַמִּישָׁא לֹא נִשְׁמַר בְּחֶרֶב אִשְׁרֵי
בִירֹאב וַיַּהֲרֹג אֶל הַחֲמִישִׁי שִׁפְן
מֵעֵין אֲרִיעָה וְלֹא שָׁנָה לוֹ וּמֵת וַיֹּאכֵל
וְאֲנִישִׁי אַחֲרֵי רֹדְף אַחֲרָיו שִׁבְעַת בְּכָרִים
וְאִישׁ עֹמֵד עָלָיו מִנְעֵרִי יֹאכָב
וַיֹּאמֶר מִי אֲשֶׁר חָפֵץ בִּי וְאֲכֹמִי אֲשֶׁר
לְדוֹד אַחֲרָיו יֹאכָב וְעַמִּישָׁא מִתְּגֹלֵל
כִּדְם בְּתוֹךְ הַמַּסְלָה וַיֵּרָא הָאִישׁ מִי
עֹמֵד כָּל הָעַם וַיִּסְבֵּא אֶת עַמִּישָׁא מִן
הַמַּסְלָה הַשְּׂדֵה וַיִּשְׁלַךְ עָלָיו בֶּנֶד
כָּאֲשֶׁר רָאָה מִלְּפָנָיו עָלָיו וְעֹמֵד
כָּאֲשֶׁר הָיָה מִן הַמַּסְלָה עֲבָר מִן
אִישׁ אַחֲרָיו יֹאכָב לְרֹדְף אַחֲרָיו שִׁבְעַת
בְּכָרִים וַיַּעֲבֹר בְּכָל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל

אכלה ובית מעכה וכל הכרים ויקלה
ויבאו אף אחר יונו ובאו ויערו עליו
באכלה בית המעכה וישפטו סללה
אל העיר ותעמד בחל וכל העם
אשר את יואב משחיתם להפיר
החומה ותקרא אשה חכמה מן
העיר שמעו שמעו אמרונא אל
יואב קרב עד הנה ואדברה אליך
ויקרב אליה ותאמר האשה האתה
יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע
דברי אמתך ויאמר שמע אנכי
ותאמר לאמר דבר ידברו ער אשנך
לאמר שאול ישאלו באכל וכו' ותתמו
אנכי שלמי אמוני ישראל אתה
מבקש להמית עיר ואם בישראל
למה תבלע נחלת יהוה
ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי
אם אכלע ואם אשחית לא כן הונו
כי איש מהר אפרים שבע בן ננרי
שמו נשא ידו במלך בדוד תנו אותו
לכדו ואלכה מעל העיר ותאמר
האשה אל יואב הנה ראשומיך
אליך בעד החומה ותבוא האשה
אל כל העם בחכמתה ויכרתו את
ראש שבע בן ננרי וישלכו אל
יואב ויתקע בשפר ויפגעו מעל העיר
איש לאהלו ויואב שב ירושלם אל
המלך
ויאב אל כל
העבא ישראל ובניה בן יהוידע
הכרי ועל הפלתי ואדרם על המס
ויהו שפט בן אחילוד המזכיר

[illegible]

אעלה ה' מנח ויסמנו ויאמר אעלה אתכם כעט ספרים ויעל מלאך ה' מן העל ויאמר האשה את מי
אעלה ה' ויאמר המלך אל ארונה כ אעלה ארונה לך מצרים כאר יעלה עלות מחוס אעלה לך תדבק לשע לחב

780v

ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד
עתמועד וימת מן העם מדין ועד נאר
שבע שבועים אלף איש וישלח ידו
המלאך ירושלם לשחתה וינחם יהוה
אל הדעה ויאמר למלאך המשיחית
בעשר רב עתה הרף ירך וסלאך יהוה
היה עס צרן הארונה היבסי

ויאמר דוד אל יהוה בראתו
את המלאך המכה בעם ויאמר הנה
אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה
היצאן מה עשו תהי נא ירך כי ובבית
אבני ויבא אל דוד
ביום ההוא ויאמר לו עלה הקס ליהוה
מזבח בערן ארנה היבסי ויעל דוד
מדבר נד כאשר עוה יהוה וישקף
ארונה וירא את המלך ואת עבדיו
עברים עליו ויצא ארונה וישתחו
למלך אפיו ארנה ויאמר ארונה
מדוע בא אדני המלך אל עבדו
ויאמר דוד לקנור
מעמד את הצרן לכנות מזבח ליהוה
ותעצר המגפה מעל העם ויאמר
ארונה אל דוד יקה ויעל אדני המלך
הטוב בעיניו ראה הבקר לעלה והמנעם
וכלי הבקר לעצים הכל נתן ארונה
המלך למלך ויאמר
ארונה אל המלך יהוה אלהיך ירעד
ויאמר המלך אל ארונה לא תיקנה
אקנה מאותך במחיר ולא אעלה
ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דוד את
הצרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים

והמלך דוד וקן בא במים ויבסרו
בנדרים ולא יחס לו ויאמרו לו עבדו
יבקשו לאדני המלך נערה בתולה
ועמדה לפני המלך ותהי לו סננה
וישכנה בחיקך וחס לאדני המלך
ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל
וימצאו את אבישג השונמית ויבאו
אתה למלך והנערה יפה עד מאד
ותהי למלך סננה ותרצהו והמלך
לא ידעה ויאדנה בן חננת מתנשא
לאמר אני אמלך ויעש לו רכב
ופרשים וחמשים איש רצים לפניו
ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע
ככה עשית ונסה הוא טובתאד מאד

ואברהם וקן בא ייחשע וקן בא במים ויהושע וקן בא במים והמלך דוד וקן בא במים
וחס השמש וחס וחס לו סננה ושכנה בחיקך וחס לאדני אס ישכנו שנים וחס לחם
ואת הנערה לעולה למנחה כל הבקר לעלה עשרים וארבעה וגם עלה ראה הבקר לעולה

יאמר ה' יש כה אש ואמרת אין ואמרת אליו הלא אתה אדוני המלך ואמרת כלבבך מי ילד
אדמה בן העת ואדמה בן העת מתנשא לאמר אחרי אדמתו הנה אדמה מלך כי יואב נטה יועפאם הלוי

ואמרת
אדמה

ואתו ילדה אחרי אבשלום ויהיו דבריו
עם יואב בן נר ויהיו עם אביתר הכהן
ויעזרו אחרי אדניה ויצדוק הכהן
ובניה בן יהונתן הנביא ושבע
ורעי והנבירים אשר לדוד לא היו עם
אדניה ויוזבא אדניהו צאן ובקר ונמא
עם אבן הוחלת אשר אצל עין רגל
ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל
אנשי יהודה עבדי המלך ואת נתיני
הנביא ובעיהו ואת הנבירים ואת שלמה
אחיו לא קרא ויאמר נתן אל ברת
שבע אם שלמה לאמר הלוא שמעת
כי מלך אדניהו בן חצית ואדניהו דוד
לא ידע ויעתה לך אי צדק נא עשה
וכלט את נפשך ואת נפש בנך שלמה
כי יבא אל המלך דוד ואמרת אליו
הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמרת
לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא
ישב על כסא ומדוע מלך אדניהו
הנה עורך מדרת שם עם המלך
ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך
ותבא בת שבע אל המלך החדר
והמלך זקן מאד ואבישג השונמית
משרת את המלך ותקד בת שבע
ותשתחו למלך ויאמר המלך מה
לך ותאמר לו אדני אתה נשבעת
בהוה אלהיך לאמרת כי שלמה בנך
ימלך אחרי והוא ישב על כסא ויעתה
הנה אדניה מלך ואתה אדני המלך
לא ידעת ויוזבא שור ומרי צאן לרב
ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן

וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך
לא קרא ואתה אדני המלך עיני כל
ישראל עליך להניח להסמי יושב
על כסא אדני המלך אחרי ויהיה
כשכב אדני המלך עם אביתר והיית
אני ובני שלמה הטאים והנה עורפה
מדברה עם המלך ונתן הנביא ויעזרו
למלך אמר הנה נתן הנביא ויבאלפני
המלך וישתחו למלך על אפיו ארצה
ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת
אדניהו ימלך אחרי והוא יושב על
כסא כי ירד היום ויוזבא שור ומרי
וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי
הצבא ולאביתר הכהן והגם אבלים
ושתיים לפענו ויאמרו יחי המלך אדניהו
ולי אני עבדך ולעדך הכהן ולבעהו בן
יהודי עול שלמה עבדך לא קרא
אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה
ולא הודעת את עבדך מיישב על
כסא אדני המלך אחרי וי

וען המלך
דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא
לפני המלך ותעמד לפני המלך וישבע
המלך ויאמר חיהוה אשר פדה את
נפשי מכל צרה כי כאשר נשבעתי
לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי
שלמה בנך ימלך אחרי והוא
ישב על כסא תחת כי בן אישה
היום הזה ותקד בת שבע אפס
ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני
המלך דוד לעולם

כי יבא אל המלך משקטין גם הלוה שבי יוסם ובאי בחשך יערי כפון ובוא
ושמע ורעי והגבורים ואת נתן הנביא ובעהו עליו הסוסים והתחוללו

ואמרת
אדמה

ה
דאש
בסו
בסכר

ה
דאש
בסו
בסכר

ה
דאש
בסו
בסכר

ה
דאש
בסו
בסכר

ואמרת
אדמה

יונתן יס'מנחן עזט מדבר והנה יונתן ובני צנתן כלת חוה יתר ויונתן בני חשם וידיקו כל שנים את יונתן ודבר
המים יבאו אל בריה המכבדה וכן חושא וישמואל עד ויהי ככלתו לדבר אל שאול ונפש רעיני יונתן בלב יונתן

ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק
הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע
ויבאו לפני המלך ויאמר המלך להם
קחו עמכם את עבדי אדניכם והרננתם
את שלמה בני על הפרדה אשר לי
והורדתם אתו על גחון וימשה אתו
שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על
ישראל ויתקעתם בשופר ואמרתם
יחי המלך שלמה ויעליתם אחריו
ובאו וישב על כסא ויהוא ימלך תחת
ואתו יציתו להיות נגיד על ישראל
ועל יהודה וייען בניהו בן יהוידע את
המלך ויאמר אמן כן יאמר יהודה
אלהי אדני המלך כאשר היה יהודה
עם אדני המלך כן יהי עם שלמה
ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך
דוד ויורד צדוק הכהן ונתן הנביא
ובניהו בן יהוידע והפלתו וירכבו
את שלמה על פרדת המלך
דוד וילכו אתו על גחון ויתקח צדוק
הכהן את קרון השמן מן האהל וימשח
את שלמה ויתקע בשופר ויאמרו
כל העם יחי המלך שלמה ויעלו
העם אחריו והעם מחללים בחללים
וישמחים שמחה גדולה ותבקע
הארץ בקולם וישמע אדניהו וכל
הקראים אשר אתו והם כלו לאמר
וישמע יואב את קול השופר ויאמר
מדוע קול הקריה הזו עונו מדוע
והנה יונתן בן אכיתר הכהן בא ויאמר
אדניהו בא כי יאשיהו אתה

וטוב תבשר וייען יונתן ויאמר לאדניהו
אבל אדנינו המלך דוד המלך את
שלמה וישראל וישלח את המלך את
צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהו
בן יהוידע והפלתו וירכבו
אתו על פרדת המלך וימשה אתו
צדוק הכהן ונתן הנביא למלך כעון
ויעלו משם שמחים ותהם הקריה
הוא הקול אשר שמעתם ונס יושב
שלמה על כסא המלוכה ונס באו
עבדי המלך לברך את אדנינו המלך
דוד לאמר ייטב אלהיך את שם
שלמה משמך ויגדל את כסאו
מכסאך וישתחו המלך על המזבח
וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי
ישראל אשר נתן היום יושב על
כסא ויעני ראות ויחדדו ויקמו
הקראים אשר לאדניהו וילכו איש
לדרכו ואדניהו ירא מפני שלמה
ויקס וילך ויחזק בקרנות המזבח
ויצד לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא
את המלך שלמה והנה אחז בקרנות
המזבח לאמר ישבע לי כיום המלך
שלמה אם ימית את עבדו בחרב
ויאמר שלמה אם יהיה לבן חיל לא
יפל משערתו ארצה ואסד ע
תמצאו ומתו וישלח המלך שלמה
וידדו מעל המזבח ויבאו וישתחו
למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך
למיתך ויקרבו ימיו
למות וייען את שלמה בנו לאמר

ותהם הקריה הזו הקול אשר שמעתם ותהם הארץ ותהם כל העיר עליו
ויגדל את כסאו מעל כל השמים ויגדל את כסאו ויקרבו ימי דוד למות ויבאו את
ויקדו ימי ישראל למות ויקרבו ימי דוד למות ויבאו את

וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי וגם אתה ידעת את אשר עשה וגם אתה ידעת את אשר עשית את אשר עשית את אשר עשית
וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי וגם אתה ידעת את אשר עשה וגם אתה ידעת את אשר עשית את אשר עשית

אנכי הלך בדרכי כל הארץ והזקת
והיית לאיש ושמרת את משמרת
יהוה אליך ללכת בדרכיו לשמר
חקתיו מצותיו וגו' שפטיו ועדותיו
נכתוב בתורת משה למען תשפיל
את כל אשר תעשה ואת כל אשר
תפנה שם למען יקם יהוה את דברו
אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו
בני את דרכם ללכת לפני באמרת
בכל לבנם ובכל נפשם לאמר לא
ינתן לך איש מעל כסא ישראל
וגם אתה ידעת את אשר עשה לי
ואנכי צויה אשר עשה לשני
שרי עבדות ישראל לאמר בן נר
ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי
מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה
בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר
פרגיו ויעשית כחכמתך ולא תורד
שיבתו בשלם שאל

ולבני פרזלי הגלעדי תעשה
חסד והיו באכלי שלחנך כי בן קרבו
אלי בערתי מפני אבשלום אחיך
והנה עמך שמעי בן נרא בן הימני
מפחרים והוא קללני קללה נמרצת
ביום לכת מחננים והוא ירד לקראתי
הירדן ואישבעלו ביהוה לאמר אם
אמיתך בחרב ויעתה אל תנקחו כי
איש חכם אתה וידעת את אשר
תעשה לו והורדת את שיבתו בדם
שאל וישכב דוד עם אבתיו ויקבר
בעיר דוד והמים אשר מלך דוד

על ישראל ארבעים שנה בחברון
מלך שבע שנים ובירושלם מלך
שלשים ושלש שנים וישלמו
ישב על כסא דוד אביו ותכן מלכותו
מאד ויבא אדניהו בן חנניה
אל בת שבע אם שלמה ותאמר
השלום כאך ויאמר שלום ויאמר
דבר לי אליך ותאמר דבר ויאמר
את ידעת כי ליהיתה המלוכה ועלי
שמו כל ישראל פניהם למלך ותסב
המלוכה ותהי לאחי כי מיהוה היתה
לו ויעתה שאלה אחת אנכי שאל
מאתך אל תשבי את פני ותאמר
אלי דבר ויאמר אמר נא לשלמה
המלך כי לא ישיב את פניך ויתן לי
את אבי שנה שנמית לאשה ותאמר
בת שבע טוב אנכי אדבר עליך אל
המלך ותבא בת שבע אל המלך
שלמה לדבר לו על אדניהו ויקם
המלך לקראתה וישתחו לה וישב
על כסאו וישם כסא לאם המלך
ותשב לימינו ותאמר שאלה אחת
קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב
את פני ויאמר לה המלך שאל אמי
כי לא ישיב את פניך ותאמר יתן
את אבי שנה שנמית לאדניהו אחיך
לאשה ויען המלך שלמה ויאמר
לאמו ולמה את שאלת את אבי שג
השנמית לאדניהו ושאל לו את
המלוכה כי הוא אחי העדול ממני ולו
ולאכיתר הכהן וליואב בן נריה

שלם ה' וסוף ולא יכלו דברו שלם ויעש שמואל וישם דמי מלחמה בשלם ולא יורד שיבתו בשלם
שלם ה' וסוף ולא יכלו דברו שלם ויעש שמואל וישם דמי מלחמה בשלם ולא יורד שיבתו בשלם
שלם ה' וסוף ולא יכלו דברו שלם ויעש שמואל וישם דמי מלחמה בשלם ולא יורד שיבתו בשלם

ל. אלהים יא. ויספנהו. כ. שות. ל. אלהים וירג אחר. צחק. עשה. ל. אלהים. כפ. הם אשר נתן. ל. אלהים. כה. כאשר עשיתו. כ. כלה היא. ולעמשה המרו. אך. וישבע המלך שלמה. יסמך. נצר. שפרן. אם יעפר ראש. ל. כחוד ברא. ל. אלהים.

וישב המלך שלמה
בִּיהוָה לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה לִי אֱלֹהִים וְכֵן
יִסְמֶנּוּ כִּי נִפְשׁוּ דְבַר אֲדֹנָיו אֶתְהַדָּר
הוּא וְעַתָּה חִי הוּא אֲשֶׁר הִכֵּנִי
וַיֵּשְׁבֵנִי עַל כִּסֵּא דָוִד אֲבִי וְאֲשֶׁר עָשָׂה
לִי בֵּית כְּאִשְׁרֵי דְבַר כִּי הָיוּ יוֹמֵת אֲדֹנָיו
וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּדַבְּרֵהוּ בֵּן
יְהוֹדָע וַיַּפְנֵעַ כּוֹוִימָת
וְלֹא כִיתָר הִכְהֵן אִמֵּר הַמֶּלֶךְ עַתָּה
לֵךְ עַל שְׂרִיד כִּי אִישׁ מוֹת אֶתְהוֹבִיֹם
הוּא לֹא אִמִּיתָ כִּי נִשְׁאֵת אֶת אֲרוֹן
אֲדֹנִי יְהוָה לִפְנֵי דָוִד אֲבִי וְכִי הִתְעַנֶּת
בְּכָל אֲשֶׁר הִתְעַנֶּה אֲבִי וַיַּעַרְשׂ שְׁלֹמֹה
אֶת אֲבִיתָר מִהוֹיֹת כֹּהֵן לַיהוָה לְמַלְאֲכֵי
אֶתְדַבֵּר יְהוָה אֲשֶׁר דְּבַר עַל בֵּית עַלִי
בְּשִׁלְהָ
וְהִשְׁמִיעָה כְּאֵה עַד יוֹאָב כִּי יוֹאָב נָטָה
אֲחֵרֵי אֲדֹנָיו וְאַחֲרֵי אֲבִי שְׁלֹמֹה לֹא נָטָה
וַיָּנֶס יוֹאָב אֶל אֶהֱלֵי יְהוָה וַיִּחַזַּק בְּקִרְוֹת
הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעַרְשׂ לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה כִּי נָס יוֹאָב
אֶל אֶהֱלֵי יְהוָה וְהָנִיחָה אֶת הַמִּזְבֵּחַ
וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶת בְּנֵיהוּ בֵּן יְהוֹדָע
לֵאמֹר לֵךְ פָּנֵעַ כּוֹוִימָת וַיָּבֵא בְנֵיהוּ אֶל אֶהֱלֵי
יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ יָצָא
וַיֹּאמֶר לְאֲבִי כֹה אָמַר וַיֵּשֶׁב בְּנֵיהוּ אֶת
הַמֶּלֶךְ דָּנָר לֵאמֹר טַהֲדָר יוֹאָב וְכֹה
יַעֲנֵנִי וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ עָשָׂה כְּאִשְׁרֵי
דְּבַר וַפָּנֵעַ כּוֹוִימָת וְהִסִּירָת דָּמִי
חָנֹס אֲשֶׁר שָׁפַךְ יוֹאָב מֵעַלִי וּמֵעַל
בֵּית אֲבִי וְהִשִּׁיב יְהוָה אֶת דָּמֹו עַד
רֹאשׁוֹ אֲשֶׁר פָּנֵעַ בְּשֵׁנֵי אֲנָשִׁים עַד יָקָם

וטבים ממנו ויהרגם נחרב ואני דוד
לא ידע את אבני בני ישראל
ישראל ואת עמשה בני ישראל
יהודה וישובדמיהם נראש יואב
וכראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו
ולביתו ולנכסאו יהיה שלום מעם
יהוה עד עולם ויעל בניהו ביהודה
ויפגעו בו וימתו ויקבר בביתו במדבר
ויתן המלך את בניהו בן יהוידע תחתיו
על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך
תחת אביתר
וישלח המלך ויקרא לשמעיה ויאמר
לובנה לך בית בירושלם וישבת שם
ולא תצא משם אנה ואנה והיה ביני
וצאתך ויעברת את נחל קדרון ידע
הדע כי מות תמות דמך יהיה נראש
ויאמר שמעיה למלך טוב הדבר נא אשר
דבר אדני המלך כן יעשה ענך וישב
שמעיה בירושלם ימים רבים
ויהי מקץ שלש שנים ויבחרו
שני עבדים לשמעיה אל אביש בן
מעכה מלך גת ויצדו לשמעיה לאמר
הנה ענך בנת ויקם שמעיה ויחנש
את חמרו וילך גתה אל אביש לבקש
את עבדיו וילך שמעיה ויבא את ענ
בנת ויעל לשלמה כיהן
שמעיה מירושלם גת וישב וישלח
המלך ויקרא לשמעיה ויאמר אליו
הלא השבעתך ביהוה ואני
לאמר כיום צאתך והלכת אנה ואנה
ידעת כי מות תמות והאמר אלי

לאברהם לרחקה ונר לבן יצד לתמר ויצד ליהודה ויצד למלך מצרים ויצד להושע
בעל שכם בעל מרגל שכם ויצד לשואל ויצד למלך ויאסף כליו חב
לשלמה למלך שלמה הנה בדת ויהא אלישע ויצד לבית דוד לאמר כהה אדם על אפרים

ותקם בתוך הלילה ותקח את בני
 מאצלי ואמתך ישנה ותשכבהו
 בחיקה ואת בנה המת השכיב
 בחיקי ואקם בבקר להניק את
 בנ ויהנה מת ואתכונן אליו בבקר
 והנה לא היה בנ אשר ילדתיו ותאמר
 האשה האחרת לא כי בנ החי ובנך
 המת וזאת אמרת לא כי בנך המת
 ובנ החי ותדברנה לפע המלך
 ויאמר המלך זאת אמרת זה בנ
 החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי
 בנך המת ובנ החי
 ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו
 החרב לפע המלך ויאמר המלך
 נזרו את הילד החי לישנים ותנו את
 החי לאחת ואחת החי לאחת
 ותאמר האשה אשר בנה החי אל
 המלך כי נכמרו החמיה על בנה
 ותאמר כי אדע תנו לה את הילד
 החי והמת אל תמיתו וזאת
 אמרת גם ליגם לך לא יהיה גורו
 ויען המלך ויאמר תנו לה את הילד
 החי והמת לא תמיתו היא אמו
 וישמעו כל ישראל את המושפט
 אשר שפט המלך ויראו מפני
 המלך כי ראו כי חכמת אלהים
 בקרבן לעשות מושפט ויהי המלך
 שלמה מלך על כל ישראל
 ואלה השרים אשר לו עזריהו בן
 צדוק הכהן אליהורף ואחיה בנ

שישא ספרים יהושפט בן אחיה
 המזכיר ובעיהו בן יהוידע על הצבא
 וצדוק ואביתר כהנים ועזריהו בן
 נתן על הנצבים וזבד בנתן סרן
 רעה המלך ואחיה שר על הבית
 ואדניום בן עבדא על המס
 ושלמה שנים עשר נענים
 על כל ישראל וכלכלו את המלך
 ואת ביתו חדש בשנה יהיה על
 אחד לכלל ואלה שמותם בן
 חורבהו אפרים בן דקר במקץ
 ובשעלבים ובית שמש ואילון בית
 חנן בן חסד בארבות לו שנה וכל
 ארץ חפרו בן אביעזב כל נפת דאר
 טפת בת שלמה היתה לו לאשה
 בענא בן אחיהלוד תענן
 ומנחם וכל בית שאן אשר אצל
 צרתנה מתחת ליוזעאל מבית
 שאן עד אבל מחולה עד מעבר
 ליקמעם בן גבר ברמת
 גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר
 בגלעד לו חתל ארגב אשר בגלן
 ששים ערים גדלות חומה ובריח
 נחשת אחיעזב בן
 עדא מחנניהו אחיעזן
 בנפתלי גם הוא לקח את בשמרת
 בת שלמה לאשה בענא
 בן חושי באשר ובעלות
 יהושפט בן פרוח בן ששנר
 שמעי בן אלב בנעמן
 גבר בן ארי בארץ על ער ארץ

ויהי כטען וסיכוי ויהי כטען וסיכוי ויהי כטען וסיכוי
 ויהי כטען וסיכוי ויהי כטען וסיכוי ויהי כטען וסיכוי
 ויהי כטען וסיכוי ויהי כטען וסיכוי ויהי כטען וסיכוי

וישלח חירם אל שלמה לאמר
 שמעתי את אשר שלחת אלי אני
 אעשה את כל חפצך בעצי ארזים
 ובעצי ברושים ועבדי ילדו מן
 הלבנון ימה ואני אשימם דברתנים
 עד המקום אשר תשלח אלי
 תפצתים שם ואתה תשא ואתה
 תעשה את חפצי לתת לחם ביתי
 ויהי חירום נתן לשלמה עצי ארזים
 ועצי ברושים כל חפצו ושלמה
 נתן לחירם עשרים אלף כר חטים
 מכלת לביתו ועשרים כר שמן נתת
 כהיתן שלמה לחירם שנה בשנה
 ויהיה נתן חכמה
 לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלום
 בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית
 שניהם ויעל המלך שלמה מס
 מכל ישראל ויהי הנס שלשים
 אלף איש וישלחם לבנונה עשרת
 אלפים בחדש חלפות חדש יהיו
 בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנות
 על המס ויהי לשלמה
 שבעים אלף נשא סבל ושמנים
 אלף חצב בהר לבד משרי הנעבים
 לשלמה אשר על המלאכה שלשת
 אלפים ושלש מאות הודים בעם
 העינים במלאכה ויעז המלך חסעו
 אבנים גדולות אבנים יקרות לסד הבית
 אבני נזית ויפסלו בני שלמה ובני
 חירום והגבלים ויכעו העינים והאננים
 לבנות הבית

ויהי בשמנים שנה וארבע
 מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ
 מצרים בשנה הרביעית בחדש זו
 הוא החדש השני למלך שלמה על
 ישראל ויבן הבית ליהוה והבית
 אשר בנה המלך שלמה ליהוה שש
 אמה ארפו ועשרים רחבו ושלשים
 אמה קומתו והאולם על פני היכל
 הבית עשרים אמה ארפו על פני
 רחב הבית עשר באמה רחבו על פני
 הבית ויעש לבית חלוצי שקפים אטומים
 ויבן על קיר הבית יעז סככיב את קירות
 הבית סככיב להיכל ולדביר ויעש עליו
 סככיב היעז והתחתנה חמש באמה
 רחבה והתיכנה שש באמה ורחבה
 והשלשית שבע באמה ורחבה כי
 מעריות נתן לבית סככיב חוצות לבית
 אחר בקירות הבית והבית בהבנתו
 אבן שלמה מסע נבנה ומקבור
 והעזון כל כלי ברזל לא נשמע בבית
 בהבנתו פתח העל והתיכנה אל
 כתף הבית הימנית ובלולים יעלו על
 התיכנה ומן התיכנה אל השלשים
 ויבן את הבית ויכלו
 ויספן את הבית נגבים וישרדו בארזים
 ויבן את העזעז על כל הבית חמש אמות
 קומתו ויאחז את הבית בעצי ארזים
 ויהי דבר יהוה אל שלמה
 לאמר הבית הזה אשר אתה בונה
 תלך בחקתי ואת משפטי תעשה
 ושמרת את כל מצותי ללכת פהם

וישלחם לבנונה עשרת אלפים ושלש מאות הודים בעם העינים במלאכה ויעז המלך חסעו אבנים גדולות אבנים יקרות לסד הבית אבני נזית ויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבלים ויכעו העינים והאננים לבנות הבית

והקמת את דברי אתך אשר דברתי
אל דוד אביך וישכנת בתוך בני ישראל
ולא אעזב את עמי ישראל
ויבן שלמה את הבית
ויבנהו ויבן את קירות הבית מבית
בצלעות ארזים מקרקע הבית עד
קירות הספן צפה עין מבית ויצף את
קרקע הבית בצלעות ברושים ויבן
את עשרים אמה מירכתי הבית בצלעות
ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו
מבית לדבור לקדש הקדשים וארבעים
באמה היה הבית הוא ההיכל לפני
וארואל הבית פנימה מקלעת פקעים
ופטורי צצים הכל ארז אין אבן נראה
ודבר בתוך הבית מפנימה הכן לתת
שם את ארון ברית יהוה ולפני הדבור
עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים
אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח
ארז ויצף שלמה את הבית מפנימה
זהב סגור ויעבד ברתיקות זהב לפני
הדבור ויצפהו זהב ואת כל הבית
צפה זהב עד תסכל הבית וכל המזבח
אשר לדבור צפה זהב ויעש דבור
שני כרבים עצי שמן עשר אמות
קומתו וחמש אמות כנף הכרוב
האחת וחמש אמות כנף הכרוב
השנית עשר אמות מקצות כנפיו
ועד קצות כנפיו ועשר באמה הטרונ
השני מדה אחת וקצב אחד לשני
הכרבים קומת הכרוב האחד עשר
באמה וכן הכרוב השני ויתן את

הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו
את כנפי הכרבים ותנע כנף האחד
בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר
השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת
כנף אל כנף ויצף את הכרובים זהב
ואת כל קירות הבית מסבכל עפתו
מקלעות כרובים ותמרת ופטורי
צצים מלפנים ולחצון ואת קרקע
הבית צפה זהב לפנימה ולחצון ואת
פתח הדבור עשה דלתות עצי שמן
האיל מוזוות חמש יתו ושת דלתות
עצי שמן וקלע עליהם מקלעות
כרבים ותמרת ופטורי צצים וצפה
זהב וירד על הכרבים ועל התמרות
את הזהב וכן עשה לפתח ההיכל
מוזוות עצי שמן מאת רבעית וישתי
דלתות עצי ברושים שני על עים
הדלת האחת גלילים ושני קלעים
הדלת השנית גלילים וקלע כרובים
ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב
מישר על המחקה ויבן את החצר
הפנימית שלשה טורי מיתוטור כרתת
ארזים בשנה הרבעית יסד בית יהוה
בירחו ובשנה האחת עשרה ברח
בול הוא החדש השמיני בלה הבית
לכל דבריו ולכל משפטו ויצנהו שבע שנים
ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה
ויכל את כל ביתו ויבן את ביתי ער הלבנון
מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו
ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי
עמודי ארזים וכרתות ארזים על העמודים

והקמת את דברי אתך אשר דברתי
אל דוד אביך וישכנת בתוך בני ישראל
ולא אעזב את עמי ישראל
ויבן שלמה את הבית
ויבנהו ויבן את קירות הבית מבית
בצלעות ארזים מקרקע הבית עד
קירות הספן צפה עין מבית ויצף את
קרקע הבית בצלעות ברושים ויבן
את עשרים אמה מירכתי הבית בצלעות
ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו
מבית לדבור לקדש הקדשים וארבעים
באמה היה הבית הוא ההיכל לפני
וארואל הבית פנימה מקלעת פקעים
ופטורי צצים הכל ארז אין אבן נראה
ודבר בתוך הבית מפנימה הכן לתת
שם את ארון ברית יהוה ולפני הדבור
עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים
אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח
ארז ויצף שלמה את הבית מפנימה
זהב סגור ויעבד ברתיקות זהב לפני
הדבור ויצפהו זהב ואת כל הבית
צפה זהב עד תסכל הבית וכל המזבח
אשר לדבור צפה זהב ויעש דבור
שני כרבים עצי שמן עשר אמות
קומתו וחמש אמות כנף הכרוב
האחת וחמש אמות כנף הכרוב
השנית עשר אמות מקצות כנפיו
ועד קצות כנפיו ועשר באמה הטרונ
השני מדה אחת וקצב אחד לשני
הכרבים קומת הכרוב האחד עשר
באמה וכן הכרוב השני ויתן את

בְּכָנֹךְ הַיָּרֵד יִצְקֶם הַמֶּלֶךְ בְּמַעֲבָרָה
הָאֲדָמָה בֵּין סֻטָּת וּבֵין עֲרֵתוֹ וַיַּעַרְךָ
שְׁלֹמֹה אֶת כָּל הַכֵּלִים מִדָּבָר מֵאֲדָמָה
לֹא נִחְקָר מִשְׁקַל הַעֲחָשֶׁת וַיַּעַשׂ
שְׁלֹמֹה אֶת כָּל הַכֵּלִים אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה
אֶת מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב וְאֶת הַשֹּׁלְחָן אֲשֶׁר
עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זֶה־בֵּי וְאֶת הַמְנֹרֹת
חֲמִשׁ מִיָּמִין וְחֲמִשׁ מִשְׁמָאל לִפְנֵי
הַדְּבִיר זֶה־סְעִיר וְהַפְּרָח וְהַעֲרֹךְ
וְהַמִּלְקָחִים זֶה־בֵּי וְהַסְּפֹת וְהַמְּזֻמָּרוֹת
וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַכְּפֹת וְהַמְּחֻתּוֹת זֶה־בֵּי
סְעִיר וְהַפְּתוֹת לְדֹלֶת הַבַּיִת הַפָּנִים
לְקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ לְדֹלֶת הַבַּיִת הָעֵלִי
זֶה־בֵּי וְהַשֹּׁלֵם כָּל הַמִּלְאָה
אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה
וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת קֹדֶשׁ יְדוּד אֲבִיו אֶת
הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב וְאֶת הַכֵּלִים נָתַן
בְּאֵצִוֹת בֵּית יְהוָה
אֲזִי קָהַל שְׁלֹמֹה אֶת זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל דְּאֵשׁ הַמַּשּׁוֹת נְשֵׂאֵי
הָאֲבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת אֲרוֹן בְּרִית
יְהוָה מִצִּירְדוֹד הָיָא צִיּוֹן וַיִּקְהֵלוּ
אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל
בִּרְחַ הָאֵיתָנִים בַּחֲנֹהוּא הַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי וַיָּבֵאוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת הָאֲרוֹן וַיַּעֲלוּ
אֶת אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת
כָּל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֵהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם
הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל
עַדְתִּי יִשְׂרָאֵל הַנֹּעְדִים עָלָיו אֲרָנוּ

לִפְנֵי הָאֲרוֹן מִזְבְּחִים צִאֲנוּ וּבָקְרָא אֲשֶׁר
לֹא יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מִרְבֵּי וַיְבִיאוּ הַכֹּהֲנִים
אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה אֶל מְקוֹמוֹ אֶל
דְּבִיר הַבַּיִת אֶל קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ אֶל
תַּחַת כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים כִּי הַכְּרוּבִים עָרְשִׁין
כְּנָפִים אֶל מְקוֹם הָאֲרוֹן וַיִּסְכּוּ הַכְּרוּבִים
עַל הָאֲרוֹן וַעֲלָה מִלְּמַעְלָהוּ וַיֵּאדְמוּ
הַכְּרוּבִים וַיִּרְאוּ אֵשׁ הַכְּרוּבִים מִן הַקֹּדֶשׁ
עַל פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יִרְאוּ הַחוּצָה וַיִּהְיוּ
יָשִׁים עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֵין בָּאֲרוֹן רִק שְׁעֵי
לַחַת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הֵעִי שֵׁם מִשְׁהָ
בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיְהִי בִצְאוֹת
הַכֹּהֲנִים מִן הַקֹּדֶשׁ וְהָעֵנָן מִלֹּא אֶת
בֵּית יְהוָה וְלֹא יָכֻלוּ הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד
לִשְׁרֵת מִפְּנֵי הָעֵנָן כִּי מִלֹּא כְבוֹד יְהוָה
אֶת בֵּית יְהוָה
אֲזִי אָמַר
שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר לִשְׁכֵן בְּעֶרְפְּלִי וּבְנֵי
בְנֵי בֵית זָבֹל לֶךְ מִכּוֹן לִשְׁבֹתָ עֲלֻמִּית
וַיִּסְבֶּה הַמֶּלֶךְ אֶת פָּנָיו וַיִּכְרֹךְ אֶת כָּל קָהֶל
יִשְׂרָאֵל וְכָל קָהֶל יִשְׂרָאֵל עָמְדוּ וַיֹּאמְרוּ
בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר זָכַר
בְּפִיו אֶת דָּוִד אָבִי וּבִידּוֹ מִלֹּא לֵאמֹר
מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת עַמִּי אֶת
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא בָחַרְתִּי
בְּעִיר מִכָּל שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל לְבָנוֹת בַּיִת
לְהִיוֹת שְׁמִי שָׁם וְאֶבְחַר בְּדָוִד לְהִיוֹת
עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַיְהִי עִם לִבִּי דָוִד
אָבִי לְבָנוֹת בַּיִת לִשְׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דָּוִד אָבִי עֵן
אֲשֶׁר הָיָה עִם לִבִּי לְבָנוֹת בַּיִת לִשְׁמִי

וַיִּסְכּוּ אֲלָיו אֵיךְ שָׁרָה אֲשֶׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאֵהֶל
וַיֵּרָא יְהוָה כְּמֹהֶל כְּעֹמֹד עֵן תִּבְרוּךְ מִנְּשִׁים
וַיֵּהָב כָּל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ וַיַּעֲלוּ אֶת הָאֲרוֹן

וְסִימָן

כָּל הַמְּכַבֵּר אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד
וְכָל הַמְּכַבֵּר אֶת מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ
וְעָלָה אֶת אֲרוֹן יְהוָה אֹהֶל מוֹעֵד וְחִבְדּוֹ

לא יקשה בענין כשלחך נפש בנפש עין בעין וקצתה את כפיה לא תחם עינך
מקח עינך וראה אף על זה פקחת עינך

וסי

ענין

לחם עינך כמחנות

הטובת כי היה עם לכבוד: רק אתה לא
תבנה הבית כי אסבך היצא מחלצך
הוא יבנה הבית לשמי: ויקם יהוה את
דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי
ואשב על כסא ישראל כאשר דבר
יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי
ישראל: ואשם שם מקום לארון אשר
שם ברית יהוה אשר ברית עם אבותינו
בהוציא אותם מארץ מצרים:

ויעמד שלמה לפני מזבח
יהוה נד כל קהל ישראל ויפריש נפיו
השמים ויאמר יהוה אלהי ישראל
אין כמורך אלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת שמו הברית והחסד
לעבדך ההלכים לפניך ככל לבם:
אשר שמרת לעבדך דוד אבי את
אשר דברת לו ותדבר בפניך וכידך
מלאת כיוס הזה: ועתה יהוה אלהי
ישראל שמו לעבדך דוד אבי את
אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך
איש מלפני ישב על כסא ישראל
רק אם ישמרו בעך את דרכם ללכת
לפני נאשר הלכת לפני: ועתה אלהי
ישראל יאמן נא דברך אשר דברת
לעבדך דוד אבי: כי האמנם ישב
אלהים על הארץ הנה השמים וישמי
השמים לא יכלכלך אף כי הבית הזה
אשר בנתי: ופנית אל תפלת עבדך
ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל
הרעה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל
לפניך היום: להיות עינך פתחת אל

הבית הזה לילה ויום אל המקום אשר
אמרת יהוה שמי שם לשמע אל
התפלה אשר תפלל עבדך אל
המקום הזה: וישמע אל תחנת
עבדך ועמד ישראל אשר תפללו
אל המקום הזה ואתה תשמע אל
מקום שבתך אלה שמים וישמע
וסלחת: את אשר יחטא איש לרעהו
ונשאתו אלה להאליהו ונא אלה לפני
מזבחך בבית הזה: ואתה תשמע
השמים ועשית וישפטת את עבדך
להרשיע ערשע לתת דרכו כראשו
ולהצדיק צדיק לתת לו כעדרקתו:
בהנף עמדך ישראל
לפני אויב אשר יחטאולך וישבו
אליך והודו את שמך והתפללו
והתחננו אליך בבית הזה: ואתה
תשמע השמים וסלחת לחטאת
עמך ישראל והשבתם אל האדמה
אשר נתת לאבותם:

בהעצר שמים ולא היה מטר כי
יחטאולך והתפללו אל המקום הזה
והודו את שמך ומחטאתם ישובו
כי תענם: ואתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עבדך ועמד ישראל
כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו
בה ונתתה מטר על ארצך אשר
נתתה לעמך לעולה: ויעב
כיהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון
ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר לו
איבו בארץ ישערו כל נגע כל מחלה:

וסימנין יאמן נא דברך דמלך ויהי בעלות הכנסה ונש
שרים ודפון חנם מדברך שחדי ויעז כל הקהל
והנה השמע יאחה השמע תוהוין דמלכס וחבריו דדבר חסדים

וידעת את אבנך כן ע"כ בפסוק וידעת כי שמך קדש והפירו הדברי הימים וידעת רשע כסל
 כל הנשים וזכרו נשים עריצים וידוע כל הנשים יראו עין שמש קדמה חס
 וידוע ד' נפול וסוף

כל תפלה כל תחנה אשר תהיה לכל
 האדם לכל עמך ישראל אשר ידעו
 איש נגע לבנו ופרש כפואל הבית
 הזה ואתה תשמע השמים מכון
 שבתך וסלחת עשית ונתת לאיש
 ככל דרכיו אשר תדע את לבנו כי
 אתה ידעת לבדך את לבכל בני
 האדם למען יראוך כל הימים אשר
 הם חיים על פני האדמה אשר נתת
 לאבותינו וגם אל הנכרי אשר לא
 מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה
 למען ישמך כי ישמעו את שמך
 הגדול ואת דרך החוקה ודריש
 הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה
 אתה תשמע השמים מכון שבתך
 ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי
 למען ידעו כל עמי הארץ את שמך
 ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת
 כי שמך נקרא על הבית הזה אשר
 בנית כי יצא עמך
 למלחמה על אינו בדרך אשרת שלום
 והתפללו אל יהוה דרך העיר אשר
 בחרת בה והבית אשר בנית לשמך
 וישמעת השמים את תפלתם ואת
 תחנתם ועשית משפטם כי יחטאו
 לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפך
 בסועתם לפני אויב ושבו שביהם
 אל ארץ האויב רחוקה או קרובה
 והשיבו אל לבם בארץ אשר נשבו
 שם וישבו והתחננו אליך בארץ
 שביהם לאמר חטאנו והענינו

רשענו וישבו אליך בכל לבבם וגם
 נפשם בארץ איביהם אשר ישבו
 אתם והתפללו אליך דרך ארצם
 אשר נתתה לאבותם העיר אשר
 בחרת והבית אשר בנית לשמך
 וישמעת השמים מכון שבתך את
 תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם
 וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל
 פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם
 לרחמים לפני שביהם ורחמם כי
 עמך ונחלתך הם אשר הוצאת
 מצרים מתוך כור הנרדף להיות
 עיניך פתחת אל תחנת עבדך ואל
 תחנת עמך ישראל לשמע אליהם
 בכל קראם אליך כי אתה הנבדל
 לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר
 דברת ביד משה עבדך בהוצאתך
 את אבותינו מצרים אדני יהוה
 ויהי בכללות שלמד
 להתפלל אל יהוה את כל התפלה
 והתחנה הזאת קם מלפני מזבח
 יהוה מברע על ברכיו וכפיו פרשות
 השמים ויעמד ויברך את כל קהל
 ישראל קול גדול לאמר ברוך יהוה
 אשר נתן מנוחה לעמו ישראל בכל
 אשר דבר לאנפך דבר אחד מכל
 דבריו הטוב אשר דבר ביד משה עבדך
 יהי יהוה אלהינו עמו כאשר היה
 עם אבותינו אל יעזבו ואל יטשנו
 להטות לבבנו אליו ולכת כל דומיו
 ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטי

ויהלך לכל העם לכל אשר תהיה לכל האדם יבן ויפירן סומך לכל
 קרב לכל קראו לכל אשר יקראו באמת לכל העם לכל אשר היה
 ויהי חס לא אפילו לך ויהי חס לא אפילו לך ויהי חס לא אפילו לך
 ויהי חס לא אפילו לך ויהי חס לא אפילו לך ויהי חס לא אפילו לך

וכי לאברהם אבינו וישמעאל
ותברך

וַיִּשְׁמַע יְהוָה כֶּן מִדִּין חֶק מִשּׁוֹר ..
וְאֵלֶּם אֲנִי .. שְׂמֵדִים יִכּוֹבֵם לֵב.

וסימנחן
מנחם יצחק ליעקב ולישראל

ישראל
עבדיך

וירא יהוה אל שלמה
 שנת כאשר נראה אליו בנגעון
 ויאמר יהוה אליו שמעתי את
 תפלתך ואת תחנונך אשר התחננתה
 לפני הקדשתי את הבית הזה אשר
 בנתה לשם שמי שם עד עולם
 והיו עיני ולבי שם כל הימים ואתה
 אסתרך לפני כאשר הלך דוד
 אביך בתם לבב ובישר לעשות
 ככל אשר צויתך חקי ומשפטי
 תשמר והקמתי את כסא ממלכתך
 על ישראל לעלם כאשר דברתי
 על דוד אביך לאמר לא יכרת לך
 איש מעל כסא ישראל אם ישוב
 תשבון אתם ובניכם מאחרי ולא
 תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי
 לפניכם והלכתם ועברתם אלהים
 אחרים והשתחוויתם להם והכרתי
 את ישראל מעל פני האדמה אשר
 נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי
 לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל
 למשל ולשננה בכל העמים והבית
 הזה יהיה עליון כל עבר עליו שם
 וישרקו אמרו על מה עשה יהוה
 ככה לארץ הזאת ולבית הזה
 ואמרו על אשר עזבו את יהוה
 אלהיהם אשר הוציא את אבותם
 מארץ מצרים ויחזקו באלהים
 אחרים וישתחוו להם ויעבדו על כן
 הביא יהוה עליהם את כל חרעיה הזאת

אשר עשה את אבותינו ויהיו דברי
אלה אשר התחננת לפני יהוה
קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה
לעשות משפט עבדו ומשפט עמו
ישראל דבר יום ביומו: למען דעת
כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים
אין עוד: והיה לבנכם שלם עם
יהוה אלהינו ללכת סחקיו ולשמר
מצותיו ביום הזה: והמלך וכל
ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה:
וזבח שלמה את זבח השלמים
אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים
אלף וצאן מאה ועשרים אלף
ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני
ישראל: ביום ההוא קדש המלך
את תוך החצר אשר לפני בית יהוה
כי עשה שם אתה עלה ואת המנחה
ואת חלבי השלמים כי מזבח העושה
אשר לפני יהוה קטן מהכיל את
העלה ואת המנחה ואת חלבי
השלמים: ויעש שלמה בעת ההוא
את החג וכל ישראל עמו קהל גדול
מלבו אחמת עד נחל מצרים לפני
יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת
ימים ארבעה עשר יום: ביום השמיני
שלח את העם ויברכו את המלך
וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב
על כל הטובה אשר עשה יהוה
לדוד עבדו ולישראל עמו: והיו
גבולות שלמה לבנות את בית יהוה
ואת בית המלך ואת כל חשק

לרבים אשר אין בהם כל מאוס.

וְהָיָה הַיָּמִים אֲשֶׁר יִקְדָּשׁוּ בִּי

...לפיכך, לפיכך, לפיכך.

יאת הבית יקציע מבית

חבית הגדולה.

וטובי לב   ז   וסמל

אלה הדברים
הם

ואת הבית אשר אמרת

ואת ערי יוסף ואת כל ערי המסכנות כבו ונתנו את ירושלים יאכל פסח הנע כיבדו את ירושלים
 עד כתיבתה לא תרחם את ירושלים יאת בעלת דרכי הימים

ויהי מקצה עשרים

שנה אשר בנה שלמה את שניהתם
 את בית יהוה ואת בית המלך היום
 מלך ער נשא את שלמה בני עי ארז
 ובעי כרשים וכוהב לכל חפצו אז
 יתן המלך שלמה לחירם עשרים
 עיר בארץ הגליל וינצא חירם מער
 לראות את הערים אשר נתן לו
 שלמה ולא ישרו בעינו ויאמר
 הערים האלה אשר נתת לי אחי
 ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה
 וישלח חירם למלך מאה
 ועשרים כנר זהב וזה דבר המסאשו
 העלה המלך שלמה לבנות את בית
 יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת
 חומת ירושלים ואת חצר ואת מעדו
 ואת עור פריעה מלך מצרים יצא
 וילכד את טור וישרפה באש ואת
 הכנעני הישב בעיר הרגו ויתנה שלחם
 לבתו אשת שלמה ויבן שלמה את
 גור ואת בית חרן תחתון ואת בעלת
 ואת תמר כמדבר בארץ ואת כל
 ערי המסכנות אשר היו לישלמה
 ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים
 ואת חישק שלמה אשר חישק לבנות
 בירושלים וכלבנון וכל ארץ ממשתלה
 כל העם הנותר מן האמרי החרתי
 והפרזי החוי והיבוסי אשר לא מבני
 ישראל המה בניהם אשר נרתו
 אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני
 ישראל להחרימם ויעלם שלמה

כנר
 כנר
 סכך

כנר
 כנר
 סכך

כנר
 כנר
 סכך

כנר

כנר

כנר

כנר

למס ענד עד היום הזה וזמני ישראל
 לאנתן שלמה ענד כיהם אנשי
 המלחמה ועבדיו וישריו וישריו
 וישרי רכבו ופרישיו

כנר
 כנר
 סכך

אלה ישרי הנצבים אשר על המלחמה
 לישלמה חמישים וחמישים מאות חזנים
 בעם היצנים במל אנה אך נתפרעה
 עלתה ניעיר דוד אל ביתה אשר בנה
 לה אז בנה את המלוא והעלה שלמה
 ישרי פצמים בשנה יצלות וישלמים
 על המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר
 אתו אשר לפני יהוה וישלם את הכת
 ואני עשה המלך שלמה בעציו ונע
 אשר את אלות על שפת ים סוף בארץ
 אדום וישלח חירם באני את עבדיו
 אנשי אניות ידעיים עם עבדי שלמה
 ויבאו אופירה ויקחו מיטם זהב ארבע
 מאות ועשרים ככר ויבאו אל המלך
 שלמה ומלכת שבע
 שמיעת את שמיע שלמה לשם יהוה
 ותבא לנסתו בחידות ותבא ירושלים
 בחיל ככר מאד גמלים נשאים בשמים
 וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל
 שלמה ותדבר אליו את כל אשר
 היה עם לבנה וינע לה שלמה את
 כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך
 אשר לא העיד לה ויתרא מלכת שבע
 את כל חכמת שלמה והבית אשר
 בנה וזמאכל שלחנו וזמנישכ עבדיו
 וזמניעמד משרתו ומלבישיהם וזמנישקן
 ויצלתו אשר יצלה בית יהוה ולאחיה

כנר

כנר

כנר

ובכל ארץ כנרים תשחת ויבכל ארץ כנרים תהיה לכם ויבכל ארץ אחותכם נאלה תהיה לכם ויבכל ארץ אחותכם נאלה תהיה לכם ויבכל ארץ אחותכם נאלה תהיה לכם

כנר
 כנר

ולבית טלך יהודה והיה לאב לזעב וירושלם
ולבית טלך יהודה והיה לאב לזעב וירושלם
ולבית טלך יהודה והיה לאב לזעב וירושלם

בה' עזרו רוח ותאמר אל המלך אמת
היה הדבר אשר שמיעתי בארצי על
דברך ועל חכמתך ולא האמנתי
לדברים עד אשר באתי ותראינה
עני והנה לאהנה לי החצי הוספת
חכמה וטוב אל השמועה אשר
שמיעתי אשרי אני שישך אשרי עניך
אלה העמדים לפניך תמיד השמיעים
את חכמתך יהי יהוה אליך ברוך
אשר חפץ בד לתת על כסא ישראל
באהבה יהוה את ישראל לעולם
וישימך למלך לעשות משפט וצדקה
ותתן למלך מאה ועשרים כנר זהב
ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא
באנשים ההוא עוד לרב אשר נתנה
מלכת שבא למלך שלמה וגם אני
חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא
מאופיר עצי אלמנס הרבה מאד ואבן
יקרה ויניח המלך את עצי האלמנס
מסע לבית יהוה ולבית המלך וכערות
ועבדים לשרים לא באבן עצי אלמנס
ולא עראה עד היום הזה והמלך שלמה
נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר
שאלה מלכד אשר נתן לה כיד המלך
שלמה ותתן ותלך לארצה היא ועבדיה
ויהי משקל הזהב אשר
בא לשלמה בשנה אחת שש מאות
ששים ושיש כנר זהב לכד מאנשי
חתרים ומסחר הרכלים וכל מלכי
הערב ופחות הארץ
ויניח המלך שלמה מאתים

ענה זהב שחוט שש מאות זהב
יעלה על הינה האחת וישליש
מאות מענים זהב שחוט שלישת
מענים זהב יעלה על המנן האחרת
ויתנס המלך בית יער הלבנון ויניח
המלך כסא שן גדול ויניח זהב
מופז שש מעלות לכסה וראשי ענני
לכסה מאחוריו וידת מזה ומזה אל
מקום השבת ושנים אריות עמדים
אצל הידות וישנים עשר אריות עמדים
שם על שש המעלות מזה ומזה לא
ענשה כן לכל ממלכות וכל כלי
משקה המלך שלמה זהב וכל כלי
בית יער הלבנון זהב כסגור אין כסף לא
נחשב כימי שלמה למאומה כי אני
הרשיש למלך בים עם אני חירם אחת
לשליש שנים תבא אני תרשיש שש שאת
זהב וכסף שנהבים וקפים ותכיים
ונדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ
לעשר ולחכמה וכל הארץ מבקשים
את פני שלמה לשמיע את חכמתו
אשר נתן אלהים בלבו והמה מבאים
איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב
ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים
דבר שנה בשנה
ויאסף שלמה הרכב ופרשים ויהי לו
אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר
אלף פרשים וינחם בערי הרכב ועם
המלך בירושלם ויתן המלך את
הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים
נתן כשקמים אשר בשפלה לרב

ו
י
כ

ב
כ
ה

ו
כ
כ

ו
כ
כ

ו
כ
כ

ו
כ
כ

ו
כ
כ

ויאמרו לו פרעה וצפחה השמן ויניחו חסד לנפשו וגם בדרך שהכחל
וזו הדבר אשר תעשה "אשר מל יחושע" אשר בעשו לנבקה "אשר אוים
יד באלף

ובימי
ובימי

חבר
זה הדבר

שלחני ואלך אל ארצי ויאמר לו
פרעה כיטה אתה חסר עמי והנך
מבקש ללכת אל ארצך ויאמר לא
כי שלחתי שלחני ויקס אלהים לו
שטן אתרזון בן אלדע אשר ברה
מאת הוד עזר סלך יצבה אדניו:
וקבץ עליו אנשים ויהי שר גדוד
בהגדוד אתם וילכו במשקווישנו
בהוימלכו במשקו ויהי שטן ה
לישראל כל ימי שלמה ואת הרעה
אשר הוד ויקץ בישראל וימלך על
ארם:

ורבעם בן נבט אפרתי מן העדרה
ושם אמו צרועה אשה אלמנה עט
לשלמה וירם יד במלך וזה הדבר
אשר הרים יד במלך שלמה בעה
את המלואסנ את פרץ עיר דוד
אביו וזה איש ירבעם גבור חיל וירא
שלמה את הנער כי עשה מלאכה
הוא ויפקד אותו לכל סבל בית יוסף:
ויהי בעת ההיא וירבעם
ינא מירושלם וימצא אתו אחיה
השילני הנביא בדרך והוא מתכסה
בשלמה החד שה ושניהם לבדם בשוה
ויתפשא אחיה בשלמה החד שה אשר
עליו ויקרעה שנים עשר קרעים:
ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים
כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני
קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי
לך את עשרה השבטים: והשבט
האחד יהיה לו למען עבדי דוד

ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי
בה מכל שבטי ישראל: ויען אשר
עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי
עדרנין לכמוש אלהי מואב ולמלכס
אלהי בני עמון ולא הלכו בדרכי ה
לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפט
ברוך אביו: ולא אקח את כל הממלכה
מיד בנישאי אשתנו כל ימי דניו
למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו
אשר ישמר מצותי וחקתי: ולקחתי
המלוכה מיד בנו ונתתי להך ארץ
עשרת השבטים: ולבנו אתן שבט
אחד למען היותנו לדוד עבדי כל
הימים לפני בירושלם העיר אשר
בחרתי לי לשום שמי שם: ואתך
אקח ומלכת בכל אשר תאזה נפשך
והיית סלך עלי ישראל: והיה אם
תשמע את כל אשר אצוך והלכת
בדרכי ועשית הישר בעיני לשמור
חקתי ומצותי כאשר עשה דוד
עבדי והייתי עמך ובנתי לך בית נאמן
כאשר בנתי לדוד ונתתי לך ארץ
ישראל: ואענה את זרע דוד למען
זאת אך לא כל הימים:

ויבקש שלמה להמית את ירבעם
ויקם ירבעם ויברח מצרים אל שישן
מלך מצרים ויהי במצרים עד מות
שלמה: ויהי דברי שלמה וכל אשר
עשה וחכמתו הלא הם כתבים על
ספר דברי שלמה: והימים אשר מן שלמה
בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה:

והם

והם

מנצח
חסד

והם

והם
בספר

והם

והם
בספר

והאיש וירבעם גבור חיל... ונמך לרב עשי מלאכה... ויניחו חסד לנפשו... וידו היה באטות...
לכל סבל בית יוסף... ויפקד עליהם... ויפקד פקידים... ויפקד המלך...
ויאמר אביסלך ופכל... וירד יהודה מאת אחיה... וירבעם ינא מירושלם

ובימי
ובימי
ובימי

עשה מלאכה...
ויפקד...
ויהי בעת ההיא

יב
חביר
לשו
רבים

ספן
תבא
וישב
יחזקעם
דבר
העו
ישכ

三
○
二
一

1
 2
 3
 4

1734.

מִיָּד

בהלל
שלמה
המלך

זיבא
זיבא

ידי
סל
ול
אחד
דעות
במזג

עד	יב	חס	יסיפ	עד כל ימי החיך	עד כי לך	סה	עד אט שם	עד פולטה ימים
עד אריב אתכם	לא תפדתי אחרי	עד הירש	יב אשר יבאו עליכם	עד ישבר זקנים	עד רד עם אל			
עד תעבדה	עד אושיבך	יב בעד	יפונתו	ביד יומם	ביד הישע	לנדה	סם	

ויהי דבר האלהים אל שמועה דמלך ואחיו בנ חיל וזו כמשר ישראל
וישלח יסא את ירבעם וישם את האחד בן ירבעם וירבעם יזבט אולם בן

דבר האלהים
בן
יבא
יבא
יבא

וימליכו אתו על כל ישראל לא היה
אחרי בית דוד וזלתי שבט יהודה לנו
ויבאו רחבעם ירושלם ויקהל את כל
בית יהודה ואת שבט בנימן מאה
ושמנים אלף בחור עשה מלחמה
להלחם עם בית ישראל להשיב את
המלוכה לרחבעם בן שלמה
ויהי דבר האלהים אל שמועה
איש האלהים לאמר אמר אל רחבעם
בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה
ובנימן ויתר העם לאמר כה אמר יהוה
לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם בני
ישראל שובו איש לביתו כי מארתי
נהיה הדבר הזה וישמעו את דבר
יהוה וישובו ללכת כדבר יהוה
ויבן ירבעם את שכם כהר
אפרים וישב בה ויצא מישם ויבן את
פגואל ויאמר ירבעם כלב עתה תשוב
הממלכה לבית דוד אם יעלה העם
הזה לעשות זבחים כבית יהודה כירושלם
ושב לבה העם הזה אל אדניהם אל
רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו אל
רחבעם מלך יהודה ויועץ המלך
ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם
לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך
ישראל אשר העלוך מארץ מצרים
וישם את האחד בבית אל ואת האחד
נתן בן ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו
העם לפני האחד עד דן ויעש את בית
במות ויעש כהנים מקצות העם אשר
לא היו מבני לוי ויעש ירבעם חג

סימן
למקור
דמלך

בן
חד
חסד

יבא
יבא
יבא

בחדש השמיני בחמשה עשר חס
לחדש כחצאשר ביהודה ויעל על
המזבח כן עשה בבית אל לזכר
לעגלים אשר עשה והעמיד בבית
אל את כהני הבמות אשר עשה
ויעל על המזבח אשר עשה בבית
אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני
בחדש אשר בדא מלכו ויעש חג לבני
ישראל ויעל על המזבח להקטיר
והנה איש אלהים בא מיהוזה
בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על
המזבח להקטיר ויקרא על המזבח
בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר
יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו
שמו וזכר עליך את כהני הבמות
המקטרים עליך ויעצמות אדם
ישרפו עליך ונתן ביום ההוא מופת
לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה
המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר
עליו ויהי כשם ע המלך את דבר
איש האלהים אשר קרא על המזבח
בבית אל וישלח ירבעם את ירומעל
המזבח לאמר תפשט הוותיבש ידו
אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה
אליו והמזבח נקרע וישפך הדשן
מן המזבח כמופת אשר נתן איש
האלהים בדבר יהוה ויועץ המלך ויאמר
אל איש האלהים חל נא את פני יהוה
אלהיך והתפלל בעדי ותשב יד
אלי ויחל איש האלהים את פני יהוה
ותשב יד המלך אליו ותהי ככראשנה

יבא
יבא

בן
חד

יבא
יבא

ועשה חקן את האחד הטאת את אשר נשיג ידו והלויים יכמכו נבוכדן
וירד לו השמים ויאמר גם לאנשי ייעל מושם פגואל בן
את פגואל ופגואל אבי נרד ופגואל

את האחד
פגואל
ואת פגואל פגואל
יבא
יבא
יבא

חם

וימיתוהו
זמרי
וימיתוהו במגדו -

ימלא ימלא... אשר לא ימלא... וכל עתה ימלא... כי שבעת ימים... ללבש את הבגדים... ימלא ימלא...

את נבלת אישה אלהים וינחלו אל
החמור וישיבה ויבא אל עיר הנביא
הזקן לספר ולקברו וינח את נבלתו
בקברו ויספדו עליו אחי ויהי אחרי
קברו אתו ויאמר אל בניו לאמר במות
וקברתם אתי בקבר אשר אישה אלהים
קבורה אצל עצמותיו הנחוא את עצמותי
ביתה יהיה הדבר אשר קרא נדבר
יהיה על המזבח אשר בבית אל ועל
כל בתי הבמות אשר בערי שמרון
אחר הדבר הזה לא ישב
ירבעם מדרבו הרעה וישב וייעץ
מקצות העם כהנא במות החפץ ימלא
את ידו ויהי כהנא במות ויהי בדבר הזה
לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד
מיעל פני האדמה
בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם ויאמו
ירבעם לאשתו קומי נא והשתעית ולא
ידע כי אתי אישה ירבעם והלכת שלה
הנה שם אחיה הנביא הוא דבר עלי
למלך על העם הזה וולקחת בידך
עשרה לחם ונקדים ובקבוק דבש
ובאת אליו הוא יגיד לך מה יהיה למען
ותעש כן אישה ירבעם ותקם ותלך
שלה ותבא בית אחיה ואחיהו לא
יכל לראות כי קמו עניו משיבו
ויהוה אמר אל אחיהו הנה
אשת ירבעם באה לדורש דבר מעמך
אל כנה כי חלה הוא כנה וכנה הדבר
אליה ויהי כנאה והיא מתנברה ויהי
בשמע אחיהו את קול רגליה בארץ

בפתחו ויאמר באי אישה ירבעם למה
זה את מתנברה ואנכי שלוח אליך
קשה לבי אמרי לירבעם מה אמר
יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימתן
מתוך העם ואתנך נגיד על עמי
ישראל ואקרע את הממלכה מבית
דוד ואתנה לך ולא היית כעבד דוד
אשר שמר מצותי ואשר הלך אחרי
בכל לבבו לעשות רק הישר בעיניו
ותרע לעשות מכל אשר היו לפניך
ותלך ותעשה לך אלהים אחרים
ומסכות להכעיסני ואתי השלכת
אחרי גוך לכן הנני מביא רעה אל
בית ירבעם והכרתי לירבעם משתן
בקיר עניו ויעוב כי ישראל וכערת
אחרי בית ירבעם כאשר יכיר העל
עד תמו והמת בשדה יאכלו יעוף
הכלבים והמת בשדה יאכלו יעוף
השמים כי יהוה דבר ואת קומי
לכי לביתך בבאה רגליך העיררה
ונת הילד ווספדו לו כל ישראל
וקברו אותו כי זה לבדו יבא לירבעם אל
קבר יען נמצא בדבר טוב אל יהוה
אלהי ישראל בבית ירבעם והקיים
יהוה לו מלך על ישראל אשר יכרת
את בית ירבעם זה היום ומה נס עתה
והכה יהוה את ישראל כאשר יגוד
הקנה במיסות שאת ישראל מעל
האדמה הטובה הזאת אשר נתן
לאבותיהם וזרם מעבר לנהר יען אשר
עשו את אשר הם מכעיסים אתי יהוה

ידעו... ממונה שמש... ולא למדו עדי... וממנה אונס... באו ימי תפילה... כל תפלה כל תפלה... למען ידעו... ויאמרו ידעו... ידעו... ידעו...

ש.ש.ש.

[illegible]

וַעֲבַד בֶּן דָּבִיעַ מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל
בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה
וַיִּמְלֹךְ עַל יִשְׂרָאֵל שְׁנַתִּים׃ וַיַּעַשׂ
הָרֵג בְּצִנֵּי יְהוָה וַיִּלֶּךְ טָרֹךְ אֲבִיו
וַבַּחֲטָאוֹתָיו אֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל׃
וַיָּקִשׁוּר עָלָיו בַּעֲשָׂא בֶן אַחִיהָ לְבֵית
יִשִּׁשְׁכָּר וַיַּכּוּהוּ בַּעֲשָׂא בְּגִפְתּוֹן אֲשֶׁר
לְפָלִשְׁתִּים וַעֲדָכֹכַל יִשְׂרָאֵל צָרִים
עַל גִּפְתּוֹן׃ וַיִּמָּתְהוּ בַּעֲשָׂא בִּשְׁנַת
שְׁלִישׁ לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ
תַּחֲתָיו׃ וַיְהִי כְּמָלְכוֹ הִפָּה אֶת כָּל בֵּית
דָּבִיעַ לֹא הִשְׁאִיר כָּל נִשְׁמָה לִידָבִיעַ
עַד הִשְׁמָדוֹ כְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר דָּבַר
בְּיַד עַבְדּוֹ אַחִיהָ הַשִּׁילֵנִי׃ עַל חֲטָאוֹת
דָּבִיעַ אֲשֶׁר חֲטָא וְאֲשֶׁר הִחֲטִיא
אֶת יִשְׂרָאֵל נִכְעַסוּ אֲשֶׁר הִכְעִיס
אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּתֹרֶ
דָּבָרִי נָדָב וְכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵם
מְתוּבִים עַל סֵפֶר דָּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכִּי
יִשְׂרָאֵל׃ וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אַסָּא
וּבֵין בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כֹּל
יָמֵיהֶם׃

ל
כך
היא
והיא
אחת
מן
אותיות
דג
סכ
לאותיות
הוא

וְעַתָּה
וּבְעֵת

וְכִי
כִּי

א
ב
ג

ז
בטע
בסמך

יבין את ישראל " יכל המאות
יכלו בני ישראל בכל המאות "

אך לא כדו מכל המאות.

מטאות ירבעם   ה'   ד'   בן נבט ..
ירבעם י"א סבו ..   ודניאל לא שמו ..

בשנת עשרים ושישה
לאסא מלך יהודה מלך אלה בן
בעשא על ישראל בטרצה שנים:
ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצות
הרכבו והוא בטרצה שנה ישפור
בית ארצא אשר על הבית בטרצה

וּבָא זְמַרְיָה וַיִּכְהוּ וַיִּמִּיתֵהוּ בִּשְׁנַת
עֶשְׂרִים וּשְׁבַע לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו וַיְהִי בְּמָלְכוֹ בִּשְׁנַת
יָלְכָא הִכָּה אֶת כָּל בֵּית בַּעֲשָׂא
לְאַהֲשָׁאִיר לוֹ מִשְׁתָּן בִּקְרִי וְנָאִלּוּ
וּרְיָה וַיִּשְׁמַד זְמַרְיָה אֶת כָּל בֵּית
בַּעֲשָׂא כִּדְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל
בַּעֲשָׂא כִּדְּבַר יְהוָה הַנְּבִיא אֶל כָּל
חֲטָאוֹת בַּעֲשָׂא וְחָטְאֵת אֱלֹהֵי בְנוֹ
אֲשֶׁר חָטְאוּ וְאֲשֶׁר חָטְאוּ אֶת
יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל כְּהַבְלִיָּהם וַיִּתֵּר דְּבַר אֱלֹהֵי
וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הִלּוּאָהֶם נְתוּבִים
עַל סֵפֶר דְּבַר הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וּשְׁבַע שָׁנָה
לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ זְמַרְיָה שְׁנַת
יָמָיו בְּתַרְצָה וְהָעֶסְרִים חֲנָם עַל צִבְתָּן
אֲשֶׁר לְפָלִשְׁתִּים וַיִּשְׁמַע הָעָם
הַחֲנָם לְאִמְרוֹ קִשְׁרֵי זְמַרְיָה וְגַם הִכָּה
אֶת הַמֶּלֶךְ וַיִּמְלְכוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אֶת
עֲמַרְיָה שֶׁרָצָא עַל יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם
הַהוּא בְּמַחְנֶה וַיַּעֲלֶה עֲמַרְיָה וְכָל
יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִצִּבְתָּן וַיַּעֲזְרוּ עִלְּ
תַרְצָה וַיְהִי כִּרְאוֹת זְמַרְיָה כִּי נִלְכְּהָ
הָעִיר וַיָּבֹא אֶל אֲרָמֹן בֵּית הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׂרֹף עָלָיו אֶת בֵּית מֶלֶךְ בָּאֵשׁ
וַיָּמָת עַל חֲטָאוֹתָיו אֲשֶׁר חָטָא
לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְלַכֹּת
בְּדֶרֶךְ יָדָבָעִם וּבְחֲטָאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
לְחָטִיִּא אֶת יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּר דְּבַר
זְמַרְיָה וְקִשְׁרוּ אֲשֶׁר קִשְׁרָהּ הֵלֹאֶם

הם קמטו בלא מל - אל כל הטאות צמח - בכל דרך יבנה -
 ואבכר בן נר שר - ולעמשה המדו הלא עצמי - וימליכו מל ישראל -
 על חמאתיו דומדי - והרשע כי ישוב - כל הטאות אשר עשה -

וְכִי
וְכִי
וְכִי

三

בהכל.הם
שר עבא
חטא.תיו

לברך את העם ישראל - אז יחלק העם - לא נבדלו העם
את חלקת השדה - את עמדת מערים - את זהר שמרון

וכימי
וכימי

העם ישראל
ויקן ג' דט' סט'

כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל
ישראל לחצי חצי העם היה אחרי
תכני כוננת להמליכו והחצי אחרי
עמרי ויחזק העם אשר אחרי עמרי
את העם אשר אחרי תכני כן נע
וינת תכני וימלך עמרי
בשנת שלשים ואחת שנה
לאסא מלך יהודה מלך עמרי על
ישראל שנים עשרה שנה מתרעה
מלך שש שנים ויקן את זהר שמרון
מאת שמר בכפרים כסוף וכן את
זהר ויקרא את שם העיר אשר בנה
על שם שמר אדני זהר שמרון
ויעשה עמרי הרע בעני יהוה וירע
מפ אשר לפניו וילך בכל דרך ידוע
בזנב ונחטאתו אשר החטיא את
ישראל להכעיס את יהוה אלהי
ישראל כחבליהם ויתר דברי עמרי
ידי אשר עשה ונכודתו אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל וישב עמרי עם
אבתיו ויקבר בשמרון וימלך אחאב
בנותחתיו
עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים
ושמנה שנה לאסא מלך יהודה
וימלך אחאב בן עמרי על ישראל
בשמרון עשרים ושתים שנה ויעש
אחאב בן עמרי הרע בעני יהוה מפל
אשר לפניו ויהי הנקל לכתו נחטאות
ידוע בנכט ויקח אישה את איזבל

בת אתנצל מלך יזרעם וילך ויעט
את הנצל וישתחו לו ויקם מזבח
לבעל בית הנצל אשר בנה בשמרון
ויעש אחאב את האשרה ויוסף
אחאב לעשות להכעיס את יהוה
אלהי ישראל מפל מלכי ישראל
אשר היו לפניו כי מזו בנה חיא
בית האלי את יריחה באכירס בנרו
יסדה ובשניב צעירו הצניב דלתיה
טבר יהוה אשר דבר ביד יהוה
בן נון
ויאמר אליהו התשב מתו שבי גלע
אל אחאב חיה יהוה אלהי ישראל
אשר עמדת לפניו אם יהיה השנים
האלה טל ומטר כי אם לפי דברי
ויהי דבר יהוה אליו לאמר לך מזה
ופנית לך קדמה וגסתרת בנחל כרית
אשר על פני הירדן ויהיה מהנחל
תשתה ואתה ערבים צויתי לכלכלך
שם וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב
בנחל כרית אשר על פני הירדן ויהי ערבים
מבאים לו לחם וכשר כנקר ולחם וכשר
בערב ומן הנחל ישתה ויהי מקץ ימים
ויבש הנחל כי לא היה גשם בארץ
ויהי דבר יהוה אליו לאמר יקום לך
צדפתה אשר לצידון וישבת שם חנה
צויתי שם אלמנה לכלכלך ויקם וילך
צדפתה ויבא אל פתח העיר ויהי שם
אישה אלמנה מקששת עניס וקרא אליה
ויאמר קחי נא לי מעט מים כבלי ואשתה

ל

כרע
ק

ח

י

ז

ח

ו

אשה

דכתיב

ובשגוב

ב
ב
ב

ובחטאתו

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

ט

בטע
בסר

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

ב
ב
ב

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

ויקן ככל דרך
שם
יהיה שם כנז הכבוד ואל
ג' וס' מנחה
עמרי
ויקרא אכרם ואת שם בנו
ובס' שם אנוני
יהושפט מלך
ויקרא אכרם ואת שם בנו
מה שכלו ומה שם בנו
ויקרא אכרם ואת שם בנו
ויקרא אכרם ואת שם בנו

והלך לקחת ויקרא אליה ויאמר
לקחינא לי פת לחם בידך: ותאמר
חי יהוה אלהיך אם יש לי כיעור
כי אם מלא כף קמח נט וניעט יטון
בעפחת והנני מקיששת שנים יענים
ובאתי ויעשיתיהו לי ולבני ואכלנהו
ומתנו: ויאמר אליה אליהו אל
תיראי באי עשי כדברך אך עשי
לימשם ענה קטנה בראשנה והנצת
ליולך ולבנך תעשי באחרונה: כינה
אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח
לא תמלה וצפחת השמן לא תחסר
עד יום תתן יהוה נשם על פני
האדמה: ותלך ותעשה כדבר
אליהו ותאכל הוא זה יא וביתר
ימים: כד הקמח לא בלתה וצפחת
השמן לא חסר כדבר יהוה אשר
דבר בד אליהו:
ויהי אחר הדברים האלה חלה
בן האשה בעלת הבית ויהי חליו
חזק מאד עד אשר לא נותרה בו
נשמה: ותאמר אל אליהו מה לי
ולך איש האלהים באת אלי להזנו
את עוני ולהמית את בני: ויאמר
אליה תני לי את בנך ויקחהו מחיקה
ויעלהו אלה העליה אשר הוא ישב
ישם וישכבהו על מטתו: ויקרא
אל יהוה ויאמר יהוה אלהי הגם
על האלמנה אשר אני מתגורר
עמה הרעות להמית את בנה:
ויתמדד על הילד שלש פעמים

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
תִּשָּׁכְנָא נַפְשִׁי הַלֵּל הוּא עַל קִרְבִּי
וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל אֱלֹהֵי וְתִשָּׁכְנָא
נַפְשִׁי הַלֵּל עַל קִרְבִּי וַיִּחַי וַיִּקַּח אֱלֹהִים
אֶת הַלֵּל וַיִּרְדּוּ מִן הָעֲלִיָּה הַבִּיתָה
וַיִּתְּנוּ לֵאמֹר וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי וַיִּחַי
בְּנֶךְ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵל אֱלֹהֵי עֵתָה
זֶה יָדִיעַתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים אַתָּה וְדַע
יְהוָה כִּפְדָּא אִמְתִּי
וַיְהִי יָמִים רַבִּים וַדְּבַר יְהוָה הָיָה
אֵל אֱלֹהֵי בִשְׁנֵה הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֹר
לֵךְ הָרָא אֶל אַחֲבָב וְאַתָּה מִטֹּר
עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וַיֵּלֶךְ אֱלֹהֵי לְהוֹרֹאוֹת
אֶל אַחֲבָב וְהָרַעַב חֹזֵק בְּשִׁמְרוֹן
וַיִּקְרָא אַחֲבָב אֶל יַעֲבֹד יְהוָה אֲשֶׁר עַל
הַבֵּית וַיַּעֲבֹד יְהוָה וַיִּרְא אֶת יְהוָה
מְאֹד וַיְהִי בְּהַכְרִית אֵיזֶבֶל אֶת נְבִיאֵי
יְהוָה וַיִּקַּח יַעֲבֹד יְהוָה מֵאָה נְבִיאִים
וַיַּחֲבִיא סַחֲמֵי שִׁים אִישׁ בְּמִעְרָה
וּבְלֹכֶם לֶחֶם וּמֵיִם וַיֹּאמֶר אַחֲבָב
אֶל יַעֲבֹד יְהוָה כִּי אֶרֶץ אֶלְכֵי מִיַּעַן
הַמֵּיִם וְאֶלְכֵי הַנְּחָלִים אוֹלֵי נְמִיעָה
חֲצִיר וְנַחֲשֵׁה סוֹס וּפֶרֶד וְלֹא נִכְרִית
מִהַבְּהֵמָה וַיַּחֲלֶקְוּ לָהֶם אֶת הָאֶרֶץ
לְעֶטְרָה אַחֲבָב הֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ אַחֵד
לְכֹדוֹ וַיַּעֲבֹד יְהוָה בְּדֶרֶךְ אַחֵד לְכֹדוֹ
וַיְהִי יַעֲבֹד יְהוָה בְּדֶרֶךְ וְהָיָה אֱלֹהֵי וַיִּקְרָאוּ
וַיִּכְרְחוּ וַיִּפְּלּוּ עַל פְּנֵי וַיֹּאמֶר הָאֲתֵרָה
זֶה אֲדֹנִי אֱלֹהֵי וַיֹּאמֶר לוֹ אֲנִי לֵךְ אֲמַר
לְאֲדֹנֶיךָ הֵנָּה אֱלֹהֵי וַיֹּאמֶר מִהַחֲטָאֵת
כִּי אַתָּה נָתַתָּ אֶת עַבְדְּךָ בֵּד אַחֲבָב

את גידעו... כרה מעם שאל... ירוח... ישאך על אשר... וישימו על היצנים... וישימו וישכילו... וישימו באלהים כסלם...

וישימו
וישימו

והיה
וישימו

להמיתני ה' יהוה אלהיך אם ייטני
וממלכה אשר לא ישלח אדני שם
לבקשך ואמרו אין זה שביע את
הממלכה ואתה ה' כי לא ימצאכה
ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך
הנה אליהו וה' אע"פ אלך מאתך
ורוח יהוה יישאך על אשר לא אדע
ובאתי להניד לאחאב ולא ימצאך
והרגני וענך ירא את יהוה מערי:
הלא הניד לאדני את אשר עשיתי
בהרג איזבל את נביא יהוה ואחאב
מנביא יהוה מאה איש חסידים
חמשים איש שבם ערה ואכל כלם לחם
ומים ועתה אתה אמר לך אמר
לאדניך הנה אליהו והרגני:

ויאמר אליהו ה' יהוה יצא את
אשר יצמדת לפעו כי היום אראה
אליו: וילך יצדיקו לקראת אחאב
ויע לו וילך אחאב לקראת אליהו:
וה' פראות אחאב את אליהו ויאמר
אחאב אליו האתה זה יצטר ישראל:
ויאמר לא יצטרתי את ישראל כי אם
אתה ובית אבך כי עונכם את מצות
יהוה ותלך אחרי הכעלים ויעתה
ישלח קבץ אלי את כל ישראל אלה
הכרמל ואת נביאי הכעל ארבע מאות
וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות
אכלי שלחן איזבל ויישלח אחאב
בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים
אלה הכרמל ויניח אלהו אל כל
העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על

שתי הסעפים אם יהוה האלהים לנו
אחריו ואם הכעל לנו אחריו ולא
ענו העם אתו דבר: ויאמר אליהו
אל העם אנני נותרתי נביא ליהוה
לכדי ונביאי הכעל ארבע מאות
וחמשים איש: ויתנו לנו שנים
פרים ויטחרו להם הפר האחד ויעתחו
וישימו על העצים ואיש לא ישימו
ואנני אצטת את הפר האחד ונתתי
על היצנים ואיש לא יאיש: וקראתם
בשם אלהיכם ואנני אקרא בשם יהוה
וה' יהוה האלהים אשר יצנה באש הוא
האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב
הדבר: ויאמר אליהו לנביאי הכעל
טחרו לכם הפר האחד ועשו ראשונה
כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם
ואיש לא תשימו: ויקחו את הפר אשר
נתן להם ויעשו ויקראו בשם הכעל
מהנקר ועד העזרים לאמר הכעל
יענו ואין קול ואין יצנה ויפסחו על
המזבח אשר עשה: ויהי בעהרים
ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו מקול
גדול כי אלהים הוא כי ישיחו כי ישיג
לו וכי דרך לו אולי יישן הוא ויקין:
ויקראו בקול גדול ויתגדדו כמי שפטם
בחרבות ובדממים עד שפך דם
עליהם: ויהי כי עבר העהרים
ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין
קול ואין יצנה ואין קשב: ויאמר
אלהו לכל העם נשואו אליו ונשואו העם
אליו וירפא את מזבח יהוה ההרים:

ויקראו בני יאוב... ויאמרו אנשי בית שמש... ויאמר דוד זה הוא... ועוד דברו עבדיו... אשר בחרת באברהם הוצאתו מאור כשדים...

וישימו
עני יעני
ויכרך עזרא

אלהים
לכח החרין
ויאמרו את כלם

ויקח אליהו שתי עשרה אנשים
במספר שבטי בני יעקב אשר היה
דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה
שמך ויבנה את האנשים מזבח
בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתם
זרע סביב למזבח ויערך את העצים
וינתח את הפר וישם על העצים:
ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויזקקו
על העלה ועל העצים ויאמר שנו
וישנו ויאמר שלשו וישלו וישלו
המים סביב למזבח וגם את התעלה
מלא מים ויהי בעלות המנחה ויש
אליהו הנביא ויאמר יהוה אל-
אברהם יצחק וישראל היום יודיע
כי אתה אלהים בישראל ואני עמד
ובדברך עשיתי את כל הדברים
האלה: ענני יהוה ענני וידעו העם
הזה כי אתה יהוה האלהים ואתה
הסבת את לבם אחרנית ותפל איש
יהוה ותאכל את העלה ואת העצים
ואת האנשים ואת הפר ואת המים
אשר בתעלה לחכה: וירא כל העם
ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא
האלהים יהוה הוא האלהים: ויאמר
אליהו להם תפשו את נביאי הכעל
איש אל ימלט מהם ויתפשו ויוודעו
אליהו אל נחל קישון וישחטם שם:
ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל
ושתה כי קול המון הגשם: ויעלה
אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה
אל ראש הכרמל ויגדור ארצה וישם

ויסמנה
ישיב אברהם יצחק וישראל
ישיב אברהם יצחק וישראל
ישיב אברהם יצחק וישראל
ישיב אברהם יצחק וישראל
ישיב אברהם יצחק וישראל

פניו בין ברכיו: ויאמר אל נערו עלה
נא הכט דרך ים ויעלו יבט ויאמר
אין מאומה ויאמר יטב שבע פעמים
ויהי בשביעית ויאמרהנה עב
קטנה ככף איש עלה מים ויאמר
עלה אמר אל אחאב אסרו ודולא
יעצרכה הגשם: ויהי עד פה ועד
פה והשמים התקדרו עבים ורוח
ויהי גשם גדול וירכב אחאב וילך
יורעאלה: ויד יהוה
היתה אל אליהו וישנס מתענו וירץ
לפני אחאב עד באכה יורעאלה:
ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר
עשה אליהו ואת כל אשר הדג את
כל הנביאים בחרב: ותשלח איזבל
מלאך אל אליהו לאמר כה יעשון
אלהים וכה יוספון כי כעת מחר
אשים את הנפשך כנפש אחד מהם:
וירא ויקסו וילך אל נפשו ויבא באר
שבע אשר ליהודה וינה את נערו
שם: והוא הלך במדבר דרך יום
ויבא וישב תחת רתם אחת וישאל
את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה
קח נפשי כי לא טוב אנכי מאכרתי:
וישכב וישן תחת רתם אחד והנה
זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכל
ויבט והנה מראשיתו ענת רצפים
ועפת מים ויאכל וישת וישכב
וישכב: וישב מלאך יהוה שנית
ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך
הדרך: ויקם ויאכל וישתה וילך

ישיב אברהם יצחק וישראל
ישיב אברהם יצחק וישראל
ישיב אברהם יצחק וישראל
ישיב אברהם יצחק וישראל
ישיב אברהם יצחק וישראל
ישיב אברהם יצחק וישראל

בנחה אכילה ההיא ארבעים יום
וארבעים לילה עד הרהר האל היסחובי
ויבא שם אל המערה וילן שם והנה
דבר יהוה אליו ויאמר לומה לך פה
אלהו ויאמר קנא קנאתי ליהוה
אלהי עבאות כי עובדיך בני
ישראל את מזבחתיך הרסו ואת
נביאיך הרגו בחרב ואותי אנכי לבדי
ויבקשו את נפשי לקחתה ויאמר
עמו עמדת בחר לפני יהוה והנה יהוה
עמו ורוח גדולה וחזק מפרק הרים
ומשפר סלעים לפני יהוה לא ברוח
יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש
יהוה ואחר הרעש אש לא באש
יהוה ואחר האש קול דממה דקה
ויהי כשמע אליהו וילטפנו באדרתו
ויצא ויעמד פתח המערה והנה
אליו קול ויאמר מה לך פה אלהו
ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי
עבאות כי עובדיך בני ישראל
את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך
הרגו בחרב ואותי אנכי לבדי ויבקשו
את נפשי לקחתה
ויאמר יהוה אליו לך שוב לדוכך
מזבח דמם שקובאתו משחת ארץ
חזאל למלך על ארם ואת יהוה בן
נמשי תמישח למלך על ישראל ואת
אלישע בן שפט מאכל מחולל
תמישח לנביא תחתך והיה הנמלט
מחרב חזאל ימית יהוה והנמלט
מחרב יהוה ימית אלישע והשאות

בישראל שבעת אלפים כל הנכנסים
אשר לא ברעו לבעל וכל הפה אשר
לא נשק לו וילך מישם וימצא את
אלישע בן שפט והוא חרש שנים
עשר צמדים לפניו והוא בשנים
העשר ויעברו אליו אליו וישלך
אדרתו אליו ויעזב את הבקר וירץ
אחרי אליו ויאמר אשקה נביא
לאבי ולאמי ולאכתי אחריו ויאמר
לו לך שוב כי מה עשית לך וישב
מאחוריו ויקח את צמד הבקר ויזכחו
ובכלי הנקד בשלם חבשו ויתן לעם
ויאכלו ויקסו וילך אחרי אליו
וישרתהו וכן הדר
מלך ארם קבץ את כל חילו ושלש
ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעז
ויער על שמרון וילחם בהו וישלח
מלאכים אל אחאב מלך ישראל
העירה ויאמר לופה אמר בן הדד
בספך וזהבך ליהוה ונשיך ובעד
הטובים ליהוה ויען מלך ישראל
ויאמר בדברך אדני המלך לך אני וכל
אשר לי וישטח המלאכים ויאמרו כה
אמר בן הדד לאמר כי שלחתי אליך
לאמר נספך וזהבך ונשיך ובעד
כיאס כעת מחור אשלח את עבדי אליך
וחפשו את ביתך ואת בתי עבדי ויהיה
מלך ישראל לך וקני הארץ ויאמר דעו
נאודא כי רעה זה מבקשני שלח אלי
לנשי ולבני ולכספי ולזהב ולאמנותי ממני

ה
ט
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

יב
ט
ז
ד
א

בטעם
מלגל וכו'

הם יב טו טז וספ' השריפים "כל הובך על בחון" אלף קריא העדה "אשאלה מכם שאלה" וספ' חסובים "ואט שכולה" בן אדם בתוך "מגל מלך" וחברו "ושפטו את העם" אשר כפר

וירד הנבול אל קצה
אל הנלילה

ולא יבאנה חיות פניה לקף ונלה
פניה הבלע ויטסו הנותרים

ויסוקו אל נלה
הנורן וישראל ולא אנכי יטקל

אלה שבעת ימים ויהי בימים השביעי
ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את
אדם נאמה אלף רגלי ביזם אחד וינסו
הנותרים אפקה אל העיר ותפלה חומה
על עשרים ושבעה אלף איש הנותרים
ובנהדד נס ויבא אל העיר חדר בחדר
ויאמרו אליו עבדיו הנהנא שמענו
כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד
הסנשימה נא יטקו כמתנענו וחבלים
בראשנו ונצא אל מלך ישראל אולי
יחיה את נפשך ויחננו יטקו כמתנענו
וחבלים בראשיהם ויבאו אל מלך
ישראל ויאמרו עבדך בנהדד אמר
תחננו נפש ויאמר העודנו חי אחי
הוא והאנשים עחשו וימהרו
ויחלטו הממנו ויאמרו אחיך בנהדד
ויאמרו באו קהנו ויצא אליו בנהדד
ויעלהו על המדככה ויאמר אליו
הערים אשר לקחאני מאת אנכיך
אשיב ודחצות תשים לך בדמי שק
באשר שם אני בשמרון ואני בנרית
אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו
ואיש אחד ממנה הנביאים
אמר אל רעהו בדבר יהוה הכני נא
וימאן האיש להביתו ויאמרו לו יען
אשר לא שמעת בקול יהוה הנך
הולך מאתי והנך האריה וילך מאצלו
וימצא הו האריה ויכחו וימצא איש
אחר ויאמר הכני נא ויכחו האיש
הכה ופצעו וילך הנביא ויעמד למלך
על הדרך ויתחפש באפר על עינו

ויהי המלך עזר ויהוא יצק אל המלך
ויאמר עבדך יצא בקרב המלחמה
והנה איש סר ויבא אלי איש ואמר
ישמר אתה איש הזה אם הפקד יפקד
והיתה נפשך תחת נפשו או כבר כסף
תשקול ויהי עבדך עשה העה והנה
והוא אצנו ויאמר אליו מלך ישראל
כן משפטך אתה חרצת וימהרו ויסר
את האפר מעל עינו ויכר אתו מלך
ישראל כי מהנביאים הוא ויאמר
אליו כה אמר יהוה יען שלחת את
איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת
נפשו ועמך תחת עמו וילך מלך
ישראל על ביתו סרוועף ויבא
שמרנה ויהי אחר
הדברים האלה כנס היה לנכות היורע
אשר ביזר נאל אצל היכל אחאב מלך
שמרון וידבר אחאב אל נבות לאמר
תע לי את כרמך ויהי לי לנזק כי
הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו
כדם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה
לך כסף מחיר זה ויאמר נבות אל
אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את
נחלת אבותי לך ויבא אחאב אל
ביתו סר וזעף על הדבר אשר
דבר אליו נבות היזר נאל ויאמר
לא אתן לך את נחלת אבותי
ויישכב על מטתו ויסק את פניו
ולא אכל לחם ותבא אליו איזבל
אשתו ותדבר אליו מה זה
רוחך סרה ואינך אכל לחם

הצות ב חס ו קדש ויסב
יבא ויסב ויסב ויסב
דעמן ויהי צא מבגל
והצות תשים לך בדמי שק ויבאו קרית הצות וכל ידניה רכוש
קס שופע ומשלים כל המלאכה ויבא את קרית אביו ויהי המלך יצק
ובענה השבעת שלח יהודע ויבא מלך אשר ויבא את כל הכתוב ויתר דברי יחזקיהו

וידבר אליה כי אדבר אל נבות היזרעאלי
 ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או
 אם חפץ אתה אתה לך כרם תחתיו
 ויאמר לא אתן לך את כרמי ותאמרו
 אליו איזבל אשתו אתה תצטלה מלפני
 על ישראל קום אכל לחם ויטבלך
 אני אתן לך את כרם נבות היזרעאלי
 ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם
 בחתמו ותשלחו ספרים אל הזקנים
 ואל החרים אשר בעירו הישבים
 את נבות: ותכתב בספרים לאמר
 קראו צום והשיבו את נבות כראש
 העם והושיבו שנים אנשים בני
 בליעל נעדרו ויעדהו לאמר כרבת
 אלהים ומלך והוציאהו וסקלהו
 וימתו ויעשו אנשי צור הזקנים
 והחרים אשר הישבים בעירו כאשר
 שלחה אליהם איזבל כאשר נתוב
 בספרים אשר שלחה אליהם: קראו
 צום והשיבו את נבות כראש העם:
 ויבאו שני האנשים בני בליעל וישט
 נעדרו ויעדהו אנשי הכלי יעל את נבות
 נד העם לאמר כרם נבות אלהים
 ומלך ויעצוהו מחוץ לעיר ויסקלהו
 באבנים וימתו וישלחו אל איזבל
 לאמר סקל נבות וימת: ויהי כשמע
 איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר
 איזבל אל אחאב קום רש את כרם
 נבות היזרעאלי אשר מאן לתת לך
 בכסף כי אין נבות חי כמת: ויהי
 כשמע אחאב כי מת נבות ויקם

שנה
 ב
 ח

ספרים
 ו

בעצ
 ב

ב
 ב

ו
 ו
 ב

ו
 ו

ו
 ו

אחאב לודת אל כרם נבות היזרעאלי
 לרשתו: ויהי דבר יהוה
 אל אליהו הנביא לאמר: קום ורד
 לקראת אחאב מלך ישראל אשר
 בשמרון הנה כרם נבות אשר ירד
 שם לרשתו: ודברת אליו לאמר
 הנה אמר יהוה הרע נחת וגם ירשת
 ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה
 במקום אשר לקחו הכלבים את דם
 נבות ילקו הכלבים את דמך גם אתה:
 ויאמר אחאב אל אליהו המצאתני
 איני ויאמר מצאתי יען התמכר
 לעשות הרע בעיני יהוה: הנני מבי
 אליך רעה ובערתי אחריד והכרתי
 לאחאב משתין בקד ועצור ועוב
 בישראל: ונתת את ביתך כבירת
 ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה
 אל הכעס אשר הכעסת ותחטא
 את ישראל: וגם לאיזבל דבר יהוה
 לאמר הכלבים יאכלו את איזבל
 בחל יזרעאל: המת לאחאב בעיר
 יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו
 עוף השמים: ורק לאהיה כאחאב אשר
 לעשות הרע בעיני יהוה אשר
 הסתה אתו איזבל אשתו: ויתעב
 מאד ללכת אחרי הגללים ככל אשר
 עשו האמרי אשר הוריש יהוה
 מפני בני ישראל: ויהי כשמע אחאב
 את הדברים האלה ויקרע בגדיו
 וישם שק על בשרו ויצום וישכב
 בשק וירד אל אט:

התעב
 ו

ו

ב

אשר מאן לתת לך בכסף כי אין נבות חי כמת: ויהי כשמע אחאב כי מת נבות ויקם
 ויבאו שני האנשים בני בליעל וישט נעדרו ויעדהו אנשי הכלי יעל את נבות
 נד העם לאמר כרם נבות אלהים ומלך ויעצוהו מחוץ לעיר ויסקלהו באבנים וימתו
 וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת: ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר
 איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות היזרעאלי אשר מאן לתת לך בכסף כי אין נבות חי כמת: ויהי
 כשמע אחאב כי מת נבות ויקם

ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי
לאמר הוראת כי נבנע אחאב מפני
יען כי נבנע מפני לא אבי הרעה
בימיו כימי בננו אבי הרעה על ביתו
וישבו שלש שנים אין מלחמה בין
ארם ובין ישראל
ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט
מלך יהודה אל מלך ישראל ויאמרו
מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי
לנו רמת גלעד ואנחנו מחשיים מקחת
אתה מיד מלך ארם ויאמר אליהו שפט
התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמרו
יהושפט אל מלך ישראל כמוני נמוך
נעמי נעמד כסוסי כסוסי ויאמר
יהושפט אל מלך ישראל דרש נא
כיום את דברי יהוה ויקבץ מלך ישראל
את הנביאים כארבע מאות איש
ויאמרו אלהם האלך על רמת גלעד
למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה
ויתן אדני ביד המלך ויאמר יהושפט
האין פה נביא ליהוה עוד ועדר שור
מאתו ויאמר מלך ישראל אל
יהושפט עוד איש אחד לדד שאת
יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא
עלי טוב כי אם דעמתי בן ימלה
ויאמר יהושפט אל מלך ישראל
כן ויקרא מלך ישראל אל סריס
אחד ויאמר מהרה נכיח בן ימלה
ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה
ישבים איש על כסאו מלכיים
בעדים בגין פתח שער שמרון וכל

הנביאים מתנבאים לפניהם ויעש
לו צדקיה בן כנענה קרני ברזל ויאמרו
כה אמר יהוה באלה תננה את ארם
עד כלותם וכל הנבאים נבאים בן
לאמר עלה רמת גלעד וזה צלח ונתן
יהוה ביד המלך והמלאך אשר הלך
לקרא מביהו דבר אליו לאמר הנה
נא דברי הנביאים פה אחד טוב אל
המלך יהי נא דברך כדבר אחד מהם
ודברת טוב ויאמר מביהו חי יהוה
כי את אשר יאמר יהוה אלי אתו אדוני
ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו
מביהו הלך אל רמת גלעד למלחמה
אם נחדל ויאמר אליו עלה וזה צלח
ונתן יהוה ביד המלך ויאמר אליו
המלך עד כמה פעמים אני משביע
אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם
יהוה ויאמר ראיתי את כל ישראל
נפצים אל ההרים כצאן אשר אין
להסדעה ויאמר יהוה לא אדנים
לאלה ישבו איש לביתו בשלום
ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
הלוא אמרתי אליך לא יתנבא עלי
טוב כי אם דע
לכן שמע דברי יהוה ראיתי את יהוה
ישב על כסאו וכל צבא השמים
עמד עליו מימינו ומשמאלו ויאמרו
יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל
ברמת גלעד ויאמר זה נכה וזה אמר
נכה ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה
ויאמרו אנפתנו ויאמר יהוה אליו נמה

חם
וחברי
ודברי
הימי

ב
וחברי
חם
שבע

ב
וחברי
דברי
כסא

ח
כסא

כסא
כסא
כסא

כסא
כסא
כסא

האלך וקראו לך
האלך וחכום בפלשותם
האלך כל חמת
ויקין שלמה
וישב הדבר כעני
ויקבץ מלך ישראל
הרעות אדני

חם
אדני
השמיע את מנחה ארם

וידבר מלאך יהוא אל
אל יהו רד אותי אל תירא מפניו ויקם
וירד אותו אל המלך וידבר אליו
אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים
לדריש בכעל וזכר אלהי עקרון המלך
אין אלהים בישראל לדריש בדברו
לכן המטה אשר עליה שם לאתרד
ממנה כי מות המות וימת כדבר יהוה
אשר דבר אליהו ויטלך יהורם תחתיו
בשנת שתים ליהורם בן יהושפט
מלך יהודה כלא היה לו בן ויתר
דברי אחויהו אשר עשה הלא
המה כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל ויהי
בהעלות יהוא את אלהו בסערה
השמים וילך אליהו ואלישע מן
הגלגל ויאמר אליהו אל אלישע
שבנאפה כי יהוה שלחני עד בית
אל ויאמר אלישע חי יהוה וחי
נפשך אם אעזבך וירדו בית אל
ויצאו בני הנביאים אשר בית אל
אל אלישע ויאמרו אליו הידעת
כי היום יהוה לקח את אדניך מעל
ראשך ויאמרו גם אנחנו ידענו החשו
ויאמרו לו אליהו אלישע שבנאפה
פה כי יהוה שלחני וירחו ויאמר חי
יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו
ירחו ויגשו בני הנביאים אשר
בירחו אל אלישע ויאמרו אליו
הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך
מעל ראשך ויאמרו גם אנחנו ידענו

החשו ויאמרו לו אליהו שבנאפה
כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי
יהוה וחי נפשך אם אעזבך וילכו
שניהם ונחמשים איש מבני הנביאים
הלכו ויצמדו מנגד מרחוק ושניהם
עמדו על הירדן ויקח אליהו את
אדרתו ויגלס ויכה את המים ויצעו
הנה והנה ויצמדו שניהם בחרבה
ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע
ישאל מה אעשה לך נטום אלקח
מענך ויאמר אלישע ויהי נא פי
שנים מרוחך אלי ויאמר הקשית
לשאל אם תראה אתי לקח מאתך
יהי לך כן ואם אין לא יהיה ויהי המה
הלכים הלך ודבר והנה רכב אש
וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל
אליהו בסערה השמים ואלישע
ראה והוא מצעק אביאני ורכב
ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד
ויחזק בכנריו ויקרעם לשנים קרועים
וירס את אדרת אלהו אשר נפלה
מעליו וישב ויצמד על שפופרת
הירדן ויקח את אדרת אליהו
אשר נפלה מעליו ויכה את המים
ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף
הוא ויכה את המים ויצעו הנה והנה
ויעברו אלישע ויראהו בני הנביאים
אשר בירחו מנגד ויאמרו נחה רוח
אליהו על אלישע ויבאו לקראתו
וישתחו לו ארצה ויאמרו אליו
הנה נא ישאל עבדך חמישים

בסערה כחו כ
לקח לקח ממך
את עץ יוסף הנב לקח
אם לקח יעקב אדרת יהוא לקח את חייבך ודבריהן מן אדם
ויהי כהעלותה ויגלס אליהו בסערה
אין לקח לו קלין וחד לקח בפשוט חכם

והשמש זרחה על שמש זרחה והצדקת זרחה וכל זרחה לכם יראשוני
בזאת ידעו כי את ה' יבאו אליהם את הצדק והחיים וכל זרחה על

ויאמר אליי שעה חיה וזה עבדותא שו
עמדת לפני כולי פני יהושפט
מלך יהודה אנני נשא אס אביטאליך
ואס אראך ועתה קחולי מנגן והיה
כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה ויאמר
כה אמר יהוה עשה הנחל הזה גנים
גבים כי כה אמר יהוה לא תראו רוח
ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא
מים וישתיהם אתם ומקנכם ובהמתכם
ונקל ואת בניי יהוה ונתן את מואב
בירכס והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר
מבחר וכל עין טוב תפלו וכל מעיני
מים תסתמו וכל החלקה הטובה תנאנו
באכנים ויהי כפקר פילות המנה הוהנה
מים נאים מדרך אדום ותמלא הארץ
את המים וכל מואב שמינו כי עליו
המלכים להלחם בם ויעצקו מכל
חנך חנה וזמירה ויעמדו על הגבול
וישכימו בפקר והשמש זרחה על
המים ויראו מואב מנגן את המים
אדמים נדם ויאמרו דס זה החרב
נחרבו המלכים ויכואו את רעהו
ועתה לשלל מואב ויבאו אל מחנה
ישראל ויקחו ישראל ויכו את
מואב וינסו מפניהם ויכו בה והכזת
את מואב והערים יהדסו וכל חלקה
טובה ישלכו איש אכנו ומלאוהו וכל
מעין מים יסתמו וכל עין טוב יפילו
עד השאיר אכנה בקיר חרשת ויסנו
הקלעים ויכזה וירא מלך מואב כי
חזק ממנו המלחמה ויקח אותו שבע

מאות איש שלף חרב להבקיע אל
מלך אדום ולא יכלו ויקח את בנו
הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלדו
עלה על החמה ויהי קצף גדול על
ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ
ואשה אחת מנשי בני
הנביאים צעקה אל אליי שעה לאמר
עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך
היה ירא את יהוה והנשאה בא לקחת
את שני ילדי לו לעבדים ויאמר אליה
אליי שעה אעשה לך הנדלי מה
יש למכרה ותאמר אין לשפחתך כל
נכית כי אם אסוד שמן ויאמר לבי
ישאלי לך כלים מן החוץ מאת כל
יטעני כלים רקים אל תמעטי
ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד בנך
ויצקת על כל הכלים האלה והמלא
תסיעי ותלך מאתו ותסגר הדלת
בעדה ובעד בנה הם מנשים אליה
והיא מייצקת ויהי כמלא את הכלים
ותאמר אל בנה הנשאה אלי עוד כלי
ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד
השמן ותבא ותעל לאיש האלהים
ויאמר לבי מכרי את השמן וישלמי
את נשיכי ואת בניי תחיי בעתה
ויהי היום ויעבר אליי שעה
אלי שונם ושם אשה גדולה ותחזק
בו לאכל לחם ויהי מדי עברו יסר
שמה לאכל לחם ותאמר אל אשה
הנה נא ידעת כי איש אלהים קדוש
הוא עבר עלינו תמיד מנשה נא עלית

מנצח

נשיך

חזק ה' ויסל הארץ כאו מצרימה יקן יסף את כל ידבר העלך חזק על יואב יסל מפנים מנחה הספועים אליה פנשים על מבחן להם מנאל קדש חס

ותבא ותפל על דגליו ותשתחו ארצה
ותשא את כנהותיה:
ואלישע שבה על גלגל והרעב בארץ
ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר
לנערו שפת הסיר העדולה ובשר
נזיד לבני הנביאים: ויגא אחד אל
השרה ללקט ארוות וימצאנן שדה
וילקט ממנו פקעת שדה מלא בעדו
ויבא ויפלה אל סיר הנזיד כי לא ידעו:
ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאלם
מהניד והמה צעקו ויאמרו מות
בסר איש האלהים ולא יכלו לאכל:
ויאמרו קחו קמח וישלך אל הסיר
ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר
רע בסיר: ואיש בא
מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים
לחם נכרים עשרים לחם שערים
ונדמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו:
ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה
איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה
אמר יהוה אכל והותר: ויתן לפניהם
ויאכלו ויתרו כדבר יהוה:
ונעמן שר צבא מלך ארם
היה איש גדול לפני אדניו ונשא
פנים כיבונתו יהוה תשועה לארם
והאיש היה גבור חיל מערע: וארם
יצא גודים וישבו מארץ ישראל
נערה קטנה ויהי לפני אשת נעמן:
ותאמר אל גברתה אחלי אדני לפני
הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו
מערעתו: ויבא ויעד לאדניו לאמר

כזאת וכזאת ברה הנערה אשר
מארץ ישראל: ויאמר מלך ארם
לך בא ואשלחה ספר אל מלך
ישראל וילך ויקח בידו עשר נערי
כסף וששת אלפים זהב ועשר
חליפות בעדים: ויבא הספר אל מלך
ישראל לאמר ועתה כבא הספר
הזה אליך הנה שלחתי אליך את
נעמן עבדי ואספתו מיער עתו ויהי
בקרא מלך ישראל את הספר ויקוע
בעדיו ויאמר האלהים אני להמית
ולחיות כזה שלח אלי לאסף
איש מערעתו כי אך דעו נא וראו
כי מתאנה הוא לי: ויהי כששמע
אלישע איש האלהים כי קרע מלך
ישראל את בעדיו וישלח אל המלך
לאמר למה קרעת בעדך יבא נא
אלי וידע כי ישנבא בישראל ויבא
נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח
הבית לאלישע: וישלח אליו אלישע
מלאך לאמר הלך ורחצת שבע
פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהרו:
ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמותי
אלי יצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה
אלהיו והנפ ירו אל המקום ואסף
המערע: הלא טוב אבנה ופרפר
נהרות דמשק מכל מימי ישראל
הלא ארחץ בהם וטהרתיו ופן וילך
בחמה: ויגשו עבדיו וידברו אליו
ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר
אליך חלוא תעשה ואף כי אמר

זה כתיב וי... ויספיקו... ויאמר אליהם... כל זה נספיק... כל זה נספיק... כל זה נספיק...

וישלח אישה אלהים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם אדם נחתי וישראל מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו אישה אלהים והזהירה ונשמר שם לא אחת ולא שתי ויספיק לנמלך אדם על הדבר הזה ויקרא אל עבדו ויאמר אליהם הלא תעידו לי מי מישלנו אל מלך ישראל ויאמר אחד מעבדיו לוא אדני המלך כי אל ישיע הנביא אשר בישראל יעד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר משכבך ויאמר לכו וראו איכה הוא ואשלח ואקחה ויעד לו לאמר הנה בדתך וישראל שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר וישפס משרת אישה אלהים לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה ויאמר אל תירא כירבים אשר אתנו מאשר אותם ויתפלל אלי ישיע ויאמר יהוה פקח נא את עיני ויראה ויפקח יהוה את עיני הנער ויראה והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביבת אלי ישיע וירדו אליו ויתפלל אלי ישיע אליהו ויאמר הן נא את הגוי הזה בפנורים ויכס בפנורים נדבר אלי ישיע ויאמר אליהם אלי ישיע לא זה הדרך ולא זה העיר לכו אחרי ואוליכה אתכם אל האיש אשר תבקשון וילך

אותם שמרונה ויהי ככאם שמרון ויאמר אלי ישיע יהוה פקח את עיני ויראה ויפקח יהוה את עיניהם ויראו והנה פתוך שמרון ויאמר מלך ישראל אל אלי ישיע כראיתו אותם האכה אכה אני ויאמר לא תכה האיש שבת בחרבך ונקשת אתה מכה ימים לחם ומים לפניכם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחו וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד נדודי אדם לבוא בארץ ישראל ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדוד מלך אדם את כל מחנהו ויעל וייער על שמרון ויהי רעב גדול בשמרון והגם ערים עליה יעד היות ראש חמור בשמנים פסח ורבע הקב חרי יונים בחמישה כסף ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך ויאמר אל יושיע יהוה מאין אוישיע המן הנרן או מן היקב ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תע את בנך ונאכלנו היום ואת בנך נאכל מחר ונכשל את בנך ונאכלהו ואמר אליה כיום האחר תע את בנך ונאכלנו ותחבא את בנה ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק על בשרו מבית

אויב יי וסימ... איכה ירדך אחד אלף... איכה אשאל לבדי... איכה אוכל לחמי ימים... איכה יעברו הנגים האלה... איכה נדע את הדבר... איכה נחיתה הדיעה הזאת... אהה ארע איכה נעשה... איכה תאמרו חסמים אנחנו... איכה היכה לזונה... ואמרת איכה ידע אל... איכה תרעה איכה יי בוי... איכה ישבה ביד... איכה יעב באנו... איכה יעם זהב... איכה נחשבו לנכלל האיש...

ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך
אחרי מחנה ארם לאמר לנו וראו
וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל
הדרך מלאה בערים וכלים איש
השליכו ארם בהחפזם וישבוהו מלא
ויגדו למלך: ויצא העם ויבאו את
מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל
וסאתים שיערים בשקל כדבר יהוה
והמלך הפקיד את השליש איש
נשען על ידו על השיער וירמסו
העם בשיער וימת נאשר דבר איש
האלהים אשר דבר נדדת המלך
אליו: ויהי כדבר איש האלהים אל
המלך לאמר סאתים שיערים בשקל
וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר
בשיער שמרון: וייען השליש את
איש האלהים ויאמר והנה יהודה
עשה ארבות בשמים היתה כדבר
הזה ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם
לאתאכל: ויהי לוכן וירמסו ארצו
העם בשיער וימתו:

ואלישע דבר אל האשה אשר
החיה את בנה לאמר קומי ולכי אתי
וביתך וגורי באשר תגורי כי קרא
יהוה לרעב וגם בא אל הארץ שבע
שנים ותקם האשה ותעש כדבר
איש האלהים ותלך היא וביתה
ותגור בארץ פלשתים שבע שנים
ויהי מקצה שבע שנים ותשב
האשה מארץ פלשתים ותגור
לעזק אל המלך אל ביתה ואל שדה

והמלך מדבר אל גחזי נער איש
האלהים לאמר ספרה נא לי את
כל העדלות אשר עשה אליי שני
ויהי הוא מספר למלך את אשר
החיה את המת והנה האשה אשר
החיה את בנה עיקת אל המלך
על ביתה ויעל שדה ויאמר גחזי
אדני המלך ואת האשה וזה בנה
אשר החיה אליי שני וישאל המלך
לאשה ותספר לו ויתן לה המלך
כרים אחד לאמר השיב את כל
אשר לה ואת כל תבואת השדה
מיום עזבה את הארץ ועד עתה
ויבא אליי שעד מישק
ובן הדד מלך ארם חלה ויעד לו
לאמר בא איש האלהים עד הנה
ויאמר המלך אל תוהא לקח ביד
מנחה ולך לקראת איש האלהים
ודרשת את יהוה מאתו לאמר
האחיה מחלי זה וילך רחזא
לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב
דמישק משא ארבעים גמל ויבא
ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד
מלך ארם שלחני אליך לאמר
האחיה מחלי זה ויאמר אלזא אליי
לך אמר לאחיה תחיה והראני יהוה
כמות ימות ויעמד את פניו וישם
עד בשויכך איש האלהים ויאמר
חזאל מדוע אדני בכה ויאמר כי
ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל
רעה מכעריהם תשלח באיש

ה' ז' מל' ז' חס' וסוף כ' למען יוד' עבדי' ולבנו אתן שבט אחד .. ולא אבה .. להשחית את יהודה .. וחב' ..
 כ' אכל ע' רשעים .. ע' רשעים הטואת כתר' חס' ..
 כ' לבס' ע' ואל' תדעו .. קצרו ל' חס'

ובחרוהם כהרבה תהרגו עליהם
 תדעו שהרתיכם תבקעו ויאמר
 חזה אל כימה עבדך הנלכב ייגשה
 הדבר הגדול הזה ויאמר אליישיע
 הראני יהוה אתך מלך על ארם וילך
 מאת אליישיע ויבא אל אדניו ויאמר
 לומה אמר לך אליישיע ויאמר אמר
 ליחיה תחיה ויהי ממחרת ויקחהמנו
 וישלל במים ויפריש על פניו וימת וימלך
 חזה אל תחתיו

ובשנת חמיש' ליורם בן אחאב מלך
 ישראל ויהו' שפט מלך יהודה מלך
 יהורם בן יהו' שפט מלך יהודה בן
 שלשים ושתים שנה היה כמלכו
 ושמנה שנה מלך בירושלם וילך
 בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית
 אחאב כי בת אחאב היתה לו לאשה
 ויעש הרע בעיני יהוה ולא אברה
 יהוה להשחית את יהודה למען דוד
 עבדו כאשר אמר לו לתת לונו לנבי
 מלחמים כימיו פשע אדום מתחת
 יד יהודה וימלכו עליהם מלך וויעט
 יורם צעירה וכל הרכב עמו ויהי הוא
 קם לילה ויכה את אדום הסכב אליו
 ואת שרי הרכבו וינס העם לאהליו
 ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד
 היום הזה אז תפשיע לבנה בעת ההיא
 ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא
 הם כתובים על ספר דברי הימים
 למלכי יהודה ווישכב יורם עם אבתיו
 ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך

אחזיהו בן תחתיו

בשנת שתים עשרה שנה ליורם
 בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו
 בן יהורם מלך יהודה בן עשרים ושתים
 שנה אחזיהו כמלכו ושנה אחת מלך
 בירושלם וישם אמו עתליהו בר
 עמרי מלך ישראל וילך בדרך בית
 אחאב ויעש הרע בעיני יהוה ככית
 אחאב כי חתן בית אחאב הוא וילך
 את יורם בן אחאב למלחמה עם
 חזה אל מלך ארם ברמת גלעד ויכו
 ארמים את יורם וישיב יורם המלך
 להתרפא ביזרעאל מן הנזקים אשר
 ינהו ארמים ברמה כהלחמו את
 חזה אל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם
 מלך יהודה ירד לראות את יורם בן
 אחאב ביזרעאל כי חלה הוא

ואליישיע הנביא קרא
 לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר
 מתעך וקח פך השמן הזה בידך
 ולך רמת גלעד ובאת שמה וראת
 שם יהוה בן יהו' שפט בן נמישי ובאת
 והקמתו מתוך אחיו והביאת אותו
 חדר בחדר ולקחת פך השמן
 ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר
 יהוה משחתך למלך אל ישראל
 ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה
 וילך הנער הנער הנביא רמיה
 גלעד ויבא והנה שרי החיל יושבים
 ויאמר דבר לי אליך הישר ויאמר
 יהוה אל מי מכלנו ויאמר אליך השו

וסימנחן .. חתן דמים ארנה .. יורה ממונו אז אמרה חתן דמים
 ויעש הרע בעיני יהוה .. כבית אחאב כי חתן .. ואל' חתן המלך ..
 יחיו תשום אל ראשו .. יצק השומן ל ראשו ..

יחיו תשום אל ראשו .. יצק השומן ל ראשו ..

אל יצא ויסל רב לכם סב את החר ויאמר המלך לדוד סב התיצב כח ויאמר יהוה מה לך ולשלום וחברו יסל ויסל רב לכם סב את החר ויאמר המלך לדוד סב התיצב כח ויאמר יהוה מה לך ולשלום וחברו

ויקם ויבא הכיתה ויצק השמן אל ראשו ויאמר לו כה אמר יהוה אלי ישראל משהתנד למלך אל עמיהו אל ישראל והכיתה את בית אחאב אדניך ונקמת דמי עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה מיד איזבל ואנך כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיד ויעצור ויעזוב ביישראל ונתת את בית אחאב בבית ידניס בן נטט וכבת בעשא בן אחיה ואת איזבל יאכלו הכלבים בחלק יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא המישג הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידיעתם את האיש ואת שיתו ויאמרו שקרה נא לנו ויאמרו וכן את אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משהתנד למלך אל ישראל וימהרו ויקחו איש בנדו וישימו תחתיו אל ערס המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא ויתקשר יהוא בן יהושפט בנ נמישי אל יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם וישיב יהוא מלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר יכו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יישנפישכם אלי יצא פליט מן העיר ללכת לגד ביזרעאל ויורם יהוא וילך יזרעאלה כי יורם שכב שמה ואחזיה מלך יהודה ירד לראות את

יורם והיצפה עמד על המעל לבזרעאל וירא את שפעת יהוא נבאו ויאמר שפעת אנראה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר פה אמר המלך השלום ויאמר יהואמה לך ולשלום סב אל אחרי ויעד הצפה לאמר בא המלאך עד הס ולא שב וישלח רכב סוס שני ויבא אליהם ואמר מה אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי ויעד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והמטה נמטה יהוא בנ נמישי כי בשגוען יעהו ויאמר יהורם אסור ויאסר רכבו ויבא יהורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימנעו בחלקת נבות היזרעאלי ויהי טראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוי איזבל אמך וכשפיה הרבים ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל אחיהו מרמה אחיהו יהוא מלא ידו בקשת ויד את יהורם בן זרעו ויבא החצי מלכו ויכר עברכו ויאמרו אל בדקר שלשה שא השלכו בחלקת שרה נבות היזרעאלי כיזרעאני ואתה את רכבים עמדים אחרי אחאב אכזו ויהוה נשא עליו את המישא הזה אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אם שגאם יהוה ושלמת לך בחלקה הזאת נאם יהוה

ולא שב	ויסמנהו	ולא שב כדרכו הלעה	בא המלאך ולא שב
ולא שב פרשעו	ויסמנהו	מה לך ולשלום וחברו	לסרבה המשרה ולשלום

ואתכם יהיו איש איש למטה
ועתה כבוא הספר אליכם בכו

ואתכם יהיו איש איש למטה
הטוב והישר

ועתה שא השלכו בחלקה נכר
יהוה ואחיה מלך יהודה ראה וינס
דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ואמר
גם אתו הנהו אל המרכבה נמיעלה
גור אשר את יכל עם וינס מעד ווימת
שם וירכבו אתו עבדיו ירושלמה
ויקברו אתו בקברת עם אבתיו כי עיר
דורו
ובשנת אחת עשרה
שנה ליורם בן אחאב מלך אחזיהו על
יהודה ויבא יהוא יורעאלה ואיזבל
שמעה ותישב בפוך עניה ותיטב את
ראשה ותשקף בעד החלון ויהוא בא
בשיער ותאמר השלום זמרי הדגאדנו
וישם פניו אל החלון ואמר מי אתי מי
וישקפו אליו שנים שלשה סריסים
ויאמר שמטהו וישמטהו ויז מדמה
אל הקיר ואל הסוסים וירמסנה ויבא
ויאכל וישת ויאמר פקדונא ארת
הארורה הזאת וקברוה כי בת מלך היא
ולטלקברה ולאמצאנה כי אם
העגלת והרגלים וכפות הידים וישש
ויעדלו ויאמר דבר יהוה הוא אשר
דבר עד עבדו אליהו השבי לאמר
בחלק יורעאל יאכלו הכלבים את
בשר איזבל והית נבלת איזבל טמן
על פני השדה בחלק יורעאל אשר
לא יאמרו זאת איזבל
ולאחאב שבעים בנים
בשמרון ויכתב יהוא ספרים וישלח
שמרון אל ישרי יורעאל הזקנים
ואל האמנים אחאב לאמר ויעתה

נבא הספר הזה אליכם ואתכם בני
אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר
מכער והנשק ווראתם הטוב והישר
מבני אדניכם ושמעתם על נסא אביו
והלחמו על בית אדניכם ויראו מאד
מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא
עמדו לפני ואיך נעמד אנהנו וישלח
אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים
והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך
אנהנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה
לא נמלך איש הטוב בעיניך עשה
ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם
לי אתם ולקלי אתם שמי עם קרחו
את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו
אלי כעת מהר יורעאלה ובני המלך
שבעים איש את גדלי העיר מעדלים
אותם ויהי כבא
הספר אליהם ויקחו את בני המלך
וישחטו שבעים איש וישמו את
ראשיהם כדודים וישלחו אליו
יורעאלה ויבא המלאך ויגדלו לאמו
הבאוראשי בני המלך ויאמר שימו את
שני עבדים פתחה שער עד הבקר ויהי
בבקר ויבאו ויעמדו ויאמרו אל כל העם
עדיקם אתם הנה אני קשרתי על אדני
ואהרגו ומה הכה את כל אלה ודיעאפט
כי לא יפל מדבר יהוה ארעה אשר דבר
יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר
דבר כי עבדו אליהו ויך יהוא את כל
הנשארים לבית אחאב כי יורעאל וכל עבדיו
ומידעיו וכהנו עד נבלתה שאירלו שרה

ואתכם יהיו איש איש למטה
ועתה כבוא הספר אליכם בכו
ואתכם יהיו איש איש למטה
הטוב והישר
ואתכם יהיו איש איש למטה
הטוב והישר
ואתכם יהיו איש איש למטה
הטוב והישר

ויקם ויבא וילך שמרון הוא מיר
עקד הרעים בדרך ויהוא מצא את
אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי
אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו
ועד לשלום בני המלך ובני הגזירה
ויאמר תפסוס חיים ויתפסוס חיים
וישחטום אל בור בית עקד ארבעים
ושנים איש ולא השאיר איש מהם
וילך משם וימצא את
יהונדב בן רכב לקראתו ויברכוהו ויאמר
אליו היש את לבבך ישר כאשר לבני
עם לבבך ויאמר יהונדב ייט וישתנה
את דרך ויתן ידו וייעלה אליו אל
המרכבה ויאמר לכה אתי וראה
בקנאתי ליהוה וירכבו אתו ברכם
ויבא שמרון ויד אתכל הנשארם
לאחאב בשמרון עד השמידו כונו
יהוה אשר דבר אל אליהו
ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר
אלהם אחאב עבד את הבעל מעט
יהוא יעבדנו הרבה וועתה כל נביאי
הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי
איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל
כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה
בעקסה למען האביד את עבדי הבעל
ויאמר יהוא קדישו עזרה לבעל ויקראו
וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל
עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר
לא בא ויבאו בית הבעל ומלא בית
הבעל פה לפה ויאמר לאיש ע
המלחמה הוצא לכוש לכל עבד

הבעל ויצא להם המלכוש ויבא
יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעל
ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו
פני שפה עמכם מעבדי יהוה כי אם
עבדי הבעל לדם ויבאו לעשות
זבחים ועזות ויהוא ישם לו כחין
שמנים איש ויאמר האיש אשר
ימלט מן האנשים אשר אני מביא
על ידיכם נפשו תחת נפשו ויהי
כמלתו לעשות העלה ויאמר יהוא
לרעים ולשלישים באו הכוס איש
אל יצא ויכוס לפי חרב וישלכו הרעים
והשלישים וילכו עד עיר בית הבעל
ויבאו את מצבות בית הבעל וישופו
ויתצו את כצמח הבעל ויתצו את בית הבעל
וישימחו וסחראות ערה וישמד יהוא
את הבעל מישראל ורקחט
ירכס בן נבט אשר החטיא את
ישראל לאסר יהוא מאחריהם
עגלי הזהב אשר בית אל ואשר בדן
ויאמר יהוה אל יהוה
יען אשר חטיית לעשות הישר בעיני
כל אשר בלבי עשית לבית אחאב
בני רכבים ייטב לך על כסא ישראל
ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה
אלהי ישראל בכל לבנו לאסר מעל
חטאת ירכס אשר החטיא את
ישראל בימים ההם החל יהוה לקצות
בישראל ויכס חזאל בכל גבול ישראל
מן הירדן מזרח השמש את כל ארץ
הגלעד הגרי והראובני והמנשי מער

יב
חס

א
חס

ט
במלך
במלך

מצאנו
פ

א
חס

א
חס

א
חס

א
חס

א
חס

אלהם יב חס ויקבץ מלך ישראל וישבו אליו לא זה הדרך וירא כל ישראל ויעין המלך ויעש וירכב אלהם אביהם אי זה הדרך ויכל אהזיהקום עלה לקראת ויבט מה משפט האיש אשר עלה וישלח רכב סוס ויקרא המלך ויקראו למלך

על המלך ה' ויס' ויך את ירכו אותו ויעמדו על המלך ויעמדו ואת יתד העם והקפתם על המלך ומלכית
ותרא את דבריו הימי ויאמר ממוקן לפע המלך ועל פה דמותי בלע יסימן והמלך יחברו כת שבע אל המלך ס

אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן
ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה
וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל וישכב
יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון
וימלך יהואחז בנו תחתיו והימים
אשר מלך יהוא על ישראל עשרים
ושמנה שנה בשמרון

ועתליהם אחזיהו וראתה כי מתבנה
ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה
ותקח יהוישבע בת המלך יורם אחות
אחזיהו את יואש בן אחזיה ותגנב
אתו מתוך בני המלך הממותים אתו
ואת מינקתו בחדר המטות ויסתרו
אתו מפני עתליהו ולא הומתו ויהי
אתה בית יהוא מתחבא שש שנים
ועתליה מלכת על הארץ

ובשנה השביעית שלח
יהוידיע ויקח את שרי המאיות לכרי
ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוא ויכח
להם ברית וישבע אתם בבית יהוא
וירא אתם את בן המלך וייצוס לאמר
זה הדבר אשר תעשו השלישית מכם
בא השנה וישמרו משמרת ביד
המלך והשלישית בשער סור
והשלישית בשער אחר הרצים
ושמרתם את משמרת הבית מפח
ושתה הידות בכם כל יציאת השנה
ושמרו את משמרת בית יהוא אל
המלך והקפתם על המלך סביב איש
וכלו בידו והבא אל השדרות יומת

והיו את המלך בצאתו ובבאו ויעשו
שרי המאות ככל אשר צוה יהוידיע
הכהן ויקחו איש את אנשיו באי
השנה עם יציאת השנה ויבאו אל
יהוידיע הכהן ויתן הכהן לשרי
המאות את החנית ואת השלטים
אשר למלך דוד אשר בבית יהוא
ויעמדו הרצים איש וכליו בידו מכתף
הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית
למזבח ולבית על המלך סביב ויציא
את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת
העדרות וימלכו אותו וימשיחו ויבוכו
ויאמרו יהי המלך

ותשמע עתליה את קול הרעץ
העם ותבא אל העם בית יהוא ותרא
והנה המלך עמד על העמוד כמישפט
והשרים והחיצרות אל המלך וכל העם
הארץ שמח ותקע כחצצרות ותקוע
עתליה את כנניה ותקרא קשר קשרו
ויצו יהוידיע הכהן את שרי המאות פקדי
החיל ויאמר אלהם הוציאו את האלמנות
לישדרות והבא אחריה המת בחדר בני אמו
הכהן אל תומת בית יהוא וישכמו לה ידים
ותבא דרך מבוא הסוסים בית המלך
ותומת שם ויכרת יהוידיע
את הכרית בין יהוא ובין המלך ובין העם
להיות לעם ליהוא ובין המלך ובין העם
ויבאו כל עם הארץ בית הכפל ויתעזו
את מזבחם ואת גלמיו שטרו היטב
ואת מתן כהן הכפל הרגו לפני המזבחות
וישם הכהן פקדות על בית יהוא

ויבא אתכם כיסוד הכרית ויבא את בן המלך ויתן עליו ויבא גזלים מסלע
ויבא יהושע מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה ויבא יהושע וכל עם המלחמה וכל עם
ויעשו את המלך וכל עם הארץ שמח ויבאו ידבריו ויבאים הסרסוסים והכהנים וכל עם הארץ וירמיהו

ויקח את שרי המאות ואת הכריות ואת
הרעים ואת כל עם הארץ וירדו את
המלך מבית יהודה ויבואו דרך שער
הרעים מבית המלך וישב על כסא
המלכים וישמח כל עם הארץ והיו
שקטה ואת עתליהו המיתו נחרב
בית מלך
שנים יהואש במלכו בשנת שבע
ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה
מלך בירושלם ושם אמו עכיה סבא
שבע ויש יהואש הישר בעיני יהוה
כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן
רק הנבמות לאסרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בנבמות ויאמר יהואש אל
הכהנים כל כסף הקדשים אשר יבא
בית יהוה כסף יבד איש כסף נפשות
יעבדו כל כסף אשר יעלה על לב
איש להביא בית יהוה יקחו להם
הכהנים איש מאת מערותם וחזקו
את כדק הבית לכל אשר ימצא שם
בדק ויהי בשנת עשרים
ושלש שנה למלך יהואש לאחזקו
הכהנים את כדק הבית ויקרא המלך
יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים
ויאמר אליהם מדוע אינכם מחזקים
את כדק הבית ויעתה אל תקחו כסף
מאת מכריכם כי לכדק הבית תתעו
ויאתו הכהנים לבלתי קחת כסף מאת
העם ולבלתי חזק את כדק הבית ויקח
יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר
בדלתו ויתן אתו אצל המזבח כימין

בבוא איש בית יהוה ונתנו שמרה
הכהנים שמרי הכסף את כל הכסף
המובא בית יהוה ויהי כדאותם כד
הכסף בארון ויעל ספר המלך והסון
הנרול ויערו וימנו את הכסף הנמצא
בית יהוה ונתנו את הכסף המתנן על
יד עשי המלאכה הפקדים בית יהוה
ויוצאוהו לחרישי העין ולבנים
העשים בית יהוה ולעדרים ולחצבי
האבן ולקטת עצים ואבני מחצלת חזק
את כדק בית יהוה ולכל אשר יצא על
הבית לחזקהו אך לא יעשה בית יהוה
ספות כסף מזמרות מזרקות חצצרות
כל מלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא
בית יהוה כי לעשי המלאכה יתנהו
וחזקו בו את בית יהוה ולא יחשבו את
האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם
לתת לעשי המלאכה כי נאמנה הם
יעשים כסף אישם וכסף חטאות לא
יבא בית יהוה לכהנים יהוה
אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על
נתוילכדה וישם חזאל פגיו לעלות על
ירושלם ויקח יהואש מלך יהודה
את כל הקדשים אשר הקדישו
יהושפט ויהורם ואחזיהו אבותיו מלכי
יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב
הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך
וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל
ירושלם ויתר דברי יואש וכל אשר
עשה הלוואהם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה ויקמו

ועשה עמדי הרע בענין
אלוהים בן אדם

ועשה עמדי הרע בענין
אלוהים בן אדם

עבדיו ויקשרו קשר ויכוא את יואש
בית מלא הדר סלא ויוזכר בן שמיעת
ויהוה בן שמר עבדיו הנהו וימרת
ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך
אמצייה בנו תחתיו:

בשנת עשרים ושלש שנה
ליואש בן אחזיהו מלך יהודה מלך
יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון
שבע עשרה שנה ויעשה הרע בענין
יהוה וילך אחר חטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל לא סר
ממנו ויחר אף יהוה בישראל ויתנם
ביד חזאל מלך ארם וכיד בן הדר בן
חזאל כל הימים ויחל יהואחז את פני
יהוה וישמיע אליו יהוה כיראה את
לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם:
ותן יהוה לישראל מושיע ויציגו
מתחת יד ארם וישבו בני ישראל
נאחלים כחמל שלשם אך לא
סרו מחטאות בית ירבעם אשר
החטי את ישראל כה הלך וגם
האשרה עמדה בשמרון כי לא
השאר ליהואחז עם כי אם חמשים
פרשים ועשרה רכבי עשרת אלפים
רגלי כי אבד מלך ארם וישמם נעפו
לדש ויתר דברי יהואחז וכל אשר
עשה ונבחרתו הלאהם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל:
וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברוהו
בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו:
בשנת שלשים ושבע

שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש
בן יהואחז על ישראל בשמרון שש
עשרה שנה ויעשה הרע בענין יהוה
לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל כה הלך:
ויתר דברי יואש וכל אשר עשה ונבחרתו
אשר נלחם עם אמצייה מלך יהודה
הלאהם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל וישכב יואש עם אבתיו
וירבעם ישב על כסאו ויקבר יואש
בשמרון עם מלכי ישראל:

ואלישע חלה את חליו אשר ימורת
בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויען
על פניו ויאמר אבי רנב ישראל
ופר שיו: ויאמר לו אלישע קח קשת
וחצים ויקח אליו קשת וחצים ויאמרו
למלך ישראל הרכב ירך על הקשת
וירכב ידו וישם אלישע ידיו על ידי
המלך: ויאמר פתח החלון קדמך
ופתח ויאמר אלישע נירה ויור ויאמר
חץ תשויעה ליהוה וחץ תשויעה בארם
והכית את ארם באפק עד כלה ויאמר
קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל
הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד ויקץ
עליו אישה אלהים ויאמר להנות חמש
אויש שלש פעמים אוהבית את ארם עד
כלה ויעתה שלש פעמים תכה את ארם:

וימת אלישע ויקברוהו ונדודי
מואב יבאו בארץ בא שנה:

פ

ויהי הם קברים איש וזה ראו את
 הגדוד וישליכו את האיש בקבר
 אלישע וילך וינצח איש בעצמות
 אלישע ויחיו ויקם על רגליו
 וחזאל מלך ארם לחץ את
 ישראל כל ימי יחזקאל ויחן יהור
 אתם וירחמם ויפן אלהם למען בריתו
 את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה
 השחיתם ולא השליכם מעל פניו
 עד עתה וימת חזאל מלך ארם ומלך
 בן הדרד בנו תחתיו וישיב יהואש בן
 יחזקאל ויקח את הערים מיד בן הדרד
 בן חזאל אשר לקח מיד יהוארזו
 אביו במלחמה שלש פעמים הפכו
 יואש וישיב את ערי ישראל
 בשנת שתים ליואש בן
 יחזקאל מלך ישראל מלך אמירה
 בן יואש מלך יהודה בן עשרים
 וחמש שנה היה במלכו ויעשרים
 ותשע שנה מלך בירושלם ושם
 אמו יהועדין מן דרושלם ויעש
 הישר בעיני יהורדק לא כדור אביו
 ככל אשר עשה יואש אביו עשה
 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים
 ומקטרים בממות ויהי כאשר חזקה
 הממלכה בירדן את עבדיו המכים
 את המלך אביו ואת בני המכים לא
 המית ככתוב בספר תורת משה
 אשר יצו יהורדק לאמר לא יומרו
 אבות על בנים ובנים לא יומתו על
 אבות כי אם איש כחטאו ימות

יהועדין

יהורדק

ויבן

יומת

הוא הכה את אדום בן המלח עשרת
 אלפים ותפס את הסלע במלחמה
 ויקרא את שמה יקתאל עד היום
 הזה
 אז שלח אמירה מלאכים אליהואש
 בן יחזקאל בן יהואש מלך ישראל
 לאמר לכה נראה פנים וישלח
 יהואש מלך ישראל אל אמירה
 מלך יהודה לאמר החוח אשר
 בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון
 לאמר תנה את כתד לבני לאשר
 ותעכר חית השדה אשר בלבנון
 ותרמס את החוח הכה הכית ארז
 אדום ונשאך לבך הכבד וישכנכתך
 ולמה תתערה מרעה ונפלתה אתה
 ויהודה עמך ולא שמע אמירה
 ויעל יהואש מלך ישראל ויהורדק
 פנים הוא ואמירה מלך יהודה בבית
 שמש אשר ליהודה ויענף יהודה
 לפני ישראל וינסו איש לאהלו
 ואת אמירה מלך יהודה בן יהואש
 בן אחזיהו תפס יהואש מלך ישראל
 בבית שמש ויבאו דרושלם ויפרץ
 בחומת ירושלם כשער אפרים עד
 שער הפנה ארבע מאות אמה
 ולקח את כל הזהב והכסף ואת כל
 הכלים הנמצאים בית יהורדק
 ובאצרות בית המלך ואת בני
 התערבות וישב שמרונה ויתר
 דברי יהואש אשר עשה וגבורתו
 ואשר נלחם עם אמירה מלך

מלח

ט
 וס'

ע

ל

ויבא

ויבא

ט

ג וס'

ט

אחרי מות שבע בן אחיזן אחר מות יהואש בן יהואחז וכתבו בדברי המלך
מלך העליל אצל אלונ מרה כעט זה סדרד ומורה כ ראה את עט ישראל
אחרי מות שבע בן אחיזן אחר מות יהואש בן יהואחז וכתבו בדברי המלך
מלך העליל אצל אלונ מרה כעט זה סדרד ומורה כ ראה את עט ישראל

יהודה הלא הם כתבים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל וישכב יהואש
עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי
ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו
ויהי אמציה בן יואש מלך
יהודה אחרי מות יהואש בן יהואחז
מלך ישראל חמש עשרה שנה
ויתר דברי אמציה הלא הם כתבים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה
ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס
לכישתו וישלחו אחריו לכישתו ומיתו
שמו וישאאו אתו על הסוסים ויקבר
בירושלם עם אבתיו בעיר דוד ויקחו
מלעם יהודה את עוריה והוא בן שש
עשרה שנה וימלכו אתו תחת אביו
אמציה והוא בנה את אילת וישבה
ליהודה אחרי שכבה מלך עם אבתיו
בשנת חמשים עשרה שנה
לאמציה בן יואש מלך יהודה מלך
ירבעם בן יואש על ישראל בשמרון
ארבעים ואחת שנה ויניש הרע
בעני יהודה לאסר מכל חטאות ירבעם
בזעט אשר החטיא את ישראל והוא
חשיב את גבול ישראל מלכוא חמת
עד ים הערבה כתר יהוה אלהי ישראל
אשר דבר בד עבדו יונה בן אמתי
הנביא אשר מנע החפר כיראה יהוה
את עני ישראל מרה מאד ואפס עשו
ואפס עזבו ואין עזר לישראל ולא
דבר יהוה למחות את שם ברצון מ
ישראל מתחת השמים

ויושיעם בד ירבעם בן יואש ויתר
דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו
אשר נלחם ואשר חשיב את דמשק
ואת חמת ליהודה כישראל הלא הם
כתבים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל וישכב ירבעם עם אבתיו
עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו
תחתיו בשנת עשרים
ושבע שנה לירבעם מלך ישראל
מלך עזריה בן אמציה מלך יהודה
בן שש עשרה שנה היה כמלכו
וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם
ושם אמו יכליהו מירושלם ויניש
הישר בעני יהוה ככל אשר עשה
אמציה ואביו ורק הנמות לאסרו
עוד העם מזבחים ומקטרים נבמות
וינע יהוה את המלך ויהי מערעע
יום מותו וישכב בבית החפשי ויותם
בן המלך על הבית שפט את עם
הארץ ויתר דברי עזריה וכל אשר
עשה הלא הם כתבים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה וישכב עזריה
עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו
בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו
בשנת שלשים ושמנה שנה
לעזריה מלך יהודה מלך זכריה בן ירבעם
על ישראל בשמרון ששה חודשים ויניש
הרע בעני יהוה כאשר עשו אבתיו לא
סר מחטאות ירבעם בזעט אשר החטא
את ישראל ויקשר עליו שלם בן כיש
ויקחו קבל עם ומיתו וימלך תחתיו

ויהי יחיו מאבתם דוד סדרד ומורה וישיעם
קורין בעניו מלך ברגלי וישיעם מיד שונה
מרה מאבתם דוד סדרד ומורה וישיעם
קורין בעניו מלך ברגלי וישיעם מיד שונה

ה סלון כתר טעם יסוף בכל פשטתם כלא פתח ואת כל ההרואות כבלעות עליו ינון עליו ויכל נאליהם אטות
אתכם איננו תיכס כי לכראשונה שרם ההרואות ובספרך להרין הכי יסוף כהלך תעלה

ויתר דברי זכריה הנם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל:
הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוה
לאמר בני רביעים ישובוך על כסא
ישראל ויהיו כן:
שלום בי יבש מלך בשנת שלשים
ותשיע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך
יחזקיה בשמרון וייעל מעתה כונני
מתרעה ויבא שמרון ויך את שלום
בני יבש בשמרון וימיתו וימלך
תחתיו: ויתר דברי שלום וקישור
אשר קשר הנם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל:
אז יטה מעתה את תפסח ואת כל
אשר בה ואת גבוליה מתרעה כי לא
פתח ויך את כל ההרואות בקיע
בשנת שלשים ותשיע שנה
לעזריה מלך יהודה מלך מעתה בן
נדי על ישראל יעשר שנים בשמרון:
וייעש הרעביעני יהוה לאסור מיעל
חטאות ידבועם בנכט אשר החטיא
את ישראל כל ימיו: באפול מלך
אשור על הארץ ויתן מעתה לפול
אלף כפר בכסף לחיות ידיו אהו ז'
להחזיק הממלכה בידו: ויצא מעתה
את הכסף על ישראל על כל גבורי
החיל לתת למלך אשור חמישים
שקלים כסף לאיש אחד ויטב מלך
אשור ולא יצמד שם בארץ: ויתר
דברי מעתה וכל אשר יעשה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים

למלכי ישראל: ויטב מעתה עם
אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו:
בשנת חמישים שנה לעזריה
מלך יהודה מלך פקחיה בן מעתה
על ישראל בשמרון שנתים: וייעש
הרעביעני יהוה לאסור מחטאות
ידבועם בנכט אשר החטיא את
ישראל: ויקשר עליו פקח בן דמליהו
יטלישו ויבהו בשמרון בארמון בית
מלך את ארנב ואת האריה ויעמו
חמישים איש מנע גלעדים ומתהו
וימלך תחתיו: ויתר דברי פקחיה וכל
אשר יעשה הנם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל:
בשנת חמישים ושתים שנה
לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן
דמליהו על ישראל בשמרון עשרים
שנה: וייעש הרעביעני יהוה לאסור
מן חטאות ידבועם בנכט אשר
החטיא את ישראל: כימי פקח מלך
ישראל בא תולת פלאסר מלך
אשור ויקח את עיון ואת אכל בית
מינכה ואת ינוה ואת קדש ואת
חצור ואת העלעל ואת העלילה כל
ארץ נפתלי ויגלם אשוריהו ויקשר
קשר הושע בן אלה על פקח בן
דמליהו ויבהו וימיתו וימלך תחתיו
בשנת עשרים ליותם בן עזיה: ויתר
דברי פקח וכל אשר יעשה הנם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
ישראל:

בדקדק
שלישה
בנכט

מחל
לעזריה
בסוף
החזיק
הממלכה
בידו
ויצא
מעלה
את הכסף
על ישראל
על כל גבורי
החיל
לתת למלך
אשור
חמישים
שקלים
כסף
לאיש אחד
ויטב מלך
אשור
ולא יצמד
שם בארץ
ויתר
דברי מעתה
וכל אשר
יעשה הלא
הם כתובים
על ספר
דברי הימים

כל פסוק יסוף על וכלה כיוצא ויאתה אלמים ושרעו חיים או כצא אברה וכחשבה יצו את הדרך ואת כעו ויאתה לקח ויחזק את עגלון
ויאתה לבן ויתקם הנה אהיה לא טוב הדבר ויעתה זה תאמר דשמוט ויצא פתח את הכסף והסלך הפקידה ערות על אור על בן על בחור ויו
גבה לבק וימוריתם על כיה על למשחק ללך על יצו על שרש על בן על פואב וילא יעקו אלו אשר היה על ויאתה על הסדק ועל אמתך

ויאמר
למלך
המלך

לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו :
והתאנף יהוה מאד ביישראל ויסיתם
מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה
לכדו גם יהודה לא שמר את מצוות
יהוה אלהיהם וילכו בחקת ישראל
אשר עשו וימאס יהוה בכל זרע
ישראל ויענשם ויתנם ביד יששים עד
אשר השליכם מפניו : כי קרע ישראל
מעל בית דוד וימליכו את ירבעם בן
נבט וידא ירבעם את ישראל מאחרי
יהוה והחטיאם חטאה גדולה : וילכו
בני ישראל בכל חטאות ירבעם אשר
עשה לאסרו ממעה : עד אשר הסד
יהוה את ישראל מעל פניו כאשר
דבר ביד כל עבדיו הנביאים ויגל
ישראל מעל אדמתו אשרה עד
היום הזה :

וַיָּבֹא מֶלֶךְ אֲשׁוּר מִבָּבֶל וּמִכּוּתָהּ וּמִעֲנָה
וּמִחֲמַת וּסְפְרוּיָם וַיֵּשֶׁב בְּעִיר שִׁמְרוֹן
תַּחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ אֶת שִׁמְרוֹן
וַיֵּשְׁבוּ בְּעִירָהּ וַיְהִי בְּתַחֲלִית שְׁבַתָם שֶׁם
לֹא יָדְאוּ אֶת יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה כְּהֵם
אֶת הָאֲרִיֹּת וַיִּדְּוּ הָרָגִים בָּהֶם וַיֹּאמְרוּ
לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר לֵאמֹר הֲגַיִּים אֲשֶׁר
הִגְלִיתָ וַתֵּשֶׁב בְּעִיר שִׁמְרוֹן לֹא יָדְעוּ
אֶת מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח בָּם
אֶת הָאֲרִיֹּת וְהֵנָּה מִמֵּיתִים אוֹתָם
כֹּאֲשֶׁר אֵינֶם יֹדְעִים אֶת מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי
הָאָרֶץ וַיִּצְוּ מֶלֶךְ אֲשׁוּר לֵאמֹר הֲלִינוּ
שְׂמָה אֶחָד מֵהַכְּהֵנִים אֲשֶׁר הִגְלִיתָם
מִשָּׁם וַיֵּלְכוּ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם וַיִּלֹּם אֶת

משפט אלהי הארץ ויבא אחר
מחכהנים אשר הגלו משמר
וישב בבית אל ויהי מורה אתם איך
יראו את יהוה ויהיו עושים גוי
אלהיו וינחוב בבית הנמות אשר
עשו השמרנים גוי גוי בעריהם
אשר הם יושבים שם ואנשי ככל
עשו את סבות כנות ואנשי כות
עשו את ערנל ואנשי חמת עשו
את אשימא ויהיו עושים עשו נכרו
ואת תרתק והספרוים שופים את
בניהם כבאש לאדרמלך וענמלך
אלה ספרים ויהיו יראים את יהוה
ויעשו להם מקצתם כהני כמורת
ויהיו עושים להם בבית הנמות את
יהוה היו יראים ואת אלהיהם היו
עבדים כמי שפט הגוים אשר הגלו
אתם משם עד היום הזה הם עושים
כמי שפטים הראשנים אינם יראים
את יהוה ואינם עושים כחקתם
וכמי שפטם וכתורה וכמצוה אשר
צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו
ישראל ויכרת יהוה אתם ברית ויצום
לאמר לא תראו אלהים אחרים ולא
תשתחוו להם ולא תעבדו ולא תזכו
להם כי אם את יהוה אשר עלה אתכם
מארץ מצרים בכבוד גדול ובזרוע נטויה
אתו תראו ולא תשתחוו ולא תזכו ואת
החקים ואת המשפטים והתורה
והמצוה אשר כתב לכם תשמרון לעשות
כל הימים ולא תראו אלהים אחרים

ישראל חזק לנפשות .. בקרב .. נשבעו .. צמר ואקבצת .. דגל .. שיה העל .. 5
יודבר .. אל משה ואל הדרך ויצום ..
ויצום למחיה לא נדמו .. יסדת .. אתם עתה .. 6

זין
פוע

סגור

קדמו
ואת
לדיהם
תנו
ואת
ליליהם

ד
חם
בליז

١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢

הספר ויואח בן אסף המזכיר ויאמר
אלהם רבישקה אמרו נא אל חזקיהו
נה אמר המלך העזרלם אשור
מה הנטחון הזה אשר בטחת אמרת
אך דבר שפתים עצה ונבירה למלחמו
עתה על מי בטחת כי מודת בני עתה
הנה בטחת לך על משיענת הקנה
הרעיון הזה על מצרים אשר יסמך
איש עליו ובא בכפו ועקבה בן פריעה
מלך מצרים לכל הנטחים עליו וכי
תאמרו אלי אל יהוה אלהינו בטחנו
הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את
נמתו ואת מזבחיו ויאמר ליהודה
ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחו
ברושלם ויעתה התערב נא את אדני את
מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים
אם תוכל לתת לך רכבים עליהם ואין
תשיב את פני פחת אחד ענדי אדני
הקטנים ותבטח לך על מצרים לונב
ולפרישים יעתה המבל עדי יהוה עליתי
על המקום הזה להשחיתו יהוה אמר
אליי עלה על הארץ הזאת והשחיתה
ויאמר אליקים בן חלקיהו וישכנה
ויואח אל רבישקה דבר נא אל ענדיך
אומית כי שמיעם אנחנו ואל תדבר
עמנו יהודית כאזני העם אשר יעל
החמה ויאמר אלהם רבישקה היעל
אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את
הדברים האלה הלא על האנשים
הישיבים על החמה לאכל את חריונו
ולשתות את שיניהם עמכם

וַיַּעֲמֵד רַב־שָׁקָה וַיִּקְרָא בְּקוֹל עָדוֹל
יְהוּדִית וַיֹּדְבֵר וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ דְּבַר
הַמֶּלֶךְ הָעָדוֹל מֶלֶךְ אֲשׁוּר׃ כֹּה אָמַר
הַמֶּלֶךְ אֵלֵינוּ אֲלֵינוּ אֲלֵינוּ חֻזְקָהּ כִּי לֹא
יִזְכַּל לְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדֵינוּ וְאֵל יִכְטֹחַ
אֶתְכֶם חֻזְקָהּ אֵל יְהוָה לֹאמַר הִצֵּל
יִצְלָנוּ יְהוָה וְלֹא תִנָּתֵן אֶת חֻצֵּי הָאָרֶץ
בְּיַד מֶלֶךְ אֲשׁוּר וְאֵל תִּשְׁמָעֵנוּ אֶל חֻזְקָהּ
כִּי כֹה אָמַר מֶלֶךְ אֲשׁוּר עֲשׂוּ אֵתֵינוּ
וְנִצָּא אֵלֵינוּ וְנִצָּא אֵלֵינוּ שְׁנֵפֵנוּ וְאֵלֵינוּ
תִּאֲנֵנוּ וְשִׁתּוּ אֵלֵינוּ מִיָּדֵינוּ עַד כֹּה־נָא
וְלִקְחֵנוּ אֶתְכֶם אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן כֶּסֶם
אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אֶרֶץ לֶחֶם וְנִכְנָסִים
אֶרֶץ זֵית וְיֵצֶר וּדְבִשׁ וְחִי וְלֹא תִמָּתוּ
וְאֵל תִּשְׁמָעֵנוּ אֶל חֻזְקָהּ כִּי יִסִּית
אֶתְכֶם לֹאמַר יְהוָה יִצְלָנוּ הִצֵּל
הִצִּילוּ אֱלֹהֵי הַנְּעִים אֵלֵינוּ אֶת אֶרְצֵנוּ
מִיַּד מֶלֶךְ אֲשׁוּר׃ אֵיהֶ אֱלֹהֵי חֶמֶת
וְאַרְפָּד אֵיהֶ אֱלֹהֵי כִפְרוֹיִם הִנְעוּ עֵנָה
כִּי הִצִּילוּ אֶת־שִׁמְרוֹן מִיָּדֵינוּ מִיָּדֵינוּ
אֱלֹהֵי הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִצִּילוּ אֶת
אֲרָם מִיָּדֵינוּ כִּי יִצִּיל יְהוָה אֶת
יְרוּשָׁלַם מִיָּדֵינוּ וְהָחֵר יִשְׂרָאֵל עַסוּלָא
עֲנֵנוּ אֶתּוֹ דְּבַר כִּי מִיָּעוֹת הַמֶּלֶךְ הִיא
לֹאמַר לֹא תִעַנְהוּ וְיִכָּא אֱלֵינוּ
בְּחֻלְקָהּ אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת וְשִׁנְנָא
הַסֶּפֶר וְיִזָּאח בְּנֵי אֶסְתָּר הַמְּזֻכֵּר אֶל
חֻזְקָהּ קְרוּ עֲנֵנוּ כְּעֵדֵינוּ וְיִצִּיל אֶת
דְּבַר רַב־שָׁקָה׃
וְהִיא כִשְׁמֵעַ הַמֶּלֶךְ חֻזְקָהּ וַיִּקְרָא עַתָּה
בְּעֵדֵינוּ וְיִתְנֶם בְּשֶׁק וְיִכָּא בֵּית יְהוָה׃

[illegible]

וַיִּשְׁלַח אֶת אֱלִיקִים אֲשֶׁר עַל הַבֵּית
וַיִּשְׁנֵא הַסֶּפֶר וְאֶת זִקְנֵי הַכֹּהֲנִים מִתְנַסֵּם
בְּשָׁקִים אֶל יִשְׁעֵיהֶם וְהַנְּבִיא בֶן אֲמֹיִן
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר חֻזְקִיהוּ יוֹסֵעַ
וְתוֹכַחַהּ וְנֹאעַה הַיּוֹם הַזֶּה כִּי כְּאוֹנֵם
עַד מִשֶּׁם וְכַח אֵין לִלְדָה׃ אֲוִי יִשְׁמַע
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת כָּל דְּבָרֵי רַב־שָׁקָה
אֲשֶׁר שָׁלַח מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֲדַעֲנוּ לְחוּף
אֱלֹהִים חַי וְהוֹכִיחַ נְדָבָרִים אֲשֶׁר
יִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁאֵת תְּפִלָּה
בְּעַד הַשְּׂאֲרִית הַנִּשְׁעָאָה׃ וַיֵּבֹאוּ עֲנֵי
הַמֶּלֶךְ חֻזְקִיהוּ אֶל יִשְׁעֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר
לֵהֶם יִשְׁעֵיהֶם כֹּה תֹאמְרוּן אֶל אֲדַנֵּכֶם
כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵי הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר יִשְׁמַעְתָּ אֲשֶׁר נִדְּפוּ נַעֲרֵי מֶלֶךְ
אֲשׁוּר אֶת־יְהוָה עֵתָּה כִּי רוּחַ וַיִּשְׁמַע
יִשְׁמוּעֵהוּ שֶׁבַּ לְאָרְצוֹ וְהַפְּלִתוֹ נְחֹב
בְּאָרְצוֹ׃ וַיֵּשֶׁב רַב־שָׁקָה וַיִּסְעָ אֶת
מֶלֶךְ אֲשׁוּר נֶלְחָם עַל לִכְנֵה כִּי שָׁמַע
כִּי נִסַּע מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקֶּה
מִדְּכֹנֹשׁ לֵאמֹר הִנֵּה יֵצֵא לְחָלָם אֶתְךָ
וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל חֻזְקִיהוּ
לֵאמֹר׃ כֹּה תֹאמְרוּן אֶל חֻזְקִיהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה לֵאמֹר אֵלֵינוּ אֵלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ אֲשׁוּר
אֶתְּהָ נִשְׁחָב לֵאמֹר לֹא תִנָּתֵן יְרוּשָׁלַם
בְּיַד מֶלֶךְ אֲשׁוּר׃ הִנֵּה אֶתְּהָ שָׁמַעְתָּ
אֶת־אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי אֲשׁוּר לְכָל
הָאֲרָצוֹת לְהַחֲרִימָם וְאֶתְּהָ תִנְעֹל׃
הִנֵּה עִלּוּ אַתֶּם אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שָׁחֲתוּ
אֶכְתִּי אֶתְנוֹן וְאֶתְחָרְוֹן וְרָצָף וְבִנְיָ
עֲדָן אֲשֶׁר כָּתַל אֲשׁוּר׃ אֵין מֶלֶךְ חֲמַת

ומלך ארפר ומלך לעיר ספרוים הנע
ועה: ויקח חזקיהו את הספרים מיד
המלאכים ויקראם וייעל בית יהוה
ויפרישו חזקיהו לפני יהוה:
ויתפלל חזקיהו לפני יהוה
ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב
הכוכבים אתה הוא האלהים לבדך
לכל ממלכות הארץ אתה עשית
את השמים ואת הארץ: הטה יהוה
אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה
וישמע את דברי סנחריב אשר שלח
לחרף אלהים חי: אמנם יהוה החי
מלכי אשור את הנזים ואת ארצם:
ונתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים
המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן
ויאמרו: ועתה יהוה אלהינו הושיענו
נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ
כי אתה יהוה אלהים לבדך:
וישלח ישעיהו בן אמוץ
אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה
אלהי ישראל אשר התפללת אלי
אל סנחריב מלך אשור שם ערני:
זה הדבר אשר דבר יהוה עלינו כה
לך לעשה לך סתולת בת ציון אחר
ראשה ניעה בת ירושלם: את מי
חרפת וערפת ועל מי הרימות קול
ותשא מרום עיניך על קדוש ישראל
כיד מלאכיך חרפת אדני ותאמר
טננרכי אני עליתי מרום הרים
ירכתי לבנון ואכרתי קומת ארזיו
מבחר בר שיו ואכבאה מלון קצהו

אבות	ז' מ"א	י"ב	י"ב אהרן אל שר מ"ב	אשר המורחב
אבות	אשר שר מ"ב	י"ב	י"ב אהרן אל שר מ"ב	אשר המורחב
אבות	אשר שר מ"ב	י"ב	י"ב אהרן אל שר מ"ב	אשר המורחב
אבות	אשר שר מ"ב	י"ב	י"ב אהרן אל שר מ"ב	אשר המורחב

ויקרא ישעיה הנביא אל יהוה וישב
אתה צל במעלות אשר ירדה במעלות
אחו אחרנית עשר מעלות:

בעת ההיא שלח נואדך בלאון
בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל
חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו
וישמע עליהם חזקיהו ויראם אתם
בית נכחה את הכסף ואת הזהב ואת
הכישמים ואת שמן הטוב ואת כית
כליו ואת כל אשר נמצא באוצריו
לא היה דבר אשר לא הראה חזקיהו
בביתו וכל ממשלתו ויבא ישעיהו
הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו
מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו
אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה
באו מבבל ויאמר מה ראו בביתך
ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי
ראו לא היה דבר אשר לא הראתם
באצרתיו ויאמר ישעיהו אל חזקיהו
שמע דבר יהוה הנה ימים באים
ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו
אכתוך עד היסוד הזה בבלה לא יותר
דבר אמר יהוה ומנעך אשר יצאו
ממך אשר תוליד יקח והיו סריסים
בהיל מלך בבל ויאמר חזקיהו אל
ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת
ויאמר הלא אם שלום ואמת יהיה
בימי ויתר דברי חזקיהו וכל נבואתו
ואשר עשה את הכרנה וארץ
התעלה ויבא את המים העירה הלא
הם בתוכים על ספר דברי הימים

נכחו

7

7

יקחו

7

7

מל

בספר

למלך יהודה וישב חזקיהו עם
אבתיו ומלך מנשה בנו תחתיו
בן שנים עשרה שנה מנשה
במלכו וחמשים וחמשים שנה מלך
בירושלם וישם אמו חפצי ביה ויש
הרע בעיני יהוה כהן עבד הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני ישראל וישב
ויבן את הנביות אשר אבד חזקיהו
אביו ויקם מזבחות לבצל ויעש אשור
כאשר עשה אחאב מלך ישראל
וישתחו לכל גנא השמים ויעבד
אתם ובנה מזבחת בבית יהוה אשר
אמר יהוה בירושלם אישים את שמיו
ויבן מזבחות לכל גנא השמים כשת
חצרות בית יהוה והעביר את בנו נאש
ויזנו ונחש ועשה אוב וידע ענכסו פה
ליצנות הרע בעיני יהוה להכעיס
וישם את פסל האשרה אשר עשה
בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל
שלמה בנו בבית הזה וכירושלם אשר
בחרתי מכל שבטי ישראל אישים את
שמי לעולם ולא אסוף להציד רגל
ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותי
רק אם ישמרו לעשות ככל אשר
צויתם ולכל התורה אשר צוה אתם
עבדי משה ולא ישמיעו ויתעם מנשה
לעשות את הרע מן הגוים אשר
השמיד יהוה מפני בני ישראל
וידבר יהוה ביד עבדיו
הנביאים לאמר יען אשר עשה
מנשה מלך יהודה חתו עבד האלה

וסוף
כתו

וסוף
כתו

וסוף
כתו

וסוף
כתו

וסוף
כתו

וסוף
כתו

והמשנים והמש שנה... וכן מובחנת בבית... לא כן עבדי משה בכל צויו... עבדי משה דהכא

וסוף	ב	חמצי כה
וסוף	ב	מזבחות
וסוף	ב	עבדי משה

ועד היום הזה וסוף לכן היום אשר יבאו אבותיכם אשר שבת אותות ומופתיים
היום וסוף לכן היום אשר יבאו אבותיכם אשר שבת אותות ומופתיים
היום וסוף לכן היום אשר יבאו אבותיכם אשר שבת אותות ומופתיים

הרע מכל אשר עשו האמרי אשר
לפניו ויחטא גם את יהודה כעולו
לכן כהאמר יהוה אלהי ישראל
הנני מבא רעה על ירושלם ויהודה
אשר כל שמעיותי עלנה שתי אזני
ונטיתי על ירושלם את קו שמרו
ואת מי שקלת בית אחאב ומחית את
ירושלם כאשר ימחה את העלחל
מחה והפך על פניה ונטיתי את
שארית נחלתי ונתתים ביד איביהם
והיו לבז למשקה לכל איביהם יען
אשר עשו אתה רע בעיני יהוה מנעם
אתי מן היום אשר יצאו אבתם ממצרים
ועד היום הזה ונסלס נקי שפך מנשה
הופה מאד עד אשר מלא את ירושלם
פה לפה לנדר מחטאתו אשר החטיא
את יהודה לעשות הרע בעיני יהוה
ויתר דברי מנשה וכל אשר עשה
וחטאתו אשר חטא הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה
וישנב מנשה עם אבתיו ויקבר בנן
ביתו בנן עזא ומלך אמון בנו תחתיו
בזעשדים ושתים שנה
אמון במלכו ושתים שנים מלך
בירושלם וישם אמו משלמת בת
חרון מן יטבה ויעש הרע בעיני יהוה
כאשר עשה מנשה אביו וילך בכל
הדרך אשר הלך אביו ויעבד את
העלילים אשר עבד אביו וישתדלו
להם ויעזב את יהוה אלהי אבתיו
ולא הלך בדרך יהוה ויקשרו עבדיו

היום

היום
היום
היום

היום
היום
היום

היום

אמון עליו ומיתו את המלך בביתו
ויד עם הארץ את כל הקשרים על
המלך אמון ומלכו עם הארץ את
יאשיהו בנו תחתיו ויתר דברי אמון
אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה ויקבר
אתו בקברתו בנן עזא ומלך יאשיהו
בנו תחתיו
שנה יאשיהו במלכו וישלש ואחת
שנה מלך בירושלם וישם אמו ידיה
בת עזיה מבצקת ויעש ה' שרביע
יהוה וילך בכל דרך דוד אביו ולא סר
ימין ושמאל
ויהי בשמנה עשרה שנה למלך
יאשיהו שלח המלך את ישפן בן
אצליהו בן משלם הספר בית יהודה
לאמר עליה אל חלקיהו הכהן הגדול
ויתם את הפסח המובא בית יהודה
אשר אספו שמרי הפסח מאת העם
ויתנה על יד עזי המלאכה המקדש בבית
יהוה ויתנו אותו לעשייה מלאכה אשר
יהוה לחזק ידך הבית לחרושים ולבנות
ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצבת לחזק
את הבית ואך לא יחשב אתם הפסח הנע
על ידם כי נאמונה הם עשים ויאמרו חלקיהו
הכהן הגדול על ישפן הספר ספר התורה
מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר
אל ישפן ויקרא חזק וישפן הספר אל
המלך וישב את המלך וברו ואמר התנו
עבדיך את הפסח הנמצא בבית ויתעו
על יד עזי המלאכה המקדש בבית יהוה

היום

היום

היום

היום

היום

את כל העם יד עם הארץ את כל הקשרים
יאמר כמובן לך ילא אם על המלך יבוא כלל
אותו בקברתו בנן עזא

על המלך ויחטא גם את יהודה כעולו
לכן כהאמר יהוה אלהי ישראל
הנני מבא רעה על ירושלם ויהודה
אשר כל שמעיותי עלנה שתי אזני
ונטיתי על ירושלם את קו שמרו
ואת מי שקלת בית אחאב ומחית את
ירושלם כאשר ימחה את העלחל
מחה והפך על פניה ונטיתי את
שארית נחלתי ונתתים ביד איביהם
והיו לבז למשקה לכל איביהם יען
אשר עשו אתה רע בעיני יהוה מנעם
אתי מן היום אשר יצאו אבתם ממצרים
ועד היום הזה ונסלס נקי שפך מנשה
הופה מאד עד אשר מלא את ירושלם
פה לפה לנדר מחטאתו אשר החטיא
את יהודה לעשות הרע בעיני יהוה
ויתר דברי מנשה וכל אשר עשה
וחטאתו אשר חטא הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה
וישנב מנשה עם אבתיו ויקבר בנן
ביתו בנן עזא ומלך אמון בנו תחתיו
בזעשדים ושתים שנה
אמון במלכו ושתים שנים מלך
בירושלם וישם אמו משלמת בת
חרון מן יטבה ויעש הרע בעיני יהוה
כאשר עשה מנשה אביו וילך בכל
הדרך אשר הלך אביו ויעבד את
העלילים אשר עבד אביו וישתדלו
להם ויעזב את יהוה אלהי אבתיו
ולא הלך בדרך יהוה ויקשרו עבדיו

וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי
 וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי
 וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי
 וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי

ויער שפן הספר למלך לאמר ספר
 נתן לי חלקיה הפהן ויקראו שפן
 לפני המלך ויהי כשמי' המלך את
 דברי ספר התורה ויקרע את בגדיו
 ויצו המלך את חלקיה הפהן ואת
 אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מיכה
 ואת שפן הספר ואת עשיה עבד
 המלך לאמר לכו דרשו את יהוה בעד
 ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי
 הספר הנמצא הזה בעדולה חמת
 יהוה אשר היא נצתה בנו על אשר
 לא שמיעו אמתנו על דברי הספר
 הזה לעשות ככל הכתוב עלינו וילך
 חלקיה הפהן ואחיקם ועכבור ושפן
 ועשיה אל חלדה הנביאה אשר
 שלם בן תקוה בן חרחם שמר
 הכעדים והיא יושבת בירושלם
 כמי שנה וידברו אליה ותאמר אליהם
 כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו
 לאיש אשר שלח אתכם אלי כה
 אמר יהוה הנני מבא רעה אל
 המקום הזה ועל ישיבני את כל דברי
 הספר אשר קרא מלך יהודה וחתת
 אשר עובדו ויקטרו לאלהים
 אחרים למען הכעסנו בכל מעשה
 ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה
 ולא תכבה ואל מלך יהודה השלח
 אתכם לדרש את יהוה כה תאמרו
 אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל
 הדברים אשר שמעת יען רך
 לבבך ותכנע מפני יהוה בשמיעך

יס
 עז
 דכונ

יס
 חס

אשר דברתי על המקום הזה ועל
 ישיבני להיות לשמה ולקלל
 ותקדע את בגדיו ותכבה לפני וגם
 אנכי שמעתי נאם יהוה לבן הנני
 אספך על אנתך ונאספת אל
 קברתיך בשלום ולא תדאנה עיניך
 בכל הרעה אשר אני מבא על המקום
 הזה וישובו את המלך דברו וישלח
 המלך ואספו אליו כל זקני יהודה
 וירושלם ויעל המלך בית יהוה וכל
 איש יהודה וכל יושבי ירושלם אתו
 והנחנים והנביאים וכל העם למקטן
 ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי
 ספר הכרית הנמצא בכית יהוה ויעמו
 המלך על העמוד ויכרת את הכרית
 לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר
 מצותיו ואת עדותיו ואת חקתיו בכל
 לב ובכל נפש להקים את דברי הכרית
 הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמד
 כל העם בכריתו ויצו המלך את
 חלקיה הפהן הגדול ואת כהן
 המשינה ואת שמרי הסף להוציא
 מהיכל יהוה את כל הכלים העשויים
 לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים
 וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות
 קדרון ונשא את עפרם בית אל
 והשפית את הכמרים אשר נתנו
 מלכי יהודה ויקטרו בפמות בערי יהודה
 ומסבי ירושלם ואת המקטרים לבעל
 לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא
 השמים ויצא את האשרה מבית

וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי
 וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי
 וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי
 וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי וישיבני עמלי

פִּי אֶם כִּשְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ
 יֵאָשִׁיחוּ נַעֲשֶׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה
 בִּירוּשָׁלַם וְנָס אֶת הָאֲנָת וְאֶת
 הַיְדִיעָנִים וְאֶת הַתְּרַפִּים וְאֶת הַנְּלָלִים
 וְאֶת כָּל הַיִּשְׁקִינִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בָאָרֶץ
 יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בַּיּוֹם יֵאָשִׁיחוּ
 לְמִעַן הַקִּים אֶת דְּבַר הַתּוֹרָה
 הַפְּתוּכָה עַל הַסֵּפֶר אֲשֶׁר מִצֵּא חֶלְקוֹ
 הַפֶּהן כִּתְיָהוּ וְכִמְהוּ לֹא הִיָּה לִפְנֵי
 מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִשְׁבֵּא לַיהוָה בָּכָל לְבָבוֹ
 וּבְכָל נַפְשׁוֹ וּבְכָל מַאֲדוֹ בְּכָל תּוֹרַת מֹשֶׁה
 וְאַחֲרָיו לֹא קָם כִּמְהוּ אֶךְ לֹא יִשְׁכַּח הַיּוֹם
 מִחֲרוֹן אָפוֹ הַנָּדוּל אֲשֶׁר חָהָה אָפוֹ
 בִּיהוּדָה עַל כָּל הַכְּנָעִים אֲשֶׁר הִכְּעִסוּ
 מִנְּשֵׁהוּ יֹאמְרוּ יְהוָה נָס אֶת יְהוּדָה
 אֲסִיר מֵעַל פְּנֵי כְּנָאֵשׁ הַסִּרְתִּי אֶת
 יִשְׂרָאֵל וּמֵאֲסִיתִי אֶת הָעִיר הַזֹּאת
 אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי אֶת יְרוּשָׁלַם וְאֶת הַכִּתְיָה
 אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי יְהִי שְׁמִי שָׁם וְיִתֵּר
 דְּבַר יֵאָשִׁיחוּ וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָלֹא
 הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבַר הַיָּמִים לְמֶלֶךְ
 יְהוּדָה בִּימֵיו עַל הַפְּרִיעָה נִסָּה מֶלֶךְ
 מִיָּעָרִים עַל מֶלֶךְ אֲשׁוּר עַל עֲהָרְפֹת
 וְלֶךְ הַמֶּלֶךְ יֵאָשִׁיחוּ לִקְרֹאתוֹ וּיְמִיתוּהוּ
 בַּמָּגֵדוֹ מֵרֹאשׁוֹ אֹתוֹ וְיִדְכָּהוּ עֲבָדָיו
 מִתּוֹמֵצָיו וִיבֹאֵהוּ יְרוּשָׁלַם וְיִקְבְּרוּהוּ
 בְּקִבְרָתוֹ וְיִקְחֵם הָאָרֶץ אֶת יְהוֹאָחָז
 בֶּן יֵאָשִׁיחוּ וְיִמְשְׁחוּ אֹתוֹ וְיִמְלִיכּוּ
 אֹתוֹ תַּחַת אֲבִיו
 בֶּן
 יְעִשָׁרִים וְיִשְׁלֹשׁ שָׁנָה יְהוֹאָחָז בְּמָלְכּוֹ
 וְיִשְׁלֹשָׁה חֹדָשִׁים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם

וַיֵּשֶׁב אִמּוֹ חֲמוּטָל בְּתִדְמֵיהוּ מִלְכָּה
וַיַּעַשׂ הָרִיעַ בַּעֲצֵי יְהוָה כָּל אֲשֶׁר
עָשׂוּ אֲנָתוֹ וַיֵּאכְדוּהָ פְרִיעָה נָכָה
כְּדָלָה בְּאֶרֶץ חֲמַת בְּמֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם
וַתֵּן עֵנֶשׁ עַל הָאֶרֶץ מֵאֵה כֶּכֶר כֶּסֶף
וּכְכֹר זָהָב וַיִּמְלֹךְ פְּרִיעָה נָכָה אֶת
אֱלִיקִים בֶּן יִשְׂיָהוּ תַחַת יִשְׂיָהוּ
אָבִיו וַיִּסְבֵּאֶת שְׂמוֹ יְהוֹקִים וְאֶת
יְהוֹאָחָז לִקְחָה וַיִּבְאֵם מִצִּירִים וַיָּמָת שָׁנָה
וַחֲכֶסֶף וְזָהָב נָתַן יְהוֹקִים לַפְּרִיעָה
אֲךָ הִעֲרִיךְ אֶת הָאֶרֶץ לָתֵת אֶת
הַכֶּסֶף עַל פִּי פְרִיעָה אִישׁ כִּעֲרֹכּוֹ
נָעַשׂ אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב אֶת יָם
הָאֶרֶץ לָתֵת לַפְּרִיעָה נָכָה
בֶּן עֲשָׂרִים וְחֲמִישׁ שָׁנָה
יְהוֹקִים כָּמֻלּוֹ וְאַחֶת עֲשָׂרָה שָׁנָה
מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיֵּשֶׁב אִמּוֹ זִכְרְיָה
פְּדִיָּה מִן הַמָּוֶה וַיַּעַשׂ הָרִיעַ בַּעֲצֵי
יְהוָה כָּל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲנָתוֹ בִּימֵי
עֲלֵה נֹכְדִנְאֶזֶר מֶלֶךְ כַּלְדָּיָה לִי
יְהוֹקִים עַד שְׁלֹשׁ שָׁנִים וַיֵּשֶׁב
וַיִּמְדּוּהוּ וַיִּשְׁלַח יְהוָה בּוֹ אֶת הַגִּדּוֹרִי
כִּשְׂדִּים וְאֶת הַגִּדּוֹרִי אֲדָם וְאֶת הַגִּדּוֹרִי
מוֹאָב וְאֶת הַגִּדּוֹרִי בְנֵי עַמּוֹן וַיִּשְׁלַח
בְּיְהוּדָה לְהֵאבִידוֹ כְּדָר יְהוָה אֲשֶׁר
דִּבֶּר בְּיַד עֲבַדָּיו הַנְּבִיאִים אֲךָ עַל פִּי
יְהוָה הִיטָה בְּיְהוּדָה לְהַסִּיר מֵעַל
פָּנָיו בְּחֶטְאֵת מִנְשָׁה כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה
וְגַם דָּסָה נְקִי אֲשֶׁר שָׁפַר וַיִּמְלֹא אֶת
יְרוּשָׁלַם דָּס נְקִי וְלֹא אָמָה יְהוּדָה
לְסַלַח וַיִּתֵּר דְּבַר יְהוֹקִים וְכָל אֲשֶׁר

חר
 נ
 ו
 יט
 וסו
 חד
 ננ
 שמוס
 ה-א-א
 על
 הסק

כח
ו
מת
ב
וקר
ל

יבנה

20

A decorative initial 'C' in red ink. The letter is formed by a central vertical stem with a rectangular box in the middle. The top of the stem is adorned with a large, stylized floral motif. The bottom of the stem features a pointed, leaf-like flourish. The entire design is rendered in red ink on a light-colored background.

三

נפטר נאמר ..	ה' מנחם ..	ימים ..	ביום יולד נפטר נאמר ..	בגדת חזקת עליה נפטר נאמר
מלך כהל ..	ישל אהיה ..	ימים נפטר נאמר ..	ימים נפטר נאמר ..	בה נפטר נאמר ..
א' נפטר אהיה ..	נפטר נאמר ..	נפטר נאמר ..	נפטר נאמר ..	ישל אהיה ..

וּבְחֵדָּשׁ הַחֲמִישִׁי בִּשְׁכֵּנָה לַחֹדֶשׁ הַזֶּה
שְׁנֵת תִּשְׁעֵי עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ —
נִבְנוֹרָאדֹן רַב
טַבָּחִים עֶבֶד מֶלֶךְ כְּבֹל יְרוּשָׁלַם :
וַיִּשְׂרַף אֶת בֵּית יְהוָה וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ
וְאֶת כָּל בֵּית יְרוּשָׁלַם וְאֶת כָּל בֵּית עֲדוּל
יִשְׂרָאֵל וְאֶת חֹמֹת יְרוּשָׁלַם סָבִיב
נִתְּנוּ מִלְּחֵיל כְּשָׂדִים אֲשֶׁר יִבְנוּ
טַבָּחִים : וְאֶת יְתֵר הָעַם הַנִּשְׁאָרִים
בְּעִיר וְאֶת הַנְּעָלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עַל
הַמֶּלֶךְ כְּבֹל וְאֶת יְתֵר הַחֲמוּן הַגִּלְגָּל
נִבְנוֹרָאדֹן רַב טַבָּחִים : וּמִדֹּלֶת הָאָרֶץ
הַשְּׂאִיר רַב טַבָּחִים לְכֹרֵמִים וּלְגִבִּים :
וְאֶת עַמּוּדֵי הַנְּחִישֵׁת אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה
וְאֶת הַמִּכְנוֹת וְאֶת־יֵסֶד הַנְּחִישֵׁת אֲשֶׁר
בְּבֵית יְהוָה שִׁכְרוּ כְּשָׂדִים וַיִּשְׂאוּ אֶת
נְחִישֵׁתָם כְּבֹלָה : וְאֶת הַסִּירֹת וְאֶת
הַיַּעֲנִים וְאֶת הַמִּזְמוֹרוֹת וְאֶת הַנְּפֹרֶת
וְאֶת כָּל־כְּלֵי הַנְּחִישֵׁת אֲשֶׁר יִשְׂרָאוֹל
לָקְחוּ : וְאֶת הַמִּחְתּוֹת וְאֶת הַמִּזְרְקוֹת
אֲשֶׁר זָהָב וְאֲשֶׁר כֶּסֶף כֶּסֶף לָקַח
רַב טַבָּחִים : הָעַמּוּדִים יָשְׁנִים הָיוּ
הָאֶחָד זֶה מִכְנוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה
לְבֵית יְהוָה לֹא הָיָה מִשְׁקָל לַעֲזִישֵׁת
כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה : שִׁמְנֵי עֶשְׂרֵה אֲמָה
קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד וְכֹתֶרֶת עַל־יוֹ
נְחִישֵׁת וְקוֹמַת הַכֹּתֶרֶת שְׁלֹשׁ אֲמָה
וַיִּשְׁכְּלָה וּרְמִיָּם עַל־הַכֹּתֶרֶת סָבִיב כְּבֹל
נְחִישֵׁת וְכֹאֵלָה לַעֲמוּד הַשֵּׁנִי עַל־
הַשְּׁכֵנָה :
וַיִּקַּח רַב טַבָּחִים אֶת־שְׂרָפָה

כֹּהֵן הָרֹאֵשׁ וְאֶת צִפְנֵהוּ כֹהֵן מִשְׁעָה
וְאֶת שְׁלֹשֶׁת שְׁמֵרֵי הַסֶּפֶר וּמִזֵּה עֵד
לְקַח סֵרִיס אֶחָד אֲשֶׁר הוּא פְּקִיד עַל
אֲנָשֵׁי הַמֶּלֶךְ וְחַמִּישָׁה אֲנָשִׁים
מֵרֹאשֵׁי פְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נִמְצְאוּ בְּעֵד
וְאֶת הַסֶּפֶר שֶׁר הֵצִיב הַמֶּלֶךְ אֶת
עַם הָאָרֶץ וְיֹשְׁבֵי אֵשׁ שְׁמֵעֵם הָאָרֶץ
הַנִּמְצָאִים בְּעֵד וַיִּקַּח אֹתָם נְבוּזַדָּן
רַב טַבָּחִים וַיִּלֶּךְ אֹתָם עַל מֶלֶךְ בָּבֶל
וּבִלְתָּהּ וַיִּדֹּךְ אֹתָם מֶלֶךְ בָּבֶל וַיִּמְתֵּם
בְּרַבְלָה בְּאֶרֶץ חֲמַת וַיַּעַל יְהוֹרָה מֵעַל
אֲדַמְתוֹ וְהָעָם הַנִּשְׁאָר בְּאֶרֶץ יְהוּדָה
אֲשֶׁר הִשְׁאִיר נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
וַיִּפְקֹד עֲלֵיהֶם אֶת עֲדֵי יְהוֹנָתָן וְאַחִיקָם
בֶּן שָׁפָן וַיִּשְׁמְעוּ כָּל שְׂרָי
הַחֲיִלִּים הַמֶּלֶךְ וְהָאֲנָשִׁים כִּי הִפְקִיד
מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת עֲדֵי יְהוֹנָתָן וְאַחִיקָם
הַמִּצְפָּה וַיִּשְׁמְעוּ אֶל בִּנְיָמִן וַיַּחֲזֹק
בְּנֶקְדָּח וּשְׂרָיָה בֶן תַּנְחֻמֶת הַנְּטָפָר
וַיֹּאזְנוּהוּ בֶן הַמַּעֲכָתִי הַמֶּלֶךְ וְאֲנָשֵׁיהֶם
וַיִּשְׁבְּעוּ לָהֶם עַל יְהוָה וְלֹא אֲנָשִׁיהֶם
וַיֹּאמְרוּ לָהֶם אֵל תִּירָאוּ מֵעַבֵּד הַכַּשְׂדִּים
שֶׁבָּנוּ בְּאֶרֶץ וַעֲבָדוּ אֶת מֶלֶךְ בָּבֶל וְטַג
לָכֶם וַיַּחֲסִיחוּ שְׁשֵׁשֶׁשׁ
בֹּא יִשְׁמְעוּ אֶל בִּנְיָמִן בֶּן אֱלִישָׁמַע
מִזֵּרַע הַמְּלוּכָה וְעִשְׂרָה אֲנָשִׁים אֲדָוָה
וַיְבִיאוּ אֶת עֲדֵי יְהוֹנָתָן וְאֶת הַיְּהוּדִים
וְאֶת הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר הָיוּ אֲדָוָה בְּמִצְפֹּה
וַיִּקְמוּ כָּל הָעָם מִקְטָן וְעַד גָּדוֹל
וּשְׂרָיָה הַחֲיִלִּים וַיַּצְאוּ מִצִּירֵם כִּי יִרְאוּ
מִפְּנֵי כַּשְׂדִּים

כבכל ה' ויסלח אתו טבות ויחלפם ויחברו ויחמדם ויחמדם ויחמדם ויחמדם ויחמדם
ומכל מידה ויחמדם ויחמדם ויחמדם ויחמדם ויחמדם ויחמדם ויחמדם ויחמדם

ויהי כשלשים וישיב שנה לגלות יהויכין
מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וישיב
לחדש עשרה אויל מודך מלך בבל בשנת מלכו את
ראש יהויכין מלך יהודה מבית כלאו וידבר אתו טבות
ויתן את כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו בכבל
ושנא את בעד' כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו
וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת המלך דבר יום
ביומו כל ימי חייו

אל אלה גדלוני ..
כי רבות אכזרתי ולבי דוני ..

בחדים ..

ורוממתי ויהם משעו ביי ..

וסימנתי ..
וסימנתי ..

בשלות ..
דני ..

חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על
יהודה וירושלם במי עזיהו יותם
אחז יחזקיהו מלכי יהודה ישישינו
שמים והאזינ ארץ כי יהוה דבר בנים
גדלתי ורוממתי והם פשעו בני ידי
שור קנה ווחמור אכוס בעליו ישראל
לא ידע עמי לא התבונן חזוני חטא
עם כבד עון ורעמרעם בנים משחיתים
עזבו את יהוה נאצו את קדושי ישראל
גזרו אחרד: על מה תנו עוד תוס' פוסה
כל ראש לחל וכל לבב דוני: מכפר רגל
וער ראש אין בומתם פצע וחפורה
ומכה טריה לאזרו ולא חבשו ולא
דכנה בשמן: ארצכם שממה עריכם
ישרפות איש אדמתכם לנערכם זרים
אכלים אתה ושממה כמה פכת זרים:
ונתרה בת ציון כסכה בנרם כמלונה
במקשה כיער נעורה: לולי יהוה
נבאות הותיר לנו ישריד כמעט נסדס
חינו לעמרה דמינו:
שמעו דבר יהוה קציע סדם האזינו
תורת אלהינו עם עמרה: למה לירב
זנחכם אמר יהוה שביעתי עלות
אילים וחלת מריאים ודם פריס ונבשין
ועתודים לא חפצתי: כי תבאו לראות
פני מבקש זאת מידכם ומס חצרי:
לא תוס' פו הבא מנחת שוא קטרת
תועבה היא לי חדש וישפת קרא מקוא
לא אוכל און ועצרה: חדש יכם ומויעת
ישנאה נפשי חיו עלי למרח נלאירתי
נשא: ובפר שכם כפיכם איעלים עני

מכם נסכי תרטי תפלה אינני שמע
ידכם דמים מלאו רחצו זכוהסיו
רע מעל לים מנעד יעני חדלו הרע:
למדו חטב דרשום משפט אשור חמון
שפטו יתוס ריטו אלמנה:
לכוננו ונכחה יאמר יהוה אם יהיו
חטאים כשנים כשילג לפני אם
יאדימו כתולין כצמר יהיו: אם תאבו
וישמעו עתם טוב הארץ תאכלו ואם
תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי
יהוה דבר: איפה היתה
לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט
יעקב לין נה ויעתה מרעחים: כספך
היה לסבם סכאך מהול במים שוין
סורים וחברי נגבים כלו אהב ישרד
ורדף שלמנים יתוס לא ישפטו ורע
אלמנה לא יבא אליהם:
לכן נאם האדון יהוה עבאור
אביר ישראל הוי אנחם מיצרי ואנקמה
מאויבי ואשיבה ידי עליך ואצרך
בנר סגך ואסירה כל בדי לך ואשינו
ישפטך ככראשנה ויעצך כבתולה
אחריכו יקרא לך יציר העדק קריה
נאמנה: ציון כמי שפט הפדה ויטכיה
בעדקה וישטר פשיעם וחטאים חזו
ועזבי יהוה כלו: כי יכשו מאילים
אשר חמדתם ותחפרו מהגבורה
אשר בחדתם: כי תהיו כאלה נבלת
יעלה וכננה אשר מים אין לה: והיה
החסן לנערת ועלול לנעיון וביערו
שניהם יחדו ואין מנפיה:

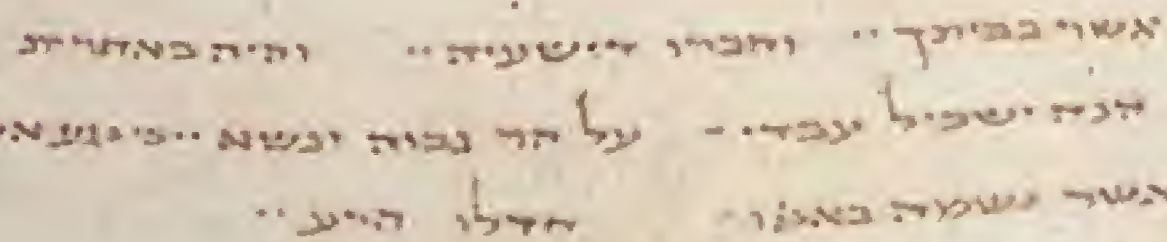
חזונו חטא עם כבדיון .. אשר חטא נשמה מאיר רע .. כטוב כחטא ..
וכן רגל ונדר ראש .. מעור ברכם .. כי כפל מלאו נקלה .. מן גוים בשמי ..
ולא יחזיר אש .. נבואת כל ישראל .. לאמור קני יי בקש זאת מידכם ..

חטא ..
מחש ..
לראות ..
1 חס ..
2 חס ..
3 חס ..
4 חס ..
5 חס ..

מִיּוֹם לַיהוָה יִנְכְּאוֹת עַל כָּל גִּזְאוֹתָם
וְעַל כָּל נִשְׂאוֹשְׁפֵי וְעַל כָּל אֲרוֹן
הַלְבֵּנוֹן הָרָמִים וְהַנִּשְׂאִים וְעַל כָּל
אֲלוֹנֵי הַבִּשְׁטָן וְעַל כָּל הַהָרִים הָרָמִים
וְעַל כָּל הַגִּבְעוֹת הַנִּשְׂאוֹת וְעַל כָּל
מִדְּרַגְכָּה וְעַל כָּל חוֹמָה בְּעוֹרָה :

ביהנה הארון יהוה עבאורת
 מסיר מירושלם ומיהודה משיען
 ומישענה כל משיען לחם וכל משיען
 מים: נבחר ואיש מלחמה יטופט ונבא
 וקסם וזקן: ישרחמישים ונישוא פנים
 ויועין וחכם חרשים ונכון לחיש:
 ועתתי נערים שריהם ותעללים
 ימי שלובם: ונצט העם איש באיש
 ואיש בריעה וירבה הנער בוקרן
 והנקלה בנכבד: כי יתפש איש נאחז
 בית אביו שמלה לבנה קצין תהיה לנו
 והמכשלה הואת תחת ירך: יישא
 ביום ההוא לאמר לא אהיה חביש
 ובביתי אין לחם ואין שמלה לי
 תשימני קצין עם וכי כשלה ירושלם
 ויהודה נפל כי לישונם ומעלליהם אל
 יהוה למדות עני כבדו: הכרת פניהם

יענה בם וחטאתם כסדרם הגדול לא
 נחיו אוי לנפשם כי נמלו להם ריעה :
 אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם
 יאכלו אוי לרשע רעיון נמול ידיו
 יעשה לו עמי נגשיו מעלל ונשים
 משלחו עמי מאשריך מתעסו ודרך
 ארחתיך בלעו : נעב לריב
 יהוה ועמד לדין עמים : יהוה כמשפט
 יבוא עם זקני עמו וישריו ואתם כערתם
 חכמים גלות היצני כנתיכם : מלכם
 תבא עמי ופני עמי תטחנו נאם
 אדני יהוה יצא אותם :
 ויאמר יהוה יצן כי גבהו בנות
 ציון ותלכנה נטויות גרון ומשקרות
 עינים חלוד וטפף תלכנה וברגליהם
 תעכסנה וישפח אדני קדקד בנות
 ציון ויהוה פתחן יערה :
 ביום ההוא יסיר אדני את תפארת
 העבדים והשכבים והישרנים :
 הנטפות והשרות והרעלות והפארים
 והצערות והקשרים ובתי הנפש
 והלחשים : הטבעיות ונומי האף :
 המחלצות והמפעלות והמטפחות
 והחרישים : הגלגלים והסדינים :
 והנעפות והרדירים : והיה תחת נפשם
 מקיהיה ותחת חנורה נקפה ותחת
 מעשה מקשה קדחה ותחת פתגיל
 מחנת שק כי תחת פי מתוך פחוב
 פלו ונבורתך במלחמה ואנו ואכלו
 פתחיה ונקתה לארץ תשכו והחזיקו
 שבע נשים כאיש אחד ביום ההוא
 לאמר לחמנו נאכל וישמלתנו נלבש
 רק יקרא שמך עלינו אסף חרפתנו :
 ביום ההוא יהיה צמח יהוה
 ליצני ולכבוד ופרי הארץ לציון
 ולתפארת לפליטת ישראל : והיה
 הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש
 יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם :
 אסרחין אדני את צאת בנות ציון
 ואת דמי ירושלם ירח מקרבה ברוח
 משפט וברוח ביער : וברא יהוה על כל
 מכון הר ציון ויעל מקרארה יעני יומם
 ועישן ונעה איש להכה לילה כי על כל
 כבוד חפה : וסכה תהיה לצל יומם
 מחובל מחסה ולמסתור מזרם
 וממטר : אשירה נא
 ליד ידי ישראל דודי לכרמו כרם היה
 ליד ידי בקרן בני שמון ויעקבה ויסקלו
 ויטיעו ישרקו ויבן מעל פתו ונב
 יקבחו צבבו ויקו לעשות ענבים
 ויניש באישים ויעתה ישרושלם
 ואיש יהודה שפטו נא כי ובין כרמי
 מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי
 בו מדוע קויתי לעשות ענבים ויעש
 באישים ויעתה אודי יעה נא אתם את
 איש אני עשה לכרמי הסרמי שופרו
 והיה לבער פרץ עדו והיה למרמס :
 ואשיתו בתה לא זמר ולא יער
 ועלה שמיר ויטית ועל הענבים אגזה
 מהמטר עליו ממטר : כי כרם יהוה צמאות
 בית ישראל ואיש יהודה נטע עשעשיו ויקו
 למשפט והנה משפח לעדקה והנה צעקה

יענה בם וחטאתם כסדרם הגדול לא
 נחיו אוי לנפשם כי נמלו להם ריעה :
 אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם
 יאכלו אוי לרשע רעיון נמול ידיו
 יעשה לו עמי נגשיו מעלל ונשים
 משלחו עמי מאשריך מתעסו ודרך
 ארחתיך בלעו : נעב לריב
 יהוה ועמד לדין עמים : יהוה כמשפט
 יבוא עם זקני עמו וישריו ואתם כערתם
 חכמים גלות היצני כנתיכם : מלכם
 תבא עמי ופני עמי תטחנו נאם
 אדני יהוה יצא אותם :
 ויאמר יהוה יצן כי גבהו בנות
 ציון ותלכנה נטויות גרון ומשקרות
 עינים חלוד וטפף תלכנה וברגליהם
 תעכסנה וישפח אדני קדקד בנות
 ציון ויהוה פתחן יערה :
 ביום ההוא יסיר אדני את תפארת
 העבדים והשכבים והישרנים :
 הנטפות והשרות והרעלות והפארים
 והצערות והקשרים ובתי הנפש
 והלחשים : הטבעיות ונומי האף :
 המחלצות והמפעלות והמטפחות
 והחרישים : הגלגלים והסדינים :
 והנעפות והרדירים : והיה תחת נפשם
 מקיהיה ותחת חנורה נקפה ותחת
 מעשה מקשה קדחה ותחת פתגיל
 מחנת שק כי תחת פי מתוך פחוב
 פלו ונבורתך במלחמה ואנו ואכלו
 פתחיה ונקתה לארץ תשכו והחזיקו
 שבע נשים כאיש אחד ביום ההוא

עשה כל בלי מעשה : והיה תחת כשם מק יהיה : ולא יהיה למיניש מעשה : הפכס
 אם כחמד עשיתו : ויקברו בקברותו : וכל מעשה אשר החל : לחסד אדם מעשה : אפכל זה ראיתי : כל
 אשר ימנע ידיו : כי מנע כל מעשה :

הוּי מִשְׁכֵּי הָעֵץ בְּחִלְיָה שְׂוֹא וּכְעֻבּוֹת
הָעֵלֶה חֲטָאָהּ הָאֲמָרִים בְּמִהְרָה
חֵי שֶׁהָמִעַשְׂהוּ לְמַעַן אֵלֶּה וְתִקְרַב
וְתִבְנֶאֱה עֵצֵת קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְנִדְעָה
הוּי הָאֲמָרִים לְרַע מְזֻב וּלְשֹׁב
רַע יִשְׁמִים חֲשֹׁךְ לְאֹר וְאֹר לְחֲשֹׁךְ
שָׁמַיִם מֵר לְמִתּוֹק וּמִתּוֹק לְמֵר
הוּי חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנֹעַר
פְּנֵיהֶם נִבְנִים הוּי נֹבְרִים לִשְׁתוֹת מֵין
וְאֵשׁ יִחִיל לְמִסְךְ יִשְׁכֵּר מִצִּדִּיק
רָשָׁע עָקֵב שָׁחַד וְצִדִּיקֵת צִדִּיקֵת
יִסְדּוּ מִמֶּנּוּ

בשנת מות המלך יעיהוא ארצה
את ארצי ישב על כסא רס ונשא וישל
מלאים את החיכלו שרפים עמודים
ממ על לו יש כנפים יש כנפים
לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים
כסה רגליו ובשתים יעופף: וקרא
זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש
יהוה עבדות מלא כל הארץ כבודו
ויגע אמות הספים מקור הקורה
והבית מלא עשן: ואמר אוי לי כי
עמיתו כי איש טמא שפתים אנכי
ובתוך עם טמא שפתים אנכי ישב

[illegible]

והאדמה לא נשטם " והאדמה לא נתנה את יכולה " והאדמה נשטמה " ורבה עלך חייך השדה " ורבה העובדה בקרב הארץ " ורבה נשטמה " ורבה היא נשטמה "

יכיל
יכיל

והאדמה
והאדמה

כי אתה מלך יהוה עבדות ראו עיני
ויעת אל אחד מן השופים וכיר
רצה במלקחים לקח מעל המזבח
ועל על פי ואמר העה ננעזה על
שפתך וסר עונך וחטאתך תכפר
ואישמע את קול אדני אמר את מי
אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני
ואמר לך ואמרת לעם הזה שמעו
שמעו ואל תבינו וראו ראו ואל תרעו
השמעו להעם הזה ואזני הכהן ויעניו
השעפן דאח ביעניו ובאזניו ישמעו
ולכבו יבין וישב ורפא לו ואמר עד מתי ארע
יהוה ויאמר עד אשר אם שאו עדים
טאין וישב ובתים מאין אדם והאדמה
תשאה שממיה ורחק יהוה את האדם
ורבה העובדה בקרב הארץ ויעורבה
עשריה ושבה והיתה לבער כאלה
וכאלון אשר בשלכת מצבתם ורע
קד שמצבתה

ויהי מימי אחז בן יותם בן עזיהו
מלך יהודה עלה רצון מלך ארם
ופקח בן רמליהו מלך ישראל ויושע
למלחמה עליה ולא יכלו להלחם עליה
ועל בית דוד לאמר נחה ארם על
אפרים ויעל לבבו ולבב עמו כנוע עני
וער מפני דוחו ויאמר
יהוה אל ישעיהו צא נא לקרא ארם
אחז אלה וישאר ישעיהו בן אלקנה
ועל הכרעה העליונה אל ממלכת
שדה כונם ואמרת אליו השמר
והשקט אל ויעל אל לבב אל ידך

מי שני זנבות האודים העשנים האלה
בחר אפרעין וארם ובן רמליהו ויען
כיעין עליך ארם רעה אפרים ובן
רמליהו לאמר נעלה ביהודה ונקיינה
ונבקיינה אלינו ונמליך מלך בתוכה
את בן טכאל כה אמר
אדני יהוה לא תקום ולא תהיה כי ראש
ארם דמי שק וראש דמי שק רצון וביעור
יששים וחמיש שנה יחת אפרים מעם
וראש אפרים שמרון וראש שמרון
בן רמליהו אם לא תאמינו כי לא
תאמינו ויוסף יהודה דבר
אל אחז לאמר ישאל לך אות מעם
יהוה אלהיך העמק שאלה או הנבה
למיעלה ויאמר אחז לא אישאל ולא
אנסה את יהוה ויאמר שמעו נא
בית דוד המעט מכס הלאות אנשים
כי תלאונם את אלהי לכן יתן אדני
הוא לבם אות העה העלמה הרה
ולדת בן וקראת שמו עמנו אל
חמאה דכש יאכל לדעתו מאוס
ברע וסחור בטוב כי בחרם ידי
הבזר מאוס כי יבחר בטוב תעוב
האדמה אשר אתה קין מפני שני
מלכה ויבא יהוה עליך ועל עמך ועל
בית אביך ימים אשר לא באו למינים
טור אפרים מיעל יהודה את מלך
אשור

והיה ביום ההוא ישרדך
יהוה לנפול אשר בקעה יארי
מיעל ולדכוריה אשר בארץ אשור

והיה ביום ההוא ישרדך יהוה לנפול אשר בקעה יארי מיעל ולדכוריה אשר בארץ אשור

ובאו ונחלו כלם בנחלי הפתות ובנקיקי
הסלעים ובכל הנעצוים ובכר
הנהלים ביום ההוא ילח ארנ
בתער השכרה מעבר נהר במלך
אשור את הראש ושער הרגלים
וגם את הזקן תספה:

והיה ביום ההוא יהיה איש יעלה
בקר וישת יצאן והיה מרב יעשות
חלב יאכל חמאה כי חמאה ודבש
יאכל כל הנותר בקרב הארץ והיה
ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה
שם אלה נפן באלף כסף לשמיר
ולשית יהיה בחינים ובקישת יבוא
שממה כי שמיר ושית תהיה בל הארץ
וכל ההרים אשר במער יעדרון לא
תבוא שממה יראת שמיר ושית והיה
למשלח שור ולמדם שיה:

ויאמר יהוה אלי קח לך צליון
עזול וכתוב עליו בחרט אנוש למחר
שלל חשבון ואעדה ליעדים
נאמנים את אורי הפסח ואת זכריהו
בן ירכיהו ואקרב אל הנביאה ותהו
ותלך בן ואמר יהוה אלי קרא שמו
מהר שלל חשבון כי כסרם ידע
הנער קרא אבי ואפי ישא את חיל
דמי שק ואת שלל שמרון לפני מלך
אשור ויסף יהוה דבר
אלי עוד לאמר יען כי מאס העם
הזה את מי השלח ההלכים לאט
ומישוש את רצין ובן דמליהו ולכן
הנה ארני מעלה עליהם את טיהעור

הנעצוים והרבים את מלך אשור
ואת כל כבודו ויעלה על כל אפיקיו
והלך על כל צרתיו וחלף ביהוד
ישטף ויעבר יעזאריהו והיה
מטות כנפיו מלא רחב ארץ יעמנו
אלו רעיו עמים וחרט
והאזינו כל מרחקי ארץ התאזרו וחתו
התאזרו וחתו עינו יענה ותפר דברו
דבר ולא יקום כי עמנו אל:

כי כה אמר יהוה אלי נחזקתהו
ויסרני מלכת נדרך העם הזה לאמר
לא תאמר קשר למ אשר יאמר
העם הזה קשר ואת מוראו לא תראו
ולא תעריצו את יהוה עבדות ארצו
תקדישו והוא מוראכם והוא מעריצכם
והיה למקדש ולאבן נגף ולעור מכשול
לישגי בתי ישראל לפח ולמוקש ליושג
ירושלים וכי שלוש כסרבים ונפר
ונשכרו ונקשו ונלכדו:

עזרת עזרה חתום תורה בלמד
וחתלי יהוה המסתר פניו מכיר
יעקב וקוית לו והנה אנכי והילדים
אשר נתתי יהוה לאתות ולמפתים
בישראל מעם יהוה עבדות השכן
בהר ציון וכי אמרו אליכם הרשו
אל האבות ואל הידענים המעצפנים
והמהגים הלא עם אל אלהיו ידרש
בעד החיים אלהים: לתורה
ולתעודה אם לא יאמרו כדבר הזה
אשר אין לו שחר ויעבר בה נקשה
ורעב והיה כירעב והתקצף וקלל

למהר לשלחם למהר שלל חשבון יבא ים על ההרים
בלשון וירגש שמואל אפיא שיצא נחיהו דמוכאי וברק ברוק בבם
לעזרת דמלכים ואעדה ליעדים וכל דבר דים זכר במן

מהר
מנעלה
זכריהו
ויסר
ויסר
ויסר

למרבח הנשדה .. ואם זאת בדית ארבע ..
יבדך דוד את יס .. ואמרו נבדך יס .. ויהי שם יס

וכימכד ..
ושמתי את העלמה ..

ועד עולם ..
וטכתי אתכם ..

נבאות לאדרשו

ויכרת יהוה מיישראל ראש

וזנב כפה ואנמון יום אחד זקן ונשוא
פנים הוא הראש ונביא מורה שקר
הוא הזנב ויהיו מאשרי העם הזה
מתנים ומאשריו מבליעים על בן
על בחוריו לא יטמא אדני ואת יתמו
ואת אלמנתו לא ירחם כי כלו חנה
ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא
שב אפו ועוד ידו נטויה כי בערה
כאשר שיעה שמיר ושית תאכל
ותצת כסבכי היער ויתאבכו גאות
עישן כי עכרת יהוה נבאות נצתם
ארץ ויהי העם כמאכלת אש איש
אל אחיו לא יחמלו ויגור על ימין ורע
ויאכל על שמאל ולא ישבעו איש
בשר זרעו יאכלו מנשה את אפרים
ואפרים את מנשה יחרו המה על
יהודה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו
נטויה: הוי החקקים חקקי
און ומתתבים עמל כתבו להטות מדון
דלים ולמל משפט עניי עמי להיורר
אלמנות שללם ואת יתומים יבזו ומה
תעשו ליום פקדה ולשואה ממרחק
תבוא על מיתנוסו לעזרה ואנה
תעזבו כבודכם: מלתי כרע תחרת
אסיר ותחת הרונם יפלו בכל זאת
לא שב אפו ועוד ידו נטויה: הוי אשור
שנט אפי ומטה הוא אכידס ועמי בני
חנה אשלחנו ועל עס עכרתו אענוול שו
שלל ולכזבו ולשימו מרמס פחמרו חוצות

במלכו ובאלהיו ופנה למיעלה: ואל
ארץ יביט והנה ערה וחשכה מעוף
עוקה ואפלה מערה: כי לא מועץ
לאשר מועץ לה כעת הראשון הקל
אריצה וכולן ואריצה נפתלי והאחרון
הכניד דרך הים עבר הירדן על הגנים
העם ההלכים כחשך ראו אור גדול
ישבי בארץ עלמות אור ננה עליהם:
הרבית הגוי לא העלת השמחה שמו
לפנך כשמחת בקציר כאשר יגלו
בחלקם שלל: כי את על סבלו ואת
מטה שבעו שבת חנושנו החתרת
מיום מדין: כי כל סאון סאן כרעיש
ושמלה מגוללה בדמים והיתה לשרפה
מאכלת אש: כי ילד לנו כונתן לנו
ותהי המשרה על שבעו ויקרא שמו
פלא ויעץ אל גבור אבי עד ישר שלום:
לסובה המשרה ולשלום און קין על
נפא דוד ועל ממלכתו להכין אתה
ולמעה במשפט ובעדקה מעתה
ועד עולם קנאת יהוה נבאות תנשה
ואת:

דבר שלח יהוה ארני

ביעקב ונפל ביישראל: וידעו העם
כלו אפרים ויושב שמרון בנאורה
ובעדל לבב לאמר: לבנים נפלו ושירת
נבנה שקמים נדעו וארזים נחליף:
וישגב יהוה את עירי צין עליו ואת
אכיו יסכסד: ארם מקדם ופלשתים
מאחור ויאכלו את ישראל בכל פה
בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה:
והעם לא שב עד המכה ואת יהודה

ירושלם הרים סביב לה .. יס שמר יעקב ..
והעם לא שבער המכה .. הוי הירדים למיבדים ..
אני ירא אשר עשה את הים .. ואת יס להיהם יבקשו ..

יחל ישראל ..

והעם יס מועלם יעד ..
יאת יס יבא ויך ..
יאת יס יבא ויך ..

והוא לא כן ידמה ולכבו לא כן יהשג
 כי להשמיד בלבט ולהכרית גוים לא
 מעט: כי אמר הלא אשר יהיו מלכס
 הלא בכרכמי שכלנו אם לא בארפו
 המת אם לא בדמי שק שמרון: באשר
 נצאה יד למלכת האליל ופסלהם
 מירושלם ומשמרון: הלא באשר
 עשיתי לישמרון ולאליליה כן אעשה
 לירושלם ולעצניה:

והיה כי יבצע אדני את כל מצותיו
 בהר ציון ובירושלם אפקד על פרי
 גדל לבב מלך אשור ועל הפארתרום
 עניו: כי אמר בבח יד עשיתי וכחכמתי
 כי נבנותי ואסיר נבולת עמיס ועתידיהם
 שושתי ואוריד כאביר וישבים ונתמנא
 כקן יד לחיל העמים ובאסרם ביצים
 עובות כל הארץ אני אספתי ולא היה
 נדד כנף ופעה פה ומעצפה: היתפאר
 הערזן על החצבנו אם יתגדל המשוך
 על מעפז כהנף שכתואת מדיניו
 כהרים מטה לא ציון:

לכן ישלח האדון יהוה צבאות
 במישמני רזון ותחת כבדו יקד יקר
 ביקד אש: והיה אור ישראל לאיש
 וקדושו ללהבה ובערה ואכלה ישיתו
 ושמירו ביום אחד: וכבוד יערו ותרמלו
 מנפשו עד בשר יכלה והיה במסס
 נסס: וישאר עץ יערו מספר יהיו
 ונער יכתבם: והיה ביום
 ההוא לא יסיף עוד שאר ישראל
 ופליטת בית יעקב להשיען על מכהו

ונשען על יהוה קדוש ישראל באמת:
 שאר ישוב שאר יעקב אל אל נבור:
 כי אם יהיה עמך ישראל כחול הים
 שאר ישובו כליון חרוץ שוטף
 עדקה: כי כלה ונחרצה אדני יהוה
 עבאות עשה בקרב כל הארץ:

לכן כה אמר אדני יהוה צבאות
 אל תירא עמי ישב ציון מאשור בשנט
 יכבה ומטהו ישא עליך בדרך מצרים:
 כי עור מעט מוער וכלה זעם ואפי
 על תכליתם: ויעורר עליו יהוה עבאות
 שוט כמכת מדין בעור עורב ומטהו
 על הים ונשאן בדרך מצרים: והיה
 ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך
 ועלו מעל צוארך וחבל על מפני
 שמן: בא על עית עבר במצרון למנמס
 יפקיד כליו: עברו מעברה גבע מלון
 לנו חרדה הרמה נבעת שאול נסה:
 צהלי קולך בת גלים הקשיבי לישא
 עניה עתות: נדדה מדמנה ישיבי
 הגבים העיוו: עוד היום בגב לעמד
 ינפף ידו הרבת ציון גבעת ירושלם:

הנה האדון יהוה צבאות מסנף פארה
 במערצה ורמי הקומה גר עים והגטום
 ישפלו: ונקף סבכי היער בפרזל והלנן
 באדיר יפול:
 חטר מגיע ישי ונער משרישו יפרה:
 וענה על יורוח יהוה רוח חכמה ובעה
 רוח עצה ונבורה רוח דעת ויראת
 יהוה: והריחו ביראת יהוה ולא
 למראה יעניו ישפוט ולא למשמע

אנחנו יוכיח: וישפט כעדר דלס והוכח
במי שור לענוי ארץ והכה ארץ בשבת
פיו וברוח שפתיו ימית רשע: והיה
ערק אזור מתנו והאמונה אזור חלצו:
וגר זאב עם כבש וגמר עם נדי: רבין
ועל זכור ומריא יחדו ונער קטן טהג
בם: ופרה ודבר ענה יחדו ורבעו לידיו
ואר היה נבקר יאכל תבן: וישעישע יונק
על חר פתן ועל מאורת יצפוני גמול
ידוהיה לארצו ולא ישהיה בבלהו
קדש כי מלאה הארץ דעה את יהוה
נמים לים מנסים: והיה
ביום ההוא ישרש ישי אשר יצמד לנס
עמים אליו נזים ידרשו והיתה מנחתו
בגוד: והיה ביום ההוא
יוסף אדני שנית ידו לקנות את שאר
עמו אשר ישאל מאישור וממעים
ומפתרום ומכוש ומעילם ומישנער
ומחמת ומאיי הים: ונשאנס לגזים
ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה
וקבץ מארבע כנפות הארץ: וסרה
קנאת אפרים וצררי יהודה יכרתו
אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה
לא יצר את אפרים: ועפוכתה פלשת
עמה יחדו יכז את בני קדם אדום ומואב
משלוח ידם ובני עמון משמעתם:
והחרים יהוה את לשון ים מצרים
והנף ידו על הער בעים רוחו והכהו
לשבעה חלים והדריך בנעלים:
והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאו
מאשור נאשר היתה לישראל ביום

עלתו מארץ מצרים: ואמרת ביום
ההוא אורך יהוה כי אנפת כי ישב
אפך ותנחמני: הנה אל ישוערני
אכטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יהוה
יהוה ויהי לי לישועה: ושאבתם מים
בששון ממעיני הישועה: ואמרתם
ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו
הודיעו בעמים על לתי הזכירו כי
נשגב שמו: זמרו יהוה כי גאות עשה
מידעת זאת בכל הארץ: צהלי ורני
ישבת ציון כי גדול בקרבך קדוש
ישראל
משא בכל אשר הוה ישעיהו בן
אמון: על הר נשפה שאונס הרנינו
קול להם הנפיד וינאו פתחי עד ימים:
אני צויתי למקדשי גם קראתי גבורי
לאפי עליו גאותי: קול המון פהרים
דמות עסרב קול שאון ממלכות
גוים נאספים יהוה גבאות מפקד
צבא מלחמה: כאים מארץ מרחק
מקצה השמים יהוה וכלי זעמו לחבל
כל הארץ: הלילו כי קרוב יום יהוה
כישד משדי יבואי על כל ידיים
תרפינה וכל לבב אנוש ימס: ונבללו
יצרים וחבלים יאחזון כולדה יחילו
איש אלד עהו יתמהו פני להבים פניהם:
הנה יום יהוה בא
אכזרי ועברה והרון אף לשום הארץ
לשמה וחטאיה יישמיד ממנה: כי כונני
השמים ונסליתם לא יהיו אורס חשך
השמי שבצאתו וירח לא יציה אורו:

סוד
ז
ז
ז

כבוד
מלך
והכל

והנשיא
הנשיא
והכל
והנשיא
והכל

נאכל הדם הוא ימית... ויהיה הנמלט מהרב פ בו... ויהיה מנחתו כבוד ה

ופקדתי על תכל רעה ועל רשעים
עונם והשבת גאון זדים ונאות
עריצים אשפיל: אוקיר אנש מפז
ואדם מכתם אופיר: על כן ישמים
ארצו ותרי עשה ארץ ממקומה
בעברת יהוה עבאות וביום חרון אפיו
והיה כיצבי נדה וכיצאן ואין מקבץ
איש אל יצמו יפנו ואיש אל ארצו
ינסו: כל הנמצא ידקר וכל הנספה
יפול כחרב: ועל ליהם ירששו לעניהם
ישסו כתיהם ונשיהם תשגלנה:
הנגז מיער עליהם את מדי אשר נספ
לא יחשבו וזה לא יחפצו בו: וקשות
נערים תרששו ופרי בטן לא ירחמו
על כנים לא תחוס עינם: והיתה
בכל יצי ממלכות תפארת גאון
בשרים כמהפכת אלהים את סדם
ואת עמרה: לא תשב לנצח ולא
תשכן עד דור ודור ולא יהל שם
ערבי ורעים לא ירבו שם: ורבו
שם עיים ומלאו כתיהם אחים ושכנו
שם כענת יענה וישעירים יקדו שם:
וענה אים כאל מנתיו ותנעם כהכל
יענקו קרוב לכו איתה וימיה לא
ימשכו: כי ירחם יהוה את יעקב ובחור
עוד בישראל והנחם על אדמתם
ונלוה הגר עליהם ונספחו על כיר
יעקב: ולקחום עמים והכיאום אל
מקומם והתנחלו כית ישראל על
אדמת יהוה לענדים ולשפחות והיו
שכים לשביהם ודרו כנגשיהם:

והיה כיום הנח יהוה לך
מיעצבך ומרעך ומן העבדה הקשה
אשר עבדך: ונשאת המשל הזה
על מלך ככל ואמרת איך שבת נגש
שבתה מדהבה: שבר יהוה מטה
רשעים שבת משלים: מכה עמים
בעברה מכת בלתי סרה רדה באפגונים
מורף בלי חשך: נחה שקטה כל
הארץ פצחו רנה: גם ברושים שמחו
לך ארזי לבנון מאו שכבת לא יעלה
הכרת עלינו: ישאול מתחת רנה לך
לקראת בואך יעורר לך רפאים כל
עתודי ארץ הקים מכסאותם כל
מלכי גוים: כלם יענו ויאמרו אליך
גם אתה חלית כמזנו אלינו נמי שלת:
הורד ישאול גאונך חמית נבליך
תחתך ייערמה ומכסך תוליעה:
איך נפלת משמים הילל כן שחר
נגד עת לארץ חולש על גוים: ואתה
אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל
לכובבי אל אדים כסא ואשב בהר
מועך בידתי יצפון אעלה על כמתי
עב אדמה לעליון: אך אל ישאול
תורד אל ירכתי כור: ואיך אליך
ישגחו אליך יתבוננו הזה האיים
מרגז הארץ מרעיש מסלכות: שם
תכל כמדבר ויעריו הרם אסיריו לא
פתח ביתה: כל מלכי גוים כלם שכנו
בכבוד איש בביתו: ואתה השלכת
מקנך כנער נתעב לבש הרגים
מלענע חרב יורדי אל אכני כור נפער

והיה כיום הנח יהוה לך
מיעצבך ומרעך ומן העבדה הקשה
אשר עבדך: ונשאת המשל הזה
על מלך ככל ואמרת איך שבת נגש
שבתה מדהבה: שבר יהוה מטה
רשעים שבת משלים: מכה עמים
בעברה מכת בלתי סרה רדה באפגונים
מורף בלי חשך: נחה שקטה כל
הארץ פצחו רנה: גם ברושים שמחו
לך ארזי לבנון מאו שכבת לא יעלה
הכרת עלינו: ישאול מתחת רנה לך
לקראת בואך יעורר לך רפאים כל
עתודי ארץ הקים מכסאותם כל
מלכי גוים: כלם יענו ויאמרו אליך
גם אתה חלית כמזנו אלינו נמי שלת:
הורד ישאול גאונך חמית נבליך
תחתך ייערמה ומכסך תוליעה:
איך נפלת משמים הילל כן שחר
נגד עת לארץ חולש על גוים: ואתה
אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל
לכובבי אל אדים כסא ואשב בהר
מועך בידתי יצפון אעלה על כמתי
עב אדמה לעליון: אך אל ישאול
תורד אל ירכתי כור: ואיך אליך
ישגחו אליך יתבוננו הזה האיים
מרגז הארץ מרעיש מסלכות: שם
תכל כמדבר ויעריו הרם אסיריו לא
פתח ביתה: כל מלכי גוים כלם שכנו
בכבוד איש בביתו: ואתה השלכת
מקנך כנער נתעב לבש הרגים
מלענע חרב יורדי אל אכני כור נפער

העשיה לא ידעה והיה לא ידע... ואלו המעשים... ואלו המעשים... ואלו המעשים...

כי שדמות חשבון אמלל גפן שגמה
בעלי טים הלכו שרוקיה עד יער
נענו תעמדן שלוחתה נטשו יצו
ים על פן אכבה נכני יער גפן שגמה
אריך דמעת חשבון ואל עלה כי על
קיעד ועל קיעד היד נפל ונאסרה
שטחה ועל מזהכרם ובכרמים לא
ידן לא ידע יין בקבים לא ידך
הדרך היד השבת על פן מעל מואב
כפנור יהמו וקרב לקיר חרש והיה כי
נראה כי נראה מואב על הפמה ובי
אל מקדשו להתפלל ולא יוכל זה
הדבר אשר דבר יהוה אל מואב מאו
ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים
כשני שבי ועקלה כבוד מואב בכל
ההמון הרב ושאר מעט מועד לוא
כבדו משאדמיסקהנה
דמישק מוסר מעיר והיתה מעט מלה
עובות ער ער ער לעדרים תהיה
ורכנו ואין מחריד ונשבת מבצר
מאפרים וממלכה מדמישק ושאר
אדם ככבוד בני ישראל יהיו נאם
יהוה עבדותו והיה ביום
ההוא יהל כבוד יעקב ומישמן בשרו
ירצה והיה כאסף קיער קמה וזרעו
שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים
ביצמק רפאים ונשאר בו עוללת נקק
זה שנים שלשה ערערים בראש אמור
ארבעה חמישה בסי פיה פריה נאם
יהוה אלהי ישראל ביום ההוא ישינה
האדם על עשהו ועינו אל קדו

היה
היה
היה
היה

היה
היה
היה
היה

ישראל תראנה ולא ישינה אל
המזכרות מעשה ידיו ואשר עשו
אנציתו לא יראה והאשרים והחמנט
ביום ההוא יהיו ערי מינו
כעונות החרש והאמיר אשר עזבו
מפני בני ישראל והיתה שטמה כי
שכחת אלהי ישיע ויער מעד לא
זכרת על פן הטעי נטעי נעמנט וזמנת
זר תורענו ביום נטיעך תשגשג
ובכרך זר עך תפריחי עד קציר ביום
נחלה וכאב אנוש
היו המון ימים רבים כהמות ימים
יהמיון וישאון לאמים כשאון מים
כבירים ישאון לאמים כשאון מים
רבים ישאון ועיר בו נוס ממדחק ודרה
כמון הרים לפעיר וחככל לפע סופה
לינת ערבוהנה בלה בטרם פקד
איננו זה חלק יאוסינו ונורל לבזינו
היו ארץ על על פנפים
אשר מער לער כיוש השלחבים
צירים ובכל צמא על פנפים לבו
מלאכים קלים אל גוי ממ שך ומוט
אל עם נורא מן הוא והלאה גוי קוקן
ומבוסה אשר כזאו נהרים ארצו כל
יטב תכל וישכני ארץ כנעאנסהרים
תראו וכתק יע שופר תשמעו
כי כה אמר יהוה אלי אשקוט
ואביטה במבוע כהם עת עלי אור
כי צבטל כהם קיער כי לפע קיער פתם
פרח ובכר נמל יהיה נעה וכרתה וזולת
במזמרות ואת הנטי שותה סיר התו

ולאשר כעצור... ואלו המעשים... ואלו המעשים... ואלו המעשים...

והיה שבלים יקצור... ואלו המעשים... ואלו המעשים... ואלו המעשים...

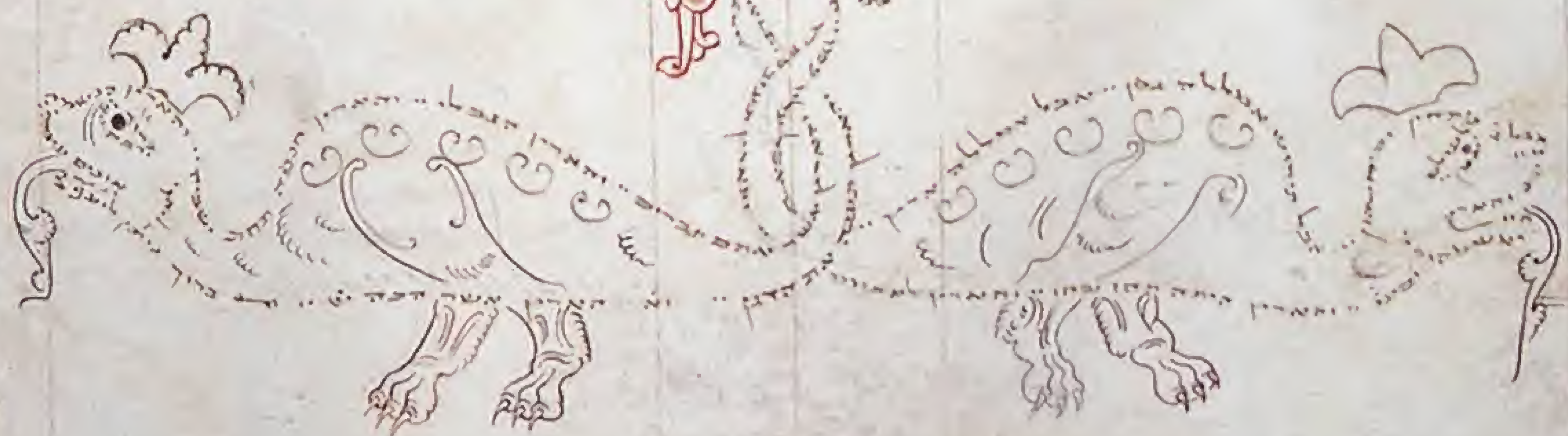
ידו נטה על הים הרגו ממלכות יהוה
עזה אל כנען לשמד מעונה ויאמר
לא תוסיפי עוד לעלוז המעשקה
בתולת בת צידון נתים קומי עכרי גם
שט לא ענה לך הן ארץ כשדים זה
העם לא היה אשר יסדה לעים הקימו
בהינו עירו ארמניה שמה למפלה
הלילו אנוית תרשיש כי שרד מצבן
וזה ביום ההוא ונשכחה
ער שבעים שנה כי מלך אחד מלך
שבעים שנה יהיה לער כשירת הזונה
קחי כנור סבי עיר זונה נשכחה דטיכי
נגזר כי שיר למי עת תזכרי וזה מקין
שבעים שנה יפקד יהוה את עיר ושנה
לא תננה וזערה את כל ממלכות הארץ
על פני האדמה והיה סחורה ואתננה
קדיש ליהוה לא יאמר ולא יסכן כי
לישבים לפני יהוה יהיה סחורה לכל
לשכנה ולמכסה עתיק

הנה יהוה טוק הארץ ויולקה
ועזה פניה והפיץ ישיבה והיה כעם
כנהן כעט כאדנו כשפחה כנברתה
כקונה כמזכר כמלוה כלוה כנשרה
כאשר נשא בו הבוק תבוק הארץ
והבז תבז כי יהוה דבר את הדבר הזה
אכלה נבלה הארץ אמללה נבלה תכל
אמללו מרום עם הארץ והארץ הנפה
תחת ישיבה כי עזרו תורת חלפו הכק
הפרו ברית עולם על כן אלה אכלה
ארץ ויאשמו ישיבה על כן חרו ישי
ארץ ונשאר אנוש מזער ואכל תירוש

אמללה נפן נעזו כל שמח לבו שבת
מי שיש תפס חרל שאון על יזים שבת
מי שיש כנורו בשר לא ישתוין ימר
ישר לשתיו נשברה קרית יהו סר
כל בית מקוא עונה על תין בחויות
עבה כל שמחה נלה מי שיש הארץ
נשאר כי עיר שמה וישאיה יפת שער
כי נה יהיה בקרב הארץ בתוך הימים
כנקף זית מעל לת אס כלה בעיר המה
ייטאו קולם ירנו כנאון יהוה עהלו מי
על כן נארים ככרו יהוה נא הים שם
יהוה אלהי ישראל

כנף הארץ ומרת שבינו עב
לצדיק ואמר וילי וילי אוילי נעדים
נערו ובער נעדים נערו פחד ופחת ופח
על יד יושב הארץ והיה הנס מקור
הפחד יפל אל הפחת והעלה מתוך
הפחת ילכו בפח כי ארבות ממרום
נפתחו וירעו שמו כסד ארץ רעה
התרעצה הארץ פור התפוררה ארץ
מוט התמוטטה ארץ נועתנו ארץ
כשפור והתנודדה כמלוה ונכד עליה
פשיעה ונפלה ולא תוסיף קום

והיה ביום ההוא יפקד יהוה
על עמא המרום במרום ועל מלכי
האדמה האדמה ואספנו אספה אסיר על
על פור וסערו על מסגור ומרב ימים
יפקדו וחפרה חלבה ובושה החמה
כי מלך יהוה עבאות פור עין ובידיו שט
ונער זקנו כבוד
יהוה אלהי אתה ארוממך אורה

התנן בלעז פתחן תרמס כפיר ותנן חסא אט אס תנן ואעאד בשער הבא וס כול תנן וקדאס
 כי דבר אליכם פרעה וישלך אחריו את סוסיו והרג את היתן
 בלשן

כי הנה יהיה יצא ממקומו לפקד עון
 וישבא ארץ עליו ויהיה הארץ ארץ
 דמיה ולא תכסה עוד על הרונה
 ביום ההוא יפקד יהודה
 בחורב הקשה והעדר ולהחזקה על
 ליתנחשבר ויעל ליתן נחש
 עקלתון והרג אתה תנן אשר בים
 ביום ההוא ברם חמד ענלה
 אע יהיה נצרה לרעצם אשקפה פן
 יפקד עליה לילה ויום אצורה חמה
 אין לי מיתנני שמד שיהיה במלחמה
 אפשיעה בה אציתה צד ואו יחוק
 במיעי יעשה שלום לי שלום יעשה
 ליהבאים ישרש יעקב יצין ופרח
 ישראל ומלאו פני תבל תנוכה
 הכמנת מכהו הנהו אסכחונ
 ורגיו הרג בסאסאה בשלחה תרינע
 הנה ברוחו הקשה ביום קדים לכן
 בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי
 הסרחנותו בשומו כל אכני מונח
 כאכני מנפצות לא יקמו אשרים
 וחמנים כי עיר בעורה נוד נדה
 משלח ונענב כמדבר שם ידעה על
 ושם ירבין וכלה סעפיה בישקצוה
 תשברנה נשם באות מאירות אותה
 כי לא עם כעות הוא על כל ארמנו
 עשהו ויצרו לא יחננו
 והיה ביום ההוא יחבט יהודה
 משכלת העדר עד נחל מעריסותם
 תלקטו לאחד אחד בני ישראל
 והיה ביום ההוא יתקע

בשופר גדול ובאום האבנים בארץ
 אשור והעדרים בארץ מצרים
 והשתחו ליהוה נהר הקדש
 בירושלם
 גאות שטר אפרים וציון נבל עבי
 תפארתו אשר על ראש גיא שמעם
 הלומי יין הנה חזקאמין לאדני טוס
 נוד שער קטב כורס מים כבירים
 שטפים הנה לארץ ביד ברלים
 תרמסה עטרת גאות שבור אפרים
 והיתה ציצת נבל גבי תפארתו אשר
 על ראש גיא שמעם ככנורה בטוס
 קין אשר יראה הראה אותה בעורה
 בכפו יבלענה ביום ההוא
 יהיה יהודה עבאות לעטרת צביון צפית
 תפארה לשאר עמו ולרח מישפט
 ליושב על המישפט ולנבורה משיב
 מלחמה שעה וגם
 אלה בין שנו ובשכר תיעזבהו ונביא
 שנו בשכר נבלע מן הין תעז מן
 השכר שנו בראה פקו פלילה כי
 כל שלחנות מלאו קיא צאה בל מקו
 את מי יורה עה ואת מי
 יבין שמועה גמול מחלב עתיקי
 משדים כי עז לעז ולעז לקו
 קולקו ועיר שם ועיר שם כי בלע
 שפה וכל שון אחרת דבר אל העם
 הנה אשר יאמר אליהם ואת המנוחה
 הנהו לעף ואת המרגעה ולוא אנא
 שמוע והיה להם דבר יהודה עז לעז
 עז לעז לקו לקו ועיר שם ועיר

בדד יושב מחוץ למחנה בדד יחננו ישראל בטח בדד
 כי עיר בנודה קימו עליו אל בני עול מפני ידך בדד יושבת בדד יושב בדד וידום
 וכלה וסוף וכלה הרעב מכפר את הקדש אהרן ובכו כעפות אונס את מדות המזבח

לכן שמעו דברי יי' ואל תביטו לעין חמדו להם" אנשי לעזן יפיהו קריה" ויבטלו לך הבין ויהיה רק זונתו והסלבים צדי נפש" ככוס נעדר" חפמל ערום

ישם למען ילכו ובשלו אחור ונשכרו
ונקשו ונלכדו: לכן שמעו
דברי יהוה אנשי לעזן משלי העם הזה
אשר בירושלם: כי אמרתם ברתנו
ברית אתמות ויעם שאול עשינו חזה
שיט שוטף כי ער לא יבואנו כי
שמנו כוב מחסנו ובשקר נסתנו:
לכן אמר אדני יהוה חנני
יסד בציון אבן אבן פנת יקרת מוסד
מוסד המאמין לא יחישו וישמרוני
משפט לקוו צדקה למשקלת ויעה
ברד מחסה כזבוסתר מים ישטפו:
וכפר בריחם אתמות וחזותכם את
שאול לא תקום שוט שוטף כי יעבר
והיתם לו למרמס: מדי עברו יקח
אתכם כי בנקר בנקר יעבר ביום
ובלילה והיה רק זויעה הכין שמויעה:
כי קצר המיעצ מהשתרע והמסכה
צרה מהתכנס: כי כהר פרצים יקום
יהוה בעמק בנבען ירגז לעשור
מעשהו ור מעשהו וליגבר עבדתו
ונריה עבדתו: ועתה אל תתלוצצו פן
יחוקו מוסריכם כי בלה ונחרצה שמיעת
מאת אדני יהוה עבאות על כל הארץ:
האזינו ושמעו קול
הקשיבו ושמעו אמרת יהוה כל היום
יחרש החרש לזרע יפתח וישדר
אדמתו: הלא אם שוה פניה והפיץ
קצח וכמן יורק וישם חטה שורה
ושערה נכמן וכסמת גבלתו: ויסרו
למשפט אלהיו יורגו: כי לא בחרוין

יודש קצח ואופן עולה על כמן יוכנ
כי כמטה יחבט קצח וכמן בשבט:
לחם יודק כי לא לעצח אדוש ידשנו
והמסגל על עולתו ופר שיו לא ידקנו:
גם זאת מעם יהוה עבאות יצאה
הפלא יענה העדיל תושיה:
הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד
ספוי שנה על שנה חנם ינקפו:
והציקות לאריאל והיתה תאניה
ואנה והיתה לי כאריאל: וחנית כדור
עליך ויצרת עליך מצב והקימתי
עליך מצרת: ושפלת מארץ תדברי
ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב
מארץ קולך ומעפר אמרתך תנפצו:
והיה כאבק דק המון זריך וכמין עפר
המון עריצים והיה לפת נפתאם:
מיעם יהוה עבאות תפקד ברעם
וברעש וקול גדול סופה וסער הולח
אש אוכלה: והיה כחלום חזון לילה
המון כל הגוים הצבאים על אריאל
וכל עביה ומצדתה והמציקים לה:
והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל
והקיץ וריקה נפשו וכאשר יחלם
הצמא והנה שתה והקיץ והנה יצף
ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל הגוים
הצבאים על הר ציון:
התמהמהו ותמהו
השתעשעו ושעו שכו ולא יין
נעו ולא שכו: כינסך עליכם יהוה
רוח תרדמה ויעצם את עיניכם את
הנביאים ואת דאשיכם החזים כסה:

ולמשל ביום ובלילה מדי עברו יקח" ובלילה שירה עמי" ובלילה יהי כנע" ונחש שלם מיצב" עמ אלקין מיצב" ויבדתי עליך מיצב" סג" והיה כאוב מארץ קולך" ב" ב" ומעפר אחר יצמחו" סג

יבליה
מיצב
ומעלה
יבליה
יבליה
יבליה

שד"י   כ"ל י"ד   וסימניה   ולפני אהרן הכהן   הנשבעות   הרי בלבע   על שדים כפדים
מינאכזה בשדו יער   ובשדו יכזבים אל תבוא   וכל רוח רכז כרכי יוד בלכ כל וכל כי שמעה מברשתעני

בנפרים ינפת כנען יהוה ינבאות יער
ירושלם גנן זה ציל פסח והמליט שונ
לאשר העמיקו סדה בני ישראל: כי
בזם ההוא ימאסון איש אלילי כספו
ואלילי זהו אשר יעשו לכם ידיכם
חטא: ונפל אשור כחרב לא איש וחורב
לא אדם תאכלנו ונס לו מפני חרב
ובחוריו למס יהיו: וסליעו ממעור יער
וחתו מנס שריו נאם יהוה אשר אור
לו ביצון ותנור לו כירושלם:
הן לעדק ימלך מלך ולישרים
למשפט ישרו: והיה איש כמחנה
רוח וסתר זרם כפלגים כנצון כנר
סליענס נאדן ינפה: ולא תשיענה
יעני ראים ואזני שמיים תקשיבנה:
ולכב נמהרים יבין לדיעת ולשון עלגם
תמהר לדבר נחות: לא יקרא יער
לנבל נדיב ולכליל לא יאמר שוני: כי
נבל נבלה ידבר ולבו ינשה און לעשות
חנף ולדבר אל יהוה תועה להריק נפש
רעב ומי שקה צמא יחסיר: ומלי מליו
רעים הוא זמות יעין לחבל ינעים
באמרי שקר ובדבר אביון משפט:
ונדיב נדיבות יעין והוא על נדיבות
יקום: נשים שאננות
קמנה שמיננה קולי ננות בטחורת
האונה אמרת ימים על שנה תרגנה
בטחות כי כלה בעיר אסף בלי יבוא:
חרדו שאננות רגזה בטחות פשטה
ויערה וחגורה על חלצים: על שדים
ספרים על שדי חמד על גפן פריה:

על אדם תעמי קוץ שמיר תעלה כי
על כל בתי מישוש קריה עליזה: כי
אומון נטיש המון יער עוב עפל ובהן
היה בעד מערות יער עולם מישוש
פראים מריצה עדרים: עדי יערה עליו
רוח ממרום והיה מדבר לכדמל ופרמל
ליער יחשב: וישכן במדבר משפט
ויעדקה כפרמל תשב: והיה מעשה
היעדקה שלום וינדרתה יעדקה השקט
ובטח יער עולם: וישב עמי בטח שלום
ובמי שכנות מכסחים ובמנחות שאננות
ונדר נדרתה יער ובשפלה תשפלה
היער: אשר יכס זרעי על כל מים
מיטלח רגל השור והחמור:
הזי שורד ואתה לא שרוד ובוני ולא
בעדו כו כהתמך שורד תושד כנלתך
לבעד יכדובך: יהוה חננו
לך קוינו היה זרעם לבקרים אף ישיענו
בית צרה: מקול המון נדרו יעמים
מכרמתך נפיעו נמים: ואסף שללנס
אסף החסיל כמי שק נבים שקק כו:
נשגב יהוה כי ישכן מרום מלא יצון
משפט ויעדקה: והיה אמונת יעתר
חסן ישו עת חכמת ודעת יראת יהוה
היא אוצרו: הן אראלם
יעקו חצה מלאכי שלום מר יעבון:
נשמו מסלות שבת יער ארח הפר
ברית מאס יעים לא חשב אנוש:
אבל אמללה ארץ החפיר לבנון קמל
והיה השרון כיערבה ונער בלשן
וכרמל: יתה אקום יאמר

ולשרים במשפט שדו   בי שרים שדו   כי כל בתי מישוש   שישו אכזה מישוש   מישוש לכל הארץ
נשים שאננות   חרדו שאננות   ובטחות שאננות   וסימניה   וסימניה   וסימניה

דרשומי על ספר יהוה וקראו אחר
מהנה לא מעדרה אשה רעותה לא
פקדו כי פי הוא יצוה ורוחו הוא קבצו
והוא הפיל להן ערל וידו חלקתה להם
בקו עד עולם ירשנה לדור ודור
ישכנו בה: ישישום מדבר
ויעה ותגל ערנה ותפרח נחצלת:
פרח תפרח ותגל אף על תורן נכור
הלכנו נתן לה הדר הכרמל והשרון
המה יראו נכור יהוה הדר אלהינו:
חזקו ידים ופות וברכים בשל
אמינו: אמרו לנמהרילב חזקו אל
תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול
אלהים הוא יבוא וישעכם: אז תפקחנה
יעני יערים ואזני חרשים תפתחנה:
אז ידלג כאיל פסח ותרו לשון אלם
כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערנה:
והיה השרב לאנס וצמאון לכבוש
מים בענה תעם רבצה חציר לקנה ונמא
והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדיש
יקרא לה לא יעברנו טמא והוא לנו
הלך דרך ואוילים לא יתעו: לא יהיה
שם אריה ופריץ חיות כל יעלנה לא
תמצא שם והלכו נאולים: ופדוי יהוה
ישכון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם
על ראשם ישישון ושמחה ישיצו ונסו
יגון ואנחה:
והי בארבע עשרה שעה למלך חזקיהו
עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי
יהודה הבצורות ותפשם וישלח מלך
אשור את רבשקה מלכיש ירושלמה

אל המלך חזקיהו בחיל כבוד וייעמד
בתעלת הברכה העליונה במסלול
ישרה כובסו ויצא אליו אלקים בן
חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר
ויאחבן אסף המזכיר: ויאמר אליהם
רבשקה אמרו נא אל חזקיהו מה אמר
המלך הגדול מלך אשור מה הנשחון
הזה אשר נטחת: אמרת אך דבר
שפתים יצוה ונכורה למלחמה עתה
על מי נטחת כי מרדת בני העה נטחת
על מי שיעת הקנה הר ציון הזה על
מיערים אשר יסמך איש עליו ונא
בכפו ונקבה כן פריצה מלך מערים למ
הנטחים עליו: וכי תאמר אלי אלהי
אלהינו נטחנו הלא הוא אשר הסיר
חזקיהו את נמתי ואת מזבחתי ויאמר
ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה
תשתחוו ועתה התערבנא את אדני
המלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים
אם תוכל לתת לך רכבים עליהם: וואן
תשיב אתפני פחת אחד עבדי אדני
הקטנים ותבטח לך על מערים לחננ
ולפרשים: ויעתה המכל על ייהוה עליו
על הארץ הזאת להשחיתה יהוה
אמר אלי עלה אל הארץ הזאת
והשחיתה: ויאמר
אלקים ושבנא ויאחב אל רבשקה
דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעו
אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באנו
העם אשר על החומה: ויאמר רבשקה
האל אדניך ואליך שלחנא אדני לדבר

חזקיהו
ספר
נבואה

חזקיהו
ספר
נבואה

תספד אנפדה... רב שקח... ויכרו... הלא על האנשים הקפאים... יצדו לדור על הא...

האנשים... יספד... יספד... יספד...

את הדברים האלה הלא על האנשים
הישיבים על החומה לאכל את חרבותם
ולשתות את שי ניהם עמכם
ויעמדו בשקיה ויקרא בקול גדול
יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך
הגדול מלך אשור כה אמר המלך
אל יישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל
אתכם ואל יבטח אתכם חזקיהו אל
יהוה לאמר הוצל יצילנו יהוה לאתנתן
העיר הזאת ביד מלך אשור אל תשמעו
אל חזקיהו כי כה אמר המלך אשור
עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש
גפנו ואיש את גפנו וישתו איש מיבורו
עד באו ולקחתי אתכם אל ארץ כנען
ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים
פניסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה
יצילנו הוצילו אלהי הגוים איש את
ארצו מיד מלך אשור איה אלהי חמת
וארפר איה אלהי ספרוים וכי הוצילו
את שמרון מיד מי בכל אלהי הארצות האלה
אשר הוצילו את ארצם מיד כי יציל
יהוה את ירושלם מיד ויחרישו ולא
ענו את דברי מלך המלך הים
לאמר לא תענהו ויבא אליקים בן
חלקיהו אשר על הכית וישכנא הספר
ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו
קויע כעדים ויגדלו את דברי
רב שקח ויהי כששמע
המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ותבס
בשקו ויבא בית יהוה ויישלח את אליקים
אשר על הכית ואת שכנא הספר ואת

זקני הכהנים מתכספים בשקים אל
ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמרו
אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותונחה
ונאצה היום הזה כי באו בנים ער
מישבר וסח אין ללדה: אולי יישמע
יהוה אלהיך את דברי רב שקח אשר
ישלח מלך אשור אדניו לחרף אלהים
היה ויהויה בדברים אשר שמע יהוה
אלהיך ונשאת תפלה בער השארת
הנמצאה: ויבאו עבדי המלך חזקיהו
אל ישעיהו ויאמרו אליהם ישעיהו
כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה
אלהינו מפני הדברים אשר שמעת
אשר גרפו נערי מלך אשור את: הנע
נותן בורוחו ושמע שמועה ושב אל
ארצו והפלתו בחרב בארצו: וישב
רב שקח ויביא את מלך אשור נלחם
על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש:
וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר
יבא להלחם אתך וישמעו וישלחו
מלאכים אל חזקיהו לאמרו כה
תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמו
אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח
כי לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך
אשור והנה אתה שמעת אשר עשו
מלכיש אשור לכל הארצות להחרים
ואתה תבצל: הוצילו אתם אלהי הגוים
אשר השחיתו אלה את עמון וארת
חרן ורעף ובני עדן אשר נתלשך:
איה מלך חמת ומלך ארפר ומלך
לעיר ספרוים הנעו עיה:

אשר גרפו נערי... ויבאו עבדי המלך... וישלחו מלאכים... ויגדלו את דברי... ויבא בית יהוה... ויישלח את אליקים...

וַיִּקַּח חֹקִי הוּא אֶתְּהַסְפֵּד שֶׁמֶד הַמֶּלֶךְ אֲכַנָּן
וַיִּקְרָא הוּא יַעֲלֶה בֵּית יְהוָה וַיִּפְרֹשׁ דָּוִד
חֹקִי הוּא לִפְנֵי יְהוָה וַיִּתְּפַלֵּל חֹקִי הוּא לֵאמֹר
יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה צַבֵּאֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
יֵשֶׁב הַכְּרֹמִים אֶתְּהָ הוּא אֱלֹהִים לִכְבוֹד
לְכָל מַמְלֹכוֹת הָאָרֶץ אֶתְּהָ עָשִׂיתָ אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶתְּהָ אֶרֶץ הַטָּהֵר יְהוָה אֲנִי
וְשָׁמַע פֶּקֶח יְהוָה עֵינֶיךָ וְרָאָה וְשָׁמַע
אֶת כָּל דְּבָרֵי סַנְחֲרִיב אֲשֹׁר שְׁלֹחַ
לְחַרֵּף אֱלֹהִים חַיִּים אֲמַנְסָה יְהוָה הַחֲרִיבוּ
מַלְכֵי אֲשֹׁר אֶת כָּל הָאֲרָצוֹת וְאֶת
אֲרָצוֹת וְנָתַן אֶת אֱלֹהֵיהֶם בְּאִשְׁכֵּילֵי
אֱלֹהִים הַגִּבֹּרִים אֲסַמְעֶשָׂה יְדֵי אָדָם
עֵץ וְאֶבֶן וַיִּאֲכָדוּם וַיַּעֲתֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
הוֹשִׁיעֵנוּ מִיָּדוֹ וּדְעוּ כָּל מַמְלָכוֹת
הָאָרֶץ כִּי אֶתְּהָ יְהוָה לִכְבוֹד וַיִּשְׁלַח
יֵשַׁע הוּבָן אֲמוּן אֶל חֹקִי הוּא לֵאמֹר
כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֹׁר
הַתְּפַלֵּל אֵלֵי אֵל סַנְחֲרִיב מֶלֶךְ אֲשֹׁר
זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עָלֶיךָ בְּהַלֵּךְ
לַעֲשֹׂה לָךְ בְּתוֹלַת כֶּתֶף צִוִּן אַחֲרָיִךְ
רֹאשֵׁהָ עָהָב בֵּית יְרוּשָׁלַם אֶת מִי
חִרְפָּת וְנִדְפָת וְעַל מִי הָרִימוּתָהּ קוֹל
וְתִשָּׂא מְרוֹם עֵינֶיךָ אֶל קִדְרֵשׁ יִשְׂרָאֵל
בֵּיד עֲבָדֶיךָ חִרְפָּת אֲדָנִי וְתֹאמַר בְּרַב
רִבְכֵּי אֲנִי עָלִיתִי מְרוֹם הָרִים יִרְכַּעַתִּי
לִבְנוֹן וְאֶבְרַת קוֹמַת אַחֲזִיל מִבְּחָר
בְּרִשְׁיוֹ וְאֶבֶא מְרוֹם קִצּוֹ יַעֲרֹב מְלוֹ
אֲנִי קִרְתִּי וְשִׁתִּיתִי מִיָּם וְאַחֲרַב בִּכְף
פַּעֲמֵי כָל יְאֹרֵי מִצְרָיִם הֲלֹא שָׁמַעְתָּ
לְמַד חֹק אֹתְהָ עָשִׂיתִי מִמֵּי קִדְם

וַיַּצְטִיחַ עֵתָהּ הַבֹּאֶתִי וְהָיָה לְחֵשָׁאָה
בְּלִים נָעִים עָרִים בְּצִדּוֹתַי וּשְׁבִיחַן
קִינֵי שֶׁהָיוּ בְּשִׁירָתוֹ עֲשֵׂב שֹׁדֵד
וּדְקָדֵשׁ אֲחִיר וְנֹעַת וְשֹׁדֵמָה לִפְנֵי
קִמָּה וְשִׁבְתָּן וְצִמְתָּן וּבֹאֵךְ יָדַעְתִּי
וְאֵת הַתְּרוּמָה אֵלַי יַעֲזֵן הַתְּרוּמָה
אֵלַי וְשֹׁאֲנֶנְךָ עֲלֶה בְּאֹזֶן וְשִׁמְתִּיחִי
בְּאֶפֶךְ וּמִתְּנֵי בִשְׁפָתֶיךָ וְהַשִּׁבְתָּךְ
בְּרֹדֶךְ אִשְׁרֵי בֵּאת בְּהוֹזֶה לְךָ הָאוֹת
אֲכֹל הַשְּׁנֵה סָפִיחַ וּבִשְׁנֵה הַשְּׁנֵה
שְׁחִיס וּבִשְׁנֵה הַשְּׁלִישִׁית וְעוֹקֵעֵן
וְנִטְעוֹ כְּרֵמִים וְאֲכֹל פְּרִים וְיִסְפֹּךְ
פְּלִיטָת בֵּית יְהוּדָה הַנִּשְׁאָרָה שְׂרֵשׁ
לְמִטָּה וְיִנְשֶׁה פֶּרִי לְמִעְלָהּ כִּי מִיּוֹשֶׁם
תֵּצֵא שְׂאֵרֶיהָ וּפְלִיטָהּ מֵהָרַץ יִזְנֶן קִנְיָתָהּ
יְהוָה עֲבָאוֹת תַּעֲשֶׂה וְזֹאת:

לכנפה אמר יהוה אל מלך
אשור לא יבוא אל העיר הזאת ולא
יורה שם חץ ולא יקדמה מגן ולא
ישפך עליה סללה בדרך אשר בא
בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבוא
גאס יהוה ונעוטי עליה עיר הזאת
להושיעה למען ולמען דוד עבדי
ויצא מלאך יהוה ויפה
במחנה אשור מאה ושמנים וחמשה
אלף וישיבמו בבקר והנה כלס פגרים
מתים ויסיע וילך וישב סנחריב מלך
אשור וישב בניניה ויהי הוא משתחווה
בית נסרך אלהיו ואדר מלך ישראל
בנו הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ
אדרס ומלך אסרחדן בנו תחתיו

הנני יודק על ימך וימך יאמר שאלה...
 חסדך וחסדך וחסדך וחסדך וחסדך וחסדך
 חסדך וחסדך וחסדך וחסדך וחסדך וחסדך
 חסדך וחסדך וחסדך וחסדך וחסדך וחסדך

בניסוחם חלה חוקיהו
 למות ויבא אליהו שערות אמו
 הנביא ויאמר אליהו כה אמר יהוה עו
 לביתך כי מת אלהיך ואתחיה ויבא
 חוקיהו פניו אל הקיר ויפלא אל
 חוקיהו ויאמר אנה יהוה זכרתי את
 אשר התחלתי לפעך באמת בלב
 שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבא
 חוקיהו בל גדול
 והיה דבר יהוה אל ישעיהו לאמר
 הלך ואמרת אל חוקיהו כה אמר
 יהוה אלהיך אבך שפעת ארץ
 הפלך ראיתי את דמ עתך הנני יוסף
 על ימך חמש עשרה שנה ונכף
 מלך אשר אצלך ואת העיר הזאת
 ונעתי על העיר הזאת וזה לך
 האות מאת יהוה אשר ישעיה יהיה
 את חזקת הזה אשר דבר והנני משני
 את כל המעלות אשר ירדה מעלות
 אחו בשמי שחרנית עשר מעלות
 ותשג השמי ש עשר מעלות מעלות
 אשר יודה
 לחוקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי
 מחליו אני אמרתי נדמי מי אלטה
 בשערי שאול פקדתי יתר שנותי
 אמרתי לא אדא את יהוה בארץ החיים
 לא אביט אדם עוד עם ושב חזרתי
 דור נסע ונלה ממנו באהל רעיקפתי
 בארתי מדלה כינעני מים עד לילה
 תשלמי שותי עד בקר בארץ כן
 ישבר כל עצמותי מים עד לילה

תשלמיני כסוס עגור כן אצפצף אהנה
 כינעה דלו עני למחוס אדני עשקה
 לי ערבני מה אדבר ואמר לי והוא
 עשה אודה כל שנותי על מר נפשי
 אדני עליהם סחי ולכל בהן חירודי
 ותחלימי והחזיני הנה לשלום מר
 לי מר ואנה חשקת נפשי משחתני
 כי השלכת אחרי נדך כל חטאי כי לא
 שאול תודך מות יהלך לא ישבר
 יודדי מר אל אמתך כי הוה הוא יודך
 כמוני היום אכלבנים יודי אל אמתך
 יהוה להושיעני ונגותי נגן כל ימי
 חייני על בית יהוה ויאמר ישעיהו
 ישאובל תאנעס ומרחו יע
 השחקן ויחי ויאמר חוקיהו מה אות
 כי אעלה בית יהוה
 בעת ההיא שלח מראדך בלאדן כן
 בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל
 חוקיהו וישמע כי חלה ויחזק וישמח
 עליהם חוקיהו ויראם את בית נכחה
 את הכסף ואת הזהב ואת הכשמים
 ואת השמן הטוב ואת כל בית כלי
 ואת כל אשר נמצא באערתי לא
 היה דבר אשר לא הוצאם חוקיהו
 בביתו ובכל ממשרתיו ויבא ישעיהו
 הנביא אל המלך חוקיהו ויאמר אליו מה
 אמרת אמי שאלה ומה אמן יבאו אליך
 ויאמר חוקיהו מן ארץ חוקיהו באו אלי
 מכבד ויאמר מה ראובניתך ויאמר
 חוקיהו את כל אשר בביתו ואו לאחיה
 דבר אשר לא הראיתם בארצותי

חוקיהו שם ויבא את השמלה...
 חוקיהו שם ויבא את השמלה...
 חוקיהו שם ויבא את השמלה...
 חוקיהו שם ויבא את השמלה...

ואמר ישעיהו אל חזקיהו שמע עדות
יהוה עבדותו הנה ימים באים ונשא
כל אשר בביתך ואשר אצרך אכתך
עד היום הזה בכל לא יותר דבר אמר
יהוה ומכנך אשר יצאו ממך אשר
תוליד יקחו והיו סריסים בהכל מלך
בכל ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב
דבר יהוה אשר דברת ואמר כי יהיה
שלום ואמת בימי
נחמו נחמו עמי יאמר אליהם דברו
על לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה
זכאה כי עתה יענה כי לקחה מיד יהוה
כפלים בכל חטאתיה
קול קורא כמדבר פנו דרך יהודה
ישורו בערבה מסלה לאלהינו כל צא
ישראל וכל הר נכניה יפלו והיה העקב
למישר והרכסים לבקעה וגלה כבוד
יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר
קול אמר קרא ואמר ברה
אקרא כל השר הציר וכל הסדוכין
השדה יבש חציר נבל ציץ כירוח יהוה
נשטו וטאכן חציר העם יבש חציר
נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם
על הרבה על ידך מבשרות
ציון הרבים כפי קולך מבשרות יהושלם
הרבים אל תדאג אמר לי ערי יהודה
הנה אלהיכם הנה אדני יהוה חזק בלא
וזרעו משלה לו הנה שטרו ארצו
ופעלתו לפענו שרעה עתה ירעה שרוע
יקבץ מלאים ובהיקו ישא עזת עתה
מי מדר בשעל מים ושנים

מרת תכן וכל בשלש עפר הארץ וישק
בכל סהרים ובעיות במאונס ומיתכן
אתדוה יהוה ואיש עצתו ידענו
את מינועין ויבנהו וילמדוהו בארץ
משפט וילמדוהו דעת ודרך תבונות
ידענוהו גוים כמר מדלי וכשחק
מאונס נחשבו הן איים נדק יטול
ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה
כל הגוים כאין נדו מאפס
ותהונו שכולו ואלמי תדמיון אל ומה
דמות תעבולו הפסל נסך חרש וזקק
בזהב ידקעו ורתקות כסף עורף המטען
תרומה יצין לא ידקב יתחר חרש חכם
יבקש לו להכין פסל לא ימוטו הלא
תדענה לא תשבעו הלא הנה מראש
לכם הלא הבנות מוסדות הארץ
היטב על חנה הארץ ויטבנה פחנים
הנמטה נדק שמים וימתחם באהל
לשבת העתק חנים לאין שפט ארץ
כתחו עשה אף בל נטע אף בלזרעו
אף בל שרש בארץ גועס וגם נשרה
נחם ובשו וסערה פקש תשאם
ואל מי תדמיון ואישוה יאמו
קדושו יצא מרום ענינם וראו מיבא
אלה המוציא במספר זכאם לכלם
בשם קרא מרב אונים ואמין ברח
איש לא מעור
למה תאמר יעקב ותדבר ישראל
נסתרה דרכי מיתנה ומאלהי משפט
יעבו הלא ידעת אסלא שמערת
אלהי עולם יהוה בורא קצות הארץ

והוא יתן לכם לב לדעת... ויבטח ביהוה... ויבטח ביהוה... ויבטח ביהוה...

ישכב כל יקמו עכו כפשתה ככו
אל תזכרו ראשונות וקדמיות א
תתבוננו הנני עשה חדשה עתה
תנוח חלוא תדענה אף אשי
במדבר דרך כיש כון נהרות תגבול
הית השדה תעם ונחת יענה כיתת
במדבר מים נהרות כישמן להשקות
עמי כחירי עסזו יערת לי תהלה
יספרו ולא את קראת
יעקב כי יענת ב ישראל לאהבאת
לישה עלתך ונחך לא כבודת
לא העבדתך כמנהג ולא חובעתך
בלבנה לאקנת לי גבסא קערה
וחלב זבחך לא הויתע אך העבדת
בחטאותך הונעתע ביענתך אנכי
אנכי הוא מזה פשעך למיע
וחטאותך לא אזכר הזכרני נשפטה
יחד ספר אתה למען תעזק אכרך
הראשון חטא ומליצך פשע כי
ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם
יעקב וישראל לערופים
ועתה שמע יעקב עבדי וישראל
בחרתי בזה אמר יהוה עשך ויערך
מבטן יעריך אל תירא עמי יעקב
וישרון בחרתי בזה אצקמים ע
צמא וטלים על כשה אצקרוח על
זרעך וברכתי על צאצאך וצמחו
בבן חציר בערבים על ברימים וזה
יאמר ליהוה אנוחה יקרא בשם יעקב
וזה יתב ידו ליהוה ובשם ישראל
יבנה

ישכב כל יקמו עכו כפשתה ככו
אל תזכרו ראשונות וקדמיות א
תתבוננו הנני עשה חדשה עתה
תנוח חלוא תדענה אף אשי
במדבר דרך כיש כון נהרות תגבול
הית השדה תעם ונחת יענה כיתת
במדבר מים נהרות כישמן להשקות
עמי כחירי עסזו יערת לי תהלה
יספרו ולא את קראת
יעקב כי יענת ב ישראל לאהבאת
לישה עלתך ונחך לא כבודת
לא העבדתך כמנהג ולא חובעתך
בלבנה לאקנת לי גבסא קערה
וחלב זבחך לא הויתע אך העבדת
בחטאותך הונעתע ביענתך אנכי
אנכי הוא מזה פשעך למיע
וחטאותך לא אזכר הזכרני נשפטה
יחד ספר אתה למען תעזק אכרך
הראשון חטא ומליצך פשע כי
ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם
יעקב וישראל לערופים
ועתה שמע יעקב עבדי וישראל
בחרתי בזה אמר יהוה עשך ויערך
מבטן יעריך אל תירא עמי יעקב
וישרון בחרתי בזה אצקמים ע
צמא וטלים על כשה אצקרוח על
זרעך וברכתי על צאצאך וצמחו
בבן חציר בערבים על ברימים וזה
יאמר ליהוה אנוחה יקרא בשם יעקב
וזה יתב ידו ליהוה ובשם ישראל
יבנה

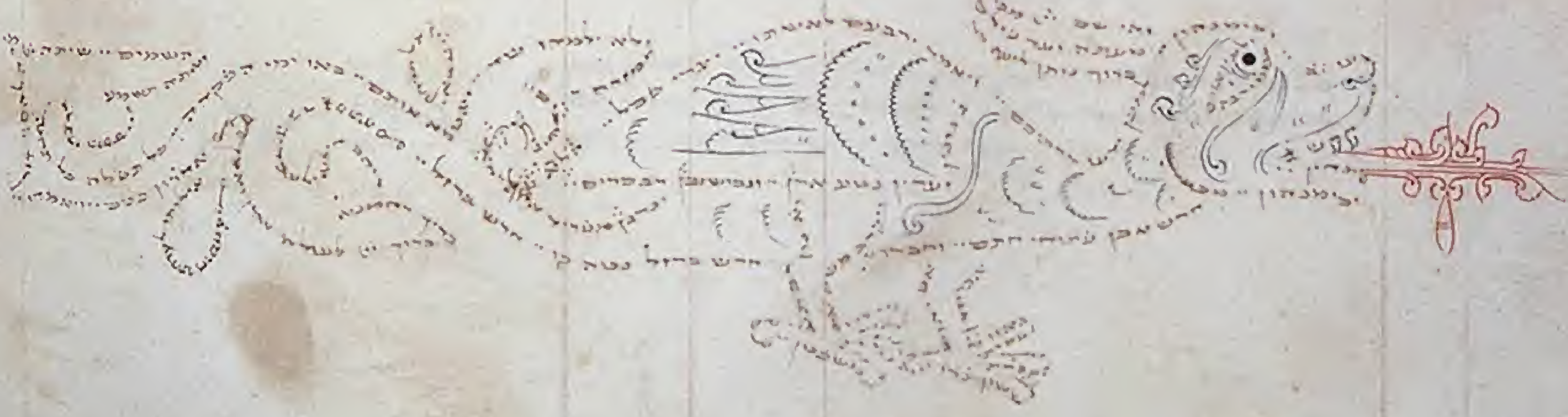
ובמים יעזים נחמיה... ובמים לא רחמתי... ובמים רבים זרע שחר...
עם זו נאלת... עם זו קעת... עם זו יתדתי לי תהלות...
שה כשבים ושה עים... שה ילדתי... שה אזל... שה בלז אלף...

כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו
יהוה עבדיו את ראשון ואני אחרון
ומכל עד אין אלהים ומי כמוני יקרא
ועדה ויערבה לי משומי עמ עולם
ואותיות ואשר תבאנה יצדו למו
אל תפחדו וגאל תרהוה לא מאו
השמעתיד והגדת ואתם עד היש
אלוה מכל עד ואין עוד מלדי ערתי
גרי פסל כלם והוהו ומודיהם כל
יועלו ועדיהם חמה כל ראו וברדעו
למען יבשו מיניו אל ופסל נסך למה
הו יעלו וזהו כל חכמו וכל חכמים
המה מאדם יתקבצו כלם יעמדו ופחדו
יבשו יחדיו הו שברו למי עד ופער
בפחם ובמקבות יצרהו ופעלהו בזה
סחו וסדו עבדו אין כח לא שתה מים
וייעץ חרש עיצים נטהקו יתארהו
בשרד יעשהו במקצות ובמחוגה
יתארהו ויעשהו כתבנית איש מתפאות
אדם לשבת בית לכתלו ארזים ויקח
תרזה ואלון ויאמץ לו כי עצי יער נטע
ארז וגשם יעל והיה לאדם לבער
ויקח מהם ויהם אף ישיק ואפה להם
אף יפעל אל ויגמלו עשהו פסל
ויסעד למו חצו שרף גמולו על
חצו בשר יאכל יעלה על וישבע
אף יחסו ויאמר האם חמות האדני
אור וישארו יתו לאל עשה לפסלו
יסגור לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמו
הי עלינו כי אלי אתה לא ידעו ולי
יבנו כי טח מראות עיניהם מה שכל

לבתם ולא ישיב אל לבו ולא דעתולא
תבונה לאמר חצו שרפת גמולו אש
ואף אפיתי על חצו לחרם אצל הכשו
ואכל ויתרו לתועבה אעשה לכל עין
אסגור ורעה אפר לבחולל הטחולא
יעל את נפשו ולא יאמר הלא שקר
במיני ובר אלה יעקב
וישראל כי עבדי אתה יצרתך עבד
לי אתה ישראל לא תנשני מחיתי
כעבד פשעך וכענן חטאתך שובה
אלי כי צאלתיך ורבו שמים כי עשה
יהוה ודעי תחתיות ארץ פצחוהוים
דנה יער וכל עין כי צאל יהוה יעקב
ובישראל תפארו
כה אמר יהוה נאלך ויערך
מכטן אנכי יהוה יעשה כל נטה שמים
לכדי רקע הארץ מי אתי מפרי אמות
בדים וקסמים יהולל משיב חכמים
אחור ודעתם יסכלו מקיס דבר עבדו
ועצת מלאכיו ישלים האמר ליוויו שלם
תושב ולערי יהודה והנגנה וחורבנותיה
אקומם האמר לצולה חורב ונחלתך
אובישו האמר לכור שר עי וכל חפצי
ישלים ויאמר ליוויו שלם תבנה ויהי
תוסדו כה אמר יהוה
למי שיהו לכור שר אשר החזקת במינו
לירד לפנויים ותתע מלכים אפתח
לפתח לפנויות לתים ושערים לא יסגרו
אני לפנך אלך וחדורים אושר דלתות
נחוישה אשכר ובריה כדול אנדע
ונתתי לך אצרות חשך ומטמני

על תבואת אדמה וזאת על אדמה טמאה שדך שדה מכלל אדמה איש עבד אדמוני אנשי כי אהם אדמה חיה ויהיה
 ויסים יקין היה עבד מוכר אדמה משא עמל דמים ללכת מוכר אדמה חיה ויהיה
 עבד אדמה

יחדו הלכו בכלמה ורשי צירים וישראל
 נושע ביהוה תשוועת עולמים לא
 תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד
 כי כה אמר יהוה בורא
 השמים הוא האלהים יצר הארץ
 ועשה הוא כוננה לאתהו ברא
 לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד לא
 כסתר דברתי במקום ארץ חשך לא
 אמרתי לורע יקבתהו בקישוני אני
 יהוה דבר עזק מצד מישרים הקננו
 ובאו התנששו יחדו פליטי העמים לא
 ידעו הנשאים את עין פסלם ומתפללים
 אלאל לא יושיע העדו והנשיו אף
 יועצו יחדו מי השמיע זאת מקדם
 מאז העדה הלא אני יהוה ואין עוד
 אלהים מפלעי אל עדי קומי שיע
 אין זולתי פנאלי והושיעו כל אפסי
 ארץ כי אני אל ואין עוד כי נשבעתי
 יצא מפי עדקה דבר ולא ישוב כי לי
 תכרע כל ברך תשבע כל לשון אף
 ביהוה לי אמר עדקות ועז עדי יבוא
 ויכשול הנחרים כו ביהוה יעדקותיהו
 כל זרע ישראל כרעו בקרס נבו חיו
 יענביהם לחיה ולבהמה נשאת ככם
 עמוסות משא לעיפה קרסו כריעו
 יחדו לא יכלו מלטם שאונפשם בשבי
 הלכה שמעו אלי בית יעקב
 וכל שארית בית ישראל העמסים מע
 כטן הנשאים מנידחם ועד זקנה אני
 הוא ועד שיבה אני אסכל אני עשיתי
 ואני אישא ואני אסכל ואמלל

מסתרים למען תדע כי אני יהוה
 הקורא בשמך אלהי ישראל למען
 עבדי יעקב וישראל כחירי ואקרא לך
 בשמך אכנך ולא ידעתני אני יהוה
 ואין עוד זולתי אין אלהים אחרד ולא
 ידעתני למען ידעו ממזרח שמיש
 וממערבה כי אפס בלעי אני יהוה
 ואין עוד יצר אור ובורא חשך עשה
 שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל
 אלהי הדעיפו שמים ממען
 ושחקים יזלו עדק תפתח ארץ ויפרו
 ישיע עדקה תצמיח יחד אני יהוה
 בראתיו הוי רבאתיו צרו
 חרש את חרשי אדמה היאמר חמר
 לוצרו מה תעשה ופעלך אין ידים לו
 הוי אמר לאבמה תוליד ולאשה
 מה תחילין כה אמר יהוה
 קדוש ישראל ויצרו האותיות שאלוני
 על כני ועל פעל ידי תעוני אנכי עשיתי
 ארץ ואדם עליה בראתי אני ידננו
 שמים וכל צבאם צויתי אנכי
 העירתי יהו בצדק וכל דרכיו אישר
 הוא יבנה עירי ונלותי ישלח לאבמה חיר
 ולאבשה חד אמר יהוה צבאות
 כה אמר יהוה יניע מצרים
 וסחרתו וסבאים אנשי מדה עליך
 יעבדו ולך יהו אחריך ילכו בזקים
 יעבדו ואליך ישתחוו אליך יתפללו
 אדבך אל ואין עוד אפס אלהים
 אכן אתה אל מסתתר אלו
 ישראל מושיע בושונם וכלמו כלם

אכן ישי במוקדם הזה אכן נידע הדבר אכן סר מר זמורה אכן יטו את לבב
 אכן יצר העם אכן אנה אל מסתתר אכן חלינו הוא אכן משפט ימי אכן בנדה אשה אכן לשקר
 מנביעת בכו אכן הטא השאת אכן חסד לשקר ישה אכן חשכו השחיתו אכן שמעו קול תחוב אכן שמעו ימי אכן

יב
יב

112

קדושי ישראל: שבידומם ובה
בהישך בת כשרים כי לא תוסיף קרא
לך גברת ממלכות: קצפת יעל יעמי
חללתי נחלתי ואתנם בידך לאישמת
להסרחמים על זקן הכבודת יעלך

274

1732

3
 4
 5
 6
 7

וְיָבֹא
וְיִשְׁכַּח
וְיָבֹא

492

אשר
בשלות
ולא

ויעשו בניו לו כן ופסל ונכסו הקימו בט יהונדב
ובל ימי את אנדך יחבר לא פתחה אנדך

עוב
אנך
וכי
וכי
וכי

פתאם עשיתי ותבאנה מדעת כי
קשה אתה ועד כול ערפך ומעך
נחושתי ואנך לך מאזכרם תכל
השמעתך פתת אמר עני עש
ופסלי ונכסי עוס שמעת חזה מלה
ואתם חלוא תערו השמעתך חדשות
מעתי ונצרות ולא ידעתם עתה
נבראו ולא מאז ולפע יום ולא שמעתם
פתת אמר הנה ידעתין וגם לא שמעת
גם לא ידעתם מאז לא פתחה אנך
כי ידעתי בנוד תבנה ופשיע מבטן קרא
לך למען שמי אאריך אפי ותהלתי
אחטט לך לבלתי הכריתך הנה צופתך
ולא נכסף בחרתך בכור עני למען
למען אינשה כי איך חל וכבוד
לאחר לא אתן

שמעאלי יעקב וישראל מקראי אנ
הוא אנ ראשון אף אנ אחרון אף יד
יסדה ארין וימיני טפחה שמים קרא
אנ אליהם יעמדו יחדו הקבצו כלכם
ושמעו מי בהם העד את אלה יהוה
אחנו יעשה חפצו בכל וורעו פשדים
אנ אנ דברתי אף קראתיו הכאתיו
והצליח דרכו קרבו אלי שמעו זאת
לאמר אנ בסתר דברתי מעת היותה
שם אנ ועתה אדע יהוה שלחני ורוחו
כה אמר יהוה גאלך קדוש
ישראל אנ יהוה אלהיך מלמדך
להועיל מדריךך סודך תלך לו
הקשבת למצותי ויהי נעור שלומך
ועד קתך כליהם ויהי כחול זרעך

ויצאצא מעיך כמעתי לא יכרת ולא
ישמד שמו מלפני

צאומכל ברחו מכשדים בקול
רנה העדוה שמיעו זאת הוציאנה עד
קצה הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב
ולא צמא בחרבות הולכים מים מיצור
הזיל למנוי בקע צור ויזבו מים אין
שלום אמר יהוה לרשעים

שמעו איים אלי והקשיבו לאמני
מרחוק יהוה מבטן קראע ממיע אמי
הזכיר שמי ויישם פי בחרב חדה בעל
ידו החביאני ויישימני לחץ ברור
באשפתו הסתירני ויאמר לי עבדי
אתה ישראל אשר בך אתפאר ואנ
אמרתי לריק יצאתי לתהו ותבל כרוי
כליתי אכזר מישפטי את יהוה ופעלתי
את אלהי ועתה אמר

יהוה יצרי מבטן לעבד לו לשובב
יעקב אליו וישראל לא יאסף ואכזר
בעני יהוה ואלהי היה עני ויאמר
נקל מהיותך ליעבד להקים את
שבטי יעקב ונעדי ישראל להשיב
ונתתך לאור גוים להיות ישועתי עד
קצה הארץ כה אמר יהוה גאל

ישראל קדוש לבזה נפש למתעבגי
לעבד מילים מלכים יראו וקמו שרים
וישתחו למען יהוה אשר נאמן קדוש
ישראל ויבחרך כה אמר

יהוה בעת רצון עתידך וביום ישועה
עזרתך ואנך ואתנך לכרית עם
להקים ארץ להנחיל נחלות שממות

יט אלהים שלח ורוחו כחל שוטף
חזה ציון שמעתי חזה על די חזה למיידה וכל חזה יכו
קדוש ישראל ויבחרך אשרי ונבחר ונקרב נהר פלגד ושמוחו

וכי
וכי
וכי
וכי
וכי

לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך
 הגלו על דרכים ירעו וככל שפיים
 מרעיתם ולא ירעבו ולא יצמאו ולא
 יכס שרבו ושמש כי מרחמם ינהם
 ועל מבועי מים ינהלם וישמתי בלהו
 לדרך ומסלתי ירמון: הנה אלה מרחוק
 יבאו והנה אלה מצפון ומים ואלה
 מארץ סיני: רעו שמים וגילי ארץ
 פצחו הרים ונה כי נחם יהוה עמו
 ועניו ירחם: ותאמר
 יצו עובדי יהוה ואדני שבתו והתשנה
 אשה עולה מרחם בן בטנה גם אלה
 תשכחנה ואנכי לא אשכח: הן על
 כפים חקתיך חומתיך נעדי תמיד: מהו
 בעך מהרסוך ומחר יבך ממך יצאו:
 יסאי סביב עיניך וראי כלם נקבי
 באולך חיאנע נאם יהוה כי כלם נעדי
 תלשי ויתקשרים נמלה כי חרונתך
 וישממתיך וארץ הרסתך כי עתה
 תצרי מי שבו ורחקו מבלעדי: עוד
 יאמרו באזנך בע שכליך ער לי
 המקום גשה לי ואשבה: ואמרתי
 בלבבך מי ילד לי את אלה ואני שנויה
 ועל מודה נלה וסודה ואלה מי גדל הן
 אני נשארתי לבד: אלה איפה הם:
 כה אמר אדני יהוה הנה
 אשא אלנעים ידיו ואלנעים ארים
 נסי והביאו בנך בחצו ובעתך עלנתה
 תנשאנה: והיו מלכים אמעך ושרתהם
 מניקתיך אפיס ארץ ישתחו לך
 ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה

ויצאנו
 ממצרים
 ביום הזה
 ויצאנו
 ממצרים
 ביום הזה

אשר לא יב שוקווי

היקח מנבור מלקוח ואם שכי
 עדיק ימלט: כי כה אמר יהוה גם
 שכי צבור יקח ומלקוח עריץ ימלט
 ואת ידיך אנכי אריב ואת בנך אנכי
 אושיע: והאכלתי את מונך את
 בשרם וכעסים דמם ישכרון וידעו
 כל בשר כי אני יהוה מושיעך ונאלך
 אביר יעקב: כה אמר יהוה
 אזה ספר כרתות אמכם אשר
 שלחתיה או מי מנושי אשר מנרת
 אתכם ליהן בעונתיכם נמנרתם
 ובפשיעכם שלחה אמכם: מדוע
 באתי ואין איש קראתי ואין עונה
 הקצור קצרה ידי מפרות ואסאין
 נח להציל הן בערתי אחריבים אשש
 נהרות מדבר תבאש דנתם מאין מים
 ותמת בצמא: אלביש שמים קדרות
 ושק אשים כסותם:
 אדני יהוה נתן לי לשון למודים
 לדעת לענות את יעקב דבר יענה בנקר
 בנקר יעיר לי און לשמע כל מודים:
 אדני יהוה פתח לי און ואנכי לא
 מריתי אחור לא נסונתי: גוי נתתי
 למכס ולחיי למרטים פני לא הסתוו
 מכלמות ורק: ואדני
 יהוה ישר לי על כן לא נכלמתי על
 כן שמת פני כחלמיש ואדני לא
 אבוש: קרוב מצדיקי מיריב אתי
 נעמדה יחד מי בעל משפטי נשאלתי
 הן אדני יהוה יעזר לי מי הוא ישיעני

ואמר היש פה איש... לבי ובאני אל המלך יוד... ואמרתי בלבבך...
 בלה וסודה... עפ הלה אשר הגלתה... גם היא ללה וישובות...
 יקח נא מעט מים... גם שכי גבור יקח... בזהל מעצר יקח...

ואמרתי... בלה וסודה... יקח נא מעט מים...

וישבה כמורו ימותון הישר הוללה אשר היתה חיו לי כלם כסדרם
וישב על חוג אדרתן הישב על חוג אדרתן
אשר עשיתה מלאו חמם וישיבה

הן כלם כבד יכלו עש יאכלם
מי כנס ירא יהוה שמע בקול
עבדו אשר הלך חשבים ואין
נזהלו יכטח בשם יהוה וישען
באלהיו הן כלם קדחי אש מאור
ויקות לכו באור אשכם וביקות בעותם
מיריהיה ואת לכם למעצבה תשכנו
שמעו אלי רדפי ערך מנקשי
יהוה הכיטו אל צור חצבתם ואל מקבת
פורקתם הכיטו אל אברהם אביכם
ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו
ואברהם ואברהם כי עתה יהוה ציון נחם
כל חרבתיה וישם מדברה כעדן וענתה
כנהוה יששון ושמחה ימצא כרה
תודה וקול זמרה
הקשיבו אלי עמי ולאני אלי
האזינו כי תורה מאתי תנא ומשפט
לאור עמי ארבע קרוב ערקי ינא
ישע וורעי עמי ישפטו אלי איים
יקוואל זרעי יחלון יסאו לשמים
עניכם והכיטו אל הארץ מתחת כי
שמים בעשן נמלחו והארץ כבד
תלה וישבה כמורו ימותון וישועת
עולם תהיה ויעקת לא תחת
שמעו אלי ידעי ערך עס תורת
כלם אל תיראו חרפת אנשי ומעפלת
אל תחתו כי כבד יאכלם עשו כעמר
אמם סס ויעקת ל עולם תהיה
וישועת לדור דורים
עורי עורי לבשי עז ורוע יהוה
עורי כי קדם דורות עולמים הלוא

את היא המחצבת רהב מחוללת תנן
הלוא את היא המחצבת ים מיתחום
רבה השמה מעמקים דרך לעבר
גאולים ופדוי יהוה ישומן ובאו ציון
ברנה ושמחת עולם על דאשם יששון
וישמחה ישעון נסו יגון ואנחה
אנכי אנכי הוא מנחמכם מי
את ותירא מאנשי ימות ומבן אדם
חציר ינתן ותשכח יהוה עשך נוטה
שמים ויכד ארץ ותפחד תמיד כל היום
מפני חמת המציק באשר כונן להשחת
ואיה חמת המציק מהר יציה להפתח
ולא ימות לישחת ולא יחסר לחמו
ואנכי יהוה אלהיך רגע היום והמוצאי
יהוה עבאות שמו ואשם דברי בפיך
ובצל ידי כסיתך לנטיע שמים וליסוד
ארץ ולאמר לעיון עמי אתה
התעוררתי העוררי קומי
ירושלם אשר שתית מיד יהוה אתננס
חמתו את קבעת כוס התר עלה שתית
מצית אין סהל לה מכל בנים ילדה
ואין מחזיק בידה מכל בנים ילדה
שתים הנה קראתך מיעוד לך השד
והשבר והרעב והחרב מי אעזמך נגן
עלפי שוכני מדאש כל חצות כתום
מכמר המלאים חמת יהוה נערת אלהיך
לכן שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא
מיון כה אמר אדניך
יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי
מידך את כוס התר עלה את קבעת
כוס חמתי לא תוסיפי לשתות עוד

כבד ויהאין כבד יכלה וישיבה כמורו ימותון הישר הוללה אשר היתה חיו לי כלם כסדרם
כבד ויהאין כבד יכלה וישיבה כמורו ימותון הישר הוללה אשר היתה חיו לי כלם כסדרם
כבד ויהאין כבד יכלה וישיבה כמורו ימותון הישר הוללה אשר היתה חיו לי כלם כסדרם

בסוף ימים יבנה בית המקדש ויהיו כל ישראל שוב למקדש ויהיו כל ישראל שוב למקדש

יחלק שלל תחת אשר הערה למות
נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא
רבים נשא ולפשעים יפגיע
רע עקרה לא ילדה פצה רעה
וצה ליל לא חלה כרבים בני שממה מנע
בעולה אמר יהוה הרוח כי מקום
אחלד ויריעות משכנותיך יטו אל
תחשבי הארץ כי מיתריך ויתדתך חוקי
כי ימין ושמאל תפריצו וזרע גוים
יירש וערים נשמות וישיבו אל
תראי כי לא תכזשי ואל תכלמי כי לא
תחפירי כי בשבת עלומיך תשכחי וחופת
אלמנותיך לא תזכרי עוד כי בעליך
עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש
ישראל אלהי כל הארץ יקראו כי
כאשה עוובה ונעו בת רוח קראך יהוה
ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך
ברגע קטן עונתך וברחמים גדלים
אקבצך כשצף קצף הסתרת פני
רגע ממך ובחסד עולם רחמתך אמר
גאלך יהוה כי מי עז ואזר
לי אשר נשבעתי מעבר מיני עוד על
הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגיע
בך כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה
וחסדי מאתך לא ימושו וברית שלומי
לא תמוט אמר מרחמך יהוה
עניה סערה לא מחמה הנה
אנכי מובין כפוך אנכי ויסדתך
בספירים ושמתי כדכד שמי שתך
וישעריך לאנני אקדח וכל גבולך
לאנני חפץ וכל בנך למודי יהוה ורב

שלום בנך בעדקה תפונני רחקי
מעשק כי לא תירא וממחה כילא
תקרב אליך הן גור יגור אפס מאותי
מיצר אתך עליך יפולו הן אנכי בראתי
חרש נפח באיש פחם ומוציא כלי
למעשהו ואנכי בראתי מישחית לחל
כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לישון
תקום אתך למישפט תרישיע זאת
נחלת עברי יהוה ועדקתם מאתי נאם
יהוה הוי כל צמאלכו למים
ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכרו
ולכו שברו בלא כסף ובלוא מחיר יין
וחלב למה תשקלו כסף בלוא לחם
ויגיעכם כל אלה לטבעה שמעו שמוע
אלי ואכלו טוב ותתענגו בדשן נפשכם
הטוב אונכם ולכו אלי שמעו ותרחי
נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם
חסד ידוד הנאמנים הן עד לאמים
נתתו נגיד ומצוה לאמים הן גוילא
תדע תקראו גוילא ידיעך אליך
ירוצו למען יהוה אלהיך ולקדוש
ישראל כי פארך דרשו יהוה
בהמצאו קראו בחיות קרוב יישוב
רשע ידרכו ואיש און מחשבתו וישב
אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה
לסלוח כי לא מחשבותי מחשבתכם
ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה כי נסו שמי
מארץ כן נבהו דרכי מדרכיכם ומחשבת
כי נאשר ידך הנשסוה שלגמה שמי שמו
לא ישוב כי אסרהו אתה ארץ והולידה
והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכלו

ולקדוש ישראל כי פארך ולקדוש ישראל כי פארך ולקדוש ישראל כי פארך

ויבקר בין טוב לרע... ויבקר בין טוב לרע... ויבקר בין טוב לרע...
 ויבקר בין טוב לרע... ויבקר בין טוב לרע... ויבקר בין טוב לרע...
 ויבקר בין טוב לרע... ויבקר בין טוב לרע... ויבקר בין טוב לרע...

כי כפיכם נגאלו בדם ואינכם צדיקים
 כיעון שפתותיכם דבור שקר לשונכם
 עולה תהנה אין קרא בעדק ואין
 נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר
 שוא הרו צמל והוליד און: מיני
 צפצופי בקיע וקורי עכביש יארגו
 האכל מביניהם ימות והזורה תבקע
 אפיעה קוריהם לא יהיו לבד ולא
 יתפסו במיעיניהם מעיניהם מעשי
 און ופעל חמס בנפיהם: רגליהם לרוע
 ירעו וימהרו לישפך דמנקי מחשבתיהם
 מהיכות און שד וישכר במסלתם:
 דרך שלום לא ידעו ואין משפט
 במיעיניהם נתיבותיהם עקשו להם
 כל דרך בה לא ידעו שלום: עלבון וחק
 משפט ממנו ולא תשיגו ערקה
 נקוה לאור והנה חשך לנעורות
 באפלות נחלק: נגשיה בעוריס קיר
 ובאין יניגים נגשיה כשילנו ביעהרם
 כנשף באשנים פמתיים: נהמה
 כדבים כלנו וכיונים הנה נהנה נקוה
 למשפט ואין לישועה רחקה ממנו
 כידנו פשיענו נגדך וחטאתינו ענתה
 בנו כי פשיענו אתנו ויענתנו ידענו
 פשיענו וכחיש ביהוה ונסג מאחר אלהינו
 דבר עשק וסורה הרו והנו מלכדגרי
 שקר: והסג אחור משפט וערקה
 מרחוק תעמד כי כשלה כרחוב אמת
 ונכרקה לא תוכל לכזא: ותהי האמת
 נעדרת וסר מרע משתולל וירא
 יהוה וירע בעינו כי אין משפט:

וירא כי אין איש וישתומם כי אין
 מפגיע ותושיע לזרעו וערקה תהיה
 סמכתהו וילבש ערקה כשרון וכנע
 ישויעה בראשו וילבש בגדי נקם
 תלכשת וייעט כמיעיל קנאה: מעל
 גמולת כעל ישלם חמה לעריו גמול
 לאיביו לאיים גמול ישלם: ויראו
 ממערב את שם יהוה וממזרח שמש
 את כבודו כי בא כנהר ער רוח יהוה
 נקסה כו: ובא לציון טאל ולשבץ פשע
 ביעקב נאם יהוה: ואני זאת בריתי
 אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך
 ודברי אשר שמתי בפך לא ימושו
 מפך ומפי זרעך ומפי זרעך אמר
 יהוה מעתה ועד עולם:
 קומי אורי כי בא אורך וכבוד
 יהוה עליך זרח: כיהנה החשך יכסה
 ארץ ויערפל לאמים ועליך יזרח יהוה
 וכבודו עליך יראה: והלכו גוים לאורך
 ומלכים לנגה זרחי: שאים כב עניך
 וראי כלם נקבעו באורך בנגד מרחוק
 יבאו ובנהיך על עדת אמונה ואותרא
 ועזרת ופחד ורחב לבבך כיהפך עליך
 המון ים חיל גוים יבאו לך: שפע
 גמלים תכסך בגרי מדין ועיפה כלם
 משבא יבאו והכלבונה ישאווהלת
 יהוה יכשרו: כל צאן קדר יקבעו לך
 אילי נביות ישרתונך יעלו על ריצון
 מזבחי ובית תפארתי אפארו מי אלה
 כעב תעופינה וכיונים אל ארבתיהם:
 כלי אים יקוו ואניות תרישי:

ויראו... ויראו... ויראו...
 ויראו... ויראו... ויראו...
 ויראו... ויראו... ויראו...

אשקוטא ואביסיה במבט... ולמען ידו שלם... שכבתו ואשקוט...
על חמורו... ורבותיה... אלהים אל דמי לך...

אשקוטא דכני
מל בלית
וימנה
וימל

למען יצוין לא אחישה ולמען ירושלים
לא אשקוט עד יצא כננה עד קד
וישוינה כל פיד יבער וראונו יס צדק
וכל מלכים כבוד וקרא לך יס חדש
אשר פיהו יקבעו והיית עטרת
תפארת ביהוה וינעם מלכה נכח
אלהיך לא יאמר לך עוד יעזבה
ולא יצד לא יאמר עוד ישממה לך
יקרא הפענינה ולא יצד בעולה כי
הפץ יהיה בך וארצך תבעל כי יבעל
בהור בתולה יבעל לך בנך ומישו
התן על בלה ישיש עליך אלהיך
על חמותך ירושלים הפקדת שמו
כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו
המזכרים את יהוה אלהי לם ואל
תתנו דמיון עד יכונן ועד ישים את
ירושלים תהלה בארץ בשבע יהוה
בסיני וברעי עון אם אתן את דגנך
עוד מאכל לא יבד ואם ישתו בנענר
תירושך אשר ינעתו כי מאספיו
יאכלו והללו את יהוה ומקבציו
ישתהו בחצרות קדשו
עברו עברו בשערים פנו דרך
הים סלו סלו המכלה סקלו מאכין
הרימונס על העמים הנה יהוה
השמייע אל קצה הארץ אמרו לבת
ציון הנה ישעך בא הנה שברו ארזו
ופעלתו לפעו וקראו להם עם הקדש
נאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא
נעזבה
מזהבא מאדום
חמוץ בעדים מבשרה זה הדור בלבשו

ד
מל
כני
וימל
וימנה
וימל

וימנה
וימל
וימנה
וימל

וימנה
וימל
וימנה
וימל

יענה ברב כחו אני מדבר בעדקה וכן
להושיע מדוי אדם ללבוש ובעד
נדרך בעת פורה דרכי לבי ומעמים
אין איש אתי ואדרכם באפי ואומנם
בחמתי ויזנעם על בגדי וכל מלניש
אנאלתי כי יוסקם בלבי וישתנאולי
באה ואביט ואין עוזר ואשתומס ואין
סומך ותושע לי יזרע וחמתי היא
סמכתי ואבוס עמיס באפי ואשננס
בחמתי ואוריד לארץ נעננס
חסדי יהוה אזכיר תהלה
יהוה בעל כל אשר גמלנו יהוה וכן
טוב לבית ישראל אשר גמלם פרחו
וכרב חסדיו ויאמר אך המה בעס לא
ישקרו ויהי להם למושיע בכל צרתם
לא יצרו ולא יפגיו הושיעם באהנתו
ובחמלתו הוא צאלם וינטלם וינשאם
כל ימי עולם והמה מרו ויעצבו את
רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא
נלחם בם ויזכר ימי עולם משה עמו
המעלם מים את רעי צאנו איה
הים בקרבו את רוח קדשו מוליך
לימין משה ורוע תפארתו בוק עמיס
מפניהם לעשות לו שם עולם מולנס
בתהמות כפוס במדבר לא יבשרו
כבהמה בנקעה תרד רוח יהוה תנחנו
בן נהנת עמך לעשות לך שם תפארת
הבט משמים וראה מזבול קדשך
ותפארתך איה קנאתך ונבורתך חמוץ
מעיד ורחמך אלי התאפקו כי אתה
אבינו כי אתהם לא ידענו וישראל

עמי

וימנה

וימנה

וימנה
וימל
וימנה
וימל

אם לא נאמר דמית כן היתה עין מדבר היתה "ומלחמה לא היתה" חטא חטאה
ויקחו הנשים מיצדם "גדשות ללא שאלו" חולבים לחדת מיצדים "טבב"

היונה
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

לא יכירו אתה יהוה אבינו נאלו
מעולם שמך:
תתענו יהוה מדרכיך תקשיח לבנו
מיד אתך שוב למען עבדיך ישובתי
נחלתך למצער ירשו עסקך שך ציונו
מוססו מקדשיך יהיו מעולם לא
משלתכם לא נקרא שמך עליהם
לוא קרעת שמים ירדת מפעך הרים
נלו: בקדח אש המסים מים תבעה
אש להודיע שמך לעריך מפעך טים
ידנו: בעשותך נראות לא נקודה ירדת
מפעך הרים נלו: ומעולם לא שמעו
לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך
יעשה למחכה לו: פגיעת את שישו עשו
עך בדרכיך יכרוך הן אתה קצפת
ועטא בהם עולם ונושע: ונהי כשטא
כלנו וכבנו עדים כל עך קתנו ונבר
כעלה כלנו ועוננו כרוח ישאנו:
ואין קרא בשמך מת עורר להחזיק
בך כהסתרת פנך ממנו ותמונה ביד
עוננו ועתה יהוה אבינו אתה אנהנו
החמל ואתה יצרנו ומעשה ידך
כלנו: אל תקצף יהוה עד מאד ואל
לעד תזכר עון הן הכטנא עמך כלנו:
עך קדשך הן מדבר ציון מדבר היתה
ירושלם שממה: בית קדש ננו ותפארתנו
אשר הללוד אבתינו היה לשרפת
אש וכל מחמדנו היה לחרבה: העל
אלה תנאפק יהוה תחשה ותעננו
עד מאד:
נרד שרתי
ללוא שאלו נמצאתי ללא נקשני

אמרת יהוה הנני אלגי לא קדש
בשמי: פרשתי ידי כל היום אל עם
סורר ההלכים הדרך לא טוב אחר
מחשבותיהם: העם המכעסים אתי
על פני תמיד ובהים בננות ומקטרים
על הלבנים: הייטבים בקברים ובנצוחים
ילינו האבלים בשר החזיר ופרך
פגלים בליהם: האמרים קרב אליך
אל תנשב כי קדשתיך אלה עשן
באפי אש יקדת כל היום: הנה כתובה
לפני לא אחשה כי אם שלמתי ושלמתי
על חיקם: עונתיכם ועונת אבותיכם
יחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים
ועל הגבעות הרפנו ומדתך פעלתם
ראשנה על חיקם:

כה אמר יהוה כאשר ימצא
התירו שבאש כול ואמר אל תשחיתו
בכרבה כן אעשה למען עבדי
לבלתי השחית הכל: והוצאתי מי עקב
זרע ומיהודה יורש הרי וירשנה בחידי
ועבדי ייטבנו שמה: והיה השרון לנה
עצומק עכור לרב בקר לעמי אשר
דרשוני: ואתם עובדי יהוה השכחים את
הרקד שיהערכם לגל שלחן והממלאים
למען ממסך: ומתתי אתכם לחרב וכלכם
לטבח תכר עיני קראתי ולא עניתם דבור
ולא שמעתם ותעשוהו עבד עיני ונאשו
לא חפצתי בחרתם:
אמר אדני יהוה הנה עבדי יאכלו ואתם
תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו
הנה עבדי יישמחו ואתם תבשו:

פרשתי ידי כל היום אל עם סורר ההלכים הדרך לא טוב אחר מחשבותיהם: העם המכעסים אתי על פני תמיד ובהים בננות ומקטרים על הלבנים: הייטבים בקברים ובנצוחים ילינו האבלים בשר החזיר ופרך פגלים בליהם: האמרים קרב אליך אל תנשב כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת כל היום: הנה כתובה לפני לא אחשה כי אם שלמתי ושלמתי על חיקם: עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות הרפנו ומדתך פעלתם ראשנה על חיקם:

אל תרא מפניהם כי אתך אנכי להצילך
נאם יהוה וישלח יהוה את ידו ויצע
על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי
בפיך וראה הפקדתך היום הזה על
העם ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ
ולהאבד ולהרוס לבנות ולנטוע
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה
אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד
אני ראה ויאמר יהוה אלי היטברת
לראות כי שקד אני על דברי לעשותו
ויהי דבר יהוה אלי שנית
לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח
אני ראה ופניו מפני צפונה ויאמר
יהוה אלי מי צפון תפתח הרעה על כל
ישיב הארץ: מהנני קרא לכל משפחות
ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו
איש כסאו פתח שער ירושלם ועל
כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה:
ודברתי משפטי אתם על כל דעתם
אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים
וישתחו למעשי ידיהם ואתה תאמר
מתוך וקמת ודברת אליהם את כל
אשר אנכי אצוץ אל תחת מפניהם פן
אחתך לפניהם ואני הנה נתתיך היום
לעיר מכצר ולעמוד ברזל ולחמורת
נחשת על כל הארץ למלכי יהודה
לשריה לכהניה ולעם הארץ: ונלחמו
אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם
יהוה להצילך:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר והלוד וקואת
באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה

זכרתי לך חסד נעורך אהבת נלולתך
לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרויה:
קדיש ישראל ליהוה ראשית תבואתה
כל אכליו יאשמו רעה תכא אליהם
נאם יהוה:
יהוה בית יעקב וכל משפחות בית
ישראל: כה אמר יהוה מה מצאו
אבותיכם בי ועל כרחקו מעלי וילכו
אחרי ההבל והבלו: ולא אמוז איה
יהוה המעלה אותנו מארץ מצרים
המוליך אותנו במדבר בארץ ערבה
וישוהה בארץ צרה וצלמות בארץ
לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם:
ואביא אתכם אל ארץ הכרמל לאכל
פריה וטובה ותבאו ותטמאו את ארצו
ונחלתי שמתם לתועבה: הכהנים לא
אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא
ידענו והרעים פשעו כי והנביאים
נבאו בבעל ואחרי לא יועלו הלכו:
לכן עד אריב אתכם נאם יהוה ואת
בני נעכם אריב: כי עברו איי כתיים
וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו
הן היתה כזאת: ההמירנו אלהים
והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו
בלוא יועיל: שמו שמים על זאת
ושערו חרבו מאד נאם יהוה וכי שנת
רעות עשה עמי אתי עזבו מקוהמים
חיים לחצב להם בארות בארות נשברו
אשר לא יכלו המים: העבד ישראל אס
יליד בית הוא מדוע היה לבו: עלי
ישאנו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו

כלום   וכל   ועמי המיד כבודו   הרי כל עמנו לבו למים   וישעיהו חן לו
מסך לבו שכרו   טעם בו   ושל אהרן   אס טשך טשך   60

הינטור לעולם אם ישמר לנצח הנה
דברת ותעשי הרעות ותוכל
ויאמר יהוה אלי כימי יאשיהו
המלך הראיתי אשר עשתה מיטבה
ישראל הלכה היא על כל הר גבוה
ואל תחת כל עין רענן ותזני שם
ואמר אחרי עשתה את כל אלה אל
תשוב ולא שבה ותראה בעדה אחותה
יהודה וארא כי על כל אדות אשר
נאפה מיטובה ישראל שלחתיה
ואתן את ספר כריתתה אליה ולא
יראה בעדה יהודה אחותה ותלך ותטן
נס היא ויהיה מקל זנותה ותחנף את
הארץ ותנאף את האבן ואת העץ
תסכל זאת לא שבה אלי בעודה
אחותה יהודה בכל לכה כי אם כשקר
נאם יהוה ויאמר יהוה
אלי עד קה נפשה מיטבה ישראל
מבעדה יהודה הלך וקראת את
הדברים האלה צפונה ואמרת שונה
מיטבה ישראל נאם יהוה לא אפיל
פני ככם כי חסיד אני נאם יהוה לא
אטור לעולם אך דעי עונך כי ביהוה
אלהיך פשעת ותפודי את דרכיך
לזרים תחת כל עין רענן ובקול
לא שמעתם נאם יהוה שובו בנים
שובכים נאם יהוה כי אנכי בעלתי
בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים
ממשפחה והבאתי אתכם ציון ונתתי
לכם רעים מלכי ורעו אתכם דעה
והשכיל והיה כי תרבו ופריתם בארץ

כימים ההמה נאם יהוה לא יאמרו
עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה על
לב ולא יזכרו ולא יפקדו ולא יעשה
עוד בעת ההיא יקראו לירושלם
כסא יהוה ונקוו אליה כל הגוים לשם
יהוה לירושלם ולא ילכו עוד אחרי
שרדות לבס הרע
כימים ההמה ילכו בית יהודה
על בית ישראל ויבאו יחדו מארץ
צפון על הארץ אשר הנחלתי את
אבותיכם ואנכי אמרתי איך אשיתך
בבנים ואתן לך ארץ חמדה נחלת
עבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו
לי ומאחרי לא תשובו אכן בעדה
אשה מרעה כן בעדתם כי בירת
ישראל נאם יהוה קול על שפיים
נשמע פני תחנוני בני ישראל כי
העוונות דרכם שכחונא את יהודה
אלהיהם שובו בנים שובכים ארפה
מיטבת יכם הננו אתנו לך כי אתה
יהוה אלהינו אכן לשקר מנבעות
המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועה
ישראל והכשת אכלה את יגיע
אבותינו מנעורינו את צאננו ואת
בקרם את בניהם ואת בנותיהם
נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו
כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו
ואבותינו מנעורינו ועד היום הוה
ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ואם
תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב
ואם תסיר שקו ציד מפני ולא תנוד

שמים	ויחזקאל	קול על שמים נשמע	אפתי על שמים נהדרת
לאמר	לאסורים יאמר	ולאשר בזה	יבאו
ויבאו	ויבאו	ויבאו	ויבאו

ויבאו יחדו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את אבותיכם ואנכי אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן לך ארץ חמדה נחלת עבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו לי ומאחרי לא תשובו אכן בעדה אשה מרעה כן בעדתם כי בירת ישראל נאם יהוה קול על שפיים נשמע פני תחנוני בני ישראל כי העוונות דרכם שכחונא את יהודה אלהיהם שובו בנים שובכים ארפה מיטבת יכם הננו אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו אכן לשקר מנבעות המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועה ישראל והכשת אכלה את יגיע אבותינו מנעורינו את צאננו ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד היום הוה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ואם תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב ואם תסיר שקו ציד מפני ולא תנוד

והיה שם ירושלים ויהיה שם ירושלים ויהיה שם ירושלים
ויהיה שם ירושלים ויהיה שם ירושלים ויהיה שם ירושלים
ויהיה שם ירושלים ויהיה שם ירושלים ויהיה שם ירושלים
ויהיה שם ירושלים ויהיה שם ירושלים ויהיה שם ירושלים

ונשבעת חי יהוה באמת במשפט
ובצדקה והתברכו בן גוים וכו' ותהלה
כי כה אמר יהוה לא ייש
יהודה ולירושלם מרו לכם ער ואר
תורעו אלקים: המלו ליהוה והסרו
ערלות לבכם איש יהודה ויישבי י
ירושלם פן תצא נאש חמתי ובערה
ואין מנכה מפני רע מעלליכם: הגדו
בהודה ובירושלם השמייעו ואמרו
ותקעו שופר בארץ קראו מלכו
ואמרו האספו ונבואה אל עיר המבצר:
שאונם ציונה העיוזו אל תעמדו כי
דעה אנכי מבא מצפון ושבר גדול:
עלה אריה מסבנו ומישחית גוים נסע
ינא ממקמו לשום ארצך לשפירה
עריך תצנה מאין יושבי על נאד
חגיו שקים ספרו והלילו כי לא ישב
חרון אף יהוה ממנו והיה ביום ההוא
נאם יהוה יאכר לב המלך ולב השדים
ונשמו הכהנים והנבאים יתמחו:
ואמר אהה אדני יהוה אכן השא
השאת לעם הזה ולירושלם לאמר
שלום יהיה לכם ונגעה חרב עד
הנפשו בעת ההיא אמר לעם הזה
ולירושלם רוח צח שפם במדבר דוך
פת עמי לא לזרות ולא להט: רוח
מלאמאלה יבוא לעתה גם אני
אדבר משפטים אותם: הנה בעננים
יעלה וכסופה מרבתיו קלו מעשרים
סוסיו או לנו כי שדנו: נפסי מרעה
לבך ירושלם למען תושעי עדמתי

תלן בקרבך מחשבות אונך וכי קול
מצד מדן ומשמייע און מחר אפרים:
הזכירו לגוים הנה השמייעו על ירושלם
נערים כבאים מארץ המרחק ויתנו על
ערי יהודה קולם: כשמוי שרי היו
עליה מסכיב כי אתי מרתה נאם יהוה
רוכך ומי עלליך עשו אלה לך זאת
רעתך כי מר כי נגע עד לבך:
מעמייע אחולה קירות
לבי המהלי לבי לא אחרייט כי קול
שופר שמיעתי נפשי תרו עת מלחמה:
שבר על שבר וקרא כי שדדה כל
הארץ פתאם שדדו אהלי רגע
יריעתי עד מתי אראה נס אישטיה
קול שופר: וישמעו
אתי לא ידעו פנים סכלים המה ולא
נבונים המה חכמים המה להרע
ולחטיב לא ידעו: ראיתי אתה ארץ
והנה תהו ובהו ואל השמים ואין
אורם: ראיתי ההרים והנה רועשים
וכל הנבעות התקלקלו: ראיתי והנה
אין האדם וכל עוף השמים נדדו:
ראיתי והנה חרמל המדבר וכל
ערוניתו מפני יהוה מפני חרון
אפו
כי כה אמר יהוה שממה תהיה
כל הארץ וכלה לא אעשה:
על זאת תאכל
הארץ וקדרו השמים ממעל על
כי דברתי זמתי ולא נחמתי ולא
אשוב ממנה:

ויהיה שם ירושלים ויהיה שם ירושלים ויהיה שם ירושלים
ויהיה שם ירושלים ויהיה שם ירושלים ויהיה שם ירושלים
ויהיה שם ירושלים ויהיה שם ירושלים ויהיה שם ירושלים
ויהיה שם ירושלים ויהיה שם ירושלים ויהיה שם ירושלים

15

150X

● 2014

נאם יהוה ואם בני ישראל כזה
תתקם נפשי על
בשרותיה וישחתו וכלה אל תעשו
הסירוגטי שותיה כי לא ליהוה חמה
כי בעד בעד בי בית ישראל ובית יהודה
נאם יהוה: פחשו ביהוה ואמרו לא
הוא ולא תבוא עלינו רעה וחורב ורעב
לא נראה: והנביאים יהיו לרוח והדבר
אין בהם כה יעשה להם:
לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות
יען דברכם את הדבר הזה הגני נתין
דברי כפיך לא שוהים הזה יענים
ואכלתם: הגני מביא עליכם גוי ממרחק
בית ישראל נאם יהוה גוי איתן הוא
גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשנו ולא
תשמע מה ידבר: אשפתו כקבר פתוח
כלם גפורים: ואכל קעירך ולחמך
יאכלו פניך ובעותיך יאכל צאנך ופקוד
יאכל גפנך ותאנתך ירשש ערי
מבצריך אשר אתה בטח בהע
בחרב: וגם בימים החמה נאם יהוה
לא אעשה אתכם כלה: והיה כי תאמרו
תחתמה עשה יהוה אלהינו לנו את
כל אלה ואמרת אליהם באשר
עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר
בארצכם כן תעבדו זרים בארץ לא
לכם: העידו זאת בבית
יעקב והשמיעו עזה ביהודה לאמר:
שמעו נא זאת עם סכל ואין לב יענים
להסור לא יראו אזנים להם ולא ישמעו
האותי לא תראו נאם יהוה אם מפני

نامہ

۱۲۸

ف

॥ १ ॥

١٠

100

[illegible]

הכל אלה... על אלה קדש... עליו בשדותיה ושרתו... לא אמרו כלבם... ולא שמעו אלי... הוסרו ירושלם... ואמרת אלהם... זה בני...
אקשבתו ואשמע לא כן... כי אמרתם בדתנו ביהות את מות... ועם שאל ששיר... ולא פסקו תנאל... ותזרם בנזרה... אם לא הפגעת יין אשר...

לא תחילו אשר שמתי חול גבול לים
חק עולם ולא יעברנה ויתעשו ולא
יובלו והמוצלין ולא יעברנהו ולעם
הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו
ולא אמרו בלבם נראנא את יהוה
אלהינו הנתן נשם ויורה ומלקוש בעתו
שבעת חקות קציר ישמר לנו עונותיכם
הטו אלה וחטאותיכם מניע הטוב מכם
כי נמצאו בעמיר שיעם ישוד כשך
יקושים הציבו משחית אנשים ילכרו
בכלוב מלא עוף כן פתיהם מלאים
מזמה על כן גדלו ויעשירו שמנו
עשתונם עברו דבר דין לא דנו
דין יתום ויצליחו ומשפט אביונים לא
שפטו העל אלה לא אפקד נאם יהוה
אם בני אשר כזה לא תתנקם נפשי
שמה וישעורה נחיתה
בארץ הנבאים נבאו בשרק והכהנים
ירדו עלידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו
לאחריתיה העוונותיכם מן מקרב
ירושלם ובתקו על תקעו שופר ועל בית
הנזר שאו משאת כרעה נשקפה
מצפון וישבר גדול הנוה והמענה דמית
בת עין אליה באורעים ועדריהם תקעו
עליה אהלים סביב רעו איש את ידו
קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה
בצהרים או לנו כי פעה היום כי צטו עלי
עוב קומו ונעלה בלילה ונשחיתה
ארמנותיה כי כה אמר יהוה
עבאות כרתו עצה ושפכו על ירושלם
סללה היא העיר הפקד כלה עישק

בקרפה כהקיר בור מימיה כן הקרה
רעה חמסו שד ישמענה על פני
תמיד חלי ומפה הוסר ירושלם פן
תקענפשי ממך פן אשימך שממה
ארץ לא נישבה
כה אמר יהוה עבאות עולל יעוללו
כנפן שארית ישראל השבירך כנפיו
על סלסלות על מי אדברה ואעירה
וישמעו הנה ערלה אונם ולא יוכלו
להקשיב הנה דברי יהוה היה להם
לחרפה לא יחפצו בו ואת חמת יהוה
מלאתי נלאתי הכל שפך על עולל
בחזין ועל קוד בחורים יחדו כי גם
איש עם אשה ילכו וקז עם מלא
ימים ונכבו בתיהם לאחרים שדות
ונשים יחדו כי אטה את ידי ער
ישבי הארץ נאם יהוה כי מקטנם
ועד גדולם כלו בצע בצע ומנבי
ועד כהן כלו עשה שקר וידפאו
את שבר עמי על נקלה לאמר
שלום שלום ואין שלום הבישו כי
תועבה עשונם בוש לא יבושו גם
הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת
פקדתיים יכשלו אמר יהוה
כה אמר יהוה
עמדו על דרכים וראו וישאלו לתבואת
עולם אי זה דרך הטוב ולכו בה ומצאו
מרגוע לנפשכם ויאמרו לא עלך
והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול
שופר ויאמרו לא נקשיב לכן ישמעו
הגוים ודיע יעדה את אשר בם

ואם לוא השחק יסכוכם... ולא הונח סדום... ולא תכזב דמועת...
שלום שלום... יסל... יצר סמוך יצר...
ויחלו את שבר עמי... וירפאו את שבר בת עמי...

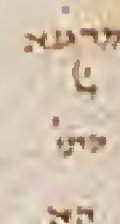

וַיִּשְׁתַּחֲוּ לַשֶּׁמֶשׁ וּלְיָרֵחַ וּלְכָל צֶמַח
הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר אֱהַבּוּ וְאֲשֶׁר יָעֲבֹד
וְאֲשֶׁר הָלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֲשֶׁר דִּרְשׁוּ
וְאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם לֹא יֵאָסֶפוּ וְלֹא
יִקָּבְרוּ לְדָמָן עַל פְּנֵי הָאָדָמָה יְהוָה
וַיִּבְחָר מוֹת מַחִים לְכָל הַשָּׂאֲרִירִים
הַנִּשְׁאָרִים מִן הַמִּשְׁפָּחָה הַרְעָה הוֹאֵת
בְּכָל הַמִּקְמוֹת הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר הִזְכַּרְתָּ
שֵׁם נָאִם יְהוָה עֲבָאוֹת וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
כֹּה אָמַר יְהוָה הִפְּלוּ וְלֹא יָקוּמוּ אִם
יָשׁוּב וְלֹא יָשׁוּב מִדְּוַע שׁוֹבְבָה הָעֵם
זֶה יְרוּשָׁלַם מִשְׁבֶּה נִצָּחַת הַחֲזִיקוּ
פְּתֻמַּת מֵאֵנוּ לְשׁוֹב הַקִּשְׁבֵּנוּ
וְאִשְׁמִיעַ לֹא כֵן יִדְבְּרוּ אֵין אִישׁ נָחֵם
עַל דַּעְתּוֹ לֹא מֵרָמָה עֲשִׂיתִי כֹלָה שֶׁנֶּבֶךְ
בְּמִרְצוֹתַם כָּסוּם שׁוֹטֵף בְּמַלְחָמָה
נִסְחָסִידָה בְּשָׁמַיִם יִרְעָה מוֹעֵד הַתּוֹרָה
וְכֹסֶם וְעֵנֹר שִׁמְרוּ אֶתְּעַת כֹּאֲנָה וְעַמִּי
לֹא יִדְעוּ אֶת מִשְׁפַּט־יְהוָה אִכְרָה
תֹּאמְרוּ חֲכָמִים אֲנַחְנוּ וְהַתּוֹרָה יְהוּדָה
אֲנַחְנוּ אֲכֵן הֵנָּה לִשְׁקָר עֲשֵׂה עִלָּה
שְׁקָר סְפָרִים הִבִּישׁוּ חֲכָמִים חֲרָנוּ
וְיִלְכְּדוּ הֵנָּה בְּדָבָר יְהוָה מֵאִסּוֹ וְחֲכָמַת
מֵה לָהֶם לִכֵּן אֲתָן אֶת נְשֵׁיהֶם לְאַחֲרֵים
שְׂדוֹתֵיהֶם לְיֹדֵי שִׁים כִּי מִקֶּטֶן וְעַד
גָּדוֹל כֹּלָה בַּעַע בַּעַע מִנְּבִיא וְעַד
כֹּהֵן כֹּלָה עֲשֵׂה שְׁקָר וְיִרְצוּ אֶת שִׁנְיָה
בְּתַעֲמִי עַל נִקְלָה לֵאמֹר שְׁלוֹם שְׁלוֹם
וְאֵין שְׁלוֹם הִבִּישׁוּ כִּי תוֹעֵבָה עֲשׂוּ
נִסְבּוּשׁ לֹא יִבְשׁוּ וְהַכֹּלֶם לֹא יִדְעוּ
לִכֵּן יִפְּלוּ בְּנַפְלִים בַּעַת פְּקֻדָּתָם יִכְשְׁלוּ

הכל כן יחדיו מאלהו " ישיבה שיריות ית אמן חקד " ידעתי כי כל ישיבה יעשה " אמן חומה "

ז מל וסמנהו דרך שער החיים יגלה " יאמכלו ארץ "

וישבו בה " ויבואו לעמם אל חזקיהו " א א א

אם שבים ושיב ארבי ישיב מרמק וישיב מרמק וישיב מרמק
וכימנ וכימנ וכימנ וכימנ וכימנ וכימנ וכימנ וכימנ וכימנ וכימנ
וכימנ וכימנ וכימנ וכימנ וכימנ וכימנ וכימנ וכימנ וכימנ וכימנ

כל אח אתבטחו כי כל אח עקוב יעקב
וכל עובל יהלך ואיש ברעו יהתלו
ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר
שקר העוה לאו שבתך בתוך מרמה
מממה מאנדעת אותי נאם יהוה
לכן כה אמר יהוה עבאות
הנני צורפם ונחנתים כי אין אעשה
מפני בת עמי חץ שוחט לשונם מרמה
דבר בפיו שלום אתדעו דבר ובקובו
ישיב ארבו העל אלה לא אפקד בם
נאם יהוה אם בני אשר כזה לא תעקם
נפשי על ההרים אש אש אש
ונח ויעל נאות מדבר קעה כי נעתומלי
איש עני ולא שמיע קול מקנה מעוף
השמים ועד נהמה נדדו הלכו ונתתי
אתיו שלם לגלים מעון תעם זאת
ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב
מי האיש החכם ויבן את
זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויעדה
עלמה אברה הארץ נעתה כמדבר
מבלי עבר ויאמר יהוה
על עונם את תורת אשר נתרני
לפניהם ולא שמיע בקולי ולא הלכו
בה וילכו אחרי שריות לבם ואחרי
הפעלים אשר למדום אבותם
לכן כה אמר יהוה עבאות
אלהי ישראל הנני מאכילם את העם
הזה ליענה והשקיתם מידאש
והפצותם בגוים אשר לא ידעו חמה
ואנותם ושלחתי אחריהם את החרב
עד בלתי אותם

כה אמר יהוה עבאות התבוננו וקראו
למקנות ותבואנה ואל החכמות
שלחו ותבואנה ותמהרנה ותשנה
עלינו נהי ותדנה עינינו ומעו
ועפעפינו ילומים כי קול נהי נשמע
מציון איך שדדנו בשנו מאד כי עזבונו
ארץ כי השליכו משכנותינו כי שמענו
נשיב דבר יהוה ותקח אונכם דבר פיו
ולמדנה בעת יכם נהי ואשה רעותה
קעה כי עלה מות כחלוננו כי
בארמנותינו להכרית עולל מחוץ
בחורים מרחכות דבר כה נאם יהוה
ונפלה נבלת האדם בדמן על פני
השדה וכעמיד מאחרי הקצר ואין
מאסף כה אמר יהוה
אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל
הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר
בעשרו כי אם טאת יתהלל המתהלל
השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה
חסד משפט וצדקה בארץ כי נאלה
הפצתי נאם יהוה
הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על
כל מול בערלה על מצרים ועל יהודה
ועל אדום ועל בני עמון ועל מואב
ועל כל קצצי פאה הישבים במדבר
כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל
ערלי לב שמעו
את הדבר אשר דבר יהוה עליכם
בית ישראל כה אמר יהוה אל
דרך הגוים אל תלמדו ומאתות השמים
אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה

והוא אשר יחכם ויבן אונותיו מי חכם ויבן אונותיו ויבן אונותיו
הנני מאכילם את העם הנני מאכילם את העם הנני מאכילם את העם
דבר נא באזני העם אך שם נקבעו דיוות ישראל והנה אריות מאכלה

נטעתם גם שרשו ילכו גם עשו פרי
קרוב אתה בפיהם ורחוק מכל יותיהם
ואתה יהוה ידעת תראני ובחנת
לבי אתך התקם כנאן לטבחיה
והקדשם ליום הרעה עד מתיאמל
הארץ ועש בכל השרה יבש מרעת
ישיבה ספתה בהמות ועוף כי אמרו
לא יראה את אחרינתנו כי את דגלים
רצתהוילאון ואין תתחרה ארץ
הסוסים וכארץ שלום אתה בטח ואין
תעשה כנאן הירדן כי גם אחיך ובית
אביך גסהמה בערו כד גסהמה קראו
אחריך מלא אל תאמן בס כי ידברו
אליך טובות עובתי את ביתי נטשתי
את נחלתי נתתי את ידוה נפשי בכף
איבה היתה לי נחלתי כאריה ביער
נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה
העית צבוי נחלתי לי העית סביב
עליה לכו אספו כל חית השרה התיו
לאכלה רעים רבים שחתו כרמי נססו
את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי
למדבר שממה שמה לשממה
אבלה עלי שממה נשמה כל הארץ
כי אין איש שם על לב על כל שפים
במדבר באו שדוים כי חרב ליהוה
אכלה מקצה ארץ ועד קצה הארץ
אין שלום לכל בשר
ודעו חטים וקצים קצרו נחלו
לא יועלו ובשו מתנואתים מחרון
אף יהוה כה אמר יהוה
על כל שבעי הרעים הננעים בנחלה

אשר הנחלתי את עמי את ישראל
הנני נתשם מעל אדמתם ואת בית
יהודה אתו שמתוכם ויהיה אחרי
נתשי אותם אשוב ורחמתי
והשבתים איש לנחלתו ואיש לארצו
והיה אסלמד ילמדו את דרכי עמי
להשבע בשני חי יהוה כאשר למדו
את עמי להשבע בבועל ונכנו בתוך
עמי ואם לא ישמעו ונתשתי את
הנוי ההוא נתיש ואפד נאם יהוה
כה אמר יהוה אלי הלוך
וקעת לך אזור פשתים ושמתי על
מתניך ובמים לא תבאהו ואקנה
את האזור בדבר יהוה ואשם על
מתני
שנית לאמר קח את האזור אשר
קנת אשר על מתניך וקום לך פרתה
ושמנהו שם בנקיק הסלע ואלך
ואטמנהו בפרת כאשר צוה יהוה
אותי ויהי מקץ ימים רבים ויאמר
יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם
את האזור אשר צויתך לטמנו שם
ואלך פרתה ואחפר ואקח את האזור
מן המקום אשר טמנתיו שמה והנה
נשחת האזור לא יצלח לכל
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
כה אמר יהוה ככה אשחית את נאון
יהודה ואת נאון ירושלם הרוב העם
הזה הרע המאנים לשמע את דברי
ההלכים בשררות לבסוללנו אחרי
אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות

אכלה בשר על כל שמים במדבר יושעם ישימנו ליהם יושעם ישימנו ליהם יושעם ישימנו ליהם
אכלה בשר יושעם ישימנו ליהם יושעם ישימנו ליהם יושעם ישימנו ליהם יושעם ישימנו ליהם
אכלה בשר יושעם ישימנו ליהם יושעם ישימנו ליהם יושעם ישימנו ליהם יושעם ישימנו ליהם

לחם ויהי כאזור הזה אשר לא יעלה
למלך כי כאשר ידבק האזור אל מתני
איש בן הדבקה אלי את כל ברת
ישראל ואת כל בית יהודה נאס יהוה
להיות לילעם ולשם ולתהלה ולתפארת
ולא שמעו ונאמר אליהם
את הדבר הזה נהאמר יהוה אלהי
ישראל כל נבל ימלא יין ונאמר אליך
הד על לא נדע כי כל נבל ימלא יין ונאמר
אלהם מהאמר יהוה הנני ממלא את
כל יישי הארץ הזאת ואת המלכים
הישיבים לדוד על כסאו ואת הכהנים
ואת הנביאים ואת כל יישי ירושלים
שפרון ונפצתים איש אל אחיו ונאמר
והנעם יחדו נאס יהוה לא אחמול ולא
אחוס ולא ארחם מה שחיתם ושמעו
והאזינו אל תנכהו כי יהוה דבר תנו
ליהוה אלהיכם כבוד כבוד נטרם יחשך
ובטרם יתנפזו רגליכם על הרי נשף
וקויתם לאור ושמה לצלמות ישיה
ליצדקל ואם לא תשמעוה במסותים
תנכה נפשי מפני נזה ודמע תדמיע
ותרד עיני דמעה כי נשכה עדר יהוה
אמר למלך ולנבירה השפילו
שנוכי ידמרא שותיכם עטרת
תפארתכם ערי הנגב סערו ואין פתח
הגלת יהודה מלה הגלת שלומים
שאי עינכם וראי הבאים מצפון איה
העדר נתן לך צאן תפארתך ומה תאמרי
בפיקד עליך ואת למדת אתם עליך
אלפים לראש הלא חבלים יאחזוך

כמו אשת לדה וכי תאמרי כלבך
מדוע קראני אלה ברב עונך נגל
שולך נחמסו עקבך יהיה הפך כושי
עורו ונמר חבירתי ונס אתם תוכלו
להיטיב למדי הרע ואפיצם בקש
עובר לרוח מדברי זה גורלך מנת מדון
מאתי נאס יהוה אשר שכחת אורתי
ותבטחי בשקר ותסאני השפתי
שולך על פנך ועראה קלונך נאפך
ומצהלתך זמת זנותך על גבעות
בשדה ראיתי שקויעך אוי לך ירושלים
לא תטהרי אחרי מתי עדי
אשר היה דבר יהוה אל
ירמיהו על דברי הבצורות אבליה
יהודה וישעריה אמללו קדרו לארץ
ויזחת ירושלים עלתה ואדריהם
שלחו צעוריהם למים באו על גבים
לא מצאום שבו בליהם ריקם כשו
והכלמו וחפוראשם בעבור האדמה
חתה כי לא היה גשם בארץ בשו
אכרים חפוראשם כי נס אילת נשוה
ילדה ועזוב כי לא היה דשא ופראים
עמדו על שפים שאפורוה כתנים
כלו עניהם כי אין עשב אם עונינו
ענו בני יהוה עשה למען שמך כי
רבו משוכתנו לך חטאנו מקור
ישראל מושיענו בעת צרה למד
תהיה כנר בארץ וכאורח נטה ללון
למה תהיה כאיש נדהם כנמר לא יוכל
להושיע ואתה בקרבנו יהוה ושמך
עלינו נקרא אל תנחנו

ויצמח שם העם למים

ויסמנהו

פל וט קמ

ה

ואדריהם שלחו צעוריהם למים

אלו ד פל י לא רעב לחם

ויסמנהו

ה

כי נשפה עדר יי ומת או נשכר או נשכה כי נשכה עדר יי

ויסמנהו

ה

לשם

לשם

לשם

לשם

לשם

כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו
 לעזר עליהם לא חשכו ויהוה לא
 רצם עתה יזכר רצם ויפקד חטאתם
 ויאמר יהוה אלי אל
 תתפלל בעד העם הזה לטובה כי
 יצמו אינני שמיע אל דעתם וכי יעלו
 עליה ומנחה אינני רצם כי בחורבני ענ
 וכדבר אנכי מכלה אותם ואמר אחה
 אדני יהוה הנה הנבאים אמרים להם
 לא תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי
 שלום אמת אתן לכם במקום הזה
 ויאמר יהוה אלי שקר
 הנבאים נבאים בשמי לא שלחתים
 ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזון
 שקר וקסם ואלול ותרמות לכם חמה
 מתנבאים להם לכן כה
 אמר יהוה על הנבאים הנבאים בשמי
 ואני לא שלחתים והמה אמרים חרב
 ורעב לא יהיה בארץ הזאת בחרב
 וברעב יתמו הנבאים ההמה ויהוה
 אשר המה נבאים להם יהיו משלבים
 בחצות ירושלים מפני הרעב והחרב
 ואין מקבר להמה חמה נשיהם ובעתם
 ובנותיהם וישפכתי עליהם את דעתי
 ואמרת אליהם אתה הדבר הזה תרדנה
 ענידמעה לילה ויומם ואל תדמנה
 כי שבר גדול נשברה בתולת פת עמי
 מכה נחלה מאד אם יצאתי השדה
 והנה חללי חרב ואם באתי היער
 והנה תחלו ואירעב כי נסנכיא גם
 כהן סחרו אל ארץ ולא ידעו

המאס מאסת את יהודה
אם בעיניך נעלה נפשך מדוע הכיתנו
ואין לנו מרפא קוה לישלום ואין טוב
ולעת מרפא והנה בעתה ידענו
יהוה רשענו עון אכלתנו כי חטאנו
לך: אלהתנאין למען שמך אלתנול
נפא כבודך וזכר אל תפר נריתך אתנו
היש כהבליהנוים מנישמים ואם
השמים יתנורביבים הלא אתה הוא
יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית
את כל אלה: ויאמר
יהוה אלי אם יעמד משה וישמואל
לפני אין נפשי אלהים הזה שלח
מעל פני ויצאו והיה כי יאמרו אליך
אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר
יהוה אשר למות ואשר לחרב
לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשב
לשב: ופקדתי עליהם ארבע משפחות
נאם יהוה אתה חרב להרג וארבע
הכלבים לסחב ואת עוף השמים
ואת בהמת הארץ לאכל ולהשחית
ונתתים לזויעה לכל ממלכות הארץ
בגל מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה
על אשר עשה בירושלם: כי מי
יחמל עליך ירושלם ומי עוד לך
ומי יסור לשאל לישלם לך: את
נטשת אתי נאם יהוה אחור תלכי
ואט את ידי עליך ואשחיתך
נלאיתי הנחם: ואזרם כמזרה בשעי
הארץ שכלתי אפדתי את עמי י
מדרכיהם לוא שבנו יצמולי אלמעונו

שָׁלוֹם   וְיָסִיף   אֶת שְׁלוֹם מִדְּבָרְךָ "בְּבוֹר"   בְּלַעֲדֵי אֱלֹהִים יִנְעֶמֶת אֶת שְׁלוֹם
וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְיָ וְרַחֵם שְׁלוֹם   שְׁלוֹם מִקֹּדֶם מִדְּבָרְךָ "וְדִרְשׁוּ שְׁלוֹם חֲבֵרְךָ" וְיָבוֹ "כִּי קִרְבָּתְךָ" שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם
וּבְפִדְיוֹם וּבְנִתְחִיבָם   וְיָסִיף   וְיָבֵא יָד וְחֶסֶד   "וְיָבֵא עֲצִיבָהּ בְּרַחֵם וּבְכִתְיָהּ" וְלִמְחִיבָהּ

ואמרת אליהם על אשר עזבו אותי
 אותי נאם יהוה וילכו אחרי אלהים
 אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואתי
 עזבו ואתי תורת לא שמרו ואתם
 הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם
 הלכים איש אחרי שררות לבו הרע
 לבלתי שמע אלי וזהטלתי אתכם
 מעל הארץ הזאת על הארץ אשר
 לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם
 שם את אלהים אחרים יומם ולילה
 אשר לא אתן לכם חנינה

לכן הנה ימים נאים נאם יהוה
 ולא אמר עוד חיהוה אשר העלה
 את בני ישראל מארץ מצרים כי נאם
 חיהוה אשר העלה את בני ישראל
 מארץ צפון ומכל הארצות אשר
 הדיחם שמה והשיבתים על אדמתם
 אשר נתתי לאבותם חני שולח
 לדונם רבים נאם יהוה ודיעום ואחרי
 כן אשלח לרבים צידים ויצדום מעל
 כל הרומעל כל גבעה ומנקיק הסלע
 כי עני על כל דרכיהם לאנסת
 מלפני ולא נצפן עונם מנגד עני
 ושלמתי ראשונה משנה עונם
 וחטאתם על חללם את ארצי בנבלת
 שקוציהם ותועבתיהם מלאו את
 נחלתי יהוה עני ומעני
 ומטסי ביום ערה אליך גוים יבאו
 מאפסי ארץ ויאמרו אך שקר נחלו
 אבותינו הבל ואין כסמועיליה עשה
 לו אדם אלהים והמה לא אלהים

לכן הנני מודיעם בפעם הזאת
 אודיעם את ידי ואת גבורתי וידעו
 כי שמי יהוה חטאת
 יהודה כתובה בעט ברזל בעפרון
 שמיר חרושה על לוח לבם ולקנות
 מזבחותיכם: כוזר בניהם מזבחתם
 ואשריהם על עץ רענן על גבעות
 הנבהות: הררי בשרה חילך
 אוצרתך לבואתן במיתך בחטאת
 בכל גבולך: וישמטתה ובך מנחלתך
 אשר נתתי לך והעבדתך את איבך
 בארץ אשר לא ידעת כי אשקדחתם
 באפי עד עולם תוקד:

כה אמר יהוה ארור הנפרא אשר
 יכטח באדם וישם בשר זרעו ומן
 יהוה יסור לבו: והיה כערער בערבה
 ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חורים
 במדבר ארץ מלחה ולא תשבו עוון
 הנבר אשר יכטח ביהוה והיה יהוה
 מבטחו: והיה כעץ שתול על מים
 ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא
 כי יבא חס והיה עלהורענן ובשנת
 בצרת לא ידאג ולא ימיש מעישות
 פרי: עקב הלב מכל ואנו שהוא מי
 ידענו: אע יהוה חקר לב פתן כליות
 ולתת לאיש כדרכו ונפרי מעליו: קוא
 דגולא ילד עשה ישר ולא נמשפט
 בחצי ימו יעזבו וכאחריתו יהיה נבל
 כסא כבוד מרום מראשון מקום
 מקדשנו: מקוה ישראל יהוה כה
 עובדך יבשו יסורי בארץ יפתנו כי

חתונה
 של
 מרת
 חנה
 ו
 מרת
 רחל
 ביום
 חתונת
 בנותיהן
 חתן
 מרת
 חנה
 ו
 מרת
 רחל
 ביום
 חתונת
 בנותיהן

עזבו מקור מים חיים את יהוה:
 רפאני יהוה וארפא הושיעני
 ואושעה כי תהלתי אתה: הנה המה
 אמרים אלי איה דבר יהוה יכא נא:
 ואני לא אעתי מרעה אחר כך ויום
 אניש לא התאוויתי אתה ידעת מוצא
 שפתי נכח פנך יהוה: אל תהיה לי
 למחתה מחסי אתה ביום רעה: יבשו
 רדפי ואל אכשם אני יחתו המה ואל
 אחתה אני הכיץ עליהם יום רעה ומישון
 שבדון ישכרם: כה אמר יהוה
 אלי הלך ועמדת בשער בני עם
 אשר יבאו בומלכי יהודה ואשר יצאו
 בומלכי שער ירושלים: ואמרת אליהם
 שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה
 וכל יישי ירושלים הבאים בשערים
 האלה: כה אמר יהוה השמונו בנפשותנו
 ואלהת שאנו משה ביום השבת והבאתם
 בשער ירושלים: ולא תוצאו משה
 מכותכם ביום השבת וכל מלאכה לא
 תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר
 עוית את אבותיכם: ולא שמי עולא
 השו את אונם ויקשו את ערפם לבלתי
 שומע ולבלתי קחת מוסר: והיה אם
 שמינתי שמיעון אלי נאם יהוה לבלתי
 הבא משה בשעריה עיר הזאת ביום
 השבת ולקדש את יום השבת לבלתי
 עשות בה כל מלאכה: וכאן בשערי
 העיר הזאת מלכים ושרים יושבים על
 כסא דוד ורכבים פרנב ופסוסים המה
 ושריהם איש יהודה וישי ירושלים

וישבה העיר הזאת לעולם: וכי
 מערי יהודה ומסביבות ירושלים
 ומארץ בעמון ומן השפלה ומן ההר
 ומן הנגב מסבאים עולה וזבה ומנחה
 ולבונה ומכא תודה בית יהוה: ואם
 לא תשמיעו אלי לקדש את יום השבת
 ולבלתי שאת משאונא בשער
 ירושלים ביום השבת והעת אשר
 בשעריה ואכלה ארמנות ירושלים
 ולא תכבה: הדבר אשר
 היה אל דמי יהוה מאת יהוה לאמר: קום
 וירדת בית היוצר ושמה אשמי עך
 את דברי: ואורד בית היוצר והנהו עשה
 מלאכה על האנשים: ועשתה הכל
 אשר הוא עשה בחמר ביד היוצר
 וישבו עשהו בלי אחר כאשר ישר
 בעיני היוצר לעשות:
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: הכיוצר
 הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל
 נאם יהוה הנה כהמר ביד היוצר פן
 אתם בדי בית ישראל:
 ונעמד בר על גוי
 ועל ממלכה לעתו יסולטון ויהאמה
 וישב הגוי ההוא מריצו אשר
 דברתי עליו ונחמתי על הרעה
 אשר השבתי לעשות לו:
 ונעמד בר על גוי
 ועל ממלכה לבנות ולנטוע: ועשה
 הרעה בעיני לבלתי שמיץ בקר
 ונחמתי על הטובה אשר אמרתי
 להיטיב אותה:

וישבה
 העיר
 הזאת
 לעולם

וישבה העיר הזאת לעולם: וכי מערי יהודה ומסביבות ירושלים ומארץ בעמון ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב מסבאים עולה וזבה ומנחה ולבונה ומכא תודה בית יהוה: ואם לא תשמיעו אלי לקדש את יום השבת ולבלתי שאת משאונא בשער ירושלים ביום השבת והעת אשר בשעריה ואכלה ארמנות ירושלים ולא תכבה: הדבר אשר היה אל דמי יהוה מאת יהוה לאמר: קום וירדת בית היוצר ושמה אשמי עך את דברי: ואורד בית היוצר והנהו עשה מלאכה על האנשים: ועשתה הכל אשר הוא עשה בחמר ביד היוצר וישבו עשהו בלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: הכיוצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם יהוה הנה כהמר ביד היוצר פן אתם בדי בית ישראל: ונעמד בר על גוי ועל ממלכה לעתו יסולטון ויהאמה וישב הגוי ההוא מריצו אשר דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר השבתי לעשות לו: ונעמד בר על גוי ועל ממלכה לבנות ולנטוע: ועשה הרעה בעיני לבלתי שמיץ בקר ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להיטיב אותה:

לכונן יד ושמה על יד ייחודי הדבר אשר היה על יד ייחודי ויקצפו השמים
העצומה כלבבך שורר טבוח הוה ייחודי אשר הסודות

על יד ייחודי
מלפניך

ועתה אמרנא אל איש יהודה ועל
יושבי ירושלים לאמר כה אמר יהוה
הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב
עליכם מחשבה שובנא איש מדונ
הרעה והיטיבו דרכים ומעללים
ואמרו נואש כי אחרי מחשבותינו
נלך ואיש שררות לבו הרע נעשה
לכן כה אמר יהוה שאלו
נאבנים מי שמע כאלה שיעדרת
עשתה מאד טוולת ישראל ה' יעזב
מיעור שדיי שלג לבנון אם ינתן
מים זרים קרים נוזלים כי שכתני
עמי לשוא יקטרו ויכשלוס בדרכיהם
שכילי עולם ללכת נתיבות דרך לא
סלולה ליטוס ארצם ליטמה שרקות
עולם כל עובר עליה יישם ויניד ראשו
ברוח קדים אפיצם לפני אויב ערף
ולא פנים אראם ביום אידם
ויאמרו לכו ונעש שנה על
ירמיהו מחשבות כל לא תאמר תורה
מכה ויעצה מחכם ודבר מנביא לנו
ונכחו בלשון ואלנק שינה אל כל
דבריו הקשיכה יהוה אלי ושמע
לקול יריבי הי שלם תחת טובך
רעה כי כרו שוחה לנפשי ובר עמדי
לפניך לדבר עליהם טובה להשיב
את המתד מהם לכן תן את בניהם
לרעב והגרם על ידי חרב ותהינה
נשיהם שכלות ואלמנות ואנשיהם
יהיו הרגימות בחוריהם מבי חרב
במלחמה תשמע ויעקה מבתיהם

כי תביא עליהם גידוד פתאם כי כרו
שיחה ללכדני ופחים טמנו לרגלי
ואתה יהוה ידעת את כל עצתם עלי
למות אל תנצר על עונם וחטאתם
מלפניך אל תמחי והיו מבשלים
לפניך בעת אפך עשה בהם
כה אמר יהוה הלק וקנית
בקבוק יוצר חריש ומזקני העם ומזקני
הכהנים וייצאת אל צאנן הנם אשר
פתח שיער החרסות וקראת שם את
הדברים אשר אדבר אליך ואמרת
שמעו דבר יהוה מלכי יהודה ויושבי
ירושלים כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני מבא רעה על המקום
הזה אשר כל שמעה תעלנה אזנו
יען אשר עזבו וינטרו את המקום
הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר
לא ידעום הנה ואבותיהם ומלכי
יהודה ומלאו את המקום הזה דם
נקים ובעו את במות הבעל לשרף
את בניהם כאש עלות לבעל אשר
לא עזיתי ולא דברתי ולא עלתה על
לבי לכן הנה ימים באים
נאם יהוה ולא יקרא למקום הזה
יער התפת וגיא בן הנם כי אם גיא
ההרעה ובקתי את עצת יהודה
וירושלים במקום הזה והפלתים נחונ
לפני איביהם וביד מבקשי נפשם
ונתתי את נבלתם למאכל לעוף
השמים ולבהמת הארץ וישמרתי
את העיר הזאת לשמה ולשרקה

מלפניך אל תמחה .. מלפניך משפט יצא אל השליכני .. מלפניך .. וישמרתי .. וישמרתי .. וישמרתי ..
עזבו .. וישמרתי .. וישמרתי .. וישמרתי .. וישמרתי .. וישמרתי .. וישמרתי ..
שמעתי לקול .. וישמרתי .. וישמרתי .. וישמרתי .. וישמרתי .. וישמרתי .. וישמרתי ..

אָרור הַיּוֹם אֲשֶׁר יִלְדֶּתִי
כּוֹ יוֹם אֲשֶׁר יִלְדֶּתִי אֲמִי אֵלֶּיךָ
אָרור הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּשָׂר אֶת אֲבִי
לֵאמֹר יִלְדֶּךָ בֵּן זָכָר שְׂמֵחַ שְׂמֵחָהּ
וְהִיא הָאִישׁ הַהוּא כְּעָרִים אֲשֶׁר הִפְךָ
יְהוָה וְלֹא נָחַם וּשְׁמַע וְעָקָה בַּפֶּה
וְתִרְוַעָה בַּעֲת צָהָרִים אֲשֶׁר לֹא מוֹתָנִי
מִרַחֵם וְתִהְיֶה לִי אִמִּי קִבְרִי וְרַחֲמֵהָ הָרֹת
עוֹלָם לְמַעַן זֶה מִרַחֵם יֵצֵאתִי לִרְאוֹת
עֵמֶל וַיִּגְזֹן וַיַּכְּלוּ בְּבִשְׁתֵּי יָמָיו
הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֵל יִרְמְיָהוּ
מֵאֵת יְהוָה בִּשְׁלַח אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עֲדָקִיָּהוּ
אֶת פֶּשֶׁחֹר בֶּן מַלְכִּיהָ וְאֶת צַפְנִיָּה בֶן
מַעֲשִׂיָּה הַכֹּהֵן לֵאמֹר דְּרִישׁ נָא כִּיעֲדֵנוּ
אֶת יְהוָה כִּי נִבְכֹּדְרָאֲדָר מֶלֶךְ בָּבֶל
נָלַחַם עֲלֵינוּ אֹלֵי יַעֲשֶׂה יְהוָה אוֹתָנוּ
כָּל נִפְלְאוֹתָיו וַיַּעֲלֵה מֵעֲלֵינוּ
וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֲלֵיהֶם
כֹּה תֹאמְרוּ אֵל עֲדָקִיָּהוּ כֹה אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנֵּנִי מִסַּבִּי אֶתְכֶם
הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בִּידְכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם
נִלְחָמִים בָּם אֶת מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶת הַכַּשְׂדִּים
הָעָרִים עֲלֵיכֶם מִחוּץ לַחֻמָּה וְאִסְפַּתִּי
אוֹתָם אֶל תֹּךְ הָעִיר הַזֹּאת וְנִלְחַמְתִּי
אֲנִי אִתְּכֶם כִּד נְטוּיָה וּבִזְרוּעַ חֲזָקָה
וּבְאַף וּבְחֵמָה וּבְקֶעֶף גָּדוֹל וְהִכִּיתִי
אֶת יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַזֹּאת וְאֶת הָאָדָם
וְאֶת הַבְּהֵמָה בְּדֶבֶר גָּדוֹל יָמָתוּ וְאַחֲרֵי
כֵן נָאס יְהוָה אֶתְּךָ אֶת עֲדָקִיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה וְאֶת עֲבָדָיו וְאֶת הָעָם וְאֶת
הַנְּשָׂאִים כִּי עִיר הַזֹּאת מִן הַדָּבָר מִן

[illegible]

לְגַבְאִים נִשְׁפָּר לְבִי

וּבְנֵי שִׁמְרוֹן וְאֵת

ירושלם ראיתי שיערורה נאנף והלך

יְהוָה יִבְרָאֹת עַל הַנְּבִאִים הַנִּימָאִלִּים

אֹתָם לַעֲשֶׂה וְהַיְשָׁרִים מִיִּדְּאֵשׁ פִּי

מאת ג'ר' ירמיהו נביא

לכל בארץ
בבית

יְהוָה יִבְרַח יֵלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁכְּנוּ בְּעֻזּוֹ וְיִשְׁמְרוּ אֶת הַקְּדוֹשִׁים

יהוה יבא את השמע על דברי

הַנְּבִיאִים הַנִּכְבָּדִים לְכַסֵּם מִהַמְּלִיכוֹת

אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יחזקיהו

אמרים אמור למנאי צי דבר יהיה שלום

יִהְיֶה לָכֶם וְכָל הָאֶלֶף בִּישְׁרָרוֹת לְפָנָאֵמוֹ

לֹא תִבּוֹא עֲלֵיכֶם רֵעָה: כִּי מִי עֹמֵד

בְּסוֹד יְהוָה וִירָא וַיִּשְׁמַע אֶת דְּבָרוֹ

מִי־הַקִּישׁ־דְּבַר־וַיִּשְׁמַע־

הנה סערת יהודה חמה יצאה

הוֹרֵעִים מֵאֲבָדִים וּמִפְּעִים אֶת

עֲאֵן מִרְעִיתִי נָאִם יְהוָה לֵכֵן כֹּה אָמַר

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל הָרִיעִים

הָרַעִים אֶתְעַמִּי אַתֶּם הַפִּנְתֶּם אֶת

יֵצְאוּ וְתַדְחוּם וְלֹא תִפְקְדוּם אַתֶּם הַנֵּעִי

פֶּקֶד עֲלֵיכֶם אֶת־דְּמֵי עַלְיֵכֶם וְאִם

יְהוָה יִסְמְךָ וּנְצַחְךָ אֱלֹהֵינוּ

מכל הארצות אשר בדרום ארץ ישראל

וְהַיְיחָדִשׁ אֶתְכֶם וְיִבְרַחְכֶם וְיִבְרַחְכֶם וְיִבְרַחְכֶם :

והכונה עליהם בני ירמיהו יל

והקמת עליהם דעים ודעים ודעים

יִידְאָן עוֹד וְלֹא יִחַתּוּ וְלֹא יִפְקְדוּ נָא

יהודה: הנה ימים באים נאם

יְהוָה יִהְיֶה עִמָּךְ לְדוֹד עַמָּךְ יִצְחָק וּמֶלֶךְ

מִלֶּךְ וְהַשְׂכִּיל וַיַּעֲשֶׂה מִשְׁפָּט וִיִּצְדָּקָה

בארץ בני חושע יהודה וישראל

שכן לַפְּסַח וְהָיָה שְׁמוֹ אִשֵּׁר יִקְרָאוּ

לכן העהימים

נאם נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי

הוּא אֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מִצָּרִים: כִּי אֶתְחַיֵּה אֶתְּכֶם

הַלְלֵה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי הַיָּם וְהַיַּבָּשָׁה וְהַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְהַיָּם וְהַיַּבָּשָׁה וְהַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ

מזכירי מלכות

שלא ידעו מאד כי צפונה ומכר הארצות

וְשֵׁר הַדְּחָתִים יֵשֶׁם וַיֵּשְׁבוּ עַל אֲדָמָתָם:

[illegible]

מחבר: שמואל

ירמיהו על כל הנעים: כי עבדו בנס
 המה נעים ובים ומלכים גדלים ושלמה
 להם כפועלם וכמעשה ידיהם:
 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל
 אלי קח את כוס היין החמה הזאת
 מיד י והשקיתה אתו את כל הנעים
 אשר אנכי שלח אותך אליהם וישתו
 והתגעשו והתהללו מפני החרב אשר
 אנכי שלח בעינתם: ואקח את הכוס מיד
 יהוה ואשקה את כל הנעים אשר שלחתי
 יהוה אליהם את ירושלם ואת ערי
 יהודה ואת מלכיה את ישראל לתת אתם
 לחרבה לשמה לשרקה ולקללה כיום
 הזה: את פריעה מלך מצרים ואר
 עבדיו ואת שריו ואת כל עמו: ואת
 כל הערב ואת כל מלכי ארץ העין ואת
 כל מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון
 ואת עזה ואת עקרון ואת יסאריה
 אשדוד: את אדום ואת מואב ואת
 בני עמון ואת כל מלכי ער ואת כל
 מלכי צידון ואת מלכי האי אשר
 בעבר הים: את דדן ואת תימא ואת
 נוז ואת כל קניזי פאה: ואת כל מלכי
 ערב ואת כל מלכי הערב השכנים
 במדבר: ואת כל מלכי זמרי ואת כל
 מלכי עילס ואת כל מלכי מדי: ואת
 כל מלכי הצפון הקרובים והרחקים
 איש אל אחיו ואת כל הממלכות
 הארץ אשר על פני האדמה ומלך
 שישך ישתה אחריהם: ואמר
 אליהם כה אמר יהוה עבא את אלהי

ישראל שתו וישכרו וקיו ונפלו ולא
תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח
בניכם: והיה כי ימאנו לקחת הכוס
מידך לשתות ואמרת אליהם כה
אמר יהוה עבאותי שתותי שתו: כי
הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה
אנכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו
לא תנקו כי חרב אני קרא על כל
ישוב הארץ נאם יהוה עבאותי ואתה
תנבא אליהם את כל הדברים האלה
ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאנך
ומפיעון קדשו יתקולו שאנך ישאנך
על נוהו הידל כדרכים יענה אל כל
ישוב הארץ: בא שאון עד קצה
הארץ כי ריב ליהוה בגוים נשפך
הוא לכל בשר הרשעים נתנם לחרב
נאם יהוה: כה אמר יהוה
עבאות הנח רעה יצאת מגוי אל גוי
וסער גדול יעור מידכתי ארץ: והיו
חללי יהוה ביזם ההוא מקצה הארץ
ועד קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו
ולא יקטרו לדמן על פני האדמה יהיו
הלילו הרעים וזעקו והתפלשו אדירי
הצאן כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצצו עט
ונפלתם ככלי חמדה: ואבד מנוס מן
הרעים ופליטה מאדירי הצאן:
קול צעקת הרעים ויללת אדירי
הצאן כי ישדד יהוה את מרעיתם:
ונדמו נאות השלום מפני חרון אפי יהוה:
עזב כנפיר סבו כי היתה ארצם לשמה
מפני חרון הינה ומפני חרון אפו:

הוא דבר צדק. כי האם ייטב לנו. ונעשה כדבר ה' ונשמע
 ונעשה כדבר ה' ונשמע ונעשה כדבר ה' ונשמע ונעשה כדבר ה' ונשמע

ואל הכהנים ואל כל העם הזה דברתי
לאמר כה אמר יהוה אל השמיים אל
דברי נביאים ונביאים לכם לאמר
הנה כלי בית יהוה מושבים מבבל
עתה מהרה כי שקרהמה נבאים לכם
אל השמיים אליהם עבדו את מלך
בבל וחיו למה תהיה העיר הזאת חנונה
ואם נבאים הם ואם יש דבר יהוה אתם
יפגעו נא ביהוה עבאות לבלתי נא
הכלים הנותרים בבית יהוה ובית מלך
יהודה ובירושלם בבלה כי כה אמר
יהוה עבאות אל העמרים ועל הים
ועל המכנות ועל יתר הכלים הנותרים
ביצור הזאת אשר לא לקחם נבוכדנאצר
מלך בבל בגלותו את יבניה בן יהויקים
מלך יהודה מירושלם בבלה ואת כל
חרו יהודה וירושלם כי כה אמר יהוה
עבאות אלי ישראל על הכלים
הנותרים בבית יהוה ובית מלך יהודה
וירושלם בבלה יבאו ושמה יהיו עד
יום פקדי אתם נאם יהוה והעליתים
והשיבתים אל המקום הזה
ויהי בשנה ההיא בראשית
ממלכת עזקיה מלך יהודה בשנת
הרביעית בחדש החמישי אמר אלי
הנביא בן עזר הנביא אשר מנבען
בבית יהוה לעיני הכהנים וכל העם
לאמר כה אמר יהוה עבאות אלי
ישראל לאמר שברתי את על מלך
בבל כי עוה שנתים ימים אני משיב אל
המקום הזה את כל כלי בית יהוה אשר

ה' כס' ואס' ואס' ... ואס' כדקדקו ונמאסו ואס' את פשוטו תנעל ... ואס' ככהנה הנמאס ... ואס' לא ינאס ... ואס' ינאסו

לקח נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום
הזה וביאם בבלו ואת יבניה בן יהויקים
מלך יהודה ואת כל כלויה יהודה הנבאים
בבלה אני משיב אל המקום הזה נאם
יהוה כי אשוב את על מלך בבל
ויאמר ירמיה הנביא אל הנביא הנביא
לעיני הכהנים ולעיני כל העם העמרים
בבית יהוה ויאמר ירמיה הנביא אל
כן יעשה יהוה יקם יהוה את דברי
אשר נבאת להשיב כל בית יהוה וכל
הנלה מבבל אל המקום הזה אך
שמעו נא הדבר הזה אשר אנכי דבר
באזניך ובאזני כל העם הנבאים
אשר היו לפני ולפניך מן העולם
וינבאו אל ארצות רבות ועל ממלכות
גדלות למלחמה ולרעה ולדבר
הנביא אשר יבא לשלום בבבל ודבר
הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה
באמת ויקח הנביא הנביא את המטה
מיעל עזר ירמיה הנביא וישברוהו
ויאמר הנביא לעיני כל העם לאמר
כה אמר יהוה ככה אשר את על
נבוכדנאצר מלך בבל כי עוה שנתים
ימים מעל עזר כל העם וילך
ירמיה הנביא לדרכו
ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחר
שבר הנביא הנביא את המטה מעל
עזר ירמיה הנביא לאמר הלך
ואמרת אל הנביא לאמר כה אמר
יהוה מוטת יגן שברת ועשית
תחתיהן מטות כרזל כי כה אמר יהוה

תחת אשר לא שמעו אל דברי נאום
יהוה אשר שלחתי אליהם את עבדי
הנביאים השכם ושלח ולא שמעו
נאום יהוה ואתם שמעו דבר יהוה
כל העולה אשר שלחתי מירושלם
בכלה כה אמר יהוה
עבדות אלהי ישראל אל אחאב בן
קוליה ואל עד קיהו בן מעשיה הננאם
לכם בשמי שקר הנני נתן אתם ביד
נכסור אצר מלך בבל והכם לעינכם
ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה
אשר בבבל לאמר ישמך יהוה
בעד קיהו וכאחב אשר קלם מלך
בבל באש יען אשר עשו נבלה
בישראל וינאפו את נשיר עיהם
ודברו דבר בשמי שקר אשר לא
צויתם ואנכי הוידע ויעד נאם יהוה
ואל שמעיהו העלמי
תאמר לאמר כה אמר יהוה עבדות
אלהי ישראל לאמר יען אשר
אתה שלחת בשמנה ספרים אל
כל העם אשר בירושלם ואל עפניה
בן מעשיהו הפרץ ואל כל הפהנים
לאמר יהוה נתנך כהן תחת יהוידע
הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל
איש מי שבע ומתנבא ועתה אתו
אל המזבח ואל הענק ועתה
למה לא בערת בירמיהו הענתו
המתנבא לכם כי עלכן שלח אלינו
בכל לאמר ארכה היא לנו בתשושנו
ונשענו ונאות ואכלו את פריהן ויקרא

יצפנה הבחן את הספר הזה באזני
 ירמיה הנביא ויהי דבר
 יהוה אל ירמיהו לאמרו שלח על
 כל הגולה לאמר כה אמר יהוה אל
 שמי עיה הנחלמי יען אשר נבאלנס
 שמי עיהו אנני לא שלחתיו וינטח
 אתכם על שקר לבן כה אמר יהוה
 הנניפקד על שמי עיה הנחלמי ועל
 זרעו לא יהיה לו אישיושב בתוך
 העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני
 עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר
 על יהוה הדבר אשר היה
 אל ירמיהו מאת יהוה לאמר פה
 אמר יהוה אל ה' ישראל לאמר נתב
 לך את כל הדברים אשר דברתי אליך
 אל ספרו כי הנה ימים באים נאם
 יהוה ושנתי את שבות עמי ישואל
 ויהודה אמר יהוה והשבותים אל
 הארץ אשר נתתי לאבותם וירשוה
 ואלה הדברים אשר
 דבר יהוה אל ישראל ואל יהודה
 כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו
 פחד ואין שלום שאלו נא וראו אם
 ילד זכר מדויצר איתי כל זכר ידיו על
 חלציו כילדה ונהפכו כל פנים
 לירקון הוי כי גדול היום ההוא מאין
 במהו ועת צרה היא לי יעקב וממנה
 וישעיהו היה ביום ההוא נאם יהוה
 אשט עלו מעל צווארך ומסורתך
 אנתק ולא יעבדו כי עוד זרים
 ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דור

מלכם אשר אקים להם ואתה אל
תירא עבדי יעקב נאם יהוה אל תחת
ישראל כי הנני מושיעך מרחק ואת
זרעך מארץ שביו שב יעקב ושקט
שאנו ואין מחרידו כי אתך אני נאם
יהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל
הגוים אשר הפעיתך שם אך אתך
לא אעשה כלה ויפדתך למשפט
ועקב לא אנקד כי מה אמו
יהוה אניש לישעך נחלה מכתך
אין דודיך למזורפאות תעלה אין
לך כל מאהבך יטחוך אתך לא
ידשו כי מפת אויב הפיתך מוסר
אכורי על רב עונך עצמו חטאתך
מה תצעק על שבודך אניש מנאבך
על רב עונך עצמו חטאתך עשיתי
אלה לך לכן כל אכליך יאכלו וכל עין
כלם פשבי ילכו והיו שאסיד למיטפה
וכל בוזך אתן לבן כי אעלה ארכה
לך וממפותיך ארפאך נאם יהוה כי
נחה קראו לך ציון היא דרש אין
לה כי אמר יהוה הנני
שב שבות אהלי יעקב ומשכנתי
ארחם ונכנתה עיר על תלה וארמון
על משפטו ישב ויצא מהם תודה
וקול משחקים והרכתים ולא ימנעו
והנפדתים ולא יצערנו והיו בן
נקדם ועדתו לפני תכון ופקדתי עני
כלו ציון והיה אדירו ממנו ומשלו
מקדשו יצא והקרבתיו ונניש אהלי
במי הוא זה ערב אדלפו לנישת אל

נאם יהוה והייתם לי לעם ואנכי
אהיה לכם לאלהים
הנהסערת יהוה חמה יצאה סער
מתעורר ער ראשו שעים יחול
לאישוב חרון אף יהוה עד עשרתו
ועד הקימו מזמרת לבו באחרית
הימים תתכוננו **בס** בעת ההיא נאם
יהוה אלהי לאלהים לכל משפחות
ישראל והמה יהי לי לעם
כה אמר יהוה מצא חן במדני
עם שרדי חרב הלך להרציעו ישואל
מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם
אהבתך על כן משכתך חסדי עוד
אכנך ונכנית בתולת ישראל עוד
תיעדי תפך ויצאת במחול משחקים
עוד תטיע כרמים בהרי שמרון
נטעו נטיעים וחללו כי יש יוסקראו
נערים בהר אפרים קומו ובעלה ציון
אל יהוה אלהינו כי כה אמר
יהוה רנו ליעקב שמחה ויעלה נראש
הגוים השמייע הללו ואמרו הושיע
יהוה את עמך את ישראל ישראל
הגביל מביא אותם מארץ צפון וקבעתם
מירכת ארץכם עיר ופסח הרה וילדת
חדו קהל גדול ישונו העז בבני עמון
וכתחננום אובילם אוליכם אל נחלי
מים בדרך ישראל יבשלו בה כי היית
לישראל לאל אבואפרים בטר יהוא
שני עידי יהוה גוים
והעידו באיים ממרחק ואמרו מזה
ישראל קבענו ושמדנו מרעה עדרו

מלכות מוסד השכל. מוסד אשר. מוסד אב. יעקבס. וילן. אויל. טאן. וילן. דסמך לארצות צפוני. ..
היכה ז' ב' מל' וב' דג' יסימניהון יי אצלה ארצה לץ " חנף מעלה על
ויעל אחיה למלא אשה " כ עתודה ארצה לחוטות. רשעים. ס

שמואל ואלה שמות המלכים אשר באו עליהם
 ואלה שמות המלכים אשר באו עליהם
 ואלה שמות המלכים אשר באו עליהם

כי פרה יהוה את יעקב ונאלו מיד
 חזק ממנו ובאורנו במרום ציון ונהו
 אל טוב יהוה על דגו ועל תירוש ועל
 יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם
 כנרחה ולא יספיקו לדאבה עוד : אז
 תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים
 יחדו והפכתי אכלם לשישון ונחמתים
 וישמחתים מינונם ורוותי נפש הכהנים
 דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה :
 כה אמר יהוה קול ברמה
 נשמענה בכי תמרורים ורחל מבכה
 על פניה מאנה להנחם על בנה כי אענו
 כה אמר יהוה מנעי קולך
 מפכי ויענך מדמעה כי יש שכר
 לפעלתך נאם יהוה וישבו מארץ אויבי
 ויש תקוה לאחריתך נאם יהוה וישבו
 בנים לגבולם : שמוע שמעתי אפרים
 מתנדד יסרתני ואוסר בעגל לא למד
 השבע ואישובה כי אתה יהוה אלהי :
 כי אחרי שוב נחמתי ואחרי הודיע
 ספקתי על ירך בישתי וגם נבלמתי כי
 נשאתי חרפת נעוריי הבן יקיר לי
 אפרים אם ילד שעשועים כי מדי
 דברי פו זכר אזכרנו עוד על כן המומיע
 לזרחם ארחמנו נאם יהוה :
 העיני לך עינים שכי לך תמוזים
 שתי לבך למסלה דרך הלכתי שובי
 בתולת ישראל שובי אל עריך אלה :
 עד מתי תתחמקין הפת השובנה כי
 ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסוכך
 גבר : כה אמר יהוה עבארת

אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר
 הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את
 שבותם ירכב יהוה נה צדק הר
 הקדש וישבו בה יהודה וכל עריו
 יחדו אכרים ונסעו בעריו כי הרוותי
 נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאה :
 על זאת הקינתי וארא אה ושנת יענה
 לי : הנה ימים באים נאם יהוה וזרעתי
 את בית ישראל ואת בית יהודה זרע
 אדם וזרע בהמה : והיה כאשר שקדתי
 עליהם לנתש ולנתץ ולהרס ולהאבד
 ולהרע כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע
 נאם יהוה : בימים ההם לא יאמרו עוד
 אבות אכלו בסרו וישעו בנים תקהיעה :
 כי אם איש בעינו ימות מלאה האכל
 הבסר תקהיעה שני : הנה
 ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית
 ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה :
 לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום
 החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים
 אשר המה הפרו את בריתי ואנכי
 בעלתי בם נאם יהוה : כי זאת הברית
 אשר אכרת את בית ישראל אחרי
 הימים ההם נאם יהוה נתי את תורתו
 בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם
 לאלהים והמה יהיו לי לעם ולא ילמדו
 עוד איש את דעה ואיש את ארצו
 לאמר דעו את יהוה כי כלם ידעו אתי
 למקטנם ועד גדולם נאם יהוה כי אכלו
 לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד :
 כה אמר יהוה נתן שמיש

עזרי עזרי יצחק עזרי יצחק עזרי יצחק
 עזרי יצחק עזרי יצחק עזרי יצחק
 עזרי יצחק עזרי יצחק עזרי יצחק

הנה ימים מאד קרובים יבנהל הנבאל . ולא ידעו כל העמם מאד ויחלל את השם
ואז יקרב לעשותו ואז יבא אל יעקב ואז יחלל בבל .

ויסל

קין ואל סעב

ויסל

ויסל

לאור ימים חקת ירח וכוכבים לאור לילה
רעיהם ויהמו עליו יהוה עבאות ישקו
אם ישו החקים האלה מלפני נאם
יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות
גוי לפני כל הימים
כה אמר
יהוה אם יבדו שמים מלמי צלה ויחקו
מוסדי ארץ למטה גם אל אמאם נכל
זרע ישראל על כל אשר יעשו נאם
יהוה
הנה ימים
יהוה ונכנתה היצר ליהוה ממעל לחננאל
ישער הפנה ויצא יעזר קוה המדה
נעזר על גביעת צרב ונסב גינתה וכל
העמק הפגרים והדשן וכל השומות
יעזר על קדרון יעזר פגת ישער הסוסים
מודחה קדש ליהוה לא יעזר ולא
יהרס עוד לעולם
הדבר
אשר היה אל ידמיהו מאת יהוה בשנת
העשרית לעד קיהו מלך יהודה היא
השנה ישמנה עשרה שנה לנבוכדנאצר
ואחיל מלך בבל צרים על ירושלם
ידמיהו הנביא היה כלוא בחדר
המטרה אשר בית מלך יהודה אשר
כלאו עד קיהו מלך יהודה לאמר מדוע
אתה נכא לאמר סה אמר יהוה הנני
נתן את העיר הזאת בידי מלך בבל
ולבדה ויעד קיהו מלך יהודה לא יפלט
מיד הכשדים כי הנתן נתן בידי מלך
בבל והכרפו עספיו ויענו את יעזר
הדאניה וכל יולך את עד קיהו וישם
יהיה עד פקדי אתו נאם יהוה עתלחמו
את הכשדים לא תעלה חו

ויאמר ידמיהו היה דבר יהוה
אלי לאמר הנה חנמאל בן שלם דוד
בא אליך לאמר קנה לך את ישראל
אשר בענתות כלך משפט הנא לה
לקנות ויבא אלי חנמאל בן שלם דוד
יהוה אל חצר המטרה ואמר אלי קנה
נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ בנימין
כלך משפט הירשה ולך הנא לה
קנה לך ואדע כי דבר יהוה הוא ואקנה
את השדה מאת חנמאל בן דוד
אשר בענתות ואישקלה לו את הנסף
שבעה שקלים ויעשרה הנסף
ואכתב בספר ואחתם ואיעד יעדים
ואישקל הנסף במאזנים ואקח את
ספר המקנה אתהחתום המצורה
והחקים ואת העלוי ואתן את הספר
המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה
ליעני חנמאל דוד וליעני העדים
הכתבים בספר המקנה ליעני כל
היהודים הישבים בחצר המטרה
ואינוה את ברוך ליעניהם לאמר
כה אמר יהוה עבאות אלהי ישראל
לקוח את הספרים האלה את ספר
המקנה הזה ואתהחתום ואת ספר
העלוי הזה ועתתם בכל יחריש למיען
יעמדו ימים רבים
אמר יהוה עבאות אלהי ישראל עוד
יקננתים ושרות וכדמים בארץ הזאת
ואתפלל
אל יהוה אחרי תת את ספר
המקנה אל ברוך בן נריה לאמר

ויסל

ויסל

ויסל

ויסל

ויסל

ויסל

ויסל

ויסל

ויסל

ויסל

ויסל

ויסל

ויסל

ויסל

ויסל

ויסל

ויסל

ועש יסל יענו ח . ויסל

קין ואל סעב . ויסל

ויסל

ויסל

ויסל

ויסל

ויסל

ויסל

ויסל

אֶהְיֶה אֲדֹנֶי יְהוָה הֵנָּה אֲתָהּ יַעֲשִׂית
אֶתֶּנָּה שְׂמִים וְאֶתֶּן הָאָרֶץ בְּמַחְדָּה הַגּוֹל
וּבְזֶרַע הַנְּטוּיָה לֹא יִפְלֹא מִמֶּךָ כָּל
דְּבָרִי עֲשֵׂה הַסֵּד לְאַלְפִים וּמִי שְׁלֹם
עֵינֶי אֲמֹת אֶל חֵיק בְּנֵהֶם אַחֲרֵיהֶם
הָאֵל הַגּוֹל הַגָּבוֹר יְהוָה יַנְכֹּת שְׁמוֹ
גָּדֹל הַעֲזָה וְרֹב הַעֲלִילָה אֲשֶׁר עֵינֶךָ
פָּקְחוֹת עַל כָּל דֹּרֹכֵי בְנֵי אָדָם לְתַלְאִישׁ
סִדְרֵי וּכְפָרִי מֵעַל לֵיּוֹן אֲשֶׁר שָׁמַרְתָּ
אֲתוֹת וּמִפְתִּים בָּאָרֶץ מִצֵּדִים עַד הַיָּם
הַזֶּה וּבִי שְׂרָאֵל וּבְאָדָם וְתַעֲשֶׂה לָךְ שֵׁם
כְּיוֹם הַזֶּה וְתֵצֵא אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֲתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּבִיד
חֻזָּק וּבְאֲזֻרָה נְטוּיָה וּבְמוֹרָא גָּדוֹל
וְתִתֵּן לָהֶם אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם לֵתֵת לָהֶם אֶרֶץ זָבָת
חֶלְבֻדִּים וַיַּבְטֹחַ וַיִּבְטֹחַ שְׂוֹאֲתָהּ וְלֹא
שָׁמַע בְּקוֹלְךָ וּבְתַרְוֹתֶיךָ לֹא הִלְכוּ
אֶתֶּכֶל אֲשֶׁר עָוִיתָ לָהֶם לַעֲשׂוֹת
לֹא עָשׂוּ וְתִקְרָא אֶתֶּם אֶתֶּם הַרְעָה
הַזֹּאת יְהוָה הַסֵּל לֹות בְּאוֹ הַעֲוִי
לִלְכָהּ הַזֶּה עֵיר נִתְּנָה בִּיד הַכַּשְׂדִּים
הַנִּלְחָמִים עָלֶיהָ מִפְּנֵי הַחֲרֻבוֹת עַבְדִּי
וְהַדְּבָר וְאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ הִיא הִנֵּה רְאֵה
וְאֵתָה אֲמַרְתָּ אֵלַי אֲדֹנֶי יְהוָה קֵנָה לָךְ
הַיִּשְׁדָּה בַּפֶּסֶף וְהַעֲוִי עֵרִים וְהַעֲוִי
נִתְּנָה בִּיד הַכַּשְׂדִּים וְהַיִּי
דִּבַּר יְהוָה אֵל יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר הֵנָּה אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵי כָל בִּישׁ הַמִּסְמַע יִפְלֹא כָל
דְּבָרִי לִכְנֹסָה אֲמַר יְהוָה הֵנָּה נִתְּנָה אֶתֶּם
הַעֲוִי הַזֹּאת בִּיד הַכַּשְׂדִּים וּבִיד

נבוכדראצר מלך בבל ולכדה ונבאו
הכשדים הנלחמים על העיר הזאת
והציתו את העיר הזאת באש וישרפוה
ואת הבתים אשר קטרו על גנותיהם
לבעל והסכונסכים לאלהים אחרים
למען הכניסני כי היו בני ישראל
ובני יהודה אך יצאים חרע בעני
מגדלתיהם כי בני ישראל אך מכעסני
אתי נמיעשה ידיהם נאם יהוה כי
על אפי ועל חמתי היתה לי העיר
הזאת למן היום אשר בנו אותה ועד
היום הזה להסירה מעל פני על כל
רצת בני ישראל ובני יהודה אשר
עשו להכניסני חמה מלכיהם שדיהם
כהנהם ונביאיהם ואיש יהודה
וישבי ירושלם ויפנו אלי ערף ולא
פנים ולמד אתם הישכם ולמד ואעם
שמעים לקחת מוסר וישימו שקוצותם
בבית אשר נקרא שמי עליו לטמא
ובנו את במות הבעל אשר בני
בן הנם להעביר את פניהם וארצ
בנותיהם למלך אשר לא צויתים
ולא עלתה על לבי לעשות התועבה
הזאת למען החטי את יהודה
ועתה לכן כה אמר יהוה
אלהי ישראל אל העיר הזאת אשר
אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל
טחרב וברעב ובדבר חגני מקבצים
מכל הארצות אשר הדחתם שם
באפי ובחמתי ובקצף גדול ושבתם
אל המקום הזה וזה שבתם לבטח

חוקה   פטל בסט   וסיל   לק אשר בגו אורזה   יוצר אותה להטובה   20
 לק כזה אשר ה' אלהי ישראל   וסיל   חנני כנסת דיעה דמלכי   יגל חקיקים חקיקים אד עמי
 יצורה לק כזה אשר ה' אלהי ישראל   חקיקים אשר אדס חקיקים   יצורה כד מלך בסט   20

והיה לי לעם ואני אהיה להם לאלהים
ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה
אתי כל היםים לטוב להם ולכוננם
אחריהם: וזכרתי להם ברית עולם
אשר לא אשוב מאחריהם להיטני
אתם ואת יראתי אתן בלבכם לבלתי
סור מעלי: ויששתי עליהם להטיב
אותם ונשעיתם בארץ הזאת באמת
בכל לב ובכל נפש:
אמר יהוה כאשר הבאתי אל העם
הזה את כל הרעה העולה הזאת בן
אנכי מביא עליהם את כל הטובה
אשר אנכי דבר עליהם: ונקמה השדה
בארץ הזאת אשר אתם אמרים שמעו
חייא מאין אדם ובהמה נתנה ביד
הכשדים: שדות כנסף יקנו וכתוב
בספר וחתום והעד עדים בארץ בנימן
ובסביבי ירושלים ובערי יהודה ובערי
החר ובערי השפלה ובערי הנגב כי
אשיב את שכבתם נאם יהוה:
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
שנית והוא עודני עומד בחצר המטות
לאמר: כה אמר יהוה עשה ידך אתה
להכניע יהוה שמו: קרא אלי ואיענך
ואעזרה לך גדלות וכבוד לא ידעתם:
כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל על בתי חיצור הזאת ועל בתי
מלכי יהודה הנתעים אל הסללות ואל
החרב: כבאים להלחם את הכשדים
ולמלאם את פני האדם אשר הכיתי
באפי ובחמתי ואשר הסתרתי פני

מהעיר הזאת על כל דעתם: הנני
מיעלה לה ארבה ומרפא ורפאתים
ונליתי להם עתרת שלום ואמת:
והשבת את שבות יהודה וארצ
שבות ישראל ונעתי כבראשנה:
וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי
וסלחתי לכול עונתיהם אשר חטאו
לי ואשר פשעו בי: והיתה לי לשם
יששון לתהלה ולתפארת לכל גוי
הארץ אשר ישמיעו את כל הטובה
אשר אנכי עשה ויעל כל השלום אשר
אנכי עשה להם: כה אמר
יהוה עוד ישמיעו במקום הזה אשר
אתם אמרים חרב הוא מאין אדם
ומאין בהמה בערי יהודה ובחצרות
ירושלים הנשמות מאין אדם ומאין
יושב ומאין בהמה: קול יששון וקול
שמחה קול חתן וקול בלה קול
אמרים הודו את יהוה עבדות כי
טוב יהוה כי לעולם חסדו מנאסים
תודה בית יהוה כי אשיב את שבות
הארץ כבראשנה אמר יהוה:
כה אמר יהוה עבדות
עוד יהיה במקום הזה חרב מאין
אדם ועד בהמה ובכל עריו נזהר עים
מרבצים צאן בערי החר בערי השפלה
ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבי
ירושלים ובערי יהודה ועד
תעברנה היצאן על ידי מונה אמר
יהוה:

הנה ימים באים נאם יהוה והקמת את
הדבר הטוב אשר דברתי אל בית
ישראל ועל בית יהודה כימים ההם
ובית ההוא אעמיד לדוד עמח צדקה
ועשה משפט וצדקה בארץ כימים
ההם תושע יהודה וירושלם תשכון
לכטח וזה אשר יקרא אלה יהוה צדקנו
ככה אמר יהוה לא יכרת
לדוד איש יושב על כסא ישראל
ולכהנים הלויים לא יכרת איש מלפני
מיעלה יעלה ומקטיר מנחה ויעשה וזה
כל הימים ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו לאמור כה אמר יהוה אם
תפרו את ברית היום ואת ברית הלילה
ולבלתי היות יומסזלילה מעתה גם
בריתי תפר את דוד עבדי מהיות לו בן
מלך על כסאו ואת הלויים הכהנים
מישרתי אשר לא יספר עבא השמים
ולא ימד חול הים בן ארבה את זרע
דוד עבדי ואת הלויים מישרתי אתי
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמר הלא ראית מההעם הזה
דברו לאמר שתי המשפחות אשר
פחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי
ינאצון מהיות עוד נזי לפניהם
כה אמר יהוה אם לא בריתי
יומם ולילה חקות שמים וארץ לא
ישמתי גם זרע יעקב ודוד עבדי
אמאס מקחת מזרע משלים אל
זרע אברהם ייחזק ויעקב כיאשוב
את שבותם ורחמתי

הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה ונבוכדנאצר מלך בבל
וכל חילו וכל מלכות ארץ ממלכת
ידו וכל העמים נלחמים על ירושלם
ועל כל עריה לאמר כה אמר יהוה
אלהי ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו
מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה
הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך
בבל וישרפה באש ואתה לא תמלט
מידו כי תפוש תפוש ובידו תנתן ועניך
את עני מלך בבל תראינה ופיהו את
פך ידבר וכל תבוא אף שמי ידבר
יהוה צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה
עליך לא תמות בחרב בישלום תמות
ונמישרפת אכתך המלכים הראשונים
אשר היו לפניך בן ישראל וזהו
אדון יספדו לך כי דבר אנני דברתי נאם
יהוה וידבר ירמיהו
הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את
כל הדברים האלה בירושלם וחיל
מלך בבל נלחמים על ירושלם ועל
כל ערי יהודה הנותרות אל לבי שואל
עזקה כי הנה נשארו בערי יהודה ערי
מבצר הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה אחרי פרת המלך
צדקיהו ברית את כל העם אשר
בירושלם לקרא להם דרוו לשלח
איש את עבדו ואיש את שפחו
העבד והעבד חפשים לבלתי עבד
בם ביהודי אחיהו איש וישמעאל
השדים וכל העם אשר באו בברית

ויהי דבר יהוה אליכם יהוה לאמר
כה אמר יהוה עבדות אלהי ישראל
הלך ואמרת לאיש יהודה ולישבי
ירושלם הלא תקחו מוסר לשמע
אל דברי נאם יהוה הוקם את דברי
יהונדב בן דבב אשר צוה את בני
לכלת שתותיין ולא שתו עד היום
הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי
דברתי אליכם השכם ודבר ולי
שמעתם אלי ואשלח אליכם את
כל עבדי הנביאים השכם ושלח
לאמר שבנו איש מדרכו הרעה
והיטיבו מעלליכם ואלתלכו אחרי
אלהים אחרים לעבדם ושבו אל
האדמה אשר נתתי לכם ולא תזנבם
ולא תטיטם את אונכם ולא שמעתם
אלי כי הקימו בני יהונדב בן דבב את
מצות אביהם אשר צום והעם הזה
לא שמעו אלי לכן כה אמר יהוה
אלהי עבדות אלהי ישראל הנני
מביא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם

ויהי בשנה הרביעית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר
הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר
קח לך מגלת ספר וכתב עליה את
כל הדברים אשר דברתי אליך על
ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים
מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד
היום הזה: ואלי ישמעו בית יהודה
את כל הרעה אשר אנכי חשב
לעשות להם למען ישובו איש
מדרכו הרעה וסלחתי לעונם
ולחטאתם: ויקרא
ירמיהו את ברוך בנעיה וכתב ברוך
מפי ירמיהו את כל דברי יהוה אשר
דבר אליו על מגלת ספר וויצוה ירמיהו
את ברוך לאמר אני ענין לא אוכל
לכוז בית יהודה: ובאת אלתה וקראת
במגלה אשר כתבת מפני את דברי
יהוה באזני העם בית יהודה ביום יצום
ועם באזני כל יהודה הבאים מעריהם
תקראם: ואלי תפל תחנותם לפני יהוה

[illegible]

ויהי בשנה החמשה עשרה בחדש שבט ויהי ביום חמישי ויהי בליל י"ג ויהי בליל י"ג ויהי בליל י"ג

ויהי בליל י"ג

ויהי בליל י"ג

ויהי בליל י"ג

ויהי בליל י"ג

וישבו איש מדרכו חרעה כי נדול
האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם
הזה ויעש ברוך כן ויהי ככל אשר
צוהו ידמיהו הנביא לקרא בספר דברי
יהוה בית יהוה:

ויהי בשנה החמשה עשרה בחדש שבט
ויהי ביום חמישי ויהי בליל י"ג ויהי בליל י"ג
קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלם
וכל העם הכתוב מערי יהודה בירושלם
ויקרא ברוך בספר את דברי ידמיהו בית
יהוה כל שנת גמריהו בן שפן הספר
בחדש העליון פתח שער בית יהוה
החדש באוני כל העם וישמע מפייהו
מן גמריהו בן שפן את כל דברי יהוה
מעל הספר וירד בית המלך על
לשכת הספר והנה שם כל השרים
וישבים אליהם שמע הספר ודליהו בן
שמעיהו ואלנתן בן עכבור וגמריהו
בן שפן ויצדקיהו בן חנניהו וכל
השרים ויעד להם מפייהו את כל
הדברים אשר שמע בקרא ברוך
בספר באוני העם וישלחו כל השנים
אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו
בן כושי לאמר המעלה אשר קראת
בה באוני העם קחנה בידך ולך ויקח
ברוך בן עזיהו את המעלה בידו ויבא
אל הספר ויאמרו אליו שב נא וקראנה
באוננו ויקרא ברוך באוננו ויהי
בשמעם את כל הדברים פחדו איש
אל רעהו ויאמרו אל ברוך הנני נגיד
למלך את כל הדברים האלה ואת

ברוך ישאלו לאמר הנני נא לנו איד
כתבת את כל הדברים האלה מפיו
ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אל
את כל הדברים האלה ואני כתב על
הספר בדיו ויאמרו
השרים אל ברוך לך הספר אתה
ידמיהו ואיש אל ידע איפה אתם
ויבאו אל המלך חצרה ואת המעלה
הפקדו כל שכתב אליהם שמע הספר
ויצו באוני המלך את כל הדברים
וישלח המלך את יהודי לקחת את
המעלה ויקחה מלשכת אליהם
הספר ויקראה יהודי באוני המלך
ובאוני כל השרים העמדים מעל
המלך והמלך יושב בית החורב וחדש
התשיעי ואת האח לפניו מבערית
ויהי בקרא יהודי שלש דלתות
וארבעה יקריעה בתי הער הספר והשלח
אל האיש אשר אל האח יעד תם כל
המעלה על האיש אשר על האח ולא
פחדו ולא קרעו את בעיהם המלך
וכל עבדיו ושמעם את כל הדברים
האלה ונס אלנתן ודליהו וגמריהו ופנע
במלך לבלתי שרף את המעלה ולא
שמעו אליהם ויצוה המלך את
ידמיהו בן המלך ואת שריהו בן עזריאל
ואת שלמיהו בן עכור לקחת את
ברוך הספר ואת ידמיהו הנביא ויסתור
יהוה ויהי דבר יהוה אל ידמיהו אחרי
שרף המלך את המעלה ואת הדברים
אשר כתב ברוך מפיו ידמיהו לאמר:

וישכב אבימלך ויהי בליל י"ג ויהי בליל י"ג ויהי בליל י"ג ויהי בליל י"ג ויהי בליל י"ג

ויהי בליל י"ג

ויהי בליל י"ג

ויהי בליל י"ג

ויהי בליל י"ג

ויהי בליל י"ג

ויהי בליל י"ג

לכן ידוע כי כל המעשים אשר יעשה האדם יבשרו ויפקדו על פיהם
 על המעשים אשר יעשה האדם יבשרו ויפקדו על פיהם
 על המעשים אשר יעשה האדם יבשרו ויפקדו על פיהם

שוב קח לך מעלה אחרת וכתב עליה
 את כל הדברים הראשונים אשר היו
 על המעלה הראשונה אשר שרף
 יהויקים מלך יהודה ועל יהויקים
 מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתו
 שרפת את המעלה הזאת לאמר מדוע
 כתבת עליה לאמר טא כוא מלך
 ככל והשחית את הארץ הזאת והשבת
 ממנה אדם ובהמה לכן
 כה אמר יהוה על יהויקים מלך יהודה
 לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו
 תהיה משלכת לחרב ביום ולקדחה
 בלילה ופקדתי עליו ועל זרעו ועל
 עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל
 יושבי ירושלים ואל איש יהודה את
 כל הדעה אשר דברתי אליהם ולא
 שמיעו וירמיהו לקח מעלה אחרת
 ויהנה אל ברוך בן נריהו הספר וכתב
 עליה מפ' ירמיהו את כל דברי הספר
 אשר שרף יהויקים מלך יהודה כאשר
 ויעוד נוסף עליהם דברים וביסמיהם
 וימלך מלך עזקיהו בן
 יאשיהו תחת כניהו בן יהויקים אשר
 המליך נבוכדנאצר מלך בבל בארץ
 יהודה ואלא שמיעו הוא ועבדיו ועם
 הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד
 ירמיהו הנביא וישראל המלך עזקיהו
 את יהוה כל בן שלמיהו ואת עפניהו
 בן מעישיה הכהן אל ירמיהו הנביא
 לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה
 אלהינו וירמיהו בא ויצא בתוך העם

ויבן
 מיתרין

ויבן
 מיתרין

ויבן
 מיתרין

ולא נתנו אתו בית הכלא וזו פרעה
 יצא ממערים וישמעו הכשדים
 הערים על ירושלים את שמעם
 ויעלו מעל ירושלים
 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא
 לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל
 כה תאמרו אל מלך יהודה השלח
 אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה
 היצא לכם לעזרה שכל ארצו מערים
 וישבו הכשדים ונלחמו על העיר הזאת
 ולכדה ושרפה באש
 כה אמר יהוה אל תשאונפת תנע
 לאמר הלך ילכו מעלינו הכשדים
 כלא ילכו כי אספה כיתם כל חיל הכשדים
 הנלחמים אתכם ונשארוכם אנשים
 מדרקרים איש באהלו יקמו ושרפו
 את העיר הזאת באש והיה כה עלות
 חיל הכשדים מעל ירושלים מפני חיל
 פרעה ויצא ירמיהו
 מירושלים ללכת ארץ נעמן לחלק
 משם בתוך העם ויהיה הוא בשער
 נעמן וישם בעל פקדתי וישמו וראיה
 בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו
 הנביא לאמר אל הכשדים אתה נפל
 ויאמר ירמיהו שקר אנני נפל על
 הכשדים ולא שמיעו אליו ויתפש
 ירמיהו בירמיהו ויבא הוא אל השרים
 ויקצפו השרים על ירמיהו והכזו אתו
 ונתנו אותו בית האסורים ונתן הספר כפאו
 עשו לבית הכלא כי בא ירמיהו אל
 בית הכבוד ואל החנות וישב שם

הכלא

מיתרין

מיתרין

מיתרין

כאשר יק עין יעשוקי אסף את ים שימן וישלח שגור
 ויבקר ים ויאמר האם וואל מן זכרי ואלא כה עשון
 ויעשו כש אפשים שום יאבו ואל ופזקיוס בחוצותיהם

נא

ירמיהו

ויבא המלך דוד ויהי כאשר יבא יצוא יצא חריב יידיקת נעמן
 ויבא המלך דוד ויהי כאשר יבא יצוא יצא חריב יידיקת נעמן
 ויבא המלך דוד ויהי כאשר יבא יצוא יצא חריב יידיקת נעמן

ויאמר ירמיהו אל עדקיהו כי אנכי
 לך הלוא המתתמיתני וכי איני
 לא תשמע אלי וישלח המלך
 עדקיהו אל ירמיהו בסתר לאמר
 חיה זה את אשר עשה לני את
 הנפש הזאת אם אמיתך ואם
 אתנך ביד האנשים אשר מנקיטני
 אתנפשך: ויאמר

האלה

ירמיהו אל עדקיהו
 כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי
 ישראל אם יצא תצא אל ישרי
 מלך נכל וחיתה נפשך והעיר הזאת
 לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך
 ואם לא תצא אל ישרי מלך נכל
 ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים
 ושרפה באש ואתה לא תמלט
 מידם: ויאמר המלך עדקיהו אל
 ירמיהו אני דאג את היהודים אשר
 נפלו אל הכשדים פניתינו ארתי
 בידם והתעללו בי:

ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע
 נא בקול יהוה לאשר אני דבר
 אליך וייטב לך ותחי נפשך: ואם
 מאן אתה לצאת זה הדבר אשר
 הראני יהוה: והנה כל הנשים אשר
 נשארו בבית מלך יהודה מוצאות
 אל ישרי מלך נכל והנה אמרת
 הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמך
 הטביעו בכין רגלך נסגו אחור: ואת
 כל נשיך ואת כנך מוצאים אל
 הכשדים ואתה לא תמלט מידם

כי ביד מלך נכל תתפש ואת העיר
 הזאת תשרף באש: ויאמר עדקיהו
 אל ירמיהו איש אל ידע בדברי
 האלה ולא תמות: וכי ישמע השמים
 כי דברת אתך ובאו אליך ואמרו
 אליך העדה נאלנו מה דברת אל
 המלך אל תנחך ממנו ולא נמיתך
 ומה דבר אליך המלך: ואמרת אליהם
 מפיל אני תחתני לפני המלך לבלתי
 השיבני בית יהונתן למות שם:
 ויבאו כל השדים אל
 ירמיהו וישאלו אותו ויעד להם נכל
 הדברים האלה אשר יעוה המלך
 ויחרשו ממנו כי לא נשמע הדבר:
 וישב ירמיהו בחצר המטרה עד
 יום אשר נלכדה ירושלם

והיה כאשר נלכדה ירושלם
 בשנה התשיעית לעדקיהו מלך
 יהודה בחדש העשירי באנו נכודא
 מלך נכל וכל חילו אל ירושלם ויצרו
 עליה: בעשתי עשרה שנה לעדקיהו
 בחדש הרביעי בתשיעה לחדש
 הנקעה העיר: ויבאו כל ישרי מלך
 נכל וישבו בשער התוך עד שראו
 סמני נכד שרסכים ונכסרים עד
 שראו רבמנ וכל שארית ישרי
 מלך נכל: ויהי כאשר ראם עדקיהו
 מלך יהודה וכל אנשי המלחמה
 ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך
 נן המלך בשער בין החמתיס ויצא
 דרך הערבה וירדפו חיל כשדים

ויבא המלך דוד ויהי כאשר יבא יצוא יצא חריב יידיקת נעמן
 ויבא המלך דוד ויהי כאשר יבא יצוא יצא חריב יידיקת נעמן
 ויבא המלך דוד ויהי כאשר יבא יצוא יצא חריב יידיקת נעמן

ויהי נבול... ויהי ביום השביעי... כי בא ירושלם... וילכו העם... ויבשו הנחל... בשנה החמישית... כראות אחשב... ביום השע להמית... בעשתי עשרה... מדי בוא המלך... ויחברו... דבר יס נכחות... וחברו...

ושערים ושמן ודבש ויחלל ולי... המיתם בתוך אחיהם והפזר אשר... השליך שם ישמעאל את כל פגרי... האנשים אשר הכה ביד גדליהו הוא... אשר עשה המלך אסא מפני בעשא... מלך ישראל אתו מלא ישמעאל בן... נתניהו חללים וישב ישמעאל את כל... שארית העם אשר במצפה אתבנות... המלך ואת כל העם הנשארים במצפה... אשר הפקיד נבזר אדן רבטבחים את... גדליהו בן אחיקם וישבם ישמעאל... בנתניהו וילך לעבר אל בני עמון... וישמעאל ויחנן בן קרח וכל... שרי החילים אשר אתו את כל הרעה... אשר עשה ישמעאל בנתניהו... ויקחו את כל האנשים וילכו להלחם... עם ישמעאל בנתניהו וימצאו אתו... אל מים רבים אשר בגבעון ויהי נראות... על העם אשר אתו ישמעאל את יוחנן... בקרח ואת כל שרי החילים אשר אתו... וישמחו ויסבבו כל העם אשר שבה... ישמעאל מן המצפה וישבו וילכו אל... יוחנן בן קרח וישמעאל בן נתניהו... נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן וילך... אל בני עמון ויקח יוחנן בן קרח וכל... שרי החילים אשר אתו את כל שארית... העם אשר השיב מאת ישמעאל בן... נתניהו מן המצפה אחר הכה את גדליהו... בן אחיקם גדלים אנשי המלחמה ונשים... וטף וסריסים אשר השיב מנבעון וילכו... וישבו בנרות כמהם אשר אצל בית...

לחם ללכת לבוא מערים מפני הנשדטים... כי ראוי מפניהם כיהנה ישמעאל בן... נתניהו את גדליהו בן אחיקם אשר... הפקיד מלך בבל בארץ... ויגשו כל שרי החילים ויוחנן... בן קרח ויזניה בן הושעיה וכל העם... מקטן ועד גדול ויאמרו אל ירמיהו... הנביא תפל נא תחננו לפניך ותתפלל... בעדנו אל יהוה אלהיך בעד כל... השארית הזאת כי נשאנו מעל... מהרבה כאשר עניך ראות ארנו... ויעד לנו יהוה אלהיך את הדוד אשר... נלך כה ואתה דבר אשר נעשרה... ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי... הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם טברינת... והיה כל הדבר אשר יענה יהוה אתכם... אנכי לכם לא אמנע מכם דבר והמה... אמרו אל ירמיהו יהי יהוה בנו לעד... אמת ונאמן אם לא ככל הדבר אשר... ישלחך יהוה אלהיך אלינו כנעשה... אם טוב ואם רע בקול יהוה אלהינו... אשר אננו שלחים אתך אליו נשמע... למען אשר יטב לנו כי נשמע בקול... יהוה אלהינו... ויהי מקץ עשרת ימים ויהי דבר... יהוה אל ירמיהו ויקרא אל יוחנן... בן קרח ואל כל שרי החילים... אשר אתו וכל העם למקבץ... ועד גדול ויאמר אליהם כה אמר... יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם... אתי אליו להפיל תחנתכם לפניו...

וישמוע יוחנן... ויבנו נעב על עלתו... וכל שרי המדינות... ויבדו לאטו יבשו שמות... ויהי כראות כל העם אשר ית שמעט... ויבנו נעב על עלתו... ויבדו לאטו יבשו שמות... ויהי כראות כל העם אשר ית שמעט...

אם שוב תשוב בארץ הזאת ונבית
אתכם ולא אחרים ונטית אתכם
ולא אתושיכי נחמתי אלהי ער
אשר עשיתי לכם: אלתידאו מפני
מלך ככל אשר אתם יראים מפניו אל
תיראו ממנו נאם יהוה כי אתכם אני
להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו
ואתן לכם רחמים ורחם אתכם והשיב
אתכם אל אדמתכם: ואם אמרים
אתם לא נשב בארץ הזאת לכלתי
שמע בקול יהוה אלהיכם: לאמר
לא כי ארץ מצרים נבוא אשר לא
עבדה מלחמה וקול שופר לא נשמע
וללחם לא ערנו ושם נשב: ועתה
לכן שמעו דבר יהוה שארית יהודה
כה אמר יהוה יצא אות אלהי ישראל
אם אתם שום תשמון פניכם לבא
מצרים ובאתם לגור שם: והיתרה
החרב אשר אתם יראים ממנה שם
תשיג אתכם בארץ מצרים וחרעב
אשר אתם דאנים ממנו שם ידבק
אחריכם מצרים ושם תמתו וירחו
כל האנשים אשר שמו את פניהם
לבוא מצרים לגור שם ימותו בחרב
ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריד
ופליט מפני הרעה אשר אני מביא
עליהם וכי כה אמר יהוה יצא אות
אלהי ישראל כאשר נתך אפי וחמתי
על יושבי ירושלים כן תתך חמתי
עליכם בנאכם מצרים והייתם לאלה
ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו

עוד את המקום הזה דבר יהודה
עליכם שארית יהודה אל תבאו
מצרים ידיעתי עו כי העידתי בכם
היום כי התעתים בנפשותיכם כי
אתם שלחתם אתי אליהו אלהיכם
לאמר התפלל בעדנו אליהו אלהי
כן העד לנו ועשינו ואנך לכם היום
ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם
ולכל אשר שלחתי אליכם ויעתה
ידיעתי עו כי נחרב פרעב ובעד תמות
במקום אשר חפצתם לבוא לגור שם
ויהי ככלות ירמיהו לדבר
אל כל העם את כל דברי יהוה אלהיכם
אשר שלחו יהוה אלהיכם אליהם
את כל הדברים האלה
ויאמר עזריה בן הושיעיה ויוחנן בן
קרח וכל האנשים הזדים אמרים אל
ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך
יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים
לגור שם כי פרוך בנעיה מסית אתך
בנו למען לת אתנו ביד הכשדים
להמית אתנו ולהחלול אתנו בכל
ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים וכל העם בקול יהוה לשבת
בארץ יהודה ויקח יוחנן בן קרח וכל
שרי החילים את כל שארית יהודה
אשר שבו מכל העמים אשר עדו
שם לגור בארץ יהודה את הגברים
ואת הנשים ואת הטף ואת בנות
המלך ואת כל הנפש אשר הערי
בבזראדן רכטפחים את עליהו בן

ה'תצ"ב

וְכָל אֲשֶׁר
יֵאמֶר יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ.

15

222

١٥٣

3

en

۲۸۳

וּבְכָל	א	וּבְכָל חֲדָשֵׁי	וּבְכָל הַחֲדָשִׁים הָאֵלֶּה	כִּי הֵתְעִיתֶם
בְּנִפְשׁוֹתֵיכֶם		כִּי הֵתְעִיתִי		
וּבְכָל	ב	וּבְכָל יָמֵי	וּבְכָל אֲשֶׁר יִשְׁלַחְנִי - וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְעֶל	

ועל שפס יעודה - כאשר יעשה - יהיה לו כבוד - גם ברכות יעודה
וירצו את מיצבות - ומי צלח שך - ושבר את מיצבות בית עמוס

אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא
ואת ברוך בן נריהו ויבאו ארץ מצרים
כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו ער
תחפנחם ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו בתחפנחם לאמר וקה בידך
אננים גדלות וטמנתם במלט במלכן
אשר בפתח בית פרעה בתחפנחם
ליעני אנשים יהודים ואמרת אליהם
כה אמר יהוה עבאות אלהי ישראל
הנני שלח ולקחתי את נכודאצר
מלך בבל עברי וישמתי כסאו ממעל
לאננים האלה אשר טמנתי ונטה
את שפרורו עליהם ויבאו והכדו
את ארץ מצרים אשר למות למות
ואשר לשבילי שבי ואשר לחרב
לחרב וזה עתה אש בכתי אלהי מצרים
וישפס וישבס ויעטה את ארץ מצרים
כאשר יעטה הרעה את בניו ויעא
משם בשלום וישבר את מצבות בית
שמש אשר בארץ מצרים ואת
בתי אלהי מצרים ישרף באש
הדבר אשר היה אלירמיהו
אל כל היהודים הישבים בארץ מצרים
הישבים במגדל ובתחפנחם ובנף
ובארץ פתרוס לאמר כה אמר יהוה
עבאות אלהי ישראל אתם ראיתם
את כל הרעה אשר הבאתי ער
ירושלם ועל כל ערי יהודה והנכם
חרבה היום הזה ואין בהם וישבי מפני
רעתם אשר עשו להכעסני ללכת
לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר

לא ידעו המה אתם ואכתיכם
ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים
השבים ושלח לאמר אל נא תעשו
את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי
ולא שמעו ולא הטו את אזנם לשוב
מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים
ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה
ובחצות ירושלם ותהיינה לחרבה
לישממה כיום הזה
ויעתה כה אמר יהוה אלהי עבאות
אלהי ישראל למה אתם עושים רעה
גדולה אל נפשתכם להכרית לכם
איש ואישה עולל ויונק מתוך יהודה
לבלתי הותיר לכם שארית להכעסני
במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים
בארץ מצרים אשר אתם באים לגור
שם למען הכרית לכם ולמען היותכם
לקללה ולחרפה בכל גוי הארץ
השכחתם את דעות אבותיכם ואת
רעות מלכי יהודה ואת רעות נשיו
ואת רעות כס ואת רעות נשיכם אשר
עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלם
לאדכאו עד היום הזה ולא יראו ולא
חלבו בתורת ובחקתי אשר נתתי לפניכם
ולפני אבותיכם ולכן כה אמר יהוה עבאות
אלהי ישראל הנני שספניכם לרעה
ולחכרית את כל יהודה ולקחתי את שארית
יהודה אשר שמו פניהם לטוא ארץ מצרים
לגור שם ותמוכל בארץ מצרים עלו נחב
ברעביתמו מקטון ועד גדול נחרב ונרע
ימתוהו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה

קוריהם לא חזר - משפסו
תבטולתו - כי שמחתני - המה ראוי דאם
לא אמרת כי אחיה ואספור מעשי יא - א

במעשי - יא - כתי - יוד
להכעבני - וקטרו - יא - יומי
בדליב - נאמכס - אל - תרף

נבחרת ישראל
במשחקים

לשבת

217

A large, ornate initial letter 'A' rendered in red ink with gold leaf accents. The letter is highly stylized, with a central square frame and elaborate, symmetrical scrollwork and floral motifs extending from its base and sides. The background is a light, aged parchment color.

ויבן ביתו ויגור בו ויבן ביתו ויגור בו
 ויבן ביתו ויגור בו ויבן ביתו ויגור בו
 ויבן ביתו ויגור בו ויבן ביתו ויגור בו
 ויבן ביתו ויגור בו ויבן ביתו ויגור בו

עולה יפה פיה מצרים קרן
 מצפון בא בא גם שכריה בקרבה
 כינולי מוכק כינסהמה הפנו נסו
 יחרולא עמדו כינס אידם בא עליהם
 יתפקדתם קולה כעזש ילד כינולי
 ילכו ובקדמות באו לה כחטבי עצים
 כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי
 רבו מארבה ואין להם מספר הבישה
 בתמצרים נתנה כיד עם צפון אמר
 יהוה יצא אותי אל היישראל הנני פקד
 אל אמון מנא ועל פריעה ועל מצרים
 ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פריעה
 ועל הכנחיים בן ונתתם כיד מנכש
 נפישם וכיד נכסדראצר מלך בבל
 וכיד עבדיו ואחריו כן תישכן כימיקום
 נאם יהוה ואתה אל
 תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל
 כי הנני מושעך מרחוק ואת זרעך
 מארץ שבים וישב יעקב וישקט
 וישאנן ואין מחריד אתה אל תירא
 עבדי יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי
 אינני כלה בכל הגוים אשר הדחתך
 שמה ואתך לא אינני כלה ויסרתך
 למשפט ונקמה לא אנקד
 אשר היה דבר יהוה אל
 ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם
 יכה פריעה את עזה כה אמר יהוה
 הנני מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף
 וישטפו ארץ ומלואה יער וישביכה
 ויעקו האדם והילל כל יושב הארץ
 מקול שעטת פרסות אביריו מרעש

לרכבו המון נלגיו לא הפנו אבות
 אל בנים מרפיון ידים על היום הנא
 לשרוד את כל פלשתים להכרית לעז
 ולצידון כל שריד יעזר כי שרד יהודה
 את פלשתים שארית אי כפתור נא
 קרחה אל עזה עד מתה אישקלון שארית
 עמקם עד מתה תתדדי הוי חורב ליהוה
 עד אנה לא תשקטי האספי אל תענך
 הרגע ודמי איך תשקטי ויהוה צוה
 לה אל אישקלון ואל חוף הים שם יענה
 למואב כה אמר יהוה
 יצא אותי אל היישראל הוי אל נבו כי
 שודדה הכישה נלכדה קריתים
 הכישה המישנב וחתה אין עז
 תהלת מואב בחשבון חשבני עליה
 רעה לכו ונכריתנה מנוי גם מדמנותי
 אחר כך תלך חרב קול צעקה מחרנס
 שדו ושר גדול נשברה מואב השמיע
 וצקה צעוריה כי מעלה הלחית נבנ
 יעלה בני כי במורד חורנים צרי צעקת
 שבר שמיעו נסו מלטו נפשם ונתהוה
 כערוער במדבר כי יען בטחך במעשך
 ובאוצרתך גם את תלכדי ויצאנמיש
 בעולה כחניו ושריו יחד ויבא שרד
 אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק
 ונשמד המישר אשר אמר יהוה נתנו
 ציץ למואב כי נצא תצא ויער יהלשמה
 תהינה מאין וישב כהן ארור עשה
 מלאכת יהוה רמיה וארור מעה חרבו
 מדם שאנן מואב מעוריו וישקט הוא
 אל שמריו ולא חורק מכלי אל כלי

ויהי ויבא ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם יכה פריעה את עזה כה אמר יהוה הנני מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה יער וישביכה ויעקו האדם והילל כל יושב הארץ מקול שעטת פרסות אביריו מרעש

אברהם אבינו ... יצחק אבינו ... יעקב אבינו ... ואלה שמות ...

ובגולה לאהלך על כן עמד טעמו ט
ורחו לא נמר: לכן הנהיגם
נאם נאם יהוה ושלחת לו צעסו צעו
וכליו יריקו וכליהם נפצו: ובש מואב
מכמוש פאשר בשו פת ישראל מבית
אל מכמחם: איך תאמרו גבורים אענו
ואנשי חיל למלחמה: שדד מואב עונו
עלה ומכחר פחדיו ידו לטבח נאם
המלך יהוה צבאות שמו קרוב איה
מואב לבוא ורעתו מהרה מאד: עדו לו
כל סביביו כל ידעי שמו אמרו איכה
נשבר מטה עז מקל תפארה: ודעי
מכבוד יישי בנמא שבת פתדיו כון
שדד מואב עלה בך שחת מכעריך:
אלדרך עמד יוצפי שבת ערו ער
שאל נס ונמלטה אמרי מה נהיתה:
הביש מואב כי חתה הליל וזעקתה עדו
בארנון כי שדד מואב: ומישפט בא
אל ארץ המישד אל חלון ואל יהעה
ועל מופעתו ועל דיכון ועל גבו ועל
בית דבלתים ועל קריתים ועל בית
גמול ועל בית מעון: ועל קרית ועל
בערה ועל כל ערי ארץ מואב הרוקות
והקרקרות: נגד עתה קרן מואב וזרעו
נשפרה נאם יהוה: השכידהו כי על
יהוה העריל וספק מואב בקיאו והיה
לשחק גסהווא: ואם לא השחק היה
לך ישראל אם בנגבים נמצאה כמד
וכריך בו תתנודד: עזבו ערים ושכנו
נסלע ישי מואב והיו כיונה תקנן
בעברי פיפתת: שמיענו נאון מואב

נאה מאד נכהו ונאנו ונאותו ורם
לבו: ואני ידעתי נאם יהוה עברתו
ולאכן בדיו לאכן עשו: על כן מואב
אילל ולמואב כלה אזעק אל אנשי
קיר חרש יהעה: מכבי יעזר אכבה לך
הגפן שכמה נטיי שתיך יכרו ים עד
ים יעזר נגע על קיעך ועל בצירך
שדד נפל: ונאספה שמחה ונל
מכרמל ומארץ מואב ויין מיקבים
הישבתי לא ידרך הידד הידד לא
הידד: מזעקת חשבון עד אלעלה
עד יהן נתנו קולם מצער עד חונם
עולת של שיה כי נס מי נמרים למשמות
יהיו: והשכתי למואב נאם יהוה מעלה
במה ומקטיר לאלהיו: על כן לבי למואב
כחלים יחמה ולבי אל אנשי קיר חרש
כחלים יחמה על כן יתרת עשרה
אבדו כי כל ראש קרחה וכל זקן
ציעה על כל ידים עד דתו על מתנים
שקו: על כל גנות מואב וברחבתיה
כלה מספר כי שברתי את מואב ככל
אין חפץ בנאם יהוה: איך חתרה
היללו איך הפנה ערף מואב כויש
והיה מואב לישחק ולמחתה למ
כביבו: כיכה
אמר יהוה הנה כנשר יראה ופריש
כנפיו אל מואב: על כדה הקריו: ו
והמצדות נתפשה והיה לב גמורי מואב
ביום ההוא כלב אשה מצרה: ונשמד
מואב מעם כי על יהוה העריל ופחד ופחת
ופח עליך יושב מואב נאם יהוה:

וזה אל ... יעקב אבינו ... ואלה שמות ...

ה'ים מפני הפחד יפל אל הפחת והעלה
מן הפחת ילכד נפח כי אני אליה אל
מואב שנת פקדתם נאם יהוה בער
חשבון עמדו מבח נסים כי אש יצא
מחשבון ולהנה מבין סיהן ותאכל
פאת מואב וקדקד בני שאון אוי לך
מואב אבד עם נמוש כילקחו בעד
בשבי ובנתך בשביה וישבתי שבות
מואב באחרית הימים נאם יהוה ער
הנה משפט מואב
לכני עמון כה אמר יהוה הנני און
לישראל אם יורש און לומדוע ירש
מלכם את ער ועמו בעריו ישב לכן הנה
ימים נאים נאם יהוה והשמעתי אל
דבת בני עמון תרועת מלחמה והיתה
לתל שממה ובנתיה באש תצתנה
וירש ישראל את ירשיו אמר יהוה
הילילי חשבון כי שדדה עי צעקנה
בנות רבנה חרנה שקים ספדנה
והתשוטטנה בעדרות כי מלכם בעולה
ילך מהנו וישריו יחדו מה תתהלל
בעמקים זכ עמקך הנתה שנגד
הבטחה באצרתיה מייבא אלי הנני
מביא עליך פחד נאם אדני יהוה
צבאות מכל סביבך ונרחתם איש
לפניו ואין מקבץ לעד ואחר יבא אש
את שבות בני עמון נאם יהוה
לאדום כה אמר יהוה צבאות האון
עוד חנמה בתמן אבדה עצה מפנים
נטרחה חנמתם נסו הפט העמיקו
לשבת ישב דדן כי איד עשו הבאתי

עליו עת פקדתיו אם כעדים באו לך
לא ישארו עוללות אם גנבים בלילה
השחיתו דים כי אני חשפתי את עשו
גלית את מסתרו ונחבה לא יוכל
שדד זרעו ואחיו ושכניו ואיננו
עובה יתמיד אני אחיה ואלמנתיך
עלי תבטחו כי כה אמר
יהוה הנה אשר אין משפטם לשתות
הכוס שתו ישתו ואתה הוא נקרה
תנקה לא תנקה כי שתה תשתה
כי נשבעתי נאם יהוה כי לשמה
לחרפה להרב ולקללה תהיה בערה
וכל עריה תהינה לחרבות עולם
שמועה שמעתי מאת יהוה וניר
בנוים שלוח התקבצו ובאו עליה
וקומו למלחמה כי הנה קטן נתתך
בנוים בזוי באדם תפלצתך השיא
אתך ידון לבך שכני בחגוי הסלע
תפשי מרום גבעה כיתגביה כנשר
קנך משם אורידך נאם יהוה והיתה
אדום לשמה כל עבר עליה ישם
וישרק על כל מבותה כמהפכרת
סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה לא
ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם
הנה כאר'ה יעלה מגאון הירדן אל
גוה איתן כי ארבעה אר'ינו מעליה
ומי בחור אליה אפקד כי מי כמו
ומי יעידני ומי זה רעה אשר יעמד
לפני לכן שמעו עצת יהוה אשר
יעץ אל אדום ומחשבותיו אשר
חשב אל ישב תמן אם לא יסחבום

והיה כי יבנה בית המקדש ויהיו כל ישראל כעם אחד ויהיו כל ישראל כעם אחד ויהיו כל ישראל כעם אחד

עצירי הצאן אם לא ישים עליהם
נהם מקול נפלים רעשה הארץ צעקה
ביום סוף נשמי עקולה הנה כנשר יעלה
וידאה ויפריש כנפיו על בערה ויהיה לב
גמורי אדום ביום ההוא כלב אשה מערה
לדמי שק בושה חמת
וארפד כי שמי ערה רעה שמיעו נמנו
ביום דאנה השקט לא יוכל ופתה דמשק
הפנתה לנוס ורטט החזיקה יצרה
וחבלים אחותה מזלדה איך לא עונה
עיר תהלה קרית משושי לכן יפלו
בחוריה מרחטתיה וכל אנשי המלחמה
ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות
והצתי אש בחומת דמשק ואבלה
ארמנות בן הדד
לקדר ולמלכות חצור אשר הנה
נבוכדראצור מלך בבל כה אמר יהוה
קומו עלו אל קדר ושדרו את בניקדם
אהליהם וצאנם יקחו יריעתיהם וכל
כליהם וגמליהם ישאוליהם וקראו
עליהם מגור מסכני נסונו מאד
העמיקו לשבת ישיב חצור נאם יהוה
כי יעץ עליכם נבוכדראצור מלך בבל
ענה וחשב עליכם מחשבה קומו
עלו אל גוי שליו וישב לבטח נאם
יהוה לא דלתים ולא בריח לונדו ישכנו
והיו גמליהם לבו והמון מקניהם לשול
וחרתים לכל רוח קצוצי פאה ומכל
עבריו אביא את אידם נאם יהוה והיונה
חצור למיעון תנע שממה עד עולם
לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם

אשר היה דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא אל עולם בראשית
מלכות צדקיה מלך יהודה לאמר ונה
אמר יהוה צבאות הנני שבר את קשת
עולם ראשית גבורתם והבאתי אל
עולם ארבע רוחות מארבע קצוות
השמים וזרתים לכל הרחות האלה
ולא יהיה הנביא אשר לא יבוא שם נדתי
עולם והחתתי את עולם לפני איביהם
ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם
רעה את חרון אפי נאם יהוה ושלחתי
אחריהם את החרב עד כלותי אותם
וישמתי נסאי בעולם והאבדתי משם
מלך ושרים נאם יהוה והיה כאחרית
הימים אישוב את שבית עולם נאם
יהוה הדבר אשר דבר
יהוה אל בבל אל ארץ כשדים ביד
ירמיהו הנביא הנני בונים והשמינו
וישאנו השמינו אל תכחדו אמרו
גלגלה בבל הכיש בל הת מדרך הכישו
עצביה חתו גלגליה כי עלה עליה גוי
מצפון הוא ישיב את ארצה לשמה
ולא יהיה וישבטה מאדם ועד בהמה
עד הלכו בימים ההמה ובעת ההיא
נאם יהוה יבאו בני ישראל המה ובני
יהודה יחדו הלך ובכו ילכו ואת יהוה
אלהיהם יבקשו יצונו ישאלו דרך
הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה ברית
עולם לא תשכח צאן אבדות היה
עמי רעיהם התעווס הרים שלבים
מהר אל גבעה הלכו שכתו רבעם

והיה כי יבנה בית המקדש ויהיו כל ישראל כעם אחד ויהיו כל ישראל כעם אחד ויהיו כל ישראל כעם אחד

כל מוצאיהם אכלום וצריהם אמרו
לא נאשם תחת אשר חטאו ליהוה נה
עזק ומקוה אבותיהם יהוה נדומתוך
בבל ומארץ כשדים יצאו וה' ובעתה
לפני צאן כי הנה אנכי מיצר וניעלה
על בבל קהל גוים גדולים מארץ צפון
ויערכו לה משם תלכד חיצו כנבון
מישכיל לא ישוב ריקסו והיתה כשדים
לשלל כל שלל ליה ישבעו נאם יהוה
כי תישמח כי תעלו ישי נחלתי כי
תפוש כי עולה דשה ותצהלי כאבריה
בושה אמנם מאד חפצה יולדתכם
הנה אחרית גוים מדבר ציה ויעברה
מקיץ יהוה לא תישכ והיתה שממה
כלה כל עבר על בבל יסם וישרק על
כל מכותיה ערכו על בבל סביב כל
דרכי קשת ידו אליה אל תחמלו אל
הין כי ליהוה חטאה הריעו עליה סנב
נתנה ידה נפלו אשיותיה נהרסו חומותיה
כי נקמת יהוה היא הנקמוכה כאשר
עשתה עשולה כרתו זורע מפל
ותפש מגל בעת קציר מפני חרב חיונה
איש אל עמו פנו ואיש לארצו עסו
שה פזורה ישראל אריות
הד יהוה ראשון אכלו מלך אשור וזה
האחרון עינמו נבוכדראצר מלך בבל
לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנניפקד אל מלך בבל ואל ארצו נאשו
פקדתי אל מלך אשור וישנבתי את
ישראל אל נוהו ורעה הכרמל והכשן
ובחר אפרים והגלעד תשבע נפשו

זמנים ההם וביעת ההיא נאם יהוה
 יבקש את עון ישראל ואיננו ואת
 חטאת יהודה ולא תמצאנה כי אסלה
 לאשר אש אדני על הארץ
 מרתים עליה עליה ואל ישב פקוד
 חרבוה חרב אחריהם נאם יהוה ועשה
 ככל אשר צויתיו קול מלחמה בארץ
 וישבר גדולי אֵיך נדעו וישבר פטיש
 מל הארץ אֵיך היתה לי שמה בבר
 בעיני יקשתי לך וגם נלכדת נבל ואת
 לא ידעת נמצאת וגם נתפשת כי כהן
 התנחית פתח יהוה את אוצרו ויוצא
 את כלי ועמו כי מלאכה היא לאדני
 יהוה עבאות בארץ כשדים באולה
 מקץ פתחו מאבסיה סלוח כמו
 ערמים והחרימוה אל יהילה שארית
 חרבו כל פריה ירדו לטבח הוי עליהם
 כי בא יומם עת פקדתם קול נסים
 ופלטים מארץ נבל להגיד בעיון את
 נקמת יהוה אלהינו נקמת חיכל
 השמייעו אל בכל רבים כל דרכי קשת
 חנו עליה סביב אליה פליטה
 שלמו לה בפעלה נבל אשר עשתה
 עשו לה כי אל יהוה זדה אל קדוש
 ישראל לכן יפלו בחוריה ברחבתיה
 וכל אנשי מלחמתה ידמו כיוס ההוא
 נאם יהוה הנני אליך זדון
 נאם אדני יהוה עבאות כי בא יומך
 עת פקדתך וכשל זדון ונפל ואין
 לומקים וחצת אש בעירו ואכלה
 כל סביבתיו

הנה אפי' ויחזיקו להם ימים רבים ויחזיקו להם ימים רבים
 ויחזיקו להם ימים רבים ויחזיקו להם ימים רבים

כה אמר יהוה צבאות צבאות יצשוקים בני
 ישראל ובני יהודה יחדו וכל שביהם
 החזיקו כם מאנו שלחם גאלסחוק
 יהוה צבאות שמו ריב יריב אתריבם
 למען הרעע אתהארץ וחרצולישב
 ככל חרב על כשרים נאם יהוה ואל
 ישיב ככל ואל שריה ואל חכמיה
 חרב אל הכדים ונאלו חרב אל גבוריה
 וחתו חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל
 כל הערב אשר נתונה והיו לנשים
 חרב אל אוצרתיה ובזו חרב אל מימיה
 ויבשו כי ארץ פסילים היא ובאמים
 יתהללו לבן ישובו ציים את אים
 וישובנה בנות יענה ולא תישב עוד
 לנעם ולא תשכון עד דור ודור וכמהפנת
 אלהים את סדם ואת עמרה וארת
 שכנה נאם יהוה לא ישב שם איש
 ולא יגור בה כן אדם והנה עס כאמצון
 וטיגול ומלכים רבים יערו מירכרע
 ארץ קשת וכידן יחזיקו אכוריהמה
 ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים
 ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך
 פתכל ישמע מלך ככל את שמעם
 ורפו ידיו צרה החזיקתהוהיל כילדה
 הנה נאריה יעלה מגאון הדרן אל
 נה איתן כי ארעיה ארועס מעליה
 ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוניומי
 יועדע ומי זהרעה אשר יעמד לפני
 לבן שמיעו עזת יהוה אשר יעין אל
 ככל ומחשבתיו אשר חשב אל ארץ
 כשרים אסלא יסחכום צעירי העאן

אסלא ישים עליהם נהו מקור
 נתפשה ככל נרעשה הארץ ויעקה
 בנים נשמעו כהאמר
 יהוה הנני מעיר על ככל ואל ישיב לב
 קמיוח משחית וישלחתי לככל
 זרים וזרוה ויבקקו את ארעה כיהו
 עליה מסכב בוסרעה אל ידרך
 ידרך הדרך קשתו ואליתעל נסריו
 ואלתחמלו אל כחריה החרימו כר
 צבאה ונפלו חללים נארץ כשרים
 ומדקרים כחוצותיה כי לא אלמן
 ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה
 צבאות כי ארעם מלאה אישם מקדוש
 ישראל נסומתוך ככל ומלטו איש
 נפשו אל תדמו כיענה כיעת נקמה
 היאליהוה נמול הוא משלם להיכוס
 זהב ככל ביד יהוה משכרת כל הארץ
 מייעה שתו גוים על כן יתהללו גוים
 פתאם נפלה ככל ותשבר הילילו
 עליה קחו צרי למכאוכה אולי
 תרפאו רפאנו את ככל ולא תפתה
 עוכה ועלך איש לארעו כי נגע אל
 השמים משפט הונשא עד שחקים
 הוציא יהוה את צדקתנו באוונספרה
 בעיון את מעשה יהוה אלהינו הדרוהחצו
 מלאה שלטים העיר יהוה את דוח מלכי
 מדי כי על ככל מומתו להשחיתה כי
 נקמת יהוה היא נקמת היכלו אל חומת
 ככל שאונס החזיקו המישמר הקימו
 שמרים הכינו הארבים כי גם זמם יהוה
 גם עשה את אשר דבר אל ישיב ככל

יחד חילוק ופסוק יחזיקו להם ימים רבים
 ויחזיקו להם ימים רבים ויחזיקו להם ימים רבים

יחזיקו להם ימים רבים ויחזיקו להם ימים רבים
 ויחזיקו להם ימים רבים ויחזיקו להם ימים רבים

שכנתי על מים רבים רבת אוצרת נא
קצץ אמת בעער: נשבע יהוה עבדות
בנפשו כי אם מלאתיך אדם כילקו עני
עליך הירד: עשה ארץ
בנחו מכין תכל בהכמתו ובהכנתו נטה
שמים לקולתו המון מים בשמים
ויעל נשאים מקצה ארץ ברקים למטו
עשה ויוצא רוח מאצרתיו: נכער כל
אדם מדעת הכיש כל צדף מפסל כי
יסקרנסכו ולא רוח פס: הכל המה
מעשה תועתעים נעת פקדתם יאבדו
לא כאלה חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא
ושבט נחלתו יהוה עבדות שמו:
מפץ אתה לי כלי מלחמה
ונפצתי בדגים והישחתי בד ממלכות
ונפצתי בד סוס ורכבו ונפצתי בד ונכוננו
ונפצתי בד איש ואשה ונפצתי בד וקנזונו
ונפצתי בד בחור ובתולה ונפצתי בד רעה ועוון
ונפצתי בד אבר ועמדו ונפצתי בד פחות
וסגנים וישלמתי לבבל ולכל יושבי
כשדים את כל דעתם אשר עשו בציון
לענינם נאם יהוה: הנני אליך הר
המישחית נאם יהוה המישחית את
כל הארץ ונטיתי את ידי עליך ועל גלגלתך
מן הסלעים ונתתיך להר שרפה: ולא
יקחו ממך אבן לפנה ואבן למוסדות כי
שממות עולם תהיה נאם יהוה: שאו
גם בארץ תקעו שופר בגוים קדשו
עליה גוים השמיעו עליה ממלכות
אדרט מני ואשכנז פקדו עליה טפסר
העלוסוס כילק סמר: קדשו עליה גוים

את מלכי מדי את פחותיה ואת כל
סנניה ואת כל ארץ ממילתו ואת עש
הארץ ותחל כי קמה על בבל מה שנות
יהוה לשום את ארץ בבל לשמה מאין
יושב: חדל וכוזי בבל להלחם ישוב
במצודות נשתה גבורתם היו לנשים
הציתו משכנתיה נשברו בריחיה:
רץ לקראת רץ ירוץ ומניד לקראת
מניד להניד למלך בבל כי עלטה עינו
מקצה: והמעברות נתפשו ואת
האנשים שרפו באש ואנשי המלחמה
נבהלו: כי כה אמר יהוה
עבדות אלהי ישראל בתבבל נגדן
עת הדריכה עוד מעט ונבאה ערת
הקניז לה: אכלנו הממנו ונבכדאצ
מלך בבל העיגנו כלי ריק בלענו נתנו
מלא כרשום מעדני הדיחנו: חמסי
ושארי על בבל תאמר ישבת ציון
ודמי אלי יושבי כשדים תאמר
ירושלם: לכן כה אמר
יהוה הנני רב אתי יגן ונקמתי את
נקמתך והחרבתי את ימה והכשתי
את מקורה: והיתה בבל לגלים מעון
תעם שמה ושרקה מאין יושב יחדו
כנפרים ישאנו נערו כנורי אריות:
בחמם אשית את משהם והשנותם
למען יעלו וישנו שנת עולם ולא
יקיצו נאם יהוה: אורידם כנרים לטמ
כאילים עם עתודים: איך נלכדה
ששך ותתפש תהלת כל הארץ איך
היתה לשמה בבל כנעים: עלה על בבל

ויהי בשנה התשיעית למלכו
בחדש העשרי בעשור לחדש בני
נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו
על ירושלם ויחטו עליה ויבנו עליה
דיק סביב ותבא העיר במצור עד
עשתי עשרה שנה למלך עדקיהו
בחדש הרביעי בתשיעה לחדש ויחזק
הריעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ
ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה
יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער
בין החמנים אשר על גן המלך וכשדים
על העיר סביב וילכו דרך הערבה
וירדפו חיל כשדים אחרי המלך וישעו
את עדקיהו בערכת ירחו וכל חילו נפצו
מעליו ויתפשו את המלך ויעלו אותו
אל מלך בבל ובלתה בארץ חמרת
וידבר אתו מישפטים וישחט מלך
בבל את בני עדקיהו לעיניו וגם את
כל שרי יהודה שחט ברבלתה וארבע
עני עדקיהו עור ויאסרוהו בנחשתים
ויבאוהו מלך בבל ויתעוהו בבית
הפקדת עד יום מותו
ובחדש החמישי בעשור לחדש
היא שנת תשע עשרה שנה למלך
נבוכדראצר מלך בבל בא נבוכדראצר
רב טבחים עמד לפני מלך בבל
בירושלם וישרף את בית יהוה ואת
בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת
כל בית העזר שרף באש ואת כל
חומות ירושלם סביב נתעו כל חיל
כשדים אשר את רב טבחים ומדלות

ויהי בשנה התשיעית למלכו

בחדש העשרי בעשור לחדש בני
נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו
על ירושלם ויחטו עליה ויבנו עליה
דיק סביב ותבא העיר במצור עד
עשתי עשרה שנה למלך עדקיהו
בחדש הרביעי בתשיעה לחדש ויחזק
הריעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ
ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה
יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער
בין החמנים אשר על גן המלך וכשדים
על העיר סביב וילכו דרך הערבה
וירדפו חיל כשדים אחרי המלך וישעו
את עדקיהו בערכת ירחו וכל חילו נפצו
מעליו ויתפשו את המלך ויעלו אותו
אל מלך בבל ובלתה בארץ חמרת
וידבר אתו מישפטים וישחט מלך
בבל את בני עדקיהו לעיניו וגם את
כל שרי יהודה שחט ברבלתה וארבע
עני עדקיהו עור ויאסרוהו בנחשתים
ויבאוהו מלך בבל ויתעוהו בבית
הפקדת עד יום מותו

ובחדש החמישי בעשור לחדש
היא שנת תשע עשרה שנה למלך
נבוכדראצר מלך בבל בא נבוכדראצר
רב טבחים עמד לפני מלך בבל
בירושלם וישרף את בית יהוה ואת
בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת
כל בית העזר שרף באש ואת כל
חומות ירושלם סביב נתעו כל חיל
כשדים אשר את רב טבחים ומדלות

העם ואת יתר העם הנשארים בעיר
ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל
ואת יתר האמון הגלה נבוכדראצר רב
טבחים ומדלות הארץ השאיר
נבוכדראצר רב טבחים לכרמים ולגבעות
ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה
ואת המכנות ואת יס הנחשת אשר
בבית יהוה שברו כשדים וישאו את
כל נחשתם בבלה ואת הסדקות ואת
הייעים ואת המזמרות ואת המזרקת
ואת הכפות ואת כל מלי הנחשת
אשר ישרתו בהם לקחו ואת הספס
ואת המחלות ואת המזרקות ואת
הסירות ואת המעירות ואת הכפות
ואת המנקיות אשר זהב זהב ואשר
כסף כסף לקח רב טבחים העמודים
שנים היסוד אחד והבקר שנים עשר
נחשת אשר תחת המכנות אשר
עשה המלך שלמה לבית יהוה לא
היה משקל לנחשתם כל המלים
האלה העמודים שמנה עשרה
אמה קומה העמוד האחד וחוט
שתים עשרה אמה יסבנו ועביו
ארבע איצבעות נכב וכתרת עליו
נחשת וקומת הכתרת האחת חמש
אמות וישבכה ורמונים על הכותרת
סביב המל נחשת וכלה לעמוד השני
ורמונים ויהיו הרמונים תשעים
ויששה רוחה כל הרמונים מאה על
השבכה סביב ויקח רב טבחים את
שריה כהן הראש ואת צפניה כהן

כ שש אלהים וכלל יוסף את יקרי חוט וישראל המלך
לחיות ושרף את ביתו ויחזקו עליהם צדקיהו ויחזקו את יאשיהו
לא יקריקו את שמו וישראל על יסודו וכלל המלך וישראל המלך
כ שש אלהים וכלל יוסף את יקרי חוט וישראל המלך

וקומת יסודות של אמת יחד אחד בתוך אך לא שוכה עיר תחלה
 בן יסודות ... אחד מעסק ... אשר לא ירחק ...

המישנה ואת שלשת שמרי הסף :
 ומן העיר לקח סריס אחד אשר היה
 פקיד על אנשי המלחמה ושבועה
 אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו
 בעיר ואת ספר שר העבא המצבא
 את עם הארץ ושישים איש מעם
 הארץ הנמצאים פתוך העיר ויקח
 אותם נכזראדן רב טבחיים וילך אתם
 אל מלך בבל ובלתה ויכה אותם מלך
 בבל וימתם נרבלה בארץ חמת ויג
 יהודה מעל ארבתו וזה העם אשר
 הגלה נכזראדן בשנת שבע יהודים
 שלשת אלפים ועשרים ושלשה :
 בשנת שמונה עשרה לנכזראדן
 מירושלם נפש שמנה מאות שלשים
 ושנים בשנת שלש ועשרים
 לנכזראדן הגלה נכזראדן רב
 טבחיים יהודים נפש שבע מאות
 ארבעים וחמשה כל נפש ארבעת
 אלפים ושישים מאות :
 ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות
 יהויכן מלך יהודה בשנים עשר
 חדש בעשרים וחמשה לחדש נשא
 אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכתו
 את ראש יהויכן מלך יהודה ויצא
 אתו מבית הכליא וידבר אתו טבות
 ויתן את כסאו ממעל לכסא מלכים
 אשר אתו כבבל וישנה את כנדי כלאו
 ואכל לחם לפניו תמיד כל ימי חייו :
 ואחרת ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך
 בבל דערוס ביומו עד יום מותו כל ימי חייו :

ויהי בשלשים שנה כרביע בחמשה
 לחדש ואנכתיך הגולה על נהר כבר
 נפתחו השמים ואראה מראות אלהים :
 בחמישה לחדש היא השנה החמישה
 לגלות המלך יויכין היה היה דבר יהוה
 אל יהוה אל בן בוזי הפתח בארץ כשדים
 על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהודה :
 ואראה ונהרוח סערה באה מן הצפון ענן
 גדול ואיש מתלקח תוננה לו סביב ומתונה
 כעין החשמל מתוך האש ומתוכה דמות
 ארבעה זיתות וזה מראיהן דמות אדם להנה
 וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים
 לאחת להם יורגליהם רגלי יורה וכף
 רגליהם ככף רגל עזל ונעצים כעין
 נחשת קלל וידו אדם מתחרת
 כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם
 וכנפיהם לארבעתם יחברת אישה
 אל אחותה כנפיהם לא יסכו
 בלכתן איש אל עבר פניו ילכו :

ויסד יהושע ... ואיש כשר ... את אחריו ...
 עשרה ... כמנהג אבותי ... מלך בבל ...
 יסודות ... אשר לא ירחק ...

וְדַמּוּת פְּנֵיהֶם פָּנֵי אָדָם וּפְנֵי אֲרִיָּה אֶל
הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי שׁוֹר מִדֶּשֶׁמְאֹל
לְאַרְבַּעַתָּן וּפְנֵי נִשְׁר לְאַרְבַּעַתָּן וּפְנֵיהֶם
וּכְנֵפֵיהֶם פְּרֻדּוֹת מִלְמַעַל לְאִישׁ שֶׁתֵּן
חֲכָדוֹת אִישׁ וְשִׁשִּׁים מִכְסוֹת אֶרֶץ
נִוְתִינָהּ וְאִישׁ אֶל עֵבֶר פָּנָיו יִלְכוּ אֶל
אִשְׁרֵי יְהִי שֵׁם הָרוּחַ לִלְכֵת יִלְכוּ לֹא
יִסְכּוּ בִלְכָתָן וְדַמּוּת הַחַיּוֹת מֵרֵאִיהֶם
כְּנַחֲלֵי אִשׁ בְּעֵדוֹת כְּמֵרָאָה הַלְפָּדִים
הִיא מִתְּהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת וְנִתְּנָה לְאִישׁ
וּמִן הָאִשׁ יֵצֵא בָרֶק וְהַחַיּוֹת רִצּוֹ
וְיִשׁוּב כְּמֵרָאָה הַבּוֹק וְאֶרֶץ הַחַיּוֹת וְהִנֵּה
אוֹפֵן אֶחָד בְּאֶרֶץ אֶעֱלֶה הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת
פָּנָיו מֵרֵאִיהֶם הָאוֹפֵנִים וּמֵעֵשִׂי הַכְּפֻעִין
תְּרִישִׁישׁ וְדַמּוּת אֶחָד לְאַרְבַּעַתָּן
וּמֵרֵאִיהֶם וּמֵעֵשִׂי הַכְּפֻעִין כִּי יִהְיֶה
הָאוֹפֵן בְּתוֹךְ הָאוֹפֵן עַל אַרְבַּעַתָּן וְנִתְּנָה
בִלְכָתָם יִלְכוּ לֹא יִסְכּוּ בִלְכָתָן וְנִתְּנָה
וְנִתְּנָה לָהֶם וְיִרְאֶה לָהֶם וְנִתְּנָה מִלֵּאֵת
עֵינֵם סָבִיב לְאַרְבַּעַתָּן וּבִלְכָתָּן הַחַיּוֹת
יִלְכּוּ הָאוֹפֵנִים אֶעֱלֶם וּבְהֵנֵשׁ הַחַיּוֹת
מֵעַל הָאֶרֶץ יֵנֶשְׂאוּ הָאוֹפֵנִים עַל
אִשְׁרֵי יְהִי שֵׁם הָרוּחַ לִלְכֵת יִלְכוּ שֵׁם
הָרוּחַ לִלְכֵת וְהָאוֹפֵנִים יֵנֶשְׂאוּ לְעֵמֶתָם
כִּי רֹחַ הַחַיָּה בְּאוֹפֵנִים בִלְכָתָם יִלְכוּ
וּבְעֵמֶד יֵעֲמְדוּ וּבְהֵנֵשׂאֵם מֵעַל הָאֶרֶץ
יֵנֶשְׂאוּ הָאוֹפֵנִים לְעֵמֶתָם כִּי רֹחַ הַחַיָּה
בְּאוֹפֵנִים וְדַמּוּת עַל רֵאִשֵׁי הַחַיָּה
רָקִיעַ כְּעֵין הַקֶּרֶחַ הַנּוֹרָא נִטּוּי עַל
רֵאִשֵׁיהֶם מִלְמַעַל וְתַחַת הַרְקִיעַ
כְּנִפֵּיהֶם יִשְׁרוּת אִשָּׁה אֶל אַחֻתָּהּ

לְאִישׁ שֶׁתֵּן מִכְסוֹת לְהֵנָּה וְלְאִישׁ
שֶׁתֵּן מִכְסוֹת לְהֵנָּה אֶת גִּוִּיתָהֶם
וְאִשְׁמִיעַ אֶת קוֹל כְּנִפֵּיהֶם כְּקוֹל מַיִם
רַבִּים כְּקוֹל שֶׁרִי בִלְכָתָם קוֹל הַמֶּלֶךְ
כְּקוֹל מַחֲנֶה בְּעֵמֶד תְּרַפֶּנָּה כְּנִפֵּיהֶן
וְיִהְיֶה קוֹל מֵעַל לְרָקִיעַ אִשְׁרֵי עַל דֹּאשֶׁם
בְּעֵמֶד תְּרַפֶּנָּה כְּנִפֵּיהֶן וּמֵעַל לְרָקִיעַ
אִשְׁרֵי עַל דֹּאשֶׁם כְּמֵרָאָה אֶבֶן סִפִּיר
דַּמּוּת כֶּסֶף וְעַל דַּמּוּת הַכֶּסֶף דַּמּוּת
כְּמֵרָאָה אָדָם עַל מִלְמַעַל וְאֶרֶץ
כְּעֵין הַשָּׁמַל כְּמֵרָאָה אִשׁ בֵּית לְהַסְבִּיב
מִמֵּרָאָה מִתְּנִי וּלְמַעַל וּמִמֵּרָאָה מִתְּנִי
וּלְמַטָּה רֵאִיתִי כְּמֵרָאָה אִשׁ וְנִתְּנָה לְסָבִיב
כְּמֵרָאָה הַקִּישָׁת אִשְׁרֵי יְהִי בְּעֵין בּוֹס
הַשָּׁמַל כְּמֵרָאָה הַנִּתְּנָה סָבִיב הוּא מֵרָאָה
דַּמּוּת כְּבוֹד יְהוָה וְאֶרֶץ וְאֶפֶל עַל פָּנֵי
וְאִשְׁמִיעַ קוֹל מִדְּבָר
וְיֹאמֶר אֵלֵי בֶן אָדָם עֲמֵד עַל
רִגְלֶיךָ וְאִדְּבַר אֶתְּךָ וְתִבְנֶה כִּי רֹחַ נֶאֱשָׁר
דְּבַר אֵלֵי וְתֵעֲמַדְנִי עַל רִגְלֵי וְאִשְׁמִיעַ
אֶת מִדְּבַר אֵלֵי וְיֹאמֶר
אֵלֵי בֶן אָדָם שׁוּלַח אֲנִי אוֹתְךָ אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל עַמִּים הַמּוֹרְדִים אִשְׁרֵי מִרְדּוֹ
כִּי הֵמָּה וְאַתְּתָם פְּשִׁעֵי כִי עַד עַתָּה הֵיטָב
הוּא וְהַבְּנִים קִשְׁיָפִים וְחֻזְקִילָב אֲנִי
שׁוּלַח אוֹתְךָ אֶלֵיהֶם וְאִמְרַת אֵלֵיהֶם
כִּי אֲמַר אֲדֹנֵי יְהוָה וְהֵמָּה אִם יִשְׁמָעוּ
וְאִם יִחְדְּלוּ כִּי בֵית מֶלֶךְ הֵמָּה וְיִדְעוּ כִּי
נִבִּיא הִיָּה בְּתוֹכָם וְאֶתָּה בֶן
אָדָם אֶל תִּירָא מֵהֶם וּמִדְּבָרֵיהֶם אֶל
תִּירָא כִּי סָרְבִים וְסָלוּנִים אוֹתְךָ וְאֶל

וְהָיָה כְּאִשְׁתּוֹ וְהָיָה כְּאִשְׁתּוֹ וְהָיָה כְּאִשְׁתּוֹ וְהָיָה כְּאִשְׁתּוֹ
וְהָיָה כְּאִשְׁתּוֹ וְהָיָה כְּאִשְׁתּוֹ וְהָיָה כְּאִשְׁתּוֹ וְהָיָה כְּאִשְׁתּוֹ
וְהָיָה כְּאִשְׁתּוֹ וְהָיָה כְּאִשְׁתּוֹ וְהָיָה כְּאִשְׁתּוֹ וְהָיָה כְּאִשְׁתּוֹ
וְהָיָה כְּאִשְׁתּוֹ וְהָיָה כְּאִשְׁתּוֹ וְהָיָה כְּאִשְׁתּוֹ וְהָיָה כְּאִשְׁתּוֹ

ולא תהיה נזכר ... ולא תהיה נזכר ... ולא תהיה נזכר ...

והיה עלי שם יד יהוה ואמר
אלי קום צא אל הכקעה ושם אדבר
אותך ואקום ואצא אל הכקעה והנה
שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר
ראיתי על נהר נבר ואפל על פניו ותבא
ברוח ותעמדני על רגלי ודבר איתי
ויאמר אלי בא הסע נהרך ביתך ואתה
בן אדם הנה נתנו עליך עבותים ואסון
בהם ולא תנא בתוכם ולי שונך אדבוק
אל חכך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש
מוכיח כי בית מרי המה וכדברי אותך
אפתח את פיך ואמרת אליהם נהאמר
אדני יהוה השמי עיישמי ונהחל ליחל
כי בית מרי המה
ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה
אותה לפנך וחקות עליה עיר ארץ
ירושלם ונתתה עליה מצור ובגרת
עליה דיק וישפכת עליה סללה ונתתה
עליה מחנות ושים עליה כרים סביב
ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה
קיר ברזל בינך ובין העיר והכניתה את
פנך אליה והיתה כמצור ויצרת עליה
אות היא לבית ישראל
ואתה ישכב על ירך השמאל
ושמת את עון בית ישראל עליו
מספר הימים אשר תשכב עליו תשא
את עונם ואני נתתי לך את שני עונם
למספר ימים של שמאות ותשיעים
יום ונשאת עון בית ישראל וכלית
את אלה וישכבת על ירך הימני שנה
ונשאת את עון בית יהודה ארבעים

יום יום לשנה יום לשנה נתתי לך
ואל מצור ירושלם תבין פנך וחרוץ
חשופה ונכאת עליה והנה נהר
עליך עבותים ולא תהפך מצורך אל
ערך ער כלותך ימי מצורך ואתה
קח לך חטין וישערים ופול ויעשים
ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד
ועשית אותם לך ללחם מספר
הימים אשר אתה ישכב על ירך
שליש מאות ותשיעים יום תאכלנו
ומאכלך אשר תאכלנו במשקור
עשרים שקל ליום מעת עד עת
תאכלנו וימים במשורה תשתה
ששית החין מעת עד עת תשתה
וענת ישערים תאכלנה והיא בגלל
צאת האדם תענה לעיניהם
ויאמר יהוה ככה יאכלו בני
ישראל את לחמם טמא בנים אשר
אדיחם שם ואמר אלה אדני יהוה
הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה
לא אכלתי מעדורי ועד עתה ולא בא
בפי בשר פגול ויאמר
אלי ראה נתתי לך את צפוני הנקר
תחת גללי האדם ועשית את לחמך
עליהם ויאמר אלי בן
אדם הנהני שבר מטה לחם בירושלם
ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים
במשורה ובשממון ישתו למען
יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו
ונמקו בעונם ואתה
בן אדם קח לך חרב חדה תע

יום יום לשנה יום לשנה נתתי לך ...

וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקוֹל הַזֶּה יִשְׁמַע אֶת הַקוֹל הַזֶּה
וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקוֹל הַזֶּה יִשְׁמַע אֶת הַקוֹל הַזֶּה
וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקוֹל הַזֶּה יִשְׁמַע אֶת הַקוֹל הַזֶּה
וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקוֹל הַזֶּה יִשְׁמַע אֶת הַקוֹל הַזֶּה

הַגִּבּוֹרִים תִּקְחֵנָה לָךְ וְהַעֲבֵרְתָּ עַל אִשְׁךָ
וְעַל זִקְנֶךָ וְלִקְחַתָּ לָךְ מֵאֹנֶי מִשְׁקָל
וְחִלְקָתָם: שְׁלִישִׁית כֶּאֱדָר תִּכְעֹר בְּתוֹךְ
הַעֵיר כְּמִלְאָתָּהּ יְמֵי הַמִּעוֹר וְלִקְחַתָּ אֶת
הַשְּׁלִישִׁית תִּכְהֶה בְּחֹרֵב סְכִיבוֹתֶיךָ
וְהַשְּׁלִישִׁית תִּזְרֹחַ לְרוּחַ וְחֹרֵב אֶרֶץ
אֲחֵרֵיהֶם: וְלִקְחַתָּ מִשֶּׁם מֵעַט מִמֶּסְפֶּר
וְעֵצָה אֹתָם בְּכַנְפֶיךָ: וּמֵהֶם יֵעוֹד תִּקַּח
וְהִשְׁלַכְתָּ אֹתָם אֶל תוֹךְ הָאֵשׁ וְיִשְׂרָפָת
אֹתָם בְּאֵשׁ מִמֶּנּוּ תֵצֵא אִישׁ אֶל מִלְכֵּת
יִשְׂרָאֵל: כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה
זֹאת יְרוּשָׁלַם בְּתוֹךְ הַגּוֹיִם שְׁמִתִּיהָ
וּסְכִיבוֹתֶיהָ אֲרִיצוֹת: וְהִזְכַּרְתִּי אֶת מִשְׁפַּטִּי
לְרִשְׁיָעָה מִן הַגּוֹיִם וְאֶת חֻקוֹתַי מִן
הָאֲרִצוֹת אֲשֶׁר סְכִיבוֹתֶיהָ כִּי כִמְשַׁפְּטִי
מֵאִסּוֹ וְחֻקוֹתַי לֹא הִלְכוּ כֵּהֶם:
לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה יֵעַן
הַמִּנְכֶּם מִן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְכִיבוֹתֵיכֶם
בְּחֻקֵּי לֹא הִלְכְתֶּם וְאֶת מִשְׁפַּטִּי לֹא
עֲשִׂיתֶם וּכְמִשְׁפַּטִּי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
סְכִיבוֹתֵיכֶם לֹא עֲשִׂיתֶם:
לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה הִנֵּה
עֹלֶיךָ נֹס אֲנִי וְעֲשִׂיתִי בְּתוֹכְךָ מִשְׁפַּטִּי
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם: וְעֲשִׂיתִי בְּךָ אֶת אֲשֶׁר
לֹא עֲשִׂיתִי וְאֶת אֲשֶׁר לֹא אֲעִשֶׂה
כְּמֹהוּ יֵעוֹד יֵעַן כָּל תוֹעֲבֹתֶיךָ:
לָכֵן אֲטֹת יֹאכְלוּ בָנִים
בְּתוֹכְךָ וּבָנִים יֹאכְלוּ אֲבוֹתָם וְעֲשִׂיתִי
בְּךָ שְׁפָטִים וְזִרְתִּי אֶת כָּל שְׂאֵרֶיךָ
לְכַל רוּחַ: לָכֵן חֵי אֲנִי נֹאס אֲדֹנֵי יְהוָה
אֵם לֹא יֵעַן אֶת מִקְדָּשִׁי טָמֵא אֶת בְּנִי

שְׁקוּצֶיךָ וּבְכָל תוֹעֲבוֹתֶיךָ וְנֹס אֲנִי
אֲנִי וְלֹא חֲחוּס יֵעַן וְנֹס אֲנִי לֹא
אֲחַמּוֹד: שְׁלִישִׁית בְּדִבְרֵי מִוְחָו וּבְדִבְרֵי
בְּתוֹכְךָ וְהַשְּׁלִישִׁית בְּחֹרֵב יִפְלוּ סְכִיבוֹתֶיךָ
וְהַשְּׁלִישִׁית לְכַל רוּחַ אֲדֹרָה וְחֹרֵב אֶרֶץ אֲחֵרֵיהֶם:
וְכָל אֲפִי וְהַנְּחוֹתִי חֲמַתִּי בָם וְהַנְּחַמְתִּי
וְיִדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי בְּקִנְיָרִי
בְּכָלוֹתִי חֲמַתִּי בָם: וְאַתָּה לְחֹרֵבָה
וְלְחֹרְפָה בָנִים אֲשֶׁר סְכִיבוֹתֶיךָ לֵעַנִי
כֹּל יֵעַמְרוּ: וְהִיתָה חֹרְפָה וְדוּפָה מוֹסֵר
וּמִשְׁמָה לְגוֹיִם אֲשֶׁר סְכִיבוֹתֶיךָ
בִּעֲשׂוֹתֶיךָ כִּי שְׁפָטִים בָּאָה וּבְחֻמָּה
וּבְתַכְחוֹת חֲמָה אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי:
בִּשְׁלַחִי אֶת חֵיצֵי הָרֵעַב הָרֵעִים נִהַם
אֲשֶׁר הָיוּ לְמִשְׁחִית אֲשֶׁר אִשְׁלַח
אֹתָם לִשְׁחַתֵּכֶם וְרֵעַב אֶסָּף יְעִלִינוּ
וְיִשְׁכַּרְתִּי לָכֶם מִטָּה לֶחֶם: וְיִשְׁלַחֲתִי
עֲלֵיכֶם רֵעַב וְחֵיצֵי הָרֵעַה וְיִשְׁכַּלְךָ וְדַבֵּר
וְדַם יַעֲבֹר בְּךָ וְחֹרֵב אֲבִיא עֲלֶיךָ אֲנִי
יְהוָה דִּבַּרְתִּי:
וְיִהְיֶה דִבְרֵי יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
בֶּן אָדָם יֵשִׁים פָּנָיִךְ אֶל הָרִי יִשְׂרָאֵל
וְהִנֵּכָה אֵלֶיהֶם: וְאָמַרְתָּ הָרִי יִשְׂרָאֵל
שְׁמִיעוּ דְבַר אֲדֹנֵי יְהוָה כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי
יְהוָה לְהָרִים וּלְגִבְעוֹת לְאִפְּקִים
וּלְגִבְעוֹת הַנֵּגֶב אֲנִי מֵבִיא עֲלֵיכֶם
חֶרֶב וְאֲבִדְתִּי כְּמוֹתֵיכֶם: וְנִשְׁמָו
מִזִּבְחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁכַּרוּ חֲמַנְכֶם
וְהִפְלַתִי חֲלָלִים לְפָנַי גְּלוּלִים וְנִתְּתִי
אֶת פְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנַי גְּלוּלִים
וְזִרְתִּי אֶת עֲצָמוֹתֵיכֶם סְכִיבוֹתֵיכֶם מִזִּבְחוֹתֵיכֶם

וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקוֹל הַזֶּה יִשְׁמַע אֶת הַקוֹל הַזֶּה
וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקוֹל הַזֶּה יִשְׁמַע אֶת הַקוֹל הַזֶּה
וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקוֹל הַזֶּה יִשְׁמַע אֶת הַקוֹל הַזֶּה
וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקוֹל הַזֶּה יִשְׁמַע אֶת הַקוֹל הַזֶּה

בכל מושבותיכם הערים תחרבנה
והנמיות תישמנה למען יחרבו
ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשנתו
גלוליכם ונגרעו חמניכם ונמרו
מעשיכם ונפל חלל בתוככם וידעתם
כי אני יהוה וזהותרתי כהיות לכם פליטי
חרב בגוים בהורותיכם בארצות וזכרו
פליטיכם אותי בגוים אשר נשבו שם
אשר נשברתי את לכם הזונה אשר
סר מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי
גלוליהם ונקטו בפניהם אל הרצות
אשר עשו לכל תועבותיהם וידעו כי
אני יהוה לא אל חנם דברתי לעשות
להם הרעה הזאת
כה אמר אדני יהוה הנה בכפך
ורקע בגדלך ואמר אח אל כל תועבות
רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב
ובדבר יפלו הרחוק בדבר ימור
והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור
ברעב ימות וכליתי חמתיכם וידעתם
כי אני יהוה כהיות חלליהם בתוך
גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל כל
גבעה רמה בכל ראשי ההרים ותחת
כל עץ רענן ותחת כל אלה יעבדו
מקום אשר נתנו שם ריח ניחח לכל
גלוליהם ונטייתי את ידי עליהם ונתתי
את הארץ שממה ומשמה ממדבר
דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי
אני יהוה ויהי דבר יהוה
אלי לאמר ואתה בן אדם כה אמר
אדני יהוה לאדמת ישראל קץ בא

ארבע

ח' י"א
ח' י"ב

ח' י"ג
ח' י"ד

ח' י"ה
ח' י"ו

ח' י"ז
ח' י"ח

הקץ על ארבעת כנפות הארץ עתה
הקץ עליך וישלחתי אפי בך וישפטוך
כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך
ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול כי
דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוך
תהיין וידעתם כי אני יהוה
כה אמר אדני יהוה רעה אחת
רעה הנה באה קץ בא בא הקץ הקץ
אליך הנה באה באה הצפירה אליך
יושב הארץ בא העת קרוב היום
מהומה ולא הד הרים עתה מקרוב
אשפך חמתי עליך וכליתי אפי בך
וישפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את
כל תועבותיך ולא תחוס עיני ולא
אחמול כדרכיך עליך אתן ותועבותיך
בתוך תהיין וידעתם כי אני יהוה
מכה הנה היום הנה באה יצאה
הצפירה צץ המטה פרח הזדון והחמס
קם למטה רשע לא מהם ולא מהמונם
ולא מהמהם ולא נה נהם בא העת
הגיע היום הקונה אל ישמחו המזנו
אל יתאכל כי חרון אל כל המונה כי
המזנו אל הממזר לא ישוב ויעור
בחיים חיתם כי חזון אל כל המונה
לא ישוב ואיש בעונו חיתו לא יתחנן
תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלך
למלחמה כי חרוני אל כל המונה
החרב בחוץ והדבר והרעב מבית
אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר
רעב ודבר יאכלנו ופלטו פליטיהם
והיו אל ההרים כיוני הנאות כלם

ח' י"ט
ח' כ'

ח' כ"א
ח' כ"ב

ח' כ"ג
ח' כ"ד

ח' כ"ה
ח' כ"ו

ח' כ"ז
ח' כ"ח

ח' כ"ט
ח' ל'

ח' ל'

ח' ל'

ח' ל'

ח' ל'

ח' ל'

ח' ל'

וַיֹּאמֶר אֵלַי יְעֹד תִּשְׁכַּח תִּרְאֶה תוֹעֵבוֹת
גְּדִלוֹת אִשְׁרֵי הַמַּעֲשִׂים וְיָבֹא אֶתִּי
אֶל־פֶּתַח שַׁעַר בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר אֶל־
הַצִּפּוֹנִה וְהִנֵּה יֹשְׁבֵי הַנְּשִׁים יֹשְׁבוֹת
מִבְּכוֹת אֶת־הַתְּמוּזִי:

ביתוך העיר בתוך ירושלם והתיתתו
על מצות האנשים הנאמרים והנאמרים
על כל התועבות הנעשות בתוך ה
ולא לה אמר באוני עברו בעיר אחריו
והכו על תחם עיניכם ואל תחמלו
וקן בחור ובתולה וטף ונשים תהדו
למשחת ועל כל איש איש עליו התו
אל תנשו וממקדשי תחלו ויחלו
באנשים הזקנים אשר לפני הכיור
ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו
את החצרות חללים צאו ויצאו והכו
בעיר ויהי כהמותם ונא שאר אנ
ואפלה על פני ואזעק ואמר אלהאת
יהוה המישחת אתה את כל שארית
ישראל בשפך את חמתך על
ירושלם ויאמר אלי עון בית ישראל
ויהודה גדול במאד מאד ותמלי
הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי
אמרו עוב יהוה את הארץ ואין יהוה
ראה וגם אני לא תחם עני ולא אחמל
דרכם בראשם נתתי והנה האיש לבש
הטרים אשר הקסת במתניו משיב
דבר לאמר עשיתי כאשר צויתני
ואראה והנה אל הרקיע
אשר על ראש הכרבים כאבן ספיר
כמראה דמות כסא נראה עליהם
ויאמר אל האיש לבש הטרים ויאמר
באל בינות לגלגל אל תחת לכרוב
ומלא חפניך נחלי איש מביעות לטובים
וזרק על העיר ויבא לעני והטובים
עמדים מימין לבית בבאו האיש

卷之四

١٠٠٠

כדרכי

והוא יאמר להם כי יראתם מפני אלהים... ואלה יאמרו לו... ואלה יאמרו לו... ואלה יאמרו לו...

חרב יראתם והרב אביא עליכם נאם
אדני יהוה והוצאתי אתכם מתוכה
ונתתי אתכם בירזים ועשיתי בכם
שפטים: בחרב תפלו על גבול ישראל
אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה:
היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו
בתוכה לבשר אל גבול ישראל אשפט
אתכם: וידעתם כי אני יהוה אשר נחקי
לא הלכתם ומישפטי לא עשיתם
וכמישפטי הגוים אשר סביבותיכם
עשיתם: ויהי כהנבאי ופלטיו בן
בניה מתואפל על פני ואזיעקול גדול
ואמר אהה אדני יהוה כלה אתה עשה
את שארית ישראל:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם אחיך
אחיד אנשי נאלתך וכל בית ישראל
כלה אשר אמרו להם ישיבי ירושלם
רחקו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ
למורשהו: לכן אמר כה אמר
אדני יהוה כי הרחקתם בגוים וכי
הפצצותם בארצות ואהי להם למקדש
מעט בארצות אשר באו שם:
לכן אמר כה אמר אדני יהוה
וקביצתי אתכם מן העמים ואספרני
אתכם מן הארצות אשר נפצצתם
בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל:
ובאו שמה והסירו את כל שקועיה
ואת כל תועבתיה ממנה: ונתתי להם
לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם
והסרת את לב האבן מבשרם ונתתי
להם לב בשר: ולמען בחקתי ילכו

ומישפטי יישמרו ועשו אתם והיו לי
לעם ואני אהיה להם לאלהים: ואל
לכישקועיהם ותועבותיהם לכם
הלך דרכם בראשם נתתי נאם אדני
יהוה: וישאו הכרובים את כנפיהם
והאופנים לעמדתם וכבוד אלהי ישראל
עליהם מלמעלה: ויעל כבוד יהוה
מעל תוך העיר ויעמד על ההר אשר
מקדם לעיר: ורוח נשאתני ותבאני
כשרימה אל העולה במראה ברוח
אלהים ויעל מעלי המראה אשר
ראיתי: ואדבר אלי העולה את כל
דברי יהוה אשר הראני:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן
אדם בתיך בית המרי אתה ישב אשר
עניס להם לראות ולא ראו אזניס להם
לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם:
ואתה בן אדם עשה לך
כלי גולה וגלה יומם לעיניהם וגלית
ממקומך אל מקום אחר לעיניהם:
אולי יראו כי בית מרי המה: והוצאת
כליך בכל יומם לעיניהם ואתה תצא
בערב לעיניהם כמו צאי גולה: לעיניהם
חתך לך בקיר והוצאת בו: לעיניהם
על כתף תשא בעלטה תוציא פניך
תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת
נתתיך לבית ישראל: ואעש כן כאשר
צויתי כל הוצאתי בכלי גולה יומם
ובערב חתרת לי בקיר ביד בעלטה
הוצאתי על כתף נשאתי לעיניהם:
ויהי דבר יהוה אלי בנקר

אשר יעבדו... ולא אקח את המלכה... לא דכאו עד היום הזה... למען בחקתי ילכו... ואלה יאמרו לו... ואלה יאמרו לו...

והיתה ידי אל הנביאים החזים שוא והקסמים כזב כסוד עמי לא יהיו וככתב בית ישראל לא יכתבו ואל אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה יען וביעץ הטעו את עמי לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חיין והנעם טחיס אתו תפל אמר אל טחיתפל ויפל היהגשם שוטף ואתנה אבני אלנביי שתפלה ורור סערות תבקיע והנה נפל הקיר הלוא יאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם לכן נה אמר אדני יהוה ובקיעתי רוח סערות כחמתי וגשם שטף באפי יהיה ואבני אלנביי טחמה לכלה והרסתי את הקיר אשר טחתם תפל והנעתי הוא אל הארץ ונגלה יסודו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי אני יהוה וכליתי אתחמתי בקיר ובטחיס אתו תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחיס אתו ונביאי ישראל הנביאים אל ירושלם והחזים להחזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה ואתה בן אדם ישים פנך אל כנות עמך המתנבאות מלפניו והנבא עליהן ואמרת כה אמר אדני יהוה הוי למתפרות כסתות עלי כל אצילי ידי ועשות המספחות על ראש כל קוסה לצוד נפשות הנפשות תצודנה לעמי ונפשות לכנה תחיינה ותחללנה אתי אל עמי בשיעלי שערין ובפתותי לחם להמית נפשות אשר

לא תמותנה ולחיות נפשות אשר לא תחיינה בכזבכם לעמי שמיעונו לכן נה אמר אדני יהוה הנני אל כסתות לכנה אשר אתנה מצדדות שם את הנפשות לפדות וקרעתי אתם מעל זרועתיכם ושלחתי את הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשים לפדות וקרעתי את מספחתכם והצלתי את עמי מידכן ולא יהיו עוד בידכן למצודה וידעתם כי אני יהוה יען הכאות לב עדיך שקר ואני לא הכאתיו ולחזק ידי רשע לבלתי שוב מדרכי הרע להחיתו לכן שוא לא תחזינה וקסם לא תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידכן וידעתם כי אני יהוה ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני ויהי דבר יהוה אלי לאמרו בן אדם האנשים האלה העלו גלולים על לבם ומכישול עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש לחם לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה את גלוליו אל לבו ומכישול עונו ישים נכח פניו ונא אל הנביא אני יהוה נענתי לו ברה ברב גלוליו למיען תפש את בית ישראל בלבם אשר נזרו מעל בגלוליהם כלם לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלוליהם ומעל

ה
ח
פ
ו
כ
ב

גמלי שוב כדאמר... וכל יום ויום... ונזון אלמים וזמנים... ויקח דמך את הלבוש ואת המוס... וצבורה יעשה... ולא יכלו דברו לשלם... ויאמר שלם בונד... וישב דמי... ולא תצוד שובתו... ויהי שלם בין הרים... ופיסור לשלם... נביאי ישראל צבו... מלחמה בשלם

ינתני לך כנסת אפלט " ונתתי לך כנסת ונפלת " ונתתי לך כנסת ונפלת " ונתתי לך כנסת ונפלת "

כל תועבתיכם השיבו פניכם כי איש
איש מכית ישראל ומהר אשר יעור
בשראל ויעור מאחרי ויעל גלוליו אל
לבו ומכשול עינו ישיס נכח פניו וכל
אל הנביא לדרש לובי אני יהוה נענה
לובי ונתתי פני באיש החוא והשמתי
לאות ולמשלים והסרתיו מתוך עמי
וידעתם כי אני יהוה
והנביא כי יפתה ודבר דבר אני יהוה
פתיתי את הנביא החוא ונטייתי את ידי
עליו והסרתיו מתוך עמי ישראל
ונשאו עונם כעון הדרש כעון הנביא
יהיה למען לא יתעו עוד בית ישראל
מאחרי ולא ישמאו עוד בכל פשעיהם
והיו ליעם ואני אהיה להם לאלהים
נאם אדני יהוה
יהוה אלי לאמר: בן אדם ארץ כיתחטא
לילמעל מעל ונטייתי ידי עליה ושמתי
לה מטה לחם והשלחתי בה רעב
והכרתי ממנה אדם ובהמה: ורחיו
שלישת האנשים האלה בתוכה נח
דנאל ואיובה המה בעדקתם יצלו
נפשם נאם אדני יהוה: לוחיה רעה
אעביר בארץ וישבלתה והיתה שממה
מבלי עובר מפני החיה: שלשת האנשים
האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה
אם בנים ואם בנות יצילו המה לבדם
יצלו והארץ תהיה שממה: או
חרב אביא על הארץ ההיא ואמות
חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם
ובהמה ושלשת האנשים האלה

בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא
יצילו בנים ובנות כי הם לבדם יצלו:
אודבר אשלח על הארץ ההיא
ושפכתי חמתי עליה כדם להכרית
ממנה אדם ובהמה: ונח דנאל ואיוב
בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בן
אם בנות יצילו המה בעדקתם יצלו
נפשם: כי כה אמר אדני
יהוה אף כי ארבעת שפטי הרעים
חרב ורעב וחי הרעה ודבר שלחתי
אל ירושלם להכרית ממנה אדם
ובהמה: והנה נותרה בה פלטה
המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים
אליכם וראיתם את דרכם ואת
עלילותם ונחמתם על הרעה אשר
הבאתי על ירושלם את כל אשר
הבאתי עליה: ונחמו אתכם כי תראו
את דרכם ואת עלילותם וידעתם כי
לא חנם עשיתי את כל אשר עשיתי
בה נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
מה יהיה עין הנפן מכל עין הזמורה
אשר היה בעצי היער: היקח ממנו
עין לעשות למלאכה אם יקחו ממנו
יתד לתלות עליו כל כלי: הנה לאיש
נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה
האיש ותוכו נחר היצלה למלאכה:
הנה בחיותו תמים
לא יעשה למלאכה אף כי איש
אכלתו ויחר ונעשה עוד
למלאכה:

אל יושלם " ויהי בצימה התשיעית לנצדקיהו בן יאשיהו יורםיהו " נביא יושלם
אף כי ארבעת שפטי " ויהי בצימה התשיעית לנצדקיהו בן יאשיהו יורםיהו " נביא יושלם
ויושבו כל איש והודת " ויהי בצימה התשיעית לנצדקיהו בן יאשיהו יורםיהו " נביא יושלם

והוא יתן את כל חסדו ורחמי יורדה עליו
 ויהי השומר לבנה וילכד יחונתן ויאמר אם בן

לכן כה אמר אדני יהוה
 באשר עץ הגפן בעץ היער אשר
 נתתו לאש לאכלה כן נתתי את ישי
 ירושלם ונתתי את פני כהם מהאש
 יצאו והאש תאכלם וידעתם כי אני
 יהוה בשומי את פני כהם ונתתי את
 הארץ שממה יען מעלומעל נאם
 אדני יהוה ויהי דבר יהוה
 אלי לאמר בן אדם הודע את ירושלם
 אתה ועבדתי ואמרת כה אמר אדני
 יהוה לירושלם מכתך ומלדתך
 מארץ הכנעני אכיד האמרי ואמך
 חתית ומולדתך ביום הולדת אתך
 לאכרת שורך וכמים לארחצת למשע
 והמלח לא המלח והחתל לא חתלת
 לא חסה עליך יען לינשות לך אחת
 מאלה לחמלה עליך ותשלכי אל פני
 היסדה בנעל נפשך ביום הולדת אתך
 ואצבר עליך ואראך מתבוססת בדמין
 ואמר לך בדמין חיי ואמר לך בדמין
 חיי ורבבה כצמח היסדה נתתך ותרג
 ותגדלי ותכאי בערי עדים שדים נכנו
 וישערך צמח ואת ערס ועריה ואענו
 עליך ואראך והנה עתך עת דורים
 ואפרש כנפי עליך ואכסה ערותך
 ואשב עלך ואבא בברית אתך נאם
 אדני יהוה ותהיי לי וארחצך במים
 ואשטף דמין מעליך ואסכך בשמן
 ואלכשך וקמה ואנעלך תחיש
 ואחבשך בשיש ואכסך משי ואענך
 עדי ואתנה צמידים על ידיך ורכיד

והוא יתן את כל חסדו ורחמי יורדה עליו
 ויהי השומר לבנה וילכד יחונתן ויאמר אם בן

והוא יתן את כל חסדו ורחמי יורדה עליו
 ויהי השומר לבנה וילכד יחונתן ויאמר אם בן

על גרונך ואתן טם על אפך ועיני לים
 על אונך ועטרת תפארת כראשך
 ותערי זהב וכסף ומלבושך ששי ו
 ומשי ורקמה סלת ודבש וישמן אכלתי
 ותני כמאד מאד ותצלחי למלוכה
 ויצא לך שם בגוים כיפך כימלי הוא
 בהדרי אשר שמתי עליך נאם אדני
 יהוה ותבטחי כיפך ותזני על שמך
 ותשפכי את תזנותך על כל עובר לו
 יהי ותקחי מבניך ותעשי לך כמות
 טלאות ותזני עליהם לא באות ולא
 יהי ותקחי כלי תפארתך מזהב
 ומכסף אשר נתתי לך ותעשי לך
 עלמי זכר ותזני בם ותקחי את בני
 רקמתך ותכסים ושמי וקטרת נתתי
 לפניכם ולחמי אשר נתתי לך סלת
 וישמן ודבש האכלתיך ונתתני ו
 לפניכם לריח נחוח ויהי נאם אדני
 יהוה ותקחי את בניך ואת בנותיך
 אשר ילדת לי ותזכרם להם לאכול
 המעט מתזונתך ותשחטי את בני
 ותתנם בהעביר אותם להם ואתמל
 תועבתך ותזנותך לא זכרתי אתימי
 נעוריד כהיותך ערס ועריה מתבוססת
 בדמך הייתה ויהי אחרי כל דעתך אוי
 אוי לך נאם אדני יהוה ותבני לך גב
 ותעשילך רמה בכל רחובי אל כל
 ראש דרך בנית רמתך ותתעבי את
 יפך ותפשקי את רגליך לכל עובר
 ותרכי את תזנותך ותזני אל בני מצור
 שכנך גדלי כשר ותרכי את תזנותך

והוא יתן את כל חסדו ורחמי יורדה עליו
 ויהי השומר לבנה וילכד יחונתן ויאמר אם בן

שמי ואם בן יעקב כי מרבה אל יעקב ויבנה את ביתו ויהי שמו יעקב
 ויהי שמו יעקב ויהי שמו יעקב ויהי שמו יעקב ויהי שמו יעקב

יחזקאל יחזקאל יחזקאל יחזקאל יחזקאל יחזקאל יחזקאל יחזקאל יחזקאל יחזקאל
יחזקאל יחזקאל יחזקאל יחזקאל יחזקאל יחזקאל יחזקאל יחזקאל יחזקאל יחזקאל

המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא ארנו
באלה ואת אלי הארץ לקח: להיות
ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמו
את בריתו לעמדה וימרד בו לשלח
מלאכיו מערים לתת לו סוסים ועסוב
היכלה הימלט העשה אלה והפר
ברית וגמלט: חי אנאם אדני יהוה
אם לא במקום המלך הממליך אדני
אשר בזה את אלתו ואשר הפר את
בריתו אתו בתוך כנל ימות: ולא תחיל
גדול ובקרה לרביע עשה אותו פרעה במלחמה
בשפך סדר לה ובכנות דיקל הכרית נפשות רבות
ובזה אלה להפר ברית והנה נתן ידו
וכל אלה יעשה לא ימלט:
לכן כה אמר אדני יהוה חי אני
אם לא אלהי אשר בזה ובריתי אשר
הפיר ונתתיו בראשו: ופרישתי עליו
רשתי ונתפש במעודתי והביאותהו
בבלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשו
מעל בי: ואת כל מברחו בבל אנפיו
בחרב יפלו והנשארים לכל רוח
יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי:
כה אמר אדני יהוה ולקחת
אני מצמרת הארז הרמה ונתתי מואש
עקותיו רך אקטף ושתלתי אני על
הרמה ותלול: כהר סרום ישראל
אשתלנו ונשא ענף ויעשה פרי והיה
לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור
מלכנף בעל דליותו תשכנה: וידעו
כל עצי השדה כי אני יהוה השפלת
עץ גבה הנכחתי עץ שפל הובשתי

עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה
דברתי ועשיתי:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: מה לכם
אתם משלים את המישל הזה על
אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו
בסר וישע בנים תקחנה: חי אני נאם
אדני יהוה אם יהיה לכם עוד מישל
המישל הזה בישראל: הן כל הנפשות
לי הנה כנפש האב וכנפש הבן ליהנה
הנפש החטאת היא תמות: ואיש כי
יהיה צדיק ויעשה משפט ויעדקה:
אלה הדברים לא אכל ועני לא נשא אל
גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו
לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב:
ואיש לא יונה חבלתו חוב ישיב גולה
לא יגל לחמו לרעביתו וערס יכסה
בעד: בנשך לא יתן ותרכית לא יקח
מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה
בין איש לאיש: בחקותי יהלך
ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק
הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה: והוליד
בזריין שפר דם ויעשה אח מאחר
מאלה: והוא את כל אלה לא יעשה
כי גם אל הדמים אכל ואת אישת
רעהו טמא: עני ואכזר הונה גלות
גל חבל לא ישיב אל הגלולים נשא
עיותיו עבה עשה: בנשך נתן ותרכית
לקח וחי לא יחיה את כל התועבות
האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה:
והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו
אשר עשה וירא ולא יעשה כהן:

ואשר לא יאשר לא יאשר לא יאשר לא יאשר לא יאשר לא יאשר לא יאשר לא יאשר
ואשר לא יאשר לא יאשר לא יאשר לא יאשר לא יאשר לא יאשר לא יאשר לא יאשר

הקדמה מורה המלכה באישישעאל בן נחמה ודבירה ויאמר המלך לאשכנזיב סדיסיו
 וילכו לאהלהם ויחברו ילדים אחד ביום כל מאוס

וסיל
 וסיל
 וסיל

בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך
 יהודה בא נבוכדנאצר מלך בבל
 ירושלם ויצר עליה: ויתן אדני בירו
 את יהויקים מלך יהודה ומקצת מלי
 בית האלהים וביאם ארין שניער בית
 אלהיו ואת הכלים הבית אוצר
 אלהיו ויאמר המלך לאשכנזיב
 סדיסיו להביא מבני ישראל ומורי
 המלוכה ומן הפרתמים ילדים אשר
 אין בהם כל מאוס וטובי מראה ומשגל
 בכל חכמה וידע ועתומכני מדע
 ואשר נח בהם לעמד בהיכל המלך
 ולמדם ספר ולשון כשרים וימן להם
 המלך דבר יום כיזמו מפתח המלך
 ומיין משתיו ולערלם שנים שלוש
 ומקצתם יעמדו לפני המלך ויהי בהם
 מבני יהודה דניאל חנניה מישאל
 ועזריה: וישם להם שר הסריסים
 שמות וישם לדניאל בלטיש אצר
 ולחנניה שדרך ולמישאל מישך
 ועזריה עבד נע: וישם דניאל על
 לבו אשר לא יתנאל בפתח המלך
 ובין משתיו ויבקש משר הסריסים
 אשר לא יתנאל: ויתן האלהים את
 דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים:
 ויאמר שר הסריסים לדניאל ירא אני
 את אדני המלך אשר מנה את מאכלו
 ואת משתיכם אשר למה דאה את
 פניכם ועפים מן הילדים אשר נגלכם
 וחיבתם את ראשי למלך: ויאמר
 דניאל אל המלצר אשר מנה שר

הסריסים על דניאל חנניה מישאל
 ועזריה: ונסנא את עבדיך ימים עשרה
 ויהנו לנו מן הזרעים ונאכלה זמין
 ונשתה: ויראו לפניך מראיו ומראה
 הילדים האמלים אתפתח המלך:
 וכאשר תראה עשה עם עבדיך:
 וישמע להם לדבר הזה וינפס ימים
 עשרה: ומקצת ימים עשרה נראה
 מראיהם טוב ובריאי בשר מן
 הילדים האמלים אתפתח המלך:
 ויהי המלצר נשא אתפתחם ויין
 משתיהם ונתן להם זרענים: והילדים
 האלה ארבעתם נתן להם האלהים
 מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל
 הכין בכל חזון וחלמות: ולמקצת
 הימים אשר אמר המלך להביאם
 ויביאם שר הסריסים לפני נכבד נע:
 וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם
 כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמחו
 לפני המלך: וכל דבר חכמת בנינו
 אשר בקש מהם המלך וימצאם עשו
 ידות על כל החרטמים האשפים אשר
 בכל מלכותו: ויהי דניאל עד שנת אחת
 לכורש המלך:
 ובשנת שתים למלכות נבוכדנצר
 חלם נבוכדנצר חלמות ותתפננס רוחו
 ושנתו נהיתה עליו: ויאמר המלך
 לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים
 ולכשדים להגיד למלך חלמתו ויבאו
 ויעמדו לפני המלך: ויאמר להם המלך
 חלום חלמתי ותפננס רוחי לדעת את

דניאל
 חנניה
 מישאל
 עזריה

וסיל
 וסיל
 וסיל

וסיל
 וסיל
 וסיל

וסיל
 וסיל
 וסיל

אלא את חקטור אשר חסרתם יושם דניאל על לבו וכל אלה יכוננו לבו כלב אל לבו
 היה עבד נכבד בדומם אשיות אתם שותיהם יהי המלצר נשא את עתבם
 תנה אנכי והילדים אשר נקל יוהאליס האלה ארבעתם ינפס השנים והילדים

וסיל
 וסיל
 וסיל

וַיִּמְדּוּבָהֶם בַּחֲקוֹתַי לֹאֲהַלְכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטִי לֹא־שִׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אוֹתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וְחִי נָהָם אֶרֶץ שְׂכֵנֹתַי חָלְלוּ וְאָמְרוּ לִשְׁפָךְ חַמּוּרִי עַל־יָהִם לִמְלוֹת אֲפִי בָם בַּמִּדְבָּר וְהַשְׁנַת אֶת־יָדִי וְאֶעֱשֶׂה לִּמְעַן שְׂמִי לִבְלִיתִי חֶחֱל לַעֲנִי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם לַעֲנִיָּהֶם וְגַם אֲנִי נִשְׁאַתִּי אֶת־יָדִי לָהֶם בַּמִּדְבָּר לְהַפִּיץ אֹתָם בַּגּוֹיִם וּלְזַרְזֹת אוֹתָם בָּאֲרָצוֹת יֵעַן מִשְׁפָּטִי לֹא עָשׂוּ וְחֲקוֹתַי מֵאִסּוּ וְאֶת־שְׂכֵנֹתַי חָלְלוּ וְאַחֲרֵי־גִלּוּלִי אֲבוֹתָם הָיוּ עֲנִיָּהֶם וְגַם אֲנִי נִתַּתִּי לָהֶם חֲקִים לֹא טוֹבִים וּמִשְׁפָּטִים לֹא יָחִיו בָּהֶם וְאֶטְמָא אוֹתָם בַּמַּתָּנוֹת בְּהַעֲבִיר כֹּל פֶּטֶר רָחֵם לִמְעַן אֲשַׁמֵּם לְמִיָּן אֲשֶׁר יֵדְעוּ אֲשֶׁר אֲנִי יְהוָה
לִכֵּן דַּבַּר אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בֶּן־אָדָם וְאָמַרְתָּ אֵלֶיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה עוֹד וְאֶתְגַּדְּפוּ אוֹתִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּמַעַלְסֵיכֶם מִמַּעַל וְאֲבִיאֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־יָדִי לִתֵּת אוֹתָהּ לָהֶם וִירְאוּ כָל־גִּבְעָה וּמָרָה וְכָל־עֵץ עֵבֶר וְיִזְכְּחוּ שֵׁם אֶת־זִמְחֵיהֶם וְיִתְּנוּ שֵׁם בָּעֵץ קִרְבָּנָם וְיִשְׁמְכוּ שְׁסוּרֵיהֶם וְיִחַחֲוּהֶם וְיִסִּיכוּ שֵׁם אֶת־נִסְכֵּיהֶם וְאָמַר אֵלֶיהֶם מִה חֲנֻמָּה אֲשֶׁר אֶתֶם הַבָּאִים שֵׁם וְיִקְרָא שְׁמָה בְּמַה עַד הַיּוֹם הַזֶּה לִכֵּן אָמַרְתִּי לְבֵית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הַנִּדְרָךְ אֲבוֹתֵיכֶם אֶתֶם נִטְמָאִים וְאַחֲרֵי־יִשְׁקוּצֵיהֶם אֶתֶם זָנִים וְכִשְׁאֵת מִתְנַתֵּיכֶם בַּהֲעֵבִיר בְּנֵיכֶם בְּאִשׁ אֶתֶם נִטְמָאִים לְכָל־גִּלּוּלֵיכֶם

עַד הַיּוֹם וְאֲנִי אֲדַרְשׁ לָכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל חִי אֲנִי נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה אֵם אֲדַרְשׁ לָכֶם וְהַעֲלֵה עַל־רוּחְכֶם הַיּוֹ לֹאֲתִהִי אֲשֶׁר אֶתֶם אֲמַרִים נָהִיָּה בְּגוֹיִם בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲרָצוֹת לִישְׂרָת עֵץ וְאֲכֵן חִי אֲנִי נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה אֵם לֹא בִיד חֲזָקָה וּבְזוּרֵי נְטוּיָה וּבְחֻמָּה יִשְׁפֹּכָה אֶמְלֹךְ עֲלֵיכֶם וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים וּקְבַעְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפִיצְתֶם בָם בִּיד חֲזָקָה וּבְזוּרֵי נְטוּיָה וּבְחֻמָּה שְׁפוּטָה וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־מִדְבַּר הָעַמִּים וְנִשְׁפָּטְתִי אֶתְכֶם שֵׁם פָּנִים אֶל־פָּנִים כְּאִשֶּׁר נִשְׁפָּטְתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בַּמִּדְבָּר אֶרֶץ מִצְרַיִם כֵּן אֲשַׁפֵּט אֶתְכֶם נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה וְהַעֲבֵרְתִי אֶתְכֶם תַּחֲתֵי הַשֶּׁבַע וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם בְּמִסְכַּת־הַנְּהִיָּה וּבְרוּתֵי מִכֶּסֶם הַמִּרְדִּים וְהַפּוֹשִׁעִים בִּי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אוֹצִיא אוֹתָם וְאֶל־אֶדְמַת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹא וְיִדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה וְאֶתְכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה אִישׁ גִּלּוּלֵי לְבוֹעַבְרוֹ וְאַחֲרֵי אֵם אֵינֶכֶם שְׂמַעִים אֵלַי וְאֵת שֵׁם קִדְשִׁי לֹא תַחֲלִלוּ עוֹד בַּמַּתָּנוֹתֵיכֶם וּבְגִלּוּלֵיכֶם כִּי־בָהֶר קִדְשִׁי בְּהַר־מֹרֹם יִשְׂרָאֵל נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה שֵׁם יַעֲבֹרְנִי כָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל־הָאָרֶץ שְׂסֹאֲרָצָה וְשֵׁם אֲדַרְשׁ אֶת־תְּרוֹמַתֵיכֶם וְאֶת־רֵאשִׁית מִשְׁאֲתֵיכֶם כָּל־קִדְשֵׁיכֶם בְּרִיחַ נִחַח אֶרֶץ אֶתְכֶם בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים וּקְבַעְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפִיצְתֶם בָם וְנִקְדַּשְׁתִּי

ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים
לבוא חרב מלך נבל מארץ אחד יצאו
שניהם וידברא בראש דרך עיר ברא:
דרך תשים לבוא חרב את רבת בני עמון
ואת יהודה בירושלם בעודה: כי עמד
מלך נבל אל אם הדרך בראש שני
הדרכים לקסם קסם קלקל בחינים
שאל בתרפים וראה נבדד: בימינו היה
הקסם ירושלם לשום פרים לפתח פה
ברצח להרים קול בתרועה לשום פרים
על שערים לשפך סללה לבנות דיק:
והיה להם בקסום שוא בעיניהם שבעי
שביעות להם והוא מוכיר עון להתפש:
לכן כה אמר אדני יהוה
יען הזכרכם עונכם בהגלות פשעכם
להראות הטאותיכם בכל עלילותיכם
יען הזכרכם בכף תתפשיו
ואתה חלל רשע נשיא ישראל
אשר בא יומו כיצת עון קץ:
כה אמר אדני יהוה הסיר
הכיננפת והרים העטרה ואת לא זאת
השפלה הנבנה והנכה השפיל: ענה
ענה ענה אישימנה נס זאת לא היה
עד בא אשר לו המישפט ועתתיו:
ואתה בן אדם הנבא ואמרת
כה אמר אדני יהוה אל בני עמון ואל
חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחה
לטבח מרוטה להכיל למען פרק:
בחזות לך שוא בקסם לך כוזב לתת
אותך אל עואר חללי רשעים אשר
בא יומם כיצת עון קץ: השב אל תענה

במקום אשר נכראת בארץ מנחתך
אשפט אתך: וישפכתי עליך זיממי
כאש ענתי אפיה עליך ונתתיך ביד
אנשים בערים חרישי משהיה: לאיש
תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ
לא תזכרי כי אני יהוה דברתי
ויהי דבר יהוה אלי לאמרו ואתה
בן אדם התשפט התשפט את עיר
הרמים והודעתה את כל תועבותיה:
ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפנת
דם בתוכה לבוא עתה ויעשתה גלולים
עליה לטמאה: בדמך אשר שפנת
אשמת ובגלולך אשר עשית טמאת
ותקריכי ימך ותבוא עד שנותיך על
כוננתך חרפה בעיני וקלסה לכל
הארצות: הקרבות והרחקות ממך
יתקלסו בך טמאת השם וברך
המהומה: הנה נשיא ישראל איש
לזרעו היו בך למען שפך דם: אם
ואם הקלובך לגר עשו בעשק בתוכך
יתום ואלמנה הוננו בך: קדשי בוית
ואת שבתת חללת: אנשי רביל היו
בך למען שפך דם ואלה החרים אכלו
בך זמה עשו בתוכך: ערות אב גלה
בך טמאת העדה ענו בך: ואיש את
אשת רעהו עשה תועבה ואיש את
כלתו טמא בזמה ואיש את אחת בת
אביו ענה בך: שחד לקחו בך למען
שפך דם נשך ותרכית לקחת ותבצע
רעך בעשק ואתי שכחת נאם אדני
יהוה: והנה הכיתי כפי אל בעיניך אשר

למים
אם תחזקנה ידך
וכאשר להביך
עלן קראו לימים האלה טובים על שם חפצו
והימננה יסוד כגדלו
יחלצו את האש
עלד לבך

עשית ועל דמך אשר היו בתוכך :
היעמד לבך אם תחזקנה ידך לימים
אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי
ועשיתי והפיצתי אותך כגוים וזריתן
בארצות והתמתי טמאתך ממך ונחלת
בך לעניני וידעת כי אני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמרו : בן
אדם היו לי בית ישראל לסוג כלם נחשת
ובדיל וברזל ועופרת בתוך כור סגים
כסף היו : לכן כה אמר אדני
יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני
קבץ אתכם אל תוך ירושלם : קבעת כסף
ונחשת וברזל ועופרת ובדיל אל תוך
כור לפחת עליז אשר להנתיך בן אקבץ
באפי ובחמתי והנחתי והתנתי אתכם :
ונסתי אתכם ונפחתי עליכם באש
ענתי ונתתם בתוכה : כהתוך כסף
בתוך כור כן תתבו בתוכה וידעתם כי
אני יהוה שפכתי חמתי עליכם :

ויהי דבר יהוה אלי לאמרו : בן אדם
אמר לה את ארץ לא מטרה האלא נשמה
ביום זעם : קיטר נביאיה בתוכה כארי
שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר
יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה : כהניה
חמסו תורתיו וחללו קדשי בין קדש
לחל לאהבדילו ובין הטמא לטהור
לאהודיעו ומשבתי העלימו עניהם
ואחל בתוכם שריה בקרבה כזאבים
טרפי טרף לשפך דם לאכד נפשות
למען בעעביעני ונביאיה טחו להם
תפל חזים שוא וקסמים להם מנאמום

כה אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר ועם
הארץ עשקו עשקו ונולדו ועני
ואכין הונו ואתה הנר עשקו בל
משפט : ואנקש מהם איש נדר ער
ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי
ישחתה ולא מיצאתי : ואשפך עליהם
זעמי באש עברתי כליתם דרכם
בראשם נתתי נאם אדני יהוה :
ויהי דבר יהוה אלי לאמרו :
בן אדם שתים נשים בנות אם אחת
היו ותזנינה כמצרים בנעוריהן ונ
שמה מעכו שדיהן ושם עשו דדי
כתוליהן : וישמותן אהלה הגדולה
ואהליבה אחותה ותהינה לי ותלדנה
בנים ובנות וישמותן שמרון אהלה
וירושלם אהליבה ותזן אהלה תחת
ותענב על מאהביה אל אשור קרבים :
לכשי תכלת פחות וסגנים בחור יחמד
כלם פרישים רכבי סוסים ותתן תזנותה
עליהם מחרבני אשור כלם ובכל אשו
ענבה בכל גלוליהם נטמאה : ואת
תזנותיה ממערים לא ענבה כי אותה
שכבו בנעוריה והמה עשו דדי
כתוליה וישפכו תזנותם עליה : לכן
נתתיה ביד מאהביה ביד בני אשור
אשר ענבה עליהם : המה גלו ערותה
בניה ובנותיה לקחו אותה בחרב הרגו
ותהי שם לנשים ושפוטים עשו בה :
ותרא
אחותה אהליבה ותשחת ענבתה
ממנה ואת תזנותיה מזונות אחותה :

והיו מלכים אמר : וינקת חלב ביום ושור מלכים
וארשתוך : באמונה וידעת כי אמר :
ויהי בשכבו וידעת את המקום :

וידעת
ונחלת בך לעיני ביום וידעת כי אמר :
ונלוו ביום רבים אל : ביום ההוא

והוא כי בשלחנה לאנשים יאמר בן בן
 ויהי כי בשלחנה לאנשים יאמר בן בן

עוד זאת עשולי טמאו את מקדשי
 ביום ההוא ואת שבתותי חללו וכשחטט
 את בניהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי
 ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך
 ביתי ואף כי שלחנה לאנשים באים
 ממרחק אשר מלאך שלוח אליהם
 והנה באו לא שורחית כחלת עניך
 ועדית ערני וישבת על מטה כבודי
 ושלחן ערוך לפני וקטרת ושמני
 שמת עליה וקול המון שלוחי ואל
 אנשים מרב אדם מובאים סובאים
 ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת
 תפארת על ראשיהן ואמר לבלה נאופי
 עת יזנה תנועתיה והיא ויבוא אליה
 כנא אל אשה וזנה כן באו אל אהל
 ואל אהלי כה אשת הזמה ואנשים
 עדיקים המה ישפטו אותהם משפט
 נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפרת
 העזרם בידיהן כי כה אמר
 אדני יהוה העלה עליהם קהל וערץ
 אתהן לזעוה ולבו ורגמו עליהן אבן
 קהל וברא אותהן בחרבותם בניהם
 ובנותיהם יהרגו ובתיהן באש ישרפו
 והשבת זמה מן הארץ וטפסו כל
 הנשים ולא תעשינה כזמתכנה ונתתי
 זמתכנה עליכן וחטאי גלוליכן תשאנה
 וידעתם כי אני אדני יהוה
 ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשיעית
 בחדש העשירי בעשור לחדש לאמרו
 כן אדם פתוב לך את שם היום את
 עצם היום הזה סמך מלך בבל אל

ירושלם בעצם היום הזה וימשל אל
 בית המרימשל ואמרת אליהם כה
 אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם
 יצק נומים אסף עתה אליה כל
 נתחטוב ירך וכתף מבחר עצמים
 מלא מבחר הצאן לקוח וגם דור
 העצמים דתחרתהיה גם בשלח עצמה
 בתוכה לכן כה אמר אדני יהוה
 אוי עיר הדמים סיר אשר חלאתהנה
 וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה
 לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורלו
 כי דמה בתוכה היה על צחיח סלע
 שמתהו לא שפכתהו על הארץ לכסות
 עליו עפר להעלות חמה לנקם נקם
 נתתי את דמה על צחיח סלע לבלתי
 הכסות לכן כה אמר אדני
 יהוה אוי עיר הדמים גם אני אנדיל
 המדורה הרבה העצים הדלק האש
 התם הבשר והרקח המרקחה
 והעצמות יחרו והעמידה על גחליה
 רקח למען תחס וחרה נחשתה ונתנה
 בתוכה טמאתה תתם חלאתה יתאנים
 חלאתה ולאתה ממנה רבת חלאתה
 באש חלאתה בטמאתך זמה יען
 טהרתך ולא טהרת טמאתך לא
 תטהרי עוד עד הנחי את חמרי
 כן אני יהוה דברתי באה ועשיתי
 לא אפריע ולא אחוס ולא אנהם
 כדרכך וכעלילותך שפטוך נאם
 אדני יהוה
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר

פתחיה

ל

כט

ובימנהון מלא שבע זמתי מלא את אמתכות מלא קרנד שמן
 מלא פתחם קלון ויבקשו שמך יי ומלא חשך בחלי אש
 ויפיר ויאמר המלך לשמועני הנה נסתי עריך

בן אדם הנני לקח ממך את מחמד
עניך בנעפה ולא תספר ולא תכבד
ולא תבא דמיעתך: האנקידם מתים
אכל לא תעשה פאדך חבוש עליך
ונעליך תשים פרגליך ולא תעטה על
שפם ולחם אנשים לא תאכל: ואדבר
אל העם בנקר ותמת אשתי בערב
ואעיש בנקר כאשר צויתי: ויאמרו
אליהם הלא תניד לנו מה אלה לנו
כי אתה עשה: ואמר אליהם דברי יהוה
היה אלי לאמר: אמר לבית ישראל
אמר אדני יהוה הנני מחלל את מקדשי
גאון עונכם מחמד עיניכם ומחמד
נפישכם ובניכם ובנותיכם אשר עונתם
בחרב יפלו: ועשיתם כאשר עשיתי
על שפם לא תעטו ולחם אנשים לא
תאכלו: ופארכם על ראשיכם ונעלכם
ברגליכם לא תספרו ולא תנבו ונמקתם
בעונתיכם ונהמתם איש אל אחיו:
והיה יהוקאל לכם למופת ככל אשר
עשה תעשו בנאה וידעתם כי אני
אדני יהוה: ואתה בן אדם
הלוא ביום קחתי מהם את מעונם
מישויש תפארתם את מחמד עיניהם
ואת מישא נפישם בניהם ובנותיהם:
ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות
אזנים: ביום ההוא יפתח פיך אתה פליט
ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם
למופת וידעו כי אני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
שים פניך אל בני עמון והנבא עליהם:

ואמרת לבני עמון שמיעדבר אדני
יהוה כה אמר אדני יהוה ייגן אמר
האח אל מקדשי כי נחל ואל אדמתי
ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הלוי
בגולה: לכן הנני נתתך לבני קדם למורשה
וישבו טירותיהם כך ונתנו בך משפחות
המה יאכלו פריך והמה יישבו חלבך:
ונתתי את רובה לגוה גמלים ואת בני
עמון למרביץ צאן וידעו כי אני יהוה:
כה אמר אדני יהוה ייגן
מחאד יד ורקיעך ברע ותשמה כמ
ישאטך בנפש אל אדמת ישראל: לכן
הנני נטיתי את ידי עליך ונתתך לבני
לגוים והכרתך מן העמים והאכרתך
מן הארצות אשמידך וידעת כי אני
יהוה: כה אמר אדני יהוה
ייגן אמר מואב וישעיר הנה ככל הגוים
בית יהודה: לכן הנני פתח את ברתך
מואב מחצרים טיעריו מקצהו יצבי
אריז בית הישימה בעל מעון וקריתמה
לבני קדם על בני עמון ונתתיה למורשה
למען לא תזכר בני עמון בעים ובמואב
אעשה שפטים וידעו כי אני יהוה:
כה אמר אדני יהוה ייגן
יעשוה אדום בנקם נקם לבית יהודה
ויאשמו אישום ונקמו בהם: לכן כה
אמר אדני יהוה ונטתי ידי על אדום
והכרתי ממנה אדם ובהמה ונתתיה
חרבה מתימן ורדנה פחרב יפלו: ונתתי
את נקמתי באדום כיד עמי ישראל
ויעשו באדום כאפי וכחמתי וידעו את

[illegible]

עובדי מימים השבעת עמים רבים
 ברכ הונך ומי עבדך העשרת מלכי
 ארץ ועת נשברת מימים במעמקי
 מים מערבך וכל קהלך בתוכך נפלו
 כל יישי האיים שממו עליך ומלכיהם
 שיערו שיער רעמו פנים סחרים בעמים
 שרקו עליך בלהות היית ואינך עד
 עולם ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר: בן אדם אמר לנניד ערפה אמר
 אדני יהוה יען נבה לבך ותאמר אל אני
 מושב אלהים ישכתי מלבי מים ואתה
 אדם ולא אל ותתן לבך מלב אלהים והנה
 חכם אתה מדן אל כל סתום לא עממוך
 בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל
 ותעש זהב וכסף באוצרותיך: ברכ
 חכמתך ברכתך הרבית חילך ויגבה
 לבך בחילך: לכן נא אמר
 אדני יהוה יען תתן את לבך מלב
 אלהים: לכן הנני מביא עליך זרים
 עריצים והריקו חרבותם על יפי
 חכמתך וחללו יפעתך: לישחת יורדון
 ומתה ממותי חלל בלבי מים: האמר
 תאמר אלהים אני לפני הרוג ואתה
 אדם ולא אל ביד מחללך: מותי ערלים
 תמות ביד זרים כי אני דברתי נאם אדני
 יהוה: ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר: בן אדם שא קינה על מלך צור
 ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה
 חותם תכנית מלא חכמה וכליל יפי
 בעדן נא אלהים היית כל אכן יקררה
 מסנתך אדם פטודה ויהלם תרשיש

שהם וישפה ספיר נפך וברקת וזהב
 מלאכת תפך ונקבך בך כיום הנראך
 כוננו: את כרוב ממשח הסוכך
 ונתתך מהר קדיש אלהים היית נתון
 אבני אש התהלכת: תמים אתה
 ברכך מיום הבראך עד נמצא עולתה
 בך: ברכלתך מלו תוכך חמס ותחטא
 ואחללך מהר אלהים ואבדך כרוב
 הסכך מתוך אבני אש: נבה לבך בפיך
 שחת חכמתך על יפעתך על ארץ
 השלכתך לפני מלכים נתתך לדאווה
 בך: מרב עונך בעל רכלתך חללת
 מקד שיך ואוצא אש מתוכך היא
 אכלתך ואתנך לאפר על הארץ לעני
 כל ראיד: כל יוד עיך בעמים שממו
 עליך בלהות היית ואינך עד עולם:
 ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר: בן אדם שים פנך אל צידון
 והנבא עליה: ואמרת כה אמר אדני
 יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך
 ויד עוכי אני יהוה בעשותי כה שפטם
 ונקד שתי כה: ושלחתי כה דבר ודם
 בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה בחרב
 עליה מסביב ויד עוכי אני יהוה: ולא
 יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר
 וקוץ מכאב מכל סביבתם השאטים
 אותם ויד עוכי אני אדני יהוה:
 כה אמר אדני יהוה בקבצי את
 בית ישראל מן העמים אשר נפצו בם
 ונקד שתי בם לעיני הגוים וישבו על
 אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב:

כח
כח
כח

[illegible]

בבקה
י

17
 18
 19
 20

200

בְּאֵשׁ

וְשֵׁנִי
הַשֵּׁנִי
נֶתַח
מִן
וְכֵן
עַתָּה
עַתָּה
וְשֵׁנִי
וְכֵן

ויהי

ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן אדם
הנבואאמרת כה אמר אדני יהוה
הללוהו ליום כי קרוב יום וקרוב יום
להוה יום ענן עת נזים יהיה ובאה
חרב במצרים והיתה חלחלה בכוש
מנמל חלל במצרים ולקחו המונה ונהומו
יסדתיה כוש ופוט ולוד וכל הערב וכוונ
ונני ארץ הכרית אתם בחרב יפלו
כה אמר יהוה ונפלו סמכי
מצרים וידר גאון ענה ממגדל סונה
בחרב יפלו כה נאם אדני יהוה ונשמו
בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך ערים
נחובות תהינה וידעו כי אני יהוה בתי
אש במצרים ונשברו כל עזריה ביום
ההוא יצאו מלאכים מלפני בעים להחזיר
את כוש שפטח והיתה חלחלה כהם ביום
מצרים כי הנה באה כה אמר
אדני יהוה והשבת את המון מצרים
מד עובדאצר מלך ככל הוא ועמו
אתו ערענים מובאים לי שחת הארץ
והיקו חרבותם על מצרים ומלאו
את הארץ חללי ונתתי יארים חרבה
ושברתי את הארץ בידרעים והשמת
ארץ ומלאה ביד זרים אני יהוה דברתי
כה אמר אדני יהוה והאכדתי
עליו והשפתי אלילים מנף ונשיא
מארץ מצרים לא יהיה עוד ונתתי
יאה בארץ מצרים והשמת את
פתחם ונתתי אש בעני ועשירי
שפטים בנא וישפכתי חמתי על סין
מיו מצרים והכרתי את המון נא

ונתתי אש במצרים חול תחיל סין ונא
תהיה להבקע ונף צרי יומם בחורי און
ופי כסת בחרב יפלו והנה בשבת לכה
ובתחפנחם חשך היום בשברי שם
את מטות מצרים ונשבת כה נאון
ענה היא ענן יכסנה וננותיה בשכי
תלכנה ועשיתי שפטים במצרים וידעו
כי אני יהוה

ויהי באחת עשרה שנה בראשון
בשביעה לחדש היה דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם את זרוע פרעה מלך
מצרים ישברתי והנה לא חכשה לתת
רפאות לשום חתול לחכשה לחזקה
לתפש בחרב לכן כה אמר
אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים
ושברתי את זרועו את החזקה ואת
הנשברת והפלת את החרב מידו
והפצות את מצרים בנזים וזרתיים
בארצות וחזקתי את זרועות מלך ככל
ונתתי את חרבי בידו ושברתי את
זרועות פרעה ונאק נאקות חלל לפניו
והחזקתי את זרועות מלך ככל זרועות
פרעה תפלה וידעו כי אני יהוה בתי
חרב ביד מלך ככל ונטה אותה אל ארץ
מצרים והפצות את מצרים בנזים
וזרתי אותם בארצות וידעו כי אני יהוה

ויהי באחת עשרה שנה בשלישי
באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים
ואל המון אלמי דמית בעדלך

ויהי באחת עשרה שנה בשלישי
באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים
ואל המון אלמי דמית בעדלך

ויחמנה ליהוה ויקרא בלעזר כחך אדם יסוד כחך אדם יסוד
 שחך יסוד אדם כחך אדם יסוד כחך אדם יסוד כחך אדם יסוד

הנה אשור ארז בלעזר יפה ענף וחרש
 מצל וגבה קומה ובין עבתיים היתה
 צמרתו מים עד ליהוה תהום רממתו
 את נהרתי הלך סביבות מטענה ואת
 תעלתיה שלחה אל כל עצי השדה
 על כן נבחה קמתו מכל עצי השדה
 ותרביעה סרעפתו ותארנה פארנו
 ממים רבים בשלחו: כסעפתו קננו
 כל ענף השמים ותחת פארנו ילדו
 כל חית השדה וביצלו ישוב כל גוים
 רבים: ויף כנעלו בארץ דליותו כיהיה
 ירשנו אל מים רבים: ארזים לא צמחתו
 כנן אלהים נרושים לא דמו אלסעפתו
 ועומנם לא היו כפארנו כל עץ כנן
 אלהים לא דמה אליו כפיו: יפה עשיתו
 כנן דליותו ויקנאנו כל עצי עדן אשר
 כנן האלהים: לכן סה אמר
 אדני יהוה יען אשר נבחת כקומה ויתן
 צמרתו אל בין עבתיים ורם לבבו בנבחהו
 ואתננו ביד איל גוים: צשו יעשה לו
 כרשיו ערשתו: ויכרתו וריס ערשיו
 גוים ויטשו אל ההרים ובכל גאיות
 נפלו דליותו ותשברנה פארנו בכל
 אפיקי הארץ וירדו מצל כל עמי
 הארץ ויטשוהו על מפלתו יסכנו
 כל ענף השמים ואל פראתו היו כל
 חית השדה: למען אשר לא ינבחו
 בקומתם כל עצי מים ולא יתנו את
 צמרתם אל בין עבתיים ולא יעמדו
 אליהם כנבחהם כל שתי מים כיתלם
 נתנו למות אל ארץ תחתית בתוך כנן

אדם אל יורדי בור כחך אדם יסוד
 אדני יהוה ביום רדתו שאלה האמלתי
 כסתי עליו את תהום ואמנע ענדותה
 ויכלאו מים רבים ואקדר עליו לבנון
 וכל עצי השדה עליו עלפהו מקול
 מפלתו הרעשתי גוים בחורדי אתו
 שאלה את יורדי בור ויחמו בארץ
 תחתית כל עצי עדן מסחר ושוב לבנון
 כל שתי מים: גם הם אתו ירדו שאלה
 אל חללי חרב וזרעו ייטבו בצל בתוך
 גוים: אלמי דמית כנה בכבוד וכנעלו
 בעצי עדן והורדת את עצי עדן אל ארץ
 תחתית בתוך ערלים תשכב את חללי
 חרב הוא פריעה וכל המונה נאם אדני
 יהוה: ויהי בשתי עשרה
 שנה בשני עשר חדש באחד לחודש
 היה דבר יהוה אלי לאמר: כן אדם שא
 קעה על פריעה מלך מצרים ואמרת
 אליו כפיר גוים נדמית ואתה כתנם
 בימים ותנח בנהרותיך ותדלח מים
 כרצ'ך ותדפס נהרותם:
 כה אמר אדני יהוה ופרישתי
 עליך את רשתי בקהל עמים רבים
 והעלוך בחרמי: ונשיתך בארץ על
 פני השדה אטילך והישנעת עליך
 כל ענף השמים והשביעת ממך
 חית כל הארץ ונתתי את כשרך על
 ההרים ומלאתי הנאיות רמותך:
 והשקיתי ארץ צפתך מדמך אל
 ההרים ואפקים ימלאון ממך: וכסתי
 בכבותך שמים והקדרתי את כנכיות

כחך יחך כחך אדם יסוד כחך אדם יסוד כחך אדם יסוד
 כחך אדם יסוד כחך אדם יסוד כחך אדם יסוד כחך אדם יסוד

שמש בענן אכנס וירח לא יאיר אורו
כל מאורי אור בשמים אקדירם עלך
ועתה חושך על ארצך נאם אדני יהוה
והכעסתי לב עמים רבים בהביאי שונן
בנים על ארצות אשר לא ידעתם
והשמותי עלך עמסרבים ומלכיהם
ישערו עלך ישער בעופפי חרבי על
פניהם וחרדו לרגלים איש לנפשו ביום
מפלתו כי כה אמר אדני יהוה
חרב מלך ככל תבואך בחרבות גבורים
אפיל המונך עריצנים כלם וישדדו
את נאון מערים ונשמד כל המונדה
והאבדתי את כל בהמתה מעל מים
ובים ולא תדלחם רגל אדם עוד ופרסות
נהמה לא תדלחם ואז אשקיע מימיהם
ונחרתם בשמן אולך נאם אדני יהוה
נתתי את ארץ מערים שממה ונשמה
ארץ ממלאה בהכות את כל וישבינה
וירעני אני יהוה קיטה היא וקוננה
גטת הגנים תקוננה אותה על מערים
ועל כל המונדה תקוננה אותה נאם אדני
יהוה ויהי בשתי עשרה
שנה בחמישה עשר לחדש היה דבר
יהוה אלי לאמר בן אדם נהיה על המון
מערים והורדהו אותה וכנות גנים
אדם אל ארץ תחתית את יורדי יורו
מעני נעמת רדה והשכבה את ערלים
בתוך חללי חרב פלו חרב נתנה משנו
אותה וכל המונה ידברו לו אלי גבורים
מתוך שאול את עורו ירדו שכבו
הערלים חללי חרב שם אשור וכל

קהלה סביבותיו קברתיו כלם חללים
הנפלים בחרב אשר נתנו קברתו
בדרכי בור ויהי קהלה סביבות קברתו
כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו
התית בארץ חיים שם עולם וכל
המונה סביבות קברתו כלם חללים
הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל
ארץ תחתית אשר נתנו חתיתם בארץ
חיים וישאו כלמתם את יורדי בור
בתוך חללים נתנו משכב לה ככל המונה
סביבות קברתו כלם ערלים חללי
חרב כי נתן חתיתם בארץ חיים וישאו
כלמתם את יורדי בור בתוך חללים נתנו
שם משך תכל וכל המונה סביבותיו
קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי
נתנו חתיתם בארץ חיים ולא ישכבו
את גברים נפלים מערלים אשר ירדו
ישאול ככלי מלחמתם ויתנו את חרבותם
תחת ראשיהם ותהי עונתם על עצמותם
כי חתית גבורים בארץ חיים ואמר
בתוך ערלים תשנר ותשכב את חללי
חרב שמה אדום מלכיה וכל נשיאיה אשר
נתנו בגבורתם את חללי חרב שמה את
ערלים ישכבו ואת יורדי בור ישמה נסני
צפון כלם וכל ערני אשר ירדו את חללים
בחתיתם מגבורתם כושים וישכבו ערלים
את חללי חרב וישאו כלמתם את יורדי בור
אתם יראה פרעה ונחם על כל המונה חללי
חרב פרעה וכל חילונאם אדני יהוה כי נתת את
חתיתו בארץ חיים והשכב בתוך ערלים את
חללי חרב פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה

אשר נגנו קבוצה בירכיש בור בתוך חללים יאם כסו שם משך
חלית קבוצה בירכיש
טום ישכבו את ערלים ישכבו יחד על צד ישכבו לבית ול צד ישכבו

קבוצה
קבוצה
קבוצה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם דבר אל בני עמך ואמרת אליהם
ארץ כי אני עליה חרב ולקחתי עמ
הארץ איש אחד מקציהם ונתנו ארתי
להם ליצפה וראוה את החרב באה על
הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם
וישמיע השמע את קול השופר ולא
טהרו וכתבו אחר ותקחו דמו בראשו
יהיה את קול השופר שמע ולא נהר
דמו יהיה והוא נהר נפשו מלטה
והצפה כי יראה את החרב באה ולא
תקע בשופר והעם לא נהר ותבא חרב
ותקח מהם נפש הוא בעינו ולקחו דמו
מיד הצפה אדרש

לא תצילנו ביום פשיעו ורשעת
הרשע לא יצלנו ביום שובו מרשעו
ועדיק לא יוכל לחיות ביום חטאתו
כאמרי לעדיק חיה יחיה והוא בטח על
עזרתו ועשה עול כל עזרתו לא
תזכרנו ובעולו אשר עשה בו ימות
וכאמרי לרשע מות תמות וישב
מחטאתו ועשה משפט ועזקה יתבל
ישיב רשע נולה ישלם בחקות החיים
הלך לבלתי עשות עול חיו יחיה לא
ימות כל חטאתו אשר חטא לא
תזכרנה לו משפט ועזקה עשה חיו
יחיה ואמרו בני עמך לא יתכן דרך
אדני והמה דרכם לא יתכן בשוב עדיק
מעזקתו ועשה עול ומת בהם ובשוב
רשע מרשעתו ועשה משפט ועזקה
עליהם הוא יחיה ואמרתם לא יתכן
דרך אדני איש כדרכו אשפוט אתכם
בית ישראל
ויהי בשתי עשרה שנה בעשר
בחמישה לחדש ללותנו בא אלי הפליט
מירושלם לאמר הכתה העיר ויד יהוה
היתה אלי בערב לפני בא הפליט ופתח
את פי עד בוא אלי בבקר ופתח פי ולא
נאלמתי עוד ויהי דבר יהוה
אלי לאמר בן אדם ישיב החרבות
האלה על אדמת ישראל אמרים
לאמר אחד היה אברהם ויירש את
הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ
למורשה לכן אמר אלהם
כה אמר אדני יהוה על הדם תאכלו

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם דבר אל בני עמך ואמרת אליהם
ארץ כי אני עליה חרב ולקחתי עמ
הארץ איש אחד מקציהם ונתנו ארתי
להם ליצפה וראוה את החרב באה על
הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם
וישמיע השמע את קול השופר ולא
טהרו וכתבו אחר ותקחו דמו בראשו
יהיה את קול השופר שמע ולא נהר
דמו יהיה והוא נהר נפשו מלטה
והצפה כי יראה את החרב באה ולא
תקע בשופר והעם לא נהר ותבא חרב
ותקח מהם נפש הוא בעינו ולקחו דמו
מיד הצפה אדרש

הגוים אשר לכם מסביב המה בלמתם
ישאוו ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו
ופריכם תשאול עמי ישראל כי קרבו
לכוא כי הגני עליכם ופנתי אליכם
ונעבדתם ומריעתם והרבותי עליכם
אדם כל בית ישראל בלה ולשבו הערים
והחרבות תבננה והרבותי עליכם אדם
ובהמה ורבו ופרו והושבת אתכם
בקרמותכם והטבותי מראשיתכם
ידעתם כי אני יהוה והולכתי עליכם
אדם את עמי ישראל וירשוך והיית
להם לנחלה ולא תוסף עוד לשלם
כה אמר אדני יהוה יען אמרים
לכם אכלת אדם אתי ומשכלת גויד
היית לכן אדם לא תאכל עוד ועיד
לא תכשל עוד נאם אדני יהוה ולא
אשמי עאליך עוד בלמת הגוים
והרפת עמים לא תשא עוד וגויד
לא תכשל עוד נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי
לאמרו בן אדם בית ישראל ישבים
על אדמתם ויטמאו אתה בדרבכם
ובעלילותם כטמאת הנדה חית הבר
לפני ואשפך חמתי עליהם על הדם
אשר שפכו על הארץ ובעלוליהם
טמאוה ואפיין אתם כגוים ויזנו בארעות
בדרבם ובעלילותם שפסותים ויבוא אל
הגוים אשר באו שם ויחללו את שם
קדשי באמר להם עס יהוה אלהי ומאריצו
יגאו ואחמל על שם קדשי אשר חללו
בית ישראל כגוים אשר באו שמה

[illegible]

יבוא יבוא אל המלך יבוא אל המלך יבוא אל המלך יבוא אל המלך יבוא אל המלך
יבוא אל המלך יבוא אל המלך יבוא אל המלך יבוא אל המלך יבוא אל המלך
יבוא אל המלך יבוא אל המלך יבוא אל המלך יבוא אל המלך יבוא אל המלך

לכן אמר לבית ישראל כה
אמר אדני יהוה לא למיענכם אני עשה
בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר
הללתם בנזים אשר באתם שם וקדשתי
את שמי העדול המחלל בנזים אשר
חללתם בתונם וידעו הנזים כי אני יהוה
נאם אדני יהוה בהקדשי בכם לעיניכם
ולקחתי אתכם מן הנזים וקבעתי אתכם
מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתנו
וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מעל
טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם
ונתתי לכם לב חדש ורוח חדש ארזן
בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם
ונתתי לכם לב בשר ואהרואי אתן בקרבכם
ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומישפטי
תשמרו ועשיתם וישבתם בארץ אשר
נתתי לאבותיכם והייתם לילעם ואנכי
אהיה לכם לאלהים והושעת אתכם
מכל טמאותיכם וקראתי אל הרגל
והרביתי אתו ולא אתן עליכם רעב
והרביתי את פרי העץ ותנובת השדה
למיען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב
בנזים וזכרתם את דרכיכם הרעים
ומיעלליכם אשר לא טובים ונקטתם
בפניכם על עונותיכם ועל תועבותיכם
לא למיענכם אני עשה נאם אדני יהוה
יודע לכם בישו והכלמו מדרכיכם נתי
ישראל
כה אמר אדני יהוה
ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושגתי
את הערים ונבנו חרבות והארץ
הנשמה תעבר תחת אשר היתה שמה

היה כהלל בכם
ונתקן כהם
לעניכם

וככל
ככם
לעניכם

לעני כל עובר וואמרו הארץ הלא
הנשמה היתה כנן עין והערים החונות
והנשמות והנחרסות בעזרות ישובו
וידעו הנזים אשר ישארו סכנתכם
כי אני יהוה בנתי העהרסות נטעתי
הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי
כה אמר אדני יהוה עוד זאת
אדריש לבית ישראל לעשות להם
ארכה אתם כצאן אדם כצאן קדשים
כצאן ירושלם כמזעדיה כן תהייע
הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו
כי אני יהוה
יהוה ויציאני ברוח יהוה וינחני בתוך
הבקעה והיא מלאה עצמות והעניני
עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על
פני הבקעה והנה יבשות מאד ויאמר
אלי כן אדם התחינה העצמות האלה
ואמר אדני יהוה אתה ידעת ויאמר
אלי הנבא על העצמות האלה ואמות
אליהם העצמות היבשות שמי עונתי
יהוה
כה אמר אדני יהוה
לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח
וחייתם ונתתי עליכם נזים והעלתי
עליכם בשר וקרמתי עלכם עור ונתתי
בכם רוח וחייתם וידעתם כי אני יהוה
ונבאתי באשר צוית ויהי קול כהנבא
והנה רעש ותקדו עצמות עץ אל
עצמות וראיתי והנה עליהם גרים ונבשו
עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח
אין בהם ויאמר אלי הנבא אל הרוח
הנבא כן אדם ואמרו אל הרוח כהנבא

יבוא אל המלך יבוא אל המלך יבוא אל המלך יבוא אל המלך יבוא אל המלך
יבוא אל המלך יבוא אל המלך יבוא אל המלך יבוא אל המלך יבוא אל המלך
יבוא אל המלך יבוא אל המלך יבוא אל המלך יבוא אל המלך יבוא אל המלך

וכל בית יוסף כל בעלי נשבים וישראל אהיו וכל בית יוסף וישראל אהיו וכל בית יוסף וישראל אהיו
 וכל בית יוסף וישראל אהיו וכל בית יוסף וישראל אהיו וכל בית יוסף וישראל אהיו

אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח
 ופתי בהוונם האלה ויהיו והנבארני
 כאשר עני ותבא בהם הרוח וידיו
 ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד
 ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל
 בית ישראל המה הנה אמרים כי שו
 עצמתנו ואמדה תקודנו ננורנו לנו
 לכן הנבא ואמרת אלהם כה אמר אדני
 יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעלית
 אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם
 אל אדמת ישראל וידעתם כי אני יהוה
 פתחתי את קברותיכם ובה עלותי אתכם
 מקברותיכם עמי ונתתי רוחי בכם וחייתם
 והנחת אתכם על אדמתכם וידעתם כי
 אני יהוה דברתי ויעשית נאם יהוה
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ואתה
 בן אדם קח לך עץ אחד וכתב עליו
 ליהודה ולבני ישראל חבירו ולקח עץ
 אחד וכתב עליו ליוסף עץ אפרים וכל
 בית ישראל חבירו וקרב אתם אחד אל
 אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך
 וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר
 הלא תעיד לנו מה אלה לך דבר אלהם
 כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את
 עץ יוסף אשר ביד אפרים ושכני יסווא
 חבירו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה
 ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידיו והיו
 העצים אשר תכתב עליהם בידך לעניהם
 ודבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה
 אני לקח את בני ישראל מבין הגוים אשר
 הלכו שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי

אותם אל אדמתם ויעשית אתם
 לגוי אחד בארץ כהרי ישראל ומלך
 אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד
 לשני גוים ולא יחצו עוד לשת ממלכות
 עוד ולא יטמאו עוד בגלוליהם
 ובשקוניהם ובכל פשעיהם והושעת
 אתם מכל מושבתיהם אשר חטאו
 בהם וטהרתי אתם והיו לי לעם ואני
 אהיה להם לאלהים ויעבדי דוד מלך
 עליהם ודויעה אחד יהיה לכלם ובמשפט
 ילכו וחקותי ישמרו ויעשו אותם וישנו
 על הארץ אשר נתתי לעבדי לייצקב
 אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה
 המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד
 עבדי נשיא להם לעולם וכרתי להם
 ברית שלום ברית עולם יהיה אותם
 ונתתים והרכית אותם ונתתי את
 מקדשי בתוכם לעולם והיה משכני
 עליהם והייתי להם לאלהים והמרה
 יהיו לי לעם וידעו הגוים כי אני יהוה
 מקדיש את ישראל בהיות מקדשי
 בתוכם לעולם
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן אדם
 שים פנך אל גוג ארץ המנונ נשיא
 ראש מושך ותובל והנבא עליו ואמרת
 כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג
 נשיא ראש מושך ותבלי וישוכבתיך
 ונתתי חכים בלחיך והוצאתי
 אתך ואת כל חילך סוסים ופרשים
 לבשי מכלול כלם קהל רב
 ענה ומגן תפשי חרבות כלם

ויהי כל הארץ ששבת ונמו ויהיו לאחדים וכלים אחרים ויבנו
 במצאם איש משכנו ויהיה משכנו עליהם
 הן כל חבדיו יבנו קהל עץ אחת כן ידבר אלהים ראשו מפור

ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפנת
את רוחי על בית ישראל נאם אדני
יהוה
בעשרים וחמש שנה לנלותנו בראש
השנה בעשור לחדש בארבע עשרה
שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם
היום הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי
שמה במראות אלהים הביאני אל
ארץ ישראל ויניחני אל הר נבו המד
ועליו כמבנה עיר מננה ויבא אתי שמה
והנה איש מראהו כמראה נח שתופתל
פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד
בשער וידבר אלי האיש בן אדם ראה
בעיניך ובאונך שמעושים לבך לכל
אשר אני מראה אותך כי למען הראותנה
הנאת הנה העד את כל אשר אתה
ראה לבית ישראל והנה חומה מחוץ
לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה
ישש אמות באמה וטפח וימד את רחב
הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד ויבוא
אלי שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל
במעלתו וימה את סף השער קנה
אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב
והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב
ובין התאים חמש אמות וסף השער
מאצל אלס השער מהבית קנה
אחד וימד את אלס השער שמנה
אמות ואלו שתים אמות ואלס השער
מהבית ותא השער דרך הקדים
שלישה מפה ושלישה מפה מדה

והנה
הוא
עמד
בשער
וידבר
אלי
האיש
בן אדם
ראה
בעיניך
ובאונך
שמעושים
לבך לכל
אשר
אני מראה
אותך
כי למען
הראותנה
הנאת
הנה העד
את כל
אשר אתה
ראה
לבית
ישראל
והנה
חומה
מחוץ
לבית
סביב
סביב
וביד
האיש
קנה
המדה
ישש
אמות
באמה
וטפח
וימד
את רחב
הבנין
קנה
אחד
וקומה
קנה
אחד
ויבוא
אלי
שער
אשר
פניו
דרך
הקדימה
ויעל
במעלתו
וימה
את סף
השער
קנה
אחד
רחב
ואת
סף
אחד
קנה
אחד
רחב
והתא
קנה
אחד
ארוך
וקנה
אחד
רחב
ובין
התאים
חמש
אמות
וסף
השער
מאצל
אלס
השער
מהבית
קנה
אחד
וימד
את
אלס
השער
שמנה
אמות
ואלו
שתים
אמות
ואלס
השער
מהבית
ותא
השער
דרך
הקדים
שלישה
מפה
ושלישה
מפה
מדה

אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם
מפה ומפן וימד את רחב פתח השער
עשר אמות ארך השער שלושה
עשרה אמות ונבול לפני התאור
אמה אחת ואמה אחת נבול מפה והתא
ישש אמות מפה וישש אמות מפון וימד
את השער מנה התא לנו רחב עשרים
וחמש אמות פתח נגד פתחו ויעש את
אילים ששים אמה ואל איל החצר
השער סביב סביב ועל פני השער
האתון על לפני אלס השער הפנמי
חמשים אמה וחלונות אטמות אל
התאים ואל אליהם לפניהם לשער
סביב סביב וכן לאלמות וחלונות סביב
סביב לפניהם ואל איל תמרים ויבאני
אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה
עשויה לחצר סביב סביב שלשים לשנות
אל הרצפה והרצפה אל כתף השערים
הרצפה התחתונה וימד רחב מלפני
השער התחתונה לפני החצר הפנמי
מחוץ מאה אמה הקדים והצפון והשער
אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה
מדד ארכו ורחבו ותאו שלושה מפן
ושלשה מפן ואילו ואלמו היה נמדת
השער הראשון חמשים אמה ארכו
ורחב חמשים ועשרים באמה וחלונות
ואילמות ותרומות נמדת השער אשר
פניו דרך הקדים ובמעלות שבע יעלו
בו ואילמו לפניהם וישער לחצר הפנמי
נגד השער לצפון ולקדים וימד משער
אל שער מאה אמה ויולכני דרך

האתון
הוא
עמד
בשער
וידבר
אלי
האיש
בן אדם
ראה
בעיניך
ובאונך
שמעושים
לבך לכל
אשר
אני מראה
אותך
כי למען
הראותנה
הנאת
הנה העד
את כל
אשר אתה
ראה
לבית
ישראל
והנה
חומה
מחוץ
לבית
סביב
סביב
וביד
האיש
קנה
המדה
ישש
אמות
באמה
וטפח
וימד
את רחב
הבנין
קנה
אחד
וקומה
קנה
אחד
ויבוא
אלי
שער
אשר
פניו
דרך
הקדימה
ויעל
במעלתו
וימה
את סף
השער
קנה
אחד
רחב
ואת
סף
אחד
קנה
אחד
רחב
והתא
קנה
אחד
ארוך
וקנה
אחד
רחב
ובין
התאים
חמש
אמות
וסף
השער
מאצל
אלס
השער
מהבית
קנה
אחד
וימד
את
אלס
השער
שמנה
אמות
ואלו
שתים
אמות
ואלס
השער
מהבית
ותא
השער
דרך
הקדים
שלישה
מפה
ושלישה
מפה
מדה

הדרום והנה שער דרך הדרום ומדד
אלו ואלמו כמדות האלה וחלונם לו
ולאלמו סביב כהחלונות האלה
חמשים אמה ארך ורחב חמשים ועשרים
אמה ומעלות שבעה עלותו ואלמו
לפניהם ותמרים לו אחד מפו ואחד מפו
אל איליו ושער לחצר הפנימי דרך
הדרום ומדד משער אל השער דרך
הדרום מאה אמות ויביאני אל חצר
הפנימי בשער הדרום ומדד את השער
הדרום כמדות האלה ותאו ואלו ואלמו
כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב
סביב חמשים אמה ארך ורחב עשרים
וחמש אמות ואלמות סביב סביב ארך
חמשים ועשרים אמה ורחב חמש אמות
ואלמו אל חצר החצונה ותמרים אל
אילו ומעלות שמונה מעלות ויביאני אל
החצר הפנימי דרך הקדמים ומדד את
השער כמדות האלה ותאו ואלו ואלמו
כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב
סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש
ועשרים אמה ויירחני רחב רחב

וואלמו לחער החיצונה ותמרים
אל אילומפו ומפוי שמנה מעלות מעלו
ויבאני אל שער הצפון ומדד במדות
האלה: תאו אלו ואלמו וחלונות לו
סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב
חמש ועשרים אמה: ואלו לחער
החיצונה ותמרים אל אילומפו ומפוי
ושמנה מעלות מעלו: ולשפה ופתחה

באילם השערים שם ידחו אתהעלה
ובאלם השער שנים שלחנות מפו
ושנים שלחנות מפה לישחוט אליהם
העלה והחטאת והאשם ואל הכתר
מחויצה לעולה לפתח השער הצפונה
שנים שלחנות ואל הכתר האחרת
אשר לאלם השער שנים שלחנות :
ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות
מפה לכתף השער שמונה שלחנות
אליהם יישחטו וארבעה שלחנות
לעולה אכני נזית ארך אמה אחת וחצי
ולחבאמה אחת וחצי וגבה אמה אחת
אליהם ויניחו את הכלים אשר יישחטו
את העולה בם והזבח והשפתיים טפה
אחד מוכנם בבית סביב סביב ואל
השלחנות בשר הקרבן ומחויצה לשער
הפנימי לשכות שרים בחצר הפנימי
אשר אל כתר שער הצפון ופניהם
דרך הדרום אחד אל כתר שער הקדום
פני דרך הצפון וידבר אלי זה הלשכה
אשר פניה דרך הדרום לכהנים שמרי
משמרת דביר

הבית ויהלשכה אשר פניה דרך הצפון
לכהנים שמרי משמרת המזבח המה
כעצרוק הקרבים מכנע לוי אל יהודה
לשרתו וימד את החצר ארך מאה אמה
ורחב מאה אמה מרבעת ומהמזבח לפני
הבית ויבאני אל אלס הבית וימד אל אלס
חמיש אמות מפתוח מי שאמות מפתוח רחב
השיער שלש אמות מפתוח שלש אמות מפתוח

אֶרֶץ הָאֱלֹם יִשְׂרָאֵל וְרַחֲבֵי עֵשֶׂת
עֵשֶׂת אֲמָה וּבְמַעְלוֹת אִשָּׁר יִצְרָאֵל
אֵלָיו וְעַמְדִּים אֱלֹהִים אֶחָד מִפֶּה
וְאֶחָד מִפֶּה וְיִבְיָאֵנִי אֱלֹהֵיכֶם וְיִמְדֵּךְ
אֶת הָאֱלֹהִים שֵׁשׁ אֲמוֹת רַחֲבֵי מִפּוֹ וְשֵׁשׁ
אֲמוֹת רַחֲבֵי מִפּוֹ רַחֲבֵי הָאֵהָל וְרַחֲבֵי הַפֶּתַח
עֵשֶׂת אֲמוֹת וְכַתְּפוֹת הַפֶּתַח חֲמִשָּׁאֲמוֹת
מִפּוֹ וְחֲמִשָּׁאֲמוֹת מִפּוֹ וְיִמְדֵּךְ אֲרָכּוֹ וְ
אַרְבַּעִים אֲמָה וְרַחֲבֵי יִשְׂרָאֵל אֲמָה וְ
וּבְאֶלְפִנֵימָה וְיִמְדֵּךְ אֵיל הַפֶּתַח שְׁתֵּים
אֲמוֹת וְהַפֶּתַח שֵׁשׁ אֲמוֹת וְרַחֲבֵי הַפֶּתַח
שֶׁבַע אֲמוֹת וְיִמְדֵּךְ אֶת אֲרָכּוֹ עֵשֶׂר
אֲמָה וְרַחֲבֵי יִשְׂרָאֵל אֲמָה אֶלְפִנֵי הַחֵמֶל
וְיֹאמֶר אֵלָיו קִדֵּשׁ קִדְשֵׁי שָׁמַיִם וְיִמְדֵּךְ
קִיר הַבַּיִת שֵׁשׁ אֲמוֹת וְרַחֲבֵי הַצֵּלִיץ
אַרְבַּע אֲמוֹת סָבִיב סָבִיב לַבַּיִת וְיִצְרָאֵל
סָבִיב וְהַצֵּלִיעוֹת צֵלֶי אֶל צֵלֶי שְׁלוֹשׁ
וּשְׁלִישִׁים פַּעֲמִים וּבְאֹתָם בְּקִיר אִשָּׁר
לַבַּיִת לִצֵּלִיעוֹת סָבִיב סָבִיב לְהִיטָאֲחוּזִים
וְלֹא יִהְיוּ אֲחוּזִים בְּקִיר הַבַּיִת וְרַחֲבֵי
וְנֹסֶכָה לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה לִצֵּלִיעוֹת כִּי
מוֹסֵב הַבַּיִת לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה סָבִיב
סָבִיב לַבַּיִת עַל כֵּן רַחֲבֵי לַבַּיִת לְמַעַלָּה
וְכֵן הַתַּחְתּוֹנָה יִצְלָה עַל הַעֲלִיוֹנָה
לְתִכּוֹנָה וְרֹאשִׁי לַבַּיִת נִבְנָה סָבִיב סָבִיב
מִסֵּהָ הַצֵּלִיעוֹת מְלוֹ הַקֶּנֶה שֵׁשׁ אֲמוֹת
אֶצִּילָה וְרַחֲבֵי בְּקִיר אִשָּׁר לִצֵּלֶי אֶל
הַחוּץ חֲמִשָּׁאֲמוֹת וְאִשָּׁר מִנֵּחַ בִּירֵצ
צֵלִיעוֹת אִשָּׁר לַבַּיִת וּבֵין הַלִּשְׁכוֹרֵצ
רַחֲבֵי יִשְׂרָאֵל אֲמָה סָבִיב לַבַּיִת סָבִיב
סָבִיב וּפֶתַח הַצֵּלִיעַ לְמִנֵּחַ פֶּתַח אֶחָד

דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב
 מקום המנח חמש אמות סביב סביב
 והבנין אשר אל פני המזרח פאת דרך
 היס רחב שבעים אמה וקיר הבנין
 חמש אמות רחב סביב סביב וארכו
 תשעים אמה: ומדד את הבית ארך
 מאה אמה והעזרה והבניה וקירותיה
 ארך מאה אמה: ורחב פני הבית והמזרח
 לקדים מאה אמה: ומדד ארך הבנין
 אל פני העזרה אשר על אחריה
 ואתוקיהא מפו ומפו מאה אמה והקיר
 הפנימי ואלמי החצר: הכפים והחלונים
 האטמות והאתיקים סביב לשלשתם
 גב הסף שחף עין סביב סביב והארץ
 עד החלונות והחלונות מכסות: על
 מעל הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ
 ואל כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון
 מדות: ועשו כרובים ותמרים ותמרה
 בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב: ופני
 אדם אל התמרה מפו ופני כפיר אל
 התמרה מפו עשו אל כל הבית סביב
 סביב: מהארץ עד מעל הפתח החיצון
 והתמרים עשויים וקיר החיצון: החיצון
 מזוהר רבוע ופני הקדש המראה
 כמראה: המזבח עץ שלוש אמות
 גבה וארכו שתים אמות ומקצעותיו
 לו וארכו וקירותיו עץ וידבר אלי זה
 השלחן אשר לפני יהוה: ושתים דלתות
 להיכל ולקדש: ושתים דלתות לדלתות
 שתיים מוסכות דלתות שתיים לדלת
 אחת ושתים דלתות לאחרת: ועשויה

וְכָבוֹד יְהוָה כָּאֵל הַבַּיִת דְּרוֹךְ שַׁעַר
אֲשֶׁר פָּנָיו דְּרוֹךְ הַקִּדִּים וְתִשְׁאַנֵּן רוּחַ
וְתִבְיֵאנִי אֶל הַחֵצַי הַפְּנִימִי וְהִנֵּה מִלֵּא
כְּבוֹד יְהוָה יֵיכֹל הַבַּיִת וְאִשְׁמַע מִדְּבַר
אֱלֹהֵי מִהֲבֵית וְאִישׁ הִיָּה עִמָּךְ אֶצְלִי
וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי בֶן אָדָם אֶת־מָקוֹם נִסְאִי
וְאֶת־מָקוֹם כְּפֹת רִגְלֵי אִשְׁרֵי אִשְׁכֵּן
שֵׁם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וְלֹא
יִטְמָאוּ עוֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל שֵׁם קִדְשִׁי
הַמֶּה וּמִלְכֵיהֶם בְּזוּתָם וּבְפַעֲרֵי מִלְכֵיהֶם
בְּמוֹתָם וּבְתֵתָם סֶפֶס אֶת־סִפִּי וּמִזּוּזָתָם
אֶצְלֵי מִזּוּזָתִי וְהַקִּיר בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם וְטִמְאוּ
אֶת־שֵׁם קִדְשִׁי בְּתוֹעֲבוֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ
וְאָכְלוּ אֶת־סֶפֶס כְּאִפְּיוֹ עֵת הַיִּחְקוּ אֶת־
זִנּוּתָם וּפְעֲרֵי מִלְכֵיהֶם מִמֶּנִּי וְשִׁנְנֵתִי
בְּתוֹכָם לְעוֹלָם אֶת־הַבְּנוֹאֲזוֹן
הַנֶּה אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת־הַבַּיִת וְיִכְלְמוּ
מִעֲוֹנוֹתֵיהֶם וּמִדְּרוֹ אֶת־תִּכְנִיתִי וְאִם
נִכְלְמוּ מִכָּל אֲשֶׁר עָשׂוּ עוֹרֵת הַבַּיִת
וְתִכְנִיתוֹ וּמוֹצְאוֹ וּמוֹצְאָיו וְכָל עוֹרֵתוֹ
וְאֶת־כָּל חֻקֵּי וְכָל עוֹרֵתוֹ וְכָל תּוֹרֵתוֹ
הַזֶּה עֲאֹתָם וְכָתֹב לִיעֲנֵיהֶם וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת־כָּל עוֹרֵתוֹ וְאֶת־כָּל חֻקֵּי וְיַעֲשׂוּ
אֹתָם וְאֶת־תּוֹרֵת הַבַּיִת עַל־רֹאשֵׁהוּ
כָּל־גִּבּוֹלוֹ סָבִיב סָבִיב קִדְשִׁי שֵׁם הַנֶּה
זֶה תּוֹרֵת הַבַּיִת וְאֵלֶּה מִדּוֹת הַמִּזְבֵּחַ
בְּאַמּוֹת אִמָּה אִמָּה וְטַפָּח וְחִיק הָאִמָּה
וְאַמָּה רַחֵב וְגִבּוֹלֶה אֶל־שִׁפְתָהּ סָבִיב
זֶה הָאֶחָד וְזֶה גִבּוֹל הַמִּזְבֵּחַ וְנִחְיֶיךָ
הָאָרֶץ עַד הָעוֹרָה הַתַּחְתּוֹנָה יִשְׁתִּים
אַמּוֹת וְרַחֵב אִמָּה אֶחָת וְמִהָעוֹרָה

הַקִּטְנָה עַד הָעוֹרָה הַגְּדוֹלָה אַרְבַּע
אַמּוֹת וְרַחֵב הָאִמָּה וְהַרְבֵּאל אַרְבַּע
אַמּוֹת וְרַחֵב אֶל־וְלִמְעַלֵּה הַקִּרְנוֹת
אַרְבַּע וְהָאֶרְאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
אַרְבַּע בְּשֵׁתִים עֶשְׂרֵה רַחֵב וְפָנָיו אֶל
אַרְבַּעַת רַבְעָיו וְהָעוֹרָה אַרְבַּע עֶשְׂרֵה
אַרְבַּע בְּאֶרְבַּע עֶשְׂרֵה רַחֵב אֶל־
אַרְבַּעַת רַבְעָה וְהַגְּבּוֹל סָבִיב ז'
אוֹתָהּ חֲצִי הָאִמָּה וְהַחִיק לְרֹאשׁ
אִמָּה סָבִיב וּמִעַלְתָּהּ פָּנָיו קִדִּים וַיֹּאמֶר
אֱלֹהֵי בֶן אָדָם כֹּה אָמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֵלֶּה חֻקֵּי הַמִּזְבֵּחַ כִּי־עָשִׂיתִי לְהַעֲלֹת
עָלֶיךָ עוֹלָה וְלִזְרֹק עָלֶיךָ וְנִתְּתָהּ
אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֲשֶׁר־הֵם מִזִּרְעֵי צִדּוֹן
הַקִּרְבִּים אֱלֹהֵי נֶאֱמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לִשְׂרָתִי
פֶּר בֶּן־בֶּקֶר לַחֲטָאֹת וְלִקְחַת מִדְּמוֹ וְנִתְּתָהּ
עַל־אַרְבַּעַת קִרְנוֹתָיו וְאֶל־אַרְבַּעַת פְּנוֹתֵי
הָעוֹרָה וְאֶל־הַגְּבּוֹל סָבִיב וְחִטָּאתָ אֹתוֹ
וְכִפְּרָתָהּ וְלִקְחַת אֶת־הַפֶּר הַחֲטָאֹת
וַיִּשְׂרְפוּ בַּמִּפְקָד הַבַּיִת מִחוּץ לַמִּקְדָּשׁ
וּבִיּוֹם הַשְּׁנִי תִקְרִיב יִשְׁעִיר עֲזִים תָּמִים
לַחֲטָאֹת וְחִטָּאוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ כְּאִשְׁרֵי
חֲטָאוּ בְּפֶרֶ: בְּכָל־יֹמֶךָ מִחֲטָא תִקְרִיב
פֶּר בֶּן־בֶּקֶר תָּמִים וְאֵיל מִן־הָעֵצִים תָּמִים
וְהַקִּרְבָּתִים לִפְנֵי יְהוָה וְהִשְׁלִיכוּ הַנֶּהֱחָנִס
עָלֵיהֶם מֶלֶח וְהָעֵלּוּ אֹתָם עֲלֵה לִיהוָה
שִׁבְעַת יָמִים תַּעֲשֶׂה שְׁעִיר חֲטָאֹת
לְיוֹם וּפֶר בֶּן־בֶּקֶר וְאֵיל מִן־הָעֵצִים תָּמִים
יַעֲשׂוּ שִׁבְעַת יָמִים יִכְפְּרוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וְטָהְרוּ אֹתוֹ וּמִלֹּאֲוִידוֹ וְיִכְלּוּ אֶת־

בדבית יצחק ויהי ענין כלל...
 חסד אברהם...
 חסד אברהם...
 חסד אברהם...

הימים והיה ביום השמיני
 והלאה יעשו הכהנים על המזבח את
 עולותיכם ואת שלמיכם ורצאתי אתכם
 נאם אדני יהוה:
 וישב אתי
 דרך שער המקדש החיצון הפנה
 קדים והוא סגור ויאמר אלי יהוה
 השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש
 לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו
 והיה סגור: את הנשיא נשיא הוא ישב
 בולאכל לחם לפני יהוה מדרך אולם
 השער יבוא ומדרכו יצא: ויבאני דרך
 שער הצפון אל פני הבית וארא והנה
 מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל
 פניו ויאמר אלי יהוה בן אדם שים לבך
 וראה בעיניך ובאזניך שמע את כל
 אשר אני מדבר אתך לכל חקות בית
 יהוה ולכל תורתו וישמת לבך למבוא
 הבית בכל מוצאי המקדש ואמרת
 אל מרי אל בית ישראל כה אמר אדני
 יהוה וכלכם מכל תועבותיכם בירת
 ישראל: בהינאכם בני ערלי לב
 וערלי בשר להיות במקדשי לחללו
 את ביתי בהקריבכם את לחמי חלבונם
 ויפרו את בריתי אל כל תועבותיהם:
 ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימון
 לשמרי משמרותי במקדשי לכם:
 כה אמר אדני יהוה כל בן
 נער ערל לב וערל בשר לא יבוא אל
 מקדשי לכל בן נער אשר בתוך בני
 ישראל: כי אם הלויים אשר רחקו מעלי
 מתענות בני ישראל אשר תעו מעלי

אחרי גלוליהם ונשאו עונם: והיו
 במקדשי משותקים פקדות אל שיערי
 הפת ומשרתים את הבית המרה
 ישחטו את העולה ואת הזבח ליעם
 והמה יעמדו לפניהם לשרתם: יען
 אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו
 לבית ישראל למכשול עון על בן
 נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה
 ונשאו עונם: ולא ינשו אלי לכהן לי
 ולגשת על כל קדשי אל קדשי הקדש
 ונשאו כלמתם ותועבתם אשר עשו:
 ונתתי אותם שמרי משמרת הבית
 לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו:
 והכהנים הלויים בני עדוק אשר
 שמרו את משמרת מקדשי בתעויות
 בני ישראל מעליהמה יקדשו אלי
 לשרתו ועמדו לפני להקריב ליחלב
 ודם נאם אדני יהוה: המה יבאו אל
 מקדשי והמה יקדשו אל שלחני
 לשרתו וישמרו את משמרתו והיה
 כבואם אל שער החצר הפנימית
 כנדי פשתים לבשו ולא יעלה עליהם
 צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית
 וביתה: פארי פשתים יהיו על ראשם
 ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא
 יחגרו כיצו: וכצאתם אל החצר
 החיצונה אל החצר החיצונה אל העץ
 יפשוטו את כנדיהם אשר המרה
 משרתם בם והנחו אותם כלשכת
 הקדש ולבשו כנדים אחרים
 ולא יקדשו את העץ כנדיהם:

למשמרת לאור...
 ויהי ענין כלל...
 חסד אברהם...
 חסד אברהם...

וסימניה
 וסימניה
 וסימניה

והנשיא בתוכם כנאם יבוא וביצאתם
יצאו ובהנים ובמועדים תהיה המענה
איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת
ידו ושמן הזין לאיפה
וכי יעשה הנשיא נדבה עולה או
שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער
הפנה קדים ועשה את עלתו ואר
שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא
וסגר את השער אחרי צאתו וכבש בן
שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה
בבקר בבקר תעשה אותו ומנחה תעשה
עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן
שלישית ההין לרס את הסלת מנחה
ליהוה חקות עולם תמיד ועשו את
הכבש ואת המנחה ואת השמן בבקר
בבקר עולת תמיד כה אמר
אדני יהוה כי יתן הנשיא מתנה לאיש
מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחוזתם
היא נחלה וכי יתן מתנה מנחלתו
לאחד מעבדיו והיתה לו עד שנת
הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בנ
להם תהיה ולא יקח הנשיא מנחלת
העם להנותם מאחוזתם מאחוזתו נחל
את בניו למען אשר לא יפצו עמי איש
מאחוזתו ויבאנו בכנאם אשר עלפת
השער אל הלשכות הקדש אל
הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום
בדבתם ימה ויאמר אלי זה המקום
אשר יבשלו שם הכהנים את האשן
ואת החטאת אשר יאפו את המנחה
לבלתי הוציא אל החצר החיצונה

לקדש את העם ויצאנו אל החצר
החיצונה ויעברנו אל ארבעת מקצועי
החצר והנה חצר במקצת עתה חצר
במקצת החצר בארבעת מקצועות
החצר חצרות קטרות ארבעים אורך
ושלשים רוחב מדה אחת לארבעת
מהקצוות וטור סביבהם סביב
לארבעתם ומבשלות עשו מתחת
הטירות סביב ויאמר אלי אלה בירת
המבשלים אשר יבשלו שם משרתי
הבית את זבח העם וישבנו אל פתח
הבית והנה מים יצאים מתחת מפרץ
הבית קדימה כי פני הבית קדים והמים
יורדים מתחת מכתף הבית הימנית
מנוב למזבח ויצאנו דרך שער
צפונה ויסבנו דרך חוץ אל שער החוץ
דרך הפונה קדים והנה מים מפלים מן
הכתף הימנית ביצאת האיש קדים
וקו ברו וימד אלה באמה ויעברנו
במים מיאפסים וימד אלה ויעברנו
במים מים ברכים וימד אלה ויעברנו
מימתנים וימד אלה נחל אשר לא
אוכל לעבר כי נאו המים מי שחונחל
אשר לא יעבר ויאמר אלי הראית
בן אדם ויולכנו וישבנו שפת הנחל
בשובנו והנה אל שפת הנחל עין רב
מאד מזה ומה ויאמר אלי המים
האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה
וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה
המוצאים וערפאו המים והיה כל נפש
חיה אשר ישרץ אל כל אשר יבוא

וְכִי יִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם וְכִי יִשְׁמַע הָאָדָם וְכִי יִשְׁמַע הַבְּהֵמָה וְכִי יִשְׁמַע הַצִּיָּפֹר וְכִי יִשְׁמַע הַדָּוָר וְכִי יִשְׁמַע הַיָּם וְכִי יִשְׁמַע הַנָּחַל וְכִי יִשְׁמַע הַכֶּסֶף וְכִי יִשְׁמַע הַזָּהָב וְכִי יִשְׁמַע הַבַּיִת וְכִי יִשְׁמַע הַמִּזְבֵּחַ וְכִי יִשְׁמַע הַמִּשְׁכָּן וְכִי יִשְׁמַע הַמִּלְּאָךְ וְכִי יִשְׁמַע הַמִּלְּחָמָה וְכִי יִשְׁמַע הַמִּלְּחָמָה וְכִי יִשְׁמַע הַמִּלְּחָמָה

ה'תש"ח
כ"א
ל
ד'

ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש
מאות וארבעת אלפים מדה: ושערי
העיר על שמות שבטי ישראל שבעים
שלושה צפונה שער ראובן אחד
שער יהודה אחד שער לוי אחד: ואל
פאת קדמה חמש מאות וארבעת
אלפים ושערים שלשה ושער יוסף
אחד שער בנימין אחד שער דן אחד:
ופאת נגבה חמש מאות וארבעת
אלפים מדה ושערים שלשה שער
שמעון אחד שער יששכר אחד
שער זבולון אחד: פאת ימה חמש

ביתו	ד' עת הא	ו' ס' ס'
קדמה	ג' חס	ו' ס' ס'
סג' ב	ד' חס ס' ס'	ו' ס' ס'

עובד בראשית סדאסית ונדרדד את דמו וכל האשע דבר
הגיוני בזה יספר את יספר פגעה וכל יסודות

ממלכות
ובני ישראל

מאות וארבעת אלפים שיעריהם שלשה
שיעריהם אחד שיער אשר אחד שיער
נפתלי אחד סביב שמנה עשר אלף
וישם העיר מיום יהוה שמד

דבר יהוה אשר היה אל הושיע בן נארי
במי עזיה ויתם אחז יחזקיה מלכי יהודה
וכמי ירבעם בן וואש מלך ישראל
תחלת דבר יהוה כהושיע

ויאמר יהוה אל הושיע לך קח
לך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תהנה
הארץ מאחרי יהוה וילך ויקח אתגמו
בתדלים ותהרותלד לו בן ויאמר יהוה
אליו קרא שמו ירעאל כי עוד מעט
ופקדתי את דמי ירעאל על בית יהוה
והשפתי ממלכות בית ישראל והיה
ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל
בעמק ירעאל ותהר עוד ותלד ברת
ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כלא
אוסף עוד ארחם את בית ישראל כי

נשא אשה להם ואת בית יהודה
ארחם והושיעם ביהוה אלהיהם
ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה
בסוסים ובפרשים ותגמלא את רחמה
ותהרותלד בן ויאמר קרא שמו לא עמי
כיאתסלא עמי ואנכי לא אהיה לכם
והיה מספר בני ישראל

כחול היס אשר לא ימד ולא יספר והיה
במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם
יאמד להם בני אל חי ונקבעו בני יהודה
ובני ישראל יחד וישמו להם ראש
אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום
יורעאל אמרו לא אחים עמי ולא אחותנו
רחמה ריכז במכסרינו כי היא לא
אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה
מפניה ונאפופיה מבין שדיה פן
אפשיטנה עדמה והענתיה כיום הולדה
ושמתיה כמדבר ושתה כארץ ציה
והמתיה בצמא ואת כנה לא ארחם
כי בני זנונים המה כי זנתה אמם
הובישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי
מאהב נתני לחמי וימימי צמרי ופשתי
שמני ושקויי

לכן הנני שך את דרכך בסירים ועדרתי
את נדרה ונתיתיה לאתמצא וורדפה
את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם
ולא תמצאו ואמרה אלכה ואשובה
אל אישי הראשון כי טוב לי אזמעתה
והיאלא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן
והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה
וזהב עשו לבעלי

מבן ישראל שנה ייסאו את המלך
יארצו בן מוסר ייסאו את המלך
ויסאו את המלך ייסאו את המלך
ויסאו את המלך ייסאו את המלך

לכן אשוב ולקחתי דגני ביעתו ותיחשי
במועדו והצלתי צמרי ופישתי לכסות
את ערותה ועתה אנלה את נבלה
לעני מאהביה ואיש לא יצילנה מיד
והשבת כל משושה חנה חדשה ושנתה
וכל מועדה והשמת נפנה ותאננה
אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו
לי מאהבי ושמתים לי ער ואכלתם חית
השרדה ופקדתי עליה את ימי הפעלים
אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליתה
ותלך אחרי מאהביה ואני שכחה נאם
יהוה לכן חנה אנכי מפתה
והלכתיה המדבר ודברתי על לבה ונתתי
לה את כרמיה משם ואת עמק עכור
לפתח תקוה וענתה שמה כי מי נעודה
וכיום עלותה מארץ מצרים
והיה ביום ההוא נאם יהוה
תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי
והסרת את שמות הפעלים מפיה ולא
יזכרו עוד בשמים וברתי להם ברית ביום
ההוא עם חית השרדה ועם עוף השמים
ורמשה אדמה וקשת וחורב ומלחמה
אשכור מן הארץ והשכבתים לבטח
וארשתך לי לעולם וארשתך לי
בעדק ובמשפט ובחסד וברחמים
וארשתך לי באמונה וידעת אתי יהוה
והיה ביום ההוא אענה
נאם יהוה אענה את השמים והם יענו
את הארץ והארץ תענה את הדג
ואת התירוש ואת היצהר והם יענו
את יורעאלי וזרעתיה לי בארץ ורחמתי

את לא רחמה ואמרתי ללא עמי עמי
אתה והוא יאמר אלהי
ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשר
אהבת רע ומנאפת באהבת יהוה את
בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים
ואהבי אישי ענבים ואכרה לי
בחמשה עשר כסף וחמר שערים
ולתך שערים ואמר אליה ימים רבים
תשב לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם
אני אליך כיימים רבים יישבו בני
ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח
ואין מצבה ואין אפוד ותרפים אחר
יישבו בני ישראל ובקשו את יהוה
אלהיהם ואת דויד מלכם ופחדו אל
יהוה ואל טובוב אחרית הימים
שנעודר יהוה בני ישראל
כירב ליהוה עם וישב הארץ כי אין
אמת ואין חסד ואין דעת אלהים
בארץ אלה וכת שורצה וגנב וגנב
פרעו ודמים נגעו על כן תאמל
הארץ ואמלל כל יושביה בחית השדה
ובעוף השמים וגם דג הים יאספון אך
איש אל ירב ואל יוכח איש ועמד
כמדי כסו ויכשל תהיה ויכשל גם
גביא עמד לילה ודמית אמך נדמו
עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאס
ואמאס אך מכהן לי ותשכח תורת
אלהך אישכח בנך גם אני ורבים בן
חטא לי כבודם בקלון אמיר חטאת
עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו
והיה כעס ככהן ופקדתי עליו ורכיו

עליות פגילות	2	בבית ויחם	ימים	וכן ימנעו פגילות / פגילות חזק אחרת / ויחם פגילות
יגרות	3		ימים	כח קדש / הייתה חזק / יחם פגילות
פגילות	4		ימים	יחם פגילות / יחם פגילות / יחם פגילות

ומעליו אשיכ לו ואכלו לא ישיב
הזנו לא יפריצו כי את יהוה עזבו לשמר
ונותו ויין ותירוש יקח לב יעמיכעו ישא
ומקלו יצד לו כירוח ונונים התענה ויזנו
מתחת אלהיהם על ראשי ההרים זנחו
ועל הצבעות יקטרו תחת אלו ולבנה
ואלה כי טוב ילה עלכן תזננה בנותיכם
וכלותיכם תנאפנה לא אפקד על בנותיכם
כי תזננה ועל בלותיכם כי תנאפנה כי הם
עם הזנות יפרדו ועם הקד שות יזכחו
וינס לא יבין ילבט אסזנה אתה ישראל
אל יאשם יהודה ואל תכאו הגלגל ואל
תעלו בית און ואל תשב עון חיהוה כי
פגרה כדורה סדר ישראל עתה ירעם
יהוה ככביש במרחב חבור יעצבים אפרים
הנחלו סר סכאם הזנה הזנו אהבו הכו
קלון מגנה יצר רוח אלהה בנפירה
ויבשו מבחותם שמעו
זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל
ובית המלך האזינו כי לכם המישפא
ניפח הייתם למצפה ורשת פרושה על
תמור וישחטה שטים העמיקו ואני
מוסר לכם אני ידעתי אפרים וישראל
לא נבחר ממני כי עתה הזנתי אפרים
נטמא ישראל לא יתנו מעלליהם
לשוב אל אלהיהם כירוח ונונים בקונם
ואת יהוה לא ידעו ויגד נאון ישראל
בפענו וישראל ואפרים יכשלו בעונם
כשל גם יהודה עמם כינאנם ובבקרם
ילט לבקש את יהוה ולא ימצאו חלק מהם
ביהוה כנרו כיננים זרים ילדו עתה

יאלס חדש את חלקיהם
תקעו שופר בגבעה חיצונה
ברמה הר יעו בית און אחריר כנמין
אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה
כשבטי ישראל הוד עתי נאמנה היו
שרי יהודה כמסניגבול עליהם אשפך
כמים עברתי יעשוק אפרים רצון משפט
כיהואיל הלך אחרינו ואני כיעש
לאפרים וכרקב לבית יהודה וירא
אפרים את חליו ויהודה את מזונולך
אפרים אל אשור וישלח אל מלך ירב
והוא לא יוכל לרפא לכם ולא יגעה מכם
מזור כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר
לבית יהודה אני אני אטרף ואלך אשא
ואין מעילי אלך אשובה אל מקומי עד
אשר יאשמו ובקשו פני בער להם
ישחרגנו לכו ונשובה אל יהוה כיהוא
טרף וירפאנו יד ויחכשנו ויחננו מימים
ביום היטלישי יקמנו ונחיה לפענו ועד
נרדפה לדעת את יהוה כשחר נכון
מצאו ויבוא כנשס לנו כמלקוש יורה
ארץ מה אעשה לך אפרים מה אעשה
לך יהודה וחסדכם כענן בקר וכטר
משכים הלך על כן חצנתל בנביאים
הרגתם באמרי פיו משפט אור יצא
כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת אלהים
מעלות וזהמה נאדם עברו ברית שם
בעדו ביוגל עד קרית פעלי און עקנה מזם
וכה כי איש עדודים חבס סהנס דרך ירצחו
ישכמה כזמה עשו נבית ישראל ואתי
שער ירה שם זטת לאפרים נטמא ישראל

שער ירה

כנמין לשאול שטים .. כנמין אפרים .. ויחי איש מהר אפרים ..
למטה אפרים .. וכל אחר יוסף פסו יכור ..
כנמין אפרים .. כנמין אפרים ..
כנמין אפרים .. כנמין אפרים ..

גם יהודה שתקציר לך בשוכי שכות
עמי: כרפאי לישראל
ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי
פעלו שקר ונגב יבוא פשט גדוד בחוץ
ובל יאמרו ללבכם כל רעותם זכרתי
עתה סבבם מעל ליהם נגד פני היו:
ברעותם ישמחו מלך ובטח שיהם שוים
כלם מנאפים כמזנו תנור כי ערה מאפה
ישבות מעיר מלוי שביק עד חמיתו:
יום מלכנו החלו שרים חמת מיין משך
ידו את ליצנים כי קרבו כתנור לבם
בארבם כל הלילה ישן אפרים נקר
הוא בער כאש להבה כלם יחמו ותנור
ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו
אין קרא בהם אלי: אפרים בעמים הוא
יתבולל אפרים היה ענה בלי הפוכה:
אכלו זרים כחו והוא לא ידע גם שינה
זרקה בו והוא לא ידע: וענה גאון
ישראל בפניו ולא שבו אל יהודה
אלהיהם ולא בקשהו ככל זאת ויהי
אפרים כיונה פותה אין לב מערים
קראו אשור הלכו: כאשר ילכו אפרוש
עליהם רשתי כעוף השמים אורידם
אסידם כשמע לעדתם:
אוי להם כי נדדו ממני שד להם
כי פשעו כי ואנכי אפרם וחמה דברו
עלי כזבים: ולא זעקו אלי בלבם כי
ילילו על משכנותם על דגות ותירוש
יתגוררו יסורו כי: ואני יסרתי חזקתי
זרועתם ואלי יחשבו רע: וישבו לא
על היו בקשת רמיה יפלו בחרב

וְשִׂמְחוּ בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׂמְחוּ בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׂמְחוּ בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְשִׂמְחוּ בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׂמְחוּ בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׂמְחוּ בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְשִׂמְחוּ בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׂמְחוּ בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׂמְחוּ בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

ישריהם מזעם לשונם זו לעגם נאמן
מצרים: אל חכך ישפר כנשר על בית
יהודה יען עברו בריתי ועל תורתי
פשעו: לייזקו אלי ידענוך ישראל
זנה ישראל טוב אויב ירדפו והם המלכו
ולא ממני השירו ולא ידעתי כספם
וזהבם עשו להם עצבים למען יברתו
זנה ענך שמרון חרה אפי גם עד
מתי לא יוכלו נקיון: כי מי ישראל והוא
חרש עשהו ולא אלהים הוא כי
שגבים יהיה ענל שמרון: כי רוח
יזרעו וסופתה יקצרו קמה אין לו
עמח בלי יעשה קמח אולי יעשה
זרים בלעיהו: נבלע ישראל עתה
היו בעים ככלי אין חפץ בו: כי המה
עלו אשור פרא כורד לו אפרים התנו
אהבים: גם כי יתנו בעים עתה אקבעם
ויחלו מעט ממשא מלך שרים: כי
הרבה אפרים מזכחות לחטא היו לו
מזכחות לחטא: אכתוב לו רבות תורותי
כמו זר נחשבו זכחי הבהבי יזכרו
בשר ויאכלו יהוה לא רצם עתה יטר
עונם ויפקד חטאתם המה מערים
ישובו וישכח ישראל את עשהו וכן
היכלות ויהודה הרבה ערים בערות
ושלחתי איש בעריו ואכלה ארמנותיה:
אל תשבח ישראל אל
גיל בעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת
אתנן על כל גרנות דגן: גרן ויקב לא
ירעם ותיחש כי חשבה: לא ישבו
בארץ יהודה ושב אפרים מערים

וְשִׂמְחוּ בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׂמְחוּ בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׂמְחוּ בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְשִׂמְחוּ בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׂמְחוּ בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׂמְחוּ בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְשִׂמְחוּ בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׂמְחוּ בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׂמְחוּ בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

ככה עשה לכם בית אל מפני רעת
 רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך
 ישראל כי נער ישראל ואהבהו
 וממזרים קראתי לכם קראו להם
 כן הלכו מפניהם לבעלים זכרו
 ולפסלים יקטרו ויאנכי תרגלי לאפרים
 קחם על זרועותיו ולא ידעו כיופאתם
 כחבלי אדם אמשכם בעבתות אהבה
 ואהיה להם כמרימי על על לחיהם
 ואטאליו אכיל לא ישוב אל ארץ
 מצרים ואישור הוא מלכו כי מאט לישון
 וחלה חרב בעריו וכלתה בריו ואכלה
 ממועצותיהם ועמי תלואים למשונות
 ואל על קראהו יחד לא ידעם איך
 אתנן אפרים אמנוך ישראל איך
 אתנן נאדמה אישימך כעבאים נהפך
 עלי לבי יחד נכמרו נחומי לא אעשה
 חרון אפי לא אשוב לישחת אפרים כי
 אל אנכי ולא אאיש בקרבך קדוש ולא
 אטוא כי צר אחרי יהוה ילכו כארזה
 ישאג כי הוא ישאג ויחרדו ובעים מים
 יחרדו כי צפור ממזרים וכיונה מארץ
 אשור והושבתים על כתיחם נאם
 יהוה סבבני בכחש
 אפרים וכמרה בית ישראל ויהודה
 עד רד עם אל ועם קדושים נאמן
 אפרים רעה רוח ורדף קדים כל היום
 מזבשד ירבה וברית עם אשור יכרתו
 וישמן למזרים ויבל וריב ליהוה עם
 יהודה ולפקד על יעקב כדרכיו נמעלו
 ישיב לו בנטן עקב את אחיו ובאנו

שרה את אלהים וישר אל מלאך
 ויכל כנה ויתחנן לו בית אל ימצאנו
 ושם ידבר עמנו ויהוה אלהי הצבאות
 יהוה זכרו ואתה באלהיך תשוב חסד
 ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד
 כנען בידו מאזני מרמה לעשק אהבו
 ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי
 און לי כל יגיע לא ימצאו לי עון אשור
 חטא ואנכי יהוה אלהיך מארץ
 מצרים עד אושיבך נאחלים כימי
 מועדי ודברתי על הנביאים ואנכי
 חזון הרבתי וביד הנביאים אדמה אם
 גלעד און אך שוא היו כגלגל שורים
 זכחונם מזבחותם כגלים על תלמי
 שרי ויכרח יעקב שדה ארם ויעבד
 ישראל באשה ובאשה שמר וינבא
 העלה יהוה את ישראל ממזרים
 וינבא נשמר הכעים אפרים תמוות
 ודמיו עליו יטו שוחתפתו ישיב לו
 אדניו כדבר אפרים רתת נשא הוא
 בישראל ויאשם בבעל וימת ועתה
 יוספו לחטא ויעשו להם מסכרה
 מכספם כתבונם עצבים מעשה
 חרשים כלה להם הם אמרים זכרו
 אדם עגלים ישקון לכן יהיו כענני נקו
 וכטל משכים הלך נמץ יסער מערן
 וכעשן מארבה ואנכי יהוה אלהיך
 מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע
 ומושיע אין בלתי אני ידעתך
 במדבר בארץ תלאובת במדעיתם
 וישבעו שבעו וירם לכם עלכן שנחוני

ואמר בעד אלמנטה... ארנות צדיות... ויחזק הכותב... ואהי להם...
כי פשעו העריות... יחד יסתר מעני... ויסתר עמל... ויחזק הכותב...

על ידך... ויחזק הכותב... ויחזק הכותב...

אני כפרו שרענן ממני פריך נמצא :
מי חכם ויבן אלה נכון וידעם כיישרים
דרכי יהוה ויעדקים ילכו בם ופושעים
יכשלו בם :

דבר יהוה אשר היה אל יואל כן פתואל :
שמעו זאת הזקנים והאזינו כל ישיבי
הארץ ההיתה זאת כי מיכם ואם כימי
אבותיכם עליה לבנים ספרו ובניכם
לבניהם ובניהם לדור אחר יתר הגם
אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק
ויתר הילק אכל החסיל : הקייצו
שכורים ובכו והילילו כל שתיין על
עסים כי נכרת מפיהם כיצוי עליה על
ארצי עצום ואין מספר שניו שני
אריה ומתלעות לבא לו : שם גפני
לשמה ויתאנתי לקצפה חישף
חישפה והשליך הלבינו שריגיה :
אלי כבתולה חגרת שק על בער
נעוריה הכרת מנחה נוסך מבירת
יהוה אכלו הכהנים משרתי יהוה :

ואהי להם כמו שחל כנמר על דרך
אשור : אפגשם כדב שפול ואקרע
סגור לבם ואכלם שם כלבי אחית השוה
תבקעם שחתך ישראל כיבי בעורך :
אחי מלכך אפוא וישיעך בכל עריך
ושפטך אשר אמרת תנה לי מלך
ושרים : אתן לך מלך באפי ואקרא
בערתני :
צור עון אפרים
צפנה חטאתו חבלי יולדה יבאו לו הוא
בן לא חכם כיצת לא יעמד במישור בנים
מיד שאול אפרים ממות אגאלם אהי
דברך מות אהי קטבך שאול נחם יסתו
מעני כי הוא בין אחים פריא יבוא קדים
יוח יהוה ממדבר עליה ויבויש מקורו
ויחרב מעינו הוא יססה אוצר כל בלי
חמדה תאשים שמרון כי מרתה
באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירטישו
והריותיו יבקעו :
שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשול
בעניך : קחו עמכם דברים ושובו אל
יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקחטוב
וגשלמה פרים שפתנו אשור לא
ישיענו על סוס לא נרכב ולא נאמר
עוד אלהינו למיעשה ידנו אשר בך
יחם יתוס ארפא משוכתם אהבם
עדה כי שב אפי ממנו : אהיה כטר
לישראל יפרח כשושנה ויד שרישו
כלבנו : ילכו עקתיו ויהי כית הודו וריח
לכלבנו : ישובו ישיבי בצל יחיו דגן
ויפרחו כגפן זכרו כיין לבנו : אפרים מה
לי עוד לעצבים אני ענית ואשורנו

וישבת עד... ויחזק הכותב... ויחזק הכותב...
אבות כפול לוישראל... ויחזק הכותב... ויחזק הכותב...
משהו יפריח... ויחזק הכותב... ויחזק הכותב...

५३

וסע
 י
 יא
 יב
 יג

ולא ידעו עשות נכחה נאם יהוה
האזיעים חמס וישד בארמנותיהם
לכן כה אמר אדני יהוה
ער וסביב הארץ והורד ממך עור
ונכו ארמנותיך כה אמר יהוה כאשר
יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או
בדלאון כן ינצלו בני ישראל הישבים
בשמרון בפאת מטה ובדמשק ערשו
שמעו והעידו בבית יעקב נאם אדני
יהוה אלהי הצבאות כי ביום פקדי
פשיעי ישראל עליו ופקדתי ער
מוכחות בית אל ונגד עו קרנות המזבח
ונפלו לארץ והכיתי בית החרף על
בית הקיץ ואבדו בני הישן וספובתים
רבים נאם יהוה
הדבר הזה פרות הכשן אשר כהר
שמרון העשקות דלים הרעצור
אבינים האמרות לאדניהם הביאה
ונשתה נשבע אדני יהוה בקדשו כי
הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם
ביצנות ואחריתכן בסירות דוגה
ופריצים תצאנה אישה נגדה והשלכתה
ההרמנה נאם יהוה באובית אל
ופשעו הגלגל הרכו לפשע והביאו
לבקר ובהיכם לשלישת ימים
מעשרתכם וקטר מחמץ תודה
וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם
בני ישראל נאם אדני יהוה וגם אני
נתתי לכם נקיון שנים ככל עריכם
וחסר לחם בכל מקומותיכם ולא שנתם
עדי נאם יהוה וגם אני מנעתי מכם

את הנשם בעור שלישה חדשים
לקציר והמטרת על עיר אחת ועל
עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת
תמטיר וחלקה אשר לא תמטיר עליה
תיבשו ונעו ישתים שלישי ערים אל
עיר אחת לשתות מים ולא יישבעו
ולא שבתם עדי נאם יהוה הכירתי
אתכם בשדפון ובירקון הרבות גנותיכם
וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם יאכל הגם
ולא שבתם עדי נאם יהוה שלחתי
בכם דבר בדרך מערים הרעות בחרב
בחוריכם עם שבי סוסיכם ואעלה
באש מחניכם ובאפכם ולא שבתם
עדי נאם יהוה הפכתי בכם כמהפכת
אלהים את סדס ואת עמרה ותהיו
כאוד מעל משרפה ולא שבתם עדי
נאם יהוה לכן כה אעשה לך ישראל
יעקב כי זאת אעשה לך הכון לקראת
אלהיך ישראל כי הנה יוצר הרים
וברא רוח ומניד לאדם מה ישח עשה
שחר עיפה ודרך על כמתי ארץ יהוה
אלהי צבאות שמו
שמעו את הדבר הזה אשר אני נשא
עליכם קיעה בית ישראל נפלה לא
תוסיף קום בתולת ישראל נטישה
על אדמתה אין מקימה כי כה אמר
אדני יהוה העיר היצאת אלף תשאי
מאה והיו צאת מאה תשאי עשרה
לבית ישראל כי כה אמר
יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו ואל
תדרשו בית אל והגלגל לא תביאו

וישלח אמציה כהן בית אל
 אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר
 עליך עמוס בקרב בית ישראל לא תנול
 הארץ להכיל את כל דבריו כי כה אמר
 עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל גלה
 יגלה מעל אדמתו

ויאמר אמציה אל עמוס חזה לך ברח
 לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם
 תנבא וזכית אל לא תוסיף עוד להנבא
 כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא
 וייען עמוס ויאמר אל אמציה לאנביא
 אנבי ולא בנביא אנבי כי בוקר אנבי
 ובולס שקמים ויקחני יהוה מאחרי
 הצאן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל
 עמי ישראל ועתה שמע דבר יהוה
 אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא
 תטיף על בית ישחק לכן כה אמר
 יהוה אישך בעיר תזנה ובעך ובעתך
 בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלקו ואתה
 על אדמה טמאה תמות וישראל גלה
 יגלה מעל אדמתו

כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ
 ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב
 קיץ ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי
 ישראל לא אוסיף עוד עבד לו ויהלילו
 בשורות היכל כיום ההוא נאם אדני יהוה
 רב הפער בכל מקום השליך הס

שמיעו זאת השאפים אביון
 וליטבית ענוי ארץ לאמר מתי יעבר
 החדש ונשבירה שבר והשפת ונפתחה
 פר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולענות

לקצבי הרים ירדתי הארץ נרחיה
בעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה
אלהי בהתעטף עלי נפשי את יהוה
זכרתי ותבוא אליך תפילתי אל היכל
קדשך: משמרים הכל ישוב חסדם
יעזבו ואני בקול תודה אונמה לך
אשר נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה:
ויאמר יהוה לדג ויקא את
יונה אל היבשה:
ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר:
קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא
אליה את הקריאה אשר אנכי דבר
אליך: וויקם יונה וילך אל נינוה כדבר
יהוה ונינוה היתה עיר גדולה לאלהים
מהלך שלשת ימים: ויחל יונה לבוא
בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר:
עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת:
ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו
צום וילבשו שקים מגדולם ועד קטנם:
ויצוה דבר אל מלך נינוה ויקם מכסאו
ויעבר אדרתו מעליו ויבס שק וישב
על האפר: ויזעק ויאמר בנינוה מטעם
המלך ועד ליו לאמר האדם והבהמה
הבקר והצאן אליטעמו מאומה אל
רעו ומים אל ישתו: ויתכפו שקים
האדם והבהמה ויקראו אל אלהים
בהזקה וישבו איש מדרכי הרעה
ומן החמס אשר בכפיהם: מי יודע
ישוב ונחם האלהים וישב מחרון אפו
ולא נאכז: וירא האלהים את מעשיהם
כי שבו מדרכם הרעה ונחם האלהים

על הרעה אשר דבר לעשות להם כולא
עשה: וירע אל יונה רעה גדולה ויחר
לו: ויתפלל אל יהוה ויאמר אנה יהוה
הלא זה דברי עד היותי על אדמתי על
מן קדמתי לברח תרישישה כי ידעתי כי
אתה אלהנן ורחום ארך אפים ורב
חסד ונחם על הרעה: ועתה יהוה קח
נא את נפשי ממני כי טוב מותי מחי:
ויאמר יהוה ההיטב חרה לך: ויצא יונה
מן העיר וישב מקדם לעירו ויש לו
שם סנה וישב תחתיה בעל עד אשר
יראה מה יהיה בעירו: וימן יהוה אלהים
קיקיון וייעל מעל ליונה להיות על על
ראשו להעיל לו מרעתו וישמח יונה
על הקיקיון שמחה גדולה: וימן האלהים
תולעת בעלות השחר למחרת ותך את
הקיקיון ויבשויה כורח השמש וימן
אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש
על ראש יונה ויתעלה וישאל את נפשו
למות ויאמר טוב מותי מחי: ויאמר
אלהים אל יונה ההיטב חרה לך על
הקיקיון ויאמר ההיטב חרה לי עד מות:
ויאמר יהוה אתה חסת על הקיקיון
אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שכן
לילה היה ובן לילה אכז: ואנני לא אחוס
על נינוה העיר הגדולה אשר ישבה
הרבה משתים עשרה רבנו אדם אשר
לא ידעבן ימינו לשמאלו ובהמה רבה:

ויכבוהו על מות ארץ או תמננה על ידך על כמות ארץ ...
 כמים מנדים במורד ... והמו ביהם ... כמים עביו וזכור ...

במות
 כמות
 ז מל
 ז רע
 וסיל
 וסיל

ל
 ופת
 העין

בנת אל תגידו בכוא לתננו בכיר
 לעפרה עפר התפלשתי עברי לכם
 וישבת שפיר עריה בשה לא יצאה
 וישבת צאנן מספר בית האצל קחמנ
 עמדתו כי חלה לטוב וישבת מרותני
 ירד רעמאת יהוה לשיער ירושלם
 ותם המרכבה לרכש וישבת לכיש
 ראשית חטאת היא לבת ציון כי כך
 נמינאופשעי ישראל לכן תתני
 שלוחים על מורשת נתתי אכזיב
 לאכזב למלכי ישראל עד חירש אני
 לך וישבת מרשה עד עדלם כואכזב
 ישראל קרחי וגוי על בני תענוגך
 הרחיב קרחתך כנשר כי גלוממך

התכלש

ז ופת

ז ופת

ז ופת

הויה שכי און ופעלי רע
 על משכבותם באור הבקר יעשוהכי
 יישלאל ידם וחמדו שדות וגלונותם
 ונשאוו ויעשקו וברוביתו ואישועהלתו
 לכן כה אמר
 יהוה הנני חשב על המשפחה
 הזאת רעה אשר לא תמישו
 משם עוארתכם ולא תלכו דומה
 כי יתרעה היא ביום ההוא ישא
 עליכם משל ונהה נהינהיה אמר
 שדוד נשדנו חלק עמי ימיראך
 ימיש לי לשוכב שדינו יחלק לכן
 לא יהיה לך משליך חבל בטורלמקח
 יהוה אלתטפו וטיפון לא יטפו
 לאלה לא יסגלמות האטור ביר
 יעקב הקער דוח יהוה אסאלה מעליו
 הלוא דברי יטיבו עם הישר הלך

דברי יהוה אשר היה אל מכה המרשת
 כמי וותם אחז יחזקיה מלכי יהודה
 אשר חזה על שמרון וירושלם שמעו
 עמים כלם הקשיבי ארץ ומלאה ויהי
 אדני יהוה נכס לעד אדני מהיכל קדשו
 כהנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך
 על כמות ארץ ונמסו ההרים תחתיו
 והעמקים יתבקעו כדונג מפני האש
 נמים מערים במורד בפשיע יעקב כל
 זאת וכתטאות בית ישראל מפישיע
 יעקב הלוא שמרון ומי כמות יהודה
 הלוא ירושלם וישמתי שמרון לעיהשוה
 למטיע כרם והעתי לגי אכניה ויסריה
 אלה וכל פסיליה יתו וכל אתנני
 ישרפו באש וכל יעצביה אישים שממה
 כמאתנן ונה קבעה ועד אתנן ונה
 ישובו על זאת אספדה ואיללה אילנה
 שילל וערום אעשה מספר כתנים ואמל
 כננות יענה כי אנושה מכותיה כי באה
 עד יהודה נגע עד שער עמי עד ירושלם

אכל יחיד נפשי לך ... מספר בית האצל ... מספר הדיר ומון ...
 כוא שלוש ... הו חושבו און ... ויא ונקו אלה בכל לבש ...
 ק תאכל ושבעת וכתום מלאים ... ואמר עד מות ... ויהמיר שדות וגלון ...

ז ופת
 ז ופת
 ז ופת
 ז ופת

ואתמול עמי לאויב קומם ממור
שלמה אדר תפיש טון מעברים בטח
שובי מלחמה נשי עמי תערישון מבית
תעננה מעל עליה תקחו הדר
לעולם קומו ולכו כי לא זאת המנוחה
בעבור טמאה תחבל וחבל נמדין לו
איש הלך רוח ושרר כזב אטף לך
ליין ולשכר והיה מטיף הינם הזה
אסף אסף יעקב כלך קבץ אקבץ
שארית ישראל יחד אשימנו כעצאן
כעדה כעדר בתוך הדברו תהינה מאד
עלה הפריץ לפניהם פרצו ויעברו שיע
ויצאונו ויעברו מלכם לפניהם והורה
בראשם ואמר שמעונו
ראשי יעקבוק צני בית ישראל הלא
לכם לדעת את המישפט שניאי טוב
ואהב רעה גלי יערים מעליהם ושאנו
מעל יעצמותם ואשר אכלו שאר עמי
ועירם מעליהם הפשיטו וארת
יעצמותיהם פצחו ופרשו כאשר בסד
וכבש בתוך קלחת או יזעקו אל
יהוה ולא יענה אותם ויסתר פניו
מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעליו
כה אמר יהוה על הנביאים
המתעים את עמי הנשכים בשניהם
וקראו שלום ואשר לאיתן על פיהם
וקדשו עליו מלחמה לכן לילה לכם
מחזון וחשכה לכם מקסם וכאשר
השמיש על הנביאים וקדר עליהם
היום וכשו החזים וחפרו הקסמים
ועטו על שפם כלם כי אין מענה אליהם

ואולם אנכי מלאתי כח את רוח יהוה
ומישפט ונכורה להגיד ליעקב פשעו
ולאשר חטאתו
שמעונו זאת ראשי בית יעקבוק צני
בית ישראל המתעבים משפט ואת
כל הישרה יעקב שונו כנה ציון כדמים
וירושלם בעלה ראשיה בשחר
ישפטו וכנהיה כמחיר יורו ונביאיה
בכסף יקסמו ועל יהוה ישענו לאמו
הלא יהוה בקרבנו לאתבוא עלינו
רעה לכן נגללכם ציון שדה תחריש
וירושלם עיין תהיה והרהבית לבמות
יער והיה כאחרית הימים
יהיה הרבית יהוה נכון בראש ההרים
ונשא הוא מנבעות ונחורו עליו עמים
והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל
הרי יהוה ואל בית אלהי יעקב ויורנו
מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא
תורה ודבר יהוה מירושלם וישפט
בין עמים רבים והוכיח לגוים עוצמים
עד רחוק וכתתו חרבתיהם לאתים
וחניתיהם למזמרות לאישאנו גוי
אלנו חרב ולא ילמדון עוד מלחמה
וישבו איש תחת גפנו ותחת תאננו
ואין מחריד כיפי יהוה עכא ותדבר
כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו
ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם
ועד כיום ההוא נאם יהוה
אספה העלעה והנדרה אקבע
ואשר הרעתי וישמתי את העלעה
לשארית והנה לאה לגוי עצום ומלך

במה אקדם יהוה אבק לאלהי מרום
האקדמנו בעלות כעלים בני שנה
הידעה יהוה באלפי אילים ברבבות
נחלי שמן האתן בנורי פשעי פרי בטן
חטאת נפשי הגדלך אדם מה טוב
ומה יהוה דורש ממך כי אם עשות
משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם
אלהיך: קול יהוה לעיר
יקרא ותושיה יראה שמך שמינו
מטה ומי יעדה: עוד האש ביתרשע
אוצרות רשע ואיפת רזון ועומרה:
האזנה במאזני רשע ובכיס אבני מומה
אשר עשיריה טלאו חמס וישכיה
דבר שקר ולשונם רמיה בפיהם וגם
אני החליתי הכותך השמם על חטאתך
אתה תאכל ולא תשבעו וישחך בקונך
ותסג ולא תפלט ואשר תפלט לחרב
אתן אתה תזרע ולא תקצור אתה
תדרדזית ולא תסוך שמן ותירוש
ולא תשתה יין: וישתמר חקות עמך
וכל מעשה בית אחאב ותלכו
במעצותם למען תתי אתך לשמה
וישכיה לשרקה וחרפת עמית שאו:
אל לילי כי היתו
כאספיקיך בעללת בעיר אין אשכל
לאכול בכורה אותה נפשי אבד חסד
מן הארץ וישר באדם אין כלם לדמים
יארבו איש את אחיהו יצודו חרם:
על הרע כפים להיטיב השר שאל
והשפט בשלום והגדול דבר הורת
נפשו הוא ויעבתה: טובם כחוקי שר

ממסוכה יום מצפיד פקדתך באה
עתה תהיה מבוכתם אל תאמינו
ברע אל תנטחו באלוף משכנת חיקך
שמר פתחי פיך: כי בן מנבל אב ברת
קמה באמה בלה בחמתה איבי איש
אנשי ביתו: ואני כיהוה אצפה אוהלי
לאלהי ישעי ישמיעני אלהי ואלת שמח
איבתי ליי נפולתי קמתי כי אשב בחשך
יהוה אור לי:
ועתה יהוה אשא כי חטאתי לו עד אשר
יריב ריביו ועשה משפטי ויצאני לאור
אראה בעדקתו ותרא איבתי ותכסה
בושה האמרה אלי אין אלהיך עני
תראינה בזה עתה תהיה למרמס נטוי
חוצות: יום לבנות גדרך יום ההוא
ירחק חקי: יום הוא ועדך יבוא למני
אשור וערי מצור ולמען מצור ועד נהר
ויס מים ונהר ההר: והיתה הארץ לשממה
על ישיבה מפרי מעלליהם:
רעה עמך בשבטך צאן
נחלתך שכני לבד יער בתוך ברמל
ירע בשן וגלעד כימי עולם: כימי
צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות:
יראנו וגוים ויבשו מכל גבורתם ישימו
יד על פה אזניהם תחר שנה: ילחכו
עפר כנעש כוחלי ארץ ירגו ממסערתות
אל יהוה אלהינו יפחדו ויראו ממך: מי
אל כמוך נשא עון ועבר על פשע
לישארית נחלתו לא החזיק לעד אפו
כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו
יכבש עונותינו ותשליך במצלותים

עַן הַסֵּפֶר בְּלִי יִשְׁתַּחֲוֶהוּ קִרְא בְּרִיךְ יְיָ בְּמַעֲשֵׂי יָם יְיָ וְגַל יָם יִסְכַּד וְיִלְאֵל אֶת־מַתְדֵּוֹ
לִפְנֵי יַעֲקֹב מִי יַעֲקֹב מִלֵּא יַעֲקֹב יִיְהוָה יִתְעַלֶּה יַעֲקֹב יְיָ

וְסִימָן	ז	מִטְאוֹרִים
יִסְמֵן	ז	וּמִטְאוֹרִים

מלחטאתם תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבתו מימיו קדם

משא ענוה ספר חזון נחום האלקשי
אל קנא ונקם יהוה נקם יהוה ובער
חמה נקם יהוה לעריו ונוטר הוא לאיביו
יהוה ארך אפים וגדול כח ונקמה לא
עקה יהוה בסופה ובשעה הדרטו ענן
אבק רגליו ונער כיס ויבשהו וכר
הנהרות החריב אמלל בשן וכרמר
ופרח לבגון אמלל: הרים רעשו ממנו
והובעות התמנו ותישאה ארץ מפניו
ותכל וכל יושבי בה: לפניו עמו מייעמד
ומייקום כחרון אפו חמתו נתכה באש
והיערים נתעו ממנו: טוב יהוה למעוז
ביום צרה וידע חסי בו ובשטף עבר
מלה יעשה מקומה ואיביו ירדה חשך:
מה תחישבון אל יהוה מלה הוא עשה
לא תקום פעמים צרה: ביעד סירים
סבכים ובסבאם סבואים אכלו כקש

יבש מלא: ממך יצא חשב על יהוה
רעה יעזב ליעל:
כה אמר יהוה אם שלמים וכן רבים
וכן נגזרו ועבר וענתך לא אענך עוד:
ועתה אשר מטהו מעליך ומסורתך
אנתק: וצוה עליך יהוה לא יורע
משמך עוד מבית אלהיך אכרית פסל
ומסכה אשים קברך כי קלות: הער
על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום
חצי יהודה חנך שלמי נדריך כי לא
יוסף עוד לעבור בך בליעל פלה
נכרת: עלה ספיץ על פנך נעזר מצוה
צפה דרך חזק מתנים אמן כח מאה
כי שב יהוה את גאון יעקב כגאון
ישראל כי בקום בקקים וזמריהם
ישחתו מגן נבד יהו מאדם אנשי חיל
מתלעים באש פלדת הרכב ביום
הבינו והברשים הרעלו: בחוצות
יתהללו הרכב ישתק שקון ברחבות
מראיהן כלפידים כבדקים ירוצצו:
יזכר אדיריו יכשלו בהלכותם ימהרו
חומתה והכן הסכך: שיערי העהרות
נפתחו וההיכל נמוג: והעב גלתה
העלתה ואמהתיה מנהגות בקור
יונים מתפפת על לבבהן: וענוה
כברכת מים מימי היא והמה נסים
עמדו עמדו ואין מפנה: בזו כסף
בזו זהב ואין קצה לתכונה כבוד ממל
כלי חמדה: בוקה ומבוקה ומכלקה
ולב נמס ופק ברכים וחלחלה בכל
מתנים ופני כלם קבצו פארוז:

זיט
אדער

45

۱۰

۱۰

فا

4

5

1870

十

22

10

אל קדש וקדוש ה' . לא יבא אל שיעם . קדש קדשו חסידיו חס
והרבות השמים . שער הנדרות . כי ארבות מומדים . סג
לשם שלם קדשו סמית . והר וקבוט כול ישראל . ט

קטא	ה' ע"ה	ושי"ב
נשימא	ה' קכ"ב	ושי"ב
קצ"ט	ה' קכ"ג	ושי"ב

דבר יהוה אשר היה אל יצפנה בן טיש
בן גדליה בן אמריה בן חזקיה במי
ישיהו בן אמון מלך יהודה: אסף
אסף כל מעל פני האדמה נאם יהוה:
אסף אדם ובהמה אסף עוף השמים
ודג הים והמכשלות את הרשעים
והכרתי את האדם מעל פני האדמה
נאם יהוה: ונשיתי ידי על יהודה ועל

וְשֵׁנִי בְיוֹם אֶחָד לְחֹדֶשׁ הַדָּבָר יְהוָה
 מִדְּחֵי הַנְּבִיאִים אֶל זֶרְבָבֶל בֶּן שַׁלְתַּיָּאל
 פַּחַת יְהוּדָה וְאֶל יְהוֹשִׁעַ בֶּן יְהוֹעֲדָק
 הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה עֲבָאוֹת
 לֵאמֹר הָעָם הַזֶּה אָמְרוּ לֹא יֵתְנָא עֲתִנִּית
 יְהוָה לְהַכְנִיטָם וַיְהִי דְבַר יְהוָה
 בְּיַד הַנְּבִיאִים לֵאמֹר הִנֵּה לָכֶם אַתֶּם
 לִשְׁכַת נְבִיִּים סָפוּנִים וְהַכִּיתָ הַזֶּה חֶרְבִּי
 וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה עֲבָאוֹת יִשְׁמֹו
 לְכַנְּסֵם עַל דְּרֹכֵיכֶם זֶרְעֹת הַרְבֵּה וְהָנָא
 מִעֲטָא כּוֹל וְאִין לִשְׁבִיעָה שְׁתֹּו וְאִין
 לִשְׁבִיעָה לְכֹשׁ וְאִין לֶחֶם לְוַה מִשְׁתַּנּוּ
 מִשְׁתַּכְרָאֵל עֲרוֹר נְקוֹבִי

בשנת שנים לדיוש המלך בחדש
 השני ביום אחד לחדש היה דבר יהוה
 מידחי הנביאים אל זרבל בן שלתיאל
 פחת יהודה ואל יהושע בן יהועדק
 הכהן הגדול לאמרו כה אמר יהוה עבאות
 לאמרה עם הזה אמרו לא יתנא עתנית
 יהוה להכניטו ויהי דבר יהוה
 ביד הנביאים לאמרו הנית לכם אתם
 לשכת נביתים ספונים והכית הזה חרבי
 ועתה כה אמר יהוה עבאות שימו
 לכנסם על דרכים זרעם הרבה והנא
 מעטא כול ואין לשביעה שתו ואין
 לשבירה לכוש ואין לחם לוה משתנו
 משתכראל ערור נקובי

כה אמר יהוה עבאות שימו לכנס
 על דרכים עלו ההר והבאתם עין וכונו
 הכית וארצה כו ואככד אמר יהוה
 פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם
 הכית ונפחתו כו יען מה נאם יהוה
 עבאות יען כית אשר הוא חרב ואתם
 רצים איש לכיתו על כן עליכם בלאו
 שמים מטל והארץ כלאה יכולה
 ואקרא חרב על הארץ ועל ההרים
 ועל הדג ועל התירוש ועל היצהר
 ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם
 ועל הבהמה ועל כל יציע כפפים

וישמע זרבל בן
 שלתיאל ויהושע בן יהועדק הכהן
 הגדול וכל שארית העם בקול יהוה
 אלהיהם ועל דברי חגי הנביא כאשר
 שלחו יהוה אלהיהם ויראו העם

מפני יהוה: ויאמר חגי
 מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם
 לאמר אני אתכם נאם יהוה ויער יהוה
 את רוח זרבל בן שלתיאל פחת
 יהודה ואת רוח יהושע בן יהועדק
 הכהן הגדול ואת רוח כל שארית העם
 ויבאו וישו מלאכה בבית יהוה עבאות
 אלהיהם: ביום עשרים

וארבעה לחדש כשישי בשנת שנים
 לדיוש המלך: כשבועי בעשרים
 ואחד לחדש היה דבר יהוה ביד חגי
 הנביא לאמרו אמר נא אל זרבל בן
 שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע
 בן יהועדק הכהן הגדול ואל שארית
 העם לאמרו מי נכנס הנשאר אשר
 ראה את הכית הזה בכברו הראשון
 ומה אתם ראים אתו עתה הלא נמחה
 כאין בעיניכם ועתה חזק זרבל נאם
 יהוה וחזק יהושע בן יהועדק הכהן
 הגדול וחזק כל עם הארץ נאם יהוה
 ויעשו כי אני אתכם נאם יהוה עבאות:
 אתה דבר אשר ברתי אתכם בעבאות:
 ממזרים ורוחי עמדת בתוככם אל
 תיראו:

כי כה אמר יהוה עבאות עוד אחת
 מעט היא ואני מדעיש את השמים
 ואת הארץ ואת הים ואת החורבה:
 והרעשתי את כל הנוים וכי
 חמדת כל הנוים ומלאתי את הכית
 הזה כבוד אמר יהוה עבאות: לי
 הכסף ולי הזהב נאם יהוה עבאות:

ביום אחד לחדש
 השני ביום אחד
 מידחי הנביאים
 אל זרבל בן שלתיאל
 פחת יהודה
 ואל יהושע בן יהועדק
 הכהן הגדול
 לאמרו כה אמר יהוה
 עבאות לאמרה עם הזה
 אמרו לא יתנא עתנית
 יהוה להכניטו
 ויהי דבר יהוה
 ביד הנביאים
 לאמרו הנית לכם
 אתם לשכת נביתים
 ספונים והכית הזה
 חרבי ועתה כה אמר
 יהוה עבאות שימו
 לכנסם על דרכים
 זרעם הרבה והנא
 מעטא כול ואין
 לשביעה שתו ואין
 לשבירה לכוש ואין
 לחם לוה משתנו
 משתכראל ערור
 נקובי

וירדו ראמים ינמסו וירדו צננל ביה וירדו כלל וירדו על הכרוב וירדו סוסים וירדו

גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון
 הראשון אמר יהוה עבאות ובמקום
 הזה אתן שלום נאם יהוה עבאות
 בעשרים וארבעה לתשיע
 בשנת שתים לדריש היה דבר יהוה
 בירחי הנביא לאמר כה אמר יהוה
 עבאות שאל נא את הכהנים תורה
 לאמר יהוה ישא איש בשר קדיש
 בכנף בערו ונע כנפיו אל הלחם ואל
 הנד ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל
 היקדשו ויענו הכהנים ויאמרו לא
 ויאמר חצי אס יעטמא נפש בכל אלה
 היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא
 ויען חצי ויאמר כן העם
 הזה וכן הגוי הזה לפני נאם יהוה וכן כל
 מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא
 הוא ועתה שימונא לבבכם מן היום
 הזה ומעלה מטרם יסוס אבן אל אבן
 בהיכל יהוה מהייתם נא אל ערמת
 עשרים והיתה עשרה נא אל היקב
 לחישף חמשים פורה והיתה עשרים
 הליתי אתכם בשדפון ובירקון ובכרד
 את כל מעשה ידיכם ואין אתכם אלי
 נאם יהוה שימונא לבבכם מן היום
 הזה ומעלה מיזם עשרים וארבעה
 לתשיעי למן היום אשר יסד היכל
 יהוה שימו לבבכם העוד הורע נמנוה
 ועד הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית
 לא נשא מן היום הזה אטרד
 ויהי דבר יהוה בשנת
 אל חצי בעשרים וארבעה לחדש

כחל
 כסו
 יתן
 כסו

לאמר אמר אל זרכל פחת יהודה
 לאמר אני מרעיש את השמים ואת
 הארץ והפכתי כסא ממלכות והשמו
 חזק ממלכות הגוים והפכתי מרכבה
 ורכביה וירדו סוסים ורכביהם איש
 בחרב אחיו ביום ההוא נאם יהוה
 עבאות אקחך זרכל בן שאלתיאל
 עבדי נאם יהוה ושמתיך כחותם כי
 כך בחרתי נאם יהוה עבאות

בחדש השמיני בשנת שתים לדריש
 היה דבר יהוה אל זכריה בן מרכיה בן
 עדו הנביא לאמר קצף יהוה ער
 אבותיכם קצף ואמרת אלהים כה
 אמר יהוה עבאות שובו אלי נאם
 יהוה עבאות ואשוב אליכם אמר
 יהוה עבאות אל תהיו נאבתיכם
 אשר קראו אליהם הנביאים הראשנים
 לאמר כה אמר יהוה עבאות שובו נא
 מדרכיכם הרעים ומעלליכם הרעים

וירדו כל הקהל הזה אמה חבא אלי ויאמרו הכהנים בחרב ויפלו בחרב איביהם
 וירדו סוסים וירדו צננל ביה וירדו כלל וירדו על הכרוב וירדו סוסים וירדו
 ושמתיך כחותם כי כך בחרתי שימם כחותם על לבך כחותם על זרועך

והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא
הוד וישב ומשל על כסאו והיה כהן
על כסאו ועשת שלום תהיה בין שניהם
והעטרת תהיה להלם ולטובה ולדעה
ולחן בן צפניה לזכרון כהן יהוה
ורחמים יבאו ויבנו כהן יהוה וידעתם
כי יהוה עבדות שלחני אליכם והיה
אם שמועתי שמעון בקול יהוה
אלהיכם ויהי בשנת אונע
לדור וישלח מלך היה דבר יהוה אל
זכריה בארבעה לחדש השני ענינו
וישלח בית אל שראער ורגם מלך
ואנשיו לחלות את פני יהוה לאמר
אל הכהנים אשר לבית יהוה עבדות
ואל הנביאים לאמר האנכה בחדש
החמישי הנורבא אשר עשיתי זרה
כמה שנים ויהי דבר יהוה
עבדות אלי לאמר אמר אל כל עם
הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם
וספוד בחמישי ובשביעי וזה שבעים
שנה היצום צמתני אני וכי תאכלו
וכי תשתו חלא אתם האכלים ואתם
השתים הלוא את הדברים אשר
קרא יהוה ביד הנביאים הראשנים
בהיות ירושלם ישיבת ושלוח ועריה
סביבתיה והנעב והשפלה ישב
ויהי דבר יהוה אל זכריה
לאמר כה אמר יהוה עבדות לאמר
משפט אמת שפטו וחסד ורחמים
עשו איש את אחיו ואלמנה ויתום
גרועני אל תעשקו ודעת איש אחיו

אל תחישבו בלבבכם וימאנו להקשיב
ויתנו כתף סדרת ואניהם הכבדו
משמועו ולבם שמו שמיר מישמוע
את התורה ואת הדברים אשר ישלח
יהוה עבדות ברוחו ביד הנביאים
הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהוה
עבדות ויהי כאשר קרא ולא שמעו
בן יקרא ולא שמעו אמר יהוה עבדות
ואסערום על כל הגוים אשר לא ידעום
והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב
וישימו ארץ חמדה לשמה
ויהי דבר יהוה עבדות לאמר כה אמר
יהוה עבדות קנאתי לעיון קנאה גדולה
וחמה גדלה קנאתי לה
כה אמר יהוה שבת אל ציון ושבתי
בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר
האמת והרי יהוה עבדות הר הקדש
כה אמר יהוה עבדות עד ישעו
זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש
מישענתו בידו מרגימים ורחבות העיר
ימלאו ילדים וילדות משחקים ורחנות
כה אמר יהוה עבדות כי ילא
בעני שארית העם הזה בימים ההם
גם בעני ילא נאם יהוה עבדות
כה אמר יהוה עבדות הנבי
מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ
מבוא השמים והבאתי אתם ושבנו
בתוך ירושלם והיו לי לעם ואני אהיה
להם לאלהים באמת ובעדקה
כה אמר יהוה עבדות תחזקנה
ידכם השמיעים בימים האלה אר

הדברים האלה מפי העבאים אשר ביום
 יסד בית יהוה עבאות ההיכל להכנות
 כי לפעמים ההם שטר האדם לא
 נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולנא
 אין שלום מן הצר ואשלח את כל האדם
 איש בריעהו ועתה לאבימים הראשנים
 אני לשארית העם הזה נאם יהוה עבאות
 כיזרעה שלום הגפן תתן פריה והארץ
 תתן יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי
 את שארית העם הזה את כל אלה ויהיה
 כאשר הייתם קללה בעיני בית יהודה
 ובית ישראל בן אושיע אתכם והייתם
 מרבה אל תיראו תחזקו ידיכם
 כי נאמר יהוה עבאות
 כאשר זממתי להרע לכם בהקציה
 אכתבכם אתי אמר יהוה עבאות ולא
 נחמתי בן שבת זממתי בימים האלה
 להטיב את ירושלם ואת בית יהודה
 אל תיראו אלה הדברים אשר תעשו
 דברו אמת איש את דעהו אמר
 ומשפט שלום שפטו בשעריכם
 ואיש את דעת רעהו אל תחשבו
 בלככם וישבעת שקר אל תאהבו כי
 אתכל אלה אשר ישנאתי נאם יהוה
 ויהי דבר יהוה עבאות אלי
 לאמר כה אמר יהוה עבאות צום
 הרביעי וצום החמישי וצום השביעי
 וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון
 ולשמחה ולמערס טובים והאמת
 והשלום אהבו
 כה אמר
 יהוה עבאות עד אשר יבאו עמים

וישבי ערים רבות והללו יושבי אחת
 אל אחת לאמר נלכה הלך לחלוצת
 את פני יהוה ולבקש את יהוה עבאות
 אלכה גם אני ונא עמים רבים וגו'ם
 עצומים לבקש את יהוה עבאות
 בירושלם ולחלות את פני יהוה
 כה אמר יהוה עבאות בימים
 ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מל
 לשונות הגוים והחזיקו בכנף איש
 יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו
 אלהים עמכם
 מישא דבר
 יהוה בארץ חדרך ודמישק מנחתו כי
 ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל וגו'ם
 חמת תגבר צר וצידון כי חכמה מאד
 ותכן צר מצור לה ותצבר כסף בעפר
 וחרוץ כטיט חוצות הנה אדני יורשנה
 והכה בים חילה והיא באשתאכל
 תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד
 ועקרון כי הוביש מבטח ואכר מלך
 מעזה ואשקלון לאתשב וישב
 ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתים
 והסרתי דמיו מפיו ושקצו מבין שני ונשא
 נסה הוא לאלהינו והיה כאלף כי יהודה
 ועקרון כי בוסיו וחנתי לביתי מצברה
 מעבר ומשבול לא יעבר עליהם עוד נגש
 מעתה ראיתי בעיני גיל מאד נת
 ציון הרעינית ירושלם הנה מלך יבוא אלך
 צדיק ועושי עושה עני ודכ על חסור ועל
 עיר בן אתנות והכרתי רכב מאפר יסוסוס
 מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום
 לגוים ומשלומים עדים ומעור עד אפס ארץ

ימשנתוהו יחזק את ראשו יחזק את ראשו יחזק את ראשו יחזק את ראשו
 ויחזק את ראשו ויחזק את ראשו ויחזק את ראשו ויחזק את ראשו
 ויחזק את ראשו ויחזק את ראשו ויחזק את ראשו ויחזק את ראשו
 ויחזק את ראשו ויחזק את ראשו ויחזק את ראשו ויחזק את ראשו

נָסֵאת בְּדַם כְּרִיתֶךָ שְׁלַחְתִּי אֶסְדִּיךָ
מִכּוּר אֵין מִים בּוֹ שׁוּבוּ לִבְצֻרֹן אֶסְדִּי
הַתְּקוּהָ נִסְדִּים מִגִּד מִשְׁנָה אֲשִׁיבְלֶךָ
כִּי דִרְכְּתִי לִי יְהוּדָה קִשְׁתִּי מִלֵּאֲתִי אֶפְרַיִם
וְעִירְתִּי בִנְיָמִן עֵינִן עַל כִּנְגֶד יוֹן וְשִׁמְתֶךָ
כְּחֹדֶב נִמּוֹר וְיִהְיֶה עֲלֵיהֶם יִרְאָה וְיִצְאָ
כְּבֶרֶק חֲצוֹ וְאֲדֹנִי יִהְיֶה בְּשׁוֹפֵר יִתְקַע
וְהַלֵּךְ בִּסְעָרוֹת תִּימֹן יִהְיֶה עֲבָאוֹת יָגֵן
עֲלֵיהֶם וְאָכְלוּ וּכְבָּשׁוּ אֲנִי קִלְעִי וְשִׁתִּי
הַמוֹכְמוֹיִן וּמִלֵּאֵי כְּמִזְרֵק כְּזוֹיֵר מִזְכָּה
וְהוֹשִׁיעַם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם בְּיוֹם הַהוּא
כִּצְאֵן עַמּוֹ כִּי אֲנִי נֹר מִתְּנוֹסְסוֹת עַל
אֲדַמְתּוֹ כִּי מִה טוֹבוֹ וּמִה יָפִיו דָּגֵן
בַּחֲדָרִים וְתִירוֹשׁ יִנּוּכְכָּה בְּתוֹלוֹת יִשְׁאֲלוּ
מִיִּהוָה מִטֶּר בַּעַת מִלְקוֹשׁ יִהְיֶה עֵשֶׂה
חֲזִיזִים וּמִטֶּר גִּשֶׁם יִתֵּן לָהֶם לֹאִישׁ עֵשֶׂה
בְּשִׂדֵּה כִּי הַתְּרַפִּים דְּבָרוֹ אֹן וְהַקְסָמִים
חֲזוֹ יִשְׁקֹר וְחִלְמוֹת הַשּׁוֹא יִדְבְּרוּ הַכֹּל
יִחַזְמוֹן עַל כֵּן נִסְעוּ כְּמוֹ צֹאן יִיעֲנוּ כִּי
אֵין רִיעָה עַל הָרָעִים
חֲרָה אִפִּי וְעַל הָעֵתוּדִים אֶפְקוֹד מִפְּקוֹ
יְהוָה עֲבָאוֹת אֶת עֵדְרוֹ אֶת בֵּית יְהוּדָה
וְשָׁם אוֹתָם כְּסוֹס הוֹרֹו בְּמִלְחָמָה
מִמֶּנּוּ פָנָה מִמֶּנּוּ יִתְּרֵם מִמֶּנּוּ קִשְׁרָה
מִלְחָמָה מִמֶּנּוּ יִצְאֵם כָּל גִּישׁ יִחַדּוּ וְהָיוּ
כְּבָוִרִים בּוֹסִים כְּטִיט חוֹצוֹת בְּמִלְחָמָה
וְלִחְמוֹכִי יְהוָה עִמָּם וְהִכִּישׁוּ רֶכֶב־
סוֹסִים וְנִכְרְתִי אֶת בֵּית יְהוּדָה וְאֶת
בֵּית יוֹסֵף אוֹשִׁיעַ וְהוֹשִׁבוֹתִים כִּי
רַחֲמֵתִים וְהָיוּ כְּאִשׁר לֹא זִנְחָתִים כִּי
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱנֶם וְהָיוּ כְּנֹנֹר

אֶפְרַיִם וְשָׁמַרְתָּ לְבָבְךָ כְּמוֹיִן וּבְנֵיהֶם
יִרְאוּ וְשָׁמַחוּ יֵצֵל לְבָבְךָ בִּיהוָה אֲשִׁרְקָה
לָהֶם וְאֶקְבֹּצֶם כִּי פְרִי־תִים יִרְבוּ כְּמוֹ
רִבּוֹ וְאֶזְרְעֶם בְּעַמִּים וּבְמִרְחָקִים יִזְכְּרוּ
וְחָיוּ אֶת בְּנֵיהֶם וְשָׁבוּ וְהָיוּ שְׂבוֹתִים מֵאֹן
מִצִּירִים וּמֵאֲשׁוּר אֶקְבֹּצֶם וְאֶל אֶרֶץ
גִּלְעָד וּלְבָנוֹן אֲבִיאֵם וְלֹא יִמָּצֵא לָהֶם
וְעִנְרֵי בִים צִרָה וְהִכָּה בִים גִּלְעָד וְהִכִּישׁוּ
כָּל מִצְלוֹת יֶאֱזֹר וְהוֹרֵד צֹאן אֲשׁוּר
וְשִׁבְטֵי מִצְרַיִם יִקְוּ וְנִכְרְתִים בִּיהוָה
וּבִשְׁמוֹ יִתְהַלְכוּ נָאִם יְהוָה
פֶּתַח לִבְטֶן דֹּלֶתֶךָ וְתֹאכַל
אֲשֵׁר בְּאֶרֶץ הַלֵּיל בְּרוֹשֵׁי נֶפֶל
אֲרוֹ אֲשִׁר אֲדָרִים שִׁדְרוֹ הִלֵּיל וְאֶלּוֹנֵי
בִּישָׁן כִּי יִרְדַּע הַבַּעַל וְקוֹל יִלְלֵת
הָרָעִים כִּי יִשְׁדֹּד אֲדָרְתָם קוֹל יִשְׁאֲעַת
כְּפִירִים כִּי יִשְׁדֹּד צֹאן הִירְדָן
כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי רִיעָה אֶת
יִצְאֵן הַהֲרָגָה אֲשִׁר קִנְיָן יִהְיוּ וְלֹא
יִאֲשֻׁמוּ וּמִכְרִיהֶן יֹאמְרוּ בְּרוּךְ יְהוָה
וְאֶעֱשֶׂה וְרִיעָהֶם לֹא יִחַמְּלוּ עֲלֵיהֶן
כִּי לֹא אֲחַמּוֹל עוֹד עַל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
נָאִם יְהוָה וְהִנֵּה אֲנִי מִמִּצְאָה אֶת
הָאָדָם אֲשִׁיבִיד רִיעָה וּבִיד מִלְכוֹ
וְכִתְתִּי אֶת הָאָרֶץ וְלֹא אֶעֱלֶה מִיָּדָם
וְאֶרְעָה אֶת יִצְאֵן הַהֲרָגָה לִכֵּן עֲנִי
הַצֹּאן וְאֶקַּח לִי שְׁנֵי מִקְלוֹת לְאַחַד
קִרְאֵתִי גִעַם וּלְאַחַד קִרְאֵתִי חֲבִלִים
וְאֶרְעָה אֶת הַצֹּאן וְאֶכְחָד אֶת שְׁלֹשֶׁת
הָרָעִים בִּירַח אֶחָד וְתִקְעֶר נֶפֶשׁ בָּהֶם
וְנִסְּפוּ נֶפֶשׁם בְּחִלָּה בִּי וְאָמַר לֹא אֶרְעָה

כִּי יִשְׁדֹּד צֹאן הִירְדָן
כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי רִיעָה אֶת
יִצְאֵן הַהֲרָגָה אֲשִׁר קִנְיָן יִהְיוּ וְלֹא
יִאֲשֻׁמוּ וּמִכְרִיהֶן יֹאמְרוּ בְּרוּךְ יְהוָה
וְאֶעֱשֶׂה וְרִיעָהֶם לֹא יִחַמְּלוּ עֲלֵיהֶן
כִּי לֹא אֲחַמּוֹל עוֹד עַל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
נָאִם יְהוָה וְהִנֵּה אֲנִי מִמִּצְאָה אֶת
הָאָדָם אֲשִׁיבִיד רִיעָה וּבִיד מִלְכוֹ
וְכִתְתִּי אֶת הָאָרֶץ וְלֹא אֶעֱלֶה מִיָּדָם
וְאֶרְעָה אֶת יִצְאֵן הַהֲרָגָה לִכֵּן עֲנִי
הַצֹּאן וְאֶקַּח לִי שְׁנֵי מִקְלוֹת לְאַחַד
קִרְאֵתִי גִעַם וּלְאַחַד קִרְאֵתִי חֲבִלִים
וְאֶרְעָה אֶת הַצֹּאן וְאֶכְחָד אֶת שְׁלֹשֶׁת
הָרָעִים בִּירַח אֶחָד וְתִקְעֶר נֶפֶשׁ בָּהֶם
וְנִסְּפוּ נֶפֶשׁם בְּחִלָּה בִּי וְאָמַר לֹא אֶרְעָה

והנשואות תאכלנה אשה את בשר
ועותה ואקח את מקלי את נעם
ואני ע אתו להפיר את בריתי אשר
ברתי את כל העמים ותפר ביום ההוא
וידעו כן עניי הצאן השמרים אתי כי
דבר יהוה הוא ואמר
אליהם אסטוב בעיניכם הנו שכרי ואם
לא חדלו וישקלו את שכרי שלשים
כסף ויאמר יהוה אלי השליכהו אל
היער אדר היקר אשר יקדתי מעליהם
ואקחה שלשים הכסף ואשליך אותו
בית יהוה אל היער ואני ע את מקלי
השני את החבלים להפר את האחוה
בין יהודה ובין ישראל
ויאמר יהוה אלי עוד קח לך כלי
רעה אולי כי הנה אנכי מקים רעה
בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא
יבקש והנשכרת לא ירפא הנענה לא
יכלל ובשר הבראה יאכל ופרס ידון
יפרק הוירע האליל עובי הצאן חוב
על זרועו ועל עין ימינו זרעו יבוש
תבשו עין ימינו כהה תכהה
משא דבר יהוה עלי ישראל
נאם יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר
רוח אדם בקרבנו הנה אנכי שם את
ירושלם סף רעל לכל העמים סכיב
וגם על יהודה יהיה במעור על ירושלם
והיה ביום ההוא אישים את ירושלם
אבן מעמסה לכל העמים כל עמסה
שדוט ישרטו ונאספו עליה כל גווי

הארץ ביום ההוא נאם יהוה אפר
כל סוס מתמהון ורכבו בשגעון ועל
בית יהודה אפרח את עני וכל סוס
העמים אפרח בעורו ואמר אלפי
יהודה בלכם אמצה לי יושבי ירושלם
ביום ההוא צבאות אלהים ביום ההוא
אשים את אלפי יהודה כבזר איש
בעצים וכלפיד איש בעמיר ואכלו
על ימין ועל שמאל את כל העמים
סכיב וישבה ירושלם עוד תחתיה
בירושלם והושע יהוה את אהל
יהודה בראשנה למען לא תעז
תפארת בית דוד ותפארת יושב
ירושלם על יהודה

ביום ההוא ין יהוה בעד יושב
ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא
כדויד ובית דויד כאלהים כמלאך
יהוה לפניהם והיה ביום ההוא אנקש
להשמיד את כל הגוים הנאים על
ירושלם וישפכתי על בית דוד ועל
יושב ירושלם רוח חן ותחנונים
והכיתו אלי את אשר דקרו וספרו
עליו כמספר על היחיד והמר עליו
כהמר על הנכור ביום ההוא יגדל
המספר בירושלם כמספר הדדדמון
בבקעת מדון וספדה הארץ משפחת
משפחת לבד משפחת בית דויד לבד ונשיהם
לבד משפחת בית נתן לבד ונשיהם לבד
משפחת בית לוי לבד ונשיהם לבד משפחת
השמע לבד ונשיהם לבד כל המשפחות
הנשארות משפחת משפחת לבד ונשיהם לבד

והנשואות תאכלנה אשה את בשר
ועותה ואקח את מקלי את נעם
ואני ע אתו להפיר את בריתי אשר
ברתי את כל העמים ותפר ביום ההוא
וידעו כן עניי הצאן השמרים אתי כי
דבר יהוה הוא ואמר
אליהם אסטוב בעיניכם הנו שכרי ואם
לא חדלו וישקלו את שכרי שלשים
כסף ויאמר יהוה אלי השליכהו אל
היער אדר היקר אשר יקדתי מעליהם
ואקחה שלשים הכסף ואשליך אותו
בית יהוה אל היער ואני ע את מקלי
השני את החבלים להפר את האחוה
בין יהודה ובין ישראל
ויאמר יהוה אלי עוד קח לך כלי
רעה אולי כי הנה אנכי מקים רעה
בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא
יבקש והנשכרת לא ירפא הנענה לא
יכלל ובשר הבראה יאכל ופרס ידון
יפרק הוירע האליל עובי הצאן חוב
על זרועו ועל עין ימינו זרעו יבוש
תבשו עין ימינו כהה תכהה
משא דבר יהוה עלי ישראל
נאם יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר
רוח אדם בקרבנו הנה אנכי שם את
ירושלם סף רעל לכל העמים סכיב
וגם על יהודה יהיה במעור על ירושלם
והיה ביום ההוא אישים את ירושלם
אבן מעמסה לכל העמים כל עמסה
שדוט ישרטו ונאספו עליה כל גווי

בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה מְקוֹר נִפְתָּח לְבֵית דָּוִד
וְלִישָׁבִי יְרוּשָׁלַם לְחֹטְאָת וּלְנִדְהוּיָהּ
בְּיוֹם הַהוּא נָאס יִהְיֶה עֲבָאוֹת אֲכָרִית
אֶת שְׁמוֹת הָעֵצִים מִן הָאָרֶץ וְלֹא
יִזְכְּרוּ עוֹד וְגַם אֶת הַנְּבִיאִים וְאֶת רוּחַ
הַטְּמָאָה אֶעֱבִיר מִן הָאָרֶץ וְהָיָה כִּי
יָבֹא אִישׁ עוֹד וְאָמְרוּ אֵלָיו אֲלֹהֵינוּ וְאָמְרוּ
יִלְדֵינוּ לֹא תַחֲיָה כִּי שָׁקַר דְּבַרְתָּ בָּשָׁם
יִהְיֶה וְדָקְרָהוּ אֲכִיהוּ וְאָמְרוּ יִלְדֵינוּ
בְּהִנְבָּאוֹנוּ וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא יִכְשׁוּ הַנְּבִיאִים
אִישׁ מִחֻזְנוּ בְּהִנְבָּאוֹתָיו וְלֹא יִלְכְּשׁוּ אֲדוֹת
שִׁיעַר לִמְעַן כֹּחֲשׁוּ וְאָמְרוּ לֹא נִכְיָא אֲנִי
אִישׁ עֹבֵד אֲדַמָּה אֲנִי כִּי אֲדָם הִקְעֵנִי
מִנְעִירִי וְאָמְרוּ אֵלָיו מַה הַמְכִיתָ הָאֵלֹהִים
בֵּין יָדֶיךָ וְאָמְרוּ אִשְׁרֵי הִכִּיתִי בְיָדִי
מֵאֲהָבִי חֶרֶב עֲוִירִי עַל
רֵעִי וְעַל גִּבּוֹר עַמִּיתִי נָאס יִהְיֶה עֲבָאוֹת
הָךְ אֶת הָרֵעִה וְתַפּוּצִין הָיָא וְהַשְׁכַּתִּי
יָדִי עַל הַצִּעְרִים וְהָיָה בְּכָל הָאָרֶץ
נָאס יִהְיֶה פִּי שָׁנִים בִּה יִכְרְתוּ יְנוּעֵינוּ
וְהַשְׁלִישִׁית יוֹתֵר בִּה וְהַנְּבִאִתִּי אֶת
הַשְׁלִישִׁית בָּאֵשׁ וְעַרְפָּתִים כְּעַרְפָּתִי
הַכֶּסֶף וּבַחֲנָתִים כְּנַחַן אֶת הַזֶּהָב הוּא
יִקְרָא בְּשֵׁמִי וְאֲנִי אֶעֱנֶה אֹתוֹ אֲמַרְתִּי
עַמִּי הוּא וְהוּא יֹאמֶר יִהְיֶה אֱלֹהִי
הֵנָּה יוֹם בָּא לִיהוָה וְחָלַק
יִשְׁלַח בְּקֶרֶבְךָ וְאֶסְפֹּתִי אֶת כָּל
הַגּוֹיִם אֶל יְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה וּלְנִדְהוּ
הָעִיר וְנִשְׁסוּ הַבָּתִּים וְהַנְּשִׁים תִּשְׁלַח
וְיֵצֵא חֲצִי הָעִיר בְּנִלְהָ וְיִתֵּר הָעָם לֹא
יִכְרֹת מִן הָעִיר וְיֵצֵא יִהְיֶה וְנִלְחַם בְּנֵעִים

תְּשַׁכְכֵּנִי

הָהֵם בְּיוֹם הַלְחָמוֹ בְּיוֹם קֶרֶב וְעַמְדוֹ
רָגְלוֹ בְּיוֹם הַהוּא עַל הַר הַזֶּה יִתְּסֵם אִשׁוֹ
עַל פְּנֵי יְרוּשָׁלַם מִקֶּדֶם וְנִבְקַע הַר
הַזֶּה יִתְּסֵם מִחֻזְנוּ מִזְרָחָהּ וְיִמָּה עֲנִלָּה
מֵאֲדוֹמֵשׁ חֲצִי הָהָר צְפוֹנָה וְחֲצִי נִגְבָּה
וְנִסְתָּם עֲבָהֲרֵי כִי יֵצֵא עֲבָהֲרֵים אֶלְעָל
וְנִסְתָּם כְּאִשְׁרֵי נִסְתָּם מִפְּנֵי הָרֵעִים שְׂנֵאִים
עוֹיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה וְבָא יִהְיֶה אֱלֹהֵי כָל
קְדָשִׁים עַמְךָ וְהָיָה בְּיוֹם
הַהוּא לֹא יִהְיֶה אוֹר יְקָרוֹת יְקָפְאוֹן
וְהָיָה יוֹם אֶחָד הוּא יוֹדֵעַ לִיהוָה לֹא יוֹם
וְלֹא לֵילָה וְהָיָה לַעֲתָ עֵת יִהְיֶה אוֹר
וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מִים
חַיִּים מִיְּרוּשָׁלַם חֲצִים אֶל הַיָּם הַקִּדְמוֹנִי
וְחֲצִים אֶל הַיָּם הָאֲחֵרוֹן בְּקִיץ וּבְחֶרֶף
יִהְיֶה וְהָיָה יִהְיֶה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִהְיֶה אֶחָד וְיִשְׁמוּ
אֶחָד יִסּוּב כָּל הָאָרֶץ בְּעֶרְכָּהּ מִגִּבְעָה
לְרִמּוֹן נִגְבֵי יְרוּשָׁלַם וְרִאמָה וְיִשְׁכְּנָה
תַּחְתֶּיהָ לְמִשְׁעָר בְּנִימָן עַד מְקוֹם שִׁעַר
הָרֹאשׁוֹן עַד שִׁעַר הַפְּנִים וּמִנְעֵר
הַנֶּגַל עַד יְקָבִי הַמֶּלֶךְ וְיִשְׁכְּנוּ בֵּה
וְחֹרֶם לֹא יִהְיֶה עוֹד וְיִשְׁכְּנָה יְרוּשָׁלַם
לְבָטָח וְאֶת תַּחְתֶּיהָ
הַמִּגְפָּה אִשְׁרֵי יִנָּף יִהְיֶה אֶת כָּל הָעַמִּים
אִשְׁרֵי עָבְאוּ עַל יְרוּשָׁלַם הַמֶּלֶךְ בִּשְׁרוֹ
וְהוּא עֹמֵד עַל רָגְלוֹ וְיִצְעֵנוּ תִּמְקַעֲהָ
בְּחֶרֶק וְלִשְׁנוֹת תִּמְקַע בְּפִיהֶם וְהָיָה
בְּיוֹם הַהוּא תִּהְיֶה מִהוּמָת יִהְיֶה רִבָּה
בָּהֶם וְהַחֲזִיקוּ אִישׁ יָד רֵעֵהוּ וְעִלְתָּהּ
יָדוֹ עַל יָד רֵעֵהוּ וְגַם יְהוּדָה תִּלְחֹם

וזים נס נכנו עשי רשעה נס בחו
איהם ומלטו
א נדברו יראי יהוה איש אל רעהו
ויקשבו יהוה וישמעו ויכתב ספר
זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמיו
והיו לי אמר יהוה עבאות ליום אשר
אני עשה סגלה וחמלתי על יהסנאשו
יחמל איש על בנו העבד אתו וישבתם
וראתם בין ידק לרשע בין עבד
אלהים לאשר לא עבדו
כי הנה היום בא בער
כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה
קיש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה
עבאות אשר לא יעזב להם שרש
וענף וזרח להם יראי שמי שמיש
עדקה ומרפא כנפיה ויצאתם ופשתם
כעגלי מרבק ויעסותם רשעים כי יהיו
אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני
עשה אמר יהוה עבאות

ברותורת משה עבד
אשר עזית אתו בחרב על
בר ישראל חקים ומשפטים
הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא
לפני בואיכם יהוה הנדול והנורא
והשיב לב אבות על בנים ולב בנים
על אבותם פן אבוא והכית את ארץ
הארץ חרס
הנה אנכי
סימן יתקק

אני לישע . ויטבס . ומוסר . אמר לישע צדק אתה . לישע
הנב סעלה לה צדקה . ומרפא בכנפיה . ומרפא לעולם
עמל . סעלה . מרבק . עגל . ועגלים . סעל

לשע . ומוסר . ויטבס . ומוסר . אמר לישע צדק אתה . לישע
הנב סעלה לה צדקה . ומרפא בכנפיה . ומרפא לעולם
עמל . סעלה . מרבק . עגל . ועגלים . סעל

לשע . ומוסר . ויטבס . ומוסר . אמר לישע צדק אתה . לישע
הנב סעלה לה צדקה . ומרפא בכנפיה . ומרפא לעולם
עמל . סעלה . מרבק . עגל . ועגלים . סעל

340

ויהי כי יבנה בית המקדש ויהי שם בית המקדש ויהי שם בית המקדש ויהי שם בית המקדש

ויהי כי יבנה בית המקדש ויהי שם בית המקדש ויהי שם בית המקדש ויהי שם בית המקדש
בארץ וילך איש מבית לחם יהודה
לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני
בניו ושם האיש אלימלך ושם אשתו
נעמי ושם שני בניו מחלון וכליזאפרת
מבית לחם יהודה ובאו שדי מואב ויהו
שם וימת אלימלך איש נעמי ותשאר
היא ושני בניה וישאו להם נשים מאבית
שם האחת ערפה ושם השנית רות
וישבו שם בעשר שנים וימתו גם
שניהם מחלון וכליזאפרת האשה
מי שני לדיה ומאשה ותקם היא
ומלתי ותשב משדי מואב כי שמעה
בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו
להת לחם לחם ותצא מן המקום אשר
היתה שמה וישתי כלתיה עמה ותלכנה
בדרך לשוב אל ארץ יהודה ותאמר
נעמי לישתי כלתיה לכה שבעה אשה
לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסד
באשר עשיתם עס המיתים ועמדי
יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית
אשה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכנה
ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך
ותאמר נעמי ישבענה בנותי למה תלכנה
עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשי
שבעה בנותי לכן כי זקנתי מהיות לאיש
כי אמרתי ייש לי תקוה גם הית הלילה
לאיש וגם ילדתי בנים הלהן שבעה
עד אשר יגדלו הלהן תענה לבלתי היות
לאיש אל בנותי כי מר לי מאד מכם כי
יצאה בי יד יהוה ותשנה קולן ותבכנה

עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה
בה ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה
ואל אליה שובי אחרי יבמתך ותאמר
רות אל תפנעי כי לעזבך לשוב מאחורי
כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני
אלין עמך עמי ואלהיך אלהי באשר
תמותי אמותי ושם אקבר כה יעשה
יהוה ליוכה יסף כי המות יפריד בני
ובניך ותרא כי מתאמצת היא ללכת
אתה ותחדל לדבר אליה ותלכנה שתיהם
עד באנה בית לחם ויהי כבאנה בית
לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה
הזאת נעמי ותאמר אליהן אל תקראנה
לי נעמי קראין לי מרא כי המד שדי
לי מאד ואני מלאה הלכתי וריקם
השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי
ויהוה ענה כי ושדי הרע לי ותשב
נעמי ורות המואבית כלתה עמה
השבה משדי מואב והמה באו בית
לחם בתחלת קציר שערים ולנעמי
מידע לאישה איש גבור חיל מפשפחה
אלימלך ושמו נעמי ותאמר רות
המואבית אל נעמי אלכה נא השדה
ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא
חן בעיניו ותאמר לה לכן בתי ותלך ותבא
ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר
מקוה חלקת השדה לנעמי אשר
ממשפחת אלימלך והנה נעמי בא
מבית לחם ואמר לקצרים יהוה עמכם
ויאמרו לו ויברכך יהוה ויאמר נעמי לנעמי
הנעב על הקצרים למי הנערה הזאת

מורע

ויען הנער הנעב על הקערים ויאמר
נערה מואבית היא השנה עם נעמי
מישי מואב ותאמר אלקטה נא
ואספתי נעמרים אחרי הקוערים
ותבוא ותנמד מאז הנקר ועד עתה
זה שבתה הבית מעט ויאמר בעואל
רות הלא שמעת בתי אל תלכי ללקט
בשרה אחר וגם לא תעכרי מזה וברה
תדבקין עם נעמתי עניך בשרה
אשר יקצוץ והלכת אחריה הלא צוית
את הנערים לבלתי נגעך וצמרת והלכת
אל המליס ושתית מאשר ישאכון הנערים
ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר
אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני
ואנכי נכריה ויען בעו ויאמר לה הנד
הנד לי כל אשר עשית את חמותך
אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך
וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא
ידעת תמול שלשם ושלם יהודה
פיעך ותהי משכרתך שלמה מעם
יהוה אלהי ישראל אשר בא את לחסות
תחת כנפיו ותאמר אמצא חן בעיניך
אדני כי נחמתני וכי דברת על לב
שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך
ויאמר לה בעו לעת האכל גשי הלם
ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמין
ותשב מצד הקערים ויגבט לה קל
ותאכל ותשבע ותתרו ותקם ללקט
ויעזבנו את נעמיו לאמר גם בן העמר
תלקט ולא תכלי מזה וגם של תשלו
לה מן הצבתים ועזבתם ולקטה ולא

תנעורו בה ותלקט בשרה עד הערב
ותחבט את אשר לקטה ויהי כאפרה
שערים וותשא ותבוא העיר ותראה
חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן
לה את אשר הותרה משבעה ותאמר
לה חמותה איפה לקטת היום ואנה
עשית יחסי כדרך ברוך ותעד לחמותה
את אשר עשתה עמו ותאמר שם
האיש אשר עשיתי עמו היום בעו
ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה
אשר לא עזב חסדו את החיים וארת
המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו
האיש מבאלנו הוא ותאמר רות
המ' אביה גסכי אמר אלי עם הנערים
אשר לי תדבקין עד אסכלו את כל
הקציר אשר לי ותאמר נעמי אלוות
כלתה טוב בתי כי תצאי עם נעמרי
ולא יפגעו בך בשרה אחרי ותדבק
בנערות בעו ללקט עד כלות קציר
השערים וקציר החטים ותשב את
חמותה ותאמר לה נעמי חמותה בתי
הלא אנקש לך מנוח אשר ייטב לך
ועתה הלא בעו מדעת אשר היית
את נערתי והנה הוא וזה את גרן
השערים הלילה ורחצת וסכנת ושמנת
ישמלתך עליך וירדתי הערן אל תודעי
לאיש עד כלתו לאכל ולשתת ויהי
בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב
שם ובאת ולית מרגלתו וישכבת והוא
יעד לך את אשר תעשין ותאמר אליה
כל אשר תאמרי אעשה ותרד

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

הנה הוא נחבא נגל הכלים - ושובית מאשר ישאכון
כי הנד הנד לעבדך - ויען בעו ויאמר לה הנד הנד
יחיד נתיב לפתך - אשר לא עזב חסדו - ושמנת את החיים

אל הכלים - ב
הנד הנד - ב
אם החיים - ב

לך יקפי אגפ ירכבוים יקפלו ביוח חנה ילך מוסדות ומוטות כי יכיר הכון הכן לך שפאחוקן
 מטלף הכל כגורל לא יחיש כל רונה שנה לך מן הדורע אינן הדורע ככתב וכל זק ישי ונתנה דגלל

ויחי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה
 מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת
 ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן
 יתוה לה הריון ותלד בן ותאמרנה הנשים אל
 נעמי ברוך יהוה אשר לא השכיח לך גאל היום
 ויקרא שמו בישראל ויהיה לך למשיב נפש
 ולכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו
 אשר היא טובה לך משבעה בנים ותקח נעמי
 את הילד ותשמהו בחיקה ותהי לו לאמנית
 ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילדכן לנעמי
 ותקראנה שמו עובד הוא אכזישי אבי דוד
 ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את
 חצרון וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את
 עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד
 את שלמה וישלמון הוליד את בעז ובעז הוליד
 את עובד ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד

ידי
 קפי
 כנפיה
 ופיה
 יקני
 רשמו
 ינענה
 דמלכ
 דמו
 פלח
 ופי
 את

דא

דא

דגלל

והוא אשר לא היה בדרך חטאים לא עמד ובמושב לא ישיב
כי אם בתורת יהוה חפצו
והיה בעין שתול על פלגים אשר פרוותן בעתו ועלהו לא כל אשר יעשה יעלה
לא כן הרשעים
על כן לא יקמו רשעים במשפט
כי ידע יהוה דרך עדיקים
למה רגשו גוים ולאמים יהנו ריק
על יהוה ועל משיחו
ננתקה את מסרותינו ונשלחה ממנו עבתימו ישב בשמים ישחק אדני ילעג למו
אז ידבר אלימו באפו ויחרנו יבהלמו
אספיה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה
שאל ממני ואתנה נזים נחלתך
תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם
יעזבו את יהוה בראיה
נשקו ברפן יאנקו ותאבדו דרך כי יכעז
מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו
ובים קמים עלי
יהוה מה רבו ערי
ובים אמרים לנפשי אין ישועותה לובאלהים סלה ואתה יהוה מנן בעדי כבודי ומריסראשי
קולי אל יהוה אקרא
אני שכנתי ואי שנה הקיעתי כי יהוה יסמכני ולא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי
קונה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל איבי לחי שני רשעים שברת
ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה
למנצח בננינות מזמור לדוד
הרחבת לי חנני וישמע תפילתי
תאהבני ריק תבקשני טוב סלה
יהוה ישמע בקראי אליו
על משכבכם ודמו סלה
ובטחו אל יהוה
נסה עלינו אור פניך יהוה
מעתי דגנם ותירשם רבו
בשלוש יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבד לבטח תושיבני

ננתקה את מסרותינו ונשלחה ממנו עבתימו ישב בשמים ישחק אדני ילעג למו
אז ידבר אלימו באפו ויחרנו יבהלמו
אספיה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה
שאל ממני ואתנה נזים נחלתך
תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם
יעזבו את יהוה בראיה
נשקו ברפן יאנקו ותאבדו דרך כי יכעז
מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו
ובים קמים עלי
יהוה מה רבו ערי
ובים אמרים לנפשי אין ישועותה לובאלהים סלה ואתה יהוה מנן בעדי כבודי ומריסראשי
קולי אל יהוה אקרא
אני שכנתי ואי שנה הקיעתי כי יהוה יסמכני ולא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי
קונה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל איבי לחי שני רשעים שברת
ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה
למנצח בננינות מזמור לדוד
הרחבת לי חנני וישמע תפילתי
תאהבני ריק תבקשני טוב סלה
יהוה ישמע בקראי אליו
על משכבכם ודמו סלה
ובטחו אל יהוה
נסה עלינו אור פניך יהוה
מעתי דגנם ותירשם רבו
בשלוש יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבד לבטח תושיבני

כ"ה
דברי

ב"מ
דברי

ב"מ
דברי
דברי
דברי

למנצח אל העליות מזמור לדוד

אמרי האני יהוה

הקשיבה לקול שוועי מלכי ואלהי

יהוה בקר תשמע קולי בקר אעזר לך ואצפה כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגדך ריע

לא תיצבו הוללים לנגד עיניך

תאמר דברי כזב איש דמים

ואני ברב חסדך אכנא ביתך

יהוה נחני בעדקתך למען שוררי

כי אין בפיהו נכונה קרבם הוה

האשימם אלהים יפלו ממענותיהם

וישמחו כל חוסי בך לעולם ידנו ותסך עלימו ויעל צוכם אהבי שמך

כי אתה תברך צדיק יהוה

למנצח בגנות על השמינית מזמור לדוד

יהוה אל באפך תוכיחני

חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי ונפשי נבהלה מאד ואת יהוה עד מתי

שובה יהוה חליצה נפשי הושיעני למען חסדך כי אין במוות זכרך בשאול מי יודה לך

יעתתי באנחתי אשחה בכל לילה

עששה מבקש עיני עתקה ככל צוררי סור וממני כל פעלי און כי שמעי יהוה קול בכיי

שמעי יהוה תחנתי יהוה תפילתי יקחו

שציון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן זמני

יהוה אלהי בך חסיתי

פן יטרף כארדיה נפשי פרק ואין מצילי

אסגמלתי שלמירע

ידך אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי

קומה יהוה באפך הנשא בעברות צוררי

ועדת לאמים תסובב ועליה למדום שובה יהוה ידן עמים שפטני יהוה בעדק וכתמי עלי

יגמרנא לערשעים ותכונן עדיק

מנני על אלהים מושיעי ישראל

אם לא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרך ויכוננה ולוהכין מות חציו לדלקים יפעל

הנה יחבל און ותרעה עמל וילד שקר

ישוב עמלו בראשו ועל קרקדו חמסו ירד ואודה יהוה בעדקו ואזמרה שם יהוה עליון

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

כ"ה
דברי

פסוק 4 וסימל נכל כל פסוק אשר אין נמנע - אשפתו בקבר פתוח - גרובם לעתים יחלקון - שרשי פסוק -
שובה יהוה חליצה נפשי הושיעני למען חסדך כי אין במוות זכרך בשאול מי יודה לך - שובה אל - כי נאלתיך - שובה יי
חליצה נפשי הושיעני למען חסדך כי אין במוות זכרך בשאול מי יודה לך - שובה יי את שבותנו באשירים בגב -

...לשמוך ולעשות...
...מקדש...
...באמת דלים...

...ימים...
...ימים...
...ימים...

למנצח על הצלית מזמור לדוד

יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ
מפי עוללים וינקים יסדת עו למען צורריך
כי אראה שמך מעשה איבעתך
מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו
תמשיכהו במעשי ירך כל שתה תחת דגליו
יגור שמים ודג הים עבר ארחות ימים

למנצח על קלות לבן מזמור לדוד

אורה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותך
בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפנך
גערות נים אבדת רשעים שמם מחית לעולם ועד
ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו
ויהי יהוה משגב לדרך משגב לעתות בצרה
ופו ליהוה ישב ציון הגדו בעמים עלילותיו כידר שדמים אתם זכר לא שכח צעקת עניים
מרוממי משיערי מות
בת ציון אנילה בישועתך
ברשת זוטמנו מלכדה רגלם
כפיו נקשר שרשעה ציון סלה
ישבור שיעם לשאלה כל גוים שכחי אלהים כי לא לנצח ישב אחיו תקות עניים תאבד לעד
קומה יהוה אליע אנוש
שית יהוה מורה להם ידעו גוים
למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה
יתפשו במזמותו חשבו

באות רשע ידלק עני
כחלל רשע על תאות נפשו וצני ברך נא יהוה רשע עבדה אפו כל ידריש אין אלהים כל מזמותיו
יחילו רכובים על מרום משפטיך מנעו
אמר בלבו כל אמוט
אלה פיהו מלא ומרמות ותך
ישב במארב חצרים במסתרים
וארב במסתד בארזה בסכה יארב לחטף עני
ודנה ישרו ונפל בעצמו חלכאים
קומה יהוה אל נשא ירך אל תשכח עניים על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדריש

...והכרתי עני ארץ...
...משוא לשוא ערך...
...ישב במארב חצרים...
...לדור במסתרים עם פתאם...

לכונן בית חסידים .. אמר כל בלבו קדש .. למנוח לדוד להנחיל ..
 וכל .. ולשיר מה פעל אל .. צדיק מה פעל .. בית קדש ..

ראתה כי אתה עמל ובעס תביט לתת בדרך
 שבר זרועיך שיעור תדרוש רשעו כל המצא
 תאות ענוים שמעת יהוה
 לשפט יתום ודרך כל יוסף עוד
 למנצח לדוד ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי נודו הרכס צפור
 כי הנה רשעים ידרכון קשת כוננו חצם על יתר לירות כמו אפל ליישרי לב
 כי השתות יהרסון
 יהוה טהיל קדשו יהוה בשמים כסאו
 יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב חמס שנאה נפשו ימטר על רשעים פחים איש וגפרית ורוח זלעפות
 מנת כוסם כי צדיק יהוה צדקות אהב
 יישר יחזו פנימו
 למנצח על השמינית מזמור לדוד

עליך יעזב חלכה יתום אתה היית עוזר
 יהוה מלך עולם ועד אבדו נזים מארצו
 תבין לבם תקשיב אונך
 לערין אנוש מן הארץ
 עדיק מה פעל
 עינו יחזו עפעפיו יכחננו בני אדם
 יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב חמס שנאה נפשו ימטר על רשעים פחים איש וגפרית ורוח זלעפות
 מנת כוסם כי צדיק יהוה צדקות אהב
 יישר יחזו פנימו
 למנצח על השמינית מזמור לדוד

כפסו אמונים מכני אדם
 שפת חלקות כלב ולב ידברו
 לשון מדברת נדלות
 שפתינו אתנו מי אדון לנו
 יאמר יהוה אישית בישע יפיח לו
 בעליל לארץ מזקק שבעתים
 סביב רשעים יתהלכון כרם זלות לבני אדם
 למנצח מזמור לדוד

עד אנה תסתיר את פניך ממני
 עד אנה ירום איבי עלי
 הביטה יענני יהוה אלהי האירה יעני פני אישן המות פן יאמר איבי יכלתיו ערינילו כי אמוט
 ואני בחסדך בטחתי על לבי בישועתך
 למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עליה אין עשה טוב
 לראות היש משפיל דרש את אלהים
 אין עשה טוב אין נס אחד
 אכלו לחם יהוה לא קראו
 יצת עני תבישו כי יהוה מחסו
 שבעת עמו על יעקב ישמח ישראל
 מזמור לדוד יהוה מינור באהלך מי שפן בחסדך שרית
 הולך תמים ופועל ידק ודבר אמת כלבבו

הולך צדקות .. אף בלי לא אמר צדקות וצדק .. כי צדיק יסודות אהב .. עשה ידיו ..
 אהב יסודות אהב .. לא תכלא דחמך ממנו .. אהב יסודות אהב .. עשה ידיו ..
 סבב שמונה ישרי אלה וישם ידו .. סבב רשעים יתהלכון .. סבב ביעטו כלות ..

וירעם בשמים יהוה ועליון יתן קלונר ונחלי אש וישלח חיצו ויפיעם וברקיס ויהמם
ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תכל
ישלח ממרום יקחני ימשיני ממים רבים
יקדמוני כיום אדי ויהי יהוה למשיני לי
יגמלני יהוה כעזקי ככר ידי ישיב לי
כיכל משפטיו לגנדי וחקתיו לא אסירמני
וישב יהוה לי כעזקי ככר ידי לגנדי עניו
עם נכר תתברר ועם עקש תתפתל
כי אתה תאידני יהוה אלהי יגיה חשכי
האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה
כי מי אלוה מבלי עדי יהוה ומי יגור זולתי אלהינו
משה רגלי כאילות ועל במתי יעמידני מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרעתי
ותתן לי מגן ישיג וימנע תסיעני ויגותך תרבעני תרחיב צעדי תחת ו לא מערו קרסלי
אדף איבי ואשיגם ולא אשוב עד בלותם
ותאזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתיו
ישועני ואין מושיע על יהוה ולא ענם ואישחקם כעפר על פני דוח כטיט חוצות אריקם
תפלטני מריבי עם תשימני לראש גוים
לישמע און ישמיעו לי בני נכרי יחשולו
חי יהוה וברוך צורי וירום אלהי ישיעי
מפלטי מאיבי אף מוקמי תרוממני מאיש חמס תצילני על כן אודך כגוים יהוה ולשמך אומרו
מגדל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו
לסנצח מזמור לדוד

השמים מספרים כבוד אל
יום ליום יביע אמרו לילה לילה יהוה דעת
נבל הארץ יגא קום ונקצה תכל מליהם
והוא כחתן יצא מחפתו
מקצה השמים מוצאו ותקפתו
תורת יהוה תמימה משיבת נפש
פקודי יהוה ישרים משמחיל לב
יראת יהוה טהורה עמדת לעד
הנחמדים מזהב ומפזרב

מנצרתך יהוה מנשמת רוח אפך
יציילני מאיבי עז ומישנאי כי אמיצו ממני
ויוציאני למרחב יחליגני כי חפץ בי
כי שערות דרכי יהוה ולאדשי עתי מאלה
ואהי תמים עמו ואישתמר מעוני
עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם
כי אתה עם עני תושיע עני עני עני עני עני
כיך ארץ עדוד ובאלהי אדלג שור
מגן הוא לכל החסידים
האל המאזרני חיל ויתן תמים דרכי
למלחמה ונחתה קשת נחושה זרעתי
ותתן לי מגן ישיג וימנע תסיעני ויגותך תרבעני תרחיב צעדי תחת ו לא מערו קרסלי
אמחצם ולא יכלו קום פלוגתת רגלי
ואיבי נתתה לי ערף ומישנאי אצמיתם
על פני דוח כטיט חוצות אריקם
עם לא ידעתי יעבדוני
בנענכר יכלו ויחרגו ממסגרתיהם
האל הנותן נקמות לי וידבר עמים תחתיו
לדוד ולזרעו עד עולם
לסנצח מזמור לדוד

ומעשה ידיו מגד הרקיע
אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם
לשמש שם אהל בהם
ישיש כנטר לרוץ ארח
על קצותם ואין נסתר מחמתו
עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי
מצות יהוה ברה מאירת עינים
משפטי יהוה אמת ידקו יחדו
ומתוקים מדבש ונפת עופים

וירעם בשמים יהוה ועליון יתן קלונר ונחלי אש וישלח חיצו ויפיעם וברקיס ויהמם
ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תכל
ישלח ממרום יקחני ימשיני ממים רבים
יקדמוני כיום אדי ויהי יהוה למשיני לי
יגמלני יהוה כעזקי ככר ידי ישיב לי
כיכל משפטיו לגנדי וחקתיו לא אסירמני
וישב יהוה לי כעזקי ככר ידי לגנדי עניו
עם נכר תתברר ועם עקש תתפתל
כי אתה תאידני יהוה אלהי יגיה חשכי
האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה
כי מי אלוה מבלי עדי יהוה ומי יגור זולתי אלהינו
משה רגלי כאילות ועל במתי יעמידני מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרעתי
ותתן לי מגן ישיג וימנע תסיעני ויגותך תרבעני תרחיב צעדי תחת ו לא מערו קרסלי
אדף איבי ואשיגם ולא אשוב עד בלותם
ותאזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתיו
ישועני ואין מושיע על יהוה ולא ענם ואישחקם כעפר על פני דוח כטיט חוצות אריקם
תפלטני מריבי עם תשימני לראש גוים
לישמע און ישמיעו לי בני נכרי יחשולו
חי יהוה וברוך צורי וירום אלהי ישיעי
מפלטי מאיבי אף מוקמי תרוממני מאיש חמס תצילני על כן אודך כגוים יהוה ולשמך אומרו
מגדל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו
לסנצח מזמור לדוד

לא ימלא את ימיו... החפץ ימלא את ידיו... אשר לא ימלא את ימיו... אשר לא ימלא את ידיו... אשר לא ימלא את ימיו... אשר לא ימלא את ידיו...

גם עבדך נהר בהם בשמורם עקב רב
גם מודים חישך עבדך אל ימלוכי
יהו לרצון אמרי פי והניח לבי לפניך

שגאות מייכין מנסתרות נקני
אז איתם זנקתי מפשע רב
יהוה יצורי וג' אלי

למנצח מזמור לדוד

יגע יהוה ביום צרה ישנך שם אלהי יעקב
וטר מלמנחתך ויעלתך יד שנה סלה
וענה בישועתך ובשם אלהינו נדגל
עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו

ישלח עזרך מקדש ונצחיו יסעדך
יתן לך כלבך וכל יצנתך ימלא
ימלא יהוה כל משאלותיך
יענה משיחי קדשו בגבורת ישע ימינו

אלה ברכב ואלה כסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נבירי המה ברענו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר
יהוה הושיע המלך
יענה ביום קראנו

למנצח מזמור לדוד

יהוה בעזך ישמח מלך וכישועתך מהיגל מאד
סלה כי תקדמנו ברכות טוב
חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד גדול כבודו בישועתך הוד והוד תשועה עליו

תשית לראשו עטרת פז
תשית לראשו עטרת פז
תשית לראשו עטרת פז
תשית לראשו עטרת פז

תשית לראשו עטרת פז
תשית לראשו עטרת פז
תשית לראשו עטרת פז
תשית לראשו עטרת פז

תשית לראשו עטרת פז
תשית לראשו עטרת פז
תשית לראשו עטרת פז
תשית לראשו עטרת פז

תשית לראשו עטרת פז
תשית לראשו עטרת פז
תשית לראשו עטרת פז
תשית לראשו עטרת פז

למנצח על אילת השחר מזמור לדוד

אלי אלי למה עזבתני

אלהי אקרא ומסולתני ולילה ולא דומיה לי
בד בטחו אברתינו בטחו ותפלטמו
ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יביעוראש

אלהי אקרא ומסולתני ולילה ולא דומיה לי
בד בטחו אברתינו בטחו ותפלטמו
ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יביעוראש

ג' אל יהוה יפלטו יצילהו כי חפץ בו
עלך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר

ג' אל יהוה יפלטו יצילהו כי חפץ בו
עלך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר

סבבו פרים רבים אבירי בשן כתרונני
נמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי
בשחר שפתי ולישונ מדיבק מלקוחי

סבבו פרים רבים אבירי בשן כתרונני
נמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי
בשחר שפתי ולישונ מדיבק מלקוחי

כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי יד ורגלי אספר כל עצמותי המה יביטו יראו כי
ותלקו כערי להם ועל לבושי יפלו נזרלי

כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי יד ורגלי אספר כל עצמותי המה יביטו יראו כי
ותלקו כערי להם ועל לבושי יפלו נזרלי

ותלקו כערי להם ועל לבושי יפלו נזרלי
ותלקו כערי להם ועל לבושי יפלו נזרלי
ותלקו כערי להם ועל לבושי יפלו נזרלי
ותלקו כערי להם ועל לבושי יפלו נזרלי

אין לאיש הזה משפט מות... ככל הנפשים ילכו... ואנחנו בשם יי... נהלה בעשך... יי בעשך ישמח מלך... אתה פורחת בעשך יי... חיים וחסד עשית עמדי... חיים שאל ממך נתתה לי...

לפאר מקום מקדשי... ומקום משכן כבוד... ומקום העדק שנה הרשע...
וכרם לאה כעמדה... גם האשרה עמדה... רגל עמדה... אף חכמה...
ומקום עמדה

טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך:
כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו:
מזה ראש ירא יהוה יורנו בדרך יכחר:
סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם:
פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני:
ראה עני ועמלי וישא לכל חטאתי:
שמרה נפשי וזה עילני אל אכוש כי חסיתי בך:
פדה אלהים את ישראל
לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי וביהוה בטחתי לא אמצע
כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך
שנאתי קהל מרעים ועם דשעים לא אשב
לשמיע בקול תודה ולספר כל נפלאותך
יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך: אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חיי:
אשר בידים זמה וימנעם מלאה שחר:
ונלי עמדה במישור
נקרע על מרעים לאכל את בשרי
אסתחנה עלי מחנה לא ירא לבי אסתקום
אחת שאלתי מאת יהוה אתה אבקש שבת בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנועם יהוה ולבקר
מחילוי כי יצפוני בסכה ביום רעה
ועתה ירום ראשי על איבי סביבתי ואזנחה נאהלו זכחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה
שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני:
אל תסתור פניך ממני אל תטבאף ענך עזרתי היית אל תטשני ואל תעוכני אלהי יישי
כי אני ואמי עזבוני ויהוה יאספני: הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שורדי
אל תתנני בנפש צרי
לולא האמנתי לדאות בטוב
קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך
לדוד אליך יהוה אקרא צדי אל תחר ש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור
שמע קול תחנוני בשועי אליך
אל תמשכני עם דשעים ועם פעלי און
תולהם כפעלם וכרע מעליהם כמעשה ידיהם תן להם השב נמולם להם

ואותה דחייגי... ואם ביום שמוע אישה יבא אותה... וטבל אותה בערת
עושים באות מאירוב אותה... אשר יראה הוואה אותה... אלוה שמעת למידה
צרה רוח אותה בכנפיה... הארצה אותה מידעם... אותה אבקס... ויכר אותה להכנה... למן חזק אשר בנו אותה

יפה עמך כשכרך יפה את צאן הדרגה יפה ורעה אמונה יפה עמך מקור חיים

יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב

כי החליק אליו בעינו למצא ענו לשנא דברי פיו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב
און יחשב על משכנו יתיצב
יהוה בה שמים חסדך
עזקתך כהררי אל משפטיך תהום ובה
מה יקר חסדך אלהים ובע אדם כצל כנפך יחסיון ירוין מדשן ביתך ונחל עדנד תשקם
מעמך מקור חיים כאורך נראה אורו
אל תבואני רגל נאווה וידד שעים אל תגדני
לדור אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה
מינחניו מהרה ימלו
בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה
נל על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה
דום ליהוה והתחולל לו אל תתחר
חורף מאף ועזב חמה אל תתחר אך להרע
ועוד מעט ואין רשע והתכוננת על מקומו ואיננו וענוים ירשו ארץ והתענונו על רב שלום
ומע רשע לעדיק וחורק עליו שניו
חורפתחו רשעים ודרכו קשתם
חורבם תבוא כלבם וקשתותם תשברנה
מיוועות רשעים תשברנה וסומך עדיקים יהוה יורע יהוה ימית מימם ונחלתם לעולם תהיה
לא יבשו בעת רעה
מרשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלוב עשן כליו לזה רשע ולא ישלם ועדיק חונן וטתן
מימכריו וירשו ארץ ומקלליו יכרתו
כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו נערה יתגם וקנתו לאדאיתי עדיק נעזב וזרעו מבקש להם
כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה
מי יהוה אהב משפט ולא יעזב את חסידיו
עדיקים ירשו ארץ וישכנו לעד עליה
תורת אלהיו בלבם לא תמעד אשריו
יהוה לא יעזבו בידו ולא
קוה אל יהוה וישמר דרכו וירוממך לרשת
ראיתי רשע עריץ ומתערה כאורח רענו
שמרתם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום ופשיעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה
ותשועת עדיקים מיהוה

והתענונו על רב שלום
ומע רשע לעדיק וחורק עליו שניו
חורפתחו רשעים ודרכו קשתם
חורבם תבוא כלבם וקשתותם תשברנה
מיוועות רשעים תשברנה וסומך עדיקים יהוה יורע יהוה ימית מימם ונחלתם לעולם תהיה
לא יבשו בעת רעה

והתענונו על רב שלום
ומע רשע לעדיק וחורק עליו שניו
חורפתחו רשעים ודרכו קשתם
חורבם תבוא כלבם וקשתותם תשברנה
מיוועות רשעים תשברנה וסומך עדיקים יהוה יורע יהוה ימית מימם ונחלתם לעולם תהיה
לא יבשו בעת רעה

יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב
יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב
יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב יפה ב

וְנָח וּמְנַחָה לֹא חָפֵצָה אֲנִי כִּרְיָתִי לִי
אֲנִי אָמַרְתִּי הִנֵּה בָאתִי בְּמַעֲלַת סֵפֶר כְּתוּב עָלַי
בְּיָדִי עֶדְקָה בְּקָהֶל רֹב הִנֵּה יִשְׁפֹּתִי לֹא
עֶדְקָתְךָ לֹא כִסִּיתִי בְּתוֹךְ לִבִּי אֲמוּנָתְךָ וּתְשׁוּעָה
אֲתָה יְהוָה לֹא תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי
כִּי אֶפְפוּ עָלַי רִיעוֹת עַד אֵין מִסְפָּר הִשְׁתַּנֵּנִי עֲוֹנוֹתַי
רִיעָה יְהוָה לְהַצִּילֵנִי
יִשְׁוּ וַיִּחַפְּרוּ יַחַד מִבְּקִשֵּׁי נַפְשִׁי לְסַפּוֹתָהּ
יִשְׁמוּ עַל עֶקֶב בִּשְׁתֶּם
יִשְׁיִשׁוּ וַיִּשְׁמְחוּ בְךָ כָּל מִבְּקֵשֶׁיךָ
וְאֲנִי עָנִי וְאֲבִיּוֹן אֲדַע יֹחֵשׁ לִי עֲזֹרָתִי

למניצח מזמור לדוד

יְעֹלָה וְחֻטָּאָה לֹא יִשְׁאַלֶנּוּ
 לִיעֲשׂוֹת רֵעוֹן אֱלֹהֵי חֶפְצֵי וְתוֹרַתְךָ בְּתוֹךְ מַעַיִן
 אֲכַלֵּא יְהוָה אֶתְּךָ יָדָעַת
 רַתִּי לֹא בַחֲדָתִי חֶסֶדְךָ וְאַמְתָּךְ לִקְהַל רַב
 חֶסֶדְךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרוּנִי
 יִכְלָתִי לִרְאוֹת יַעֲזוּמוֹ מִשְׁעֵרוֹת רֹאֵי שִׁיּוֹלֵי עֵנֶנִי
 יְהוָה לִיעֲזֹרֵתִי חַיִּישָׁה
 יִסְגֹּוּ אַחֲרוֹר וִיכְלֹמוּ חֶפְצֵי רַעְיָתִי
 הָאֹמְרִים לִי הָאֵחָה הָאֵחָה
 יֹאמְרוּ תָּמִיד יַעֲלֵל יְהוָה אֶחָבִי תִשְׁוֶיעַתְךָ
 וּמִפְּלִטִי אֶתְּךָ אֱלֹהֵי אֵל תֵּאֲחָזֵק

אשרי משכיל אל דל
יהוה ישמרה ויחיהו ואשר בארץ
יהוה יסעדרנו על ערש דו כל משכבו הפכת בחליו אני אמר
אלי יאמרו רעלי
ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו ייצא לחוץ ידבר
רעה לוי דבר בלי עיל יינקבו
גם איש שלם אשר בטחת בו אבל לחטי הגדיל עלי עקבו
בזאת ידיעתי כי חפצת כי לא יריע אלי
פרוך יהוה אלהי ישראל

ביום רעה ימלטהו יהוה
ואלתנהו בנפש איביו
וע אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך
מת ימות ואנכי שמו
ידבר יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו
ואשר שכב לא יוסיף לקום
עקב ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם
ואני בתמי תמכת כיותני בנע לפניך לעולם
מהעולם ועד העולם אמן ואמן

למניצח מישכיל לבני קרח

באיל תערב על אפיקי מים
 יצמאה נפשי לאלהים לאלהי
 חיתה לי דמעת לחם יומם ולילה

כֵּן נִפְשִׁיתִי עַד אֵלֶיךָ אֱלֹהִים
מִתִּי אֲנוֹא וְאֶרְאָה פָנֶיךָ אֱלֹהִים
בְּאֹמַר אֵלֶי כֹל הַיּוֹם אִתָּה אֱלֹהִיךָ

בית אלהים... ויהי אלהים... ויהי אלהים... ויהי אלהים...

אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף ארדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוננו
מה תשתוחח נפשי ותהמי עלי הוה לי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פנו
אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ יורדן וחומנים מהר מצער
תהום אל תהום קורא לקול צעריך כל משכריך וגליך עלי עברו
יומם יצוה יהוה חסדו וכלילה שירה עמי תפלה לאל חיי
אמרה לאל סלע למה שכחתני למה קודר אלך בלחץ אויב
ברצח בעצמותי חרפוני צורדי באמרם אלי כל היום איה אלהיך
מה תשתוחח נפשי ומה תהמי עלי הוה לי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פנו ואלהי
שפטני אלהים וריכה ריכי מגוי לא חסיד מאי שמרמה ועולה תפלטני
כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קדר אתהלך בלחץ אויב
שלח אורך ואמתך המה ינחוני כי אנוני אל הר קדשך ואל משכנותיך
ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שסחת עלי ואורך בכבוד אלהים אלהי
מה תשתוחח נפשי ומה תהמי עלי הוה לי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פנו ואלהי
למנצח לבני קרח משכיל
אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם
אתה ירך נזים הורשת ותטעם תרעלאמים ותשלחם
כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימנע וזרועך ואור פניך כי רציתם
אתה הוא מלכי אלהים יצוה ישועות יעקב: בך ערנו ננצח בשמך נבוס קמינו
כי הושיעתנו מצרנו ומשנאינו הבייטות אף זנחת ותכלימנו ולא תצא בעבאותינו
תשיבנו אחר מניצור ומשנאינו שסולמו: תתנו כצאן מאכל וכנוים זריתנו
באלהים הללו כל היום ושמך לעולם טדה סלה: תשיבנו חרפה לשבנו לעגו קלס לסביבתנו
תשיבנו מישל בנוים מטד ראש בלאכיים: מל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתי
מקול מחורף ומגרף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא ישבחנוך ולא שקדנו ונגדנו
לא נסוג אחר לבנו ותט אשרינו מע אורחך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בעלמות
אם שכחנו שם אלהינו ונפרשכפינו לאל זר: הלא אלהים יחקר זאת כי הוא ידעת עלמות לב
כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה: עורה למה תישן יהוה הקיצה את תנוח לנצח
למה פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו
קומה עורה לנו ופדנו למען חסדך
למנצח על ששנים לבני קרח משכיל שיר ידידות
רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר

הנה נא העיר... ויהי אלהים... ויהי אלהים... ויהי אלהים...

לפנות בקר יושב הים לפנות בקר יעזרה אלהים לפנות בקר יושב הים לפנות בקר יעזרה אלהים לפנות בקר יושב הים לפנות בקר יעזרה אלהים

יפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך
חנור חרבך על ירך גבור הודך והדרך
על כן נרכך אלהים לעולם
על דבר אמת וענוה צדק ותורך נוראות ימך
חניך שנונים עמים תחתך יפלו
כלב איבי המלך
שכט מישור שכט מלכותך
אלהים אלהיך שמן ישון מחכריך
מן הימלי שן מע שמחוך
בנות מלכים בקורותיך נצלה שגל לימך נכתם אופירי שמעיתוראי והטי אונך ושכחי עמך ובית
אכרך ויתאו המלך יפך כיהוא אדנך והשתחוו לך
וכת צר במנחה פנך יחלו עשירי עם
ממשכנות זהב לכושיה
לרקמות תובל למלך בתולות אחריה רעותיה מובאות לך תובלטה בשמחת ונל תכאניה תהיכל מלך
תחת אכתך יהיו בנך
אזכרה שמך בכל דר ודר
על כן עמים יהודוך לעולם ועד

למנצח לבני קרח על עלמות יסיר

אלהים לנו מחסה ויעזרה בערות נמצא מאדו על כן לא נרא נהמיר ארץ ובמוט הרים כלב ימים
יהנו יחמרו מימיו ירעשו הרים כנאותו סלה נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכנו עליון
אלהים בקרבה כל המוט
המונים מוטו ממלכות נתן בקלו תמות ארץ
לכחוז מפעלות אלהים יהוה
משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת יסבר
הרפו ודיעו כי אנכי אלהים
יהוה עבאות עמנו

למנצח לבני קרח מזמור

כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רעה כי יהוה עליון נרא מלך גדול על כל הארץ
ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה
עלה אלהים בתרויעה יהוה בקול שופר
כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכילו מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו
עדי עמים נאספו עם אלהי אברהם
כי לאלהים מנגני ארץ מאד נעלה

שיר מזמור לבני קרח

גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו
יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירמתי צפון קרית מלך רב אלהים בארמנותיה נודע למישגב
יהנה המלכים נועדו עברו יחדו
המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו

על גוים יושב הים לפנות בקר יעזרה אלהים לפנות בקר יושב הים לפנות בקר יעזרה אלהים לפנות בקר יושב הים לפנות בקר יעזרה אלהים

לפנים	1.	וסינ	ואקדח פת לחם	וראיתם ויש לבכם	שיהו לבכם לחול
חכמות	2.	וסינ	סי ידבר חכמות	חכמות בחזק תרבה	האמות לאויל חכמות
ידי	3.	וסינ	דרשו אלהים	יחי עוד לעד	יחי ויבן לו מזבב שפת

ספר אבות למען תעזר... למען תעזר בדברך... הכפין לשדו כי תעזר...
ועתה חשיבה... נפשי חשיבה... חשיבה ל ששן ישן...

ישיב
ישיב

פך שלחת ברעה ולשונך תעמיד מרמה:
אלה עשית וחחר שתי דמית היות אחיה כמוך
מנונא זאת ישכחי אלוה
וכח תודה יכבדני ושם דרך

למענח מזמור לדוד

תשכ באחריך תדבר בכן אמך תתן דפי
אוכיך ואיערכה לעיניך
פואטרף ואין מציל
אראנו כי ישע אלהים

בנוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל כת שבע
הונה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני:
לך לדרך חטאתי והרע בעיניך עשיתי
הן בעון חוללתי וכחטא יחמתני אמי: הן אמת חפצת בטחות ונסתם חכמה תודיעני
תחטאני כאזוב ואטהר תכבסני ומישלג אלבין:
הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה:
אל תשלכני מלפניך ורוח קדישך אל תקח ממני:
אלמדה פשיעם דרכיך וחטאים אליך ישובו:
תרנן לשוני ערקתך:

חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מחה פשעי:
כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד
למען תעזר בדרכך תזכה בישפטך
תשמיניני שישון וישמחה תגלנה עצמות דכתי
לבטהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי
השיבה לי שישון ישעך ורוח נדיבה תסמכני:
הצילני מדמים אלהים אלהי תשובתי
אדני יהוה שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך
עולה לא תרעה
וערכה אלהים לא תבזה
תבנה חומות ירושלם
אז יצלו על מזבחך פרים

למענח משכיל לדוד

בנוא דאנ האדכי ויגד לשאול ויאמר לו
מה תהלל ברעה הנבור חסד אל כל היום:
אהבת רע מטוב שקר מדבר ערק סלה:
גם אל יתנך לנעה יחתך ויסחך מאהל
ויראו עדיקים ויראו ויעליו יישחקו הנה הנבר לא ישים אלהים מעונו ויבטח ברב עשורו יענה הנותן
ואני כזית רענן בבית אלהים
אורך לעולם כי עשית ואקוה

בא דוד אל בית אחימלך
הוות תחשב לשונך כתר מלש עשה דמיה
אהבת כל דברי בלי לשון מרמה
וישרשך מארץ חיים סלה
בטחתי בחסד אלהים עולם ויע
שמך כי טוב נגד חסדיך
למענח על מחלת משכיל לדוד

אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו
אלהים משמים השקיף על בני אדם
כלו סג יחדו נאלחו אין עשה טוב
הלא ידעו פעלי און אכלי עמי

והתעיצו עול אין עשה טוב
לראות חיי משכיל דרש את אלהים
אין גם אחד
אכלו לחם אלהים לא קראו

נא

נא

נא

ושלחתי את הערעה לפניך... אל תאמר בלבבך בהדף... שורד טבוח...
הוא ישמיד את הנזים... אשר יכירתי מלפניך...
והעשר והעבוד מלפניך... אל תמחה...
מלפניך על תמחה... מלפניך משפט יעא... אל תמחה...
ישיבה

מסתתר ויבואו הזיפים אל שאול ויניח הזיפים אל שאול ויבואו הזיפים אל שאול ויניח הזיפים אל שאול

נד

שם פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פור עינות הנך הכשתהני אלהים מאסם
מי יתן מעיון ישעיות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יל יעקב ישמח ישראל
למנצח בנצנות משכיל לדוד

בבוא הזיפים ויאמרו לישאול
אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדיעני
כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי
הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי
בעדך אונחה לך אודה שמך יהוה בישוב
למנצח בנצנות משכיל לדוד

נה

האזינה אלהים תפילתי ואל תתעלם מתחנוני הקשינה ליועני ארד בשיחי ואהימה
מקול אויב מפני עקת רשע
לכי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי
ואמר מייתן לי אבר כינה אעופה ואשכנה
אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער בלע יהוה פלג לשונם כי ראיתי חמס וריב בעיר
יונים ולילה יסובבה על חמתי ואון ועמל בקרבה הוות בקרבה ולא ימיש מרחבה תך ומרמה
כי לא אויב יחרפני ואשא לא משנאי
ואתה אנניש בערבי אלופי ומידעי אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברש
ישימות עלימו ירדו שאול חיים
אני אל אלהים אקרא ויהוה ישיעני ערב ונקר וינחם אשיחה ואהמה וישמע קולי
כידעתי כי רבים היו עמדי

אדני

ישימות עלימו ירדו שאול חיים

פדה בשלום נפשי מקרב לי
ישמע אל ויענם וישכ קדם סלה אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים
שלח ידיו בשלמי
חלקו מחמאת פיו וקרב לבו
השלך על יהוה יהנך והוא יכלכלך
ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אנטח בך
למנצח עלינות אלם רחקים לדוד מכתם באחו אתו פלשתים בנת
חנני אלהים כי שאפני אנניש
שאפו שורדי כל היום כי רבים לחמים לי מרום
באלהים אהלל וברוך באלהים בטחתי
כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבתם לרע יגורו יצפניוהמה עקבי ישמרו כאשר קוו נפשי
על און פלט למי
באף עמים הורד אלהים

נו

כל היום לחם ילחצני
יום אירא אני אליך אנטח
לא אירא מה יעשה בישר לי
על און פלט למי

בבוא הזיפים ויאמרו לישאול אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדיעני כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי בעדך אונחה לך אודה שמך יהוה בישוב למנצח בנצנות משכיל לדוד

וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים זִמְרֹתָם וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים זִמְרֹתָם
 וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים זִמְרֹתָם וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים זִמְרֹתָם
 וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים זִמְרֹתָם וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים זִמְרֹתָם

הַעֲזִיבֵנוּ בְּפִיהֶם חֲרִבוֹת
 וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק לָמוֹתֵנוּ לְכָל יוֹם
 אֱלֹהֵי חֶסֶד יִקְדָּמֵנוּ
 אֶל תִּהְרֹגֵנוּ פֶּן יִשְׁכַּחוּ עַמִּי הַנִּיעָמוּ
 חֲטֵאת פִּימוֹ דְּבַר שְׁפָתֵינוּ וְיִלְכְּדוּ בְּנֵאֲוָנָם
 כָּל־הָבַחֲמָה כָּל־הָוֵאֵנָמוּ וְיָדְעוּ כִּי אֱלֹהִים
 וַיִּשְׁכְּבוּ לַעֲרֹב יְהוָה כָּל־כֹּלֵב וַיִּסְכְּבוּ עֵירוֹ
 וְאֲנִי אֲשִׁיר עֹד וְאֶרְנֵן לִבְקָר חֶסֶדְךָ כִּי הֵייתָ
 עִזִּי אֵלֶיךָ אֲזַמְרָה

חסדי
 פ

בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־יִשְׁמַע
 עֲזֹר אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁנֵנִי
 אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשׁוֹרְרִי
 בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִנֵּנוּ אֲדֹנִי
 וּמֵאֱלֹהִים וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ
 מִי־שֶׁלֶב־עֵקֶב לֵאפְסֵי הָאָרֶץ סֶלָה
 הַמָּה יוֹעֵזוּן לֹאכֵל אִם לֹא יִשְׁכְּבוּ וְיִלְיֵנוּ
 מִשְׁנֵנִי לִי וּמִנוֹס כִּי־וָסֵר לִי
 כִּי אֱלֹהִים מִשְׁנֵנִי אֱלֹהֵי חֶסֶדִי

לִמְנַחַח עַל שׁוֹשַׁן עֲדוֹת מִכְתָּם לְדוֹד לְלִמְד
 נִהְיָנוּ אֶת־אֲדָמָה נְהָרִים וְאֶת־אֲדָמָה נְהָרִים
 אֱלֹהִים זִנְחָנוּ פְּרִיעָנוּ אֲנַפְתָּ תִּשְׁכַּח לָנוּ
 הִרְאִיתָ עִמָּךְ קִשָּׁה הִשְׁקִיתָנוּ יֵין תִּרְעַלְהָ נִתְּתָה לִירְאִיךָ נָס לְהַתְנוֹסֵם מִפְּנֵי קִשָּׁט סֶלָה
 הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנוּ
 שָׁכֵם וְעַמְּךָ סִכּוֹת אֲמַדְד
 יְהוֹדָה מִחֻקִּי
 נַעֲלִי עַל־פִּלִּשְׁתִּי הַתְרוּעָה
 מִי־יָבִלְנִי עֵיר מִצּוֹר מִי־נָחֵנִי עַד־אֲדָמָה אֶתְּהָ אֱלֹהִים זִנְחָנוּ וְלֹא־תִנָּצַח אֱלֹהִים בְּעֵצָאֲתָנוּ
 הִנֵּה לָנוּ עֲזָרָתָם מִצָּר וְשׂוֹאֵת שׂוֹעֵת אֲדָמָה
 לִמְנַחַח עַל נִזְנוֹת לְדוֹד

שְׁמַעֲהָ אֱלֹהֵי־סֻרְנִי
 מִקְצֵה הָאָרֶץ אֵלֶיךָ אֶקְרָא בְּעֶטֶף לִבִּי
 כִּי־הֵייתָ מַחֲסֶה לִי מִגֹּדֶל עֵץ מִפְּנֵי אוֹיֵב
 כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים שָׁמַעְתָּ לְנַדְרֵי
 יָמִים עַל־יָמִי מִלֶּךְ תּוֹסִיף שְׁנוֹתַי כִּמּוֹדֶר וְדָר
 כֵּן אֲזַמְרָה שִׁמְךָ לְעֵד
 לִשְׁלָמִי נִדְרֵי יוֹם יוֹם
 לִמְנַחַח עַל יְדוּתָן מִזְמוֹר לְדוֹד

אֱלֹהֵי־סֻרְנִי
 אֲךָ הוּא צוּרִי וְיִשׁוּעָתִי
 עַד אֲנִי תִהְיוּתִי עַל־אִישׁ תִּרְעָחוּ
 אֲךָ מִשְׁאֲלוֹתַי יִעָצְרוּ לִהְדִּירָה יָרֵנוּ כֹּזֵב
 הַקִּישִׁיבָה תִּפְלִתִי
 בְּצוֹר יְרוֹם מִמֶּנִּי תִנְחֵנִי
 עַתָּה יְרִשְׁתָּ יִרְאֵי־שִׁמְךָ
 מִמֶּנִּי יִשׁוּעָתִי
 מִשְׁנֵנִי לֹא אֲמוֹט רֶבֶה
 כָּל־כֶּסֶם כִּקִּיר נְטוּי נִדְרֵי־הַדְּחוּיָה
 בְּפִי יִבְרְכוּ וּבִקְרֹבָם יִקְלֹוּ סֶלָה

אֱלֹהִים זִנְחָנוּ פְּרִיעָנוּ אֲנַפְתָּ תִּשְׁכַּח לָנוּ
 אֱלֹהִים זִנְחָנוּ פְּרִיעָנוּ אֲנַפְתָּ תִּשְׁכַּח לָנוּ
 אֱלֹהִים זִנְחָנוּ פְּרִיעָנוּ אֲנַפְתָּ תִּשְׁכַּח לָנוּ
 אֱלֹהִים זִנְחָנוּ פְּרִיעָנוּ אֲנַפְתָּ תִּשְׁכַּח לָנוּ

הגני ליהם ונעליהם כי היתה עזרתה לו ויבטל כנפיו ואשם דברי כפיד ויבטל ידי כסותיו
תאבד דברי כוב אל תמשוכי עם ישועים ועם פלג און וזו ישועים מרחם כי יסכר פניו

אך לאלהים דומי נפשי כי ממנו תקותי
על אלהים ישעי וכבודי
נמחו בו ככל עת עם שפכו לפניו לכבכם
אך הכל בני אדם כוב בני איש
אל תנחמו בעשק ובגל אל תהכלו
אחת דבר אלהים שתם זו שמיעתי
ולך אדני חסד כי אתה

אך הוא צורי וישועתי משגי לא אמוט
צור עזי מחסי באלהים
אלהים מחסה לנו סלה
במאזנים לעלות חמה מהכל יחד
חיל כי ינוב אל תשיתו לב
כי עז לאלהים
תשלם לאיש כמעשהו

מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה
אלהים אלי אתה אשחרך צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועץ בלי מים
כן בקדש חזיתך לדאות עזך וכבודך
מן אברך בחיי כשמך אשא כפי
אם זכרתך על יצועי באשמרות אהבה כד
דנקה נפשי אחריך כי תמכה ימיך והמה לשואה יבקשו נפשי יבאו בתחתיות הארץ
יעזבו על ידי חרב
והמלך ישמח באלהים יתהלל כל הנשבע בו
למנצח מזמור לדוד

שמע אלהים קולי בשיחי
תסתירני מסוד מרעים מרגשת פעלי און אשר ישגנו כחרב לשונם דרכו חצם דבר מר
ליות במסתרים תם
יוקו למוד דבר יעספרו לטמן
חפשו יעולת תמנו חפש מחפש וקרב איש ולב עמק וירם אלהים חן פתאם היו מכותם
וכשילחו עלימו לשונם
וידאו כל אדם ויגדו פעל
ישמח יצדיק ביהוה וחסה בו

למנצח מזמור לדוד שיר
לך דמיה תהלה אלהים כציון ולך ישלם נדרי
דברי ענות נכרו מע
אשר תבחר ותקרב ישכן חצריך
טראות כצדק תעננו אלהי ישענו
מבין הרים נכחו נאזר בגבורה משכיח שאון ימים שאון עליהם והמון לאמים
וידאו שבי קצות מאתתיך

הגני ליהם ונעליהם כי היתה עזרתה לו ויבטל כנפיו ואשם דברי כפיד ויבטל ידי כסותיו
תאבד דברי כוב אל תמשוכי עם ישועים ועם פלג און וזו ישועים מרחם כי יסכר פניו
הגני ליהם ונעליהם כי היתה עזרתה לו ויבטל כנפיו ואשם דברי כפיד ויבטל ידי כסותיו
תאבד דברי כוב אל תמשוכי עם ישועים ועם פלג און וזו ישועים מרחם כי יסכר פניו

פקדת הארץ ותשקקה רפת תעשונה פלג אלהים מלאמים תכין דגם כימן תכנה
 תלמידי רוח נחת נדורה
 עטרת שנת טובתך וסעליך ירעפון דשן
 לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפון
 למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים בלהארץ
 שימו כבוד תהלתו
 זמרו כבוד שמו
 אמרו לאלהים מה נורא מעשיך
 כל הארץ ישתחו לך וזמרו לך יזמרו שמך סלה
 הפך ים ליבשה בער יעריו ברע
 משל בנבורתו עולם יעשו בנזים תצפנה
 ברכו עמים אלהים והישמיעו קול תהלתו
 כי נחנתו אלהים צדפתו כצדק כסף
 הרבבת אנשי לראשנו באנו באיש ובמים ותוציאנו לרויה
 אכזב ביתך בעולות אשלם לך נדרי
 אשר פצו שפתי ודבר פי בעד לוי עלות נחמים אעלה לך עם קטרת אילם אעשה בקר עם עתדים
 סלה לט שמעו ואספדה מירא אלהים
 אליז פיקראתי ודומם תחת לשוני
 אכן שמע אלהים הקשיב בקול תפילתי ברוך אלהים אשר לא הסיר תפילתי וחסדו מאת
 למנצח כנענת מזמור שיר
 לדיעת בארץ דרכך בכל נזים ישועתך
 יודוך עמים כלם
 ישמחו וירננו לאמים כי תישפט עמים מישר ולאמים בארץ תנחם סלה
 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם
 יברכו אלהים
 למנצח לדוד מזמור שיר
 וינסו משנא'ו מפניו
 יאכדו וישעו מפני אלהים
 לפני אלהים וישישו בשמחה
 בערבות ביה שמו ועלו לפניו
 אלהים במעון קדשו
 בכושרות אך כורדים שכנו עחיחה
 בצעדך בשימון סלה
 יקום אלהים יפוצו אויביו
 כהנדה עשן תנדה כהמס דונג מפני אש
 ועריקים ישמחו יעלצו
 שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב
 אבי יתומים ודין אלמנות
 אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים
 אלהים בצאתך לפני עמך

אמר לומר ודור " אין אמר דאין דברים " יום ליום יביע אמר " ויגזר אמר ויקסל " אדם יתן אמר המבשרות " נמר אמר

אין רעשה אף שמים נטפו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל
 גשם נדבות תנף אלהים
 חיתך יישובה תכין בטובתך לעני אלהים
 מלכי עבאות ידון ידון
 אם תשכנו בין שפתים כנפי יונה
 כפרש שדי מלכים בהתשלג בעלמון
 לפה תרצון הרים גבננים ההר חמד
 ונב אלהים ונתים אלפי שנאן
 עלית למחוס שבית שבי לקחת מתנות באדם
 ברוך יהוה יום יום יעמס לנו
 האל לנו אל למושעות
 אך אלהים ימחץ ראש איביו
 אמר יהוה מבשן איש איש ממעלות ים למען תמחץ רגלך בדם לשון מלכך מאיכסמנהו
 ראוי לכותך אלהים הליכות אלי מלכ בקדש
 במקלות ברכו אלהים
 שם בנימן יעיר דם שרי יהודה רגמם
 עזה אלהיך עזר עזה אלהים ופעלת לנו מהיכלך על ירושלם לך יובילו מלכים ש
 גע חתקנה ערת אבירים בעגלי עמים מתרפס טרצנסף בור עמים קרבות יחפצו
 יאתו חשמנים מע מצרים
 ממכות הארץ שירו לאלהים זמרו אדני סלה לרכב בשמי שמי קדם הן יתן בקלו קול ען
 תענו לאלהים על ישראל נאותו
 נורא אלהים ממקד שיק אל ישראל הוא נתן
 למנצח על שושנים לדור
 חושיעני אלהים
 טבעתי ביון מעולה ואין מעמד
 ינעתי מקרא נחר נדוני
 רבומי שערות ראשי שנאי חנם יעצמו מצמית איבי שקר אשר לאנולתי אז איש
 אלהים אתה ידעת לאולתי
 אל יבשו בקוץ אדני יהוה עבאות אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל
 מעליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני
 מקנאת ביתך אכלתי וחרפות חרפך נפלו עלי ואבכה בעזם נפשי ותהי לחרפות ל

דאין הליכותך אלהים הליכות אלי...
 יסמנהו...
 עמך וימנעך ארץ ימנה...
 גופיה הליכות ביתה...
 ייחשו במקלות... במקלות ברכו אלהים ים...
 זכרון ארבות ימנה...
 ב בחרו לים...
 חס ים מל וסוף

ואתנה לכושי שק ואהי להם למשל
ואני תפילתי לך יהוה עת רצון אלהים ברכ חסדך
הינילני מטיט ואל אטביעה
אל תשטפני שכלת מים ואל תבלעני מעולה
ענני יהוה כי טוב חסדך מברחמיך פנה אלי ואל תסתר פנך מעבדך כי צר לי מהר ענני
קרבה אל נפשי גאלה למען איבי פרני אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נעך כל צרדי
חרפה שכרה לבי ואנושה ואקוה לעד ואין
ויתנו בכרותי ראש וליצמאי ישקוני חמין
תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המער:
תהי טירתם נשמה
כי אתה אשר הכית רדפו ואל מכאוב חלליך יספרו
ימחו מספר חיים ועם עדיקים אלי כתבו ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני
אהללה שם אלהים בשיר ואעדלנו מתודה
ראו יענוים ישמחו דרשי אלהים ויהי לכבכם כי שמע אל אביונים יהוה ואת אסיריו לא בזה
יהללוהו שמים וארץ
כי אלהים ישייץ עיון ויבנה ערי יהודה
וזרע יצטיו עמלוהו
אלהים להנילני
בשן ויחפרו מבקשי נפשי יסנו אחור
וישובו על עקב בשבתם
ישיו שדוי שמחובך כל מבקשיך ויאמרו תמיד ועד יהוה אהבי ישועתך
ואני עני ואביון אלהים חושה לי עזרי ומפלט
בך יהוה חסיתי אל אמושה לעולם
בידקתך תנילני ותפלטני
היה לי ליגור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני
אלהי פלטני מיד רשע מבק מעול וחומין כי אתה תקותי אדני יהוה מבטחי מעצרי
עליך נסמכתי מבטן סמיע אמי אתה גוז
במופת הייתי לרבים ואתה מחסי עני
אל תשלכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני כי אמרו איבי לי ושמרי נפשי נועצו יחורו
לאמר אלהים עזבו
הטה אל אונך והושיעני
מיסליע ומי צודתי אתה
בך תחלתי תמיד
ימלא פי תהלתך בלהים תפארתך
רדפו ותפשהו כי אין מציל

וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת ה' אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת ה' אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע
וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת ה' אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת ה' אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע

אלהים אל תרחק ממני
כי שו יכלו שטני נפשי יעטו
ואני תמיד איהל
פיספר עדקתך כל היום תשויעתך
אטא בגברות אדני יהוה אוקיר עדקתך לכדך
אלהים למדתני מעורי ועד הנה אנד נפלאותך
וגם עד זקנתי ושיבה אלהים אל תעבני עד אנד זרועך לדור לכל יבוא נבורתך
ועדקתך אלהים עד מרום אשר
אשר הראיתני ערות רבות ורעות תשוב תרחיש ומתהמות הארץ תשוב תעלני
תרגע לתי ותסכת תחמני וגם אני אודך בכלי נבל אמתך אלהי אומרה לך כננור קדוש ישראל
תרגע שפתי כי אומרה לך
נסלשוגי כל היום תהנה עדקתך
לשלמה אלהים משפטך למלך תן ועדקתך לבן מלך
ידין עמך בעדק ויעניך במישפט
ישפט עניי עם וישייע לבני אביון וידכא עשוקי ידאוך עם שמיט וילפנ ירח דור דורים
יורד כמטר על גו כרבינים ורזיף ארין
ויד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארין
מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו
וישתחו לך כל מלכים כל גוים יעבדוהו
יחס על דל ואביון ונפשות אביונים וישייע מתוך ומחמס נאל נפשם ויקר דמם בעינו
ויהי ויתן לו מזהב שבא ותפלל בערו
יהי פסת בר בארין בראש הרים ירעש כלבטון פרו ויציצו מעיר בעשב הארץ
יהי שמו לעולם לפני שמיט יען שמו
ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל
וברוך שם כבודו לעולם וימלא
כלו תפלות

אלהי לעזרתי חנישה
חרפה וכלמה מכקשי ריעתי
והוספת עלי כל תהלתך
כי לא ידעתי ספרות
אלהים למדתני מעורי ועד הנה אנד נפלאותך
וגם עד זקנתי ושיבה אלהים אל תעבני עד אנד זרועך לדור לכל יבוא נבורתך
ועדקתך אלהים עד מרום אשר
אשר הראיתני ערות רבות ורעות תשוב תרחיש ומתהמות הארץ תשוב תעלני
תרגע לתי ותסכת תחמני וגם אני אודך בכלי נבל אמתך אלהי אומרה לך כננור קדוש ישראל
תרגע שפתי כי אומרה לך
נסלשוגי כל היום תהנה עדקתך
לשלמה אלהים משפטך למלך תן ועדקתך לבן מלך
ידין עמך בעדק ויעניך במישפט
ישפט עניי עם וישייע לבני אביון וידכא עשוקי ידאוך עם שמיט וילפנ ירח דור דורים
יורד כמטר על גו כרבינים ורזיף ארין
ויד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארין
מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו
וישתחו לך כל מלכים כל גוים יעבדוהו
יחס על דל ואביון ונפשות אביונים וישייע מתוך ומחמס נאל נפשם ויקר דמם בעינו
ויהי ויתן לו מזהב שבא ותפלל בערו
יהי פסת בר בארין בראש הרים ירעש כלבטון פרו ויציצו מעיר בעשב הארץ
יהי שמו לעולם לפני שמיט יען שמו
ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל
וברוך שם כבודו לעולם וימלא
כלו תפלות

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת ה' אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע
וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת ה' אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת ה' אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת ה' אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע
וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת ה' אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת ה' אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע

לְמִנְצָה אֶת־שַׁחַת מִזְמוֹר לְאַסָּף יְשִׁיר

וידוע לך אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפל אותך כי אקח מועד אני מישראל אשפט
נמס ארץ וכל ישבה אמרת להוללים אל תהלו ולרשעים אל תרימו קרן אל תרימו למרום קרונכם תדברו ביצאר עתק
כילא ממועז וממערב ולא ממדבר הרים כי אלהים שפט זה יטפיל וזה ירים
מינס בדי יהוה ויין חמר מלא מסך ויער מזה אך ישמריה ימצו ישתו כל רשעי ארץ
ואני אנכי לעולם אזמרה לאלהי יעקב וכל קרני רשעים אנדע תרוממה קרנות צדיק

למניצח בנגינת מזמור לאסף שיר
 נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו:
 ויהי בשלם סבו ומעונתו כציון
 נאור אתה אדיר מהררי טרף:
 אשתוללו אמרי לב נמו שנתם
 ולא מיצאו כל אנשי חיל ידיהם
 מגיעתך אלהי יעקב נדרם ורכב וסוס:
 אתה גורא אתה ומי יעמד לפניך מאז אפך
 משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה:
 בקום למישפט אלהים להושיע כל ענוי ארץ סלה
 נחמת אדם תודך
 שארית חמדת תחנך

עוֹשֵׂה שְׁלֵמוֹ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל סִבְיָיו יִכְלוּ שֵׁי לַמּוֹרָא יִבְצֵר רוּחַ נְגִידִים נוֹרָא לַמַּלְכֵי אֶרֶץ
לַמִּנְצָה עַל יְדִיתוֹן לְאַקֶּף מִזְמוֹר

קולי אל אלהים ואצעקה
ביום צרתי אדני דרישתי ידי לילה נגדה
קולי אל אלהים והאזין אלי
ולא תפוג מאנה העהם נפשי

השבת ימים מקדש שנות עולמים : אזכרה נביאתי בלילה עם לבבי אישיחה ויחפש רוחי
העולמים זנוח יבוב ולא : ביום לראות זנוח :

והנני בכל פעלך ובעלילותך אישיחה :
ואמר חלתי היא שנות ימין עליון :

אֲלֵהֶם מְקוֹשׁ דְּרָפֶךְ מִיָּאֵל נִדּוּל כְּאַלְהִים:
נִלְתַּטְרוּעַ עִמָּךְ
אֲנִי מִיָּה אֶל־הַיָּם מִיָּה אֶל־הַיָּם:
אֲתָה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹד עַתְּ בְּעַמִּים עוֹד:
בְּנִיעֶקֶב וּיֹסֵף סֵלָה
אֲנִי יִרְוֹן בְּבִמּוֹת

וְהָיָה כִּי יֵרָאֶה הָעָם אֶת מַעֲשֵׂי יְהוָה
בְּחַדְשֵׁי הַחַדְשִׁים הָאֵלֶּם וְהָיוּ לְזִכָּרוֹן
לְפָנָיו וְלִמְנוּחֵי שִׁבְעָה יָמִים

וְהָיָה כִּי יֵרָאֶה הָעָם אֶת מַעֲשֵׂי יְהוָה
בְּחַדְשֵׁי הַחַדְשִׁים הָאֵלֶּם וְהָיוּ לְזִכָּרוֹן
לְפָנָיו וְלִמְנוּחֵי שִׁבְעָה יָמִים

ועקבותיך לא נדעו
בד משה ואהרן
ותתנו עמך

מישכיר לאקף האזניה עמי תורת הסוד אונגט / אקף

ויקח כישטו ואסר... ויקח ירמיה והנה חלום... ויקח כסין אדני כסיו...
 שהיה כסות יקבה... מדנו כהרב נגלו ואלמנתו לא תבטנה

ויקח
 וסיו
 וסיו
 וסיו

ישלחם חרון אפו עברה וועם ויערה
 יפלטנתי לאפו לא חישך כמות נפשם
 וך כל כבוד במערי ראשית אונים באהליהם
 ונחם לבטח ולא פחדו ואת אביהם כסה חיס ויביאם אל גבול קדשו הר זה קעתה ימינו
 ויערש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה
 ונפסו וימרו את אלהים עליון ועדותיו לא שמרו ויפסו כמותם נהפכו כקישת רמיה
 ויכעסו ויבטחו בכמותם ובפסליהם יקנאוהו
 וישמשו שכן שלו אהל שכן באדם
 ויסגר להרב עמו ובנחלתו התעברו
 כהנו כהרב נפלו ואלמנתו לא תבטנה
 וך עריו אחור חרפת עולם נתן למו
 ויבחר את שבט יהודה אתה דר ציון אשר אהב ויבן כמודמים מקדשו כארץ יסדה לעולם
 ויבחר בדור עברו
 מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב
 וירעם כותם לבבו
 מזמור לאסף אלהים באו גוים כנחלתך טמאו אתה יכל קדשך שמו את ירושלים לעינים
 נתנו את נבלת עבדך מאכל לעוף השמים
 שפכו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קברו
 עד מה יהוה תאנף לניצח
 שפך חמתך אלהים אשר לא ידעך
 מאכל את יעקב
 אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו
 עונו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והיגילנו וכפר על חטאתינו למען שמך
 למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודי עבדים לעיננו נקמת דם עבדך השפוך
 תבוא לפנך אנקת אסיר כגדל
 והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם
 ואנחנו עמך ויצאן מרעיתך גודה לך לעולם
 למנצח אל שישנים עדות לאסף מזמור
 רעה ישראל האזינה נהג כצאן יוסף
 לפע אפרים ובעמן ומנשה יעוררה את
 אלהים השיבנו
 משלחת מלאכי רעים
 וחיתם לדבר הסגר
 ויסע צאן עמו וינהגם כעדר כמדבר
 וישכן באהליהם שבטי ישראל
 ויפסו וימרו ויפסו כמותם נהפכו כקישת רמיה
 שמי אלהים ויתעברו וימאסו מאד בישראל
 ויתן לשכני עמו ותפארתו ביד ער
 בחוריו אכלה אש ובתולתיו לא חוללו
 ויקץ כישן אדני כגבור מתרונן מיין
 וימאס באהל יוסף ובשבט אפרים לא נחרו
 ויבחר את שבט יהודה ויבן כמודמים מקדשו כארץ יסדה לעולם
 ויקחהו ממכלאות צאן
 עמו ובישראל נחלתו
 ובתבונות כפיו נחם
 כשך חסידך לחית ארץ
 היינו חרפה לישכנינו ליצוקלם לסכניתנו
 תביע כמו אש קנאתך
 ועל ממלכות אשר כישמך לא קראו
 ואת נוהו השמו
 רחמך כי דלוננו מאד
 חרפתם אשר חרפוך אדני
 לדור ודור נספר תהלתך
 למנצח אל שישנים עדות לאסף מזמור
 ישב הכרבים הופיעה
 גבורתך ולכה ליישיעתה לנו
 והאר פנך ונושעה

והצאן והבקר עליו... שוב סדות עלות וחרו... ויחזקו את שם קדשו...
 אשר טמאו אבותי ואת עשולי... טמאו את חילי... ויחזקו את שם קדשו...
 ונצמח בהם אות... ויבאו אל הגוים... ויבטחו אונם... שפך חסותך...

עליו
 וסיו
 וסיו
 וסיו

הָרַגְנוּ לַאלֹהִים עֲזוּזֵי הַרְיָעוּ לַאלֹהִי יַעֲקֹב
תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶד לַיּוֹם חֲגֻנוּ
עֲדוֹת בִּיהוֹסֵף שְׁמוֹ בִּצְאָתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם
הַסִּדְרָתִי מִסְכַּל שְׁכֵמוֹ
בַּצֵּרָה קִרְאת וְאַחֲלֶיךָ אֵינְךָ כִּסְתֵר רַעַם
שָׁמַע עַמִּי וְאַעֲדָה בְךָ יִשְׂרָאֵל אֶסְתִּישְׁמַע לְ
אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וַיִּשְׂרָאֵל לֹא אָנָה לִי וְ
לֹא עַמִּי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהוֹכָנוּ כִּמְעַ
מִשְׁנָאִי יְהוָה יִכְחֹשׁ לוֹ וַיְהִי עֵתָם לַעֲוֹלָם וַיֵּאָכֵז
מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים נִגְנֵן
עַד מְתִי תִשְׁפֹּטוּ עוֹלָם וּפְנֵי דִשְׁעִים תִּשְׁאוּסָל
פֶּלֶט וְדָל וְאַבְיֹן מִדִּרְשָׁעִים הִצִּילוּ לֹא יִדְעוּ
אֲנִי אִמְרָתִי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיּוֹן כֻּלְכֶם
קוֹמָה אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאָרֶץ

אלהים אלהים אלהים
כי הנה איבד יהמיון ומשנאיך נשאוראש
אמרו לכו ונכחידם מגוי
כי נועצו לך יחדו עליך ברית יכרתו

גבל ועמון ועמלק פלישת עם ישראלי צורו נס אשור נלוה עמם היוזרוע לבני לוט סלה
 עשה להם כמדון כסירא כיבין בנחל קישון
 שיתמו נדיבמו כיערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו אשר אמרו נרשה לנו את נאות אלהים
 אלהי שיתמו כצלל בקיש לפני רוח
 כותרדפם כסערך וכסופתך תבהלם
 יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאכדו ויד עוכי אתה שמך יהוה לבדך עליון על כל הארץ
 למנצח על הגתית לבני קרח מזמור

מה ידידות משכנותיך
 נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי
 גם צפור מצאה בית ודרור
 ואלהי אשרי וישיב ביתך
 עבד בעמק הבכא מעין
 ילכו מחיל אל חיל
 יהוה אלהים יכבאות שמעה תפלת
 מגנו ראה אלהים
 כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהלי רשע
 כי שמי שומן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה
 יהוה יכבאות
 למנצח לבני קרח מזמור

רצית יהוה ארצך שבת שבות יעקב
 אספת כל עברתך השיבות מחרון אפך
 הלעולם תאנף בעת משך אפך לדר ודר
 הראנו יהוה חסדך
 אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום
 אך קרוב ליראיו יישעו לשבן כבוד בארצנו
 אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף
 צדק לפענו יהלך
 תפלה לדוד הטה יהוה אונך ענני כי עני ואכזב אני
 אתה אלהי הבוטח אליך
 שמרה נפשי כי חסיד אני הוישע עבדך
 חנני אדני כי אליך אקרא כל היום שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא
 כי אתה אדני טוב וסלה
 ורב חסד לכל קראיך

הכל שפס ינוטה ... גם ברכות יעטה מורה כבד יעטה ... כשחל שיר יידיש ... מה יידישיות כושכנוטוך ... יכבאות ...

וסיל
 וסיל
 וסיל

יכאז יכאז תעלה האלה ... יכאז יכאז תעלה האלה ...
 יכאז יכאז תעלה האלה ... יכאז יכאז תעלה האלה ...
 יכאז יכאז תעלה האלה ... יכאז יכאז תעלה האלה ...

האזנה יהוה תפלתו והקשיבה בקול תחנונותיו
 אין כמוד כאלהים אדני
 כל גוים אשר עשית כאווי שתחוו לפניך
 כי גדול אתה ועשה נפלאות
 הורני יהוה דרכך אהלך באמתך
 אורך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם כי חסדך גדול עלי והעלת נפשי משאול
 תחתיה: אלהים יזדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמך לנגדם
 ואתה אדני אלהים וחנון
 פנה אלי וחנון תנה עני לעבדך
 עשה עמי אות לטובה וראו שנאי ויכשו
 לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהררי קדיש
 אהב יהוה שיער יציון מכל משכנות יעקב:
 אזכיר רחב ובכל לידעי הנה
 ול יציון ואמר איש ואיש ילד סה
 יהוה יספר בכתב עמים זה ילד שם סלה:
 שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת ליצנות משכיל להימן האזרחי
 יהוה אלהי ישועתי
 תבא לפניך תפילתי הטתה אונך לרנתי: כי שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול הגיעו
 נחשבת עס יורדי בור
 במתים חפשי כמו חללים שבע קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך נגורו
 ישתני בכור תחתיות
 עלי סמטה חמתך
 הרחקת מיד עי ממני שתני תועבות
 עני דאנה מע עני קראתיך יהוה
 הלמתים תעשה פלאים יקומו יודוך סלה: היספר בקבר חסדך אמונתך באבדון
 היור עבשך פלאך ועדקתך בארץ נשיה: ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפילתי תקדמך
 למה יהוה תנח נפשי
 עני אני ונוע מניע נשאת א מיד אטנה:
 סבוע כמים כל היום הקיפו עלי יחד:
 משכיל לאיתן האזרחי חסדי יהוה עולם אשירה לדר ודר אודי ע אמונתך נפי
 כי אמרתי עולם חסד יבנה
 שמים תכן אמונתך נהם

ג

יכאז יכאז תעלה האלה ... יכאז יכאז תעלה האלה ...
 יכאז יכאז תעלה האלה ... יכאז יכאז תעלה האלה ...
 יכאז יכאז תעלה האלה ... יכאז יכאז תעלה האלה ...

גל כן יסבבוך ואמנך מביבוכך
אשר יתנו ידיו ויניחו ידיו
אשר יתנו ידיו ויניחו ידיו
אשר יתנו ידיו ויניחו ידיו

ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדך עולם אבין זרעך ונבית לך ודור כסאך סלה
וידו שמים פלאך יהוה
כימי כשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בכני אליו אל נערך בסוד קדש יסרבה ונורא על כל
סביביו יהוה אלהי עבדות מי כמוך חסין יה
ואמונתך סביבותך
אתה מושל בנאותהים
אתה דכאת כחלל רחב
לך שמים אף לך ארץ תכל ומלאה אתה יסדתם יצפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמן
יוענו לך זרוע עם נכורה
יעק ומישפט מלון כסאך חסד ואמת יקדמו פנך אשרי העם ידיע תרועה יהוה באור
פנך יחלפון בשמך יליון כל היום
כי תפארת עזמו אתה זכרונך תריס קדננו
אזכרת כחזון לחסידך ותאמר שויתי ער על גבור הרימותי כחור מעם
מצאתי דוד עבדך בשמן קדש מישחתיו
לא ישיא אויביו וכן יעלה לא יעננו
ואמונת וחסדי עזמו ובשמי תרום קדננו
הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי
לעולם אישמור לוחסדי ובריתי נאמנת לו
אם יעזבו בני תורת וכו' משפט לא ילכו
ופקדתי בשבט פטעם ובנגיעים עונם
לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה
זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמי נגדו
ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך
פרצת כל נדרתיו שמת מבצרו מחתה
הרימות ימין צריו השמחת כל איביו
השבת מטהרו וכסאו לארץ מצרתהו
עד מה יהוה תסתיר למצח תבער כמו אש חמתך זכר אני מה חלד על מה שוא טראת כל בני אדם
מי יזכר יהיה ולא יראה מות
איה חסדיך הראשנים אדני
זר אדני חרפת עבדיך
אשר חרפו אויביך יהוה
ברוך יהוה לעולם

הן גולא ידע תקרא
יאמר אברהם אל מלך סדם הרמתי
דבר הדינות את הענה הדימות כנס
אשר יתנו ידיו ויניחו ידיו
אשר יתנו ידיו ויניחו ידיו
אשר יתנו ידיו ויניחו ידיו

לא יבא פנים דמא... ויחלף... ויחלף... ויחלף...

ויחלף... ויחלף... ויחלף...

תפלה למשה אישהאלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר
 בטרם הרים ילדו ותחלל ארץ ותכל
 תשב אנוש עד דכא
 כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף
 כי כלנו באפך ובחמתך נבהלנו
 כי כל ימינו פנו בעצרתך
 ימי שנותינו הם שבעים שנה ואם בגבורת שמים שנה ורהבם עמל ואון כינו חישונע פה
 מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך
 שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך
 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה
 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו
 ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן
 כי הוא יצילך מפח יקו ש מדבר הות
 יצנה וסחרה אמתו
 מדבר באפל יהלך מקטב ישור צהרים
 אליך לא יגש
 כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך
 כי מלאכיו יצוה לך לשמך בכל דרכך
 על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנן
 כי חשק ואפלטתו אשגבהו כי ידע שמי יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחל צהו ואכבדהו
 אך ימים אשביצהו
 ואראהו ביישוב צה
 מזמור שיר ליום השבת

אנכי... ויחלף... ויחלף... ויחלף...

ויחלף... ויחלף... ויחלף...

לחיד בנקר חסדך ואמתך בלילות
כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן
אישבער לאידי עכסיל לא יבין את זאת
פיעלי און להשמדם עדי עד
ואתה מרום לעלם יהוה כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאכדו יתפרדו כל פיעלי און
בלותי בשמן ריענן
ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמיענה אזני נדיק כחמר יפרח כארז בלבנון יישנה
שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו
להגיד כי ישר יהוה
יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה עו התאזר אף תפון תכל כל תמוט
מיעולם אתה
ישאו נהרות דכים
אדיר במרום יהוה
יהוה לארך ימים
אלנקמות יהוה אלנקמות הופיע
עזמתו רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלו
עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו
ויאמרו לא יראה יהוה לא יבין אלהי יעקב
הנטע און הלא ישמע אם יצר עין הלא יבט
יהוה ידע מחשבות אדם כי חמה הכל
אשרי הנזר אשר תסרנו יה ומתורתך תלמדנו להשקיט לו מימיר עד יפרה לרשעים שחת
כי לא יטוש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב כי עד ידק יטוב מי שפט ואחריו כל ישרי לב
מיקום לי עם מרעים מיתיעב לי עם פיעלי און לולי יהוה צרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי
אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני
היחברך כסא הות יצר עמל עלי חק
ויהי יהוה לי למשגב
וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם
לכו נרננה ליהוה נריעה לעזר ישענו
בזמרות נריעלו
אשר בידו מחקר ארץ ותועפות הרים לו
באו נשתחוה ונכרעה נכרעה לפני יהוה יצננו

טוב להודות ליהוה ולומר לשמך עליון
עלי עשור ועלי נבל עלי הציון בכטור
מהגדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך
נפרח רשעים כמו עשב וייעצו כל
ואתה מרום לעלם יהוה כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאכדו יתפרדו כל פיעלי און
בלותי בשמן ריענן
ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמיענה אזני נדיק כחמר יפרח כארז בלבנון יישנה
שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו
להגיד כי ישר יהוה
יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה עו התאזר אף תפון תכל כל תמוט
מיעולם אתה
ישאו נהרות דכים
אדיר במרום יהוה
יהוה לארך ימים
אלנקמות יהוה אלנקמות הופיע
עזמתו רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלו
עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו
ויאמרו לא יראה יהוה לא יבין אלהי יעקב
הנטע און הלא ישמע אם יצר עין הלא יבט
יהוה ידע מחשבות אדם כי חמה הכל
אשרי הנזר אשר תסרנו יה ומתורתך תלמדנו להשקיט לו מימיר עד יפרה לרשעים שחת
כי לא יטוש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב כי עד ידק יטוב מי שפט ואחריו כל ישרי לב
מיקום לי עם מרעים מיתיעב לי עם פיעלי און לולי יהוה צרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי
אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני
היחברך כסא הות יצר עמל עלי חק
ויהי יהוה לי למשגב
וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם
לכו נרננה ליהוה נריעה לעזר ישענו
בזמרות נריעלו
אשר בידו מחקר ארץ ותועפות הרים לו
באו נשתחוה ונכרעה נכרעה לפני יהוה יצננו

ינה נמיט ערלחתך בך ינה נמיט ערלחתך בך ינה נמיט ערלחתך בך
ישבת בביתך לארך ימים ונחלתך סוכנו מאד ימה לנצח תשכיל
ואתם בוקר ולא יבין ואם לא יראה יכדו כנו ולא ידע וייעצו

כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחָנוּ עִם מְרִיעֵינוּ
אֶל תִּקְשׁוּ לִכְנֹכֶם כְּמִרְיָהּ כִּיּוֹם מִסַּה בְּמִדְבָּר
וְעַתָּה יְדוּ הַיּוֹם אִם בָּקְלוּ תִשְׁמָעוּ
אֲשֶׁר נִסּוּנוּ אֶכְתִּיכֶם בַּחֲנוּנֵינוּ וְעַתָּה
אַרְבָּעִים שָׁנָה אֶקוּט בְּדוֹר וְאָמַר עֲפֹתַי לִכְנֹכֶם
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי
שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ
בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם לְיוֹם יִשְׁוּעָתוֹ
סִפְרוּ בְּנוֹי כְבוֹדוֹ כָּל הָעַמִּים נִפְלְאוּתוֹ כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמַהֲלֵל מְאֹד נֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים
כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה
הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים
הָבוּ לַיהוָה כְבוֹד שְׁמוֹ שְׁאוּ מִנְחָה וּבָאוּ לְחַצְרוֹתָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפְּנֵי
כָּל הָאָרֶץ אָמְרוּ בְּנוֹי יְהוָה מֶלֶךְ אֶף תִּכּוֹן תֵּבֵל כָּל תַּמּוּט יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים
יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתֵל הָאָרֶץ
יִצְלוּ יַדַי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ
לִפְנֵי יְהוָה כִּי כָּאֵל שִׁפְטָה הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט
יְהוָה מֶלֶךְ תֵּל הָאָרֶץ יִשְׁמַחוּ אֲיִים רַבִּים
עֲנֵן וַיַּעֲרַף סָבִיב יָדָק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כִּסְאוֹ
הָאִירוּ בְּרָקִיו תֵּבֵל
הָרִים כְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ הַגִּידוּ שָׁמַיִם יָדָקוּ וּרְאוּ כָּל הָעַמִּים נִנְּחוּ
יִבְשׁוּ כָּל עַבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְּלִים בְּאֱלִילִים
שָׁמְעָה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן וְתִגְלַנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה
כִּי אַתָּה יְהוָה עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ
אַחֲבִי יְהוָה שִׁנְאוּ רַע שִׁמְרֵ נַפְשׁוֹת
אוֹר זֶרַע לַצַּדִּיק וְלִישְׁרֵי לֵב יִשְׁמַח
מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוּ וְזִרְעוֹ קִדְּשׁוּ
הוֹדִיעַ יְהוָה יִשְׁוּעָתוֹ
זִכֵּר חֲסִדּוֹ וְאַמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְאוֹ כָּל
הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ פִּעְחוּ וּרְנְנוּ וּזְמְרוּ
בְּחִצְצוֹת וּקוֹל יִשׁוּפֹר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה
נְהַרּוֹת יִמְחָאוּ כָף
לִפְנֵי יְהוָה כִּי כָּאֵל שִׁפְטָה הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט
יְהוָה מֶלֶךְ יִרְנְנוּ עַמִּים יִשְׁבּוּ כְּרֹבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ

יהוה כנין גדול ורם הוא על כל אלהים העמים
ועמל משפט אהב אתה כוננת מיישרים
רוממו יהוה אלהינו והשתחו
משה ואהרן בכהנו ושמואל בקראי שמו
בעמוד ענן ידבר אליהם
יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא
רוממו יהוה אלהינו והשתחו לחד קדשו
עבדו את יהוה בשמחה
דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולא
באו שעריו בתורה חצרתיו בתהלה
מיטוב יהוה לעולם חסדו
אשכילה כדרך תמים מתי תבוא אלי
לא אשיתלנך עני דבר בלי על עשה
לבב עקש יסור ממני
מלושני כסתר רעהו אתו אצמית גבה עינים
עני בנאמני ארץ לשבת עמדי
לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה
לנקרים אצמית כל רשע ארץ
תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה יטפף שיחו
ישועתי אליך תבוא
יהוה שמעה תפלת
אל תסתור פניך ממני ביום צר לי הטה
מכלו בעשן ימי ויעצמותי כמוקד נחרו חוכה כעשבו יבש לבי כי שטחתי מאכל לחמי
מקול אטחתי דבקה עצמי לבשרי
שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג
כי אפר כלחם אכלתי ושקני בבכי מסכתי
ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש
אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועדי כי רצו עבדיך את אכניה ואת עפרה יחננו
ויראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך כי כנה יהוה ציון עראה בכבודו
פנה אל תפלת הערער ולא כזה את תפלתם ותכתב זאת לדור אחרון ועם נכרא יהלליה

יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא
משפט וצדקה ביעקב אתה עשית
להדום רגליו קדוש הוא
קראים אל יהוה והוא יענם
שמרו ערתי וחקנתו למו
היית להם ונקם על עלילותם
כי קדוש יהוה אלהינו
מומור לתורה הרייע ליהוה כל הארץ
באו לפניו ברננה
אנחנו עמו רצאן מרעיתו
הודו לו ברכו שמו
ועד דר ודר אמונתו
לדוד מזמור חסדום שפט אשירה לך יהוה אזמרה
אתה לך נתם לבני בקרב ביתי
שטים ישנאתי לא ידבק בי
רע לא אדע
ורחב לבב אחו לא אוכל
הולך כדרך תמים הוא ישרתני
דבר שקרים לא יכון לנגד עיני
לחברית מיני יהוה כל פעלי און
תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה יטפף שיחו
ישועתי אליך תבוא
אלי אונך ביום אקרא מהר ענני
כל היום חרפוני אויבי מהוללי בני שבוע
מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני
ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדור ודר
אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועדי כי רצו עבדיך את אכניה ואת עפרה יחננו
ויראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך כי כנה יהוה ציון עראה בכבודו
פנה אל תפלת הערער ולא כזה את תפלתם ותכתב זאת לדור אחרון ועם נכרא יהלליה

כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביטי: לישמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה
לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם: בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה
ענה בדרך כחו קצר ימי: אמר אלי אל תעלני
לפנים הארץ יסדת
המה יאכדו ואתה תעמד וכלם כנער יבלו
ואתה הוא ושנותיך לא יתמו:
לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו
ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו:
הנאל משהתחייבי המעטרכי חסד ורחמים:
עשה עדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים:
רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב חסד:
לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו:
ברחק מזרח ממערב הרחיק מפנינו את פשעינו:
כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו:
כי רוח עברה בו ואיננו
וחסד יהוה מעולם ועד עולם על ידאיו
לשמרי בריתו ולזכרי פקודיו לעשותם:
ברכו יהוה מלאכי וגבורי כח עשי דברו
ברכו יהוה כל עבדיו
ברכו יהוה כל מעשיו בכל מק מות
ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת
עטה אור בשלמה
המקרה נמים עליותיו השם עבים
עשה מלאכי רוחות משרתיו אש להט:
תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים:
יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם: גבול שמתכל יעברון כל ישבון לכסות הארץ
המשלה מענים נחלים בין הרים יהלכון:
עליהם עוף השמים ישבון מבין עפאים יתנוקול: משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע
הארץ: מעמיה חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא להם מן הארץ
ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן
ושמן לבב אנוש יסעד
ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: אשר שם יפרים יקנו חסידה ברושים ביתה

יחזקאל ויחזקאל
על הארץ

A small illustration of a deer standing on a square base. The base contains the Hebrew letter Qaf (ק) in a stylized font. The deer is facing left and is holding a branch with green leaves in its mouth. The entire illustration is set within a decorative border.

יהוה כבוד כי לעולם חסדו :
ומארות קבעם ממזרח וממערב מצפון ומצפון ומצפון ומצפון :
ועתה גם צמאים נפשם מהם תתעטף :
וידועם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב :
כיהשביע נפש שוקקה ונפש רעבה מלא טוב :
כיהמרו אמרי אל ויצנת עליון נאצנו :
ויצחקו אל יהוה בער להם ממזקקותיהם וישיעם :
ידו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם :
אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו :
ויצחקו אל יהוה בער להם ממזקקותיהם וישיעם :
ידו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם :
יורדי הים באניות ינשי מלאכה במים רבים :
ואמר ויעמד רוח סערה ותרוםם גליו :
יחננו וינעו כשפור וכל חכמתם תתבלע : ויצחקו אל יהוה בער להם ומזקקותיהם ויצאם :
וישמחו כיישתקו וינחם אל מחוז חפצם :
וירוממוהו בקהל ים ובמושב זקנים יחללוהו :
ארץ פרי למלחה מרעת ישיבה :
ויושב שסרעבים ויכוננו עיר מושב :
ויברכם וירכבו מאד ובהמתם לא ימעיט :
שפך בוז על גדיבים ויתעסבתהו לא דרך :
יראו ישרים וישמחו וכל יעלה קפצה פיה :
ויתבוננו חסדי יהוה :
שיר מזמור לדוד :
עזרה הנבל וכנור אעירה שחר :

והקין והנה יפן ונפשו שוקקה כי השביע נפש שוקקה
והשוכך ה' מצרים או אמר אחיהו וישעים באפסו ירדו הם באפסו
ויכוננו אלהים כום ההוא ויכוננו בגלגל לבם

וישם
ויסמך
ויסמך
ויסמך

והטובים מכל בני עמך ויבחרו ויבטחו ויבטחו ויבטחו
והטובים מכל בני עמך ויבחרו ויבטחו ויבטחו ויבטחו

והטובים
והטובים

גדלים מעשי יהוה דרושים לכל הפעיהם:
זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה:
כח מעשיו הגדל לעמו לתת להם נחלת גוים:
סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישה פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש וגורא שמו
ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד
הללו יה אשר יאיש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד
נבחר בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך:
זרח נחישך אור ליישרים חנון ורחום ועדיק:
בילעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה עדיק:
סמוך לבו לא ירא עד אשר יראה בעריו פורנתן לאביונים עמדת לעד קרנו תרום בכבוד
רשע יראה וכעס שניו יחרק ונמס
יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם:
וס על כל גוים יהוה על השמים כבודו:
המשפיל לראות בשמים ובארץ:
להושיב עס נדיבים עס נדיבי עמו:
היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו:
החרים רקדו כאילים נבעות כבעי צאן:
החרים תרקדו כאילים נבעות כבעי צאן:
החפץ העור אנם מים
לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך
ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה
פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו
אונם להם ולא ישמעו אף להם ולא ירחוקו ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהנו כגרונם:
נמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם:
בת אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא:
יהוה זכרנו יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן יברך יראי יהוה הקטנים עס הגדלים
יפה יהוה עליכם עליכם ועל בניכם:
השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם:
ואתחננו ונברך יה מעתה

הודוהדר פעלו ועדקתו עמדת לעד
טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו
מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו
סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישה פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש וגורא שמו
ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד
הללו יה אשר יאיש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד
הון ועשר נביתו ועדקתו עמדת לעד
טוב איש חנון ומלוה יכלכל דבריו במשפט
משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטח ביהוה
תאות רשעים תאכזר
הללו יה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה
ממזרח שמש עד מנא מהלל שם יהוה
מי כיהוה אלהינו הפנניה לשבת
מקימי מעפר דל מאשפת ירים אכזן
מושיבי עקרות הכיתאם הכנים שמחה הללויה
בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעס לעו
הים ראה וינס הירדן יסב לאחור
מהלך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור
מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב
הלמיש למעינו מים
לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך
ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה
פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו
אונם להם ולא ישמעו אף להם ולא ירחוקו ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהנו כגרונם:
נמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם:
בת אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא:
יהוה זכרנו יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן יברך יראי יהוה הקטנים עס הגדלים
יפה יהוה עליכם עליכם ועל בניכם:
השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם:
ואתחננו ונברך יה מעתה

הטובים מכל בני עמך ויבחרו ויבטחו ויבטחו ויבטחו
והטובים מכל בני עמך ויבחרו ויבטחו ויבטחו ויבטחו

והטובים
והטובים

קיד

קיה

קיו

קיו

אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני

כי הטה אזני ליובימי אקרא: אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא
 ובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי:
 חנן יהוה ויעדיק ואלהינו מרחם
 שובי נפשי למנוחכי כי יהוה נמל עליכי
 כי חלצת נפשי ממוות את עיני מן דמעה את רגלי מדחין את הלך לפני יהוה בארצות החיים
 האמנתי כי אדבר אני ענתי מאדו
 מה אשיב ליהוה כל תגמולהי עלי:
 נדדתי יהוה אשלם נדתי נא לכל יצמו:
 אנה יהוה כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסדיו לך אזנח זבח תודה ובשם יהוה אקרא:
 נדדתי ליהוה אשלם נדתי נא לכל יצמו:
 פחצות בית יהוה בתוככי ירושלם הללויה
 הללו את יהוה כל גוים שכחיהו כל האמים
 כי נזכר עלינו חסדו
 ואמת יהוה לעולם הללויה
 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו
 יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו
 יאמרו נא ידאי יהוה כי לעולם חסדו
 מן המצר קראתי יהוה ענני במרחבי יהוה
 יהוה לי בעצרי ואני אראה בשנאי:
 טוב לחסות ביהוה מבטח בערבים:
 סבני גם סבבני בשם יהוה כי אמילם:
 דחה דחיתני לנפלי ויהוה עזרני:
 עזי וזמרת יהוה יהי לי לישועה
 קול רנה וישועה באהלי עד יקים ימין יהוה עשה חילי: ימין יהוה רוממה עין יהוה עשה חיל
 לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יהוה
 פתחו לי שערי צדק אכאכס אודה יהוה:
 יסר יסרני יהוה ולמות לא נתנני
 אודך כי עמתי ותהילי לישועה:
 זה השער ליהוה יעדיקים יבאו ט
 מאת יהוה היתה זאת היא נפלא את בעינינו
 אכן מאסו הנפס היתה לראש פנה
 זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה ט
 ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה
 עד קדנות המזבח
 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו
 אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה:
 אתה עניתה פקד יך לשמר מאד
 אף לא פעלו עולה בדרך חלסו
 אז לא אכזיש בהביטי אל כל מעותיד
 אחלי יכנו דרכי לשמר חקיד:

עש	עש	עש	עש
עש	עש	עש	עש
עש	עש	עש	עש
עש	עש	עש	עש

חלקי יהוה אמרתי לשמו דברך
חשבת דרכי ואשיבה רגלי אל ערותך
חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי
חבראני לכל אשר יראוך ולשמו פקדיך

חלית יפניך בכל לב חנוני כאמרתך
חשתי ולא התמהמהתי לשמור מצותך
לילה אקום להודות לך על משפטי עזרך
חסדך יהוה מלאה הארץ חקיד למדני

טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך :
 מרס אענה אני שגג ועתה אמרתך שמותי :
 טפלו עלי ישקר זדים אני בכל לב אינר פקדך :
 טובלי כי ענית למען אלמד חקיך :

טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמתית
: טוב אתה ומטיב למדני חקיך
: טפש כחלב לבס אני תורתך ישעשעתי
: טוב לי תורת פיד מאלפי זהב וכסף

ידיך עשוע ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך:
ידעתי יהוה כי צדק משפטך ואמונה ענתני:
יבאני רחמך ואחיה כי תורתך שיעשעני:
ישכילי יראיך וידע ערתך:

יִרְאִיךָ יִרְאוּנִי וַיִּשְׁמְחוּ כִּי לְדַבֵּרךָ יִחְלְתִי
יְהִי נָא חֶסֶדךָ לְעַמִּי כְּאִמְרוֹתֶךָ לְעַבְדְּךָ
יִכְשׁוּ זֵדִים כִּי שִׁקְרַיְתָנִי אֲנִי אִישׁ בְּפִקּוּדֶיךָ
יְהִי לְבִיתִּים נַחֲקִיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ

כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי
כיהיית בנאד בקיטור חקיך לא שבהתי
ברו לידים שיחות אשר לא כעזרתך
כמעט כלוע בארץ ואני לא ענתי פקודיך

כלו עני לאמרתך לאמר מתי תנחמני
נמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט
כל מצותיך אמונה שקור רדפוני עזרני
נחסדך חיי ואשמרה עדות נצח

: ליעולם יהוה דרך נצח בשמים
 : למישפטך עמדו היום כיהל עבדיך
 : ליעולם לא אשכח פקודיך כיבם חייתני
 : ליקוו רשעים לאבדני ערתיך אתבונן

לדר ודר **ות** אמונתך כוננת ארץ ותעמלה
לולי **ות** תורתך שיעש עי אואפתי מעני
לך אנהושי עני כיפקודיך דרשתי
לכלתכלה ראיתי קץ רחבה מעותך מאד

מֶה אֶהְבֶּתִי תוֹרָתְךָ כֹּל הַיּוֹם הוּא שִׂיחָתִי :
מִכָּל מַלְמַדֵּי הַשִּׁכְלָתִי כִי עֲדוּתֶיךָ שִׂיחָה לִּי :
מִכָּל אֲרָחָרַע בְּלֹא תִירָגְלִי לִמְעַן אֲשַׁמְרֵךְ דְּבָרְךָ :
מֶה נִמְלִיץ לַחֲכִי אִמְרָתְךָ מִדְּבַשׁ לִפִּי :

מֵאֵי תַחֲכַמֵּנִי מִצֹּתְךָ כִּי לַעֲלֹם הָיָא לִי :
 מִזְקֵנִים אֶתְבוֹנֵן כִּי פִקּוּדֶיךָ נִעְרַתִּי :
 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרַתִּי :
 מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבוֹנֵן עַלְכֵּן שִׁנְאַתִּי כָל אֶרֶץ שְׂקוּר :

נִרְדְּגָלִי דְבָרְךָ וְאִזּוֹר לִנְתִיבֹתַי

נִשְׁכַּעְתִּי וְאֶקִּימָהּ לִשְׁמֹר מִשְׁפָּטֵי יְדֻקָּד:

ז' וסיל

ז' וסיל
מנצח

ז'

ז'

ז'

ז'

ז'

ז'

ז'

ז'

ז'

ז'

ז'

נענתי ער מאד יהוה חני כדכרך
נפשי כנפיתמיד ותורתך לא שנתתי
נחלתי עדותיך לעולם כי יששון לבי המה

סתר ומנע אתה לדברך יחלתי
סמנני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משנתי
סלית כל שנים מחקיך כי שקר תרמיתם
סמר מפחדך בשרי וממשפטך יראתי

ערב עבדך לטוב אלי עשקני זדים
עשה עמי עבדך כחסדך וחקיך למדני
עת לעשות ליהוה הפרות תורתך
על כן כלפקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי

פתח דבריך יאיר מבין פתיים
פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך
פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך
פלגמים ידו עני על לא שמרו תורתך

צוית צדק עדתיך ואמונה מאד
צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה
צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת
צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה

קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך
קדמו עני אשמרות לשיח באמרתך
קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו
קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדתם

ריבה ריבי ונאלני לאמרתך חני
רחמיך רבים יהוה כמשפטך חני

נענתי ער מאד יהוה חני כדכרך
נפשי כנפיתמיד ותורתך לא שנתתי
נחלתי עדותיך לעולם כי יששון לבי המה

סעפים שנאתי ותורתך אהבתי
סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי
סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד
סינים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך

עשיתי משפט וצדק כל תנחני לעשקי
עני כלו לישועתך ולאמרת צדקך
עבדך אני הבינני ואדעה עדתיך
על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז

פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי
פיפצתי ואישאפה כי למצותיך יאבתי
פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און
פנך האר בעבדך ולמדני את חקיך

עדיק אתה יהוה וישר משפטך
צמתתני קנאתי כי שבחודבריך צרי
צער אנכי ונכזה פקדיך לא שנתתי
צרמצוק מצאנו מצותיך שעשעני

קראתי בכל לב עני יהוה חקיך אצרה
קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי
קולי שמיעה כחסדך יהוה כמשפטך חני
קדונ אתה יהוה וכל מצותיך אמת

ראה עני וחלני כי תורתך לא שנתתי
רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו

ידך עקד חסד .. נעשי כפני .. עשיתי כפני .. יאבס .. שועתך ..
עשיתי כפני .. נעשי כפני .. עשיתי כפני .. עשיתי כפני .. עשיתי כפני ..
על כן קדמתי לפרח וירשיעה .. קדמתי כפני .. ואשועה לדבריך יחלתי ..

ויסיל

ויסיל

ויסיל

ה' בלע כול רעה

ה' בלע כול רעה

ה' בלע כול רעה

ויסיל

ויסיל

ויסיל

רבים רדפי וערי מעדותיך לא נטיתי : ראיתי בעדים ונתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו :
ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חני : ראש דרך אמת וליעולם כל משפט עקדך :

שרים רדפוני חנם ומדרכיך פחד לבני : שקר שנאתי ואת ענה תורתך אהבתי :
שלוש רב לאהבי תורתך ואין כמו מכשול : שמרה נפשי עדתך ואהבם מאד :

תקרב רנתי לפנך יהוה סדרכך הכינני : תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך :
תהי ידך ליעזרני כי פקודיך בחרתי : תחי נפשי ותהללך ומישפטך ייעזרני :
תעתי כשה את בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי :

שיר המעלות אל יהוה כי עזרתה לי קראתי וייעזרני : יהוה העילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה :
מה יתן לך ומה יסוף לך לשון רמיה : חני נפשו שטנים ינס נחלי רתמים :
אוייה לי כי ערתי משך שכנתי ינס אהלי קדרו : רבת שבעה לה נפשי ינס שנא שלום :
אני שלום וכי אדבר : המה למלחמה :

שיר המעלות אשא יעני אלההרים מאין בא יעזרי : עזרי מינס יהוה עשה שמים וארץ :
אל יתן לפוטו נלך אל ינוס שמדך : הנה לא ינוס ולא יסן שמר ישראל :
יהוה שמדך יהוה צלך על יד ימינך : יומם השמש לא יכבה וירח בלילה :
יהוה ישמר צאתך ובאך : יהוה ישמרך מכל ריע יישמר את נפשך :
מיעתה ועד יעולם :

שיר המעלות לדוד שמחתו כאמרים לי בית יהוה נלך : עמדות היו רגלינו בשיעריך ירושלים :
ירושלים הבטיה כי עיר שחברה לה יחדו : שישם עליו שבטים שבטי יה עדות לישראל :
להודות לישם יהוה : כי שמה יישבו נסאות למישפט נסאות לבית דוד : שאלו שלום ירושלים ישליו אהבך :
למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך : יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך :
אבקשה טוב לך : למען בית יהוה אלהינו :

שיר המעלות אליך נשאתי את יעני הישבי בשמים : הנה כי יעני ענדים אל יד אדניהם מעני שפחה אל יד גברתה כן יענינו אל יהוה אלהינו עש שמונו :
חננו יהוה חננו כרכ שבנינו ברוך רבת שכיעה לה נפשנו הלי ענה שאננים הבנו לצאונים :

מן לשונך אמרתך כי כל מיטתך ידך אל יתקן כסל כאלו
אשר מינו שטנים יתקן שטנים : ויעי נפשו שטנים יתקן שטנים :
נפשים אל החרים : אשא עיני אל החרים מן

מן
שם
אל
שם
אל
שם
אל

שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל
לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם
אזי חיים בלענו בחרות אפס בנ
אזי עבר על נפשונו חיים הזדנים
נפשונו בצפור נמלטה מפח יוקשים הפח
עשה שמים וארץ
שיר המעלות הכתובים ביהוה כהרצון לא ימוט לעולם יושב
סביב לעמו מעתה ועד עולם
לא ישלחו העדיקים בעולתה ידיהם
ולישרים בלבותם
פעלי האון שלום על ישראל
שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים
בגוים העריל יהוה לעשות עם אלה
שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב
חורעים בדמעה ברנה יקצרו הלוד ילד וככה נשא משך הזרע בא ברנה נשא אלמתיו
שיר המעלות לשלמה אם יהוה לא יכנה בית שוא עמלו כונונו אם יהוה לא ישמר ציר
שוא שקד שומר שוא לכם משכמי קום מאחרי ישיבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידיו שנה
הנה נחלת יהוה בנים שיכר פרי הבטון
אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם
שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו
אשתד כגפן פדיה בירטת ביתד
הנה כי כן יכרך גבר ירא יהוה
שיר המעלות וראה בנים לבנד שלום על ישראל
שיר המעלות ורדת צדונו מנעורי יאמר נא ישראל
על גבי חרשו חרשים האריכו למענותם
יכשו ויסגו אחור כל שנאי ציון
שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר
ברכנו אתכם בשם יהוה
שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה
אדני שמעה בקולי תהינה אוגד קשבות לקול תחנוני אם ענות תשמר יה יהוה מי יעמד
מי יעמד הסליחה למען תורא
נפשי ליהוה משמרים לבקר שמרים לבקר יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות

אשפתו כקבר סתומ אשרי הגבר אשר...
המסכתך יצרך שות...
יוני משכמי צדק... שוא לכם משכמי קום מאחורי שבות

וסימ
וסימ
וסימ

וסימ
וסימ
וסימ

ספר הנקוד

הא לך מבין זהיר ותלמיד
אל ספר קדוש אור נהיר וזה
לבי דבר טוב ולישוני עט
סופר מהיר רחש לבי
דבר טוב אומר אני מעט
למלכים שבעה ערובים ותתני
לך מהלכים בן העומדי והשונני
והמישרתים והנסיכים ואניש
לך מיטעמים בדרכי הטעמים
בדברי הקודמים והמה חכמים
מחוכמים ואאיר אור כהיר
להולכי חשכים ואורה דרכים
לנבוגם סופרים ונוקדים קורא
ולומדים ודבים לאיכינו ולא
ישכילו כי יאמינו וכי ישמאלו
ודרך ישרה לא דרכו פחשכה
יתהלכו וזה יקרה להם כמיט
השתדלותם ומרוב עצלותם
לדורש ולתור חכמה על כל
אשר נעשה בספרי הקדמוני

בעלי המסור והקבלו
לך נדבה רוחי אותי אני
הנעיר דוד ברוס קמחי
לחבר ספר בנקוד וטעמים
וכללים מועילים לכל טעם
ונקוד ועל ספר שוקד
ימצאם בו מסודרים עורי
עדרים מלי עמל יקחם ודרך
נקלה ילמדם ולא ייטבחו וקר
וקראתי שם הספר הזה עט
סופר למען ימצא בו הסופר
כתבתי בו דרך כלל כתבו התנוני
מלה אחת והכתובות שתי מלות
הם מסופקות לרוב הסופרים
וזן התיבות שהן קרי ולא פתג
ואשר הם כתבו ולא קרי וכן
ישאר כללים העריכין בכתב
ספר תורה וחלקתי הספור
הזה לשלישה שערים
השער הראשון בכתבה הש
השער השני בנקוד השער
השלישי בטעמים

זֶכֶר יְהוָה לִבְנֵי אָדָם אֶתִּיּוֹם יְרוּשָׁלַם
בֵּת כְּנָל הַשְׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁי־שָׁלֵם לֶךְ
אֲשֶׁרִי שִׁי־אֲחֹז וְנִפְץ

אִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵיכֶם כָּדִישׁ וְאוֹדָה אֶת שִׁמְךָ
בַּיּוֹם קִרְאתִי וְתַעֲנֵנִי תִרְדֵּה בְנֵי בְנִפְשֵׁי יַע
וַיִּשְׁיֶדְן בְּדַרְכֵי יְהוָה כִּי גָדוֹל כְּבוֹד יְהוָה
אִם אֵלֶךְ בִּקְרֹב עֲרֵה תַרְחִיץ עַל אַף אֵיכִי
יְהוָה יִגְמַר בְּעַדִּי יְהוָה חֲסֹדְךָ לִיעֹלָם

למנוח לדוד מזמור יהודה
אתה ידעת שבת וקומי בנתה לרעי מרחוק:
כי אין מלה כל שוני הן יהודה ידעת כלה:
לא איה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה:
אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול העד:
גם שם ירד תנחני ותאחוזי ימיני:

גמחשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר בנחשך
אודך על כי נודאות נפליתי נפלאים
לא נכחד עינמי ממך אשר עשיתי
נלמראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו
ולימה יקרו רעך אל מה עצמו ראשיהם
אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורומני
הלא משנאיך יהוה אישנא וכתקוממך אתק
חקרני אל ודע לכבי בחנני ודע שרעפי
למנצח מזמ

למנצח מזמור לדוד

חליצני יהוה מאדסרע מאיש חמסים תנע
שגנו לשונם כמו עזש חמת עכשוב
שמרני יהוה מיד רשע מאיש חמסים
טמנו נאים פח לי וחכלים פרי שורשת
אמרת לי יהוה אלי אתה האזינה יהוה קו
ביום נשקו אל תתן יהוה מאוי רשע
ראש מסבי עמל שפתימו יכסומו ימי

הנהגתו ודרכו של אדם יודע אמת ושלמות לומר ודבריו יתקיימו. וזהו שכתבנו
אמת ושלמות ודבריו יתקיימו. וזהו שכתבנו ודבריו יתקיימו. וזהו שכתבנו
ודבריו יתקיימו. וזהו שכתבנו ודבריו יתקיימו. וזהו שכתבנו ודבריו יתקיימו.

והיה	ה	הענין
והיה	ה	הענין
והיה	ה	הענין

טעם ויהי אשכנזי את אשכנזי בעל מן ... אלפי אשכנזי אקדא ...
והנמרי לא אשכנזי יחד אשכנזי אשכנזי ... אהרן נביא ואלא אשכנזי

וסיפ
וסיפ

אשכנזי
אשכנזי

איש לשון כל יכון בארץ איש חסד יצודנו למדחפות ידעת כי יעשה יהוה דין עני משפט
אני נסו אך צדיקים יודו לשמך
מזמור לדוד יהוה קראתך חושה לי האזינה קולי בקראי לך
תכון תפילתי קטרת לפניך
שית יהוה שמרה לפי
אל תטל לי לדבר על התעלל עלילות כרשיע את אישים פעלי און וכל אלהם במנעפיהם
יהלמי צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל
נשמתו בדיסלע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו: מן פלח ונקע בארץ נפזרו יעמינו לפי שאול
כי אלקי יהוה אדני יעני
שמרני מיד פח יקשולי ומקשות פעלי און:
קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן:
בחתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבת
חפטי ימין וראה ואין לי מכיר
ועקתי אליך יהוה אמרת אתה מחסי
הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד
הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך
מזמור לדוד יהוה שמע תפילתי האזינה אל תחנוני באמנתך יענני בעדקתך
ואל תבא במישפט את עבדך
מדרג אויב נפשי דבא לארץ חיתי
ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי: זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך
אשוחח ופרשתי ידי אליך
מחר ענני יהוה בלתה רוחי אל תסתור פניך
השמי עני כפקר חסדך כי כך בטחתי הודי עני
הצילני מאיבי יהוה אליך כסרתי: למדני לעשות רצונך כי אתה אלוהי רוחך טובה תענני בארץ
מישור: למען שמך יהוה תחני
וכסדך תצמיח אבי והאבדת כל עררי נפשי
לדוד ברוך יהוה יצורי המלמד ידי לקרב אינני עתי למלחמה
חסדי ומצודתי משגבי ומפלט לי
יהוה מה אדם ותדעו בן אנוש ותחשבהו:
יהוה הט שמך ותדר געגהרים ויעשט:

בדדעטף על נעשו אתה זכרת ... בדדעטף על נעשו ואתה ידעת ...
אלפי חמשת האשכנזים ... ואין מעל כי החוקה היא ... ואין עור ...

בדדעטף על נעשו אתה זכרת ... בדדעטף על נעשו ואתה ידעת ...
אלפי חמשת האשכנזים ... ואין מעל כי החוקה היא ... ואין עור ...

אשר יעשה ככעשרך. איה קמארך ובחורך. דור לקור: שבת מעשרך.

שלח ידך ממרום פצננו והצילנו ממים רבים מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר
אלהים שיר חדש אשירה לך
הנותן תשועה למלכים הפוצה
פצננו והצילנו מיד בני נכר אשר פיהם
אשר בנינו בנטעים מעדלים בנעוריהם בנותינו טויות מחטכות תבנית היכל
מזונו מלאים מפיקים מזון אלון
אלופינו מסכלים אין פריץ ואין יוצאת
אשר יהעם שכבה לו
תהלה לדוד ארוממך אלוהי העלך
בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד
דור לדור ישבח מעשיך ונברתך יגדו
ועוזו נראתך יאמרו ועד לותך אספרנה
חנן ורחום יהוה ארך אפים ועלחסד
יורוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברוכה
להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו מלכותך מלכות כל עמים וממ שלתך בכל דור
ודור כומך יהוה לכל הנפלים חוקק לכל הכפופים יצני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אמת
ביצתו פותח את ידך ומשביע לכל חירעון
קרוב יהוה לכל קראיו
רצון יראיו יעשה זאת שויעתם ישמעו וישועים ישומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד
תהלת יהוה ידבר פי ויפרך כל בשר
הללויה הללי נפשי את יהוה
אהללה יהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי
תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתותיו אשר ישאל יעקב בעורו שברו על יהוה
אלהיו עשה שמים וארץ אתהים ואת
עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים
יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים
יהוה שמר את צרים יהוה ואלמנה
ימלך יהוה לעולם אלהיך
הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאווה תהלה
הרפא לישבורי לב ומחבש לעצבותם
גדול אדנינו ורב כח לתבונתו אין מספר

בית המדרש

זחל

אכלם בעצור .. עזרן ליהודה לחסר לבם ערב אשר יקראו	והיה	אחרי כן יבא אל יעקב ויגיד לו כל אשר עשה אליו
הטעם בזה כי רוח ה' יושבד	והיה	אחרי כן יבא אל יעקב ויגיד לו כל אשר עשה אליו
אחרי כן יבא אל יעקב ויגיד לו כל אשר עשה אליו	והיה	אחרי כן יבא אל יעקב ויגיד לו כל אשר עשה אליו

איש היה בארץ ענין איז שמו והיה
האיש הוא תם וישר וירא אלהים וסר
מרינו ויולדו לו שבעה בנים ושלש בנות
ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושלשת
אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר
וחמש מאות אתנות ועברה רבה מאד
ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם
והלכו בניו ויעשו משה בית איש יזמו
ושלחו וקראו לישלשת אחיהם לאמל
ולישתות עמהם ויהי כי הקיפו מיהמשה
וישלח איז ויקדשם והשכם בנקר והעלה
עצלות מספר כלם כי אמר איז אולי חטאו
בעזבונו אלהים כלבנם כנה יעשה איז
כל הימים ויהי היום ויבאו בני האלהים
להתיצב על יהוה ויבא גם השטן בתוכם
ויאמר יהוה אל השטן מאין תבא ויען
השטן את יהוה ויאמר משוט בארץ
ומה תהלך בה ויאמר יהוה אל השטן
השמת לבך על ענדי איז כי אין במהו
בארץ איש תם וישר וירא אלהים וסר
מרינו ויען השטן את יהוה ויאמר חנם
ירא איז אלהים הלא את שבת מעדו
ובעד ביתו ובעד כל אשר לו מסביב משה
ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ ואולם
שלחנא ידך ונעכל אשר לו אם לא
על פניך יכרך ויאמר יהוה אל השטן
הנה כל אשר לבידך רק אליו אל תשלח
ידך ויבא השטן מעם פני יהוה ויהי היום
ובניו ובנותיו אכלים ושתים יין בבית אחיהם
הבכור ומלאך בא אל איז ויאמר המקר
היו חרשות והאתנות רעות על ידיהם

ותפל שבע ותקחם ואת הנערים הכול
חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך
עוד זה מדבר וזה בא ויאמר איש אלהים
נפלה מן השמים ותכער כנאן ובנערים
ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך
עוד זה מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו
ישלשה ראשים ופשטו על הגמלים
ויקחום ואת הנערים הכול לפי חרב ואמלטה
רק אני לבדי להגיד לך עוד זה מדבר וזה
בא ויאמר בנך ובנותיך אכלים ושתים
יין בבית אחיהם הבכור והנה רוח נחמה
באה מעבר המדבר ויגע בארבע עשר
הבית ויפל על הנערים וימותו ואמלטה
רק אני לבדי להגיד לך ויקם איז ויקרע
את מעילו ויגא את ראשו ויפל ארצה
וישתחו ויאמר ערס יצתי מגן
אמי וערס אשוב שמה יהוה נתן ויהוה
לקח יהי שם יהוה מברך כל זאת לא
חטא איז ולא נתן תפלה לאלהים
ויהי היום ויבאו בני האלהים
להתיצב על יהוה ויבא גם השטן בתוכם
להתיצב על יהוה ויאמר יהוה אל השטן
אימה תבא ויען השטן את יהוה ויאמר
משוט בארץ ומה תהלך בה ויאמר יהוה
אל השטן השמת לבך אל ענדי איז
כי אין במהו בארץ איש תם וישר וירא
אלהים וסר מרינו ויעדנו מחזיק בתפתו
ותסיתנו לבלי ען חנם ויען השטן את
יהוה ויאמר עוד בעד עוד וכל אשר לאיש
יתבע נפשו אולם שלחנא ידך ונע
אל יעצמו ואל בשרו אם לא אלפני עיניך

כי ירא אלהים אתה העשית לבך ויחבר כי ירא אלהים יצא ויחבר וירא אלהים
ואת הנערים וידעתי אל מקום ויחבר ואת הנערים וידעתי אל מקום
ותיר אש אלהים מן השמים אש אלהים נעלה

ירא אלהים	4	וסיף
את הנערים	1	וסיף
אש אלהים	5	וסיף

יבא דגם פיר אל והנל פה המלך .. ויקראו אש מעלי .. וזה וקמריאנא דקלם ..
ויילא דאיש וילך דלך וילא .. ויאתה פניל שליל .. פניל דאש פניל

五、

7

שם המלך

ויאמר יהוה אלהי שטן הנו כירד אך
 את נפשו שמר: ויצא השטן מאת פני
 יהוה וידך את איוב בשחין רעמכה רגלו
 עד קדקדו: ויקח לו חרש להתגד בו
 והוא ישב בתוך האפר: ותאמר לו אשתו
 ערך מחזיק בת מתך ברך אלהים וומת:
 ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי
 גם את הטוב נקבל מאת האלהים ואת
 הרע לא נקבל ככל זאת לא חטא איוב
 בשפתיו:

ויען איז וואס מ'זאגט יום אורד בו
היום ההוא יהי חשך אל ידרישו אלוה ממעל
גאלהו חשך וצלמות תשכן עליו עננה
הלילה ההוא יקחהו אפל אל יחד
הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל תבא רגעה בו
יחשט כוכבי בשפו יקו לאור ואין
כילא סוד דלת בטע ויסתר עמל מעיני
סוד עקדמוני ברכים ומה ישרים כי אינק
עס מלכים ויעני ארץ הנעם חרבות למו או
אונפל טמון לא אחיה כע ללים לא ראואור
חד אסורים שאננו לא שמי עוקול נוגש
למה יתן לעמל אור וחיים למדי נפש
השנחים אליה ישישו כי ימצאו קבר
כילפני לחמי אעתי תבא ויתכו כמים שאנתי
לא שלותי ולא שקטתי

חנניה דבר אליך תלאה ויעזר במלך מי יוכל:
בושל יקמוץ מליך וברכים כרעות תאמין:
הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך:

הזאת הבאה עליו ויבא איש ממקומו
אליפו התימני ובלדר השוחי ויצופר
הנעמתי ויועדרו יחדו לבוא לגדלו ולעממו
וישאו את עניהם מרחוק ולא הכרהו
וישאו קולם ויבטו ויקריעו איש מעדלו
ויזרקו עפר על ראשיהם השמימרה
וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת
לילות ואין דבר אליו דבר כי ראו כי
גדל הכאב מאד: אחרי כן פתחו
אויב את פיהו ויקלל את זממו:

והלילה אמר הרה גבר
ואל תופיע עליו נהרה
בכעתרו בכמרי יום
בימי שנה במספר ירחים אל יבא
יקחו אורי יום העתידים עדר לויתן
ואל ידאה בעפעפי שחר
למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואנוע
ביעתה שכבת ואישקוט ישעתי אזינוח לי
רים זהב להם חממלאים בתייהם כסף
שם רשעים חדלו רע וישם ינוחו יגיע כח
קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדנו
המחכים למות ואיננו ויחפרהו ממטמונים
לגבר אשר דרכו נסתרה ויסך אלוה בערו
כי פחד פחדתי ויאתני ואשר יעתי יבא לי
ולא נחתי ויכארגו

ימני ויאמר
הנה יסרת רבים וידיים רפות תחזק
כי עתה תבוא אליך ותלא תגע עריך ותבהל
זכר נא מי הוא נקי אבר ואיפה ישרים נבחרו

י"ב בן חמשה עשר אלף ... יקל אברהם .. יקל טעם אברהם .. וזה חמשה ..
י"ג בן חמשה עשר אלף .. יסוד יקל .. יסוד יקל ..
י"ד בן חמשה עשר אלף .. יסוד יקל .. יסוד יקל ..

וְסִימָה

10

13

475

五

42/01

24

五

מנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו
ליש אבד מבלי טורף ובני לביא יתפרדו
בשעפים מחזי נות לילה בנפל תרדמה על אנשים
ורוח על פני יחלף תסמר שיערת בשרי
דממה וקול אשמע
הן בענין לא יאמין ובמלאכיו ישיס תהלה
ידכאוס לפני עש
הלא נסע יתרבבס ימותו ולא כחנמה
כילא ויל יהרג כעש ופתה תמית קנאה
ירחוק בניו מישע וידכאו בשער ואין מעיל
אשר קצירו רעב יאכל ואל סניס יקחהו ושאף עמיס חלם כילא יצא מעפר און ומאדמה לא יעמו
עמל כי אדם לעמל ילד ובני דישף יביתו עוף אולם אני אדרש אל אל ואל אלהים אישים זנות
הגתן מטר על פני ארץ ושלח מים על פני חצות
מפר מחשבות ערומים ולא תעש נה ידיוס תושיה
יומס יפגשו חשך וכלילה ימשישו בעהרים
ותהיל לדל תקוה ועלתה קפצה פיה
הנה אשרי אנוש יוכיחו אלוה ומוסר שדי אל תמאס כי הוא יכאיב ויחכש ימחץ וידו תרפנה
ברעב פרך ממזת ובמלחמה מיד יחרב
בשום לשון תחבא ולא תירא משד כי יבא לשוד
כי עס אבני השדה בריתך וחית השדה שלמה לך וידעת כי שלום אהלך ופקדתנוך ולא תחטא
וידעת כי רב זרעך וצאצאריך בעשבה ארץ תבא בנלח אליקבר בעלות נדיש בעתו
הנה זאת חקרנוה כן היא
שמענה ואתה דעלך
וייען איוב ויאמר

לו ישקול ישקל בעשיוהייתי במאזנים ישאויחד כי יתה מחול ימים יכבד על כן דברי לעו
כי חצי שדי עמדי אשר חמתם שתה רוחי
הינה קפרא עליד שא אם ינעה שור על כלילוי היאכלת פלמכלי מלח אם יישטעס ברירחלמות
מאנה לנגע נפשי המה כדוי לחמי
ויאל אלוה וידכאני
ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא יחמל
מה כחי כי איחל ומה קצי כי אאריך נפשי
האם אין עזרת כי ותושיה נדחה ממני
כעותי אלוה יערבוני
מיתן תבא שאלתי ותקותי יתן אלוה
יתרדו ויכעעני
כילא כחדתי אמרי קדוש
אם נח אבנעס כחי אם בשרי נחוש
למס מרעהו חסד ויראת שרי יעזב

כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו
שאנת אריה וקול ישחל ושני כפירים נדעו
ואלי דבר יגב ותקח אזני שמין מנהו
פחד קראני ורעה ורב עצמותי הפחיד
יעמד ולא אכיר מראהו תמונה לנוד עני
האנוש מאלוה יצדק אם מעישהו יטהר גברי
אף שבני בתי חמר אשר בעפר יסודם
מבקר לערב יכתו מבלי משים לנעח יאבדו
קראנא היש ענד ואל מי מקדשים תפנה
אני דאיתי אויל משריש ואקב נוהו פתאם
אשר קצירו רעב יאכל ואל סניס יקחהו ושאף עמיס חלם כילא יצא מעפר און ומאדמה לא יעמו
עמל כי אדם לעמל ילד ובני דישף יביתו עוף אולם אני אדרש אל אל ואל אלהים אישים זנות
הגתן מטר על פני ארץ ושלח מים על פני חצות
מפר מחשבות ערומים ולא תעש נה ידיוס תושיה
יומס יפגשו חשך וכלילה ימשישו בעהרים
ותהיל לדל תקוה ועלתה קפצה פיה
הנה אשרי אנוש יוכיחו אלוה ומוסר שדי אל תמאס כי הוא יכאיב ויחכש ימחץ וידו תרפנה
ברעב פרך ממזת ובמלחמה מיד יחרב
בשום לשון תחבא ולא תירא משד כי יבא לשוד
כי עס אבני השדה בריתך וחית השדה שלמה לך וידעת כי שלום אהלך ופקדתנוך ולא תחטא
וידעת כי רב זרעך וצאצאריך בעשבה ארץ תבא בנלח אליקבר בעלות נדיש בעתו
הנה זאת חקרנוה כן היא
שמענה ואתה דעלך
וייען איוב ויאמר

לו ישקול ישקל בעשיוהייתי במאזנים ישאויחד כי יתה מחול ימים יכבד על כן דברי לעו
כי חצי שדי עמדי אשר חמתם שתה רוחי
הינה קפרא עליד שא אם ינעה שור על כלילוי היאכלת פלמכלי מלח אם יישטעס ברירחלמות
מאנה לנגע נפשי המה כדוי לחמי
ויאל אלוה וידכאני
ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא יחמל
מה כחי כי איחל ומה קצי כי אאריך נפשי
האם אין עזרת כי ותושיה נדחה ממני
כעותי אלוה יערבוני
מיתן תבא שאלתי ותקותי יתן אלוה
יתרדו ויכעעני
כילא כחדתי אמרי קדוש
אם נח אבנעס כחי אם בשרי נחוש
למס מרעהו חסד ויראת שרי יעזב

לא אמרת נואש וזמאדי נואש וזמאדי נואש וזמאדי נואש
והכלו המוסר מן החמור וכלו בבשת ימו וכלו מאנס תקוה שכל בפת

וסיל
וסיל
וסיל

הקדרים מקרה עלימו יתעלם של
ילפתו ארחות רובם יעלונתהו ויאברו
בשו כי נטח באו עדיה ויחפרו
הבי אמרת הבול ומטחכם שחדו בעדי
הרונע ואני אחריש ומה שגיתי הבינו לי
להזכר מליס תחשבו לרוח אמרי נואש
ועתה הואילו פנוכי ועל פניכם אם אטוב
היש בל שונע עולה אסחכי לא יבין הוה
כעבד ישאף על וכשכיר יקרה פעלו
ולילות עמל מנולי
ושבעתי מדורים עדי נשף
ימקלו מני ארגוני כלו באפס תקוה
לא תשורני עין ראי עניך ביואני
לא ישוב עוד לביתו ולא יכירנו עוד מקומו
וחתתני בחלמות ומחזינות תבעתני
מאסתי לא לעלם אחיה חדרל ממני כיהנלימי
ותפקדנו לבקרים לרנעים תבחננו
לא תרפני עד בלי עירקי
עתה לעפר אשכבו ושחרתני ואינני
האל יעות משפט ואם שדי יעות צדק
אם אתה תשחר אל אל ואל שדי תתחנן
ושלם נות עזקך
כישאלנא לדור רישון וכונן לחקר אבתם
הלא הם יורוך יאמרו לך ומלכם יוצאו מליס
עדנו באכו לא יקטף ולפני כל חציר יבש
אשר יקוט כסלו ובית ענכיש מבטחו
רטב הוא לפני שמשו ועל געתו יונקתו תינא
אם יבליענו ממקמו וכחש בו לא דאיתך

אחי בנודכמונחל כאפיק נחלים יעברו
בעת יורכו נזמתו בחמונר עכו ממקומם
הנשו ארחות תימא הליכות שבא קוולמו
כיעתה היתם לא תראו חתתות ותראו
ומלטוני מיד צר ומיד עריצים תפדוני
מה נמרצו אמרי ישר ומה יוכיח הוכח מכם
אף על יתום תפילו ותכרו על דעכם
שבונא אל תהי עולה ושבי עוד צדקי בה
הלא צנא לאנוש עלי ארץ וכימי שכיר יניו
כן הנחלתי לי ירחי שוא
אם ישכבתי ואמרת מה אקום ומדר ערב
לכש בשר דמהו ייש עפר עור דנע ויצאס
וער בירוחי לא תשוב עיני לראות טוב
מה ענן וילך בן יורד שאול לא יעלה
נסאני לא אחישך פי אדברה בער רוחי אשיחה כמר נפשיהם אני אסתנון כיתשים עלי משמר
כי אמרת התחמני ערשי יישא בשיחי משכבי
ותכחר מחנק נפשי מות מעצמתי
מה אנוש כי תודלנו וכי תשיה אליו לבך
כמה לא תשיעה ממני
חטאתי מה אפעל לך נער האדם למה שמתני למפנע לך ואהיה עלי למשא
ומה לא תשא פשיעתי ותעביר את עוני כי
ויען בלוד השוחי ויאמר
עד אן תמלל אלה ורוח כביר אמרי פיך
אם בנך חטא ולו וישלחם כיד פשיעם
אסוך וישר אתה כיעתה יעיר עליך
והיה ראשיתך מינער ואחריתך ישעה מאד
כיתמול אנחנו ולא נדע כי על ימינו עלי ארץ
הינא הגמא בלא כעה ישעה אחו בלימים
כן ארחות כל שכחי אל ותקות חנף תאכדי
ישען על ביתו ולא יעמד יחזיק בו ולא יקום
על גל שרשיו יסככו בית אבנים יחזה

ענין ביואני... וסיל... וסיל... וסיל...
אם יבליענו ממקמו... וסיל... וסיל... וסיל...
הלא הם יורוך יאמרו לך... וסיל... וסיל... וסיל...

והוא משוש דרכו ומעפר אחר יצמחו
עד ימלה שחוק פך ושפתך תרועה
ויען איוב ויאמר

הוא לא ימאסתם ולא יחזיק ביד מרעס
שנאיך ילכשו בשת ואהלרשעים אינו

אם יחפץ לריב עמו לא יענו אחת מני אלה
המעתיק הרים ולא ידעו אשר הפנס נאפו
האמר לחרס ולא יזרח ובעד כוכבים יחתם
עשה עש כסיל וכימה וחדרי תמן
הן יעבר עלי ולא אדאה ויחלף לא אבין לו
אלוה לא ישיב אפו תחתו שחחו עוריהם
אשר אם ידקתי לא איענה למישפט איתקן
אשר בשערה ישובני והרבה פצעיהם
אם לכה אמיין הנה ואם למישפט מי יעזני
תם אני לא אדע נפשי אמאס חיי
אם שוט ימית פתאם למסת נקים ילעג
אם לא איפה מיהוא
חלפיו עם אניות אכה כנשר יטוש עלי אגל
נרתכל יעצבתי ידעתי כילא תנקע
אם התרחצתי במו שלג והזכותי כנר כפי
כי לא איש כמוני אענו נכא יחדו במישפט
יסר מעלי שבטו ואמתו אל תביעתני
הודיעני על מה תריבני
ועל ענת רשעים הופעת
הכימי אניש ימיד אם שנותך כימי נטר
על דעתך כילא ארשע ואין מידך מעיל
זכרנא כי כחמר עשיתני ואל עפר תשיבני
עור וכשר תלבישני ובעצמות ונידס תשכנני
ואלה צפנת כלבבך ידעתי כי זאת עמך
ומיעוני לא תנקע
שב עקלון וראה עניי

אמנם ידעתי כי כן ומה יצדק אניש עם אל
הכס לכב ואמיין כח מה קשה אליו וישלם
המרצו ארץ ממקומה ועמודיה יתפליצו
נטה שמים לבדו והדרך על כמתיים
עשה נדלות עד אין חקר ונפל אות עד אין מספר
הן יחתק מי ישיבנו מייאמר אליו מה תעשה
אף כי אנכי אענו אכחרה דברי עמו
אם קראתי ויענו לא אאמין כי יאזין קולי
לא יתנו השכרוחי כי ישבעני ממרוזים
אם אצדק פי ירשיעני תם אני ויעקשני
אחת היא על כן אמרתי תסור שיעה הוא מכלה
ארץ נתנה ביד רשע פני שפטיה יכסה
וימי קלומני רץ ברחו לא דאו טובה
אם אמרי אשכחה שיחי אעונה פני ואכלינה
אנכי ארשע למה זה הכל איתני
אז בשחת תטבלי ותעבוני שלמותי
לא ישיבנינו מוכיח ישתדל על שנינו
אדברה ולא אידאנו כי לא כן אנכי עמדי נקטה נפשי בחיי אעונה עלי שיחי אדברה כמורנפשי
אמר אל אלוה אל תרשיעני
הטוב לך כי תעשק כי תמאס יניע כפיך
העני כשר לך אם כראות אניש תראה
כי תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש
ידך עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלעני
הלא כחלב תתיבני וכנבנה תקפיאני
חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך שמרה רוחי
אם חטאתי ושמרתני
אסדשעתי אל לילי ויצדקתי לא אשאר אישי
וינאה כשחל תצודני ותשב בתפלא ביי תחדש עדיך נגדי ותרכ כעשך עמדי חליפות וינאעמי

כנשר יטוש עלי אגל
כנשר יטוש עלי אגל
כנשר יטוש עלי אגל
כנשר יטוש עלי אגל

כנשר
כנשר
כנשר
כנשר

את שופעת ומסובחת ונרטי: אם איבדתי קין: הנה נא ערכתי משפט:
 ומתני יבחק וימיר יאסף: אדם ילוד אישה קצר ימים: וימת איוב זקן ושב:
 שם דעו עמים הדליל רגו: לא שולחתי ולא שקנתי: קצר ימים ואפגע רגו:

יבדחתי:
 ישובני:
 יבני:

ואתה השלכת מקברך כי דבר המלך נרעב "אין שטענעב וטאלה"
וסער מוהלל על ראש השעם "כל ימי השע הוא מתחולל"

וסיכ

וסיכ

נעב
מחולל

ירשיעך פֿיך ולא אנֿי וּשְׁפִתֶיךָ יַעֲנוּ בְךָ
הַבְּסוּד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְתַעֲרֶעְ אֶלֶיךָ חֲכָמָה
גַּם יִשָּׁב גַּם יִשָּׁש בְּנוֹכְכִי מֵאֲבִיךָ יָמִים
מֵהַ יִקְחֶךָ לְבָךְ וְסֵה יִרְמֹזֶנּוּ עֵינֶיךָ
מֵהַ אֲנִישׁ כִּיזְכָּה וְכִי יִצְרֶךָ יְלֹד אִשָּׁה
אֶף כִּי תִעָבֵב וְנֶאֱלַח אִישׁ שִׁתָּה כְּמִים עוֹלָה
אֲשֶׁר חֲכָמִים יַעֲדוּ וְלֹא נִחְדוּ מֵאֲכֵתָם
כִּי יִמְרִישׁ עַל מִתְחוֹלָל וּמִסְפָּר שָׁנִים נִצְפָּנוּ לִיעֲרִיץ
לֹא יֵאֱמִין שׁוֹב מִן הַשָּׂדֶה וְצָפוּ הוּא אֶל הָרֹב נִרְדָּה הוּא לֶחֶם אִיהָ יִדְעֵכִי נִכּוֹן בִּידוֹ יוֹם חֹשֶׁךְ
יִבְעֲתוּ יָצָר וּמִצּוֹקָה תִּתְקַפְּהוּ כַּמֶּלֶךְ עֵתִיד לְכִידוֹר כִּינֻטָּה אֶל אֵלֶיךָ וְאֶל שְׂדֵי יִתְגַּבֵּר
יִדּוּן אֱלֹהֵי בְּעוֹאֵר בְּעֵבִי גַם מִנֶּעִי
וְיִשָּׁב עֲרִים נִכְחָדוֹת בָּתִּים לֹא יִשְׁבּוּ לָמוֹ
לֹא יִשָּׁר וְלֹא יָקוּם חֵילוֹ

הָרֵאשִׁיטוֹן אֲדָם תּוֹלֵד וּלְפָנֶי נִבְעוֹת חוֹלָלָה
מֵהַ יִדְעוּ וְלֹא נִרְעָבִין וְלֹא עֲמֵנו הוּא
הַמִּעֵט מִמֶּךָ תִּנְחֹמוֹת אֶל וְדָבָר לֹא טַעַם
כִּי תִשָּׁב אֶל אֶל רוּחְךָ וְהַצָּאָה מִפֶּיךָ מִלִּין
הֵן בְּקֶדֶשׁ שׁוֹ לֹא יֵאֱמִין וְשָׁמַיִם לֹא זִכְרֵנוּ
אַחֲרֵי שֶׁמֶעֱלִי וְהַחֲזִיתִי וְאִסְפָּרָה
לֶחֶם לְכֹדֶם נִתְּנָה אֶרֶץ וְלֹא עֲבָר זֶרֶב תּוֹכֶם
כִּי יִמְרִישׁ עַל מִתְחוֹלָל וּמִסְפָּר שָׁנִים נִצְפָּנוּ לִיעֲרִיץ
לֹא יֵאֱמִין שׁוֹב מִן הַשָּׂדֶה וְצָפוּ הוּא אֶל הָרֹב נִרְדָּה הוּא לֶחֶם אִיהָ יִדְעֵכִי נִכּוֹן בִּידוֹ יוֹם חֹשֶׁךְ
יִבְעֲתוּ יָצָר וּמִצּוֹקָה תִּתְקַפְּהוּ כַּמֶּלֶךְ עֵתִיד לְכִידוֹר כִּינֻטָּה אֶל אֵלֶיךָ וְאֶל שְׂדֵי יִתְגַּבֵּר
יִדּוּן אֱלֹהֵי בְּעוֹאֵר בְּעֵבִי גַם מִנֶּעִי
וְיִשָּׁב עֲרִים נִכְחָדוֹת בָּתִּים לֹא יִשְׁבּוּ לָמוֹ
לֹא יִשָּׁר וְלֹא יָקוּם חֵילוֹ

לֹא יִסְוֶה מִן הַשָּׂדֶה יִקְתוּ תִּבְשׁ שֶׁלֹּהֲכֵתִי סוֹר בְּרוּחִי פִּי אֶל יֵאֱמִין בְּשׁוֹנֵתָהּ כִּי שׁוֹא תִּהְיֶה תִּמּוֹרָתוֹ
כִּי יִמּוֹת מֵלָא וְכִפְתּוֹ לֹא רַעֲנָנָה
כִּי עֲדַת חֲנָף נִלְמֹד וְאִישׁ אִמְלָה אֶהְיֶה שְׁחָדוֹ
וְיֵעֵן אֵיבֹב וְיֵאֱמֹר

הַקֶּץ לְדִבְרֵי רוּחַ אוֹ מֵהַ יִמְרִישׁ כִּי תִעָנֶה
יִחַם כִּנְפֵּן בְּסֶרֶךְ וְיִשְׁלַךְ כִּוִּית נִעְתּוֹ
הָרָה עֲמַל וִילֵד אֶוֹן וְכִטְנֵס תִּבֵּן מִרְמָה
וְיֵעֵן אֵיבֹב וְיֵאֱמֹר

שְׁמִיעֵנִי כֹּאֲלֵה רַבּוֹת מִנְחָמִי עֲמַל בְּלִבִּי
גַּם אֲנִי כִּכֶּם אֲדַבֵּר לוֹ יִישׁ נִפְשָׁכֶם תַּחַת נִפְשִׁי אֲחִיכֶם עֲלֵיכֶם בְּמִלִּים וְאֲנִי עֹה עֲלֵיכֶם בְּמוֹ רֹאשִׁי
אֲמִינֶם בְּמוֹ פִי וְנִדַּ שְׁפִתִי יִחְשֶׁךְ אֶם אֲדַבֵּר לֹא יִחְשֶׁךְ כֹּאֲבִי וְאֶחָד לֹא מֵהַ מֵעַ יִהְיֶה
אֶךְ עֵתָה הֵלֹאֲנִי הַשְׁמוֹת כָּל עֲדָתִי
אֶפֶס טָרַף וְיִשְׁטַמְנֵי חֶרֶק עֲלֵי בָשָׂר
פִּעְדוֹ עֲלֵי כִפְיָהֶם בְּחֶרֶף הַכּוֹלֵחִי יִחַד עֲלֵי יִתְמָלְאוֹן יִסְגְּרוּ אֶל אֵל עֵזֶל וְעֲלֵי יִדֵּי רִשְׁעִים יִרְטֵנוּ
שְׁלוֹ הֵייתִי וְיִפְרֹדֵנִי וְאֶחָד בְּעֶרְפִי וְיִפְעֹצֵנִי
יִסְטוּ עֲלֵי רִבּוֹ יִפְלֹחַ מִלִּיתִי וְלֹא יִחְמַל יִשְׁפֹךְ לֹא רֶץ מִרְדֵּתִי יִפְרֹצֵנִי פֶרֶץ עַל פִּנֵּי פֶרֶץ עֲלֵי כִנְבוֹר
שֶׁקֶת פִּרְתִּי עֲלֵי גִלְדִּי וְעֵלִילִתִּי בְּעַפְרִי קִרְנִי
עַל לֹא חֲמַס בְּכַף וְתִפְלֵתִי זֹכָה

הַקֶּץ לְדִבְרֵי רוּחַ אוֹ מֵהַ יִמְרִישׁ כִּי תִעָנֶה
יִחַם כִּנְפֵּן בְּסֶרֶךְ וְיִשְׁלַךְ כִּוִּית נִעְתּוֹ
הָרָה עֲמַל וִילֵד אֶוֹן וְכִטְנֵס תִּבֵּן מִרְמָה
וְיֵעֵן אֵיבֹב וְיֵאֱמֹר

גַּם עֵתָה הֵנָּה בְּשָׁמַיִם עֲדִי וְיִשְׁהָדִי בְּמִרוֹמִים
וְיִזְכֹּךְ לְגֹבֶר עִם אֱלֹהֵי זָכֵן אֲדָם לִרְעָהוּ
חוּחֵי חֲבֵלָה יִמְנָעוּ קִבְרִים לִי
שִׁמְיָה נֹא עֲרֵבֵנִי עֲמָךְ מִי הוּא לִידִי יִתְקַע

גַּם עֵתָה הֵנָּה בְּשָׁמַיִם עֲדִי וְיִשְׁהָדִי בְּמִרוֹמִים
וְיִזְכֹּךְ לְגֹבֶר עִם אֱלֹהֵי זָכֵן אֲדָם לִרְעָהוּ
חוּחֵי חֲבֵלָה יִמְנָעוּ קִבְרִים לִי
שִׁמְיָה נֹא עֲרֵבֵנִי עֲמָךְ מִי הוּא לִידִי יִתְקַע

לִי יִנּוּ לִעֲמֹד יִתֵּן יִכְרֹךְ אֶת יָמָיו בְּשָׁלוֹם שׁוֹדֵד יִבְאֵנוּ
וְתִמְלִיתִי גֵּל חִיקִי תִשְׁמֹעַ וְתִכְלֹתִי כִּינְוִיזִיזִים עַל לֹא חֲמַס בְּכַפִּי
כִּנְפֵּן וְשִׁתְלֵתִי וְחִלְבָּה וְנִרְבֵּי עֵל הַמִּעֵרֶסֶת לְבֹנֵה זִכְרִי וְתִמְלִיתִי זֹכָה

וסיכ

וסיכ

וסיכ

מפולס
ונעלה
יפה

ואיה אלהיך אשר יעשית לך ויהי נביאכם ויהי אמו תדעתי
לא ישרסון עליהם ואם שום דבר ימנעו עליהם תעזובו א ברוך א ברוך א ברוך

ואיד
ואיד
ואיד

לחלק יצדד צעם ויעני בננו תכל צה
ותכה מבעש עני ויער כצל כלם
ויאחו צדיק דרכו וטהר ידים יסף אמן ואלם כלם תשבו וצאונא ולא אמיצא בכם חכם
לילה ליום ישימו אור קרוב מפני חשך
לשחת קראתי אני אתה אמי ואחותי לחמה
בדי שאל תרדנה אם יחד על עפר נחת

ויען בלדד השחיו ואמר

עד אנה תשימון קנני למלין תבינו ואחר נדברו
טרף נפשו כאפו הלמענך תעזב ארץ
גם אור רשעים ידעך ולא ינה שכיב אשון
יערו יעדי אונם ותשליכנהו יענתו
יאחו בעקב פה יחזק עליו צמים
סביב בעתהו בלהות והפיצהו לרגליו
יאכל בדי עורו יאכל בדיו ככור מות
תשכון באהל מכלי לו יזרה על נוהו גפרית
זכרו אבד מע ארץ ולא יסליו על פני חוץ
לא ינן לו ולא נכד בעמו ואין שריר במעוריו
אך אלה משכנות על

ויען איוב ואמר

עד אנה תגיון נפשי ותדכאנני במלים
ואף אמנם שנית אתי תלין משונות
דעו אפו כי אלוה ענתני ומיעדו עלי הקיף הן איעקב חמס ולא יענה אשוע ואין משפט
ארחי גר ולא אעבור ועל עתיכתי חשך ישים
יתעני סביב ואלך ויסע בעני תקותי
יחד יכאוגדוריו ויסליו עלי דרכם ויחטו סביב לאחלי ואחי מעלי הרחיק וידעי אך זרו ממני
חדלו קרובי ומידעי שפחוני צרי בתי ואמהתי לזר תחשכני נכרי הייתי בעיניהם
לעבדי קראתי ולא יענה כמופי אתחנן לו
גם עיילם מאסו בי אקומה וידברו בי
בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה בעור שני חנני חנני אתם ריעי כי יד אלוה נגעה בי
למה תרדפיני כמו אל ומבשרי לא תשכעו
בעט ברזל ועפרת לער בעור יחצבון

והצניני למישל עצמים ותפת לפנים אהיה
ישימו ישרים על זאת ונקי על חנה יתערה
לילה ליום ישימו אור קרוב מפני חשך
לשחת קראתי אני אתה אמי ואחותי לחמה
בדי שאל תרדנה אם יחד על עפר נחת

מדוע ענתו שכלנו כבהמה נטמנו בעיניכם
ויעתק צור ממקמו
אור חשך באהלו וערו עליו ידעך
כישלח ברשת ברגליו ועל שפכה יתחלך
טמון בארץ חבלו ומלכדתו עלי נתני
יהידעבאנו ואיד נכון לצלע
יעתק מאהל מכתחו ותעצרוהו למלך בלחות
מתחת שר שיו יכשו וממעל ימל קצירו
יהדפסו מאור אל חשך ומתכל ינדהו
על יומו נשמו אחרנים וקדמנים אחזו שיער
וזה מקום לא ידע אל

זה עשר פעמים תכלימוני לא תבשו תחמודי
אם אמנם עלי תעזילו ותוכיחו עלי חרפתי
דעו אפו כי אלוה ענתני ומיעדו עלי הקיף הן איעקב חמס ולא יענה אשוע ואין משפט
ארחי גר ולא אעבור ועל עתיכתי חשך ישים
יתעני סביב ואלך ויסע בעני תקותי
יחד יכאוגדוריו ויסליו עלי דרכם ויחטו סביב לאחלי ואחי מעלי הרחיק וידעי אך זרו ממני
חדלו קרובי ומידעי שפחוני צרי בתי ואמהתי לזר תחשכני נכרי הייתי בעיניהם
לעבדי קראתי ולא יענה כמופי אתחנן לו
גם עיילם מאסו בי אקומה וידברו בי
בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה בעור שני חנני חנני אתם ריעי כי יד אלוה נגעה בי
למה תרדפיני כמו אל ומבשרי לא תשכעו
בעט ברזל ועפרת לער בעור יחצבון

כאשר יתקן יתקן מאהל מכתחו ויהוה המושל לא במהרה יתקן
שמוע עשר אלף סבב רשעים תחלוק סבב רשעים תחלוק
ואיד יצלה מן הארץ ואיד נכון יצלעו

יתקן
סבב
ואיד

ואחר עזר נקפו זאת ומכשרי אחזה אלוה: אשר אני אחזה לי ועני ראו ולא זר כלו כליתי בח קי:
 בית אמרו מה נרדף לו וישרי שדבר נמצא כי
 גורו לכם מפני הרב כי חמה יענות חרב למען תדיעון שדין
 וייען צפר הנעמתי ויאמר

לכן ייעצו ישיבנו ובעבור חוישיבנו
 הואת ידעת מני עד מני שים אדם על ארץ
 אם יעלה לשמים שיאו וראשו לעב ינינו
 נחלם יענף ולא ימצאנו וידד כחיון לילה
 בעו ירצו דלים וידיו תשכנה אוננו
 אם תמתיק בפיו רעה יכחידנה תחת לשוננו
 לחמו במעיו נהפך מרורת פתנים בקרבנו
 ראש פתנים יעק תהרגנו לשון אפיעה
 משיב יעז ולא יכלי עכיל תמורתו ולא יעלם
 מלא ידע שלו בבטנו כחמודו לא ימלט
 נמלא תשפקו יעד לו

יהי למלא כסנו יישראל כסו חרון אפו
וברה מנשק ברזל תחלפהו קשת נחושה
כל חשד טמון לצפוניו תאכלהו אש לא נפח
עלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו
והחלק אדם רשע מאלהים

וַיֵּן אִיב וַיֹּאמֶר
שְׁמַע שְׁמוֹעַ מִלִּי וְהִי זֹאת תַּחֲמִתֶּכֶם
הָאֵנֶכִי לָאָדָם שִׁיחִי וְאִם מִדּוּעַ לֹא תִקַּע רוּחִי
וְאִם זָכַרְתִּי וְנִבְהַלְתִּי וְאִחִי בִשְׂרֵי פְלִצוֹת
זָרִים גִּבּוֹן לִפְנֵיהֶם יָעִם וַיֵּצֵא אֵיהֶם לִיעֲנֵהָם
שׁוֹרֵי עֵבֶר וְלֹא יֵצֵל תִּפְלֹט פִּרְתּוֹ וְלֹא תִשְׁכַּח
יִשְׂאֹר כֶּתֶף וְכִנּוּר וַיִּשְׁמְחוּ לְקוֹל עֲוֹנֵי
וַיֹּאמְרוּ לֹא לִסּוּר מִמֶּנּוּ וְדַע דְּרָכֶיךָ לֹא חֲפִיעֵנוּ
חֵן לֹא בִידֵם טוֹבָם
יַעֲתֵר שְׁעִים רַחֲקָה מֵעַ
מִמָּה עָרֵשׁ שְׁעִים יָדְעָה וַיָּבֵא עֲלֵיהֶם אֵידֵם
יְהוֹמֵתָבֵן לִפְנֵי רוּחַ וְכִמִּין גִּנְתּוֹ סוּפָה אֱלוֹהֵי יַעֲפֹן לִבְנֵי אוֹנוֹ יִשְׁלַם אֱלֹהֵי וִידֵי

ידאו יענו וכידו ומחמת שדי ישתה:
הלא ילמד דעת והוא רמים יטפט:
עטניו מלאו חלב ומח ענמותיו יטקה:
יחד על עפר יטכנו ורמה תכסה עליהם:
כיתאמרו איה בית עדיב ואיה אהל משכנות רשעים: הלא שאלתם עבדי ה' ואתם לא תנמנו:
מליוס איד יחשך רעליוס עכרות יוכלו: מיציד על פניו דרכו והוא עשה מי יטלם לו:
והוא לקברות יוכל:
מתקולו רגבי נחל ואחריו כל אדם יטשון:
ואיך תנחמוני הבר:
ויען אליפו התמנו ויאמר:
הלא יסכן גבר כייסכו עלימו משכיל: החפץ לישדי כיתצוק ואם כיתתם דרכיך:
המיראתך יכחך יבוא עמך במשפט:
כיתחבל אחיך חנס ובגדי ערומים תפשיטו:
ואיש ורועלו הארץ ונשוא פנים יטכנה:
על כן סביבותיך פחים ויבהלך פחד פתאם:
הלא אלוה נבה שמים וראה ראש טכבים כירמו:
עבים סתרו לו ולא יראה וחונ שמים יתהלך:
אשר קמטו ולא ית נהר יצק יסודם:
והוא מלא כתייהם טוב ועצתו שעים רחקה מני:
אם לא נכחד קימנו ויתרם אלה איש:
קחנא מפיו תורה ושים אמרו בלבבך:
וישית על עפר בער וכעור נחלים אופיר:
כיאז על שדי תתענ ותשא אל אלוה פנך:
ותגור אמר ויקס לך ועל דרכיך ננה אור:
ימלט אינקי:
נסהיום מדי שחי ידי כנדה על אנחתו:
אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות:
הברכפת יריב עמדי לא אך הוא יטס בני:
הן קדם אהלך ואיננו ואחור ולא אבין לו: שמאל בעשתו ולא אחז יטטף ימין ולא אראהו:
כידע דרך עמדי כחנני כזהב אגא:
ויען איוב ויאמר:
מייתן ידעתי ואמינא הו אכא עד תכונתו:
אדעה מלים יענני ואכניה מה יאמר לי:
שם ישר נוכח עמו ואפלטה לנחמי משפט:
הן קדם אהלך ואיננו ואחור ולא אבין לו: שמאל בעשתו ולא אחז יטטף ימין ולא אראהו:
כידע דרך עמדי כחנני כזהב אגא:

אם יצא שם על כלל בשרו יקטרו ויהי תשכן באהל

ויסיל

ויסיל

מנצות שפתיו ולא אמיש מחקי צפנתי אמרי פיו:
כי ייטלים חקי ובהנה רבות עמו:
ואל הדרך לבי וישרי הבהילני:
מדוע משרי לא נצפנו עתים וידעו לאחוזימיו:
חמור יתומים ינהנו יחבלו שור אלמנה:
הן פראים במדבר יצאו בפעלם משחרי לטרף
נשדה בלילו יקצרו וכרם רשע ילקשו:
מזום הרים ירטבו ומבלי מחסה חבקו צור:
ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר:
מעיר מתים יצאקו ונפש חללים תישוע
המה היו במרדי אור לא הכירו דרכיו
לאור יקום רצח יקטל יצני ואכזר
ועין נאף שמרה נשף לאמר לא תשורני עין
חתר נחשך בתים יומם חתמו למו לא ידעו אור: כי יחדו בקר למו צלמות כי יכיר בלהות צלמות
קלהו צל פנימים תקלל חלקתם
יעה נסחם יצלו מימי שלג שאול חטאו: ישכחו רחם מתקור רמה עוד לא יזכרו שבר בעין עזה
ויעה עקרה לא תלד ואלמנה לא יטב:
יתן לנשח וישען ויעניהו על דרכיהם רפומעטואינו והמכו בכל יקפצון וכראש שבלת יצלו:
ואם לא אפנו מי יכזיבנו

והוא באחדומי ישיבנו ונפשו אותה וייצש:
על כן מפנו אבהל אתכונן ואפחד ממנו:
כי לא נצמתי מפני חשך ומפני כסה אפל:
נבולת ישינו עדר גלו וידעו
יטו אכיונים מדרך יחד הבאו עני ארץ
ערכה לולחם לנערים
ערום ילעו מבלי לבוש ואין כסות בקרה
יגלו משר יתום ויעל עני יחבלו
בין שורתם ינהירו יקבים דרכו ויצמאו
ואלוה לא ישים תפלה
ולא ישכו בנתיבותיו
ובלילה יהי כוננב
וכתר פנים ישים
ויען בלדד השחוי ואמר
הייט מספר לגדודיו ועל מי לא יקום אורהו:
הן עד ירח ולא יאהיל וכוכבים לא זכו בעיניו:
ובן אדם תולעה
ויען איוב ואמר
מה יענית ללא חכמה ותשיה לרבהודעת
הרפאים יחללו מתחת מים וישכנהם
נטיה צפון על תהו תלה ארץ על בלימה
מאחז פני כסה פרישו עליו עננו
עמדי שמים ידפפו ויתמהו מנערתו
ברוחו שמים שפרה חללה ידו נחש ברח:
ורעם גבורתו מי יתבונן

ערום ילעו מבלי לבוש ואין כסות בקרה
יגלו משר יתום ויעל עני יחבלו
בין שורתם ינהירו יקבים דרכו ויצמאו
ואלוה לא ישים תפלה
ולא ישכו בנתיבותיו
ובלילה יהי כוננב
וכתר פנים ישים

ויסיל
ויסיל
ויסיל
ויסיל

ויסיל

ויסוף איוב שאת משלו ויאמר

הי אל הסיר משפטי ושרי המר נפשי:

כי כל עוד נשעתי ביד ורוח אלוה באפי

אם תדברנה שפתי עולה

ולישוני אם יהנה רמיה

חלילה לי אם אעדיק אתכם

עד אטע לא אסיר תמתי ממני

בעדקתי החזקתי ולא ארפה לא יחרף לבבי מימי:

יהי נרשע איבי ומתקוממי בעול

כי מה תקות חנף כי יציע כי ישל אלוה נפשו:

הצעקתו ישמעאל כי תבא עליו צרה

אם על שדי יתענג יקרא אלוה בכל ית:

אורה אתכם ביד אל אשר עם שדי לא אכחד

הן אתם מלכס חזיתם ולמה זה הכל תהבלו זה חלק אדם רשע עניס אל ונחלת ערי צים משדי יקחו:

אם ירבו כניו למו חרב ויצא צאיו לא ישבע לחם:

שריו ובמות יקברו ואלמנתי לא תבכנה

אם יצטר כיצטר כסף וכחמר בין מלבוש:

יבין ועדיק ילבש וכסף נקי יחלק

בנה כיצט ביתו וכסכה יצשה נצו:

עשיר ישכב ולא יאסף עינו פקח ואיננו

תשינהו כמים בלהות לילה נגבתו סופה:

ישארו קדים וילך וישערהו ממקומו

וישליך עליו ולא יחמל מירו ברח יכרח:

ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקומו

כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזקו:

ברזל מעפר יקח ואבן יצוק נחושה

קץ שם להשך ולכל תכלית הוא חקר

אבן אפל ועלמות

פרץ נחל מעצור הנשכחים מערג

דלו מאנוש נעו

ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו אש:

מקום ספיר אכנה ועפררת זהב לו

נתיב לא ידע עיט ולא שזפתו עין איה:

לא הדריכוהו בני שחין לא עדה עליו שחל

בחלמיש שלח ידו הפך משרי שורים:

בעורות יארים בקיע וכל יקר ראתה עינו

מכבי נהרות חבש

ותעלמה יצא אור

והחכמה מאין תמצא ואיזה מקום בינה

לא ידע אנוש ערפה ולא תמצא בארץ החיים:

תהום אמר לא ביהיא ויס אמר אין עמדי

לא יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחידה:

לא תסלה בכתם אופיר כשהם יקר וספיר

לא יערבנה זהב וזכוכית ותמורתה כל יפו:

ראמות וגביש לא יזכר ומישך חכמה מפענע

לא יערבנה פטרת כוש

בכתם טהור לא תסלה

והחכמה מאין תבא ואיזה מקום בינה

ונעלמה מעיני כל חי ומיעוף השמים נסתרה:

אבדון ומות אמרו באזנינו שמענו שמיעה

אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה: כי הוא לקצות הארץ יביט תחת כל השמים וראה:

לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה:

בעשתו למטר חק ודרך לחייו קלות

אז ראה ויספרה חכמה וגם חקרה: ויאמר לאדם הן יראת יהוה היא חכמה וסוד מרעבינה

ויסוף איוב שאת משלו ויאמר

אם ישמך עפר וימרוך שפך עליו כשם... על הסמיתו נשעבטנו
יקחו מעט מים יצאו מעשר יתה... יסעו בלשון יתה... מו יסעו בלשון יתה
מנוחה הדריכוהו... לא הדריכוהו בני שחין...

יסוף
יקח
הדריכוהו
יסוף
יסוף
יסוף

העמודים אלה... ומה בזה אלה קבר... ומה בזה אלה קבר... ומה בזה אלה קבר...

ויסל
ויסל

מיתני כרחי קדם כימי אלוה יימרני
נאשר הייתי כימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי
נחין הליכי בחמה וצור יצוק עמדי פלגי שמן
ואוני נערים ונהבאו ויישישים קמו עמרו
קול נגידים נחבאו ולישונם לחנם דבקה
מאמלט עני משוע ויתום ולא עזר לו
עק לבשתי וילבשני כמעיל וצנף משפטי
אנא נכי לאכיונים ורב לא ידעתי אחקרהו
ואמר עם קצ אנוני וכחול ארבה ימים
כבודי חדש עמדי וקשתי בידי תחליף
אחרי דברי לא יישנו ועלימו תטף מלתי
אשחק אלהם לא יאמינו ואור פני לא יפילון
אבלים ינחם ויעתה שחקו עלי צעירים ממני לימים אשר מאסתי אבתם לישית עם כלבי צאני
וספח ידיהם למה לי עלימו אבד בלה בחסר וככפן נלמוד הערקים ציה אמי שיש אה ומיש אה
וקטפים מלוח עלי שיש וישרי רתמים לחמם
נערוץ נחלים לשכן חרי צפר וכפים
נענבל נסבני בלי שם נבאו מן הארץ
תעבנו רחוק מני ומפני לא חשכו רוק
על ימין פרחח יקומו רגלי שלחו
נתסו נתיבתי להיתי יעילו לא עזר למו
ההפך עלי בלהות תרדף כרוח נדבתי וכעב עברה יי
לילה יעצמי נקד מעלי ויערקי לא יישכטון
הרגי לחמר ואתמ של כעפר ואפר
תהפך לאכור לי בינים ירד תשטמני
מידעתי מות תשיבני ובית מועד לכל חי
אם לא בכיתי לקשה יום נגמה נפשי לאכיון
מעי ותחוולא דמו קדם עי מי עני
אח הייתי לתנים ורע לבנות יענה
ויהי לאכל כנזרי וענבי לקול בכיס
ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרומים
הלא הוא יראה דרכי וכל צעדי יספר

בהלוננו עלי ראשי לאורו אלך חשך
בעוד שדי עמדי סביבתי נערי
נצאתי שיער עלי קרת ברחוב אכין מושבי
שרים יעצרו במלים וכף יישימו לפיהם
כי און שמעה ותאשרני ויען ראתה ותעידני
ברכת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנן
יענים הייתי לעור ורגלים לפסח אני
ואשברה מתלעות עול ומישנו אשליך טרף
שרי שפתוח אלימים וטלילין בקצדי
לישמיעו ויחלו וידמו למו עצתי
ויחלו כמטר לי ופיהם פצעו למקושי
אנחר דרכם ואשבראש ואישכון כמלך בעוד נאשו
אבלים ינחם ויעתה שחקו עלי צעירים ממני לימים אשר מאסתי אבתם לישית עם כלבי צאני
וספח ידיהם למה לי עלימו אבד בלה בחסר וככפן נלמוד הערקים ציה אמי שיש אה ומיש אה
וקטפים מלוח עלי שיש וישרי רתמים לחמם
נערוץ נחלים לשכן חרי צפר וכפים
נענבל נסבני בלי שם נבאו מן הארץ
תעבנו רחוק מני ומפני לא חשכו רוק
על ימין פרחח יקומו רגלי שלחו
נתסו נתיבתי להיתי יעילו לא עזר למו
ההפך עלי בלהות תרדף כרוח נדבתי וכעב עברה יי
לילה יעצמי נקד מעלי ויערקי לא יישכטון
הרגי לחמר ואתמ של כעפר ואפר
תהפך לאכור לי בינים ירד תשטמני
מידעתי מות תשיבני ובית מועד לכל חי
אם לא בכיתי לקשה יום נגמה נפשי לאכיון
מעי ותחוולא דמו קדם עי מי עני
אח הייתי לתנים ורע לבנות יענה
ויהי לאכל כנזרי וענבי לקול בכיס
ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרומים
הלא הוא יראה דרכי וכל צעדי יספר

ואת האופן ואם כל משמעותו... ומה בזה אלה קבר... ומה בזה אלה קבר...

ויסל
ויסל
ויסל

שאלו
שעשן
ותעבנו

כ"ה

2

מ"ב

144

פֶּתַח אֲמָרוֹ מִצָּנֹה אֵל יִדְפֹּט לֹא אִישׁ
חָתוּ לֹא עֲנֵנו עוֹד הֶעֱתִיקוּ מִהֶם מַלְאֲכִים
אֵינָה אֶף אֶף חֲלָקִי אַחֲוֵה דַע אֶף אֶנִּי
הִנֵּה בָטַנִּי כִּי לֹא יִפְתַּח כֹּא בֹתֵי חַדְשִׁים יִבְקָעוּ
אֵלֶיךָ אִשָּׁא פִנִּי אִשָּׁא אֵל אֵל אֵל אֵל
וְאֵלֶם שִׁמְעוּ אֵל אֵל מִלִּי וְכֹל דְּבָרֵי הָאֲזִיעָה
יִשְׂרָאֵל אֲמָרִי וְדַעַת שִׁפְתֵּי בְרוּר מִלִּלּוֹ
אֵתְכֹל הַשִּׁבְעִי עֵרֶכָה לִפְנֵי הַתִּי עֲבָה
הִנֵּה אֲמָתִי לֹא תִבְעֶתְךָ וְאֶכְפִּי עַלֶּיךָ לֹא יִכְבֹּד
וְדָאֵנִי בְּלִי פִשְׁעֵי אֶף אֲנִי וְלֹא עֵן לִי
יִשְׁמַע נִסְדִּי רַגְלִי יִשְׁמַר כָּל אֲרָחָתִי
מִדּוֹעַ אֲלוֹהֵי רִיבֹת כִּי כָל דְּרָכָיו לֹא יִעָנֶה
בְּחֵלֶם חֲוִיּוֹן לִילָה בִּנְפֶל תִּרְדָּמָה עַל אֲנָשִׁים
אֵינָה אֲנִי אֲנָשִׁים וְכִי סֶרֶס יִחַתֶּם
יִחַד נִפְשׁוֹ מִנִּי שִׁחַת וְחִיתוֹ מִעֵבֶר בִּשְׁלָחוֹ
וְהִמָּתוֹ חִיתוֹ לֶחֶם וְנִפְשׁוֹ מֵאֵכֶל תֹּאוֹה
וְתִקְרַב לִשְׁחַת נִפְשׁוֹ
אֵם יִשׁ עֲלֵיו מִלֵּאךְ מִלֵּין אַחֵד מִנִּי אֶלֶף
וְחִנְנוֹ וְיִאמַר פֶּדִיעָהוּ מִרְדֵּת שִׁחַת מִצָּנֹה כִּפְרִי
יִעֲתֵר אֵל אֲלוֹהֵי וִירְצָהוּ וִירְאֵהוּ בְּתִירוּעָה
יִשְׂרָאֵל אֲנָשִׁים וְיִאמַר חֲטָאתִי וְיִשְׂרָאֵל עֲוִיתִי וְלֹא שׁוּה לִי פֶדִיעָה נִפְשִׁי מִעֵבֶר בִּשְׁחַת וְחִיתוֹ בְּאֹזֶר
תִּרְאֶה הֵן כָּל אֵלֶּה יִפְעַל אֵל פְּעֻמִּים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרִי
הַקֶּשֶׁב אֵיזֵב שִׁמְעֵל הַחֲרִישׁ וְאֵנִי אֲדַבֵּר
אֵם אֵין אֵתָה שִׁמְעֵל

וְלֹא עֵרַךְ אֵלֵי מִלֵּין וְבִאֲמֹרֵיכֶם לֹא אֲשִׁיעֲנִי
וְהוֹחֵלֵתִי כִּי לֹא יִדְבְּרוּ כִי עֲמָדוֹ לֹא עֲנֵנו עוֹד
כִּי מִלֵּתִי מִלִּסְהַר צִיקָתִי רוּחַ בָּטַנִּי
אֲדַבֵּר וְיִרְוּחֵלִי אֶפְתַּח שִׁפְתִּי וְאִעֲנֶה
כִּי לֹא יִדְעָתִי אֲכַנֶּה כִּמְעֻטִּי יִשָּׂאֵנִי עֵשֶׂנִי
הִנֵּה נֹא פִתְחָתִי דְּבָרָה לִשְׁוִנִי בְּחִכִּי
רוּחַ אֵל עִשְׂתָּנִי וְנִשְׁמַתִּי שְׂדֵי תַחֲנִי
הֵן אֲנִי כִפְיָךְ לֹא מִחֲמַד קִרְעָתִי גֶם אֲנִי
אֵךְ אֲמַרְתָּ כִּאֲזִנִּי וְקוֹל מִלֵּין אֲשִׁמִּיעַ
הֵן תִּנְוָאוֹת עַלִּי מִצָּנֹה שִׁבְנִי לֹא יִבְלֶה
הֵן זֹאת לֹא יִדְקָתִי אֲעַנְךָ כִּי יִרְכָּה אֵלֶיךָ מֵאֲנָשִׁים
כִּי כֹאחַת יִדְבֵּר אֵל וּבִשְׁתֵּים לֹא יִשְׁוֹדֶנָה
בְּתִנְמוֹת עַלִּי מִשְׁכָּב
לֹהֲסִיד אֲדָם מִעִשְׂהָ הִנֵּה מִנְּבֵר יִכְסֶה
וְהוֹכַח בְּמִכָּאוֹב עַלִּי מִשְׁכָּבוֹ וְרִיבִי עֲצֻמֹּתֵיךָ
יִכָּל בִּשְׁרוֹ מִרְאִי וְשִׁפְי עֲצֻמֹּתֵיךָ לֹא דָאוּ
וְחִיתוֹ לִמְמָתִים
לֹהֲגִיד לֹאדָם יִשְׂרוּ
רִטְפֵּשׁ בִּשְׁרוֹ מִנְּבֵר יִשׁוּב לִמִּי עֲלוֹמִי
וְיִשָּׁב לֹאנִשׁ צִדְקָתוֹ

וְיִעַן אֵלֵי הוּא וְיִאמַר
כִּי אֲזִין מִלֵּין תִּנְחֵן וְחֵךְ יִטְעַם לֹאכֵל
כִּי אֲמַר אֵיזֵב צִדְקָתִי וְאֵלֶּה הִסְדִּי מִשְׁפָּטִי
מִינְכֵר כִּאֲזֵב יִשְׁתַּחֲוֶה לִי עֲנֵנִים
וְאֵרָח לְחִבְרָה עִם פִּעֵל אֲוֹן וְלִלְכֵת עִם אֲנִשִּׁי דִשְׁעִי כִי אֲמַר לֹא יִסְכַּן גִּבִּר בְּרִצְרוֹ עִם אֵלֶּהִם
לִכְוֹנֵי אֲנִשִּׁי לִכְוֹנֵי שִׁמְעֵל חֲלָלָה לֹאֵל
כִּי פִעֵל אֲדָם יִשְׁלַם לוֹ וְכֹאֲרָה אִישׁ יִמְצָאֵנִי אֶף אֲמַנֶּם אֵל לֹא יִשְׁיַע וְשִׁדִּי לֹא יִעֲזֹת מִשְׁפָּט

וישיב ויאמר אליו רוחו ונשמתו אליו יאסף
 ואם כינה שמעה זאת ואת האזנה לקול מלי
 האף שונא משפט יחבש ואם צדיק כביר תרשיע
 אשר לא נשא פני שרים ולא נבר שוע
 רגע ימותו וחצות לילה יעשו עם ויעברו
 כי עינו על דרכי איש וכל יעדיו יראה
 כלא על איש ישים עוד להלך אל אל כמשפט
 לכן יכיר מעבדיהם והפך לילה וידכאו
 אשר על כן סרו מאחריו וכל דרכיו לא השכילו
 והוא ישקט ומי ירשע ויסתר פנים ומי ישורנו
 ממלך אדם חנף ממקשי עם
 בלעדי אחזה אתה הרני
 המעמד ישלמנה כי מאסת כי אתה
 אנשי לבב יאמרו ויגבר חכם שמעליו
 אבי יבחק איוב עד ננח
 כי יסיף על חטאתו פשע בנינו יספק
 ויען אליהו ויאמר

מיפקד עליו ארצה ומי שם תכל כלה
 ינוע כל כשר יחד ואדם על עפר ישוב
 האף שונא משפט יחבש ואם צדיק כביר תרשיע
 אשר לא נשא פני שרים ולא נבר שוע
 רגע ימותו וחצות לילה יעשו עם ויעברו
 כי עינו על דרכי איש וכל יעדיו יראה
 כלא על איש ישים עוד להלך אל אל כמשפט
 לכן יכיר מעבדיהם והפך לילה וידכאו
 אשר על כן סרו מאחריו וכל דרכיו לא השכילו
 והוא ישקט ומי ירשע ויסתר פנים ומי ישורנו
 ממלך אדם חנף ממקשי עם
 בלעדי אחזה אתה הרני
 המעמד ישלמנה כי מאסת כי אתה
 אנשי לבב יאמרו ויגבר חכם שמעליו
 אבי יבחק איוב עד ננח
 כי יסיף על חטאתו פשע בנינו יספק
 ויען אליהו ויאמר

הזאת חשבת למשפט אמרת צדקי מאל
 אני איש בך מלין ואת רעך עמד
 אפ חזאת מה תפעל בו ודכו פשעך מה תגשה לו
 לא ישכמוך רשעך ולכן אדם צדקתך
 ולא אמר אלה אלוה עשי נתן ומדות כלילה
 שם יעקו ולא יענה מפני גאון רעים
 אף כי תאמר לא תשורנו דין לפניו ותחולל לו
 ואיוב הבל יפעה פיהו
 ויסף אליהו ויאמר

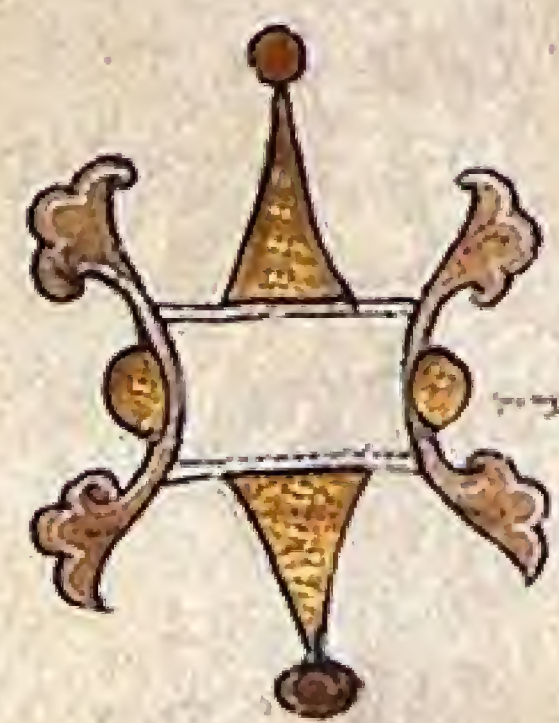

אש אדעי למרחוק ולפעלי אתן צדק
 הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב
 לא יחיה רשע ומשפט עניים יתן לא יגרע מצדיק עינו ואת מלכים לכסא וישיבם לנענח
 ויגבהו ואם אסורים בזקים
 ויגד להם פעלם ופשעיהם כי יתגברו
 ויסף אליהו ויאמר

ואני ייגעתי כי לא אהיה יסודם ואלהם
 כי לא אהיה מאסו ואני מאסיהם ואלהם
 ויסודם נענע ביסוד הדין ויסודם נענע ביסוד הדין

אִם יִשְׁמְעוּ וְיַעֲבֹדוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כְּטוֹב
וְאִם לֹא יִשְׁמְעוּ בִּשְׁלַח יַעֲבֹדוּ וְיִשְׁמְעוּ בְּבִלְדֵּיתָהּ
תִּמְתַּכְנַע נַפְשָׁם וְחִיתָם בְּקִדְשֵׁי יְיָ
וְאִם הִסִּיתָךְ מִפִּי עַר רַחֲבָלָא מוֹעַק תַּחֲתֶיהָ
וְדִין שִׁיעַ מִלֵּא דִין וּמִשְׁפָּט יִתְמַכּוּ
הַיַּעֲרָךְ שׁוֹיֵךְ לֹא בַעַר וְכָל מֵאֲמִצֵּי כַח
הַשְׁמַר אֶל תִּפְּן אֶל אֹן כִּי עַל זֶה נִחֲרַת מִעֵינֵי
מִיָּקָד עֲלִי וְדָרְכּוֹ וּמִיָּאֲמַר פְּעִלַת עוֹלָה
כָּל אָדָם חֲזוֹ בֹא אֲנִישׁ יְבִיט מִרְחֹק
כִּי עֵדֶנּוּ נִטְפִי מִים יִזְקוּ מִטָּר לֵאדוֹ
אִם אֵם יִבֵּן מִפְּרִישֵׁי עֵב תִּשְׁאֹת סִכְתּוֹ
כִּי בֶסֶם דִּין עֲמִים יִתֵּן אֲכָל לִמְכַבֵּר
יַעֲד עֲלִי וְיַעֲד מִקְנֶה אִם עַל עוֹלָה
שִׁמְעוּ שִׁמְעוּ בְּרַגְזָא קוֹל וְהִנֵּה מִפִּי יֵצֵא
אֲחֵרֵי יִשְׁאֲנִקוֹל יִרְעָם בְּקוֹל גִּּאֲוֹנוֹ
יִרְעָם אֲלֵב קוֹל וְנִפְלֹאֹת עֲשֶׂה עֲדֹלֹת וְלֹא עֵינֵי כִּי לִשְׁלֹךְ אֲמַר הוּא אֶרֶץ וְנִשְׁמַט מִטָּר וְנִשְׁמַט
מִטָּרֹת עֲזוֹ כִּי כָל אָדָם יִחַתֵּם לִדְעֹתָ כָּל אֲנָשִׁי מִעֲשֵׂהוּ וְתִבְאָה חִיָּה בְּמוֹ אֶרֶץ וְכַמֵּעַ נִתְּיָה תִשְׁכֵּן
מִן הַחֹדֶר תִּכְוֹא סוּפָה וּמִמְזוֹרִים קִרְהוּ
אִם בְּרִי יִטְרִיחַ עֵב
וְהוּא מִסְבּוֹת מִתְחַפֵּךְ בְּתַחְבּוּלָתוֹ לִפְעֻלָּם
אִם לִשְׁכַּט אִם לֵאדֹנֵי אִם לִחֲסֹד יִמֵּץ אֲהֵוּ
חֲתוּעַ מִשּׁוֹם אֱלֹהִים עֲלֵיהֶם וְהַפִּיעַ אֹר עֲנָנוּ הַתַּדַּע עַל מִפְּלִישֵׁי עֵב מִפְּלֹאֹת תַּמִּים דִּיעִים
אֲשֶׁר בְּעֵדֶיךָ חֲמִים כִּהְשִׁקֵּט אֶרֶץ מִדְּרוֹם
חֲזוּיָנוּ מִהָנֶאֱמַר לוֹ לֹא נַעֲרָךְ מִפְּנֵי חֲשָׁךְ
וְעֵתָה לֵאדֹנֵי אֹר בְּהִיד הוּא בִּשְׁחָקִים
מִצִּפּוֹן וְהִבֵּי יָאֲתָה עַל אֱלֹהֵי עֲרָא הוֹדִי שְׂדֵי לֹא מִצְאָהוּ שְׂגִיָּא כַח וּמִשְׁפָּט וְרַב עֲדָקָה לֹא יַעֲנֶה
לִבִּי יִדְאֵהוּ אֲנָשִׁים
וְיַעֲנֵן יְהוָה אֶת אֲיוֹב מִן הַסֵּעֶרָה וַיֹּאמֶר
אֹר נֶאֱכָר חֲלִיעִיךָ וְאַשְׁאֲלֶךָ וְהוֹדִי עֲנִי
מִיָּשָׁם מִמְדִּיָּה כִּי תִדַּע אֲנִי מִיָּנֶטָה עֲלִיהֶקוֹ
עַל מֵה אֲדִנֶּה הַטְּכִיעַ אֲנִי מִיָּדָה אֲכַפְּעֶתָהּ
בְּרִיחַד כּוֹכְבֵי בְּקָר וִידִיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים

וישיבנו אל שומענוך הנה בדכתי לשמוע אמן שומענוך ..
 ויעתה לא יבצר ידעתי כי כל תוכל ..
 וישיבנו אל שומענוך הנה בדכתי לשמוע אמן שומענוך ..

בקישנו שבו תותח וישחק לרעש כידון
 ירתח כסד מצולה ים ישים במרקחה
 אין על עפר משלו העשו לכלי חת
 ויען איוב את יהוה ואמר
 ידיעת כי כל תוכל
 מזה מעלים עצה בלי דעת לכן הערתני ולא אבין
 שמי ענא ואנכי אדבר אישאלך והודייעני
 על כן אמאס ונחמתי

תחתיו חרודי חרש יופך חרוץ עליטיט
 אחריו יאיר נתיב יחשבתהום לשיטה
 את כל גבה יראה הוא מלך על כל בני שחין
 ולא יבצר ממך מזמה
 נפלאות ממני ולא אדע
 לשמיעאון שמיעתך ועתה עני דאתך
 על עפר ואפר

ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה
 אל איוב ואמר יהוה אל אליפו התימני
 חרה אפי כד וכישני דיעך כי לא דברתם
 אלי נכונה כעבדי איוב ויעתה קחו לכם
 שבעה פרים ושבעה אילים ולכו אל
 עבדי איוב והעליתם עולה בעדכם ואיוב
 עבדי יתפלל עליכם כי אם פניו איש
 לבלתי עשות צמכם נבלה כי לא
 דברתם אלי נכונה כעבדי איוב וילכו
 אליפו התימני ובלדד השוחי עפר
 הנצמתי וייעשו כאשר דבר אליהם
 יהוה וישא יהוה את פני איוב ויהוה
 שבאת שבת איוב כחתפללו בעד
 ריעה ויסק יהוה את כל אשר לאיוב
 למשנה ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיותיו
 וכל ידעיו לפנים ואמרו יצמו לחם בביתו
 ויעדלו וינחמו אותו על כל הרעה אשר
 הביא יהוה עליו ויתנו לו איש קשיטה
 אחת ואיש גמל אחד ויהוה ברכ
 את אחרית איוב מראשיתו ויהי לו
 ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים
 גמלים ואלף עמד בקר ואלף אתנות

ויהי לו שבעה בנים ושלוש בנות
 ויקרא שם האחת ימימה ושם השנית
 קציעה ושם השלישית קרן הפוך
 ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב בכל
 הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך
 אחיהם ויהי איוב אחרי זאת מאד
 וארבעים שנה וירא את בניו ואת בנות
 בניו ארבעה דורות וימת איוב זקן ושבע עשר

ויקן את חלקת השדה ואת עצמות יוסף ויתנו לו קשיטה אחת
 אבית ג בסדנה וסימ
 ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם
 ויהי לו שבעה בנים ושלוש בנות
 ויקרא שם האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן הפוך

אשר חרבה בשאול נפש... נכלים בשאול חיים... קשה בשאול קטנה...
ועקבים לנחמך... חן לנחמך... 88

יסים
יסים
יסים
יסים

משלי שלמה בן דוד מלך ישראל:
לקחת מוסר השכל צדק ומישפט ומי שרם לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה:
ישמע חכם ויוסף לקח ונכון תחבולות יקנה: להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם:
וראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזה:
כי לוית חן הם לראשך ויעקבים לנדרתיך:
אם יאמרו לנחמנו נא רבה לדם נצפנה לנקי חנם:
כל חון יקר נמצא נמלא בתענו שלל:
בני אל תלך בדרך אתם מנע רגלך מנתתם:
כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כנף:
כן ארחות כל בעצ בעצ אתה נפש בעליו יקח:
בראשה מיות תקרא נפתחי שערים בעיר:
ערמתי פתים תאהבו פתי ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו דעת:
תשובו לתוכחתי הנה אני עה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם יען קראתי ותמאנו נטיתי יד ואין מקשיני:
ותפרעו כל יעצתי ותוכחתי לא אכיתם:
נבא כשאזה פחדכם ואידכם כסופה יאתה:
או יקראני ולא אענה יסחרני ולא ימצאני:
לא אנו לי יעצתי נאצו כל תוכחתי:
כי משוכות פתים תהרגם ושלוח נסילים תאבדם:
ישמע עלי ישכן בטח וישאנן מפחד רעה:
בני אם תקח אמרי ומצותי תעפן אתך:
להקשיב לחכמה אונך תטה לבך לתבונה:
אם תנקשנה כנסף וכמטמנים תחפשנה:
כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:
לנער ארחות מישפט ודרך חסידו ישמר:
כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך יעם:
להעיל מדרך רע מאיש מדבר תהפכות:
השמחים לעשות רע יגלו בתהפכות רע:
להעיל נאשה זרה מנכריה אמריה החליקה:
כי שחה אלמות ביתה ואל רפאים מעלה תיה:
למען תלך בדרך טובים וארחות עדיקים תשמר:
כי ישרים ישבנו ארץ ותמימים יתרוכזו:
ורשעים מארץ יכרתו וכוזרים יסחוממנה:
כי ארך ימים ושנות חיים

לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי כינה:
בני אם יפתוך חטאים אל תבא:
נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור:
גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו:
כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לישפך דם:
והם לדמם יארכו יצפנו לנפשתם:
חכמות בחוץ תרנה ברחובות תתן קולה:
אמריה תאמר:
תשובו לתוכחתי הנה אני עה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם יען קראתי ותמאנו נטיתי יד ואין מקשיני:
גם אני כאידכם אישחק אל ענבכם פחדכם:
בבא עליכם צרה ויעקה:
תחת כי ישנאו דעת ויראת יהוה לא כחרו:
ויאכלו מפרי דרכם וממעצתיהם ישבעו:
בני אם תקח אמרי ומצותי תעפן אתך:
כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך:
אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא:
ויצפן ליישרים תושיה מגן להלכיתם:
אז תבין צדק ומישפט ומי שרים כל מעגל טון:
מזמה תשמר עליך תבונה תנערנה:
העזבים ארחות ישר ללכת בדרכי חישך:
אשר ארחתיהם עקשים וגלזים במעגלתם:
העזבת אלוף נעוריה ואת כרית אלהיה שכחה:
כל באיה לא ישובון ולא ישיעו ארחות חיים:
בני תורת אל תשכח ומצותי יצר לבך:
וישלוס יוספו לך

יסים
יסים
יסים
יסים

יסים
יסים
יסים
יסים

יסים
יסים
יסים
יסים

יסים
יסים
יסים
יסים

לא יבקר כי טוב לרע... כי רגלים לרע ירוצו... חן האמרים... כי רגלים...
ויאמר יואב אל הסף ויאמר... חכמה ויוסף לקח... חזק לאחכם ויוסף...
ויאמר יואב אל הסף ויאמר... חכמה ויוסף לקח... חזק לאחכם ויוסף...

יסים
יסים
יסים
יסים

יִיגַשׁ נֶגְוָה לַדָּבָר .. יִשְׁכַּח עַל אִישׁ דָּבָר .. בְּרִעְיוֹ תְּהוֹמֹת נִבְקָע ..
אִישׁ כִּי נִחְלָתוֹ יִנְחָל .. לִשְׁמֹת מִטַּעַם אֲבוֹתָם .. כְּבוֹד הַכֹּהֵן יִנְחָל ..
אֶל תִּרְוֹ יִדְוֹךְ כִּי עֲבָדֶיךָ .. עֲשֵׂה יָדְךָ אֶל תִּרְוֹ .. הַחֹק בְּמוֹסֵר אֶל תִּרְוֹ ..

וְשִׁירָה	א	וְשִׁירָה
וְשִׁירָה	ב	וְשִׁירָה
וְשִׁירָה	ג	וְשִׁירָה

והשם עיבודך תעזר וילשונם חרב לך .. יאמר ויהיה מרה כלב ..
כי גם אילת פשרה .. על אילת השדה .. אילת אהבים ויעלת חן ..

וס"פ
וס"מ

ב רמ"א
ג

כדרכ
אלת

עניך לנכח יביטו ועפעפיך יישרו ועדך
אל תטימין ושמאל הסור רגלך מרע:
לשמר מזמות ודעת שפתך ינצרו:
ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות:
ארה חיים פן תפלו

פלוס מעל רגלך וכל דרכך יכנו
בני לחכמת הקשיבה לתטנת הט אונך
כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חפה
רגליה ירדות מות שאול יעדיה יתמכו
נעו מעלתיה לא תדע
ועתה בנים שמי עולי ואל תסורו מאמרי

החזק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה:
פן ישבעו זרים כחך ועצבך בבית נכרי:
ואמות איך שנאתי מוסר ותוכחת נאמן לבי:
במעט הייתי ככל רעבתוך קהל ויעדה:
פוענז מענתך חויה ברחבות פלג מים:

פן תתן לאחרים הוודך ושנתך לאכזרי
ונהמת בחריתך בכלות בשרך וישארך
ולא שטעתי בקול מורי ולמלמדי לא חטית אונז
שתה מים מבורך וטלים מתוך בארך
יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך

יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעורך:
תמיד ולמה תשנה בני בורה ותחבק ח קנכריה:
עונתיו ילכדנו את הרשע ובחבלי חטאתו יתמד:
בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך:

יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעורך:
תמיד ולמה תשנה בני בורה ותחבק ח קנכריה:
עונתיו ילכדנו את הרשע ובחבלי חטאתו יתמד:
בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך:

עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בכף רעך
אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך:
לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכמה:
תבין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה:

לך התרפס ורחב רעך
הנצל כצבי מיד ובצפור מיד יקוש
אשר אין לה קצין שטרומי של
עדמתי עצל תשכב מתי תקום משנתך

מעט שנות מעט תנומות מעט חבקי ידים לשכב:
אדם בלי עץ איש און הולך עקשות פה:
תהפכות כלנו חרש רע בכל עת מדנים ישלח:
ישדה שנה יהיה וישבע תועבת נפשו:

קדץ בעיע מלל ברגלו מרה באצבעותיו
ענכרמות לשון שקר וידים שפכות דם נקו:
לכחיש מחשבות און רגלים ממהרות לרוץ לרעה:
נער בע מצות אביך ואל תטש תורת אמך

קשום על לבך תמיד
בהתהלך תגה אתך בשכבך תשמר
בני מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר:
אל תחמר יפה בלבך ואל תקחך בעפעפיה:

ענכרמות לשון שקר וידים שפכות דם נקו:
לכחיש מחשבות און רגלים ממהרות לרוץ לרעה:
נער בע מצות אביך ואל תטש תורת אמך
עדם על נציתך

היחזה איש איש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה:
כחבא אל אשת רעהו לא יעקה כל הנגע בה:

עליך והקייצות היא תשיחך
לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה:
אם יהלך איש על הנחלים ורגליו לא תכנינה
לא יכזול נגב כי ינוב למלא נפשו כי ירעב

אנשים נתנו אהבים .. אילת אהבים ויעלת חן .. יחד בלהבים ..
ישבע וידים כחך .. תרפס ביום צרה יצר כחכה ..
לרוץ ביהלום יערו .. ישיש כנפול לרוץ ארה .. יגלים ממהרות לרוץ ..

וס"פ
וס"מ
וס"ל

חקי ד חס בלוג
כחך ב חס וחרמל
לחון

Li

[...]

— 22 —

בטרוס הרים הטבעו לפני גבעות חוללותי
בהכנינו שמים שם אני בחקו חוצל פני תהום
בשומי לים חקו ומים לא יעברו פיו
ואהיה אצלו אמן ואהיה שעשועים יוסיוס
משחקת בתכל ארצו

ועתה בנים שמיעו לי ואשרי דרכי
אשרי אדם שמיע לי לישקד על דלתות
במצאי מצא חיים ויפקד עון מיהוה
חכמות בנתה ביתה חכמה צמודיה שבעה
שלחה נערתי תקרא על גפי מרמי קרתי
לכולחמו בלחמי וישתו ביין מסכתי
יסר לי לקח לו קלון ומוכיה לרשע נזמו
תן לחכם ויחכם עוד חודע לעדיק ויוסף לק
בני ידבו ימיד ויוסיפו לך שנות חיים
אשת נסלות הזמיה פתות וכל ידעה מה
לקרא לעברי דרך המישרים ארחתם
מים גועים ימתקו ולחם סתרים ינעם

משלי י' שלמה בן חכם
לא יועילו אצרות רשע וצדקה תציל ממות
ראש עשה כף רמיה ויד חרוצים תעשיר
נכונות לראש עדיק ופיד שנים יכסה חמס
חכם לב יקח מצות ואויל שפתים ילכט
קריץ עין יתן עצבת ואויל שפתים ילכט
שנאה תעדר מדנים ועל כל פשעים תכסה אד
חכמים יענוד עת ופי אויל מחתה קרבה
פועל עדיק לחיים תבואת רשע לחטאת
מכסה שנאה שפת שקר ומוציא דבה הוא כמ
כסף נבחר לשון עדיק לבר שנים כמעט
ברכה יהיה היא תעשיר ולא יסף עצב עמו
מעוות רשע היא תכאנו ותאות עדיקים יתן
חמץ לשנים וכעשן לענים בן העצל לשלח

עַל לֹא עֲשֵׂה אֶרֶץ וְחַצוֹת וְרֹאשׁ עֶפְרוֹת תָּבֵל :
בְּאִמְנוּ שְׁחָקִים מִמֶּעַל בְּעֵזוֹ עֲנֵת תְּהוֹם :
בְּחֻקּוֹ מוֹסְדֵי אֶרֶץ
מִשְׁחָקָת לִפְנֵי כָּל עֵת
וְשִׁיעֵשׂ יַע אֶת בְּנֵי אָדָם :

ר' שמעון מוסר וחכמו ואל תפרעו
 יום יום לי שמר מזוזת פתחי
 וחטאי חמס נפשיו כל מי שנא אהבו מות
 טבחה טבחה מסכה ינה אף ערכה שלחנה
 מיפתי יסר הנה חסר לב אמרה לו
 עזבו פתאים וחיו ואישרו בדרך בינה
 אל תזכח לין פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך
 חלת חכמה יראת יהוה ודעת קדישים בינה
 אם חכמת חכמת לך ולינת לבדך תשא
 וישנה לפתח ביתה על כסא מרני קרת
 מיפתי יסר הנה וחסר לב ואמרה לו
 עמי רפאים שם בעמקי שאול קראיה
 מנח אב ובן כסיל תועת אמו

ירצב יהוה נפש עדיק והוה רשעים יחרף:
 אע בקיץ בן משכיל נרדם בקציר בן מכיש:
 זמר עדיק לברכה ושם רשעים ירקב:
 הלך בתם ילך בטח ומעקש דרכיו יודע:
 מקור חיים פי עדיק ופירשעים יבסה חמס:
 בשפת ינכון תמצא חכמה וישכט לגוחסר לב:
 הון עשיר קרית יעזו מחתת דלים רישם:
 ארח לחיים שמר מוסר ויעזב תוכחת מתענה:
 ברב דברים לא יחדל פשע וחסד שפתיו משכיל:
 עדיק ירעז רבים ואוילים בחסר לב ימותו:
 שחוק לכסיל עישות זמה וחכמה לא ישתבונה:
 בעבור סופה ואין רשעו עדיק יסוד יעולם:
 יאת יהוה תוסף ימים ושנות רשעים תקצרה:

ועם לא יבין ילבט .. חכם לב ירח מינות .. ואויל שבתם ילבט ..
הענידים עייר לויזן .. ועדי על חנק יתעדר .. והענידים כוממאז יטנא העני
דיסן כוממאז .. ועזב תכחול כוממאז .. 00400

וסימ
 וסימ
 וסימ

ואמר אל יהושע כל תעלה כל חזקה כל עמלתיך דמלכיה
ותחלת אונם אכדה נס אהבתם גם שגרתם

יסל
יסל
יסל

תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד: מעוללתם דרך יהוה ומחלתה לפעל און
צדיק לעולם כל ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ: פי צדיק עובד חכמה ולשון תהפכות תכרת
ישפת צדיק ידעון רצון ופירשעים תהפכות: מאזני מרמה תועבת יהוה ואכן שלמה רצונו
באזון ויבא קלון ואת צנועים חכמה:
לא יועיל חון ביום עברה ועדקה תעיל ממות: עדקת תמים תישר דרכו וברשעתו יפלו רשע
צדקת ישראל תעילם ובהות בעדים ילכדו: במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת אונם אכדה
צדיק מצרה תחליץ ויבאר שיע תחתיו: בפה חנף ישחת רעהו וברעת צדיקים יחלצו
בטוב צדיקים תעליץ קריה ובאבד רשעים רעה: בברכת ישראל תרום קרת ובפירשעים תהום
בו לרעהו חסד לב ואיש תבונת יחריש: הולך רכיל מלה סוד ונאמן דוח מכסה דבר
באין תחבולות יפל עם ותשועה ברב יועץ: רעיוע כי ערב ור ושנאת קעים בטח
אשת חן תתמד כבוד ועריצים יתמנו עשר: נמל נפשו איש חסד ועבר שארו אכזרי
רשע עשה פעל לת שקר וזרע עדקה שבר אמת: בן עדקה לחיים ומרדף רעה למוות
תועבת יהוה עקשיל לב ורצונו תמימי דרך: יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט
ננס זהב באף חזיר אישה יפה וסרת טעים: האות צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה
ישמור ונוסף עוד וחשך מי שר אך למחזור: נפש ברכה תרשן ומרוה גם הוא יורא
מנענע יקבהו לאם וכרבה לראש משביר: שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבואנו
בטח בעשרו הוא יפל ובעלה צדיקים יפרחו: עבר ביתו יחל דוח ועבד אויל לחס לב
פרי צדיק עין חיים ולקח נפשות חכם: הן צדיק בארץ ייטלם אף כירשע וחוטא
אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת בער: טוב יפקר רצון מיהוה ואיש מזמות רשע
לא יטון אדם ברשע וישרש צדיקים כל ימוט: אשת חיל יצרת בעלה וברקב בעצמותיו מבישה
מח שבות צדיקים משפט תחב לוהר רשעים מרמה: דברי רשעים ארבדם ופי ישראל יעילם
הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמד: לפי שכלו יהלל איש ונעוה לב יהיה לבו
טוב נקלה ועבר לו ממתכבד וחסר לחם: יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי
עבד אדמתו ייטע לחם ומרדף ריקים חסר לב: יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי
בפישע שפתים מוקש רשע ויצא מצרה צדיק: מפר פאיש ייטע טוב ונמול ידי אדם ייטעו
דרך אויל ישר בעינו ושמיע לענה חכם: אויל ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום
פיח אמונה יצר עדק ויער שקרים מרמה: ייש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא
שפת אמת תטון לעד ויער ארציה לשון שקר: מרמה בלב חרש ירע וליצני שלום שמחה
לא יאנה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע: תועבת יהוה שפת שקר ויעשי אמונה רצונו
אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת: יד חרוצים תמשול ורמיה תהיה למס
דאנה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנה: יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם

ואמלא אותו רוח אלהים וימלא אותו רוח שלמים בחכמה
וכדעת צדיקים יחלצו כי יש אדם שיעבול בחכמה
וירש רימה תכאנו ויחשאל המיתם שופט וירש משפט

יסל
יסל
יסל

וירא כל ישראלי ש לא שמע המלך וכל ישראל ש לא שמע
וירא כל ישראלי ש לא שמע המלך וכל ישראל ש לא שמע
וירא כל ישראלי ש לא שמע המלך וכל ישראל ש לא שמע

לא יחרך רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ
בארץ צדקה חיים ודרך נתיבה אל מות
בן חכם מוסר אב וליץ לא ישמע נערה
נער פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה לו
דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפר
ישמח עשור ואין כל מתרושש והון רב
אור צדיקים ישמח וער רשעים ידעך
הון מהבל ימעט וקבץ על יד ירבה
כז לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא ישלם
ישכל טוב יתן חן ודרך בנדים איתן
מלאך רשע יפל ברע ויציר אמונים מרפא
תאוה נהיה תערב לנפש ותו ענת מסילים קורמר
חטאים תרדף רעה ואת צדיקים ישלם טוב
רב אכל ציר ראשים וישנספה בלא משפט
צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר
הולך בישור ירא יהוה ועל דרכיו בזהו
באין אלפים אכוס בר ורב תכואות נכח שור
בק שלץ חכמה ואין ודעת לנכון נקל
חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה
לכ יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר
יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות
מדרכיו ישפיע סוג לב ומעליו איש טוב
חכם ירא וסר מדע וכסיל מתעבר ובטח
נחלו פתאים אולת וערומים יכתוודעת
נחל צדקים לפני טובים ורשעים על שער צדיק גם לרעהו ישנא רשואה כי עשיר רבים
הלא יתנו חרש ידע וחסד ואמת חרש טוב
עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת
ביראת יהוה מכטח עו ולבנו יהיה מחסה
ברעס הדרת מלך ובאפס לאס מחתת רזון
חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה
ברעתו ידחה רשע וחסה במתו צדיק
צדקה תרומסני וחסד לאמים חטאת

וירא כל ישראלי ש לא שמע המלך וכל ישראל ש לא שמע
וירא כל ישראלי ש לא שמע המלך וכל ישראל ש לא שמע
וירא כל ישראלי ש לא שמע המלך וכל ישראל ש לא שמע

אין אשר לא כנס כנסת ... וכל אשר לא כנס כנסת ...
אין אשר לא כנס כנסת ... וכל אשר לא כנס כנסת ...
אין אשר לא כנס כנסת ... וכל אשר לא כנס כנסת ...

רצון מלך לעבד משכיל ונכדתה מבייש: מינע דרך ישיב חמה ודבר נעצב יעלה אף
לשון חכמים תטיב דעת ופי כסילים יביע אולת: כל מקום יניע יהוה צפות רעים וטובים
מרפא לשון עין חיים וסלף כה שבר פרוח: אויל ינאץ מוסר אביו וישומר תוכחת יערים
בית עדיק חסן רב וכתבואת רשע נעצרת: שפתי חכמים יזרוד דעת ולב כסילים לא יבין
זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו: תועבת יהוה דרך רשע וצדקה יאהב
מוסר רע לעונב ארח שנא תוכחת ימות: ישאול ואבדון נער יהוה אף כי לפות נע אדם
לא יאהב לין הוכח לו אל חכמים לא ילך: לב שמח יטיב פנים ובעצבת לב רוח נכאה
לב נכון יבקש דעת ופע כסילים ירעה אולת: כל מיני רעים וטוב לב משתה תמיד
טוב מעט ביראת יהוה מאושר רב ומהומה נו: טוב ארחת ירק ואהבה ישם משור אנוס וישנא חמו
איש חמה יגרה מדון וארך אפים יסקיט ריב: דרך עצל נמי שכת חדק וארח ישרים סללה
בן חכם ישמח אב ובסיל אדם בווה אמו: אולת ישמחה לחסר לב ואיש תבונה יישר לנת
הפר מחשבות באין סוד וברב יועצים תקום: שמחה לאיש נמי ענה פיו ודבר ביעתו מה טעם
ארח חיים למיעלה למשכיל למען סוד משאול מטה: בית נאים יסה יהוה וינב גבול אלמנה
תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים אמרי נעים: עבר ביתו ביע בעע וישנא מתננת יחיה
לב עדיק יהנה לענות ופירשעים יביע רעות: רחוק יהוה מרשעים ותפלת עדיקים ישמע
מאור עינים ישמח לב שמונה טובה תד שן יענס: און שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין
פורע מוסר מואס נפשו ושמע תוכחת קונה לב: יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד יענה
לאדם מערכי לב ומיהוה מענה לשון: כל דרכי איש דך בעינו ותכן רוחות יהוה
גל אל יהוה מעשיך ויבנו מחשבתך: כל פעל יהוה למיענה ונסד ישיע ליום רעה
תועבת יהוה כל גבה לב יד לא יעקה: מחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סוד מרע
ברעות יהוה דרכי איש נס איביו ייטלם אתו: טוב מעט בעדקה מרב תכואות בלא משפט
לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו: קסם עז שפתי מלך נמי שפט לא ימיע פיו
פלוס ומאונ משפט ליהוה מעשהו כל אבני כים: תועבת מלכים עשות רשע כי בעדקה יכון נפשו
רצון מלכים שפתי צדק ודבר ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה
באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקושי: קנה חכמה מה טוב מחרוץ וקנות ביעה נבחר מנסף
מסלת ישרים סוד מרע שמר נפשו נער דרכו: לפני שבר נאון ולפני כשלון גבה רוח
טוב שפלו רוח את עניים מחלק שלל את גאים: משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח ביהוה אשרו
לחכם לב יקרא נכון ומתק שפתיים יסיף לקח: מקור חיים שכל בעליו ומוסר אולים אולת
לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתי יסיף לקח: עוף דבש אמרי נעים מתוק לנפש ומרפא לעינים
יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות: נפש עמל עמלה לו כי אכף עליו פיהו
איש בליעל כרה רעה ועל שפתו כאש ערבת: איש תהפכות ישלח מדון וערנו מפרד אלוף

עובד בכפר ספר נהם כפפר יעקב פלך ויחזרו ויחד וכפפר לכות יהודה
והשבת במלכס אשכנז במלכס נמלך ישיב בראשך נמלך על אבני כנפול וגמל ושלם

עד שקדים לא יעקה ויפח כוכים לא ימלט
כל אחר שישנארו אף כי מרעהו רחוק ממנו
קנה לב אהב נפשו שמר תכונה למצא טוב
לא נאווה לבסילת ענוו אף כי לעבד משל בשרים
נהם כפפר זעף מלך וכטל על עשב רצונו
ביתוהו נחלת אבות וסיהוה אשה משכלת
ישמר מצוה שמר נפשו בזה דרכו יומת
יסר בנך כייש תקוה ואל המיתו אל תשא נפשך
שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך
תאות אדם חסדו וטובד ש מאיש כוב
טמן עצל ידו בעלחת נס אלפיהו לא ישיבנה
מישדד אכ יבדח אסכנ מכיש ומחפיר
עד בליעל יליץ משפט ופי שיעים בלעאון
לין היין המה שכר וכל שנה בו לא יחכם
כבוד לאיש שבת מריב וכל אויל יתגלע
מיס עמקים עצה בלב איש ואיש תבנה ידנה ורב אדם יקרא איש חסדו ואיש אמונים מימנו
מתהלך בתנו עדיק אשרי בעו אחריו
מי אמר זכית לבי טהרת מחטאתי
גם במעללי יתנפר נער אסוך ואם ישר פעלו וחסדו
אל תאהב שנה פן תורש פקח עיניך שבע לחם
יש זהב ודב פננים וכל יקר שפתי דעת
ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא פיהו חיצון
גולה פוד הולך רכיל ולפתה שפתי לו לא תתערב
נחלה מבחלת בראשנה ואחריתה לא תברך
תועבת יהוה אבן ואבן ומאונ מדמה לא טוב
מוקש אדם ילעקדש ואחר טרדים לבקר
ער יהוה נשמת אדם חפשי כל חדר יבטון
תפאות בחורים נחם והדר זקנים שיבה
פלגמים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ יטנו
עשה ידקה ובישפט נבחר ליהוה מוכח
מחשבות חרוץ אך למותר וכל אין אך למחסור ופעל אצות נלשון שקר הנל נפך מפק שימות

רבים יחלו פני נריב וכל הרע לא ישמתן
מרדף אמרים לא המה
עד שקדים לא יעקה ויפח כוכים יאבד
שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבר על פשע
הות לאביו בן כסיל ודלף טרד מדע אשה
עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב
מלוה יהוה חונן דל וגמלו יושלם לו
נלחמה נשא ענש כי אסתעיל ועוד תוסף
יראת יהוה לחיים ושבע ילין בליפקד רע
לין תכה ופתי יערם והוכיח לנכון כי נדעת
חדל בע לשמע מוסר לשנות מאמרי דעת
נכוננו ללצים שפטים ומהלכות לנו כפלים
נהם כפפר אימת מלך מתעברו חטא נפשו
מחרף עצל לא יחרש יישאל נקציר ואין
מלך יושב על כסא דין מזרה בעינו בלדע
אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גם שנהם
און שמעת ויען ראה יהוה עשה גם שנהם
רע יאמר הקונה ואול לו אז יתהלל
לקח בגדו ערב ורובע נכדים חבלו
מחשבות בעצה תפון וכתחב לות עשה מחמה
מקלל אביו ואמו ידעד נרו באישון חשך
אל תאמר אשלמה הרע קוה ליהוה וישעלך
מיהוה מצער ינבר ואדם מה יבין דרכו
מורה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן
חסד ואמת יצרו מלך וסיעך בחסד כסאו
חברות פצע תמר יק ברע ומפות חדר יבטון
כל דרך איש ישר בעינו ותכן לבות יהוה
רום עינים ורחב לב נרד שיעים חטאת
פעל אצות נלשון שקר הנל נפך מפק שימות

תפדך כנעשים על אשת חבר ב כו ואחריתה לא תברך
ט דרנה חכמה ידך תהיה בו לענותו כאשר בראשנה לבית
ואחריתה לא תברך

אל תלחם את לחסר עין ואל תתאו למטעמתי

כי כמו שיער בנפשו כן הוא אכול וישתה
פתך אכלת תקיאנה וישחת דברך הנעימים
אל תסוג גבול עולם ובשדי יהומים אל תכא
הביאה למוסר לבך ואונך לאמר ידעת
אתה כשכט תכנו ונפשו משאול תציל

בני אסחכם לבך ישמח לבי גם אני

ותעל זנה כליותי בדבר שפתך מיישרים
כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת
אל תהי בסכא יין בוללי בשר למו
שמע לאביך זה ילדך ואל תכזו כי זקנה אבך
על יטל אני עדיק יולד חכם וישמחבו
תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תרצנה
אף היא כחתף תארב

למי אוי למי אנוי למי מדונים למי שיח למי פעעים חנם למי חכל לות ענים
לכאחרים על היין לבאים לחקר ממסך

אל תרא יין כי יתאדם כי יתן בכיס עינו יתהלך במישרים אחריתו כנח שיך וכצפני פריש
עניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות
הכונן כל חלית הלמוני כל ידעתי מתו אקיין

אל תקנא באנשי רעה ואל תתאו להיות אתם כי שר יחנה לבם ועמל שפתיהם תדברנה
בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן
גבר חכם ביוזא ישד עתמאמין כח: כי כתחבלות תעשה לך מלחמה ותשועה ברכ יועץ

דאמות לאויל חכמות בשיער לא יפתח פיהו: מחשב להו עלו מעל מזמות יקראו
זמת אולת חטאת ותועבת לאדם לין
היצל לקוחים למות ומטים להרג אסתחשך

כי תאמר הן לא ידענו זה הל אתכן לבות הוא יבין ויצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפעלו
אכל בני דבש ביטוב ונפת מתוק על חבך

כן דעה חכמה לנפשך אם מיצאת ויש אחרית ותקותך לא תכרת
אל תארב דשע לנזה עדיק אל תשרד רכצו: כי שבעיפל עדיק וקס ורשיעים יכשלו ברעה
בנפל אינך אל תשמח וככשלו אל יגל לבך ופן יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו אפו
אל תתחר במרעים אל תקנא ברשיעים: כי לא תהיה אחרית לרע נרשיעים ידעך

כידים כגדו... למה תכית כגדו... יבשו הכופים... וכוונתם בארס תוסף
בחר שועל ופאר שבע וכו' אלם ללכת העליל... וכו' ערה נכרית
מן יושבע ידים כחך... התרפית ביום צרה צר כחכה

חכם בעיניו איש עשיר ודל מבין יחקרנו בעלץ צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים יחפש אדם
מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירחם: אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו פול מרעה:
ארינרם ורב שוקק מושל רשע על עם דל: נגיד חסד תכונות ורב מעשקות שנאי בעניאריך
ימים: איס עשיר בדס נפש עד בור עוס אל יתמנו
הולך תמים וישע ונעקש דרכים פול באחת: עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף דקים ישבע ריש:
איש אמונות רב ברכות ואין להעשיר לא עקה: הכר פנים לא טוב ועלפת לחם יפשע עבד:
נחל להון אישרע עין ולא ידע כי חסד יבאנו: מוכיח אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון:
גזול אביו ואמו ואמר אין פשע חרה הוא לאיש משחית ורחב נפש יגדה מדון ובטח על יהוה ידשן:
בטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט: נותן לרש אין מחסור ומיעלים עינו רב מארות:
בקום רשעים יסתד אדם ובאברם ידבו צדיקים: איש תוכחות מקשה ערף פתע ישבר ואין מרפא:
ברכות צדיקים ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם: איש אהב חכמה ישמח אביו ורעה זנות יאבהון:
מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה: גבר מחליק על רעה ורשת פרש על פעמיו:
בפשע אישרע מוקש וצדיק ירון וישמח: ידע צדיק דין דליס רשע לא יבין דעת:
אנשי לעז יפחו קריה וחכמים ישיבו אף: איש חכם נשפט את איש אויל ורגז וישחק ואין נחת:
אנשי דמים ישנאותם וישרים יבקשו נפשו: כל רוחו יוציא כסיל וחכם באחור ישכחנה:
משל מקשיב על דבר שקר כל משרתו רשעים: רש ואיש תככים נפשו מאיר עיני שניהם יהוה:
מלך שפט באמת דלים כסאו לעד יכון: שבת ותכחת יתן חכמה ונער משלה מביש אמו:
ברכות רשעים ירבה פשע וצדיקים במפלתם יראו: יסר בנגד וינחך ויתן מעדנים לנפשך:
כאן חזון יפריע עם וישמר תורה אשרהו: בדברים לא יוסר עבד כי יבין ואין מענה:
חזית איש אין בדבריו תקוה לכסיל ממנו: מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון:
איש אף יגדה מדון וביעל חמה רב פשעו: נאות אדם תשפילנו וישפל רוח יתמך כבוד:
חולק עם נגב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגד: חרדת אדם יתן מוקש ובטח ביהוה ישגב:
רבים מבקשים פנ מושל ומיהוה משפט איש יתועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע ישרודך:
דברי אגוד בן יקה המישא נאם הנבר לאיתא לאיתא לאכל:
כי בער אנכי מאיש ולא בנית אדם לוי: ולא למדת חכמה ודעת קדישים אדע:
מיעלה שמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי צרמים בשמלה מיהקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה
שם בנו כיתדע: כל אמרת אלוה צרופה: מנן הוא לחסים בו:
אל תוסף על דבריו: פן יזכיה בך ונכבדת: פן יזכיה בך ונכבדת:
שתים שאלתי מאתך אל תמנע ממני בטרם אמות: אל תתן לי הטר לפני לחם חקי:
שוא ידבר טב הרחק ממני ואשוע שר: אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי:

שנא

ט
וכתו

וסימ
וסימ
וסימ

וכתו
וכתו
וכתו

ראש
כסו

אל תמנע ממני בטרם אמות
אל תתן לי הטר לפני לחם חקי
אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי

וסימ
וסימ
וסימ

אל תלישן עבד אל אדני פן יקללך ואשמת

דור אביו יקלל ואת אמו לא יכרד
דור מה רמו עינו
דור חרבות שנו ומאכלות מתלעתיו לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם
לעלוקה שתי כנות הבהב שלש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרוהו
שאול ועצר רחם ארץ לא שבעה מים
עין תליעג לאב ותכו לקהת אם יקרוה
שלשה חמה נפל אוממני וארבע לא ידעתים
דרך הנשר בשמים דרך נחש עלי צור
כך דרך אשה מנאפת אמה ומחתה פה
תחת שלש רגזה ארץ ותחת ארבע לא תוכל שאת
תחת עבד כי ימלך ונבל כי יישבע לחם
ארבעה הם קטני ארץ והמה חכמים מרוכמים
הנמלים עם לא עו ויכינו בקיץ לחמם
מלך אין לארבה ויצא חיצן כלו
שלשה חמה מטיכי צעד וארבעה מטבי לכת
ליש גבור בכהמה ולא ישוב מפני כל
אם נכלת כהתנשא
כי מיין חלב ויצא חמאה ומיין אף ויצא אדם
דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו
מה ברי ומה בר בטע ומה בר נדרי
אל למלכים למואל אל למלכים שתו יין
פן ישתה וישכח מחקק וישנה דין כל בני עני
ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד
פתח פיך שפט ערך
אל תתחיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה
נמלתהו טוב ולא רע כל מי חייה
היתה כאניות סוחר סמרחק תביא לחמה ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה
וממה ישרה ותקחהו מפרי כפיה נטע פרס
טעמה כי טוב סחורה לא יכבה בליל נרה
בטח כה לב בעלה ושלל לא יחסר
דרשה צמר ופישתים ותעש בחפץ כפיה
חנה בעוניתה ותאמין ורעהניה
ידיה שלחה בכי שור וכפיה תמכו פלך

ועשה העבד ידע כי מלך וממלך ובהמה ישכובה תחת עבד כי ימלך
אל למלכים למואל כ בפסוק
לא תלבג שיטתו צמר ופישתים דרישה צמר ופישתים

ימלך
כל למלכים יגפ פלגים
ופישתים

נפה פרישה לעני ויריה יסלחה לאביון
מרבדים עשתה לה ישיש וארנמן לבישה
סדין עשתה ותמכר וחזר נתנה לבנעני
פיה פתחה כחכמה ותורת חסד על לשונה
קמו נניה ויאשרוה כי עלה ויהללה
ישקר חסן והכל היפי
תעלה מפרי ידיה

לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִיִּשְׁלֹכַּי כִּי כָל בֵּיתָהּ לִבְשֵׁי שָׂנֵי
נֹדַע בְּשָׁעֵרִים בַּעֲלָהּ בִּשְׁבָתָהּ עִם זִקְמָא רִין
עַד וְהָדָר לְכוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן
יִצְפִּיָּה הַיְלֻכּוֹת בֵּיתָהּ וּלְחֶם עֵצִים לֹא תֹאכַל
רְכוֹת כְּנֻת עֵשׂו חֵיל וְאַתְּ עֲלִית עַל מִלְחָה
אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל
וְיִהְיֶה בְּשָׁעֵרִים מִעֲשִׂיָּה

דבר יקהלת כן דוד מלך בירושלם: הכל
הכלים אמר קהלת הכל הכלים הכל:
מה יתרון לאדם ככל עצמו שיעמל תחת
השמש: דוד הלך ודוד בא והארץ לעולם
עמדת: וזרח השמש ובא השמש ואל
מקומו ישאף זרח הוא שם: הולך אל
דרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך
הרוח ועל סביבתיו שכל הרוח: כל
הנחלים הליכים אלהים וזהם איננו מלא
אל מקום שהנחלים הליכים שם הם
שבים ללכת: כל הדברים יגיעים לא
וכל איש לדבר לא תשבע עין לראות
ולא תמלא און משמיע: מה ישחיד
הוא ישחיד ומה ישנע: מה הוא שיעשה
ואין כל חדש תחת השמש ויש דבר

שיאמר ראה זה חרש הוא כבר הוידע
 לעלמים אשר היה מלפנינו אין זכרון
 לדאשנים וגם לאחרנים שיהיו לאיהיה
 להם זכרון עם שיהיו לאחרנה:
 אני קהלת הייתי מלך על ישראל
 בירושלם ונתתי את לבי לדד שולתור
 בחכמה על כל אשר נעשה תחורב
 השמים הוא ענין רע נתן אלהים לבני
 האדם לענות כו: ראיתי את כל המיעשים
 שנעשו תחת השמש והנה הכל חסר
 ורעות רוח ומעות לא יוכל לתקון
 וחסרון לא יוכל להמנות ידברתי אני
 עם לבי לאמר אני הנה הערלתי והוספת
 חכמה על כל אשר היה לפני ע
 ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת:

הוא הסבב את ידיו ויד את אדום הסביב פתח סוכה שבב הולך הדור
עליוני עומע. עומע דמים. אזו עומע דמים. ולא תמלא אן עומע. 40
לאחרד יטע לזלזלס. גם שיהיו לאחרד. 41

וסייל	החג	שנה
וסייל	החג	שנה
וסייל	החג	שנה

וּתְנֶנָּה לְבִי לְדַעַת חֲכָמָה וּדְעַת הַלְלוֹת
וּשְׁכָלוֹת יְדֹעַתִּי שֶׁנֶּסֶה הוּא רֵעִי וְרוּחַ
כִּי בִרְבַּח חֲכָמָה רַב כַּעַס וְיוֹסֵף דַּעַת וְיוֹסֵף
מִכְאוֹבֵי אִמְרָתִי אֵנִי כָלְבִי לִכְהֵנָּה אֲנִסְנָה
בִּשְׂמִיחָה וְרֹאֶה בְּטוֹב וְהֵנָּה נֶסֶה הוּא הַכֹּל
לִשְׁחֹק אִמְרָתִי מִהוֹלֵל וּלְשִׂמְחָה מִה
זֶה עֲשֵׂה יִתְּרִי כָלְבִי לִמְשָׁךְ בֵּין אֶרֶץ
כֶּשֶׂרִי וְלִבִּי נֶהֱנֶה בְּחֲכָמָה וּלְאַחַז בְּסִפְלוֹת
עַד אֲשֶׁר אֲרֹאֶה אֵיזָה טוֹב לִבִּי הָאָדָם
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם מִסְפָּר יְמֵי
חַיָּהֶם הַגְּדֹלָתִי מֵעֲשִׂי בְּנֵיתִי לִי בָתִּים
נִטְעַנְתִּי לִי כְרָמִים עֲשִׂיתִי לִי גִּנּוֹת
וּפְרָדִים וְנִטְעַנְתִּי בָהֶם עֵץ כָּל פְּרִי
עֲשִׂיתִי לִי בִּרְכוֹת מִיַּם לְהִשְׁקוֹת מֵהֶם
יַעַר צוֹמַח עֵצִים קִנֵּיתִי עֲבָדִים וּשְׂפָחָת
וּבְנֵי בֵית הָיָה לִי נֶסֶם מִקְנֶה בָקָר וְצֹאן הוֹבֵל
הָיָה לִי מִכָּל שְׂהַי לִפְנֵי בִירוֹשָׁלַם בְּנִסְתִּי
לִי נֶסֶם כֶּסֶף וְזָהָב וּסְכָלֶת מַלְכִּים וְהַמְדִּיעוֹת
עֲשִׂיתִי לִי יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאוֹת וְתַעֲנִנְנוֹת נֶנֶן
הָאָדָם שָׂרָה וְשָׂדוֹת וְגִדְלָתִי וְהוֹסַפְתִּי
מִכָּל שְׂהַי לִפְנֵי בִירוֹשָׁלַם אֶף חֲכָמָתִי
עֲמַדָּה לִי וְכָל אֲשֶׁר שָׂא לוֹ עֵינִי לֹא
אֶעֱלֶת מֵהֶם לֹא מִנִּיעַתִּי אֶת לְבִי מִכָּל
שְׂמִיחָה כִּי לְבִי שִׂמְחָה מִכָּל עֲמָלִי וְזֶה
הָיָה חֲלָקִי מִכָּל עֲמָלִי וּפְנֵיתִי אֵנִי מִכָּל
מֵעֲשִׂי שֶׁעָשׂוּ יָדִי וּבַעֲמַל שֶׁעֲמַלְתִּי
לַעֲשׂוֹת וְהֵנָּה הַכֹּל הִבֵּל וְרַעְיוֹת רוּחַ
וְאֵין יִתְרוֹן תַּחַת הַשָּׁמַיִם וּפְנֵיתִי אֵנִי
לִרְאוֹת חֲכָמָה וְהוֹלָלוֹת וּסְכָלוֹת כִּי מָה
הָאָדָם שֶׁיָּבֹא אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֶת אֲשֶׁר
כָּבֹד עֲשָׂהוּ וְרֹאִיתִי אֵנִי שִׁישׁ יִתְרוֹן

לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך
 החכם עיניו בראשו והפסיל בחשך חולך
 וידעת גם אני שמקרה אחד יקרה את
 כלם: ואמרת אני בלפי כמקרה הפסיל
 גם אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יותר
 ודברתי בלפי שגם זה הכל: כי אין זכרון
 לחכם עם הפסיל לעולם בשכר חיים
 הבאים הכל נשפח ואיך ימות החכם עם
 הפסיל: וישנאתי את החיים כי רע עלי
 הפעשה שנעשה תחת השמש כהול
 הכל ורעות רוח: וישנאתי אני את כל
 עמלי שאני עמל תחת השמש שאנחנו
 לאדם ישיה אחר: ומי יודע החכם
 יהיה אוסכל וישלט בכל עמלי שעמלתי
 וישחכמתי תחת השמש גם זה הכל
 וסבותי אני לאיש אל לבי על כל העמל
 שעמלתי: תחת השמש: כי
 יש אדם שעמלו בחכמה וברעת ונכשו
 ולאדם שלא עמלו יתנו חלקו גם זה
 הכל ורעה רבה: כי מה הוה לאדם בכל
 עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת
 השמש: כי כל ימיו מכאבים וכעס וענו
 גם כל יליו לא שכל לבו גם זה הכל הוא
 אין טוב באדם שיאכל ושתה והוא
 את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני
 כי מיד האלהים היא ומי יאכל ומי
 יחוש חוץ ממנו: כי לאדם שטוב לפניו
 נתן חכמה ודעת ושמחה ולחטא נתן
 עין לאסוף ולכנוס להתלטול לפני
 האלהים: גם זה הכל ורעות רוח: לכל
 זמן ועת לכל חפץ תחת השמש:

החכם יהיה או שכל וכל וידע בעצמו וכל וידע
ואתה לא תדע כי אתה לא תדע ואתה לא תדע
שכל וידע ואתה לא תדע ואתה לא תדע

ש תורה נהיה לו ללמד... כמאשר נדרש עדין ללמוד... כמאשר נדרש עדין ללמוד...
 השוארים אשר שוארו... אם יצאוך היום...
 דרכי יצחק ודרכי יצחק...

טובים השנים מן האחד אשר יי-
 להם שכן טוב בעמלם כי אם יפלו האחד
 יקים את חברו ואילו האחד ישיפל ואין
 שני להקימו גם אם יישכבו שנים וחם
 להם ולאחד איך יחם ואם יתקפו האחד
 השנים יעמדו נגדו והחוט המישלש
 לא במהרה יעק: טוב לך מסכן וחכם
 ממלך זקן ובסיל אשר לא ידע להזהר
 עוד: כי מבית הסורים יצא למלך כינם
 במלכותו נולד רש: ראית את כל
 החיים המהלכים תחת השמש ינם
 הילד השני אשר יעמד תחתיו: אין
 קץ לכל העם לכל אשר היה לפניהם
 גם האחרנים לא ישמחו בו כינם זה
 הכל ורעיון רוח: שמר רגלך כאשר
 תלך אל בית האלהים וקרוב לשמע
 מתת הנסילים זבח כי אעם ידעים
 לעשות ריע: אל תבחר על פיך ולבך
 אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים
 כי האלהים בשמים ואתה על הארץ
 על כן יהיו דבריך מעטים: כי בא החלום
 ברע ענין וקול בסיל ברב דברים: כאשר
 תדור עד לאלהים אל תאחר לשלמו
 כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר
 שלם: טוב אשר לא תדר משתדור
 ולא תשלם: אלתתן את פיך לחטא
 את בשרך ואל תאמר לפני המלאך
 כי שגגה היא למה יקצף האלהים
 על קולך וחבל את מעשה ידיך: כי
 ברב חלמות והכלים ודברים הרבה
 כי את האלהים ירא: אם עשקדש

וגיל משפט ויצדק תראה במדינה אל
 תתמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמר
 ונבחים עליהם: ויתרון ארץ בכל האמלך
 לשדה ניצב: אהב כסף לא יישבע כסף
 ומי אהב בהמון לא תבואה נס זה הכל
 ברכות הטובה רבו אליה ומה כשרון
 לביעליה כי אסר אית יעניו: מתוקה שעת
 העבד אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע
 לעשיר אינו מעט לו לישון: ישר רעה
 חולה ראית תחת השמש יצטר שמו
 לביעליו לרעתו: ואבד העשיר ההוא מענין
 ריע והולידו ואין בידו מאומה: כאשר
 יצא ממנו אפו ערום ישוב ללכת כשנא
 ומאומה לא ישא כעמלו שילך בידו
 ונסחר ענה חולה כל עמל יצא כן ילך
 ומה יתרון לו שיעמל לרוחו גם כל ימיו
 בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף
 הנה אשר ראית אני טוב אשר יפד
 לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמו
 שיעמל תחת השמש מספר ימי חייו
 אשר נתן לו האלהים כי הוא חלקו גם
 כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר
 ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת
 את חלקו ולשמח בעמלו וזמתת אלו
 היא: כי לא הרבה יזכר את ימי חייו כי
 האלהים מענה בשמחת לבו: ישר רעה
 אשר ראית תחת השמש ורבה היא
 על האדם: איש אשר יתן לו האלהים
 עשר ונכסים וכבוד ואינו חסר לגפשו
 מכל אשר יתאוה ולא יטנוהו אלוהים
 לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הכל

אכן יולמד רבדק יחידך... וישועה משכבו וצדק... אם יצאוך היום...
 בעל דבור ישלם כסף ושיב... ואם גבה יגבה מעמו... ישמור לבעליו לרעתו...
 ורבה ענין היות הישרה ירבה השובה... ורבה משכמה... ורבה היא על האדם...

יבדק
 לבעליו
 ורבה
 יסיו
 יסיו
 יסיו

וחל רע הוא אם יוליד איש מאה ושנים
הפז יחיה ורב שיהיו ימי שניו ונפשו לא
תשבע מן הטובה וגם קבורה לא היתה
לא אמרת טוב ממנו הנפל: כי הכל בא
ובחשך ילך ובחשך שמו יבסה: גם שמש
לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה: ואלו היה
אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא
אל מקום אחד הכל הולך: כל עמל האדם
לפיהו וגם הנפש לא תמלא: כי מה יתר
לחכם מן הכסיל מה לעני יודע להלך נגד
החיים: טוב מראה עינים מהלך נפשנים
זה הכל ורעות רוח: מה שהיה כבר נקרא
שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לזין
עם שתקף ממנו: כי יש דברים הרבה
מזכרים הכל מה יתר לאדם: כי מר יודע
מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חייתו
ויעשם כצל אשר מי יגד לאדם מה היה
אחריו תחת השמש:

טוב שם משנן טוב ויום המות
מיום הולדו: טוב ללכת אל
בית אבל מלכת אל בית משתה
באשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל
לבו: טוב כעס משחוק כי ברע פעם יטב
לבו: לחכמים בבית אבל ולב כסילים
בבית שמחה: טוב לשמע גזירת חכם
מאיש שמע שיר כסילים: כי כקול
הסירים תחת הסיר כן שחק הכסיל גם
זה הכל: כי העשק יהולל חכם ויאבד
את לב מתנה: טוב אחרי דבר מראשיתו
טוב ארך דוח מנבה דוח: אל תבהל ברוחך
לבעוס כי בעס בחיק כסילים ינוח: אל

תאמר מה היה שהימים הראשנים
היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת
על זה: טובה חכמה עם נחלה ויתר
לראי השמש: כי בעל החכמה ביצר
הכסף ויתרון רעת החכמה תחיה בעליה:
ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל
לתקן את אשר עותו: ביום טובה היה
כטוב וביום רעה ראה גם את זה לעצת
זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא
האדם אחריו מאומה: את הכל ראיתי
כימי הבלי יש עדיק אבד בערקו ויש
רשע מאריך ברעותו: אל תהי עדיק
הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם:
אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה
תמות בלא עתך: טוב אשר תאדון
בזה וגם מזה אל תנח ידך כי ירא אלהים
יצא את כלם: החכמה תעז לחכם
מעשרה שליטים אשר היו בעיר:
כי אדם אין עדיק בארץ אשר יעשה
טוב ולא יחטא: גם לכל הדברים אשר
ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע
את עבדך מקללך: כי גם פעמים רבות ידע
לבך אשר גם את קללת אחרים: כל זה
נסיתי בחכמה אמרת אחכמה והיא
רחוקה ממני: רחוק מה שהיה ועמך
עמק מיימאנו: סבותי אני ולבי לדעת
ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת
רשע כסל והסכלות הוללות: ומוציא
אני מרממות את האשה אשר היא
מצודים וחרמים לבה אסורים ידי טוב
לפע האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה:

והיה אמונת ענין חסן... לבנה ונמנית... וכלה נבדק...
כפשוטה לא נחיה... לא נחיה כל נשמה... ויהי חכמה ונחיה בעליו...
טוב ואשר נאחז... אסיר רוח המושל... ונעלה עליו... כבוד וריבאית ויחיד... ויהי חסד

ענין
נחיה
יחיה
וסימ
וסימ
וסימ

מלפני אלהים: ויטהב אִשֶּׁר נִעְשָׂה
עַל הָאָרֶץ אִשֶּׁר יִשְׁעֲדִיקִים אִשֶּׁר מִנִּי
אֱלֹהִים כִּמְעֵשֶׂה הַרְשָׁעִים וַיִּשְׁרָשְׁעוּ
שִׁמְעֵי אֱלֹהִים כִּמְעֵשֶׂה הַצְדִּיקִים
אָמַרְתִּי שֹׁסֵזָה הִכְלִי וַיִּשְׁבַּחְתִּי אֶת אֵת
הַשִּׁמְחָה אִשֶּׁר אֵין טוֹב לָאָדָם תַּחַת
הַשָּׁמַיִם כִּי אִם לָאֵכֶל וְלִישָׁתוֹת וְלִשְׁמוֹחַ
וְהוּא יִלְוֵנוּ בְּעַמְלֹי יְמֵי חַיֵּי אִשְׁרֵי הָאָדָם
תַּחַת הַשָּׁמַיִם כִּי אִשֶּׁר נָתַתִּי אֶת לִבִּי לָדַעַת
חֲכָמָה וּלְרְאוֹת אֶת הָעֵנָן אִשֶּׁר נִעְשָׂה
עַל הָאָרֶץ כִּי גַם בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה שָׁנָה מִנִּי
אֵינוֹ רָאָה וּרְאִיתִי אֶת כָּל מִעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים
כִּי לֹא יִזְכֹּר הָאָדָם לַמִּצָּה אֶת הַמִּעֲשֵׂה
אִשֶּׁר נִעְשָׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם בִּשְׁלֹא אִשֶּׁר
יַעֲמַל הָאָדָם לְבָקֵשׁ וְלֹא יִמְצָא וְגַם אִם
יֹאמְרוּ הַחֲכָמִים לָדַעַת לֹא יִזְכֹּר לַמִּצָּה
כִּי אֶת כָּל זֶה נָתַתִּי אֶל לִבִּי וּלְכוּ אֶתְנֵל
זֶה אִשֶּׁר הַצְדִּיקִים וְהַחֲכָמִים וְעַבְדֵּיהֶם
בִּיד הָאֱלֹהִים גַּם אֶהְבֶּה גַם שִׂנְאָה אֵין
יִדְעַת הָאָדָם הַכֹּל לִפְנֵיהֶם הַכֹּל כִּי אִשֶּׁר
לְכָל מְקָרָה אֶחָד לַצְדִּיק וְלָרָשָׁע לְטוֹב
וּלְרָע וּלְטָמֵא וּלְזָכָה וְלֹא אִשֶּׁר אֵינוֹ
זָכָה כְּטוֹב כְּחוֹטָא הַנִּשְׁבַּע כִּי אִשֶּׁר
יִשְׁבֹּעֶה יִרְאֶה וְהָרָע כָּל אִשֶּׁר נִעְשָׂה
תַּחַת הַשָּׁמַיִם כִּי מְקָרָה אֶחָד לְכָל וְגַם
לְבָנֵי הָאָדָם מִלֵּא רָע וְהוֹלִלוֹת בְּלִנְסָם
בְּחַיֵּיהֶם וְאַחֲרָיו אֵל הַמֵּתִים כִּי אִשֶּׁר
יִבְחַר אֶל כָּל הַחַיִּים יִשְׁכַּחֲוֹן כִּי לֹכֵז
חַי הוּא טוֹב מִן הָאֲדָמָה הַמֵּת כִּי הַחַיִּים
יִדְעִים שִׁמְרוֹתָם וְהַמֵּתִים אֵינוֹ יִדְעִים
מֵאוֹמָה וְאֵין יְעוֹד לָהֶם שֶׁנֶּרְכֵּשׁ

זכרם וגם אהבתם וגם שנאתם וגם
קנאתם ככר אכדה וחלק אין להם עוד
לעולם ככל אשר נעשה תחת השמש
לך אבל בשמחה לחמד
ושתה בלב טוב ייך כי כנר רעה האלהים
את מי שיד: ככל ית יהיו בערך לבנים
ושמן על ראשך אל יחסר: ראה חיים
עם אשה אשר אהבת כל ימי חייה בלך
אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הולך
כיהא חלקך בחיים וכימלך אשראתה
עמל תחת השמש: כל אשר תמיץ
ידך לעשות בנחך עשה כל אין מעשה
וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר
אתה הולך שמה: שבת ודאה תחת
השמש כי לא לקלים המרוץ ולא
לנברים המלחמה וגם לא לחכמים
לחם וגם לא לנכנים עישר וגם לא
לד עים חן כי ית ופניו יקרה את כלם:
כי גם לא ידע האדם את עתו כדנים
שנאחזים במצודה רעה וכעפרים
האחזות כפח כהם יוקשים בני האדם
ליתר רעה כשתפל עליהם פתאם: וגם
זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה
היא אלי: יצר קטנה ואנשים ברה
מיצט וכא אליה מלך גדול וסכנאנה
וכנה עליה מצודים גדולים ומיץ
בה איש מסכן חכם ומלטהוא את
היצר כחכמתו ואדם לא זכר אתה איש
המסכן ההוא ואמרתי אני טובה
חכמה מצודה וחכמת המסכן מונה
ודבריו אינם נשמעים: דברי חכמים

בנות נשמעים מועקת מוש
בכסילים: טובה חכמה מכלי קרב
וחוטא אחד יאכר טובה הרבה: זכור
מות יבא איש כי עשמן רוקח יקר
מחכמה מכבוד סליות מיצט: לב
חכם לימינו ולכסיל לשמאלו: וגם
בדרך כשסכל הולך לבו חסר ואמר
לכל סכל הוא: אם רוח המושל תעלה
עלך מקומך אל תנח כי מרפא יניח
חטאים גדולים: ישר עה ראיתי תחת
השמש כשננה ישי צא מלפני
השליט: נתן הסכל במרמס רבים
ועשירים בשפל ייטבו וראיתי עניים
על סוסים ושרים הלכים כעבדים
על הארץ: חפר גומין בו יפל ופרץ
גור ייטבנו נחש: מסייע אננים ייענב
בהם בקי יענים יסכן בס: אם קהה
הברזל והוא לא פנים קלקל וחילים
יצר ויתרון הכשר חכמה: אם יישך
הנחש בלא לחש ואין יתרון לבעל
הלשון: דברי פי חכם חן ושפתות כסיל
תכליענו: תחלת דברי פיהו סכלות
ואחרית פיהו הוללות רעה: והסכל
ידבה דברים לא ידע האדם מה
שיהיה ואשר יהיה מאחר יומי ינד
לו: עמל הכסילים תניענו אשר לא
ידע ללכת אל יצר: אילך ארץ שמלך
נער וישרך כמקד יאכלו: אישך ארץ
שמלך בן חוריסו שרך בעת יאכלו
בנמרה ולא כשת: בעצלתים ימך
המקרה ובשפלות ידים ידלף הכית:

שִׁמְח בַּחֹד בִּלְדוֹתֶךָ וַיִּטִּיבְךָ לִבְךָ
בַּיָּמִי בַּחֹדוֹתֶיךָ וְהָלַךְ בְּדַרְכֵי לִבְךָ וַעֲמֹא
עֵינֶיךָ וְדַע כִּי עַל כָּל אֱלֹהִים יִבְיֹאךָ
הָאֱלֹהִים בְּמִשְׁפָּט וְהִסְרִבְעָם מִלִּבְךָ
וְהָעֵבֶר רֵעָה מִבְּשֹׂרְךָ כִּי הִלְדוּוֹת
וְהַשְׁחָרוֹת הַכֹּל וְזָכַר אֶת בְּרֵאךְ
בַּיָּמִי בַּחֹדוֹתֶיךָ עַד אִשָּׁר לֹא יִבְאוּ יָמֵי
הָרֵעָה וְהַנִּיעָה שְׁנַיִם אִשָּׁר תֹּאמַר
אֵין לִי בָהֶם חֶפֶץ עַד אִשָּׁר לֹא תִחַשֵּׁן

הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְהַיָּם וְהַכּוֹכָבִים וְשֵׁשׁ
הַיָּמִים אַחֲרֵי הַנִּשְׁכּוּ בַּיּוֹם שִׁשִּׁי עוֹשֵׂה
הַבַּיִת וְהַתְּעוּתוֹ אֲנָשִׁי הַחֵלִל וְנִטְלָה
הַטַּחֲנוֹת כִּי מֵעַטּוֹ וְחִשְׁבוֹ הָרָאוּרָה
בְּאַרְבּוּתוֹ וּסְגֵרוֹ דְּלִתִּים בִּשְׁוֹק בִּשְׁפֵל
קוֹל הַטַּחֲנָה וִיקוּם לְקוֹל הַצִּפּוֹר וַיִּשְׁחַח
כְּלִבְנוֹת הַשִּׁיר גַּם מִצְנָה יִדְּלוּ
וְהַתְּחִתִּים כְּדֶרֶךְ וַיֵּצֵאֵן הַשֶּׁקֶד
וַיִּסְתַּבֵּל הַחֹגֶב וַתִּפְרַח הָאֲבִיוֹנָה מִהֵילֵךְ
הָאָדָם אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ וּסְכֵנוֹ בִּשְׁוֹק
הַסּוֹפְדִים עַד אִשָּׁר לֹא יִרְחֹק חֶבֶל
הַכֶּסֶף וְתֵרֵץ גִּלְתָּ הַזֹּהָב וְתִשְׁטַר כֶּדֶר
עַל הַמְּכֻועֵי עֵרֶץ הַנִּלְגָל אֶל הַמְּרוֹוִישָׁה
הַעֲפָר עַל הָאָרֶץ כִּשְׁהִיָּה וְהָרוּחַ תִּשְׁוֹג
אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עֲתָנָה הַכֹּל הַכֹּלִים
אָמַר הַקּוֹה לֵת הַכֹּל הַכֹּל וַיִּתֵּר שְׁהִיָּה
קִהְלֵת חֲכָם עוֹד לִמֹּד דַּעַת אֶתְהַעֵם
וְאִזֵּן וְחָקֵר תִּקֵּן מִשְׁלִים הָרֹבֵה וּנְקִישׁ
קִהְלֵת לִמְצָא דְּבִרֵי חֲפִץ וּכְתוּב יִשָּׁר
דְּבִרֵי אֱמֶת דְּבִרֵי חֲכָמִים כְּדִרְבָּנוֹת
וּכְמִשְׁמְרוֹת נִשְׁוִיעִים בְּעֲלֵי אִסְיֹת
נִתְּנוּ מִרְעָה אֶחָד וַיִּרְדּוּ מִהֶמָּה בְּנֵי
הַזֹּהֵר עֲשׂוֹת סִפְרִים הָרֹבֵה אֵין קִין
וְלֹהֵג הָרֹבֵה יִנְעֵת בִּשְׁוֹרִי וְיָקֵץ
דְּבִרֵי הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת
הָאֱלֹהִים יִדָּא וְאֶת
מִצְוֹתָיו יִשְׁמֹר בִּיזָה כֹּל הָאָדָם יִכֵּי אֶת
כֹּל מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים יִבָּא כְּמִשְׁפָּא
עַל כֹּל נַעֲלָם אִסְטוּב וְאִסְדִּיעִי
סוֹף דְּבִרִי סִימֵן יִתְקַן

עם נקדוה הכסף עד שהמלך נמסנו
 נרדי נתן ריחו: צרור המור דודי לי
 בין שדי ילין: אישכל הכפר דודי לי
 בברמי עין עדין הנך יפה
 רעיתי הנך יפה יענך יונים: הנך יפה
 דודי אף נעים אף ערשנו רעננה:
 קרות בתנו ארוים רחישנו ברותים:
 אני חבצלת השרון שושנת העמקים:
 כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין
 הבנות: מתפוח בעצי היער כן דודי בין
 הבנים: בצלוחמדותיו שנתו ופריו
 מתוק לחכי: הביאני אל ביתה יין ודגלן
 עלי אהבה: סמנוני באשי שות רפדוני
 בתפוחים כי חולת אהבה אני: שמאלו
 תחת לראשי וימינו תחבקני: השבעת
 אתכם בנות ירושלם בצבאות או
 באילות השרה אם תצידו ואם תעווו
 את האהבה עד שתחפץ:
 קול דודי הנה זה בא מדלג על
 ההרים מקפץ על הגבעות: דומה
 דודי ליצבי או לעפר האלים הנה זה
 עמד אחר כתר גומשניח מן החלונות
 מצין מן החרכים: ענה דודי ואמר לי
 קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך: כי הנה
 הסתועבר הנשם חלף הלך לו: והנענעם
 עראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור
 נשמע בארצנו: התאנה חנטה פניה
 והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לבי
 רעיתי יפתי ולכי לך: יונתי בחתי הסלע
 בסתר המדרגה הראני את מראי השמיני
 את קולך כי קולך ערב ומראך נאוה:

שיר השירים אשר לשלמה
 ישקני מנשיקות פיהו
 טובים דרך מיין לדיו
 שמעך טובים שמן תורק שמך על
 מן עלמות אהבך: ממשנני אחרך
 נרציה הביאני המלך חדריו נעלה
 ונשמחה בך נפירה דרך מיין מישור
 אהבך: ושחורה אני ונאווה כגורת
 ירושלם כאחלי קדר כיריעת שלמה:
 אל תראני שאני שחרחרת ששופתני
 השניש בני אמי נחרובי שמיני נטרה
 את הפרמס כרמי שלי לא נטרתי:
 הנדה לי שאהבה נפשי אינה תרעה
 אינה תרביץ בעהרים שלמה אהיה
 פעטיה על ערדי חנריך: אם לא תדע
 לך היפה בעשים צאילך בעקבי הצאן
 ורעי את גריתך על משכנות הרעים
 לסתתי ברכבי פרעה
 דמיתך רעיתי: נאוו לחייך בתורים
 עוארך בחרוזים: תורי והכנעשה לך

אחוּלנו שויעלים
 שיעלים קטנים מחבלים כרמים
 וכרמנו סמדר דודי לי ואני לוהרעה
 בשושנים עד שיפוח היום ונסו
 העלים סבדמה לדודי ליצבי או
 לעפר האילים על הדי בתר
 על משכבי בלילות בקישתי
 את שאהבה נפשי בקישתי ולא
 מצאתיו אקומה נא ואסובנה בעיר
 בשוקים וברחובות אנקשה את
 שאהבה נפשי בקישתי ולא מצאתיו
 מצאתי השמרים הסבכים בעיר את
 שאהבה נפשי ראיתם כמעט שיערות
 מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי
 אחזתי ולא ארפנו עד שהבאתנו אל
 בית אמי ואל חדר הורתי השבעתי
 אתכם בנות ירושלם בעבאות או
 באילות השדה אם תעירו ואם תעיונו
 אתה אהבה עד שתחפץ
 מי זאת יצלה מן המדבר
 כתימרות עשן מקטרת מר ולבנה
 מכל אנקת רוחל הנה מטתו של שומן
 יששים גברים סביב לה מנכרי ישראלי
 כלם אחוי חרב מלפדי מלחמה איש
 חרבו על ירכו מפחד בלילות
 אפריון עשה לוהמלך שלמה
 מעצי הלבנון עמודי עשה כסף
 רפידתו זהב מרכבו ארנמן תוכר עוף
 אהבה מבנות ירושלם יצאנה וראנה
 בנות ציון כמלך שלמה בעטרות
 שיעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום

שמחת לבו
 הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמחך
 שיערך כעדר העזים שגלשו מהר
 גלעד שניך כעדר הקצוות שיעלו
 מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה
 אין בהם כחוש השני שפתותיך ומדעך
 נאווה כפלה הרמון רקתך מבעד לצמחך
 כמנדל דודי צוארך בנוי לתלפיות אלה
 המנון תלוי עליו כל שלטי הגבורים שני
 יסדיך כשני עפרים תאמי צביה הווינים
 בשושנים עד שיפוח היום ונסו העלים
 אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה
 כלך יפה ריעתי ומוס אין בך
 אתי מלבנון בלה אתי מלבנון
 תבאי תשורי מראש אמנה מראש
 שער וחרמון ממענות אריות מהורי
 נמרים לבכתני אחתי בלה לבכתני
 באחד מעיניך באחד ענק מצורניך
 מה יפודיך אחתי בלה מה טיב דודיך
 מיין וריח שמניך מכל בשמים נפת
 תטפנה שפתותיך בלה דבש וחלב
 תחת לשונך וריח שלמתך כריח
 לבנון גונעל אחתי בלה גל נעור
 מעין חתום שלחך פרדס רמונים
 עס פרי מעדים נפרים עס ערבים עור
 וכרכם קנה וקנמן עס כל עצי לבנה
 מר ואהלות עס כל ראשי בשמים
 מעין גנים בארמים חיים ועולים מן
 לבנון עורי צפון ובאי תימן הפיח
 נני יזלו בשמיו יבא דודי לבנון ואכל
 פרי מעדיו באתי לבני אחתי בלה

והבאתו ארס וידיע את הארץ...
 והלבוש ואילנות ויחפץ...
 לא תלין עבדתו ראיתי את אכשלוס תלוי...

יס"ב
 יס"ג
 יס"ד

אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם
דבשי שתיתי יני עם חלבי אכלו וענ
שתו ושכרו דודים

אני ישנה ולבי ער קול דודי
דופק פתח לי אחתי רינת יונת
תמתי שראשי נמלא טל קוצת וקסי
לילה פשטתי את כתנתי איכבה
אלבשנה רחצתי את רגלי איכבה
אטנפם דודי שלח ידומן החר ומעי
המו עליו קמתי אני לפתח לדודי ודודי
נטפו מור ואצבעתי מורי עבר על
כפות המנעול פתחתי אני לדודי ודודי
חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתו
ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני
מצאתי השמרים הסבכים בעיר המנע
פצעוני נשאו את רדימי מעלי שמרי
החמות השבעתי אתכם בנות ירושלם
אסתמיצאו את דודי מה תגידו לי שחולת
אכה אני מה דודך מדוד היפה בנשים
מה דודך מדוד שבעה השבעתנו
דודי צח ואדום דגול מרבבה ראשו
פתם פוקו צתו תלילים שחרות כעור
עניו כונעם על אפיקי מים רחצות
בחלב ישת על מלאות לחיו בערות
הבשם מגדלות מרקחים שפתתיו
שושנים נטפות מר ער ידיו גלילי
זהב ממלאים בתרשיש מעיו יעשת
שן מעלפת ספירים שוקיו עמודי
ששמיסדים על אדניו מראשו
מלכנון בחור פארוזים חכו ממתקים
וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות

ירושלם: אנה הלך דודך היפה בנשים
אנה פנה דודך ונמק שנו עמד: דודי
ידד לגנו לערצת הבשם לרעות בננים
וללקט שושנים: אני לדודי ודודי לי
הרועה בשושנים: יפה
את רינת כתרצה נאווה כידושלם
אי מה כענדלות: הסבי יענד מנערי
שהם הרהיבני שיערך כעדר העזים
שגליו מן חגלי ער: שניך כעדר החליל
שעלומן הרחצה שכלם מתאימות
ושכלה אין בהם: כפלה הרמון וקתן
מבעד לעמתך: ששים המה מלכות
ושמנים פלגשים ועלמות אין מספר
אחת היא יונת תמתי אחת היא לאמה
ברה היא ליולדתה ראווה בנות ואשווה
מלכות ופילגשים ויהללוה:
מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה
ברה בחמה אימה כענדלות: אל גנת
אנו ירדתי לראות באבי העל לראות
הפרחה הגפן הענו הרמנים לאידעתי
נפשי שמתני מרכבות עמינדי ישובי
שובי השולמית שובי שובי ועזה בכך
מה תחוו בשולמית כמחולת המחננים
מה יפו פועמך בנעלים בתנודי חמוק
ירכך כמו חלאים מעשה ידי אמן
ישרך אמן הסדר אל יחסר המונ נטנו
ערמת חטים סוגה בשושנים: שני
ישרך בשע עפרים תאמי יבירה
עוארך כמגדל השן יענד ברכות
בחשבון על שער בת דבים אפק
כמגדל הלבנון יפה פני דמי שך:

יפה כל איש ועליו חסדו ושלום
 תאמרו וזהו חסדו ושלום
 לא כל איש יודע חסדו ושלום
 לא כל איש יודע חסדו ושלום

יפה כל איש ועליו חסדו ושלום
 תאמרו וזהו חסדו ושלום
 לא כל איש יודע חסדו ושלום
 לא כל איש יודע חסדו ושלום

ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך
 בארצמן מלך אסור ברהטים: מה
 יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים:
 זאת קומתך דמתה לתמר וישדיך
 לאשכלות: אמרת איצלה בתמר
 אחזה בסנסנו ויהינא שדיך נאשנות
 הגפן וריח אפך סתפוחים: וחכך כין
 הטוב הולך לדודי למי שרים דבב
 שפתי יישנים: אני לדודי ועלית שוקנו
 לכה דודי נצא השדרה
 גלינה בכפרים: נשכימה לנרמים
 נראה אם פרוחה הגפן פתח הסמדר
 הנענו הרמונים שם אתן את ידיך:
 הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל
 מצרים חדשים גם יישנים דודי יצפנת
 לך: מי יתגך כאח לי יונק שדי אמי
 אמיצאך בחוץ אשקך גם לא יכזו
 לי: אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני
 אשקך מין הדקח מעסים רמעי:
 שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני:
 השבעתי אתכם בנות ירושלם מה
 תערו ומה תעדרו את האהבה עד
 שתחפזין:
 מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת
 על דודה תחת התפוח עורתיך שמה
 חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך:
 שימני כחותם על לבך כחותם על
 זרועך כי עזה כמות אהבה קשה
 כשאול קנאה רשפיה רשפי איש
 שלהכתתה: מים רבים לא יכבדו
 לכבות את האהבה ונהרות לא יטפחו

אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה
 בוז יבוזו לו: אחות לו
 קטנה וישרים אין לה מה נעשר
 לאחתנו ביום שיר ברבה: אסחומה
 היא נכנה עליה טירת כסף ואסדלת
 היא נעור עליה לוח ארז: אני חומה
 וישרי כמגדלות אז הייתי בעיניו
 כמו צאת שלום:
 כרם היה לשלמה בבעל חמון ערין
 את הכרם לנטרים איש יצא בפרין
 אלף כסף: כרמי שלי לפני הארץ
 לך שלמה ומאתם לנטרים את פרוין
 הישבת בנגים חברים מקישיבים
 לקולך השמיעני: ברח דודי ודמהלך
 לעבא ליצפר האילים על הרבי שמים

איכה ישבה בדד היצור רבתי עס חיתות
 כאלמנה רבתי בננים שרתי במדעות
 היתה למס: בנו תנכה
 כלילה ודמעתי על לחיה אין לה
 מנחם מכל אהביה כל רעה בעוה נה

יחזיקו כחותם על לבך ויחזיקו כחותם על זרועך
 ויחזיקו כחותם על לבך ויחזיקו כחותם על זרועך
 ויחזיקו כחותם על לבך ויחזיקו כחותם על זרועך
 ויחזיקו כחותם על לבך ויחזיקו כחותם על זרועך

היו לה לאיבים: גלתה יהודה
מעני ומרוב עברה היא ישיבה בעים
לא מצאה מנוח כל דרפיה השיגורה
בין המערים: דרכי ציון אגלות
מכל באי מועד כל שיערה שוממין
כהנה נאנחים בתולתיה נועות והיא מר
לה: היו צריה לראש איביה
שלו כי יהוה הונה על רב פשעה עולל
הלכו שבי לפני ער: ויצא מן בית
ציון כל הדורה היו שריה כאילים לא
מצאו מרעה וילכו כל אכל לפני רודף:
זכרה ירושלם מי ענה ומרודה
כל מחמדיה אשר היו מימי קדם כנפל
עמה ביד צוראין עזר לה ראוה צרים
שחקו על משבתה: חטא חטאה
ירושלם על כן לעדה היתה כל מכבדיה
הזילוה כיראו ערותה גם היא נאנחה
ותשב אחור: טמאתה בשוליה
לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין
מעם לה ראה יהוה את עני כי הגייל
איוב: דופר שער על כל מחמדיה
כידאתה נזים באומקדשה אשר עויתה
לא יבאו בקהל לך: כל עמה נאנחים
מבקשים לחם נתנו מחמדיהם כאכל
לה שיב נפשו ראה יהוה והביטה כחיה
זוללה: וא אליכם כל עני דון
הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאובי
אשר עולל לי אשר הונה יהוה ביום
חרון אפיו: מפרוס שלח איש
בעצמותי וירדנה פרי שרשת לדגלי
השיבני אחור נתנני שוממה בלהים

דוה: נשקד על פשעי בירו
ייתרנו עליו על צוארי הכשיל כחי
נתנני יהוה ידי לא אוכל קום:
סלה כל אידי אדני בקרבי קרא
עלי מועד לשבר בחורי נתדרך אדני
לבתולת בתי יהודה: על אלה אני
בוכיה עני עני ירדה מים כי רחק
ממני מעחם משיב נפשי היו בן
שוממים כי נכר איבי: פרישה
ציון בידיה אין מעחם לה ענה יהוה
לי עקב סביבו צרו היתה ירושלם
לעדה בניהם: עדיק הוא יהוה
כי פיהו מדיתי שמעו נא כל עמים
וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו
בשבי: קראתי למאהבי המה
רמוע כהני וזקני בעיר גועו כי בקשו
אכל למו וישיבו את נפשם:
ראה יהוה כי ער לי מעי חמר מרו
נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ
שכלה חרב בבית כמות:
שמעו כי נאנחה אני אין מעחם לי
כל איבי שמעו רעתי שישוכ אתה
עשית הבאת יום קראת ויהיו נמני
תבא כל רעתם לפניך ועולל
למו באשר עוללת לי על כל פשעי
כירבות אחרתי ולכי דוי:
אנה יעני כנאפו אדני את בתי ציון השליך
משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר
הרס דגליו ביום אפיו: בלי אדני לא
חמל את כל נאותי עקב הדס כי עבותו מנעו
בתי יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה

אדני

קל

הנהיגה ויהיה פסח

וסים

וסים

וסים

וסים

וסים

וסים

וסים

וסים

וסים

וסים

וסים

וסים

וסים

וסים

וסים

ואנכי לא פניתי... ואלהי ישראל... ואלהי ישראל...

וסים

וסים

וסים

וסים

וסים

וסים

וסים

וסים

וסים

וְעַבְדִּי אֶף כָּל קֶרֶן יִשְׂרָאֵל
 הִשִּׁיב אַחֲרָיו יָמֵינוּ מִפְּנֵי אוֹיֵב וּבִעַר
 בִּי עֶקֶל בָּאִישׁ לֵהֲנֶה אֲכָלָה סִבִּיב׃
 דֶּרֶךְ קִשְׁתּוֹ כְּאוֹיֵב נִצַּח יָמֵינוּ כִּעַר
 וַיְהִי כָּל מַחְמַדֵּי עֵין בְּאַהֲלֵי בֵּית יִצְחָק
 שֶׁפָּךְ בְּאִשׁ חֲמָתוֹ׃ הִיָּה אֲדָנִי
 כְּאוֹיֵב בְּלִיעַ יִשְׂרָאֵל כָּלֵץ כָּל אֲרָמֵנוּתָהּ
 שָׁחַת מִבְּעָרָיו וַיִּדְבֵּק בֵּית יְהוֹרָה תְּאֵנִיהַ
 וְאַנְיָה׃ וַיַּחַם כֶּנֶן שָׁכֹן יִשְׁחָרֵת
 מִעֵדוֹ יִשְׁכַּח יְהוָה בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וּשְׁבֵרֵת
 וַיֵּאָזֵן בּוֹעַס אֶת מֶלֶךְ וְכַהֵן׃

וְנָח אֲדָנִי מִזִּבְחוֹ נָא רַמְקֵד שְׂוֹהֶמְקוֹ
בִּיד אֹיִב חוֹמַת אֲרָמְנֵיהָ קוֹל עֲתָנוּ
בְּבֵית יְהוָה כִּי־סֻמְיָעָדוֹ חִשָּׁב
יְהוָה לֵה שְׁחִית חוֹמַת בֵּת עִיּוֹן נִטְרָה
קוֹל אֲהֵשִׁיב יְדוֹ מִמֶּלְעוֹ וְאֵבֶל חֵל חוֹמָה
יִחָדוּ אֲמִלְלוּ טִבְעוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׁעוֹהָ
אֲכָד וְשֹׁמֵר פְּרִיחֶיהָ מִלְכָּה וְיִשְׂרָיָה בְּטִיעַ
אֵין תּוֹרָה גַּם נְבִיאֶיהָ לֹא מִצְאוֹ חֲזוֹן
מִיְהוָה יִשְׁבוּ לֵאדָרֶץ יִדְמוֹזְקֵנִי
בֵּת עִיּוֹן הָעֵלּוּ עֹפֵר עַל רֹאשׁ שֶׁם חֲעֵרוֹ
יִשְׁקִים הוֹרִידוּ לֵאדָרֶץ רֹאשָׁן בְּתוֹלֶת
יְרוּשָׁלַם כִּלּוֹ בְּרִמְעוֹת עֵינַי חֲמוֹמוֹ
מֵעֵי נִשְׁפָּךְ לֵאדָרֶץ כִּכְדִּי עַל שֹׁמֵר בֵּת
עָמִי בִּעְטָף עוֹלָלוֹ וְיֹנֵק בְּרַחֲמֵת קְרִיָּה
לֹא מֵתָם יֹאמְדוּ אֵיהֶ דָּגָן וְיִין
בְּהֵת עֵטָפָם בְּחָלֵל פְּרִיחֵת עֵיר פֶּה שְׁתַּנֵּן
נֶפֶשׁ אֶל חִיק אִמְתָם מֵהָ אֵי עוֹרֵךְ
מֵהָ אִדְמָה לֶךְ הִבֵּת יְרוּשָׁלַם מֵהָ אִשׁוֹ
לֶךְ וְאַחֲמֵךְ בְּתוֹלֶת בֵּת עִיּוֹן כִּי גְדוֹל
כִּי־שֹׁמֵר מִי־רַפְּאֵלֶךְ

נביאִיךָ חֲזוֹן לְךָ שְׂוֹאוֹתָפֶל וְלֹא גִל
עַל יַעֲקֹב לְהִשִּׁיב שְׁבִיתֶךָ וַיַּחֲזוּ לְךָ
נִישָׁאוֹת שְׂוֹאוֹמְדוּחַ סִּ: סִּפְקוֹ
עַלֶיךָ כָּפִיס כָּל עֲבָרֵי דֶרֶךְ שָׂרְקוּ וַיִּנְעוּ
רֹאשִׁים עַל־פֶּת יְרוּשָׁלַם הַזֹּאת הָעִיר
יִשְׂאֲמִירוּ כָּל־לֵת יָפִי מִשְׁוֵי שְׁלֹמֹהאֲרִין
פָּצוּ עַלֶיךָ פִּיהֶם כָּל אִיבֶךָ שָׂרְקוּ
וַיַּחֲרֻקוּ שֵׁן אֲמָרוּ בִּלְעֵנוּ אֵךְ זֶה הַיּוֹם
יִשְׁקוּיֵהוּ מִצֶּאֱנוֹרֵאֵינוּ יַעֲשֶׂה
יְהוָה אִשׁוֹר זִמָּם כִּצְעֵ אֲמָרְתּוֹ אִשְׁרֵ
יַעֲזֶה מִימִי קֹדֶם הָרֹס וְלֹא חֲמָלוּ וַיִּשְׁמַח
עַלֶיךָ אוֹיְבֵי הָרִים קָרוֹן עֵרִידִ: צִיֶּק
לִבָּם אֵל יְהוָה חֲזֹמֶת בֶּת צִיּוֹן הוֹלִידִי
כִּנְחַל דִּמְעָה יוֹמָם וּלְלֵילָה אֵל תִּתְּנַפּוֹת
לְךָ אֶל־תִּדָּם בֶּת עֵינֶךָ קוֹמִירוֹ
בְּלִיל לֹדֵאֵשׁ אִשְׁמֵרוֹת שִׁפְכֵי־כַמִּים
לִבְךָ נִכְחַפְנִי יְהוָה שְׂאִי אֵלַי כַּפְּךָ עַל
נַפְשִׁי עוֹלָלֶיךָ הָעֲטוּפִים בְּרַעַב בְּרֹאשׁ
בְּלִחְצוֹת: רֹאֶה יְהוָה וְהִבִּטְהֵלֵמִי
עוֹלֹלֶת כֹּה אִם־תֹּאכְלֶנָה נָשִׁים פְּרִים
עוֹלָלֵי טַפָּחִים אִם־יִהְיֶה בְּמִקְדָּשְׁךָ יְהוָה
פָּהָן וְנָבִיא: שִׁכְבוּ לֵארוֹן חֲצוֹת
נֶעַר וְחֶקֶן בְּתוּלָתִי וּבַחֲזוֹרִי נִפְלוּ בַּחֲרֹב
הֲרֹגְתִּי בַיּוֹם אַפֶּךָ טַבַּחַת לֹא־חֲמַלְתִּי
תִּקְרָא כִּיּוֹם מוֹעֵד מַעֲזֵרִי מִסְּבִיב
וְלֹא־הָיָה כִּיּוֹם אַף־יְהוָה פָּלִיט וְשָׂרִיד
אִשְׁרֵ טַפַּחַתִּי וּרְבִיתִי אִיבֵי כָּל־סִּ:

אני הנברא ראה עני בשבט עברתי
אתי נהג וילך חישד ולא אור
אך מי ישב יהפך ידו כל היום

ויבן יחזקאל
 ויבן יחזקאל
 ויבן יחזקאל

תִּרְדָּף בְּאֶף וּתִשְׁמִידִם מִתַּחַת יְשָׁמִי
יְהוָה:

אִיכָה יוֹעֵס זֶה בִּישָׁנָה הִכְתָּם הַטּוֹב
תִּשְׁמַעְנָה אֲבֵנֵי קֹדֶשׁ בְּרָאשׁ כֹּל
חַיּוֹת: בְּנֵי צִיּוֹן הִיקְרִי
הַמִּסְלָאִים כִּפּוֹ אִיכָה נִחַשְׁבוּ לַנְּבִלִי
חָרֵשׁ מַעֲשֵׂה יָדֵי יוֹצֵר: גַּם תִּנָּן
חֲלָצוֹ שֶׁד הַנִּקְוָה יִהְיֶה בֵּת עַמִּי
לְאֲבוֹר כִּי עַנֵּס בַּמַּדְבָּר: דְּבַק
לִישׁוֹן יוֹנֵק אֶל חֲכוֹ בַּצִּמָּה עוֹלָלִים
שֶׁאֵלּוֹ חֶסֶד פֶּרִישׁ אֵין לֶחֶם:

האכלים למעדנים נשמו בחוצות
האמנים עליתול עחקו אשפות
ויגדל עון בת עמי מחטאת סדם
ההפוכה מורגע ולאחלו כהידים
זכו ניריה משל צחו מחלב אדמו
עצם מפנינים ספיר גזרתם:

חֵשֶׁךְ מִשְׁחֹרַת אֶרֶץ לֹא נִכְרַחְתָּוּ
צַדִּיק עֹרֵם עַל עֲצָמָם יָבֵשׁ הָיָה בְּעֵין
טֹבִים הָיוּ חֲלָלֵי הָרֶב מִחֲלָלֵי רֶעִב
יָשָׁם יֹזְבוּ מִדְּקָרִים מִתְנַחֲבוֹת שָׂדֵי
יָדֵי נָשִׁים וְרַחֲמָנוּת בְּשָׁלוֹ יִלְדִּיהֶן
הָיוּ לְכָרוֹת לָמוּ בְּשֹׁנֵי בֵּית עַמִּי

כלה יהוה את חמתו שפך חרון
אפו ויצת אש בעיון ואכל יסדרתה
לא האמינו מלכי ארץ וכל יישיב
תבל כי בא ער ואויב בשערי ירושלים
מחטאת נביאיה עונות כהניה
השפכים בקרבה דם עדיקים
נעו עורים בחוצות נגאלו בדם
בלא יוכלו ינעו בלבישיהם :

זכר יהוה מה היה לנו הבית וראה
את חרפתנו: נחלתנו נהפכה לזרים
בתינו לנכרים: יתומים היינו אין אב
אמתינו כאלמנות: מימינו נכסף שטת
עצנו במחיר יבאנו על צוארנו נרדפו
יגענו לא הונח לנו: מיצרים נתנו יד
אשור לשבע לחם: אבותינו חטאו
אניס אנחנו עונתיכם סבלנו עונתם
משלו בנו פרק אין מידם: ננפשו
נביא לחמנו מפני חרב המדבר: עורנו
כתנור נכמרו מפני זלעפת רעב:
נשים בציון ענו בתלת בערי יהודה:
ישרים בידם נתלו פני זקנים לא נחורו:

בית אהרן תהא להם ... כלומר אפי' נגדו מים ... יחד אטעו בשעה ...
וכל קריה יפול קטנה בפה יחד אטעו בשעה ...

אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ
כֵּן יִשְׁמַחַךְ מִשְׁמַחַךְ מִשְׁמַחַךְ

אחר הדברים האלה בישך חמת
המלך אחישורש זכר אתו ושתו ואת
אשר עשתה ואת אשר נעזר עליה
ויאמרו נערי המלך מי שרתיו יבקשו

למלך נערות כתולדת טבות מראה
ופקד המלך פקידים בכל מדינות
מלכותו ויקביצו את כל נערה כתולה
טובת מראה אל שושן הבירה אל
בית הנשים אל יד הגאסרים המלך
שמר הנשים ונתון תמרקיהן והנערה
אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת
וישתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש
בן: איש יהודי היה בשושן
הבירה ושמם מרדכי בן יאיר בן שמעי
בן קיש איש ימיני אשר הגלה
מירושלם עס הגלה אשר הגלתה
עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה
נבוכדנצר מלך בבל: ויהי אמן את הדסה
היא אסתר בת דרוכי אין לה אב ואם
והנערה יפת תאר וטובת מראה ונמנות
אביה ואמה לקחה מרדכי לולדת: ויהי
בה ששמע דבר המלך ודתו ובהקבץ
נערות רבות אל שושן הבירה אל יד
הנז ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד
הנז שמר הנשים: ותיטב הנערה בעיני
ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה
ואת מנות ה' לתת לה ואת שבע הנעוֹת
הראיות לתת לה מבית המלך וישעה
ואת נערה תיה לטוב בית הנשים: לא
הגירה אסתר את עמה ואת מולדתה
כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגד:
ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר
בית הנשים לדעת את שלום אסתר
ומה יעשה בה: ובה נענת נערה
ונערה לבוא אל המלך אח שורו: ש

והיה יום זה יום הולדתו של המלך ויהי יום זה יום הולדתו של המלך ויהי יום זה יום הולדתו של המלך

ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה
שלושים יום ויגדו למרדכי את דברי
אסתר ויאמר מרדכי להשיב אל
אסתר אל תדמי בגפשך להמלט בית
המלך מכל היהודים כי אם החריש
תחרישי בעת הזאת רוחו וצלה יעמוד
ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך
תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הנעת
למלכות ויתאמר אסתר להשיב אל
מרדכי לך בנוס את כל היהודים
הנמצאים בשושן וצומו עלי ואר
תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה
וימים אני ונעירתי אצונם כן ובכן אבוא
אל המלך אשר לא כדתי וכאשר
אבדתי אבדתי ויגדו מרדכי ויעש
ככל אשר צוהה עליו אסתר ויהי ביום
השלישי ותלכיש אסתר מלכות ותעמוד
בפתח בית המלך הפנימית נטח בפתח
המלך והמלך ישב על כסא מלכותו
בבית המלכות נטח פתח הבית ויהי
טאות המלך את אסתר המלכה
עומדת בחצר נשאה הן בעיניו ויושט
המלך לאסתר את שתיט הזהב אשר
בידו ותקרב אסתר ותניעבראשה שובט
ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה
ומה בקשתך עד חצי המלכות ועתן
לך ותאמר אסתר אם על המלך טוב
יבא המלך והמן היום אל המשתה
אשר עשיתי לו ויאמר המלך מהו
את המן לעשות את דבר אסתר ויבא
המלך והמן אל המשתה אשר עשתה

אסתר ויאמר המלך לאסתר
במשתה היין מה שאלתך ועתן לך
ומה בקשתך עד חצי המלכות
ותעשו ותען אסתר ותאמר שאלתי
ובקשתי אסמיצאתי הן בעיני המלך
ואם על המלך טוב לתת את שאלתי
ולעשות את בקשתי יבוא המלך
והמן אל המשתה אשר אעשה
להם ומחר אעשה בדבר המלך
ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב
לב וכראות המן את מרדכי בשער
המלך ולא קם ולא ועממנו וימלא
המן על מרדכי חמה ויתאפק המן
ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אחיו
ואת זרש אשתו ויספר להם המן
את כבוד עשרו ורבבניו ואת כל
אשר ערלו המלך ואת אשר נשאו
על השרים ועבדי המלך ויאמר
המן אף לא הכיאה אסתר המלכה
עם המלך אל המשתה אשר עשתה
כי אם אותי וגם למחר אני קרוא לה
עם המלך ותל זה איננו שזה לי ככל
עת אשר אנראה את מרדכי היהודי
ישב בשער המלך ותאמר לו זרש
אשתו וכל אהביו יעשו עין גבר
חמישים אמה ובבקר אמו למלך ויתלו
את מרדכי עליו ובא עם המלך אל
המשתה שמח ויטב הדבר לפני המן
ויעשה עין בלילה ההוא עד השעת
המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות
דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך

והיה יום זה יום הולדתו של המלך ויהי יום זה יום הולדתו של המלך ויהי יום זה יום הולדתו של המלך

וימצא כתוב אשר העיד מרדכי על
בנתנא ותרש שני סריס המלך
משמרי הסף אשר בקשו לשלח
יד במלך אחשוורוש ויאמר המלך
מה נעשה יקר ועדולה למרדכי על
זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא
נעשה עמו דבר ויאמר המלך מי
בחצר והמן באלחצר בית המלך
החייננה לאמר למלך לתלות את
מרדכי על העץ אשר הכין לו ויאמרו
נערי המלך אליו הנה המן עמד
בחצר ויאמר המלך יבוא ויבוא המן
ויאמר לו המלך מה לעשות באיש
אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן
בלב למי יחפץ המלך לעשות יקר
יותר ממני ויאמר המן אל המלך
איש אשר המלך חפץ ביקרו ויבאו
לבוש מלכות אשר לבשו המלך
וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר
נתן נתר מלכות בראשו ונתון הלבוש
והסוס על ידי איש משרי המלך
הפרתמים והלכישו אתה איש אשר
המלך חפץ ביקרו והרכיבו על הסוס
ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה
לאיש אשר המלך חפץ ביקרו ו
ויאמר המלך להמן מה רק את
הלבוש ואת הסוס באשר דברת
ועשה כן למרדכי היהודי הישב
בשער המלך אל תפל דבר מכל
אשר דברת ויקח המן את הלבוש
ואת הסוס וילבש את מרדכי וידכנו

ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה
לאיש אשר המלך חפץ ביקרו וישב
מרדכי אל שער המלך והמן נדרחף
אל ביתו אבל וחפוי ראשו ויספר המן
לזרש אשתו ולכל אחביו את כל אשר
קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו
אסמורין היהודים מרדכי אשר
החלות לנפל לפניו לא תוכל לזכר
תפול לפניו עוד מדברים עמו וסריס
המלך העינו ויבדלו להביא את המן
אל המיטתה אשר עשתה אסתר
ויבא המלך והמן לישנות עם אסתר
המלכה ויאמר המלך לאסתר גם
ביום השני במיטתה היין מה שאלתך
אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך
עד חצי המלכות ותעש ותען אסתר
המלכה ותאמר אם מצאתי חן
בעיניך המלך ואם על המלך טוב
תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי נבקשות
כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג
ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות
נמכרנו החרשתי כי אין הער שוה
בנוק המלך ויאמר
המלך אחשוורוש ויאמר לאסתר
המלכה מי הוא זה ואי זה הוא איש
מלאולט לעשות כן ותאמר אסתר
איש צר ואויב המן הרעה והמן
נבעת מלפני המלך והמלכה והמן
קם בחמתו ממיטתה היין אל גנת
הביתן והמן עמד לבקש על נפשו
מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה

וישם המלך
והיה

וישם
וישם

ויקח מורדע המלכה... ויאמר המלך לאשפתו רב...
והיה המלך... ויאמר המלך לאשפתו רב...

בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך
יהודה בא נבוכדנאצר מלך בבל
ירושלם ויצר עליה: ויתן אדני בידו
את יהויקים מלך יהודה ומקצת מל
בית האלהים וביאם ארין שנער בית
אלהיו ואת הכלים הביא בית אוצר
אלהיו: ויאמר המלך לאשפתו רב
כריסו להביא מבני ישראל ומזרע
המלוכה ומן הפרתמים ילדים אשר
אין בהם כל מאוס וטובי מראה ומשלים
בכל חכמה וידע דעת ומכני מדע
ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך
וללמד ספר ולשון כשדים: וימן להם
המלך דבר יום ביזמו מפתח המלך
ומיין משתיו ולעדלם שנים שלוש
ומקצתם יצמדו לפני המלך: ויהי נהם
מבני יהודה דניאל חנניה מישאל
ועזריה: וישם להם שר הסריסים
שמות וישם לדניאל בלטי שצר
ולחנניה שדרך ולמישאל מישך
ולעזריה עבד נגו: וישם דניאל על
לבו אשר לא יתנאל בפתח המלך
ובין משתיו ויבקש משר הסריסים
אשר לא יתנאל: ויתן האלהים את
דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים:
ויאמר שר הסריסים לדניאל ידא אני
את אדני המלך אשר מנה את מאכלנו
ואת משתינו אשר לפה ידאה את
פנינו וצפוס מן הילדים אשר נגלנו
וחיבתם את ראשי למלך: ויאמר
דניאל אל המלצר אשר מנה שר

כל
כתי

ב
מל
רבק

ז
וכל
קהל
רבות
בפז

ז
ויחא
אדם
יהנ

כל

ז
וכל

ז
וכל

ז
וכל

ז
וכל

ז
וכל
שור
דעת
כלב
יסל

ז
וכל

ז
וכל

הסריסים על דניאל חנניה מישאל
ועזריה: ונסנא את עבדיך ימים עשרה
ויהנו לנו מן הזרעים ונאכלה זמין
ונשתה: ויראו לפניך מראינו ומראה
הילדים האמלים אתפתח המלך:
וכאשר תראה עשה עם עבדיך:
וישמע להם לדבר הזה וינפס ימים
עשרה: ומקצת ימים עשרה נראה
מראיהם טוב ובריאי בשר מן
הילדים האמלים אתפתח המלך:
ויהי המלצר נשא אתפתחם ויין
משתיהם ונתן להם זרענים: והילדים
האלה ארבעתם נתן להם האלהים
מדע וזה שכל בכל ספר וחכמה ודניאל
הבין בכל חזון וחלמות: ולמקצת
הימים אשר אמר המלך להביאם
ויביאם שר הסריסים לפני נכבד נגו:
וידבר אתם המלך ולא נמצא מבלם
כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמדו
לפני המלך: וכל דבר חכמת בני
אשר בקש מהם המלך וימצאם עשו
ידות על כל החרטמים האשפים אשר
בכל מלכותו: ויהי דניאל עד שנת אחת
לכורש המלך:

ז
וכל
סל
דעת
ז
וכל

ובשנת שתים למלכות נבוכדנצר
חלם נבוכדנצר חלמות ותתפצס רוחו
ושנתו נהיתה עליו: ויאמר המלך
לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים
ולכשדים להניד למלך חלמותיו ויראו
ויעמדו לפני המלך: ויאמר להם המלך
חלום חלמתי ותפצס רוחי לדעת את

הלא את יקטור אשר קטרם יושם דניאל על אפי וכל אלה דפו על לבו יסל אל לבו
היה כנור וכל... בחסם אפיות את משתיהם: ויהי המלצר נשא את פתחם
דעה אפי וכל דיו אשר נקל לו: והילדים האלה ארבעתם... עש העשים והילדים...

ז
וכל
ז
וכל
ז
וכל

החלום וידברו הכשרים למלך ארמית
מלכא לעלמין חיי אמר חלמא לענדן
ופשרא נחיה: ענה מלכא ואמר
לכשרא מלתא מע אודא הו לא
תהור עונני חלמא ופשרה הדרמין
תתעבדון ובתיכון גולי יתשמון: ורין
חלמא ופשרה תהחון מתנן ונכזבה
ויקר שגיא תקבלון מן קדמי להן חלמא
ופשרה החוני: ענו תנינות ואמרין מלכא
חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחיה:
ענה מלכא ואמר מן יצב ידע אנה די
יענא אנתון זכנן כל קבל די חזיר עון
די אורא מע מלתא: די הן חלמא לא
תהור עונני חדה היא דתכון ומלה כדנה
ושחיתה הזמנתון למאמר קדמי עד
די ענא ישתנא להן חלמא אמרו לי
ואנדי די פשרה תהחוני: ענו כשרא
קדם מלכא ואמרין לא איתי אנש על
יבשתא די מלתא מלכא יוכל להחיה כל
קבל די כל מלך ובשליט מלה כדנה
לא שאל לכל חרטם ואשף וכשרי:
ומלתא די מלכא שאל יקירה ואחרן
לא איתי די יחונה קדם מלכא להן
אלהין די מדרהון עם כשרא לא
איתוהי כל קבל דנה מלכא בנס וקעף
שגיא ואמר להובדה לכל חכימי בבל:
ודתא נפקת וחכימיא מתקטלין ובעו
דניאל וחברוהי להתקטלה:
באדין דניאל התיב עטא
וטעם לאריון רב טבחא די מלכא די
נפק לקטלה לחכימי בבל: ענה ואמר

לאריון שליטא די מלכא על מה
דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדין
מלתא הודע אריון לדניאל: ודניאל
על ובעה מן מלכא די זמן עתן לה
ופשרא להחיה למלכא:
אדין דניאל לביתה אזל ולחנניה
מי שאל ויעזריה חברוהי מלתא הודע:
ווחמין למכעא מן קדם אלה שמיא
על דזה דנה די לא יהובדון דניאל
וחברוהי עם שאר חכימי בבל:
אדין דניאל בחזווא די ליליא
רוא גלי אדין דניאל ברכ לאלה
שמיא: ענה דניאל ואמר להו
שמיה די אלהא מברך מן עלמא
ועד עלמא די חכמתא ונכורתא די
לה היא: והוא מה שגא עדניא חמניא
מהעדה מלכין ומהקים מלכין יהב
חכמתא לחכימין ומנדעא ליד עיניה:
הוא גליא עמיקתא ומסתרתא די
מה כחישוכא ונהידא עמיה שרא
לך אלה אנהתי מהודא ומשבחאנה
די חכמתא ונכורתא יהבת לי ובען
הוד עתני די בעינא מנך די מלתא מלכא
הוד עתנא: כל קבל דנה דניאל על על
אריון די מע מלכא להובדה לחכימי
בבל אזלובן אמר לה לחכימי בבל אל
תהובד העלני קדם מלכא ופשרא
למלכא אחוא: אדין אריון
בהתכחלה הנעל לדניאל קדם מלכא
וכן אמר לגדיה שבחתגבר מן בבל
גלותא די יהוד די פשרא למלכא יהודע:

וידברו הכשרים למלך ארמית
מלכא לעלמין חיי אמר חלמא לענדן

פסוקים ופסוקים ופסוקים

157

2000

12

9-83

10

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

10

۱۲۰

24

100

523

774

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

10

100

159

100

1997

15

דאס

...

10

五

אשר

三

...

552

2

ראשי יחלנני ומע' שיש טעם להנעלה
קדמי לכל חנמי בכל די פשר חלמא
יחלנני בארין על לין חרטמא
אשפא כשרא וגורא וחלמא אמר
אנה קדמיהון ופשרה לא מהורעין לי
ועד אחרן על קדמי דניאל די שמה
בלט שאער כשב אלי ודי רוחא להין
קדישין בה וחלמא קדמוהי אמרת
בלט שאער רב חרטמא די אנה ידעת
דיווחא להין קדישין בד וכל רז לא
אנסך חווי חלמי די חיות ופשרהאמן
וחווראשי על מי שכבי חזה הוית ואלו
אילן בגוא ארעא ורומה שגא ובה
אילנה ותקף ורומה ימטא לשמיא
וחוותה לסוף כל ארעא נפיה שפיר
ואנפה שגא ומזון לכלא בה תחתיה
תטל חיות ברא ובינפיה ידרון נפרי
שגא ומנה יתון כל כשרא חזה הוית
בחורי ראשי על מי שכבי ואלו יער וקדיש
מן שמיא נחת קרא כחיל וכן אמרנו
אילנא וקיעו נפיה אתרו נפיה
מדרו אנבה תנר חיותא מן תחתיה
ועפרא מן נפיה ברכ יקר שרשה
בארעא שביקו ובאסור די פרזל ונחש
ברחא די ברא ונטל שמיא יינטבי
ועם חיותא חלקה בעיטב ארעא
לכבה מן אנשא שגון ולבב חיות
יתיהב להו שביעה יעדנין יחלפון עלוה
בגדת יערין פתגמא ומאמר קדישין
שאלתא עד דברת די נדעין חייא די
שליט עליא במלכותאנו שאולמן די

יצבא יתננה וישפל אנשים יקים
 עליה דנה חלמא חזית אנה מלכא
 נבוכדנצר ואנתו בלטי שאצר פשרא
 אמר כל קבל די כל חכמי מלכותי לא
 יכלין פשרא להודיעתני ואנתה כהלדי
 ויח אלהי קדישין בך אדין דנאל
 די שמה בלטי שאצר אשתמסכ בשעה
 חדה וריענה יבהלנה יענה מלכא ואמר
 בלטי שאצר חלמא ופשרא אל יבהלך
 יענה בלטי שאצר ואמר מדאי חלמא
 לישנא דך ופשרה לערך אילנא די
 חזית די רבה ותקף ורומה ימטאל שמיא
 וחזותה לכל ארעא ויעפיה שפיר
 ואנבה שגיא ומוזון לכלא בה תחתיה
 תדור חיות ברא וביענפיה ישכנן צפרי
 שמיא אנתה הוא מלכא די רבין
 ותקפת ורבותך רבת ומטת לישמיא
 וישלטנך לסוף ארעא ודי חזה מלכא
 עירוק די שנתת מן שמיא ואמר גרו
 אילנא וחבלוהי בנס ערך שר שורדי
 בארעא שבקו ובאסור די פרולונגיש
 בדתאא די ברא ובטל שמיא יעטבי
 ויעס חיות ברא חלקה יעד די ישבעה
 יעדנן יחלפון עלוהי דנה פשרא מלכא
 וגזרת עליה היא די מטת על מרא
 מלכא וילך טרדין מן אנשא ויעס
 חיות ברא להזה מדוד ויעשכא בתורין
 לך יטעמון ומטל שמיא לך מעבעון
 וישבעה יעדנן יחלפון עליך יעד
 די תעד יד יטליט עליה
 במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה

כל לשון היכל אל כלב על וסיל
הור בפה זא וסיל

מחילת על ידועלס לך לקצת ירחיק ירחיק על
על חסל מלכותא וכל זמן רבותא דיהב לה כל קד ושם ושמינע דאנון דמא

ודי אמרו למשכך עקר שרשוהי די
אילנא מלכותך לך קמה מן די הנדע
די של טן שמיא: להן מלכא מלכי
ישפר עליך וחטיך בצדקה פרח
ועיתך במחן ענין הן תהוא ארכה
לשלותך: כל אמטא על נבוכדנצר
מלכא:
לקצת ירחיק תרי
עשר על היכל מלכותא די בכל מהלך
היה: ענה מלכא ואמר הלא דא היא
בכל רבתא די אנה נעתה לבית מלכו
בתקף חסני וליקר הדרי: עוד מלתא
בפס מלכא קלמן שמיא נפל לך
אמרין נבוכדנצר מלכא מלכותה עת
מנך: ומן אנשא לך טרדין ועס חיות
ברא מדרך עשכא כחורין לך יטעמון
ושכעה עדנן יחלפון עליך עד דיתנע
די שלט עליא במלכות אנשא ולמן
די יצא יתננה: בה שעתא מלתא:
ספת על נבוכדנצר ומן אנשא טריד
ועשכא כחורין יאכל ומטל שמיא
גשמה יצטבע עד די שעה כנשרין
ובה וטפרהי כצפרין:
ולקצת יומיא אנה נבוכדנצר
עיני שמיא נטלת ומנע עי עלייתו
ולעליא ברכת ולחי עלמא שבחת
והדרת די שלטנה שלטן עלם
ומלכותה עסדר ודר: וכל דארי ארעא
מלה חשיבין וכמעניה עבד נחיל
שמיא ודארי ארעא ולא איתי די
ימחא בידה ויאמר לה מה עבדת:
בה זמנא מעד עיתוב עלי וליקר

מלכותי הדרי וזיוי יתוב עלי וליחזני
ורברבני יבעון ועל מלכותי התקעת
ורבו יתירא הוספת ליי: כען אנד
נבוכדנצר משבח ומרומם ומחדר
למלך שמיא די כל מעבדוהי קשט
וארחתה דין ודי מהלכין פניה יכל
להשפלה:
כל שאצר מלכא עבד לחס רב לווננע
אלף ולקבל אלפא חמרא שתה:
כל שאצר אמר בטעם חמרא להיתיה
למאני דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר
אבוהי מן היכלא די כירושלם וישתון
בהון מלכא ורברבניהי שגלתה ולחנתה:
באדין היתו מאני דהבא די הנפק
מן היכלא די בית אלהא די כירושלם
ואשתו בהון מלכא ורברבניהי שגלתה
ולחנתה: אשתו חמרא וישבח ואלה
דהבא וכספא נחשא פרזלא אעא
ואבנא: בה שעתא נפקו אצבעין די
ידאניש וכתבן לקבל נכר שתא על
גרא די כתל היכלא די מלכא ומלכא
חזה פס ידא די כתבה: אדין מלכא
זיוהי שגלה ורעיהי יכלועה וקטרי
חרצה מישתרין וארכבתה דא לוא
נקשין: קרא מלכא נחיל להעלה
לאשפיא כשדיא ונריא ענה מלכא
ואמר לחכמי בכל די כל אנש דיקוה
כתבה דנה ופשרה יחונני ארננה:
ילביש והמונכא די דהבא על צוארה
ותלתי במלכותא יי שלט:
אדין עללין כל חכמי מלכא ואלא

ספוח
למלך
מערס
אשור
ישראל
דמתי

ספוח
למלך
מערס
אשור
ישראל
דמתי

ספוח
למלך
מערס
אשור
ישראל
דמתי

ספוח
למלך
מערס
אשור
ישראל
דמתי

ספוח
למלך
מערס
אשור
ישראל
דמתי

ספוח
למלך
מערס
אשור
ישראל
דמתי

החידה חדת לבט עמי ולי... טבנו לדור רבבות ולי... טבנו האלמים
לי הכסף ולי הזהב... לי גליגה ולי מנשה קדמי... לי יקר רועך אלי... לי עצת ותשיה ולי אט עבדך... ולי הרבה ורבבות
במסדרים תכפר נשעי... לי השפלה... טלף ייצא מנוח... מהלכין כנה... ספ

כהליון כתבא למקרא ופֿשרא להודיע
 למלכא אדין מלכא בלשאצור שגיא
 מתנהל וזוהי שגן עלוהי ודברבנוהי
 משתבשין מלכתא לקבל מלי מלכא
 ודברבנוהי לבית משתא עללת ענת
 מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אל
 יכהלוך רעיונך ויויך אל ישתנו איתי
 גבר במלכותך די רוח אלהין קדישין מה
 וביומי אכור נהירו ושכלתנו וחכמה
 נחכמת אלהין השתכחת בה ומלכא
 נכבדנער אכור רב חרטמין אישפין
 כשדאין גזרין הקימה אכור מלכא
 מל קבל די רוח יתרא ומערע ושכלתנו
 מפֿשר חלמין ואחווית אחידן ומישרא
 קטרין השתכחת בה בדניאל די מלכא
 שס שמה בלשאצור כען דניאל
 יתקרא ופֿשרה יחווה

באד"ן דניאל העל קדם מלכא
ענה מלכא ואמר לדניאל אנתה הוא
דניאל דימן בנבולותא די יהוד דיהתי
מלכא אבי מן יהוד ושמעת עליך די
רוח אלהין בך ועזירו ושכלתנו וחכמה
יתירה השתכחת בך וכלן העלו קדמי
חכימיא אישפיא דכתבה דנה יקרון
ופשרה להוד עתני ולא כהלן פשר
מלתא להחוויה ואתה שמעת עליך
די תוכל פשרין למפשר וקטדין למשוא
כען הן תכל כתבא למקרא ופשרה
להוד עתני ארענא תליש והמונכא
די דהבא על צוארך ותלתא כמלכותא
תשלט
באד"ן ענה דניאל

ואמר קדם מלכא מתנתך לך לריון
ונבזיתך לאחרון חב כדס כתבא אקרא
למלכא ופשרא אהוד ענה: אנתה מלכא
אלהא עליא מלכותא ורכותא ויקרא
והדרא יהב לנכבדנצו אבוך: ומן
רטתא די יהב לה כל עממיא אמר
ול שניא הון זא עין ודחלין מן קדמוהי
די הוא צבא הוה קטל ודי הוה צבא
הוה מחא ודי הוה צבא הוה מרים ודי
הוא צבא הוא משפל: וכדי וסלבנה
ורוחה תקפת לחודה הנחתמן פרסא
מלכותה ויקרה העריו מנה: ומן בני
אנשא טריד ולבכה עם חיותא שוי
ועם ערדיא מדררה עשבא כתורין
יטעמונה ומטל שמיא גשמה יטבע
עד דיידע די שליט אלהא עליה
במלכותא אנשא ולמן די יצבא יתקם עליה:
ואנתה כרה בלשא צר לא השפלת
לבכך כל קבל די כל דנה ידעת: ועל
מרא שמיא התרממת ולמאנא די ביתה
היתו קדמין ואנתה ודברבך שגלתך
ולחנתך חמרא שתין בחון ולא להי
כספא ודהבא נחשא פרזלא אעיא
ואבנא די לא חזין ולא שמעין ולא
ידעין שכחת ולא להא די נשמתך
בירה וכל ארחתך לה לא הדרת:
באדין מן קדמוהי שליח פסא די ידא
וכתבא דנה רשים: ודנה כתבא די רשם
מנא מנא תקל ופרסין: דנה פשו
מלתא מנא מנה אלהא מלכותך והשלמה
תקלתקלת במאנא והשתכחת חסר:

[illegible]

וסוף
 וסוף
 וסוף

פרס פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס
באדין אמר מלשא צוהלכו לכו לדנאל
ארנונא והמונכא די דנאל על צווארה
והכרוז עלוה די להוא שליש תלתא
במלכותא נה בליליא קטל בלא שער
מלכא כשרדיא
והריוש מדיא קבל מלכותא בכר שנין
שתין ותרתינן שפר קדם דריוש והקם
על מלכותא לאחשדופניא מארה
ועשרין די להון ככל מלכותא ויעלא
מנהון סרפין תלתא די דנאל חד מנהון
די להון אחשדופניא אלן יהבין להון
טעמא ומלכא לא להוא נוק אדין
דנאל דנה הוא מתנעח על סרכיא
ואחשדופניא כל קבל די רוח יתירא
נה ומלכא עשית להקמתה על כל
מלכותא אדין סרכיא ואחשדופניא
הון בעין עלה להשכחה לדנאל מינ
מלכותא וכל עלה וישחיתה לא יכלין
להשכחה כל קבל די מהימן הוא וכל
שלו וישחיתה לא השתכחת עלוה
אדין גבריא אלך אמרין די לא נהשכח
לדנאל דנה כל עלה להון השכחה
עלוה בדת אלהה אדין סרכיא
ואחשדופניא אלן הרגשו על מלכא
וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמין
אתי עטו כל סרכי מלכותא סגניא
ואחשדופניא הדבריא ופחותא לקימה
קיס מלכא ולתקפה אסר די כל די יביא
ביעמן כל אלה ואנש עד יומין תלתין
להן מנך מלכא יתירא לנב אריותא

אין וועלד מנהון סרפין וילתא די דנאל חד מנהון אלן חיותא רבביתא
אין וועלד מנהון סרפין וילתא די דנאל חד מנהון אלן חיותא רבביתא
אין וועלד מנהון סרפין וילתא די דנאל חד מנהון אלן חיותא רבביתא

כען מלכא תקיס אסרא ותרשטתנא
די לא להשניה בדת מדי ופרס די לא
תעדא כל קבל דנה מלכא דריוש ורשט
כתבא ואסרא ודנאל כרי די ערדישט
כתבא על לביתה וכיון פתיחן להבעיותה
נגד ירושלם וזמנן תלתא ביומא הוא
פרך על ברכוה יומי לא ומודא קדם
אלהה כל קבל די הוא ענד מן קדמת
דנה אדין גבריא אלך הרגשו והשפחו
לדנאל כיעה ומתחנן קדם אלהה נאדין
קרבו ואמרין קדם מלכא על אסר
מלכא הלא אסר רשמת די כל אנש
די יביא מן כל אלה ואנש עד יומין
תלתין להן מנך מלכא יתירא לנב
אריותא ענה מלכא ואמר יענא מלכא
בדת מדי ופרס די לא תעדא נאדין
יענו ואמרין קדם מלכא די דנאל מן
בעיותא די יהוד לא ישס עליך מלכא
טעס ויעל אסרא די רשמת וזמנן
תלתא ביומא בינא בעיותה אדין מלכא
כדי מלכא שמיע שנא באש עלוה
ויעל דנאל שס כל לשכותה ויער
מיעלי שמישא הוה מישתדר להעלותה
באדין גבריא אלך הרגשו על מלכא
ואמרין למלכא די מלכא דידת למדי
ופרס די כל אסר וקיס די מלכא יהקם
לא להשניה באדין מלכא אמרוהו
לדנאל ורמו לנב די אריותא ענה
מלכא ואמר לדנאל אלהך די אנתה
פלח לה כתירא הוא ישובנך ויהתית
אכן חדה וישמת על פס נא וחתמה

אין וועלד מנהון סרפין וילתא די דנאל חד מנהון אלן חיותא רבביתא
אין וועלד מנהון סרפין וילתא די דנאל חד מנהון אלן חיותא רבביתא
אין וועלד מנהון סרפין וילתא די דנאל חד מנהון אלן חיותא רבביתא

A decorative initial 'F' in red ink, featuring intricate scrollwork and a central rectangular frame. The 'F' is stylized with elaborate flourishes extending from the top and bottom. The central part of the 'F' contains a rectangular frame with a smaller rectangle inside it. The background is white with some faint blue lines and text visible through the paper.

יג
בדני
ג
כח
ז
ט
א
ב
ל
חם
בנח
א

[illegible]

והמטרת על עיר אחת ועל עיר אחת ולא אכה דוד שבעים שבעים על
פי כלה ונחריה ועמה אל תתלכט כי כלל ונחריה וחד נחריה י

ויאמר דניאל עתה יצאתי להשכילך
בנה: בתחלת תחנוניך יצא דבר ואני
באתי להגיד כי חמדות אתה ובין כדור
והכן במראה: שבעים שבעים נחתך
על עמך ועל עיר קדשך לבלה הפשע
ולחתם חטאת ולכפר עון ולהביא צדק
עלמים ולחתם חזון ונביא ולמשח
קדש קדשים: ותדע ותשכל מן נביא
דבר להשיב ולבנות ירושלם עד משיח
נגיד שבעים שבעה ושבעים ישישים
ושנים תשוב ונכנתה רחוב וחרוץ וכעון
העתים: ואחרי השבעים ישישים ושנים
יפת משיח ואין לו והעיר והקדש
ישחית עם נגיד הבא וקצו כשטף ועד
קץ מלחמה נחרצת שממות: והגביר
ברית לרבים שבוני אחד וחצי השנוני
ישבית זכח ומנחה ועל כנף שקועים
משמם ועד כלה ונחרצה תתך ער
שמים: בשנת שלש לכורש
מלך פרס דבר נלה לדניאל אשר נקרא
שמו בלטאשצר ואמת הדבר וינבא
עזר ובין אתה דבר ובינה לופמראה:
במים ההם אני דניאל הייתי מתאבל
שלישה שבעים ימים לחם חמדות
לא אכלתי ובשר ויין לא בא אל פיוסון
לא סכתי עד מלאות שלישה שבעים
ימים: וביום עשרים וארבעה
לחדש הראשון ואני הייתי על יד הנהר
הגדול הוא חדקל: ואישא עיני ואראה
והנה איש אחד לבוש בדים ומתניו
חגרים נכתם אופו: וגויתו כתר ישיש

ופענו במראה ברק ועינו כלפידי איש
וזר עתיו ומרגלתיו כעין נחשת קלל
וקול דבריו כקול המון: וראיתי אני
דניאל לבדי את המראה והאנשים
אשר היו עמי לא ראו את המראה
חרדה גדלה נפלה עליהם ויכרחו
בהחבא: ואני נשארתי לבדי ואראה
את המראה הגדלה הזאת ולא נשאר
בי כח והודי נהפך עלי למשחית ולא
עצרת נחיו ואשמע את קול דבריו
וכשמע את קול דבריו ואני הייתי נרדם
על פני ופני ארצה: והנה יד נגעה בי
והניעני על פרקי וכפות ידי: ויאמר אלי
דניאל איש חמדות הבן בדברים אשר
אנכי דבר אליך ועמד על עמוד כי
עתה שלחת אליך ובדברו עמי את
הדבר הזה עמדת מרעיד: ויאמר אלי
אל תירא דניאל כי מן היום הראשון
אשר נתת את לבך להבין ולהתענות
לפני אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי
בדברך: ושה מלכות
פרס עמד לנגד עשרים ואחד יום והנה
מיכאל אחד השרים הראשנים בא
לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס:
ובאתי להבינך את אשר יקרה לעמך
באחרית הימים כי עוד חזון לימים ויבטחו
עמי בדברים האלה נתתי פני ארצה
ונאלמתי: והנה בדמות בני אדם נגע
על שפתי ואפתח פיו אדברה ואמרה
אל העמד לנגדי אדני במראה
נהפכו צירי עלי ולא עצרתי כרח:

והנה שבעה אנשים
בנה הנביא
וראיתו פגע
והנה שבעה אנשים
בנה הנביא
וראיתו פגע

והנה שבעה אנשים
בנה הנביא
וראיתו פגע

והנה שבעה אנשים
בנה הנביא
וראיתו פגע

והנה שבעה אנשים
בנה הנביא
וראיתו פגע

והנה שבעה אנשים
בנה הנביא
וראיתו פגע

לבוש בדים
ובנה
הנראה

והנה שבעה אנשים
בנה הנביא
וראיתו פגע
והנה שבעה אנשים
בנה הנביא
וראיתו פגע

למורדים ב... ויך אליהם... והרבה להשיב אפן ולא יעזב... כי עתה יעזב גליך... וכחוקת בעשדו יעזב... אפנה שום אעש...
 יעזב... וסימ...
 כנשך יעזב קנו... כנשך כל הכחות יעזב קנאה... נכון...
 וסימ...

והיך יוכל עט אדני זה לדבר עם אדני
 זה ואני מיעתה לא יעמד כי כח ונשמה
 לא נשארה כי ויסף וינעב כמראה
 אדם ויחוקנו ויאמר אל תירא איש
 חמדות שלום לך חזק וחזק וכדבר
 עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי
 חזקתני ויאמר הירעת למה באתי אליך
 ויעתה אישוב להלחם עם שר פרס ואני
 יצא ויהנה שר יון בא אבל אעז לך את
 הרשום בנתב אמת ואין אחד מתחזק
 עמי על אלה כי אם מיכאל שרבים
 ואני בשנת אחת לדדיוש
 המדי עמדי למחזיק ולמעוז לו ויעתה
 אמת אעז לך הנה עוד שלשה
 מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשו
 עשר גדול מכל וכחוקתו בעשרו יעז
 הכל את מלכות יון ויעמד מלך גבור
 ומשל ממשל רב ויעשה כרצונו
 וכעמדות שבר מלכותו ותחין לארבע
 רוחות השמים ולא לאחריתו ולא
 כמשלו אשר משל כי תנתש מלכותו
 ולאחרים מלכד אלה ויחזק מלך הנגב
 ומן שריו ויחזק עליו ומשל ממשל
 רב ממשל לתו ולקץ שנים יתחכרו
 ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון
 לעשות מישרים ולא תעצר כח הזרע
 ולא יעמד וזרעו ותענן היא ומביאה
 והילדה ומחזקה ביעתים ויעמד מנעו
 שרשיה כנו ויבא אל החיל ויניח
 במעוז מלך הצפון ויעשה בהם והחזיק
 וגם אלהיהם עם נס כיהם עם כ...

חמדתם כסף וזהב כשכי יבא מערס
 והוא שנים יעמד ממלך הצפון ויבא
 במלכות מלך הנגב וישב אל אדמתו
 וכו' יתעו ואספו המון חילים רבים
 ויבאו וישטפו ויעברו וישבו ויתעו עד
 מיעה ויתמזמר מלך הנגב ויצא ונלחם
 עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב
 ונתן ההמון בידו ונשא ההמון יחם
 לבו והפיל רבאות ולא יעז וישב מלך
 הצפון והעמיד המון רב מן הראשון
 ולקץ העתים שנים יבא ונאבחיל גדול
 וברכוש רב ובעתים ההם רבים יעמדו
 על מלך הנגב ובני פרייני עמד ונשא
 להעמיד חזון ונכשלו ויבא מלך
 הצפון וישפך סללה ולכד עיר מבצות
 וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מכתרו
 ואין כח לעמדו ויעשה הבא ארץ
 כרצו ואין עמד לפניו ויעמד בארץ
 הצבי וכלה בידו וישם פניו לבא בתקו
 כל מלכותו וישרים עמו ויעשה ונת
 הנשים יתן לו להשחיתה ולא תעמד
 ולא לו תהיה וישב פניו לאיים ולט
 רבים והשבית קצין חרפתו לו בלתי
 חרפתו וישב לו וישב פניו למעוז
 ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא ויעמד
 על כנו מעבד נוגש הדר מלכות וכמס
 אחדים ישבו ולא באפים ולא במחמה
 ויעמד על כנו גבוה ולא נתנו עליו חוד
 מלכות ויבא בשלוה והחזיק מלכות
 בחלק לקות וזרעות השטף ישטפו
 מלפניו וישכרו וגם נגיד בריתו ומן

ובני
 בהלל
 בוא

ובני

ובני

ובני

וישב ויפגל על פסאיו ויעמד מלך גבור... במכמט הזהב...
 ולקץ שנים יתחכרו... ולקץ העתים שנים... ולקץ ימים...
 ויך אדני ואדני בט... ואדני בט לא ידע... איש עזל כנו ועל... ובני יתעו ויחזקו...

וישב	3	וישב
ילקץ	3	וישב
ובני	4	וישב

והיה ממלכתו שבעים שנה ויהיה ממלכתו שבעים שנה ויהיה ממלכתו שבעים שנה
 ויהיה ממלכתו שבעים שנה ויהיה ממלכתו שבעים שנה ויהיה ממלכתו שבעים שנה
 ויהיה ממלכתו שבעים שנה ויהיה ממלכתו שבעים שנה ויהיה ממלכתו שבעים שנה

התחברות אליו יעשה מרמה ועלה
 ועצם במעט נוי בשלוח ובמשימ
 מדינה יבא ועשה אשר לא עשו אבותיו
 ואבות אבותיו בזה ושלל ודקיש להם
 יבזר ועל מכצרים יחשב מחשבתיו
 ועד עת ויער כחו ולבבו על מלך הנגב
 בחיל גדול ומלך הנגב יתערה למלחמה
 בחיל גדול ועצום עד מאד ולא יעמר
 כיהשבו עליו מחשבות ואכלי פתבנו
 ישברו ויחילו וישטף ונפלו חללים
 רבים וישנהם המלכים לבנם למרע
 ועל שלחן אחד כוב ידברו ולא תעלה
 ביעוד קץ למועד וישב ארצו ברכש
 גדול ולבבו על ברית קדש ועשה וישב
 לארצו למועד וישב ובא בנגב ולא
 תהיה כראשנה וכאחרונה ובאו בו
 ציים מתים ונכאה וישב וזעם על ברית
 קדש ועשה וישב ויבן על עובי טרית
 קדש וזרעים ממנו יצמדו וחללו
 המקדש המיעז והסירו התמיד ונתנו
 השקוין משמם ומרשיעי ברית יחנף
 בחלקות ועם ידעי אלהיו יחזקו ועשו
 ומשכיל עם יבנו לרבים ונכסלו בחרב
 ובלהמה בשבי ובבוה ימים ובהכשרם
 יעזרו עזר מעט ונלוו עליהם רבים
 בחלקות ועם זמן המשכילים יבשלו
 לעוף בהם ולכור וללכך עד עת קץ
 עוד למועד ועשה כרצנו המלך
 ויתרם ויתגדל על כל אל ועל אל
 אלים ידבר נפלאות והעליה עד בלה
 ועם כי נחרצה נעשתה ועל אלהי

אבתיו לא יבין ועל חמדת נשים ועל
 כל אלה לא יבין כי על כל יתגדל
 ולא לה מעזים על לבנו יכפר ולא לה
 אשר לא ידעו אבותיו יכפר בזה
 ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות ועשה
 למכצרי מעזים עם אלה נכר אשר
 הכיר ירבה כבוד והמשיגם ברכים
 וארמה יחלק במחיר ובעת קץ יתנע
 עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך
 הצפון ברכב ובפרישים ובאניות רבות
 ובא בארצות וישטף ויער ובא בארץ
 הצבי ורבות יבשלו ואלה ימלטו מידו
 אדום ומואב וראשית בני עמון וישלח
 ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה
 לפליטה ומשל במכמל הזהב והכסף
 ובכל חמדות מצרים ולבים וכשעם נמצעו
 וישמעות יבא להו ממזרח ומצפון ויצא
 בחמא גדלה להשמיד ולהחרים רבים
 וישע אהלי אפדנו בין ימים להר צבי
 קדש ובא עד קצו ואין עוזר לו ובעת
 ההיא יצמד מיכאל השר הגדול העמו
 על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא
 נהיתה מהיות נוי עד העת ההיא ובעת
 ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב
 בספר ורבים מישני אדמת עפר
 יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות
 לדאון עולם והמשכילים יזהרו כזהר
 הורק יצו מצריק הרבים ככוכבים לעולם
 ועד ואתה דניאל
 סתם הדברים וחתם הספר עד עת
 קץ ישטפו רבים ותרבה הדעת

כי אין לוי מספור ויעלה ויעצם במעט גרי
 כי חכם ויבן מי האיש החכם וישב ויבן על עובי
 ויחזקו איש בדעתו ויחזקו בצלהם אחדים ועם היעצו אלהים

במעט
 ויבן
 ויחזקו
 ויסוב
 ויסוב
 ויסוב

A rectangular plaque with a decorative, carved wooden border. The border features a repeating scroll or acanthus leaf pattern. The central area is a light-colored, possibly stone or plaster, surface with faint, illegible markings.

וַיְקוֹמוּ רָאשֵׁי הָאֲבוֹת לַיהוּדָה וּבְנֵיהֶם
וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְכָל הָעֵיר הָאֱלֹהִים
אֶת רוּחָם לַעֲלוֹת לִבְנוֹת אֶת בֵּית יְהוָה
אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם׃ וְכָל סִבְיַת הַחֹקֵן
בְּיָדֵיהֶם בְּכָל־כֶּסֶף בֹּזֶהב בְּרָכּוֹשׁ
וּבִבְהֶמָה וּבַמְגֵרֵנֹת לְבָד עַל כָּל הַתְּנוּעָה׃
וְהַמֶּלֶךְ כָּרִישׁ הוֹצִיא אֶת־כָּל־

בית יהוה אשר הוציא נכבדנצו
מירושלם ויתנם בבית אלהיו ויוציא
כורש מלך פרס על יד מתרדת העפר
ויספרם לששבע הנשיא ליהודה
ואלה מספרם אגרטלי זהב שלשים
אגרטלי כסף אלף מחלפים תשעה
ועשרים: כפורי זהב שלשים כטורי
כסף משנים ארבע מאות ועשרה
כלים אחרים אלף: כל כלים לזהב

בני בצלות בני מחדא בני חרשא:
בני ברקוס בני סיסרא בני תמח: בני
נציה בני חטיפא: בני עבדי שלמה בני
סטי בני הספרות בני פרודא: בני יעלה
בני דרקון בני גדלי: בני שפטיה בני
חטיל בני פכרת הענבים בני אמי:
כל העתנים ובני עבדי שלמה שלש
מאות תשעים ושנים:
ואלה העלים מתל מלח תל חרשא
כרוב אדן אמר ולא יכלו להגיד בית
אבתם וזרעם אם מישראל הם:
בני דליה בני טוביה בני נקודא שיש
מאות חמישים ושנים: ומבני
הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי
אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי
אשה ויקרא על שמם: אלה בקישו
כתבם המתיחשים ולא נמצאו ונאל
מן הכהנה: ויאמר התרשתא להם
אשר לא יאכלו מקדש הקדשים
עד עמד כהן לאורים ולתמים: כל
הקהל כאחד ארבע עשר אלפים
שלש מאות ששים: מלבד עבדיהם
ואמהתיהם אלה שבעת אלפים
שלש מאות שלשים ושבעה וזה
משרדים ומשרדות מאתים: סוסיהם
שבע מאות שלשים ושישה פרדיהם
מאתים ארבעים וחמשה: גמליהם
ארבע מאות שלשים וחמשה חמור
ששת אלפים שבע מאות ועשרים:
ומראשי האבות בכואס לבית
יהוה אשר בירושלם התעבדו לבית

וַיִּשְׁמְעוּ יְעֲרִי יְהוּדָה וּבְנֵימִן כִּי בָנִי
הַגּוֹלָה בָּנִים הֵיכַל לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וַיָּגִשׁוּ אֶל זִבְכַּל וְאֶל רָאִשֵׁי הָאֲבוֹת
וַיֹּאמְרוּ לָהֶם גִּבְעָה עִמָּכֶם כִּי כָנֶם נִדְרֵשׁ
לְאֱלֹהֵיכֶם וְלֹא אֲנַחְנוּ זִבְחִים מִיַּד
אֲסֻר־חֵדוֹן מֶלֶךְ אֲשׁוּר הַמַּעֲלָה אֶתְנוּ
פָּהּ וַיֹּאמְרוּ לָהֶם זִרְכַּבָּל וַיִּשְׁוּעַ וַיִּשְׁאֹר
רָאִשֵׁי הָאֲבוֹת לִיִּשְׂרָאֵל לֹא לָכֶם וּלְנוּ
לְבָנוֹת בֵּית לֹאֱלֹהֵינוּ כִּי אֲנַחְנוּ יַחַד גִּבְעָה
לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר יַעֲזֹב הַמֶּלֶךְ

כרש מלך פרס: ויהי עם הארץ מרפס
די עם יהודה ומבלהם אותם לבנות
וסכרים עליהם ויענים להפר עצתם
כל ימי כרש מלך פרס ועד מלכות
דריוש מלך פרס: ובמלכות אחשוורוש
בתחלת מלכותו כתבו שטנה על ישב
יהודה וירושלם: ובימי
ארתחששתא כתב שלם מתרדת
טבאל וישאר כנותו על ארתחששתא
מלך פרס וכתב הנשתון כתוב ארמית
ומתרגם ארמית: רחום
בעל טעם ושמישי ספרא כתבו אנרא
חדא על ירושלם לארתחששתא
מלכא פנמא: ארין
רחום בעל טעם ושמישי ספרא וישאר
כנותהון דינא ואפרסתכיא טרפליא
אפרסיא ארכוי בבליא שושנכיא
דהוא עלמא: וישאר אמא דיהנלי
אסנפר רבא ויקירא והותבהמו בקריה
די שמרין וישאר עבר נהרה וכענת
דנה פרשנן אנתא די שלחו עלוהי
על ארתחששתא מלכא עבדיך אנש
עבר נהרה וכענת: ידיע להוא
למלכא דיהודא די סלקומן לותך עלינא
אתו לירושלם קריתא מרדתא ובאי שתא
בנין ושורי אשכל לווא שיא יחיטו וכען ידיע
להוא למלכא הן קריתא דתתבנא ושורא
ישתכל לון מערה בלו והלך לאיעתנון ואפתן
מלכסתהנוק וכען כל קבלי מלח
היכלא מלחנא וערות מלכא לא אריך לנא
למחוא על דנה שלחנא והוד ענא למלכא:

ויתענו ותאמרו אל המאנו ליהוה וצדקה תהיה לנו כי נעמנו
ונשב באדלס ונשמעו ונעשו ויאמר להם ירמיה
בן כלקל יצא להם חננין מלך המדבא ויהי וימלא יואקים

^ה יושב
לעשות ... ונשמע בקול יהודה
^ז ישיב

וַיִּבְקַר בְּסֵפֶר דְּכִרְיָא דִּי אֲבֵהֶן וְתַהֲשֻׁמַּח
בְּסֵפֶר הַכְּרִינְא וְתַנְרֵי עַד לְקִרְיַת אֲדָרָךְ קָרִיא
מִרְדָּא וּמֵהִנֵּקֶת מַלְכִּין וּמִדִּינֵן וְאִשְׁתַּדּוּ
עַנְדִּין בְּגוּה מִן יוֹמַת עֲלָמָא עַל דְּנֵה
קִרְיַת אֲדָרָךְ הַחֲרַבְתִּי מֵהוּרֵינֵן אֲנַחְשָׁה
לְמַלְכָּא דִּי הִן קִרְיַת אֲדָרָךְ תִּתְּנָא וְיִשׁוּרֵיהּ
יִשְׁתַּכְּלִלּוּן לְקַבֵּל דְּנֵה חֶלֶק בִּיעֲבֹר נְהוּא
לֹא אֵיתִי לָךְ פִּתְגָמָא שִׁלַּח
מַלְכָּא עַל רְחוּם בַּעַל טַעַם וְשִׁמְיָא
סְפָרָא וְיִשְׁאֵר כְּנֻתֵהוּן דִּי יִתְבִּין בִּישְׁמֵרִין
וְיִשְׁאֵר עֲבֹר נְהוּרָה יִשְׁלַם וּכְעֵרִי נִשְׁתַּנּוּא
דִּי שִׁלַּחְתּוּן עֲלֵינָא מִפְּרִישׁ קִרְיָקְדָמִי
וּמֵנִי יִשִּׁים טַעַם וּבִקְרוּ וְהֵי שִׁכְחוּ דִּי קִרְיַת
אֲדָרָךְ מִן יוֹמַת עֲלָמָא עַל מַלְכִּין מִתְּנַשְׂאָה
וּמִרְדָּא וְאִשְׁתַּדּוּ מִתְּעַבְדִּי בָּהּ וּמַלְכִּין
תְּקִיפִין הוּן עַל יְדֵי שְׁלָם וְיִשְׁלִיטִין בְּכָל
עֲבֹר נְהוּרָה וּמִדָּה בְּלוּ וְהִלֵּךְ מִתְּהִיבֵיהוּן
בִּיעֵן שִׁימוּ טַעַם לְבַטְלָא גִנְרִיא אֲלֵךְ
וּקִרְיַת אֲדָרָךְ לֹא תִתְּנָא עַד מֵנִי טַעַמָּא
יִתְּשֻׁם וְהֵי רִין הוּן שְׁלוּ לְמִעֲבֹד עַל דְּנֵה
לְמָה יִשְׁנֹא חֲבֵלָא לְהִנָּקֶת מַלְכִּין
אֲדִין מִן דִּי פִּרְשֵׁן נִשְׁתַּנּוּא דִּי
אַרְתַּחֲשִׁישְׁתָּא מַלְכָּא קִרְיָקְדָם רְחוּם
וְשִׁמְיָא סְפָרָא וּכְנֻתֵהוּן אֲזֵלוּ בְּנֵהִילוּ
לִירוּשָׁלַם עַל יְהוּדִיא וּבְטָלוּ הַמּוֹבָאזֻעַ
וְחֵילִי בְּאֲדִין בְּטָלַת עֲבִידַת בֵּית אֱלֹהֵא
דִּי בִירוּשָׁלַם וְהוּת בְּטָלָא עַד שְׁנַת
תְּרִיתֵין לְמַלְכוּת דִּירוּשָׁמֶלֶךְ פֶּרַס
וְהַתְּנִיחַ גְּבִיָּאָה וּזְרִירָה
נֵר עֲדוּא גְּבִיָּאָה עַל יְהוּדִיא דִּי כִּיהוּד
וּבִירוּשָׁלַם בִּשְׁם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל יְהוּדִין

מִרְדָּא וּמֵהַנִּקְתָּ מַלְכִּין וּמִדִּין וְאִשְׁתַּדּוּ
עֲבָדֵין בְּגוֹה מִן יוֹמֵת עֲלֵמָא עַל דְּנָה
קִרְיָתָא דְּדָךְ הַחֲרַבְתָּ מֵהוֹדִיעִין אֶנְחֵסָה
לְמַלְכָא דִּי הִן קִרְיָתָא דְּדָךְ תִּתְּנָא וְשׁוּרֵיהּ
יִשְׁתַּבְּלִין לְקַבֵּל דְּנָה חֵלֶק בִּיעֲבֹד נְהוּא
לֹא אֵיתִי לָךְ פְּתִנָמָא שְׁלַח
מַלְכָא עַל רְחוּם בְּעַל טַעֲסָא וְשִׁמְיָא
סְפָרָא וְיִשְׂאֵר כְּנֻתָהוֹן דִּי יִתְבִּין בְּשִׁמְרִין
וְיִשְׂאֵר עֲבָד נְהִירָה יִשְׁלֹם וּכְעֵרָה נִשְׁתַּנּוּא
דִּי יִשְׁלַחְתּוּן עַל יֵנָא מִפְּרִישׁ קִרְיָתָא
וּמֵנִי יִשִּׁים טַעֲסָא וּנְקִירוּ וְהִישְׁכֵּחוּ דִּי קִרְיָתָא
דְּךָ מִן יוֹמֵת עֲלֵמָא עַל מַלְכִּין מִתְּנַשְׂאָה
וּמִרְדָּא וְאִשְׁתַּדּוּ מִתְּעַבְדֵּי בָּהּ וּמַלְכִּין
תְּקִיפִין הֵווּ עַל יְדֵי שְׁלֹם וְיִשְׁלִיטִין בְּכָל
עֲבָד נְהִירָה וּמִדָּה בְּלוּ וְהִלֵּךְ מִתְּהַבֵּלָהוֹן
בְּעֵן שִׁימוּ טַעֲסָא לְבִטְלָא גִבְרִיא אֵלֶךְ
וּקִרְיָתָא דְּךָ לֹא תִתְּנָא עַד מַעַט טַעֲמָא
יִתְשֹׁם וְהִירִין הֵווּ יְשָׁלוּ לְמִעֲבָד עַל דְּנָה
לְמָה יִשְׁנֹא חֲבֵלָא לְהַנְקֵת מַלְכִּין

אָדִין מִן דִּי פֿרשֵׁן נִשְׁתַּנֵּא דִּי
אֲרֵתְהִישְׁתָּא מִלְכָּא קִרְיָא קֹדֶם רְחוּם
וְשִׁמְשֵׁי סְפָרָא וּבִטְתָּהוּן אֲזֵלוּ בְּנֵהִילוּ
לִירוּשָׁלַם עַל יְהוּדֵיאַ וּבִטְלוּהוּ מִבְּאֲדוּעַ
וְחֵילִי בְּאֲדִין בִּטְלַת עֲבִידַת בֵּית אֱלֹהֵא
דִּי בִירוּשָׁלַם וְהוּת בִּטְלָא עַד שְׁנַת
תְּרֵתִין לְמַלְכוּת דִּירוּשׁ מֶלֶךְ פֶּרַסִּי
וְהַתְנַבִּיחַ נִבְיָאָה וּזְכִירָה
כִּרְעוּתָא נִבְיָאָה עַל יְהוּדֵיאַ דִּי כִּיהוּד
וּבִירוּשָׁלַם כִּשְׁם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהוּן

באדין קמו זרבל פר שאלת אל וישוע
בר יצחק ושריו למבנא בית אלהא די
בירו שלם ועמהון נביא די אלהא
מסיעדין להון: בה זמנא אתה
עליהון תתני פחת עבר נהרה וישר
בוזי וכנותהון וכן אמרין להם מן שם
לכם טעם ביתא דנא לבנא ואשרנא
דנא לשכללה: אדין כנמא אמרנא
להם מן אנון שמהת גבריא די דנא
כנמא בעון ויעין אלהם הות על שבי
יהודיא ולא בטלו המו עד טעמי:
לדריוש יהד ואדין יתבון נשתנא על
דנא: פרישון אגרתא די שלח
תתני פחת עבר נהרה וישר בוזי וכנותה
אפרסביא די בעבר נהרה על דריוש
מלכא: פתנמא שלחו עלוהי וכדנא
כתיב בנוה לדריוש מלכא שלמאכלא
ידיע להוא למלכא דיאזלנא
ליהוד מדינתא לבית אלהא ובא והוא
מתבנא אבן גלל ואינ מתשם כסתליא
ועבדתא דך אספרנא מתעבדא ומעלה
בידהם: אדין שאלנא לישביא אלך כנמא
אמרנא להם מן שם לכם טעם ביתא
דנא למבניה ואשרנא דנא לשכללה:
ואף שמהתהם שאלנא להם להודיעו
די נכתב שם גבריא די בראשיהם וכנמא
פתנמא התיכונא למ מר אנחנא המו
עבדוהי די אלה שמיא וארעא ובנין
ביתא די הוא בעה מקדמת דנא שנין
ישעאון מלך ליישראל דנא ושכללה:
להן מן די הרעזו אכהתנא לאלה שמיא

עליהון תתנן פחת עבר נהרה וישתר
בוזני וכנותהון וכן אמרין להם מן שם
לכם טעם ביתא דנא לבנא ואשרנא
דנא לשכללה: אדין כנמא אמרנא
להם מן אנון שמהת גברי אדי דנר
כנמא כנני ויעין אלהם הות על שכי
יהודיא ולא בטלו המו עד טעמי
לדריוש יהד ואדין יתבון נשתנא על
דנא: פרישנן אגרתא דיי שלח
תתנן פחת עבר נהרה וישתר בוזני וכנותה
אפרסכיא די בעבר נהרה על דריוש
מלכא: פתנמא שלחו עלוהי וכדנר
כתיב בנזח לדריוש מלכא שלמא כל
ידיע להוא למלכא די אזלנא
ליהוד מדינתא לבית אלהא ובא והוא
מתבנא אבן גלל ואינ מתשם כטלית
ועבדתא דך אספרנא מתעבדא ומעלה
בידהם: אדין ישאלנא לישביא אלך כנמא
אמרנא להם מן שם לכם טעם ביתא
דנא למכניה ואשרנא דנא לשכללה
ואף שמהתהם ישאלנא להם להודיע
די נכתב שם גברי אדי בראשיהם וכנמא
פתנמא התיכונא למ מר אנחנא המו
עבדוהי די אלה שמיא וארעא ובנין
ביתא די הוא כנא מקדמת דנא שנין
ישעיאן ומלך ליישראל כנני ושכללה
להן מן די הרעזו אכהתנא לאלה שמיא

בארץ סטילת נפירות - דמן ויכסל בן שאלחאל - דחוש טלמא - וכל יעאל הס פמיו
קריקים ודחוס - נשחכא דישלחון - גלובא ..
יגלחעלן לחלן - וכל עהות צבות - דחוש נכות בשסר - והתנכי חט נכות וזכרית

ושיצא ביתה דנה עד יום תלחה לידה
אדר די היא שנת שת למלכות דריוש
מלכא: ועבדו בני ישראל
כהניא ולויא וישאר בני לויא חנכת
בית אלהא דנה כחדוה: והקרבו לחנות
בית אלהא דנה תורין מאה דכרין מאתן
אמרין ארבע מאה וצפירי עזין לחטא
על כל ישראל תרי עשר למנן שגב
ישראל: והקימו כהניא כפל עתהו ולויא
במחלקתהו על עבדת אלהא די
בירושלם ככתב ספר משה:
ויעשו בני הנולה את הפסח בארבעה
עשר לחדש הראשון: כי השחר
הכהנים והלויים כאחד מלם טהורים
וישחטו הפסח לכל בני הנולה ולאחיהם
הכהנים ולהם: ויאכלו בני ישראל
השבים מהנולה וכל הנבדל מטמאת
גוי הארץ אלהם ליד שיהיה אלהי
ישראל: ויעשו חג מצות שבעת ימים
בשמחה כישמחם יהוה והסב לב
מלך אשור עליהם לחוק ידיהם במלאת
בית האלהים אלהי ישראל:
ואחר הדברים האלה נמלכות
ארתחשסטא מלך פרס עזרא בן
שריה בן עזריה בן חלקיה: ובן שלום
בן צדוק בן אחיטוב: ובן אמריה בן
עזריה בן מריות: ובן זרחיה בן עזי
בן בקי: ובן אבישוע בן פינחס: ובן אלעזר
בן אהרן הכהן הראש: הוא עזרא
עלה מבבל והוא ספר מהיר בתורת
משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל

ויתן לו המלך כיד יהוה אלהיו עליו
כל בקשתו: ויעלו מבבל
ישראל ומן הכהנים והלויים והמשוררים
והשערים והנתינים אל ירושלם בשנת
שבע לארתחשסטא המלך: ויבא
ירושלם בחדש החמישי היא שנת
השביעית למלך: כי באחד לחדש
הראשון הוא יסד המעלה מבבל
ובאחד לחדש החמישי בא אר
ירושלם כיד אלהיו הטובה עליו: כי
עזרא הכן לבנו לדרש את תורת יהוה
ולעשות וללמד בישראל חק ומשפט:
וזה פרי שגן הנשתן אשר
נתן המלך ארתחשסטא לעזרא חתן
הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיו על
ישראל: ארתחשסטא
מלך מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא
די אלה שמיא נמיר וכענת: מעשים
טעסדי כל מתערב במלכות מן
עמה ישראל וכהנא ולויא למחך
לירושלם עמך יהך: כל קבל די מן
קדם מלכא ושבעת יעטחי שליח
לבקרה על יהוד וירושלם בדרת
אלהך די בידך: ולהיכלה כסף וזהב
די מלכא ויעטחי התנדבו לאלה
ישראל די בירושלם משבעה וכל כסף
ודהב די תה שנה בכל מדעת בכל עם
התנדבות עמא וכהניא מתנדבין לבית
אלהם די בירושלם: כל קבל דנה
אספרנא תקנא בכספא דנה תורין
דכרין אמרין ומנחתהו ונסכיהו

שם שם לו	וישם לו חק ומשפט	וללמד בישראל חק ומשפט	חק ומשפט
וראיתנו כחור האדם הטעלה	הוא יסד המעלה מבבל	וידע וצרה אינה בעלה	המעלה
כי שמחם מאיבהם	ויעשו חג מצות	ויזכו ביתם יהוה ובהם	שמחם
ויסמכו			

ואף מאנא ואף מאנא ומה די עליך ועל אחד ויטב כשאר
יבא כל איש אשר יהיה לו רוב ומשפט ועל יטוב כל ויטב כל עניהם

ויסוף
ויסוף
ויסוף

ותקרב המו על מדבחה די בית אלהם
די בירושלם ומה די עליך ועל אחיך
ייטב כשאר כספא ודחבה למעבד
נרעות אלהם תעבדון ומאנא די
מתהבין לד לפלחן בית אלהך השלם
קדם אלה ירושלם וישאר חשחות בית
אלהך די יפל לך למען תנתן מן בית
גנאי מלכא ומנא אנה ארתח שסת
מלכא שים טעם למ נכריא די בער
נחיה די כל די יסאלנכון עורא כהנא
ספר דתא די אלה שמיא אספרנ
יתעבד עד כסף כפרין מאה ועד חנוטין
כורין מאה ועד חמר בתין מאה ועד
בתין משח מאה ומלח די לא כתנכר
די מן טעם אלה שמיא יתעבד אדרחא
ל בית אלה שמיא די למה להוא קצף
על מלכות מלכא ובענה וולכס מהודעין
די כל כהנא ולויא זמריא תרעין
נתניא ופלהי בית אלה דנה מנהלו
והלך לא שליט למרמא עליהם
ואנת עורא סחכמת אלהך די
בדך מע שפטין ודיעין די להון דאנן
לכל עמא די בער נחיה לכל די עדי
אלהך ודי לא ידע תהודעון וכל די לא
להוא עבד דתא די אלהך ודתא די מלכא
אספרנא דינא להוא מתעבד מעה הן
למות הן לשרשו הן לענש נכסין
ולאסורין פרוך יהוה אלהי
אנחנו אשר נתן כזאת מלך המלך
לפאר את בית יהוה אשר בירושלם
ועלי הטה חסד לפני המלך ויועצו

ולכל שרי המלך הנבירים ואנ
התחזקתי כיד יהוה אלהי עלי
ואקבעה מיישראל ראשים לעלות
עמי ואלה ראשי אנתיהם
והתיחשם העלים עמי במלכות
ארתח שסתא המלך מבבל מנע
פיעח סגרישם מנע איתמר דניאל מנע
דויד חטויש מנע שכניה מנע
פרעש זכריה ועמו התיחש לזכרים
מאה וחמשים מנע פחת מואב
אליהו עניבן זרחיה ועמו מאתים
הזכרים מנע שכניה בן יחזיאל
ועמו שלש מאות הזכרים ומנע
עדין עבד בן יונתן ועמו חמשים
הזכרים ומנע עילם ישעיה בן
עתליה ועמו שבעים הזכרים
ומנע שפטיה ובדיה בן מיכאל ועמו
שמנים הזכרים מנע יואב עבדיה
בן יחזיאל ועמו מאתים ושמנה עשר
הזכרים ומנע שלומית בן יוספיה
ועמו מאה ושישים הזכרים ומנע
בב זכריה בן בב ועמו עשרים
ושמנה הזכרים ומנע עזרי יוחנן
בן הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים
ומנע אדנעם אחרנים ואלה שמותם
אליפלט יעאל ושמעיה ועמהם
שישים הזכרים ומנע בני עותי
וזכור ועמו שבעים הזכרים
ואקבעם אל הנחר הבא אל אחוא
ונחנה שס ימים שלישה ואכניה בעם
וככהנים ומנע לוי לא מעאתי שם

מנע
מנע
מנע
מנע
מנע

מנע
מנע
מנע

מנע
מנע

מנע

מנע
מנע

מנע

מנע

מנע

מנע

מנע

מנע

ועל תשוקתו ועל הכח חסד ועליוה אס אחויה ועליוה סלכת על הארץ וחברו ותשמיע עובדיה
ועליוה וועליוה ומנע עילם ישעיה בן עתליה ועמו שבעים הזכרים

ואשלחה לאליעזר לאריאל לשמעיה
ולאלנתן ולידיבולאלנתן ולנרצן
ולזכריה ולמשלם ראשים וליזריב
ולאלנתן מבנים ואויצאה אותם על
אדו הראש בכספי המקום ואשימה
בפיהם דברים לדבר אל אדו אחיהם
בכספי המקום להביא לנו משרתם
לבית אלהינו ויביאו לנו כד אלהינו
הטובה עלינו איש שכל מבני מחלי
בן לוי בן ישראל ושרביה וננו ואחיו
שמעה עשרו ואתח שביה ואחיו ישעיה
מבני מורי אחיו ובניהם עשרים
ומן העתים שנתן דוד
והשרים לעזרת הלויס נתינים מאתם
ועשרים כלם נקבו בשמות ואקרא
שם עזם על העזר שהוא להתענות
לפני אלהינו לבקש ממנו דרך ישרה
לנו ולטפנו ולכל רכושנו כי בשרתי
לשאול מן המלך חיל ופרישים לעזרו
מאויב בדרך כי אמרנו למלך לאמר
יד אלהינו על כל מבקשיו לטובה ועז
ואפו על כל עזביו ונצומה ונבקשה
מאלהינו על זאת ויעתר לנו ואבריה
משרי הכהנים שנים עשר לשרביה
חשביה ועמהם מאחיהם עשרה
ואשקולה להם את הכסף ואת הזהב
ואת הכלים תרומת בית אלהינו והיו
המלך ויעצו ושריו וכל ישראל
הנמצאים ואשקלה על ידם כסף
כפרים שש מאות וחמשים וכלי כסף
מאה לכפרים זהב מאה כפר ונפרי

זהב עשרים לאדרכנים אלה וכל
נחשת מצהב טובה שנים חמורת
כזהב ואמרה אלהם אתם קדש
ליהוה והכלים קדש והכסף והזהב
נדבה ליהוה אלהי אבותיכם שקדו
ושמרו עד תשקלו לפני שרי הכהנים
והלויס ושרי האבות לישראל
בירושלם הלשכות בית יהוה וקבלו
הכהנים והלויס מישקל הכסף והזהב
והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו
ונסעה מנהר אחוא בשנים
עשר לחדש הראשון ללכת ירושלם
יד אלהינו היתה עלינו וצילנו מכף
אויב ואורב על הדרך ונבוא ירושלם
ונשב שם ימים שלשה ונזכר הורנו
נשקל הכסף והזהב והכלים בכרת
אלהינו על יד מרמות בן אוריה הנחן
ועצמו אליעזר בן פנחס ועמהם יונתן
בן ישיע ועזריה בן בנני הלויס
בנספר במישקל לכל וכתב כל
המישקל בעת ההיא
הבאים מהשבי בני העולה
הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים
שנים עשר על כל ישראל אילים
תשיעים ושישה כבשים שבעים
ושבעה צפרי חטאת שנים עשר
הכל עלה ליהוה ויתנו את דת המלך
לאח שדרפני המלך ופחות עזר
הנהר ונשא את העם ואת ברת
האלהים וכלות אלה נגשו
אלי השרים לאמר לא נבדלו העם

ואל תתחכס יותר ואשגה כשזכרם ואע יושב משוכם
ואע יסדית חזקתו ואלי דבר ינבב ואלי ואספו כל חדר

יסוב

יסוב

משוכם

ואלי

ישראל והנהגים והלויים מעמי הארצות
כתעבתיהם לכנעני החתי הפרזי היבסי
העמני המאבי המצרי והאמורי כי
נשאנו מבנותיהם להם ולבנותיהם והתענו
ורע הקדש בעמי הארצות ויד השרים
והסונים היתה במעל הזה ראשונה :

ובשמעני את הדבר הזה

קרעתי את בגדי ומעילי ואמרתי

משער ראשי וזקני ואשבה משמם :

ואלי ואספו כל חור ברברי אלהי

ישראל על מעל העולה ואני יושב

משמם עד למנחת הערב ובמנחת

הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי

ומעילי ואכרעה על ברכי ואפרישה

בפי אלהי ואלהי ואמרה אלהי בשתי

ונלמתי להרים אלהי פני אליך כי

עונתינו רבו למעלה ראש ואשמתנו

גדלה עד לשמים מימי אבותינו אנחנו

באשמה גדלה עד היום הזה ובעונותינו

נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי

הארצות כחרב בשבי ובבזה ובנשית

פנים כהיום הזה ועתה כמעט דגני

היתה תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר

לנו פליטה ולתת לנו יתד במקום קדשו

להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה

מעט בעבדותנו כי עבדים אנחנו

ובעבדותנו לא עובדנו אלהינו ויש עלנו

חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה

לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את

חובותינו ולתת לנו נדר כיהודה ובירושלם

ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת

ג יכתב

כא

מיוחד

ג יכתב

כא

מיוחד

עלם

ק

ג יכתב

כי עוננו מצותיך אשר עזית ביד

עבדיך הנביאים לאמר הארץ יישי

אשר אתם כאים לרשתה ארץ ענה

היא נגדת עמי הארצות כתעבתיהם

אשר מלאוה מפה אלה כטמאתם

זעתי בנתיכם אל תתנו לבניהם

ובנותיהם אל תשאנו לבניכם ולא

תדרישו שלמם וטובתם עד עולם

למען תחזקו ואכלתם את טוה הארץ

והורשתם לבניכם עד עולם ואחרי

כל הנא עלינו במעשינו הרעים

ובאשמתנו העדלה כי אתה יהוה

אלהינו חשבת למטה מעוננו ונתתה

לנו פליטה כזאת הנשוב להפר

מצותיך ולהתחנן בעמי התועבות

האלה הלא תאנף בנו עד כלה לאין

שאריה ופליטה יהוה

אלהי ישראל עדיק אתה כי נשארנו

פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמתנו

כי אין לעמד לפניך על זאת

וכה תפלל עזרא וכה תודדנו

בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקנינו

אליו מיישראל קהל רב מאד אנשים

ונשים וילדים כי בכו העם הרבה בכה

וישען שבעה בן יחיא למנע

עולסו ואמר לעזרא אנחנו מעלנו

באלהינו ונשב נשים נכריות מעמיהאין

ועתה ישמקוה ליישראל על זאת

ועתה נגדת ברית לאלהינו להוציא כל

נשים והנולד מהם בעצת אדני

והחרדים במצות אלהינו ובתורה יעשה

ג

כא

מיוחד

ג

כא

מיוחד

ג

כא

מיוחד

ג

כא

מיוחד

ג

כא

מיוחד

ג

כא

מיוחד

את לכם כל אש יהודה ויט עלינו חסד
בשתי ונס נכלמתי כי בשתי לשאלמן המלך ואמרה אלהי בעת ונכלמתי
כי גדלה ימקתם כאשר גדלה נפשך ואשמתנו גדלה עד לשמים

יסוב

יסוב

יסוב

ג

כא

מיוחד

יט

כשת

גדלה

ג

כא

מיוחד

קום כי ע"ך הדבר ואנחנו עמד
 חזק ויעשה: ויקם יערא
 וישבע את שרי הכהנים הלויים וכל
 ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו:
 ויקם יערא מלפני בית האלהים וילך
 אל לשכת יהונתן בן אלישיב וילך
 שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי
 מתאבל על מעל הגולה: ויעבירו
 קול ביהודה וירושלם לכל בני
 הגולה להקבץ בירושלם: וכל אשר
 לא יבוא לישלשת הימים כעצרת
 השרים והזקנים יחדם כל רכושו
 והוא יבדל מקהל הגולה:
 ויקבצו כל אנשי יהודה ובעמון
 בירושלם לישלשת הימים הואחד
 התשיעי בעשרים בחדש וישבכו
 העם כרחוב בית האלהים מרעידים
 על הדבר ומהגשמים:
 ויקם יערא הכהן ואמר אלהם
 אתם מעלתם ותשיבו נשים נטריות
 להוסיף על אשמת ישראל: ועתה
 תגידו ליהוה אלהי אבותיכם ועשו
 רצונו והכדלו מעמי הארץ ומן
 הנשים הנטריות: ויענו כל הקהל
 ויאמרו קול גדול כן סבירך עלינו
 לעשות: אבל העם רבו והעת גשמים
 ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה
 לא ליום אחד ולא לישנים כיהרכינו
 לפשע כדבר הזה: ויעמדו נא שרינו
 לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשע
 נשים נטריות יבא לעתים מזמנים

ועמהם זקני עיר ועיר ושפטיה עד
להשיב חרון אף אלהינו ממנו עד
לדבר הזה: אך ינתן בן עשה אל
ויחיה בן תקוה עמדו על זאת
ומשלם ושכתי הלוי עזרם: ויעשו
בן בעהגלה ויכדלו עזרא הכהן
אנשים ראשי האבות לבית אבתם
וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחוש
העשירי לדיוש הדבר: ויכלו ככל
אנשים ההשיבו נשים נבריות עד
יום אחד לחדש הראשון:
וימצא מבני הכהנים אשר
השיבו נשים נבריות מבני ישוע בן
יוצחק ואחיו מעשיה ואליעזר וידע
וערלה: ויתנו ידם להוציא נשיהם
ואישים אילצאן על אשמתם:
ומבני אמר חנני וחבריה: ומבני
חרם מעשיה ואליה ושמעיה ויחאל
ועזיה: ומבני פישחור אליועני
מעשיה ישמעאל נתנאל יחזק
ואלעשה: ומן הלויס יחבר ושמע
וקליה הוא קליטה פתחיה יהודה
ואליעזר: ומן המשרדים אלישע
ומן השערים שלם וטלם ואורי
ומישראל מבני פרעשדמיה ויזיה
ומלכיה ומימין ואליעזר ומלכיה ונחיה
ומבני עילם מתניה זכריה ויחאל
ועבדי וירמות ואליה: ומבני זתוא
אליועני אלישיב מתניה וירמות
וזכר ועזיזא: ומבני כבי יהוחנן
חנניה זבי עתלי: ומבני בני משלם

ימים
עד יצלות חבורה י"ב בעצמו .. מבגד יצלות המשק המקצוע ..
ימחק איש יצמו עד יצלות השחר .. השכורו לכס יצלות בדר למיום יצלות
יצלות בתחילת יצלות הלוקש ..

ואדיריהם לא הכיאו צורם בעברת
אדניהם ואת שער הישנה החזיקו
וידעו כן פסח ומישלם כן בסודיה המה
קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעליו ובריתיו
ועל ידם החזיק מלטיה הנבער
וידון המרנתי אנשי גבעון והמצפה
לכסא פחת עבר הנקר: על ידו החזיק
עזאל בן חרחיה עורפים ועל ידו החזיק
חנניה בן הרקמים ויעזבו ירושלם עד
החומה הרחבה: ועל ידם החזיק רפה
בן חור שר חצי פלך ירושלם: ועל ידם
החזיק ידיה בן חרומה ונגד ביתו ועל ידו
החזיק חטוש בן חשבניה: מדה
שנת החזיק מלכיה בן חרם וחישוב בן
פחת מואב ואת מעדל התנורים: ועל
ידו החזיק שלום בן הלוחש שר חצי
פלך ירושלם הוא ובנותיו: את שער
הגא החזיק חנן וישכי זנוח המרה
בנוהו ויעמידו דלתתיו ומנעליו ובריתיו
ואלף אמה בחומה עד שער השפות:
ואת שער האשפות החזיק מלכיה
בן נכב שר פלך בית הכרם הוא יבגו
ויעמיד דלתתיו ומנעליו ובריתיו:
ואת שער העין החזיק שלון בן כל
חזה שר פלך המצפה הוא יבגו ויטלנו
ויעמידו דלתתיו ומנעליו ובריתיו ואת
חומת ברכת השלח לנו המלך ועד
המעלות היורדות מעיר דויד:
אחריו החזיק נחמיה בן עזבוק שר
חצי פלך בית עור עד געד קברי דויד
ועד הכרם העשויה ועד בית הנפרים:

אחריו החזיקו הלויים רחום בן בני על
ידו החזיק חשבֵיה שר חֵצֵי פֶלֶךְ
קעלה לפלכוֹ אחריו החזיקו אחיהם
בן בן חֶנֶדֶר שר חֵצֵי פֶלֶךְ קעלה
ויחזק על ידו עזר בן יִשׁוּעַ שר המצפֶה
מדה יִשְׁעִית מִנֶּגֶד עֶלְתִּי הַנֶּשֶׁק הַמִּקְצֵעַ
אחריו החרה החזיק בְּרוּךְ בֶּן זָכִי
מדה יִשְׁעִית מִן הַמִּקְצֵעַ עַד פֶּתַח בֵּית
אֱלִישֵׁי־הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אחריו החזיק
מִרְמוֹת בֶּן אֲזַרְיָה בֶן הַקּוֹיִן מדה יִשְׁעִית
מִפֶּתַח בֵּית אֱלִישֵׁי־הַכֹּהֵן עַד תְּכֵלִית בֵּית
אֱלִישֵׁי־הַכֹּהֵן וְאַחֲרָיו הַחֲזִיקוּ הַכֹּהֲנִים
אֲנָשֵׁי הַכֹּהֵן אחריו החזיק בְּנִמָּן
וְחִישׁוֹב נֶגֶד בֵּיתֶם אַחֲרָיו הַחֲזִיק עֲזַרְיָה
בֶּן מַעֲשִׂיָה בֶּן עֲנָנִיָה אֶצֶל בֵּיתוֹ
אחריו החזיק בְּנִי בֶן חֶנֶדֶר מדה יִשְׁעִית
מִבֵּית עֲזַרְיָה עַד הַמִּקְצֵעַ וְעַד הַפֶּנֶה
פֶּלֶל בֶּן אֲזַי מִנֶּגֶד הַמִּקְצֵעַ וְהַמֶּגֶד
הַיּוֹצֵא מִבֵּית הַפֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן אֲשֶׁר
לְחֵצֵי הַמִּטְרָה אַחֲרָיו פְּדִיָה בֶן פְּרִיעֵשׁ
וְהַנֶּתִּינִים הָיוּ יֹשְׁבִים בְּעַפְלָר עַד נֶגֶד שַׁעַר
הַמִּים לַמִּזְרָח וְהַמֶּגֶד הַיּוֹצֵא
אחריו החזיקו הַתֵּק עִיס מדה יִשְׁעִית
מִנֶּגֶד הַמֶּגֶד הַגָּדוֹל הַיּוֹצֵא וְעַד חוֹמַת
הָעַפְלָר מִעַל שַׁעַר הַסּוֹסִים הַחֲזִיקוּ
הַכֹּהֲנִים אִישׁ לִנְגַד בֵּיתוֹ אַחֲרָיו הַחֲזִיק
עֲדֻקָּה אֲמִר נֶגֶד בֵּיתוֹ וְאַחֲרָיו הַחֲזִיק
שִׁמְעִיָה בֶּן שִׁכְנִיָה שֹׁמֵר שַׁעַר הַמִּזְרָח
אַחֲרֵי הַחֲזִיק חֲנַנִיָה בֶּן שְׁלֵמִיָה וְחֲנַנִי
בֶּן עֲלָף הַשִּׁשִּׁי מדה יִשְׁעִי אַחֲרָיו
הַחֲזִיק מִשְׁלֵם בֶּן בִּרְכִיָה נֶגֶד נִשְׁכָּתוֹ

תכלית	ה	תכלית שטאה	אם צד תכלית ישרי	ולכל תכלית	אור עם חשך	בת אל שיש
עצדה	ב	בתר לוש	עצרה בן מעשיה בן עצרה	עצרות גם עצרה		
בלהדין יעל אחריו	ב	ב	ואחריו הכהנס	שמעיה בן שמעה	אחרי החזיק חנה	אחריו החזיק בלכות
			ואחריו וכל אחרי וסימ			

ויהי כאשר שמע סנבלט וטבאי
והערבים והעמנים והאשדודים כי
עלתה ארובה לרחמות ירושלים כי
החלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד
ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם
בירושלים ולעשות לו תועה ונתפלל
אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם
יוםם ולילה מפניהם ויאמר יהודה
כישל כח הסבל והעפר הרבה ואנחנו
לא נוכל לבנות בחומה ויאמרו צרנו
לא ידענו ולא יראו עד אשר נבוא

[illegible]

מן שלחו אחתם ויעמד את כל העם איש שלחו בידו איש שלחו המים
אחרי שורף המלך אתה מדבר: חלום שמו שומר: ויחזק לו מאד כאשר שמעתי

שלחו
ואתה ידבר
וסוב
וסוב

גם בעת ההיא אמרת לעם איש
ונערו ילעו בתוך ירושלם והיו לנו
הלילה משמר והיום מלאכה: ואין
אני ואחי ונערי ואנשי הממשלה אשר
אחרי אין אנחנו פשטים כנדינו איש
שלחו המים: ותהי צעקת
העם ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים:
ויש אשר אמרים כננו ובנתנו אנחנו
תים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה: ויש
אשר אמרים שדתינו וכרמינו ובתינו
אנחנו ערבים ונקחה דגן ונרעב: ויש
אשר אמרים לוינו כסף למדת המלך
שדתינו וכרמינו: ועתה נכשר אחינו
בשרנו כנניהם בננו והנה אנחנו
נבשים את כננו ואת בנתנו לעבדים
ויש מבנתנו נכבשות ואין לאל דינו
ושדתינו וכרמינו לאחרים: ויחר לי
מאד כאשר שמעתי את זעקתם ואת
הדברים האלה: וימלך לבי עלי ואדינה
את החרים ואת הסגנים ואמרה להם
משא איש כאחיו אתם נשאים ואתן
עליהם קהלה גדולה: ואמרה להם
אנחנו קננו את אחינו היהודים
הנמכרים לגוים כדי בנו וגם אתם תמנו
את אחיכם ונמכרו לנו ויחר ישו ולא
סנאודנרי: ויאמר לא טוב הדבר
אשר אתם עשים הלא ביראנו
אלהינו תלכו מחרפת הגוים אויבינו:
וגם אני אחי ונערי נשים בהם כסף
וזה נעזבה נא את המשא הזה:
השיבו נא להם כהיום שדתיהם

כרמיהם ויתיהם ונתיהם ומאת הנסף
והדגן חתירו ושהי צהר אשר אתם
נשים בהם: ויאמרו נשים ומהם לא
נבקש כן נעשה כאשר אתה אמר
ואקרא את הכהנים ואישביעם לעשות
כדבר הזה: גם חצני נערת ואמרה כנה
ינער האלהים את כל האיש אשר לא
יקים את הדבר הזה מביתו ומיניו
וכבה יהיה נעור ורק ויאמרו כל הקהל
אמן ויהללו את יהוה ויעש העם כדבר
הזה: גם מיום אשר צוה אתי להיות
פחם בארץ יהודה משנת עשרים
ועד שנת שלשים ושתים לאותחשמו
המלך שנים שנים עשרה אני ואחי
לחם הפחה לא אכלתי: והפחור
הראשנים אשר לפני הכבדו על העם
ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים
ארבעים גם נעריהם שלטו על העם
ואני לא עשיתי כן מפני יראת אלהים
וגם נמלא את החומה הזאת החזקתי
וישדה לא קננו וכל נערי קבוצים שם
על המלאכה והיהודים והסגנים
מאה וחמשים איש והנאים אלינו
מן הגוים אשר סביבתנו על שלחני
ואשר היה נעשה ליום אחד יסור
אחד צאן שיש ברדות וצפרים נעשו
לי ובין עשרת ימים נכל יין להדבר
ועם זה לחם הפחה לא בקשתי כי
כבדה העברה על העם הזה: זכרה
לי אלהי לטובה כל אשר עשיתי על
העם הזה:

גם
ואין
אין
וכתוב

וכתוב

וכתוב

ואמר

א

וימלך לבי עלי: וגם אני אחי ונערי: השיבו נא להם כהיום
דבר מי יקום ממנו: ומהם עוד תקח: ומהם על כלי העבודה: ומהם במעט
ומהן מן בני שומעון הלכו להר שיעיר: ויאמרו נשים ומהם נבקש:

נשיאם
ומהם
על הכלים
וסוב
וסוב

והיה כאשר נשמע לסנבלט וטוביה
 ולגשם הערבי וליתר איבנו כי בנרתי
 את החומה ולא נותר בה פרץ גם עד
 העת ההיא דלתות לא העמדתי בשערים
 וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר לכה
 ונועדה יחדו בכפרים בבקעת אונו
 והמה השכים לעשות לירעה ואשלוה
 עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה
 אני עשה ולא אוכל לרדת למה תשנת
 המלאכה כאשר ארפה וירדתי אליהם
 וישלחו אלי כדבר הזה ארבע פעמים
 ואשיב אותם כדבר הזה וישלח אלי
 סנבלט כדבר הזה פעם חמישית את
 נערו ואנרת פתחה בידו כתוב ברה
 בעים נשמע וגשמו אמר אתה
 והיהודים השכים למרוד על כן אתה
 כונה את החומה ואתה הוה להם למלך
 כדברים האלה וגם נכאים העמדת
 לקרא עליך בירושלם לאמר מלך
 ביהודה ועתה ישמע למלך כדברים
 האלה ועתה לכה ונועדה יחדו ואשלוה
 אלי לאמר לא תהיה כדברים האלה
 אשר אתה אומר כי מלכך אתה בודא
 כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו
 ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה
 חזק את ידי ואני באתי בית שמעיה
 בן דליה בן מהשיבאל והוא עזר
 ויאמר נועד אל בית האלהים אל
 תוך ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל
 כי באים להרגך ולילה באים להרגך
 ואמרה האיש כמוני יברח ומי כמוני

אשר יבוא אל ההיכל וחי לא אבוא
 ואכירה והנה לא אלהים שלחו כי
 הנבואה דבר עלי וטוביה וסנבלט שמו
 למען שכור הוא למען אירא ואעשה
 בן וחטאתי והיה להם לשם רע למען
 יחרפוני זכרה אלהי לטובה
 ולסנבלט כמעשיו אלה וגם לנועדיה
 הנביאה וליתר הנביאים אשר היו
 מיראים אותי ותשלם החומה בעשרון
 וחמישה אלול לחמישים ושנים יום
 והיה כאשר שמעו כל איבנו
 ויראו כל העם אשר סביבתנו ויפלו
 מאד בעיניהם וידעו כי מאת אלהינו
 נעשתה המלאכה הזאת גם בימים
 ההם מרבים חרי יהודה אנתייהם
 הולכות על טוביה ואשר לטוביה נאות
 אליהם כי רבים ביהודה בעלי שבוועה
 לו כי חתן הוא לשכניה בן ארח ויהונן
 בנו לקח את בת משלם בן ברכיה גם
 טובתיו היו אמרים לפני ודבריהם ומוציאים
 לו אנרות שלח טוביה ליראני
 והיה כאשר נכנתה החומה ואעמד
 הדלתות ויפקדו השערים והמשרדים
 והלויים ואצוה את חנני אחי ואת חנניה
 ישר הכירה על ירושלם כי הוא כאיש
 אמת וירא את האלהים מרבים ויאמר
 להם לא יפתחו שער ירושלם עד חם
 השמש ועד חם עמדים יצפו הדלתות
 ואחוזו והעמיד משמרות ישרי ירושלם
 איש במשמרו ואיש נגד ביתו והעיר
 רחבת ידים וגדלה והעם מעט בתוכה

ויעצו את העיר פתחה ואמרת חרב חרב פתחה ואנרת פתחה בידו
 ואנכי פציתי כי אלהי יהיה טובות ונתתם המשיח אם באל יצא את
 וישלח אלי סנבלט כדבר הזה
 פתחה סנבלט וסנבלט
 וישלח אלי סנבלט כדבר הזה

ויהי יקרא אל לב יי כי את כל זה נתנו אל לב יי ויהי יקרא אל לב יי כי את כל זה נתנו אל לב יי ויהי יקרא אל לב יי כי את כל זה נתנו אל לב יי

ואין בתים בנינים ויתן אלהי אל לבי
ואקבעה את החרים ואת הסגנים ואת
העם להתחיש ואמצא ספר היחיש
העולים בראשונה ואמצא כתוב בו
אלה כנע המדינה העליונה משני
הנולה אשר הלה נכבד נער מלך נבל
וישבו לירושלם וליהודה איש לעדה
הנאים עם זר נבל ישוע נחמיה עזריה
רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת בני
נחום בענה מספר אנשי עם ישראל
בני פריע ישראלים מאה שבעים ושנים
בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים
בני ארח שלש מאות חמישים ושנים
בני פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים
ושמנה מאות שמנה עשר בני עילם
אלף מאתים חמישים וארבעה בני ותוא
שמנה מאות ארבעים וחמשה בני זכי
שבע מאות ושישים בני בני ישי
מאות ארבעים ושמנה בני בני ישי
מאות עשרים ושמנה בני ענר אלפים
שלש מאות עשרים ושנים בני
אדניקם שלש מאות שישים ושבעה
בני בני אלפים שישים ושבעה
בני ערין שלש מאות חמישים וחמשה
בני אטר לחזקיה תשעים ושמנה
בני חשם שלש מאות עשרים ושמנה
בני בני שלש מאות עשרים וארבעה
בני חרף מאה שנים עשר בני
גבעון תשעים וחמשה אנשי בית
לחם ונטפה מאה שנים ושמנה
אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה

אנשי בית עזמות ארבעים ושנים
אנשי קרית יערים כפירה ובאדורת
שבע מאות ארבעים ושלשה
אנשי הרמה ונבע שלש מאות עשרים
ואחד אנשי מכמס מאה עשרים
ושנים אנשי בית אל והעי מאה
עשרים ושלשה אנשי נבו אחר
חמישים ושנים בני עילם אחר אלף
מאתים חמישים וארבעה בני חרם
שלש מאות ועשרים בני ירחו
שלש מאות ארבעים וחמשה בני
לד חדיר ואנו שבע מאות ועשרים
ואחד בני סנאה שלשת אלפים תשע
מאות ושלשים הכהנים
בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות
שבעים ושלשה בני אמר אלף
חמישים ושנים בני פשחור אלף
מאתים ארבעים ושבעה בני חרם
אלף שבעה עשר הלויים
בני ישוע לקדמי אל לבני להודו
שבעים וארבעה המשרים
בני אסף מאה ארבעים ושמנה
השערים בני שלם בני אטר בני טלמון
בני עקוב בני חטיטא בני שבי מאה
שלשים ושמנה הנתינים
בני יצחא בני חשפא כנע טבעות
בני קירס בני סיעא בני פדון בני לבנה
בני חנכא בני שלמי בני חנן בני גדל
בני נחרי בני דאיה בני רעין בני נקודא
בני גס בני עזא בני פסח
בני בסי בני מעונים בני נפושכים

נתינים

בני חשם שלש מאות עשרים ושמנה בני חרף מאה שנים עשר בני גבעון תשעים וחמשה אנשי בית לחם ונטפה מאה שנים ושמנה אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה

אמרם ה' יתן בנפלא וסמיו
 ויגש יחזקיהו ה' ויגש
 ויגש יחזקיהו ה' ויגש
 ויגש יחזקיהו ה' ויגש

בני כקבוק בני חקופא בני חרחור:
 בני בעלית בני מחידא בני חרשא:
 בני ברקוס בני סיסרא בני תמח:
 בניח בני חטיפא בני עבדי שלמה בני
 סוטי בני ספרת בני פרידא בני יעלא
 בני דרקון בני נדל בני שפטיה בני
 חטיל בני פכרת הצבים בני אמון:
 כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש
 מאות תשעים ושנים:
 ואלה העולים מתל מלחלת חרשא
 ברוב אדון אמר ולא יכלו להגיד בית
 אבתם וזרעם אם מיישראל הם:
 בני דליה בני טוביה בני נקודא שלש
 מאות ארבעים ושנים:
 ומן הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזל
 אשר לקח מבנות ברזל הגלעד יאשה
 ויקרא על שמם: אלה בקשו נתנם
 המתנחשים ולא נמצא וינאלו מן
 הכהנה: ויאמר התרשתא להם אשר
 לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד
 הכהן לאדום ותמים: כל הקהל כאחד
 ארבערמא אלפים שלש מאות ושש
 מלכד עבדיהם ואמהתיהם אלה
 שבעת אלפים שלש מאות שלשים
 ושבעה ולהם משרדים ומשררות
 מאתים וארבעים וחמשה: ויגשו
 גמלים
 ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים
 ששת אלפים שבע מאות ועשרים:
 ומקצת ראשי האבות נתנו למלאכה

התרשתא נתן לאוצר זהב דרכמנים
 אלף מזרקות חמישים כתנות כהנים
 שלשים וחמשים מאות:
 ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה
 זהב דרכמנים שתי רבות וכסף מנים
 אלפים ומאתים: ואשר נתנו שארית
 העם זהב דרכמנים שתי רבות וכסף
 מנים אלפים וכתנת כהנים שלשים
 ושבעה: וישבו הכהנים
 והלויים והשערים והמשרדים ומן
 העם והנתינים וכל ישראל בעריהם
 ויגשו החדש השביעי ובני
 ישראל בעריהם: ויאספו כל העם
 כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני
 שער המים ויאמרו לעזרא הספר
 להביא את ספר תורת משה אשר עשה
 יהוה את ישראל: ויביא עזרא הספר
 את התורה לפני הקהל מאיש ועד
 אישה וכל מבין לשמע ביום אחד
 לחדש השביעי: ויקראו לפני
 הרחוב אשר לפני שער המים מן
 האור עד מחצית היום נד האנשים
 והנשים והמכנים ואוני כל העם אל
 ספר התורה: ויעמד עזרא הספר על
 מעדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד
 אצלו מתתיה ושבע ועניה ואוריה
 וחלקיה ומעשיה עלימנו ומשמאון
 פדיה ומישאל ומלכיה וחישם
 וחשבדנה וזכריה מישלם:
 ויפתח עזרא הספר לעיני כל
 העם כי מעל כל העם היה וכפתרו

אלה קריאי הערה נשיאי מכות אבותי ואת שם אהרן הכהן על כסא לוי
 וסימ מלך וסמ
 וסימ מלך וסמ
 וסימ מלך וסמ

ח
כג
בכת

ועמדו כל העם ויכרך עורא את יהוה
האלהים הגדול ויעט כל העם אמן
אמן במעל יריהם ויקדו וישתחוו
ליהוה אפים ארצה וישועו וישכנו
ימין יעקוב שבת יהודה מעשיה קליטא
עוריה יזכר חנן פלאיה והלויים מבנים
את העם לתורה והעם על צמדם
ויקראו בספר תורת האלהים מפרש
ושום שכל ויכינו במקרא
ויאמר נחמיה הוא התרשת
ועורא הכהן הספר והלויים המבנים את
העם לכל העם היום קדש הוא ליהוה
אלהיכם אל תתאכלו ואל תבכו כי בוכים
כל העם כשמעם את דברי התורה ויאמרו
לחם לנו אכלו משמנים ושתו ממתקים
ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש היום
לאדנינו ואל תעצבו כי חרות יהוה היא
מעונם והלויים מחשים לכל העם לאמרו
הסו כי היום קדש ואל תעצבו וילכו כל
העם לאכל ולשתות ולשלח מנות
ולעשות שמחה גדולה כי הכינו בדרים
אשר הודיעו להם
וביום השני נאספו ראשי האבות לכל
העם הכהנים והלויים אל עורא הספר
ולחשכיל אל דברי התורה ויניצאו
נתוב בתורה אשר ענה יהוה כיד משה
אשר ישבו בני ישראל בסבות כרח
בחדש השני יצי ואשר ישמיעו ויענו
קול בכל עריהם ובירושלם לאמר
נאו החרוהביאו עלי זית ועלי עץ
שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ

ח
כג
בכת

ח
כג
בכת

הנחמא אתה יאכלנה .. אשר יגע כבשורה וקדש .. וקדשנו כי את להם אלהיך מקריב קדמא יכנסו .. אשה וזוה וזוה
וזהה לאהרן ולבנו .. כל ימי נדר נדר .. לתקן ילין על כל הדשים .. ויאמר אלי לטכות הצפון
לישכות הדרום .. ויאמר נחמיה הוא הדרישנא .. והלויים מחשים לכל העם

והיה קום יצא ויבדק יצא לב עבדך ויבדק יצא לב עבדך ויבדק יצא לב עבדך
והיה קום יצא ויבדק יצא לב עבדך ויבדק יצא לב עבדך ויבדק יצא לב עבדך
והיה קום יצא ויבדק יצא לב עבדך ויבדק יצא לב עבדך ויבדק יצא לב עבדך

אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת
באברהם והוצאתו מאור כשדים וישמע
שמו אברהם ומצאת את לבבו נאמן
לפניך וברות עמו הברית לתת את ארץ
הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי
והגרזשי לתת לזרעו ותקם את דברך
כי צדיק אתה ותרא את עני אבותינו
במצרים ואת זעקתם שמיעת עלי ים
סוף ותתן אתה ומפתים בפריצה ובכל
עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הוידו
עליהם ותעש להם ישם נהיום הזה והם
בקעת לפניהם וייעזרו כחוק הים נביטה
ואת רדפיהם השלכת במצולת כמו
אבן במים עוים וביעמוד יענן העזיתם
יוםם ובעמוד אש לילה להאיר להם
את הדרך אשר ילכו בה ויעל הר סיני
יודת ודבר עמהם משמים ותתן להם
משפטים ישרים ותורות אמת חקים
ומצות טובים ואת שבת קדשך
הודעת להם ומצות וחקים ותורה
עזית להם כיד משה עבדך ולחם
משמים נתת להם לרעבם ומים מסלע
הוצאת להם לינמאם ותאמר להם
לכוא לרשת את הארץ אשר נשאת
את ידך לתת להם והם ואבותינו הוידו
ויקשו את ערפם ולא שמעו אר
מצותך וימאנו לשמע ולא זכרו
נפלאותך אשר עשית עמהם ויקשו
את ערפם ויהנוך אש לשוב לעבדתם
במרים ואתה אלוהים ליחות חנון
ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עזבתם

אף כי עשו להם עול מסכה ויאמרו
זה אלהיך אשר העלך ממצרים
וייעשו נאצות גדולות ואתה ברחמיך
הרבים לא עזבתם במדבר את עמך
הענן לא סר מעליהם כיומם להנחותם
בהדרך ואת עמוד האש בלילה להאיר
להם ואת הדרך אשר ילכו בה ורוחך
הטובה נתת להם שבים ומנח לא מנעת
מפיהם ומים נתת להם לינמאם
וארבעים שנה כלליתם במדבר לא
חסרו שלמתיהם לא בל ורעליהם לא
בעקו ותתן להם ממלכות ועממים
ותחלקם לפאה ויירשו את ארץ סיחון
ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג
מלך הכנעני ובעיהם הרבית כנכבי
השמים ותביאם אל הארץ אשר
אמרת לאבותיהם לכוא לרשת
ויבאו הכנעני ויירשו את הארץ ותננו
לפניהם את יישי הארץ הכנענים
ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת עממי
הארץ לעשות בהם כרעונם וילכו
יערים בערות ואדמה שמנה ויירשו
בתים מלאים כל טוב ברות חזנים
כרמים וזיתים וענן מאכל לרוב ואכלו
וישבעו וישמינו ויתעצנו כטובך
הגדול וימרו וימרדו בך וישלכו את
תורתך אחרי גוים ואת נביאיך הרגו
אשר העידו בם להשיבם אליך ויעשו
נאצות גדולות ותתנם ביד עריהם
ויצרו להם ובעת צרתם יציקו אליך
ואתה משמים תשמע עונותיהם

עשרה שנה לאשורו מן אמון אין קורא בדרך חוקם את דברי יונת בן רסב ירם אלהים כח
אמר אלהים ועל הר סיני יחדל ודבר עמהם כשמים
שבת והיה שבת הארץ לכם יצא שבת להכין שבת שבת ואת שבת קדשך
שבת ויסמך

הרבים תתן להם מושיעים ויושיעם
מיד צריהם ובענוה להם ישובו לעשות
ועלפנך ותעבם ביד אביהם וידרו
בהם וישנו ויועקוד ואתה משמים
תשמיעות צילם כרחמך רבות עתים
ותעד בהם להשיבם אל תורתך והמה
הזידו ולא שמיעו למצותיך ובנישפטך
הטאובם אשר יעשה אדם וחיה בהם
ויתנו כתף סדרת וערפם הקישו ולא
שמעו ותמשך עליהם שנים רבות
ותעד בם ברוחך ביד נביאך ולא
האזינו ותתנם ביד עמי הארצות
וכרחמך הרבים לא עשיתם בלה
ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה
ועתה אלהינו האל הגדול הנפלא
והנורא שמר הברית והחסד אל
ימעט לפניך את כל התלאה אשר
מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו
ולנביאנו ולאבתנו ולכל עמך מימי
מלכי אשור עד היום הזה ואתה צדיק
על כל הנא עלינו כי אמת עשית
ואנחנו הרשענו ואת מלכינו שרינו
כהנינו ואבתנו לא עשו תורתך ולא
הקשיבו אל מצותיך ולעד ותך אשר
העדת בהם והם במלכותם ובטובך
הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה
והשמנה אשר נתת לפניהם לא עבדוך
ולא שבו ממעל ליהם הרעים הנה
אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתת
לאבתנו לאכל את פריה ואת טובה
הנה אנחנו עבדים עליה ותבואתה

מִרְבֵּה לַמַּלְכִּים אֲשֶׁר נָתַתָּה עָלָיו
בַּחֲטָאוֹתָיו וְעַל גֵּיתָיו מִשְׁלִים
וּבִכְהֻמָּתָיו כִּרְצוֹנָם וּבִצְרָה גְדוֹלָה
אָנַחְנוּ וּבְכָל זֹאת אָנַחְנוּ כִּרְתִּים אֲנֵנוּ
וּכְתָבִים וְעַל הַחֲתוּם שָׂרֵינוּ לוֹיִו
כִּהְיֵנוּ וְעַל הַחֲתוּמִּים נַחְמִיהָ הַתְּרִישָׁא
בְּזַחְלִיהָ וְצִדְקִיהָ יִשְׂרָאֵל עֲזָרֵהָ
יִרְמִיָּהוּ פִּשְׁחֹר אִמְרִיהָ מַלְכִּיהָ חֲטוּשׁ
יִשְׁבְּנָה מֶלֶךְ חָרָם מִרְמֹת עֲנִיָּה
דְּנִיָּאל גֵּתוֹן בְּרוּךְ מִשְׁלֵם אֲבִיהָ מִמֶּנּוּ
מִעֲנִיָּה בֶלֶע שְׁמִיעִיהָ אֱלֹהֵי הַכְּהֻנִּים
וְהַלּוּיִם וַיִּשְׁוֶן בֶּן אֲנֵנוּ בְנוֹ מִבְּנֵי
חֲנַנְדָּה קְדָמִיָּא לוֹ וְאַחִיהֶם שְׁבַנְדָּה
הוֹדִיָּה קְלִיטָא פְּלִאִיָּה חֲנָן וּמִיכָא רַחוּב
חִשְׁבִּיָּה זְכוּר שְׂרָבִיָּה שְׁבַנְדָּה הוֹדִיָּה
בְּנֵי כְנָנוּ רֹאשֵׁי הָעָם פְּרִיעֵשׁ פַּחַת
מוֹאָב עֵלָם וְתוֹא בְנֵי בְנֵי עֲזַנְדָּה בְּנֵי
אֲדֵנִיָּה כְנָנִי עֲדִין אֶטֶר חֲזָקִיָּה עֲזָר
הוֹדִיָּה חִשְׁבִּיָּה בְּצִי חֲרִיף יַעֲתוֹת נֹכַח
מִנְּפִיעֵשׁ מִשְׁלֵם חֲזִיר מִשִּׁיזְבָּא
יְדֹזֶק יְדֹעִי פְּלִטִיָּה חֲנָן עֲנִיָּה הוֹשִׁיעַ
חֲנִיָּה חִישׁוֹב הַלּוּחִשׁ פְּלַחֵשׁ שׁוֹבֵק
רַחוּם חִשְׁבֵּנָה מַעֲשִׂיָּה וְאַחִיָּה חֲנָן
עֲנָן מֶלֶךְ חָרָם בִּיעָה וַיִּשְׁאֵר הָעָם
הַכְּהֻנִּים הַלּוּיִם הַשּׁוֹעֲרִים הַמִּשְׁדָּרִים
הַנְּתִינִים וְכָל הַנִּבְדָּל מֵעַמִּי הָאָרְצוֹת אֵל
תּוֹרַת הָאֱלֹהִים נִשְׁיָהם בְּנֵיהֶם וּבְנֵתֵיהֶם
כָּל יוֹדַע מִכֵּן מַחֲזִיקִים עַל אֲחֵיהֶם אֲדִירָה
וּבָאִים בְּאֵלָה וּבִשְׁבוּעָה לְלַכְתַּת תּוֹרַת הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר נָתַתָּה בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֱלֹהִים וּלְשִׁמּוֹר
וּלְעִשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֲדֹנָיִם שְׁפֹט וְחֶקֶן

בטען ובעצמות יידישקייט היינטיגס כבודל ופארזעהנטהס בארין אריבער דעם שטח
עמי האריות ה' וסיף ותעשו לכם חתום ה'א תדע יוכיח המורה ובכלות אלה והתעורבו דרע הקדש
אין עזה היא ותענה לך עמי האריות וכל הנכדל

וארבע כדמות המכנה האחרת בן ועל ראש המכנה יוצק לב ובמכנה
ועלה הבשול מיהורה ועל דפסו יוחנו מבאר שבע עד פא הנס

וסים 4
וסים 1

מכנה ובמכנה
נא הנס

האלהים ואחיהם עשה המלאכה
לכית שמנה מאות עשרים ושנים
ועיה בן ירחם בן פלליה בן אמיני בן
זכריה בן פישחור בן מלכיה ואחיו
ראשים לאבות מאתים ארבעים
ושנים ועמישי בן עזראל בן אחוין
משלמות בן אמר ואחיהם נפרי חיל
מאה עשרים ושמה ופקיד עליהם
זכריאל בן הדוליס ומן הלויים שמעה
בן חישוב בן עזריקס בן חשביה בן
בוגי ושכתי ויוזבד על המלאכה
החיצנה לכית האלהים מראשי הלויים
ומתניה בן מיכא בן זכרי בן אסף ראש
התחלה יהודה לתפלה ובקבקי
משנה מאחיו ועבדא בן שמוע בן
גל בן דיתון כל הלויים בעיר הקדש
מאתים שמנים וארבעה והשוערים
עקוב טלמון ואחיהם השמרים בשעור
מאה שבעים ושנים ושאר ישראל
הכהנים הלויים בכל ערי יהודה איש
בנחלתו והנתינים ישיבים בעפר
וציחא וגשפא על הנתינים ופקיד
הלויים בירושלם עזי בן בני בן חשביה
בן מתניה בן מיכא מבני אסף המשורר
לעז מלאכת בית האלהים כימצות
המלך עליהם ואמנה על המשורים
דנר זוס ביומו ופתחיה בן משיזבאל
מבני זרח בן יהודה ליד המלך לכל
דבר לעם ואל החצרים בשדתם מבני
יהודה ישבו בקרית הארבע ובנתיה
ובדין ובנתיה ובקבצאל וחצריה

ובישוע ובמ לדה ובכית פלטי ובחצר
שועל ובבאר שבע ובנתיה ובצקלג
ובמכנה ובנתיה ובצין רמון ובצריה
ובירמות זנח עדלם וחצריה
לכיש ושרתיה עזקה ובנתיה ויחנו
מבאר שבע עד פא הנס
ובני בעמן מנבע מכמיש ועיה ובית
אל ובנתיה ענתות נב ענניה חצור
רמה גתים חרדי צבעים נבלם לר
ואונוני החרשים ומן הלויים מחלקות
יהודה לבנימין
הכהנים והלויים אשר עלו עם זרבל
בן שאלתיאל וישוע שריה ירמיה
עזרא אמריה מלך חטוש שכנה
רחם מרמות עדוא ננתוי אביה מימן
מעריה בלגה שמעה ויוזבד ידעיה
סלו עמק חלקיה ידעיה אלה ראשי
הכהנים ואחיהם בימי ישוע והלויים
ישוע בני קדמיאל שרביה יהודה
מתניה על הידות הוא ואחיו ובקבקה
ועז אחיהם לנגדם למשמרות
וישוע הוליד את יויקים ויוקים הוליד
את אלישיב ואלישיב יליד את
יוזבד ויוזבד הוליד את יונתן ויונתן
הוליד את ידוע ובימי יויקים היו
כהנים ראשי האבות לשריה מרה
לירמיה חנניה לעזרא משלם
לאמריה יהוחנן למלכיה יונתן
לשבעה יוסף לחרם עדנא למריות
חלקי לעדיא זכריה לגנתון משלם
לאביה זכרי למעמין למועדיה פלטי

חם
וכו

ב
וכו

ט
דאש

וכו

יחס

ועז

למלכיה

לשכנה

ל

שמות זכריה חם
בית קדש דבראש וליבדוק הכהן וליאבשור בשר בן ארז ועז מל
הבש בן אחיניב בן יצרא הכהן אממן דדברי חיל אל אמן שר הצבא ושבאל בן גרשם ויורם בנא אשר דבארז כנן
משלם בן יאש כמלכו אחשרש מס וטושה העבד את יאזנה וזכר מרד סחלו שכנה רחס מרבות

לכלנה שמוע לשמיעה יהונתן וליורני
מתני לידעה עזי לסלי קלי לעמור
עבר לחלקיה חשביה לידעה נתנאל
הלויים בימי אלישיב יודע ויוחנן וידוע
כתבים ראשי אבות והכהנים על
מלכות דריוש הפרסי   בעל
ראשי האבות כתובים על ספר דברי
הימים ועד ימי יוחנן בן אלישיב וראשי
הלויים חשביה שרביה וישוע   בן
קדמיאל ואחיהם לנגדם להלל להודות
במצות דוד איש האלהים משמר
לעמם משמר: מתניה ובקבקה עבדיה
משלם טלמון עקוב שמרים שיערים
משמר באספה שיערים אלה בימי
יוקים בן ישוע בן יצחק ובימי נחמיה
הפחה ועזרא הכהן הסופר:
ובחג פת חומת ירושלים בקישו את
הלויים מכל מקומתם להביאם לירושלם
לעשות חנכה ושמחה ובתורות ובשי
מצלותם נבלים ובכנרות ויאספו בני
המשרדים ומן הכפר סביבת ירושלים
ומן חצרי נטפתי ומבית הגלגל
ומישרות נביע ועזמות כי חצרים בנו
להם המשרדים סביבות ירושלים:
ויטהרו הכהנים והלויים ויטהרו את
העם ואת השערים ואת החומה
ואעלה את שרי יהודה מעל לחומה
ואעמידה שתי תורות גדולת ותהלכת
לימין מעל לחומה לשער האשפתו
וילך אחריהם הושעיה וחזי שרי
יהודה ויעזריה עזרא ומשלים יהודה

ובנמן ושמיעה וירמיה ומכניהס
בחיצרות זכריה בן יונתן בן שמיעה
בן מתניה בן מיכיה בן זכור בן אסף:
ואחיו שמיעה ועזראל מללי גללי
מע נתנאל ויהודה חנני גללי שיר
דוד איש האלהים ועזרא הסופר
לפניהם: ועל שער העזן ונגדם על
על מעלות עיר דוד במעלה לחומה
מעל לבית דוד ועד שער המים מזרח
והתורה השנית החולכת למאול ואני
אחריה וחזי העם מעל לחומה
מעל למגדל התנורים ועד החומה
הרחבה: ומעל לשער אפרים ועל
שער הישנה ועל שער הדגים ומגדל
חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן
ועמדו בישער המטרה: ותצמדנה שתי
התורות בבית האלהים ואני וחזי
הסגנים עמי: והכהנים אליקים מעשיה
מנמין מיכיה אליועני זכריה חנניה
בחיצרות: ומעשיה ושמיעה ואלעזר
ועזי ויהונתן ומלכיה ועלם ועזר
וישמיעו המשרדים ויזרחיה הפקיד:
ויזכחו ביום ההוא זבחים גדולים
וישמחו כי האלהים שמחם שמחה
גדולה וגם הנשים והילדים שמחו
ותשמע שמחת ירושלים מרחוק
ויפקדו ביום ההוא אנשים על הנשטות
לאוצרות לתרומות לראשית ולמעשרות
לכנוס בהם לשרי הערים מנאור
התורה לכהנים וללויים כי שמחה
יהודה על הכהנים ועל הלויים העמדים

כסל
כסל

וכת

כסל

כסל

כסל

כסל

וְיִשְׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת אֱלֹהֵיהֶם וּמִשְׁמֶרֶת
הַטְּהוֹרָה וְהַמִּשְׁרָדִים וְהַשְּׁעִירִים נִמְצָאוּ
דוֹד שְׁלֹמֹה בְּנֵי דָוִד וְאֶסְפָּה
מִקְדָּם רֹאשׁ הַמִּשְׁרָדִים וְשִׁיר תְּהִלָּה
וְהוֹדוֹת לֵאלֹהִים וְכָל יִשְׂרָאֵל בְּיָמֵי
זְרַבְבָּל וּבְיָמֵי נְחֻמְיָה נִתְּנָם מִגִּזְרֵי
הַמִּשְׁרָדִים וְהַשְּׁעִירִים דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ
וּמִקְדָּשִׁים לְלוֹיִם וְלֵאלֹהִים מִקְדָּשִׁים
לְבָנֵי אֶהְרֹן בְּיוֹם הַהוּא נִקְוָא
נִסְפָּר מִשֶּׁהָ בָּאוּ הָעָם וְנִמְצָאוּ
בְּנוֹ אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ עִמָּם וְנִמְצָאוּ
הָאֱלֹהִים עַד עוֹלָם כִּי לֹא קִדְּמוּ אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלֶחֶם וּבְמִים וַיִּשְׁטַר עָלֵיו
אֶת כָּל עַם לִקְלָלוֹ וַיִּהְיֶה אֱלֹהֵינוּ
הַקָּלִיל לְבָרְכָהּ וַיְהִי כִשְׁמֵעָם אֶת
הַתּוֹרָה וַיִּבְדְּלוּ כָּל יָצֹב מִיִּשְׂרָאֵל וּלְפָנֵי
מֹוֹה אֱלֹהֵינוּ שֵׁיב הִסְתָּן נִתָּן בְּלִשְׁכַּת בֵּית
אֱלֹהֵינוּ קָרוֹב לְטוֹבִיָּה וַיַּעֲשֵׂה לֹו לִשְׁנָה
גְּדוּלָּה וְשֵׁם הָיוּ לְפָנִים נִתְּנָם אֶת הַמִּנְחָה
הַלְבוּנָה וְהַכֹּלִים וּמִעֵשֶׂר הַדָּגָן הַתִּירוֹשׁ
וְהַיֶּזֶב מִצֹּת הַלֹּוִים וְהַמִּשְׁרָדִים
וְהַשְּׁעִירִים וְהַתְּרוֹמֹת הַכֹּהֲנִים וּבְכָל זֶה
לֹא הָיִיתִי בִירוּשָׁלַם כִּי בִישָׁנֵת שְׁלִישִׁים
וּשְׁתַּיִם לֹא רָחַשְׁתָּ אֶת מֶלֶךְ בְּכָל
בָּאֵתִי אֶל הַמֶּלֶךְ וְלִקְצֵי יָמִים נִשְׁאֲלָתִי
מִן הַמֶּלֶךְ וְאֶבֹּא לִירוּשָׁלַם וְאֶכְיֶנָּה
בְּדַעַת אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבִיָּה
לַעֲשׂוֹת לֹו נִשְׁכָּה בְּחִצְרֵי בֵית הָאֱלֹהִים
וַיִּרְעֵלִי מֵאֵד וְאֶשְׁלִיכָה אֶת כָּל כְּלִי בֵית
טוֹבִיָּה הַחוּץ מִן הַלִּשְׁכָּה וְאָמְרָה
וַיִּטְהֹרוּ הַלִּשְׁכוֹת וְאִשְׁכָּה שֵׁם כְּלִי בֵית

וְעַל דָּבָר זֶה
וְעַל דָּבָר זֶה
וְעַל דָּבָר זֶה
וְעַל דָּבָר זֶה

הָאֱלֹהִים אֶת הַמִּנְחָה וְהַלְבוּנָה
וְאֶדְעָה כִּי מִנְחֹת הַלֹּוִים
לֹא נִתְּנָה וּבְרָחוּ אִישׁ לִשְׁדֵּהוּ הַלֹּוִים
וְהַמִּשְׁרָדִים עָשִׂי הַמֶּלֶךְ אֶתְנָה
אֶת הַסִּנְעָה וְאָמְרָה מִדּוּעַ נִעְזֹב בֵּית
הָאֱלֹהִים וְאֶקְבָּצֵם וְאָעֲמֵם דָּם עַל עֲמֹם
וְכָל יִהְיֶה הַכִּי אֹמֵר עֵשֶׂר הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ
וְהַיֶּזֶב לְאֹצְרוֹת וְאֹצְרָה עַל
אֹצְרוֹת שְׁלֹמֹה הַכֹּהֵן וְצִדּוֹק הַכֹּהֵן
וּפְדִיָּה מִן הַלֹּוִים וְעַל יָדָם חָנָן בֶּן זָכֹור
בֶּן מִתְנָה כִּי נִאֲמָנִים נִחְשָׁבוּ וְעַלֵּיהֶם
לְחַלֵּק לְאֶחָיהֶם זָכָרָה לִי
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֶת תִּמְחַסְדֵּי אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי בְּבֵית אֱלֹהֵי וּבְמִשְׁמָרֵי בְּיָמֵי
הַהֵמָּה רֹאשִׁיתִי בִיהוּדָה דְּרָבִים נִתּוֹת
בְּשֶׁכֶת וּמִכֵּי אִים הַעֲרֹמוֹת וְעֲמָסִים
עַל הַחֲמָלִים וְאֶף יִין עֲנִיִּים וְתֹאנִים
וְכָל מִשָּׂא וּמִכֵּי אִים יְרוּשָׁלַם בְּיוֹם הַשְּׁנֵת
וְאֶצִּיד בְּיוֹם מִכְרָם צִיד וְהַעֲרִים יִשְׁכּוּ
בֵּה מִכֵּי אִים דָּאֵן וְכָל מִכְרָם וּמִכְרִים בְּשֶׁכֶת
לְבָנֵי יִהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם וְאֶרְיָה אֶת
חֲרִי יִהוּדָה וְאָמְרָה לֵהֶם מִהֲדָבָר הַרְעִי
הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹשִׂים וּמַחֲלִילִים אֶת יוֹם
הַשַּׁבָּת הַלֹּוֹא אֵת עֲשׂוֹ אֲנִתֶנָם וַיִּבֹּא
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ אֶת כָּל הָרָעָה הַזֹּאת וְעַל
הָעִיר הַזֹּאת וְאַתֶּם מוֹסִיפִים חֲרוֹן עַל
יִשְׂרָאֵל לְחַלֵּל אֶת הַשַּׁבָּת וַיְהִי כֹאֲשֶׁר
עָלָהוּ שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַם לְפָנֵי הַשַּׁבָּת וְאָמְרָה
וַיִּסְגְּרוּ הַדְּלָתוֹת וְאָמְרָה אֲשֶׁר לֹא יִפְתָּחוּ
עַד אַחֵר הַשַּׁבָּת וּמִנְעָרֵי הַעֲמִידָתִי עַל
הַשְּׁעִירִים לֹא יָבֹאוּ מִשָּׂא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת

וְיִשְׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת אֱלֹהֵיהֶם וּמִשְׁמֶרֶת
הַטְּהוֹרָה וְהַמִּשְׁרָדִים וְהַשְּׁעִירִים נִמְצָאוּ
דוֹד שְׁלֹמֹה בְּנֵי דָוִד וְאֶסְפָּה
מִקְדָּם רֹאשׁ הַמִּשְׁרָדִים וְשִׁיר תְּהִלָּה
וְהוֹדוֹת לֵאלֹהִים וְכָל יִשְׂרָאֵל בְּיָמֵי
זְרַבְבָּל וּבְיָמֵי נְחֻמְיָה נִתְּנָם מִגִּזְרֵי
הַמִּשְׁרָדִים וְהַשְּׁעִירִים דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ
וּמִקְדָּשִׁים לְלוֹיִם וְלֵאלֹהִים מִקְדָּשִׁים
לְבָנֵי אֶהְרֹן בְּיוֹם הַהוּא נִקְוָא
נִסְפָּר מִשֶּׁהָ בָּאוּ הָעָם וְנִמְצָאוּ
בְּנוֹ אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ עִמָּם וְנִמְצָאוּ
הָאֱלֹהִים עַד עוֹלָם כִּי לֹא קִדְּמוּ אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלֶחֶם וּבְמִים וַיִּשְׁטַר עָלֵיו
אֶת כָּל עַם לִקְלָלוֹ וַיִּהְיֶה אֱלֹהֵינוּ
הַקָּלִיל לְבָרְכָהּ וַיְהִי כִשְׁמֵעָם אֶת
הַתּוֹרָה וַיִּבְדְּלוּ כָּל יָצֹב מִיִּשְׂרָאֵל וּלְפָנֵי
מֹוֹה אֱלֹהֵינוּ שֵׁיב הִסְתָּן נִתָּן בְּלִשְׁכַּת בֵּית
אֱלֹהֵינוּ קָרוֹב לְטוֹבִיָּה וַיַּעֲשֵׂה לֹו לִשְׁנָה
גְּדוּלָּה וְשֵׁם הָיוּ לְפָנִים נִתְּנָם אֶת הַמִּנְחָה
הַלְבוּנָה וְהַכֹּלִים וּמִעֵשֶׂר הַדָּגָן הַתִּירוֹשׁ
וְהַיֶּזֶב מִצֹּת הַלֹּוִים וְהַמִּשְׁרָדִים
וְהַשְּׁעִירִים וְהַתְּרוֹמֹת הַכֹּהֲנִים וּבְכָל זֶה
לֹא הָיִיתִי בִירוּשָׁלַם כִּי בִישָׁנֵת שְׁלִישִׁים
וּשְׁתַּיִם לֹא רָחַשְׁתָּ אֶת מֶלֶךְ בְּכָל
בָּאֵתִי אֶל הַמֶּלֶךְ וְלִקְצֵי יָמִים נִשְׁאֲלָתִי
מִן הַמֶּלֶךְ וְאֶבֹּא לִירוּשָׁלַם וְאֶכְיֶנָּה
בְּדַעַת אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבִיָּה
לַעֲשׂוֹת לֹו נִשְׁכָּה בְּחִצְרֵי בֵית הָאֱלֹהִים
וַיִּרְעֵלִי מֵאֵד וְאֶשְׁלִיכָה אֶת כָּל כְּלִי בֵית
טוֹבִיָּה הַחוּץ מִן הַלִּשְׁכָּה וְאָמְרָה
וַיִּטְהֹרוּ הַלִּשְׁכוֹת וְאִשְׁכָּה שֵׁם כְּלִי בֵית

וְיִשְׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת אֱלֹהֵיהֶם וּמִשְׁמֶרֶת
הַטְּהוֹרָה וְהַמִּשְׁרָדִים וְהַשְּׁעִירִים נִמְצָאוּ
דוֹד שְׁלֹמֹה בְּנֵי דָוִד וְאֶסְפָּה
מִקְדָּם רֹאשׁ הַמִּשְׁרָדִים וְשִׁיר תְּהִלָּה
וְהוֹדוֹת לֵאלֹהִים וְכָל יִשְׂרָאֵל בְּיָמֵי
זְרַבְבָּל וּבְיָמֵי נְחֻמְיָה נִתְּנָם מִגִּזְרֵי
הַמִּשְׁרָדִים וְהַשְּׁעִירִים דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ
וּמִקְדָּשִׁים לְלוֹיִם וְלֵאלֹהִים מִקְדָּשִׁים
לְבָנֵי אֶהְרֹן בְּיוֹם הַהוּא נִקְוָא
נִסְפָּר מִשֶּׁהָ בָּאוּ הָעָם וְנִמְצָאוּ
בְּנוֹ אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ עִמָּם וְנִמְצָאוּ
הָאֱלֹהִים עַד עוֹלָם כִּי לֹא קִדְּמוּ אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלֶחֶם וּבְמִים וַיִּשְׁטַר עָלֵיו
אֶת כָּל עַם לִקְלָלוֹ וַיִּהְיֶה אֱלֹהֵינוּ
הַקָּלִיל לְבָרְכָהּ וַיְהִי כִשְׁמֵעָם אֶת
הַתּוֹרָה וַיִּבְדְּלוּ כָּל יָצֹב מִיִּשְׂרָאֵל וּלְפָנֵי
מֹוֹה אֱלֹהֵינוּ שֵׁיב הִסְתָּן נִתָּן בְּלִשְׁכַּת בֵּית
אֱלֹהֵינוּ קָרוֹב לְטוֹבִיָּה וַיַּעֲשֵׂה לֹו לִשְׁנָה
גְּדוּלָּה וְשֵׁם הָיוּ לְפָנִים נִתְּנָם אֶת הַמִּנְחָה
הַלְבוּנָה וְהַכֹּלִים וּמִעֵשֶׂר הַדָּגָן הַתִּירוֹשׁ
וְהַיֶּזֶב מִצֹּת הַלֹּוִים וְהַמִּשְׁרָדִים
וְהַשְּׁעִירִים וְהַתְּרוֹמֹת הַכֹּהֲנִים וּבְכָל זֶה
לֹא הָיִיתִי בִירוּשָׁלַם כִּי בִישָׁנֵת שְׁלִישִׁים
וּשְׁתַּיִם לֹא רָחַשְׁתָּ אֶת מֶלֶךְ בְּכָל
בָּאֵתִי אֶל הַמֶּלֶךְ וְלִקְצֵי יָמִים נִשְׁאֲלָתִי
מִן הַמֶּלֶךְ וְאֶבֹּא לִירוּשָׁלַם וְאֶכְיֶנָּה
בְּדַעַת אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבִיָּה
לַעֲשׂוֹת לֹו נִשְׁכָּה בְּחִצְרֵי בֵית הָאֱלֹהִים
וַיִּרְעֵלִי מֵאֵד וְאֶשְׁלִיכָה אֶת כָּל כְּלִי בֵית
טוֹבִיָּה הַחוּץ מִן הַלִּשְׁכָּה וְאָמְרָה
וַיִּטְהֹרוּ הַלִּשְׁכוֹת וְאִשְׁכָּה שֵׁם כְּלִי בֵית

וְיִשְׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת אֱלֹהֵיהֶם וּמִשְׁמֶרֶת
הַטְּהוֹרָה וְהַמִּשְׁרָדִים וְהַשְּׁעִירִים נִמְצָאוּ
דוֹד שְׁלֹמֹה בְּנֵי דָוִד וְאֶסְפָּה
מִקְדָּם רֹאשׁ הַמִּשְׁרָדִים וְשִׁיר תְּהִלָּה
וְהוֹדוֹת לֵאלֹהִים וְכָל יִשְׂרָאֵל בְּיָמֵי
זְרַבְבָּל וּבְיָמֵי נְחֻמְיָה נִתְּנָם מִגִּזְרֵי
הַמִּשְׁרָדִים וְהַשְּׁעִירִים דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ
וּמִקְדָּשִׁים לְלוֹיִם וְלֵאלֹהִים מִקְדָּשִׁים
לְבָנֵי אֶהְרֹן בְּיוֹם הַהוּא נִקְוָא
נִסְפָּר מִשֶּׁהָ בָּאוּ הָעָם וְנִמְצָאוּ
בְּנוֹ אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ עִמָּם וְנִמְצָאוּ
הָאֱלֹהִים עַד עוֹלָם כִּי לֹא קִדְּמוּ אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלֶחֶם וּבְמִים וַיִּשְׁטַר עָלֵיו
אֶת כָּל עַם לִקְלָלוֹ וַיִּהְיֶה אֱלֹהֵינוּ
הַקָּלִיל לְבָרְכָהּ וַיְהִי כִשְׁמֵעָם אֶת
הַתּוֹרָה וַיִּבְדְּלוּ כָּל יָצֹב מִיִּשְׂרָאֵל וּלְפָנֵי
מֹוֹה אֱלֹהֵינוּ שֵׁיב הִסְתָּן נִתָּן בְּלִשְׁכַּת בֵּית
אֱלֹהֵינוּ קָרוֹב לְטוֹבִיָּה וַיַּעֲשֵׂה לֹו לִשְׁנָה
גְּדוּלָּה וְשֵׁם הָיוּ לְפָנִים נִתְּנָם אֶת הַמִּנְחָה
הַלְבוּנָה וְהַכֹּלִים וּמִעֵשֶׂר הַדָּגָן הַתִּירוֹשׁ
וְהַיֶּזֶב מִצֹּת הַלֹּוִים וְהַמִּשְׁרָדִים
וְהַשְּׁעִירִים וְהַתְּרוֹמֹת הַכֹּהֲנִים וּבְכָל זֶה
לֹא הָיִיתִי בִירוּשָׁלַם כִּי בִישָׁנֵת שְׁלִישִׁים
וּשְׁתַּיִם לֹא רָחַשְׁתָּ אֶת מֶלֶךְ בְּכָל
בָּאֵתִי אֶל הַמֶּלֶךְ וְלִקְצֵי יָמִים נִשְׁאֲלָתִי
מִן הַמֶּלֶךְ וְאֶבֹּא לִירוּשָׁלַם וְאֶכְיֶנָּה
בְּדַעַת אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבִיָּה
לַעֲשׂוֹת לֹו נִשְׁכָּה בְּחִצְרֵי בֵית הָאֱלֹהִים
וַיִּרְעֵלִי מֵאֵד וְאֶשְׁלִיכָה אֶת כָּל כְּלִי בֵית
טוֹבִיָּה הַחוּץ מִן הַלִּשְׁכָּה וְאָמְרָה
וַיִּטְהֹרוּ הַלִּשְׁכוֹת וְאִשְׁכָּה שֵׁם כְּלִי בֵית

מזמנות ולבכורים זכרה לי אלהי לטובה

דם שתאנושי קין
 מהללאל ידו חנוך
 מתושלח למך נח שם
 חסויפת: בני יפת גמר ומנוג ומדי
 ויון ותבל ומשך ותירס: ובני גמר
 אשכנז ודיפת ותערמה: ובני יון אלישה
 ותרישי שהפתים ורודנים: בני חם
 כוש ומצרים פוט וכנען: ובני כוש
 סכא וחווילה וסכתא ורעמא וסכתא
 ובני רעמא שכא ורדון וכוש ילד את
 נמהד הוא החל להיות גבור בארץ:
 ומצרים ילד את לודיים ואת ענמים
 ואת להבים ואת נפתחים: ואת
 פתריסים ואת כסלחים אשר יצאו
 משם פלשתים ואת כפתרים:
 וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת
 ואת היכוס ואת האמרי ואת הערנש

וילינו הרכלים ומכרי כל ממכר מחוץ
 לירושלם פעם ושתים ואעידה בהם
 ואמרה אלהם מדוע אתם לנים נגד
 החומה אם תשנו יד אשלח בכם מן
 העת ההיא לא באו בשנתו ואמרה
 ללויים אשר יהיו מטהרים ובאים
 שמרים השערים לקדש את יום
 השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה
 עלי כרב חסדך:

גם בימים ההם ראיתי את היהודים
 השיבו נשים אשרודיות עמניות
 מואביות: ובניהם חצי מדבר אשדודית
 ואינם מכירים לדבר יהודית ובלשון
 עם ועם וארץ עםם ואקללם ואכה
 מהם אנשים ואמרטם ואשביעם
 באלהים אם תתנו בנתיכם לבניהם
 ואם תשאומכניהם לבניכם ולכם:
 הלוא על אלה חטא שלמה מלך
 ישראל ובניו הרבים לא היה מלך
 כמהו ואהוב לאלהיו היה ויתננו
 אלהים מלך על כל ישראל גם אתו
 החטיאו הנשים הנבריות: ולכם
 הנשמע לעשות את כל הרע
 הגדולה הזאת למעל באלהינו להשיע
 נשים נבריות: ומבני יודע בן אלישע
 הכהן הגדול חתן לסנבלט החרג
 ואטריחו מעלי זכרה להם אלהי
 על גאלי הכהנה וברית הכהנה
 וחלויים: וטהרתים מכל גנר ואעמיה
 משמרות לכהנים וללויים איש
 במלאכתו: ולקרבן העצים בעתים

לא יתחשב לא חרע: וזיתנו: ובניו הרבים:
 ושמרו בע יסוראל את השבת כבוי שמרתם את השבת: הלל את השבת
 ועתה השבעה: הכורדע אל הגדוד הזה וגם במלך: ואטריחו באלהים

ובניו: איך השביר: שבונו באלהים:
 יס"ב: יס"ב: יס"ב:

בן יושע דספרא עד ודוד וקן בא ראב פסו ואלה פסו
אלה בע אכדול אלה ראשי אבות ימן אלה עשרה בשרו מבט בר הם אשר עברו אור
אלה תלדותם בני ישראל אלה היו בני מלך אלה

ואת החו ואת הערקי ואת הסעי ואת
הארוד ואת הצנדי ואת החמתי
בני שם עילם ואשור וארפכשד
ולוד וארם ועין וחול ועתר ומשך
וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד
את עבר ויעבר ילד שני בנים שם
האחד פלג כימיו נפלגה הארץ ושם
אחיו יקטן ויקטן ילד את אלמודד
ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח
ואת הדורס ואת אוזל ואת דקלה ואת
עבל ואת אבימאל ואת שבא ואת
אופיר ואת חוילה ואת ובע כל אלה
בני יקטן שם ארפכשד שלח
עבר פלגר עין שרונ נחור תרח
אננס הוא אברהם בני אברהם יצחק
וישמעאל אלה תולדתם בכור
ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומנשה
משמע ודומה משאחד ותימא
יטור נפיש וקדמה אלה הם בני
ישמעאל ובני קטורה פילגש
אברהם ילד את זמרון ויקטן ומדן
ומדן וישבק וישוח ובני יקטן שבע
ודן ובני מדן עיפה ועפר וחנוך
ואבדע ואלדעה כל אלה בני קטורה
ויולד אברהם את יצחק בני יצחק
עשו וישראל בני עשו אליפו
רעאל ויעיש ויעלס וקרח בני
אליפו תימן ואומר עפי ובעתם קנו
ותמנעו ועמלק בני רעאל נחת
ורח שמה ומוה ובני שיער לוטן
ושובל ועבעון וענה ודישן ואער

ודישן ובני לוטן חרי והומס ואחות
לוטן תמנע בני שובל עלין ומנחת
ועיכל שפי ואונס ובני עכעון איה
וענה ובני ענה דישון ובני דישון
חברן ואשכנ ויתרן וברן בני אער
מלח וזעון יעקן ובני דישון עין ואון
ואלה המלכים אשר מלכו
בארץ אדום לפני מלך מלך לבני
ישראל בלעבן בעור ושם ציר
דעהבה וימת מלעוי מלך תחתיו
יוכב בן זרח מבצרה וימת יוכב וימלך
תחתיו חושש מארץ התימני וימת
חושש וימלך תחתיו הדד בן ברד
המכה את מדן בשדה מואב ושם
ערו עיות וימת הדד וימלך תחתיו
שמלה ממשרקה וימת שמלה
וימלך תחתיו שאול מרח בותהנה
וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן
בן עכבור וימת בעל חנן
וימלך תחתיו הדד ושם עירו פעי
ושם אשתו מהיטבאל בת מטור בת
מי זהב ויעתה הדד ויהיו אלוף אדום
אלוף תמנע אלוף עליה אלוף יתת
אלוף אהל במה אלוף אלה אלוף פנן
אלוף קנע אלוף תימן אלוף מבצר
אלוף מדנאל אלוף עירם אלה אלוף
אדום אלה בני ישראל ואובן שמעון
לוי ויהודה ויששכר וחבלון דן יוסף
ובנימן נפתלי וזאשור ובני יהודה ער ואון
ושלה שלשה טלד לזמנת שועה כנענית ויהי
ערבבור יהודה רעבעני יהוה וימיתוהו

וימן ודוד וקן עד סוף דספרא דכות אלה ראב פסו במד ואלה
ספדנתם הממקשרים יוסם
שם אשתו מהיטבאל ויכר דאחיה ואבן באותי בית שבעיה כותדלה
ואלה הוסד שלמה וסימ

ותמרכלתו ילדה לו את פרץ ואת זרח
כל בני יהודה חמישה: בני פרץ חצרון
וחמול: ובני זרח זמרי וארתן
והימן וכלכל ודרע כלם חמישה: ובני
פרמי ענר ענר ישראל אשר מעל
בחרם: ובני ארתן עזריה: ובני חצרון
אשר נולד לו את ירחמאל ואת רם
ואת כלוב: ורם הוליד את עמינדב
ועמינדב הוליד את נחישון נשיא בני
יהודה: ונחישון הוליד את שלמה
וישלמה הוליד את בעז: ובעז הוליד
את עובד ועובד הוליד את ישי ואיש
הוליד את נכרו את אליאב ואבינדב
השני ושמיא השלישי: נתנאל
הרביעי ודי החמישי: אצם השישי
דויד השביעי: ואחותיהם צדוקה
ואביגיל ובני צדוקה אבישי וואב
ועישה אל שלשה: ואביגיל ילדה
את עמישא ואבי עמישא יתר
הישימיאלי: וכלב בן חצרון
הוליד את עזובה אשה ואת יריעות
ואלה בניה ישר וישוב וארדון: ותמת
עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותלד
לו את חור: וחור הוליד את אורי
ואורי הוליד את בעלאל: ואחר
בא חצרון אל בת מכיר אבי גלעד
והוא לקחה והוא בן שישים שנה
ותלד לו את שנוב: ושנוב הוליד את
יאיר ויהיו עשרים ושלש ערים
בארץ הנגלעד: ויקח שוראון
את חות יאיר מאתם את קנת ואת

בנתיה שישים עיר כל אלה בני מכיר
אבי גלעד: ואחר מות חצרון כלכל
אפרתה ואשת חצרון אביה ותלד
לו את אשחור אבי תקוע: ויהיו בני
ירחמאל בכור חצרון הבכור רם וענה
וארן ואצם אחיה: ותהי אשה
אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא
אם אונם: ויהיו בנים בכור ירחמאל
מעין וימן ועקר: ויהיו בני אונם שמי
וידע ובני שמי ערב ואבישור: ושם
אשת אבישור אביהיל ותלד לו את
אחבן ואת מוליד: ובני ערב סלד ואפס
וימת סלד לא בנים: ובני אפס ישיע
ובני ישיע ישישן ובני ישישן אחלי: ובני
ידע אחי שמי יתר ויונתן וימת יתר
לא בנים: ובני יונתן פלת וזוא אלה
היו בני ירחמאל: ולא היה לשישן בנים
כי אם בנות ולשישן ענב מצרי ושמו
ירחיע: ויתן ישישן את בתו לירחיע עבדו
לאשה ותלד לו את עתי: ועתי הוליד
את נתן ונתן הוליד את זכרי וזכרי הוליד
את אפלל ואפלל הוליד את עובד:
ועובד הוליד את יהוא ויהוא הוליד
את עזריה: ועזריה הוליד את חלמן
וחלמן הוליד את אלעשה: ואלעשה
הוליד את ססמי וססמי הוליד את
שלום: ושלום הוליד את יקמיה
ויקמיה הוליד את אלישמע:
ובני כלב אחי ירחמאל מישע בכור
הוא אבי זוף ובני מרשה אבי חברון
ובני חברון קרח ותפרח ורקם ושמע:

שמונת אבות נשיא אלהים: פוס השבע הקדוש: ושם איש ישראל הככה
כי צדקים הם לבם: ורם הוליד את עמינדב: ורם אתה יושב בן חמור החור: וכל יחזקאל דכות במלך: וסימ אתה נשיא
נשיא הוא: ונחישון אחיהם: ודוד עבדי נשיא להם לעולם: ונשיא מארץ מצרים לא יהיה עוד

וישמע הוליד אתרחם אבי ירקעם
 ורחם הוליד את שמיי וכן שמיי מעון
 ומיעון אבי בית צור ויעפה פלגש כלב
 ילדה את חרן ואת מוינא ואת מווחרן
 הליד את נון ובני יהדי ינס ויותם
 ועישן ופלט ועיפה ושעף פלגש כלב
 מענה ילד שבר ואת תרחנה ותלד
 שעף אבי מדמנה את שוא אבי
 מכנה ואבי נכנא ובת כלב עכסה
 אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרתה
 שובל אבי קרית יערים שלמא אבי
 בית לחם חרף אבי בית צור ויהיו בני
 לשובל אבי קרית יערים הראה חצי
 המנחות ומשפחות קרית יערים
 הותר והפותר והשמת והמשריץ
 מאלה יצאו הערצתי והאשתאלי
 בני שלמא בית לחם ונטופרתי
 עטרות בית יואב וחצי המנחת הערצתי
 ומשפחות ספרים יישוב יעבץ תרענת
 שמעתים שונותים המה הקנים
 הנאים מחמת אבי בית רכב
 ואלה היו בני דויד אשר נולד לו
 בחברון הבכור אמנו אחינעם
 הזרעאלי ישי הנאל לאבינל
 הנמלית ישי לאבי שלום בן
 מענה בת תלמי מלך נשור הרביעי
 אדנה בן חגית החמישי שפטיה
 לאביטל השי יתרעם לינלד
 אשתו ישיה נולד לו בחברון וימלך
 שם שבע שנים וישיה חדשים
 ושלשים ושלשים שנה מלך בירושלם

ואלה נולדו לו בירושלם
 שמינא ושובל ונתן ושלמה ארבעה
 לבת שוע בת עמיאל ויבחר ואלישמע
 ואליפלט וננה ונפנ ופיני ואלישמע
 ואלידע ואליפלט תשעה כל בני
 דויד מלבד בני פלגשים ותמר אחת
 ובן שלמה החנניס אביה בן
 אסא בן יהושפט בן יורם בן
 אחזיהו בן יואש בן אמעיהו בן
 יעריה בן יורם אחז בן חזקיהו
 בן מנשה בן אמון בן יאשיהו בן
 ובני יאשיהו הכור חנן השני יהויקים
 השלישי יצדקיהו הרביעי שלום ובני
 יהויקים יכניה בן יצדקיהו ובני
 יכניה אסר שאלתיאל בן ומלכום
 ופדיה וישנא יקמיה השני ועדביה
 ובני פדיה זרבבל ושמעי ובן זרבבל
 מישלם וחנניה ושלמית אחתם וחשבן
 ואהל וברכיה וחסדיה וישכסד חמש
 ובן חנניה פלטיה וישעיה בן רפיה
 בן ארנן בן עבדיה בן שכניה
 ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה
 חטויש ונאל ובריה ונעריה ושפט
 ישיה ובן נעריה אליועני וחזקיה
 ועזריקם שלשה ובני אליועני חזקיהו
 ואלישיב ופליה ועקוב ויוחנן ודליה
 וענני שבעה בני יהודה
 פרץ חצרון ונרמי וחור ושובל וזאב
 בן שובל הליד את יחזקיה ויחזקיה ליד
 את אחומי ואת להד אלה משפחות
 הצרעתי

בנן

דסבי

ובני

הנדרהו

אחות נחם אבי קעילה הגרמי ואשתמע
המעבתי ובני שימון אמנון ודנה בן
חנן ותולון ובני ישיע זוחת ובן זוחת
בני שלה בן יהודה ער אבי לכה ולעדה
אבי מרשה ומשפחות בית עבדתהבן
לכית אשבע ויוקים ואנשי כזבא
ויואש ושרף אשר בעלו למואב ו
וישבי לחם והדברים עתיקים המה
היוצרים וישבי נטעים ועדה עם
המלך במלאכתו ייטבו ימים
בני שמעון נמואל וימין יריב ודור
שאול וישראל בנן מכשם בנן משמע
בנן ובני משמע חמואל בנן זכור
בנן שמעי בנן ולשמעי בנים ששה
עשר ובנות ישי ול אחיו אין בנים
רבים וכל משפחתם לא הרבו עד בנן
יהודה וישבו בבאר שבע ומולדה
וחצר שועל ובלהה ובעצם ובתור
ובכתואל ובחרמה ובצקלני ובבית
מרכבות ובחצר סוסים ובבית בראי
ובשערים אלה עריהם עד מלך דוד
וחצריהם עיטס ועין רמון ותנן ועין
ערים חמיש וכל חצריהם אשר
סביבות הערים האלה עד בעל זאת
מושבתם והתיחשם להם ומישובם
ומלך ויושה בן אמציה ויואל ויהוא
בן יושביה בן שריה בן עישיאל
ואליועני ויעקבה וישוחיה ועשה
ועדיאל וישימיאל ובניה וזיזא בן
שפע בן אלון בן דיה בן שמרי בן
שמעיה אלה הבאים בשמות נשיאם

עצבי	ז בתחילת	וסיל
ישראל	ז קצת	וסיל
חודשים	ז	וסיל

על ימינו אסף בן ברכיהו בן שמעא :
בן מיכאל בן בעשיה בן מלכיה : בן
אתנן בן זרח בן עריה : בן איהו בן זמה
בן שמעי : בן יחזקאל בן גרשם בן לוי :
ובני מורי אחיהם על השמאל אתן
בן קישי בן עבדי בן מלוד : בן חשביה
בן אמציה בן חלקיה : בן אמיז בן בני
בן שמר : בן מחלי בן מושי בן מורי : בן
ואחיהם הלויים נתונים לכל
עבודת משכן בית האלהים : ואהרן ובניו
מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח
הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים
ולכפר על ישראל ככל אשר צוה משה
עבד האלהים : ואלה בני אהרן
אליעזר בנו פנחס בנו אבישוע בנו : בקי
בנו עוזי בנו זרחיה בנו : מריות בנו אמריה
בנו אחישוב בנו : יצחק בנו אחימעיז בנו :
ואלה מושיבתם לטירותם בנגולם
לכנע אהרן למשפחת הקהתי כי להם
היה הגורל : ויתנו להם את חברון בארץ
יהודה ואת מעשיה סביבתה : ואת
שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן
יפנה : ולבני אהרן נתנו את ערי
המקלט את חברון ואת לבנה ואת
מעשיה ואת יתר ואת אשתמיע ואת
מעשיה : ואת חילו ואת מערשיה
ואת דביר ואת מערשיה : ואת עשן :
ואת מערשיה ואת בית שמש ואת
מערשיה : וממטה בעמון את
גבע ואת מערשיה ואת עלמת ואת
מערשיה ואת ענתות ואת מערשיה

בן
וכות

בן
את
ואת
ואת
ואת
ואת

כל עריהם שלש עשרה עיר במשפחתם :
ולבני קהת הנותרים ממשפחת
המטה ממחצית מטה חצי מנשה
בגורל ערים עשר : ולבני גרשם
למשפחתם ממטה ישישבר וממטה
אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה
בבשן ערים שלש עשרה : לבני
מורי למשפחתם ממטה ראובן
וממטה גד וממטה זבולון בגורל ערים
שתיים עשרה : ויתנו לבני ישראל ללויים
את הערים ואת מערשיהם : ויתנו בגורל
ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון
וממטה בני בנימין את הערים האלה
אשר יקראו אתהם בשמות :
וממשפחות בני קהת ויהי ערי נגולם
ממטה אפרים : ויתנו להם את ערי
המקלט את שכם ואת מערשיה פוז
אפרים ואתמר ואת מערשיה :
את יקמעם ואת מערשיה ואת בית
חורון ואת מערשיה : ואת אילון ואת
מערשיה ואת עתרמון ואת מערשיה :
וממחצית מטה מנשה את ענר
ואת מערשיה ואת בלעם ואת
מערשיה למשפחת לבני קהת
הנותרים : לבני גרשם ממשפחת
חצי מטה מנשה את גולן בבשן ואת
מערשיה ואת עשתרות ואת מערשיה :
וממטה ישישבר את קדיש
ואת מערשיה את דגרת ואת
מערשיה : ואת ראמות ואת מערשיה
ואת ענס ואת מערשיה :

בן
בן

בן
בן
בן

בן
בן

וישלו סירותיהם בך מתחת הסירות : ואלה טירותם
אתה ערים אשר נתנו דבר אל בני ישראל : ולבני אהרן נתנו : ויתנו להם את ערי
לבני מורי : לבני גרשם ממשפחת לבני מורי הנותרים ממטה

לסירותם
עיר המקלט
לבני כלב
בן מל
בן מל
בן מל
בן מל
בן מל

10

三

ما

בני מן

ב
א
מנ
ש
וחד
סמך

וּלְמַבְשֵׁת בִּן קָטָן יִשְׁמוּ מוֹכָח •• וּבְקֶבֶד הָרֶגֶל •• וְכָל עֲרֹא אֲדֻכָּה ••
סֹלֶה נֶאֱלָעוֹן •• יַעַר הַהוּא בְּשֹׁעַר יַעַר הַהוּא מְרִבְתָּם •• וְעַד הֵנָּה אֲבִיר ••
וְעַשִׂיתִּי מִכְסֵּה לְאַהֲלִי •• וְיִעֲשֶׂה מִכְסֵּה לְאַהֲלִי •• שֹׁמְרוֹ הַסִּגִּים לְאַהֲלִי ••

מִיכָה	כִּמְתִּיאָה	וְסִימָה
וְיִצְחָק	+	וְסִימָה
וְיִצְחָק	יִצְחָק	וְסִימָה

הסכיב ויאב יחיה את שאר העיר :
וילך דויד הלוך וגדול ויהוה עבאות
עמו : ואלה ראשי הגברים
אשר לדויד המתחזקים עמו במלכותו
עם כל ישראל להמליכו בדבר יהוה
על ישראל : ואלה מספר

וירא נשא כליו כימת שאול ויפלגם
הוא על החרב וימת: וימת שאול
וישליש בנניו וכל ביתו יחדו מתו:
ויראו כל איש ישראל אשר בעמק
בניסו וכימתו שאול ובניו ויעזבו
עריהם וינסו ויבאו פלשתים וישכו
בהם: ויהי ממחרת ויבאו
פלשתים לפשט את החללים וימצאו
את שאול ואת בניו נפלים בהר גלבוע:
ויפשיטוהו וישאו את ראשו ואת
כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב
לכשר את עצביהם ואת העצם וישימו
את כליו בית אלהיהם ואת גלגליו
תקעו בית דגון: וישמעו כל
יבש גלעד את כל אשר עשו פלשתים
לשאול: ויקומו כל איש חיל וישאו
את גופת שאול ואת גופת בניו ויבאום
יבשה ויקברו את עצמתיהם תחת
האלה ביבש וייגזמו שבועת ימים:
וימת שאול במעלו אשר מעל ביהוה
על דבר יהוה אשר לא שמר וגם
לשאול באוב לדדוש: ולאדרש ה
ביהוה וימיתו ויסב את המלוכה
לדוד בן ישי: ויקבצו כל
ישראל אל דוד חברונה לאמר
הנה עצמך ובשרך אנחנו וגם תמול
גם שלשם גם בהיות שאול מלך
אתה המועיא והמביא את ישראל
ויאמל יהוה אלהיך לך אתה תרעה
את עמי את ישראל ואתה תהיה
נגיד על עמי ישראל: ויבאו כל זקני

הַגְּבוּרִים בְּלִי הֵם כִּמְלֵךְ מֶלֶךְ וּסִיף וְסֵקֶן הַכְּפִיץ וְיִשְׁמָעֵל וְיִצְחָק וְאֵת עֵקֶן הַנְּבוֹא וּבְנֵיהֶם עַל הַסּוּסִים
הַעֲזִיר הַגְּבִי' אֵלֶּה עֲשֵׂה יְשׁוּעָה תְּבוּרִים וְאוֹתֵהֶם צָבָא וְיוֹקֵדֵה הַיּוֹד אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל וְשֹׂאֵר הֵם
וְעַל הָאִישׁ אֶל קִבְּלָה וְיִצְחָק הַמֶּלֶךְ וְכָל בָּנָיו וְיִסְתֵּי מֵאוֹר וְעַל שֵׁר בְּעוֹ
וּסִיף וְכָל בָּנָיו

הער אלדוד אל מערת עדלם ומחנה
פלישתים חנה בעמק רפאים ודוד אז
במערה ונצב פלישתים אז נבית לחם
ויתאו דוד ויאמר מי ישקני מים מבור
בית לחם אשר בשער ויבקעו השלישה
ממחנה פלישתים וישאבו מים מבור
בית לחם אשר בשער וישאווי וישאו
אלדוד ולא אנה דוד לשתותם ועפן
אתם ליהוה ויאמר חלי לחלי מאלהי
מעשות זאת הדם האנשים האלה
אשתה כנפשותם כי כנפשותם הביאום
ולא אנה לשתותם אלה עשו שלשת
הנברים ואכשי אחי יואב הוא היה
ראש השלישה והוא עורר את חניתו
על שלש מאות חלל ולו שם בשלושה
מן השלישה בשנים נכבד ויהי להם
לשר ועד השלישה לאבא בנה
מן יהודיע בן איש חיל רכפעים מן
קנעאל הוא הכה את שני אריאל
מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך
הבור כיום השלג והוא הכה את האיש
המצרי איש מדה חמש באמה וכד
המצרי חנית כמנור ארגים וירד אליו
בשכט ויגול את החנית מיד המצרי
ויהרגו בחניתו אלה עשה בניהו
מן יהודיע ולו שם בשלישה הנברים
מן השלושים הנו נכבד הוא ואל
השלישה לאבא וישמהו דוד על
משמעתו וגבורי החילים
עשה אל אחי יואב אלחנן בן דורו
בבית לחם שמות החרור חלל

וסיכ

וסיכ
וסיכ

וסיכ
וסיכ

וסיכ

הפלוני יצא בן יעקב התקוני צי
אבי עזר הענתות סבבי החישה
יעלי האחותי מהרי הנט פרי
חלד בן בענא הנטופתי אתי בנדי
מנבעת בני כנען בנה הפר עתני
חור מנחלי נישא אביאל הערבת
עומות הכחרומי אליחבא השעלבני
בני השם הננוני יונתן בן שנה החררי
אחאס בן שטר החררי אליל בן אור
חפר הכברתי אחיה הפלני חצרו
הכרמלי נערי בן אובי ואל אחי נתן
מכחר בן הערי ילק העצמוני עתרי
הכרתי נשאאלי יואב בן ערויה
עירא היתרי נרב היתרי אוריה חת
זכר בן אחלי עדנא בן שיזא הואנני
ראש לדאובני ועליו שלשים חנן
בן מעכה וישפט המתני עזיא
העשתרתי שמעו ויעאל מע חותם
הער ערי ידעאל בן שמרי ויחא
אחיה התיצני אליאל המחויס וירי
וישויה בנ אלנעם ויתמה המואבי
אליאל ועוזב ויעשיאל המיצ ביה
ואלה הבאים אלדוד לעקל
עוד עזנור מפני שאול בן קישוחמה
בגבורים עזרי המלחמה נשקי קשת
מימינים ומשמאלים באבנים ובחצים
בקשת מאחוי שאול מבנעמן הואש
אחי עזר ויואש בנ השמיעה הנבעתי
ויזאל ופלט בני עומות וברכה ויהוא
הענתתי וישמיעה הנבעוני
גבור בשלשים ועל השלשים

וסיכ
וסיכ

וסיכ

וסיכ
וסיכ

וסיכ

לאבא עמע ומאכוי ויעל נדס וישל אחרי בן ק העצמוני וסובה העצמוני
פי לא כאול עשרת יורד לי בגבורים ואמון לי בגבורים והמח בנבורים

העצמוני
בגבורים
וסיכ
וסיכ

וירמיה ויהואל ויוחנן ויוזבד הנדרתי
אל עוזי וירימיות ובעליה ושמריהו
ושפטיהו החרפים אלקנה וישיהו
ועזראל ויועור וישבעם הקרחים
ויועאלה וזכריה בני ירחם מן הנדר
ומן הגדי נברלו אל דויד למעד מדברה
נבדי החיל אנשי עבא למלחמה
ערכי ענה ורמח ופני אריה פניהם
וכעבאים על ההרים למהו יער
הראש ענדיה השני אליאבה שלישי
משמנה הרביעי ירמיה החמישי
עמי השישי אליאל השביעי יוחנן
השמיני אלזבד התשיעי ירמיהו
העשירי מכנע עשתי עשר אלה
מנע נד ראשי העבא אחד למאה
הקטן והגדול לאלף אלה הם אשר
עברו את הירדן בחדש הראשון והוא
ממלא על כל עתיו ויבדילו את כל
העמקים למזרח ולמערב ויבאו מן
בני בנימן ויהודה עד למעד לדויד
ויצא דויד לפניהם ויען ויאמר להם
אם לשלום נאתם אלי לעזרני יהיה
לי עליכם לבב ליחד ואם לרמותני
לערי בלא חמס בכפי ירא אלהי אנתנו
ויזכח וידוח לכשה את עמי ראשי
השלשים לך דויד ועמד בן ישי
שלום שלום לך ושלום לעזרך פי
עורך אלהיך ויקבלם ויתנם בראשי
הנדר וממנשה נפלו על
דויד בבאו עם פלישתים על שאול
למלחמה ולא עזרם כי בענה שלחו

הנדרים
למחלוקת

גדושים
למחלוקת

השלשים
למחלוקת

הנדר

כרני פלשתים לאמר בראשינו על
אל אדניו שאול בלכתו אל עיקל
נפלו עליו ממנשה עדנה ויוזבד וידיעאל
ומיכאל ויוזבד ואליהוא ויעלת ראשי
האלפים אשר למנשה והמה יערו
עם דוד על הנדר כיצבורי חיל כלם
ויהיו ישרים בעבא מלעת יום ביום
יבאו על דויד לעזרו עד למחנה גדול
במחנה אלהים
מספרי ראשי החלוצין לעבא באו על
דויד חכרונה להסב מלכות שאול אלו
כפי יהוה בני יהודה נשאי ענה
ורמח ששת אלפים ושמנה מאות
חלוצי עבא מן בני שמעון ובורי
חיל לעבא שבעת אלפים ומאה
מן בני הלוי ארבעת אלפים ויש מאות
ויהויד עהנניד לאהרן ועמו שלשת
אלפים ושבנמאות ועדוק נער
גבור חיל ובית אביו ישרים עשרים
ושנים ומן בני בנימן אחי שאול
שלשת אלפים ועד העה מרביתם
ישמרים משמרת בית שאול
ומן בני אפרים עשרים אלה ושמנה
מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית
אבתם ומחצי מטה מנשה
שמנה עשר אלה אשר נקנו בשמות
לבוא להמליך את דויד ומנני
יששכר יודעי כינה לעתים לדעת
מה יעשה ישראל ראשיהם מאתם
וכל אחיהם על פיהם מזבלון
יוצאי עבא ערכי מלחמה בכל כלי

וסיב
כח
חס
וכח

זקם
זקם

מספר

זקם

מל

באו אנשים מוקט ישראל הנדר כמער עשית זה משמנה הרביעי ירמיה החמישי
גם אנחנו גם אמותנו סוף נסו וירבית אכלה נשכמה בבשנתנו ירענו
ויעצנו ה עני ומעני ירא אלהי אבותנו ויזכח והנה נפלו אבותנו על אשר לא יזכרו וכל יחושע ושפטם ותהיל רבו בלמך בך בעתו

החמישי
אבותינו
ויעצנו

והיה המים תבילת פלגסד מלך תוכך המים .. אש יסרוך למבטח .. ונשנ את כל מתם .. נמשחו ויגורו אליו .. כי מבית הסודים .. יתן את שולתך .. חסידים לך .. ויחדיו חיל דשמואל .. להשוד גלים טגוס דמלכס .. וסיף ..

מלחמה חמשים אלף ולעדר בלא לב
ולב: ומנפתלי ישרים אלף ועמהם
בננה וחנית שלשים ושביעה אלף
ועון הדע ערכי מלחמה ישרים
ושמנה אלף ושיש מאות: ומאשר
יצא עבא לערך מלחמה ארבעים
אלף: ומעבר לירדן מן הדאונג
והערי וחצי שנט מנשה בכל כלי עבא
מלחמה מאה וישרים אלף: כל אלה
אנשי מלחמה עררי מערכה בלבב שלם
באו חבורה להמליך את דוד על כל
ישראל ונס כל ישרית ישראל לב אחד
להמליך את דוד: ויהיו שם עם דוד
ימים שלשה אכלים ושתים כיהכנו
להם אחיהם: ונס הקרובים אליהם עד
יששכר וזבולן ונפתלי מביאים להם
בחמרים ובגמלים ובפרדים: ובבקר
מאכל קמה דבלים ועמוקים ויון ושמן
ומקר ועאן לרב כי שמחה בישראל:
ויועין דוד עם ישרי האלפים
והמאות לכל נגיד: ויאמר דוד לכל
קהל ישראל אם עליכם טוב ועון
יהוה אלהינו נפרצה נשלחה ער
אחינו הנשאים בכל ארצות ישראל
ועמהם הכהנים והלויים בערי מערשיהם
ויקבעו אלינו: ונסכה את ארון אלהינו
אלינו כילאדר שנתו בימי שאול:
ויאמרו כל הקהל לעשות כן כיישר
הדבר בעיני כל העם: ויקהל דוד את
כל ישראל מן שיחור מצרים ועד
לנא חמת להביא את ארון האלהים

מקריה יערים: ויצל דוד וכל ישראל
ביצתה אל קריה יערים אשר
ליהודה להעלות משם את ארון
האלהים יהוה ישב הנרבים אשר
נקרא שם: וירכבו את ארון האלהים
על עגלה חדשה מכית אכיעב ועא
ואחיו נהגים בעגלה: ודוד וכל ישראל
מישחקים לפני יהוה בכל יעז ובשירים
ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמזלות
ובחצצרות: ויבאו עד גזן כדן וישלח
יחא את ידו לאחז את הארון כי שמטו
הפקר: ויחר אף יהוה בעא ויכהו על
אשר שלח ידו על הארון וימת שם
לפני אלהים: ויחר לדוד כי פרץ יהוה
פרץ בעא ויקרא למקום ההוא פרץ
עא עד היום הזה: ויידא דוד את
האלהים ביום ההוא לאמר הן אביא
אלי את ארון האלהים: ולא הסיר
דוד את הארון אליו אל יער דוד
ויטהו אל בית עבד אדם הגת: וישב
ארון האלהים עס בית עבד אדם
בביתו שלשה חדשים ויברך יהוה
את בית עבד אדם ואת כל אשר לו:
וישלח חירם מלך ער מלאכים אל
דוד ויעצו ארזים וחרשי קיר
וחרשי יענים לבנות לו בית: וידע
דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל
כי נשאת למעלה מלכותו בעבור
עמו ישראל: ויקח דוד עוד נשים
בירושלם וילד דוד עוד בנים ובנות:

האלהים

ועלמלק: שער השפות: אע קרואלה: קראים אלי: וגם כל שדות ישראל ..
הקדובים: המל: וסימטו: ודע קדובים צבורת: אל אשר קדובים יאשר ..
קדובים לך: וגם הקדובים אליהם: הקדובים והרחוקים דפגלה: ..

וְאֵלֶּה יִשְׁמוֹת הַלְוִיִּם אֲשֶׁר הָיוּ לוֹ
בִּירוּשָׁלַם שְׁמוֹנָה וְשׁוֹבְבֵנָתָן וְיִשְׁלֵמָה
וַיִּבְחָר וְאֵלֵּי שְׁמוֹעַ וְאֶלְפָּלֵט׃ וְנָתַן וְנָפַג
וַיִּפְּיֵעַ׃ וְאֵלֵּי שְׁמִיעַ וְבַעֲלִידַע וְאֶלְיָפֵלֵט
וַיִּשְׁמִיעַ פְּלִשְׁתִּים כִּי נִמְשַׁח
דָּוִיד לְמֶלֶךְ עַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ כָל
פְּלִשְׁתִּים לִבְקֹשׁ אֶת דָּוִיד וַיִּשְׁמִיעַ
דָּוִיד וַיֵּצֵא לַפְּנֵיהֶם׃ וּפְלִשְׁתִּים בָּאוּ
וַיִּפְּשְׁטוּ בַעֲמֶק רַפְּאִים׃ וַיִּשְׂאֵל דָּוִיד
בָּאֱלֹהִים לֵאמֹר הֲאֵינִי עַל פְּלִשְׁתִּים
וְנִתַּתְּם בְּיָדִי וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה עֲלֶיהָ
וְנִתַּתְּם בְּיָדְךָ׃ וַיַּעֲלוּ בְּכַעַל פְּרִצִּים
וַיִּכֶּם שֵׁם דָּוִד וַיֹּאמֶר דָּוִיד פְּרִיץ
הָאֱלֹהִים אֶת אֹיְבֵי בֵּידִי כַפְּרִיץ מִים
עַל כֵּן קִרְאוּ שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא כְּעַל
פְּרִצִּים׃ וַיַּעֲזֹבוּ שֵׁם אֶת אֱלֹהֵיהֶם
וַיֹּאמֶר דָּוִיד וַיִּשְׂרְפוּ בָאֵשׁ׃
וַיִּסְּפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים וַיִּפְּשְׁטוּ בַעֲמֶק
וַיִּשְׂאֵל עוֹד דָּוִיד בָּאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ לוֹ
הָאֱלֹהִים לֹא תַעֲלֶה אַחֲרֵיהֶם הַסֵּב
מֵעֲלֵיהֶם וּבֹאֲתָ לָהֶם מִמּוֹלֵהֵנָּאִים׃
וַיְהִי כִשְׁמִיעַ אֶת קוֹל הַצִּעֲרָה
עֲרָשִׁי הִבְכָּאִים אֲזַי תֵּצֵא בְּמִלְחָמָה
כִּי יֵצֵא הָאֱלֹהִים לִפְנֶיךָ לְהַקּוֹת אֶת
מַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים׃ וַיַּעַשׂ דָּוִיד כֹּאֲשֶׁר
יְצִוְהוּ הָאֱלֹהִים וַיִּכּוּ אֶת מַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים
מִגִּבְעוֹן וְעַד גִּרָה׃ וַיֵּצֵא שֵׁם דָּוִיד
כָּל הָאֲרָצוֹת וַיַּהֲרֹג נָתָן אֶת פַּחַדּוֹ
עַל כָּל הָעָמִים׃ וַיַּעַשׂ לוֹ בָּתִּים בְּעִיר
דָּוִיד וַיִּכְּנֶם מְקוֹם לְאֹדוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּט
לוֹ אֹהֶל׃ אֲזַי אָמַר דָּוִיד לֹא לִשְׂאֵרֶת

משמיעים להרים בקול לשמחה :
ויצמידו הלויים את הימן בן
יואל ומנאחיו אסף בן ברכיהו ומן
בנמרדי אחיהם איתן בן קויסיהו :
ועמהם אחיהם המישנים ובריהו בן
ויעזאל ושמירמות ויחיאאל ועני
אליאב ובניהו ומיעזיהו ומתתיהו
ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעזאל
השערים והמשרדים הימן אסף
ואיתן במעלותם נחשת להשמיע
וזכריה ויעזאל ושמירמות ויחיאאל ועני
ואליאב ומיעזיהו ובניהו בנבלים על
עלמות ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו
ועבד אדם ויעזאל ועזיהו בכנרות
על השמיעת לנצח ובניהו שר
הלויים נמישא יסר במשא בני מבין
הוא וברכיהו ואלקנה שערים לארון
ושבניהו ויושפט ונתנאל ועמישי
וזכריה ובניהו ואליעזר הכהנים
מחיצרים בחצרות לפע ארון
האלהים ועבד אדם ויתיה שערים
לארון ויהי דויד וזקני ישראל ושרי
האלפים ההלכים להעלות את ארון
פרית יהוה מן בית עבד אדם
נשמחה ויהי בער
האלהים את הלויים נשא ארון
פרית יהוה ויזכחו שבעה פרים
ושבעה אילים ודוד מברכל במעיל
בין וכל הלויים הנשאים את הארון
והמשרדים ובניהו השר המשא
המשרדים ועל דויד אפוד בד וכל

ישראל מעלים את ארון ברית
יהוה בחרוניה ובקול שופר ובחצוצות
ובמצלותם משמיעים בנבליים ובנרות
ויהי ארון ברית יהוה בא ער דויד
ועיכל בת שאול נשקפה בעד החלון
ותרא את המלך דויד מרקד ומשחק
ותכו לו בלכתו ויביאו את ארון
האלהים ויצעו אותו בתוך האהל
אשר נטה לו דויד ויקריבו עלות
וישלמים לפני האלהים ויכל דויד
מהעלות העולה והשלמים ויכרך
את העם בשם יהוה ויחלק לכל איש
ישראל מאיש ועד אישה לאיש נפר
לחם ואשפר ואשישה ויתן לפני
ארון יהוה מן הלויים משרתים ולהוננו
ולחודות ולחלל ליהוה אלהי ישראל
אסף הראש ומישנה וזכריה ויעזאל
ושמירמות ויחיאאל ומתתיה ואליאב
ובניהו ועבד אדם ויעזאל בכלי
נבליים ובכנרות ואסף במצלותם
משמיעים ובניהו ויחיאאל הכהנים
בחצרות תמיד לפני ארון ברית
האלהים ביום ההוא אז נתן דויד
בראש לה דות ליהוה בד אסף ואחיו
חודו ליהוה קראו בשמו חודיעו
בעמים עלילותיו שירולו זמרו
לו שיהו בכל נפלאותיו התהלכו
בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה
דרשו יהוה ועזו בקשו פנו תמידו
זכרו נפלאותיו אשר עשה
מפתיו ומשפט פיהו

וילכד דויד ממנו אלף רכב ושבעת
אלפים פרשים ועשרים אלף איש
רגלי ויעקר דויד את כל הרכב ויתקד
ממנו מאה רכב וינא ארס דרמ שק
לעזר להדד עזר מלך עובה ויד דויד
בארס עשרים ושנים אלף איש וישם
דויד בארס דרמ שק ויהי ארס לדויד
עבדים נשאי מנחה ויושיע יהוה לדויד
בכל אשר הלך ויקח דויד את שלטי
הזהב אשר היו על עבדי הדד עזר
ויביאם ירושלים ומטבחת ומכון ערי
הדד עזר לקח דויד נחשת רבה מאד
מה עשה שלמה את יס הנחשת ואת
העמדים ואת כלי הנחשת ויישמע
תעזר מלך חמת כי הפה דויד את כל
חיל הדד עזר מלך עובה ויישלח את
הדודס בנו אל המלך דויד לישאלו
לשלום ולברכו על אשר נלחם מהדד עזר
ויבהו כי איש מלחמות תעזר היה
הדד עזר וכל מלי זהב וכסף ונחשת
גם אתם הקדיש המלך דויד ליהוה
עם הכסף והזהב אשר נשא מכל
הגוים מאדום וממואב ומכנע עמון
ומפלישתים ומיעמלק ואבשי בן
ערויה הפה את אדום בנא המלח
שמנה עשר אלף ויישם באדום
נעבים ויהיו כל אדום עבדים לדוד
ויושיע יהוה את דויד בכל אשר
הלך וימלך דויד על כל ישראל ויהי
עשה משפט ועדקה לכל עמו
ויאב בן ערויה על הצבא ויהו שפט

בן אחילוד מזכיר: ועדוק בן אחיטוב
ואבימלך בן אביהר כהנים ושושן
סופר: ובניהובן יהוידע על הפרת
והפלת יובני דויד הראשנים ליד
המלך: ויהי אחריכן וימרת
נחש מלך בני עמון וימלך בנו תחתיו
ויאמר דויד אינשה חסד עם חנון בן
נחש כי עשה אביו עמי חסד ויישלח
דויד מלאכים לנחמו על אביו ויבאו
עבדי דויד אל ארץ בני עמון אל
חנון לנחמו: ויאמרו ישרי בני עמון
לחנון המכבד דויד את אביו בעיניך
כי שלח לך מתמים הל' א בעבור
לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו עבדי
אליו: ויקח חנון את עבדי דויד וינחם
ויברך את מדויהם בחי' עד המפסע
וישלחם: וילכו ויגדו לדויד על
האנשים וישלח לקראתם כי היו
האנשים נבלמים מאד ויאמר המלך
ישבו בירחו עד אשר יצמח וקנכם
ושבתם: ויראו בני עמון כי
התבאשו עם דויד וישלח חנון ובני
עמון אלף פברכס לישבר להם מן
ארס נהרים ומן ארס מעכה ומצונה
רכב ופרשים: ויישכרו להם שנים
וישלשים אלף רכב ואת מלך מעכה
ואת עמו ויבאו ויחנו לפני מידבא
ובני עמון נאספומי עליהם ויבאו
למלחמה: וישמע דויד וישלח
את יואב ואת כל צבא הנבחרים
ויבאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח

ויהי ה'מלך ושלמה שנים עשר והמים אשר מלך וימליכו בלשדאל וימלך בעשא וסד תחת משה עבד
מל אלה אנשו מלחמה כי נמשח יחיד למלך וימלך דוד ובעז אבן ודוד בן ישי וימלך שלמה על ישראל וישפטום
ויושלה יחזקיהו ויבשרי עין הכאס מרגשו בע העלה ויתגדלו אלהים

ויתן יואב את מספר מפקד העם אל
 דויד ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה
 אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע
 מאות ושבעים אלף איש שלף חרב:
 ולוי ובנימין לא פקד בתוכם כי נתנו
 דבר המלך את יואב: וירע בעיני האלוהים
 על הדבר הזה ויך את ישראל ויאמר
 דויד אל האלהים חטאתי מאד אשר
 עשיתי את הדבר הזה ועתה העבר
 נא את עון עבדך כינסכלתי מאד:
 וידבר יהוה אל נדחזה דויד
 לאמר: לך ודברת אל דויד לאמר כה
 אמר יהוה שלוש אנני נטה עליך נחו
 לך אחת מהנה ואעשה לך: ויבא נדחזה
 אל דויד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל
 לך: אם שלוש שנים רעב ואם שלשה
 חדשים נספה מפני עריך וחרב איבך
 למשנת ואם שלשת ימים חרב יהוה
 ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית
 בכל גבול ישראל ועתה ראה מה
 אשיב שלחי דבר: ויאמר דויד אל
 נדחזה ערלי מאד אפלה נא כד יהוה כי
 רבים רחמי מאד וביד אדם אל אפלי:
 ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מיישראל
 שבעים אלף איש: וישלח האלהים
 מלאך לירושלם להשחית ונבטשו
 ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר
 למלאך המשחית רב עתה הרף ירך
 ומלאך יהוה עמד יעס צרן ארנן היטב:
 וישא דויד את עיניו וירא
 את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין

השמים וחרבו שלופה בידו נטויה
 על ירושלם ויפל דויד והזקנים ממנו
 בשקים על פניהם: ויאמר דויד אל
 האלהים הלא את אמרתי למנות בעם
 ואני הוא אשר חטאתי והרעתי עותי
 ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי
 נאיך ביובבית אבי ובעמך לך
 למנפה: ומלאך יהוה אמר
 אל נדחזה לאמר לדויד כי יעלה דויד
 להקים מזבח ליהוה בצרן ארנן היטב:
 ויעל דויד כדבר נדחזה אשר דבר בשם
 יהוה: ויישב ארנן וירא את המלאך
 וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן
 דש חטים: ויבא דויד עד ארנן ויבט
 ארנן וירא את דויד ויצא מן הצרן
 וישתחו לדויד אפים ארצה: ויאמר
 דויד אל ארנן תנה לי מקום הצרן
 ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא
 תנהו לי ותעצר המנפה מעל העם:
 ויאמר ארנן אל דויד קח לך ויעש
 אדני המלך הטוב בעיניו ראה נתתי
 הבקר לעלות והמרגים לעצים:
 והחטים למנחה הכל נתתי: ויאמר
 המלך דויד לארנן לא כיקנה אקנה
 בכסף מלא כי לא אשא אשר לך
 ליהוה והעלות עולה חנם: ויתן דויד
 לארנן במקום שקלי זהב משקל
 שיש מאות: ויבן שם דויד מזבח
 ליהוה ויעל עלות ושלמים ויקרא
 אל יהוה וייענה באיש מן השמים על
 מזבח העלה:

והוא יבנה בית לישמי והוא יהיה ללבנואני
לואב והכנינותי כסא מלכותו על
ישראל עד עולם: עתה בני יהוה
עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך
כאשר דבר עליך: אך יתן לך יהוה
שכל ובניה ויעזר על ישראל וישמו
את תורת יהוה אלהיך: אז תעליח
אם תשמו ליעשות את החקים ואת
המשפטים אשר צוה יהוה את משה
על ישראל חזק ואמץ אל תיראו אל
תחת: והנה בעני הכנינותי לבית יהוה
זהב ככרים מאה אלף וכסף אר
אלפים ככרים ולעששת ולברזל אין
משקל כי לרבה היה ועצים ואבנים
הכנינותי ועליהם תוסיף: ועמך לרב
עשי מלאכה חזק ואמץ: אך
ועזר וכל חכם נכל מלאכה: לזהב
לכסף ולעששת ולברזל אין מספר
קוס ויעשה ויהי יהוה עמך: ויעזרו
לכל ישרי ישראל לעזר לשלמה בנו:
הלא יהוה אלהיכם עמכם והעזר
לכם מסביב כי נתן בידי את ישרי
הארץ ונבכשה הארץ לפני יהוה
ולפני עמו: עתה תנו לבנכם ונפשכם
לדורש ליהוה אלהיכם וקומו ובעו את
מקדש יהוה האלהים להביא את
ארון ברית יהוה וכלי קדש האלהים
לבית הנבטה לישם יהוה:
ודויד זקן וישבעימים וימלך
את שלמה בנו על ישראל: ויאסף
את כל ישרי ישראל והכהנים והלויים:

ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל
נדנה: בעת ההיא בראות דויד כי ענהו
יהוה בנרן ארנן היבוס ויזבח שם:
ומישכן יהוה אשר עשה משה במוע
ומזבח העלה בעת ההיא בבכיה
בנענו: ולא יכל דויד ללכת לפניו לדוש
אלהים כי נבנית מפני חרב מלאך יהוה:
ויאמר דויד זה הוא בית יהוה האלהים
והמזבח לעלה לישראל:

ויאמר דויד לבנוס את הערים אשר
בארץ ישראל ויעמד חצנים לחצוב
אבני נזית לבנות בית האלהים: וברזל
לרוב למסמרים ללחות השערים
ולמחברות הכין דויד ונחשת לרוב אין
משקל: ועצי ארזים לאין מספר כי
הביאו העידנים והערים עצי ארזים
לרב לדויד: ויאמר דויד שלמה
בנו עזר ורך והבית לבנות ליהוה
להעיל למעלה לשם ולתפארת לכל
הארצות אכניה נא לו ויבן דויד לרב
לפני מותו: ויקרא לשלמה בנו ויעזרו
לבנות בית ליהוה אלהי ישראל:

ויאמר דויד לשלמה בנו אני הנה
עם לבני לבנות בית לישם יהוה אלהי:
ויהי עלי דבר יהוה לאמר דם לרב
שפכת ומלחמות גדולות עשית לא
תבנה בית לישמי כי דמים רבים שפכת
ארצה לפני: הנה בן נולד לך הוא יהיה
איש מנוחה והנחת לו מכל אויביו
מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום
ושקט אתן על ישראל בימיו: הוא

הוה להם ויכבדו אלעזר ואיתמר:
ויחלקם דויד ויערוק מן בני אלעזר
ואחילל מן בני איתמר לפקדתם
בעבדתם וימצאו בני אלעזר רבים
לראשי הנגרים מן בני איתמר ויחלקום
לכני אלעזר ראשים לבית אבות ששה
עשר ולכני איתמר לבית אבות ששמה:
ויחלקום בערלות אלה עם אלה כיהו
שדי קדש ושדי האלהים מכני אלעזר
וככני איתמר ויכתבם שמיעה כנתנאל
הסופר מן הלוי לפני המלך והשרים
ויערוק הכהן ואחילל בן איתמר וראשי
האבות לכהנים וללויים בית אב אחד
אחז לאליעזר ואחז אחז לאיתמר:
ויצא הנזיר הראשון ליהויריכ
לידעיה השני: לחרס השלישי
לשערים הרביעי: למלכה החמישי
למימן השישי: להקוץ השביעי
לאביה השמיני: לישוע התשיעי
לשכניהו העשירי: לאלישיב עשתי
עשר ליקים שנים עשר: לחפה
שלישה עשר לישנא ארבעה
עשר: לבנה חמשה עשר לאמו
ששה עשר: לחזיר שבעה
עשר להפצין ששמה עשר: לפתח
תשעה עשר ליחזקאל העשירי:
ליבן אחד ועשרים לנמול שנים
ועשרים: לדליהו שלישה ועשרים
למעזיהו ארבעה ועשרים:
אלה פקדתם לעבדתם לבוא
לבית יהוה כמישפטם ביד אחרן אביהם

באשר עוהו יהוה אלהי ישראל:
ולכני לוי הנותרים לכני עמרם
שוכאל לכני שוכאל יחדיהו:
לרחביהו לכני רחביהו הראשי ישיה:
ליצהרי שלמות לכני שלמות יחת:
וכני יריהו אמריהו השני יחזיאל
השלישי יקמעם הרביעי:
עזיאל מיכה לכני מיכה שמור:
אחי מיכה ישיה לכני ישיה זכריהו:
בנימרי מחלי ומושי בני יעזיהו בט:
בנימרי ליעזיהו בנו ושהם זכור
ועברי: למחלי אלעזר ולאחיה לו
בנים: לקיש בניקיש ירחמאל:
ובני מושי מחלי ויעזר וירמות אלה
בני הלויים לבית אבותם ויפילו גם
הסנורלות לעמית אחיהם בני אהרן
לפני דויד המלך ויערוק ואחילל
וראשי האבות לכהנים וללויים אבות
הראשי לעמית אחיו הקטן:
ויבדל דויד וישרי העבא לעבדה לכני
אסף והימן וידותון הנבאים בכנרות
בנלים ובמצלותים ויהי מספרם
אנשי מלאכה ליעבדתם:
לכני אסף זכור ויוסף
ונתניה ואשר אלה בני אסף על
יד אסף הנבא על ידי המלך:
לירותון בני ידותון
גדליהו ויצרי וישעיהו חשביהו
ומתתיהו ששה על ידי אביהם ו
ידותון בכנור הנבא על הדוד
והלל ליהוה:

שמיר

חם

יד

שום

ב

ויכתבם על שם לכת אבותם ויכתבם שמיעה בן נתנאל הסופר
כמישפטם הנזכר וינשואה כמישפטם צדוקים כמישפטם גלויים תמורה
וגם אלעזר ודליהו וירד בית המלך לדליהו שלישה ועשרים

ויכתבם
כמישפטם
לדליהו
וסים
וסים
וסים

להימן בנן הימן בקיהו מתנהו עיאל
שבואל וירימות חנניה חנני אליאתה
גדלות ורוממות עזר ייטב קשה מלות
הותיר מחזיאת כל אלה בנים להימן
חזה המלך נדברי האלהים להרים
קרון ויתן האלהים להימן בנים ארבעה
עשר ובטת שלוש כל אלה על ידי
אביהם בשיר בית יהוה במיתות
נבלים וננרות לעבדת בית האלהים על
יד המלך אסף וידותון והימן ויהי
מספרם עם אחיהם מלמדי שיר
ליהוה כל המבין מאתם שמנים ושמנה
ויפילו גלות משמרת לעמית בקטן
בגדול מבין עם תלמיד
ויצא העורל הראשון לאסף ליוסף
גדליהו השני הוא ואחיו ובניו שנים עשר
השל שיזכור בניו ואחיו שנים עשר
הרביעי ליערי בניו ואחיו שנים עשר
החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר
השישי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר
השביעי ישראל בניו ואחיו שנים עשר
השמיני ישיעיהו בניו ואחיו שנים עשר
התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים עשר
העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר
עשת עשר עזראל בניו ואחיו שנים
עשר השנים עשר לחיטביה בניו
ואחיו שנים עשר לשלישה עשר
שובאל בניו ואחיו שנים עשר
לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו
שנים עשר לחמישה עשר לירמות
בניו ואחיו שנים עשר לשלישה

עשר לחנניהו בניו ואחיו שנים עשר
לשבעה עשר לייטב קשה בניו
ואחיו שנים עשר לשמנה עשר
לחנני בניו ואחיו שנים עשר
לתישעה עשר למלות בניו ואחיו
שנים עשר לעשרים לאליהה
בניו ואחיו שנים עשר לאחר
ועשרים להותיר בניו ואחיו שנים
עשר לשנים ועשרים לגדלות
בניו ואחיו שנים עשר לשלישה
ועשרים למחזיאות בניו ואחיו
שנים עשר לארבעה ועשרים
לרוממות עזר בניו ואחיו שנים עשר
למחלקות לשערים
לקרחים משלמיהו בן קראמן בני
אסף ולמשלמיהו בנים זכריהו
הבכור ידיעאל השני זכריהו השלישי
יתעאל הרביעי עילם החמישי הוחנן
השישי אליהו עני השביעי וליעזר
אדם בנים שמעיה הבכור יהוה
השני יואח השלישי יושבר הרביעי
ונתנאל החמישי יעמיאל השישי
יישכר השביעי פעילת השמיני
כי ברכו אלהים ולשמעיה בנו נולד
בנים הממשלים לבית אביהם כי נבון
חיל המה בני שמעיה עתני ורפאל
ועזר אלזכר אחיו בני חיל אליהו
וסמכיהו כל אלה מבני יעזר אדם
המה ובניהם ואחיהם איש חיל נכח
לעבדה ישישים ושנים לעבד אדם
ולמשלמיהו בנים ואחים בני חיל

חם
שנים
אסף
חם
שנים
אסף
חם
שנים
אסף

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥

二
一

د

1002

10

4

וּרְאִישֵׁי הָאֲבוֹת לִישְׂרָיִה אֱלֹפִים וְהַמָּאוֹת
וְיִשְׂרָיִה הֵצְבֵא מִן הַמִּלְחָמוֹת וּמִן
הַיִּשְׁלָל הַקְדִּישׁוּ לַחֹזֶק לְבֵית יְהוָה וְ
כָל הַהִקְדִּישׁ שְׁמוּאֵל הִרְאֶה וַיֵּשְׂאוּ
בֶן קֵיִשׁ וְאַבְנֵר בֶּן נֵר וַיֹּאכַח בֶּן עֲרִיָּה
כָּל הַמִּקְדִּישׁ עַל יַד שְׁלֵמִית וְאַחִיו וְ
לִיעְזָרִי כִנְיָהוּ וְכֵנִי לְמִלְאָנָה
הַחֵי צֹנֶה עַל יִשְׂרָאֵל לִשְׁטָרִים וְ
וּלְשִׁפְטִים לַחֲבֵרוֹנִי חִשְׁבִּיהוּ וְאַחִיו
בְּנֵי חֵיל אֶלֶף וְשִׁבְעֵמָאוֹת עַל פְּקֻדַּת
יִשְׂרָאֵל מֵיַצֵּר לִירֶדֶן מֵעֲרֶבָה לְכָל
מִלְאָכָתָהּ יְהוָה וְלִיצְדַּת הַמֶּלֶךְ וְ
לַחֲבֵרוֹנִי יִרְיָה הִרְאִישׁ לַחֲבֵרוֹנִי
לְתַלְדָּתוֹ לְאֲבוֹת בִּשְׁנַת הָאַרְבָּעִים
לְמַלְכוּת דָּוִיד עֲדִישׁוֹ וַיִּמָּצֵא בָהֶם
גִּמְוֵי חֵיל בִּיַּעֲזִיר נָלִיעַ וְאַחִיו בְּנֵי
חֵיל אֱלֹפִים וְשִׁבְעֵמָאוֹת רֹאשֵׁי הָאֲבוֹת
וַיִּפְקִידֵם דָּוִיד הַמֶּלֶךְ עַל הָרְאוּבֵנִי
וְהַגִּדִי וְחִצִּי שִׁבְטֵי הַמְּנַשִּׁי לְכָל דְּבַר
הָאֱלֹהִים וְדְבַר הַמֶּלֶךְ וְכֵנִי יִשְׂרָאֵל
לְמַסְפָּרֵם רֹאשֵׁי הָאֲבוֹת וְיִשְׂרָיִה אֱלֹפִים
וְהַמָּאוֹת וְיִשְׁטָרִיָּהם הַמִּשְׁרָתִים אֶת
הַמֶּלֶךְ לְכָל דְּבַר הַמַּחְלָקוֹת הַנֶּאֱדָרָה
וְהַיָּצֵאת חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁ לְכָל חֲדָשׁ
הַשָּׁנָה הַמַּחְלָקַת הָאֶחָת יִשְׁטָרִים
וְאַרְבַּעַת אֶלֶף עַל הַמַּחְלָקַת
הָרְאִישׁוֹנָה לְחֲדָשׁ הָרְאִישׁוֹן יִשְׁכָּנָם
בֶּן זִכְרְיָאֵל וְעַל מַחְלָקָתוֹ יִשְׁטָרִים
וְאַרְבַּעַת אֶלֶף מִן כְּנַעֲפָרִין הָרְאִישׁ
לְכָל יִשְׂרָיִה הֵצְבֵא וְחֲדָשׁ
הָרְאִישׁוֹן

[illegible]

ועל מחלקת החדש השני דודי
 האחותי ומחלקתו ומקלות הנגיד
 ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף
 שר הצבא השלישי לחדש
 השלישי בניהו בן יהוידע הכהן ראש
 ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף
 הוא בניהו גבור השלישים ועל השלישים
 ומחלקתו עמיזבד בנו הרביעי
 לחדש הרביעי עשהאל אחי יואב
 וזכריה בנו אחריו ועל מחלקתו
 עשרים וארבעה אלף החמישי
 לחדש החמישי השר שמהות היוזח
 ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף
 השישי לחדש השישי יצרא בן
 עקש התקוני ועל מחלקתו עשרים
 וארבעה אלף השביעי לחדש
 השביעי חליץ הפלוגי מן בני אפרים
 ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף
 השמיני לחדש השמיני סנכי
 החיטתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים
 וארבעה אלף התשיעי לחדש
 התשיעי אביעזר הענתותי לבנימני
 ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף
 העשירי לחדש העשירי מהרי
 הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים
 וארבעה אלף עשתי עשר
 לעשתי עשר החדש בנה הפרעתוני
 מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים
 וארבעה אלף השנים עשר לשנים
 עשר החדש חלדי הנטופתי לעתנאל
 ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף

ועל שבטי ישראל לראובני נגיד
 אליעזר בן זכרי לשמעני שפטתו
 בן מעכה ללוי חשביה בן קמואל
 לאהרן צדוק ליהודה אליהומאחי
 דויד ליישישכר עמרי בן מיכאל
 לזבולן ישמיעיהו בן ענדיהו לנפתלי
 ירימות בן עזריאל לבני אפרים
 הוישע בן עוזיהו לחצי שבט מנשה
 יואל בן פדיהו לחצי המנשה
 גלעד בן זכריהו לבנימני עשהאל
 בן אבנר לזן עזראל בן ירחם אלה
 שרי שבטי ישראל ולא נשא דויד
 מספרם למכן עשרים שנה ולמטה
 כי אמר יהוה להרבות את ישראל
 ככוכבי השמים יואב בן ערויה החל
 למנות ולא כלה ויהי בזאת קצת על
 ישראל ולא עלה המספר במספר
 דברי הימים למלך דויד ועל
 אצרות המלך עומות בן עדיאל
 ועל האצרות כשדה בערים ובכפרים
 ובמגדלות יהונתן בן עיניהו ועל
 עשי מלאכת הישרה ליעבודת האומה
 עזרי בן כלוב ועל הכרמים שמעי
 הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היין
 זכרי השפמי ועל הזיתים והשקמים
 אשר בשפלה בעל חנן הנדרי ועל
 אצרות השמן יעיש ועל הבקר
 הרעים בשרון שטרי השרוני ועל
 הבקר בעמקים שפט בן עדלי
 ועל הנמלים אוביל הישמעאלי ועל
 האתונות יחדיהו המרנתי ועל הצאן

זשם אשת עמרם ... על כן לא היה ללוי ... השבועה בן קמואל
 אחיוב בן חיל ליהודה אליהו ... הכה את איוב ... הואת השבועה למשפט
 וילכו כע סכור לחצי המנשה גלעד ... ויבאו הנגידה ...

והוא היה צבי ישוב אהל ומקנה ומקנה רכבה וישרי הנמאות
ל יצחק י ופט עמון ועמי שוכניו יעמי כבוד אהבו כן יעמי ל

ויסב
ויסב
ויסב
ויסב

למען תירשו את הארץ הטובה
והנחלתם לבניכם אחריכם עד עולם
ואתה שלמה בני דע את אלהי אביך
ויצדהו בלב שלם וכנפש חפצה כי
לבנות דורש יהוה וכל יצר מחשבות
מבין אסתר שנו ימצא לך ואם
תעזבו יצחק ליעד ראה עתה כי
יהוה בחר בך לבנות בית למקדש
חזק ועשה ויתן דויד לשלמה
בנו את תבנית האולם ואת פתיו ועזבו
ועליתיו וחדריו הפנימים ובית הכפרת
ותבנית כל אשר היה ברוח יצמו
לחצרות בית יהוה ולכל הלשכור
סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות
הקדשים ולמחלקות הכהנים והלוים
ולכל מלאכת עבודת בית יהוה ולכל
כלי עבודת בית יהוה לזהב כמשיקל
לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל כלי
הכסף כמשיקל לכל כלי עבודה ועבודה
ומשיקל למנרת הזהב וערתיהם זהב
כמשיקל מנורה ומנורה וערתיהם זהב
הכסף כמשיקל למנורה וערתיהם כעבודת
מנורה ומנורה ואת הזהב משיקל
לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן
וכסף לשלחנות הכסף והמזלגות והמזוקות
והקישות זהב טהור ולכפורי הזהב כמשיקל
לכפור וכפור ולכפורי הכסף כמשיקל
לכפור וכפור ולמזבח הקטרת זהב מזקק
כמשיקל ולתבנית המרכבה הנדבס זהב
לפרשים וסנבים על ארון ברית יהוה הכר
בנתבמין יהוה עלי השביל כל מלאכות התבנית

ויזוהגרי כל אלה ישרי הרכוש אשר
למלך דויד ויהונתן דוד דויד יועץ
איש מבין וסופר הוא ויחיא אל עסכני
המלך ואחיתפל יועץ למלך וחושן
האוכי ויעהמלך ואחרי אחיתפל
יהודיע בן בניה ואחיתר וישר עבא
למלך ואבן ויקהל דויד את
כל ישרי ישראל שרי השבטים ושרי
המחלקות המשרתים את המלך ושרי
האלפים ושרי המאות ושרי הכרוש
ומקנה למלך ולבניו עם הסריסים והנבנים
ולכל גבור חיל אל ירושלם ויקם דויד
המלך על רגליו ואמר שמעוני אחי
ועמי אני עם לבני לבנות בית מעוה
לארון ברית יהוה ולחדרים רגלי אלהינו
והפניות לבנות והאלהים אמר לי לא
תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה
ודמים שפכת ויבחר יהוה אלהי ישראל
כי ממלכת אבי להיות למלך על ישראל
לעולם כי ביהודה בחר לעגיד ובכיר
יהודה בית אבי ובבני אבי בירעה
למלך על כל ישראל ומפל בני כי
ובים בנסנתן לי יהוה ויבחר בשלמה
בני לשבת על כסא מלכות יהוה על
ישראל ואמר לי שלמה בנך הוא
יבנה ביתי וחצרותי כי בחרתי בו לילבן
ואני אהיה לו לאב והכנינתי את מלכותו
עד לעולם אם יחזק לעשות מצותי
ומשפטי כיום הזה ויעתה לעיני כל
ישראל קהל יהוה ובאני אלהינו
שמרו ודרישו כל מצות יהוה אלהיכם

ועמי לא ידעו כן ועמי את טובי ישיבעו ועמי תלואים למיטותיהם ואל על
אחי ועמי את עם לבבי הדבר הימים כי במכרתי את ועמי ונתת לי נמשי בישאלתי ועמי
לשלחנות ועמי את עם לבבי הדבר הימים כי במכרתי את ועמי ונתת לי נמשי בישאלתי ועמי
לשלחנות ועמי את עם לבבי הדבר הימים כי במכרתי את ועמי ונתת לי נמשי בישאלתי ועמי

והמלכות והעולם
 והמלכות והעולם
 והמלכות והעולם
 והמלכות והעולם

ויאמר דוד לשלמה בנו חזק
 ואמין ועשה אל תירא ואל תחת כי
 יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפך ולא
 יעזבך עד לכלות כל מלאכת עבודת
 בית יהוה וזה מהלכות הכהנים והלוים
 לכל עטרת בית האלהים ועמך במל
 מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה
 והשרים וכל העם לכל דברך
 ויאמר דוד המלך לכל הקהל שלמה
 בנו אחד בחר בו אלהים נער ורך והמלאכה
 גדולה כי לא לאדם הכירה כי ליהוה
 אלהים: וכל כחי הכינותי לבית אלהי
 הזהב לזהב והכסף לכסף והנחשת
 לנחשת הברזל לברזל והעצים לעצים
 אבני שיהם ומלואים אבני פז ורקמה
 וכל אבן יקרה ואבני שיש לרבי ועוד
 ברצותי בבית אלהי יישלם עליה זהב
 וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל
 הכינותי לבית הקדש: שלשת אלפים
 ככר זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים
 ככר כסף מזקק לטוח קירות הנתיים:
 לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל מלאכה
 ביד חרישים ומי מתנדב למלאות ידו
 היום ליהוה: ויתנדבו ישרי האבנות
 וישרי שבטי ישראל וישרי האלפים
 והמאות ולישרי מלאכת המלך: ויתנו
 לעבודת בית האלהים זהב ככרים
 חמישת אלפים ואדוכנים וכו' וכסף
 ככרים עשרת אלפים ועמישת רבו
 ושמנת אלפים ככרים ונרזל מאה
 אלה ככרים: והנמצא אתו אבנים

כ
 כ
 כ

כ
 כ
 כ

כ
 כ
 כ

ענו לאווער בית יהוה על יד יחיאאל
 הצרשני: ויישמחו העם על התנדבם
 כי כל שלם התנדבו ליהוה וגם דוד
 המלך שמח שמחה גדולה:
 ויברך דוד את יהוה לעיני כל
 הקהל ויאמר דוד ברוך אתה יהוה
 אלהי ישראל אבינו מעולם ועד
 עולם: לך יהוה הגדלה והנבחר
 והתפארת והנצח וההוד כי כ
 בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה
 והמתנשא לכל לדאש: והעשר
 והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל
 ובידך כח ועבורה ובידך לעד ולחוק
 לכל: ועתה אלהינו מודים אנחנו לך
 ומהללים לישם תפארתך: וכימיאני
 ומי עמי כי נעצר כח להתנדב כזאת
 כי ממך הכל ומידך נתנו לך: כי ערים
 אנחנו לפניך ותושבים בכל ארצנו
 כי צלימינו על הארץ ואין מקוה: יהוה
 אלהינו כל ההמון הזה אשר הכינו
 לבנות לך בית לישם קדשך מידך
 היא ולך הכל: וידעת אלהי כי אתה
 כחן לבב ומישרים תרצה אנכי בישר
 לבני התנדבתי כל אלה ועתה עמך
 הנמצא ופה ראיתי בשמחה להתנדב
 לך: יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל
 אנתנו שמרה זאת לעולם ליער
 מחי שבות לבב עמך והכן לבבם אליך
 ולשלמה בנתי לבב שלם לשמור
 מצותיך עדותיך וחקיך ולעשות
 הכל ולבנות הבירה אשר הכינותי

כ
 כ
 כ

כ
 כ
 כ

כ
 כ
 כ

כ
 כ
 כ

כ
 כ
 כ

הגדלה והנבחרה והנצח וההוד כי כ
 כדמא כתי חס
 ויש מקוה לישראל
 כעל ימינו על הארץ ואין מקוה

וידע דעם ענין וידע דעם כח וידע דעם כח וידע דעם כח וידע דעם כח
בן אשה אלמנה היא ממטה נפתל ואביו בן אשה מבנות דן ואביו אפרים
וידע דעם ענין וידע דעם כח וידע דעם כח וידע דעם כח וידע דעם כח
בן אשה אלמנה היא ממטה נפתל ואביו בן אשה מבנות דן ואביו אפרים

ויבא שלמה לבמה אשר בנועון ו
ירושלם מלפני אהל מועד ומלך
על יישראל ואסף שלמה
רכב ופרשים ויהי לו אלה וארבי
מאות רכב וישנים עשר אלה פריש
ויעהם בערי הרב ועם המלך בירושלם
ויתן המלך את הנספ ואת הזהב
בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן
כישקמים אשר בשפלה לדב ומוצא
הסוקים אשר לשלמה ממערים
ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו במחור
וייעלו ויציאו ממערים מרכבה בשש
מאות נספ וסוס בחמישים ומאה וכן
לכל מלכי החתים ומלכי ארם כידם
ויציאו ויאמר שלמה
לבנות בית ליסם יהוה ובית למלכותו
ויספר שלמה שבעים אלה איש
סבל וישמונים אלה איש חזק בחר
ומנעמים עליהם שלשת אלפים
וישיש מאות וישלח שלמה
אל חירם מלך צד לאמר כאשר עשית
עם הויד אני ותשלח לו ארזים לבנות
לו בית לשבת בו והנה אני בונה בית
ליסם יהוה אלהי להקדיש לו להקטור
לפני קטרת סמים ומיערכת תמיד
ויעלות לבקר ולערב לישבתות ולחדש
ולמועדי יהוה אלהינו לעולם ואת על
ישראל והבית אשר אני בונה גדול
כי גדול אלהינו מכל האלהים ומי
יעצר נח לבנות לו בית כי השמים
וישמי השמים לא יכלכלו ומי אע

חורם

אשר אבנה לו בית כי אם להקטיר
לפניו ועתה שלח לי איש חכם לעשות
בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארז
וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים
עם החכמים אשר עמי ביהוד
ובירושלם אשר הכין הויד אביו ושלח
לי יעני ארזים ברושים ואלנומים
מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדיך
יודעים לברות יעני לבנון והנה עבדי
עם עבדיך ולהכין לי יענים לרב כי
הבית אשר אני בונה גדול והפלא
והנה לחטבים לברתי העצים נתתי
חטים מכות לעבדיך כדים עשרים
אלף וישערים כדים עשרים אלף ויין
פתים עשרים אלף וישמן פתים עשרים
אלף ויאמר חורם מלך צד
בכתב וישלח אל שלמה באהבת יהוה
את עמו נתנד עליהם מלך ויאמר
חורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
עשה את השמים ואת הארץ אשר
נתן לדויד המלך בן חכם יודע שכל
וכנה אשר יבנה בית ליהוה ובית
למלכותו ועתה שלחתי איש חכם
יודע כינה לחורם אביו בן אשה מן
בנות דן ואביו איש צדי יודע לעשות
בזהב ובכסף בנחשת בברזל באבנים
וכעצם בארגמן בתכלת ובכרמיל
ולפתח כל פתוח ולחשכל מחשבת
אשר יעני לו עם חכמיך וחכמי אדני
הויד אבדי ועתה החטים והישערים
השמן והיין אשר אמר אדני ישלח

אלהי חקם וסימ
לא אכיל לעכר את בני יי אלהי לא אוסף לשמוע את ואלא סומע ממנו ואלא
אתה דסר המלכות את עבדיך ויתמודד על הילר דפס על האלמנה שפטע כמקד יי אלהי הנה אני בונה בית
וכל את וסו פסו דכות בלם וסימ שומרה אלהי בחרתי הסהובין בסת אלהי

ויהי עתה יחל העם לזכות ויהי עוד שבעת ויהי שבעת ויהי שבעת
ויהי עתה יחל העם לזכות ויהי עוד שבעת ויהי שבעת ויהי שבעת
ויהי עתה יחל העם לזכות ויהי עוד שבעת ויהי שבעת ויהי שבעת

לעבדיו ואנחנו נכרת יעצם מן חלבנו
ככל צרכך ונביאם לך ופסדות עליהם
יפלו ואתה תעלה אתם ירושלים
ויספר שלמה כל האנשים
הגרים אשר בארץ ישראל אחרי הספור
אשר ספרם הויד אביו וימצאו מאה
וחמשים אלף ושלש מאות אלפים ויש
מאות ויעצם מהם שבעים אלף
סבל ושמנים אלף חצב בהר ושלש
אלפים ויש מאות מנצחים להעבד
את העם ויחל שלמה לבנות את בית
יהוה בירושלים כהר המזריה אשר
נראה לדויד אביו אשר הכין במקום
הויד בעון ארנן היבוסני ויחל לבנות
בחדש השני בשני בשנת ארבע
למלכותו ואלה הוסד שלמה לבנות
את בית האלהים הארך אמות במדה
הראשונה אמות שישים ורחב אמות
עשרים והאולם אשר על פני הארך
על פני רחב הבית אמות עשרים והגובה
מאה ועשרים ויעצו מפנימה זהב
טהור ואת הבית הגדול חפה עין מושיש
ויחפיו זהב טוב ויעל עליו המרים
ושרשרת ויעצו את הבית אבן יקרה
לתפארת וזהב זהב פרוס ויחף את
הבית הקרות הספים וקירותיו ודלתתיו
זהב ופתח כרובים על הקירות
ויעצו את בית קדש הקדשים
ארכו על פני רחב הבית אמות עשרים
ורחבו אמות עשרים ויחפיו זהב
טוב לכבדים שש מאות ומשקל

למסמחות לשקלים חמשים זהב
והעליות חפה זהב ויעצו
בבית קדש הקדשים כרובים שנים
מעשה יעצו ויעצו אתם זהב
וכנפי הכרובים ארכם אמות עשרים
כנף האחד לאמות חמש מעשר
לקיר הבית והכנף האחרת אמות
חמש מעשר לכנף הכרוב האחר וכנף
הכרוב האחד אמות חמש מעשר לקיר
הבית והכנף האחרת אמות חמש
דבקה לכנף הכרוב האחר כנף
הכרובים האלה פרישים אמות עשרים
והם עמדים על רגליהם ופניהם לבית
ויעצו את הפרכת תכלת וארנן
וכרמיל וכוץ ויעל עליו כרובים
ויעצו לפני הבית עמודים שנים
אמות שלישים וחמש ארך וחצפת
אשר על ראשו אמות חמש
ויעצו שרשרות כדביר ויתן על
ראש העמודים ויעצו רמנים מאה
ויתן בשר שרות ויקס את העמדים
על פני החיכל אחד מימין ואחד משמאל
ויקרא שם הימני יכין ושם השמאלי
בעז ויעצו מזבחת עשרים אמה
ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות
קמתו ויעצו את המזבחה עשר
באמה משפתו אל שפתו ענול סביב וחמש
באמה קמתו וקו שלישים באמה יסגלו
סביב ודמות בקרים תחת לו סביב סביב
סביב אתו עשר באמה מקיפים אתהים
סביב שנים טורים הבקרים יעזוקים נמצתו

ואמר אליה בוס האחר מעצ לכנף הכרוב האחר
ויהי עתה יחל העם לזכות ויהי עוד שבעת ויהי שבעת ויהי שבעת
דברי הימים ויעצו מנחת נחשת

אתם הכהנים הלויים והמלך שלמה
וכל יצרת ישראל העושים עליו לפני
הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא
יספרו ולא ימנו מרב ויביאו הכהנים
את ארון ברית יהוה אל מקומו אל
דבר הבית אל קדש הקדשים אל תחת
ננפי הכרבים ויהיו הכרבים פרישים
בנפים על מקום הארון וכסו הכרבים
על הארון ועל בדיו מלמיה ויאריכו
הנדים וידאו ראשי הנדים מן הארון על
פני הדביר ולא יראו החויה ויהי שם
עד היום הזה אין בארון רק שני הלחות
אשר נתן משה בחרב אשר ברית יהוה
עם בני ישראל כינאתם ממצרים
ויהי כינאת הכהנים מן הקדש כי
כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין
לשמור למחלקות והלויים המשרדים
לכלם לאסוף להימן לידתון ולבניהם
ולאחיהם מלכשים פוין במצלתים
ובגבלים וכנרות צמדים מזרח למזבח
ועמם כהנים למאה ויגשרים מחצות
במצורות ויהי כאחד למחצות
ולמשרדים להשמיע קול אחד להלל
ולחודות ליהוה ובהרים קול בחצירות
ובמצלותם ובכל השיר ובהלל ליהוה
כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא
ענין בית יהוה ולא יכלו הכהנים לעמוד
לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה
את בית האלהים
אז אמר
שלמה יהוה אמר לי שכון בערפך
ואני בנתי בית זבל לה ומכון לשבתך

עולמים ויסב המלך את פניו ויכרך
את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל
עומד ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל
אשר דבר בפיו את דוד אבי ובריו
מלא לאמר מן היום אשר הוצאתי
את צמי מארץ מצרים לא בחרתי
בניר מכל שבטי ישראל לבנות בית
להיות שמי שם ולא בחרתי באיש
להיות נגיד על צמי ישראל ואבחר
בירושלם להיות שמי שם ואבחר
בדוד להיות על צמי ישראל ויהי עם
לכבוד דוד אבי לבנות בית לישם יהוה
אלהי ישראל ויאמר יהוה אל דוד אני
יעצ אברהם יעס לכבוד לבנות בית
לשמי הטיבות כי היה יעס לבבך רק
אתה לא תבנה הבית כי יעס בנך הוצא
מחליצך הוא יבנה הבית לישמי ויקם
יהוה את דברו אשר דבר ואקום תחת
דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר
דבר יהוה ואבנה הבית לישם יהוה אלהי
ישראל ואשים שם את הארון אשר
ישם ברית יהוה אשר ברית עם בני
ישראל ויעמד לפני מזבח יהוה נגד
כל קהל ישראל ויפריש כפיו כי עשה שלמה
כיוצא שתי ויתנהו בתוך העזרה חמיש
אמות ארבו וחמיש אמות רחבו ואמות
שלוש קמתו ויעמד עליו ויכרך על ברכיו
נגד כל קהל ישראל ויפריש כפיו וישמיהו
ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים
בשמים ובארץ שמר הבית והחסד
לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם

והענין כי יצא עמך ויהיו עמך פתחות ואונך
והענין כי יצא עמך ויהיו עמך פתחות ואונך

וישם
וישם

שמך ויראה אתך כעמך ישראל
ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה
אשר בניתו כי יצא עמך
למלחמה על איביו בדרך אשר
תשלחם והתפללו אליך דרך העיר
הזאת אשר בחרת בה והבית אשר
בנית לשמך ושמעת מן השמים
את תפלתם ואת תחנונם ועשית
משפטם כי יחטאו לך כי אין אדם
אשר לא יחטא ואנפת נם ונתתם לפני
אויב ושבוש שוכיהם אל ארץ
רחוקה או קרובה והשיבו אל לבנם
בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחנונו
אליך בארץ ישבים לאמר חטאנו
הענינו ורשיענו וישבו אליך בכל
לפס וכל נפשם בארץ ישבים אשר
שבו אתם והתפללו דרך ארצם אשר
נתת לאבותם והעיר אשר בחרת
ובית אשר בנית לשמך ושמעת
מן השמים ממכון שבתך את תפלתם
ואת תחנוניהם ועשית משפטם
וסלחת לעמך אשר חטאו לך ועתה
אלהי יהונתן עניך פתחות ואונך
קשבות לתפלת המקום הזה ועתה
קומה יהוה אלהים לנוחך אתה וארון
עך כהניך יהוה אלהים ילבישו
תשועה וחסידך ישמחו בטוב
יהוה אלהים אל תשב פני משיחך
זכרה לחסדי דוד עבדך
ובכלות שלמה להתפלל והאיש ידוע
מהשמים ותאכל העלה והזבחים

וכבוד יהוה מלא את הבית ולא יכלו
הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא
כבוד יהוה את בית יהוה וכל בני
ישראל ראים בירדת האש וכבוד
יהוה על הבית ויכרעו אפים ארצה
על הר צפה וישתחוו והודות ליהוה
כי טוב כי לעולם חסדו והמלך וכל
העם זבחים זבח לפני יהוה ויזבח
המלך שלמה את זבח הנקר עשרים
ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף
ויחננו את בית האלהים המלך וכל
העם והכהנים על משמרותם
עמדים והלויים בכלי שיר יהוה אשר
עשה דוד המלך להודות ליהוה
כי לעולם חסדו בהלל דוד בידם
והכהנים מחצצרים נגדם וכל ישראל
עמדים ויקדש שלמה את
תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי
עשה שם העלות זאת חלבי
השלמים כי מזבח העושה אשר
עשה שלמה לא יכול להכיל את
העלה ואת המנחה ואת החלבים
ויניח שלמה את החנניעת ההיא
שבעת ימים וכל ישראל עמוקהל
גדול מאד מלבו אחמת ער נחל
מצרים ויניחו כיום השמיני עזרת
בית הנוכח עשו שבעת ימים
והחג שבעת ימים וביום עשרים
ושלשה לחדש השביעי שלח את העם
לאהלים שמחים וטוב לב על הטובה אשר
עשה יהוה לדוד ולשלמה ולישראל עמו

מלך

מלך

מלך

מלך

מלך

מלך

קומה וישינו אויבך קומה וישינו אויבך
והכהן את בית האלהים והכהן את בית האלהים

וישם
וישם

כמי שפוט צדקתו יאמר הו' יראים ויעשו את חנ' ויעמד כמי שפוט דוד
ויהי כשמי לבן את שמי יעקב בן אהרן לא תשא שבע שווא ומלכת שבע

כמי שפוט צדקתו יאמר הו' יראים ויעשו את חנ' ויעמד כמי שפוט דוד
ויהי כשמי לבן את שמי יעקב בן אהרן לא תשא שבע שווא ומלכת שבע

מעיר דוד לבית אשר בנה לה כי אמר
לא תשב אשה לי בבית דוד מלך
ישראל כי קדש המה אשר באר
אלהם ארון יהוה
אז העלה
שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה
אשר בנה לפני האולם וכדבר יום
ביום להעלות כמיות משה לשבתות
ולחדשים ולמועדות שלש פעמים
בשנה בחג המצות ובחג השבועות
ובחג הסוכות ויעמד כמי שפוט דוד
אביו את מחלקות הכהנים על צדקתם
והלויים על משמרותם להלל ולשרת
עד הכהנים לדבר יום ביומו והשערים
בנחלקותם לשיער וישער כמיות
דוד אישה אלהים ולא סרו מיות
המלך על הכהנים והלויים לכל דבר
ולא יצרות ותכן כל מלאכת שלמה
עד היום מוסד בית יהוה ועד כל היום
שלם בית יהוה
אז הלך
שלמה לעציון צנור ואל אילות על
שפת הים בארץ אדום ויישלח לו
חורם ביד עבדיו אניות ועבדים ידע
ים ויבאו עם עבד שלמה אופירה
ויקחו משם ארבע מאות וחמשים
כנר זהב ויביאו אל המלך שלמה
ומלכת שבע שמעה את
שמי שלמה ותבוא לנסות את שלמה
בחדות בירושלם בחיל כנר מאד
ונמלס נשאים בשמים וזהב לרב
ואבן יקרה ותבא אל שלמה
ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבנה

ועד לה שלמה את כל דבריה ולא
נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד
לה ותרא מלכת שבע את חכמת
שלמה וזהבית אשר בנה ומאכל
שלחנו ומושב עבדיו ומינמד משורתיו
ומלבושיהם ומיטקיו ומלבושיהם
ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה
יגיד בה רוח ותאמר אל המלך אמת
הדבר אשר שמיעתי בארצי על
דברך ועל חכמתך ולא האמנתי
לדבריהם עד אשר באתי ותראנה
יעני והנה לא העד לי חצי מרבית
חכמתך יספת על השמועה אשר
שמעתי ואשרי אנשיך ואשרי עבדך
אלה העמדים לפניך תמיד ושמעים
את חכמתך יהי יהוה אלהיך ברוך
אשר חפץ בך לתתך על כסאו למלך
ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את
ישראל להעמידו לעולם ויתגד עליהם
למלך לעשות משפט וצדקה ותתן
למלך מאה ועשרים כנר זהב ובשמים
לדב מאד ואבן יקרה ולא היה כנשם ההוא
אשר נתנה מלכת שבע למלך שלמה ונס
עבדיו חורם ועבדיו שלמה אשר הביאו
זהב מאופיר הביאו עני אלגומים ואבן
יקרה וייצא המלך את עני האלגומים
מסלות לבית יהוה ולבית המלך וננתנו
לשרים ולעבדיו ואלהם לפנים בארץ יהודה
והמלך שלמה נתן למלכת שבע את כל
חפצה אשר שאלה מלכ אשר הביאה
אל המלך ותהפך ותלך לארצה האוּמִיָּה

שמעת את שמי שלמה וחבורי דמלכים
ועל חכמתך דמלכים ודברי המוס
ואשרי דרכי ושמעו ואשרי אנשיך אלה

[illegible]

לחיות אשר לא	ישנם עשר הדורות צומדים שם	ושנים עשר אבנים	סטה כמה	כי אם בשמונה
ועד צבול	וסיג	מן השיחור אשר על	ישלמה היה מושל	ויהי מושל בכל ממעל סוטה
ויעחם	וסיג	ויעחם בערי	הרכב קד' דסג	ויהי לשלמה ארבעת אלפים

לשון קודש

והיה כבוד ונבל וקוף וחלול ויון משפחהם ויחזק את המצוות ויבן בהם נגידים לאמיתם יאמרו איה דגן ויון בהרעופים כחל

והכהנים והלויים אשר נבחרו
ישראל התעצבו עליו מכל גבולם כי
עצבו הלויים את מעשיהם ואחותם
וילכו ליהודה ולירושלם כי הזנחם
ידבצם ונבזו מנהן ליהודה ויעמד לו
כהנים לבמות ולשעירים ולעזלים
אשר עשה ואחריהם מפל שגט
ישראל הנתנים את לבבם לבקש את
יהוה אלהי ישראל באו ירושלם לזבח
ליהוה אלהי אבותיהם ויחזקו את
מלכות יהודה ואמרו את רחבעם בן
שלמה לשנים שלש פי הלכו בדרך
דויד ושלמה לשנים שלש
ויקח לו רחבעם אישה את מחלת
בן ירימות בן דויד אביה ל בת אליאב
בן ישי ותלד לו בנים את יעוש ואת
שמריה ואת זהם ואחריה לקח את
מעכה בת אבשלום ותלד לו את אביה
ואת יצתי ואת זיזא ואת שלמית ואת
רחבעם את מעכה בת אבשלום מפל
נשיו ופלגשיו כי נשים שמונה עשוה
נשא ופלגשים ששים וילד יצורים
ושמונה בנים וששים בנות ויעמד
לראש רחבעם את אביה בן מעכה
לנגיד באחיו כי להמליכו ויבן ויפרץ
מכל בניו לכל ארצות יהודה ובנימין
לכל ערי המצודות ויתן להם המזון
לרב וישאל המון נשים ויהי כהבין
מלכות רחבעם וכחזקתו עונב את
תורת יהוה וכל ישראל עמו
ויהי בשנה החמישית למלך

רחבעם עלה שישק מלך מצרים על
ירושלם כי מצלו ביהודה באלף ונמאליהם
רב ובששים אלף פרישים ואין מספר
לעם אשר באו עמו ממצרים לובים
סביים וכושיים וילכד את ערי המצודות
אשר ליהודה ויבא עד ירושלם
וישמיעה הנביא אבא
רחבעם וישרי יהודה אשר נאספואל
ירושלם מפני שישק ויאמר להם
כה אמר יהוה אתם יעזבתם אתי ואף
אני יעזבתי אתכם ביד שישק ויבנינו
ישרי ישראל והמלך ויאמרו עדיך
יהוה ובראות יהוה כי נכנעו היהודים
יהוה אל שמיעה לאמר נכנעו לא
אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה
ולא תתך חמתי בירושלם ביד שישק
כי יהיו לו לעבדים וידעו עבודתי וענות
ממלכות הארצות ויעל שישק
מלך מצרים על ירושלם ויקח את
אצרות בית יהוה ואת אצרות בית
המלך את הכל לקח ויקח את מגני
הזהב אשר עשה שלמה ויעש
המלך רחבעם תחתיהם מגע נחשת
והפקיד על יד ישרי הרצים השמורים
פתח בית המלך ויהי מדי בוא המלך
בית יהוה באו הרצים וגשאוהו והשינו
אל תא הרצים ובהכנעו שב ממנו
אף יהוה ולא להשחית לכלה וגם
ביהודה היה דברים טובים
ויהחזק המלך רחבעם בירושלם
וימלך בן ארבעים ואחת שנה

נדרו לבם נר רחבעם שפיים ולירושלם מבשר אתה ויאמר ליהודה ולירושלם
והכירו כי עצבו הלויים את מעשיהם ואחותם ויבן דוד ט מות הילד ויבן הפרץ מכל בניו
והיה כבוד ונבל וקוף וחלול ויון משפחהם ויחזק את המצוות ויבן בהם נגידים לאמיתם יאמרו איה דגן ויון בהרעופים כחל

והעשרות כל מלחמותי וימי כעסך כשיראלי ועברה העברה להעביר ולשלמה בעת לבב ואתה אם תלך בחקותי ויאמר
 השומר כעצתו יצא לטמור מארץ ויעזב לה לרשע ולא לבב... ויחזקנו מאד

ולא יעזב נח ירבעם עוד בימי אביהו
 ויגפיהו יהוה וימת: ויתחזק
 אביהו וישאלו נשים ארבע עשרה
 וילד עשרים ושנים בנים ויש
 עשרה בנות: ויתר דברי אביה ודרכו
 ודבריו כתובים במדרש הנביא ערו:
 וישכב אביה עם אבתיו ויקברו אותו
 בעיר דויד וימלך אסא בנו תחתיו:
 בימיו שקטה הארץ עשר שנים:
 ויעש אסא הטוב והישר
 בעיני יהוה אלהיו ויסר את מזבחות
 הנכר והבמות וישבר את המעבדות
 ויערע את האשרים: ויאמר ליהודה
 לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם
 ולעשות התורה והמצוה ויסר ממל
 ערי יהודה את הבמות ואת החמנים
 ותשקט הממלכה לפניו ויבן ערי
 מצודה ביהודה כי שקטה הארץ ואין
 עמו מלחמה בשנים האלה כי הניח
 יהוה לו: ויאמר ליהודה נבנה את
 הערים האלה ונסב חומה ומגדלים
 דלתים ובריחים עדנו הארץ לפנינו
 כי דרשנו את יהוה אלהינו ודרשנו
 ויעל לנו מסביב ויבנו ויעליחו:
 ויהי לאסא חיל נשא יערה
 ורמח מיהודה שלש מאות אלף
 ומבנים נשאים מגדודי קשת
 מאתיים ושמנים אלף כל אלה גבורי
 חיל: ויצא אליהם זרח הכנעני בחיל
 אלף אלפים ומרכבות שלש מאות
 ויבא עד מרשה: ויצא אסא לפניו

ויערכו מלחמה בנא צפתה למרשהו
 ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר
 יהוה אין עמך לעזר כן רב לאין כח
 עזרנו יהוה אלהינו כי יעלך נשענו
 ובשמך באנו על ההמון הזה יהוה
 אלהינו אתה אל יעזב עמך אנשי:
 ויגף יהוה את הכנענים לפני אסא
 ולפני יהודה וינסו הכנענים: וירדפם
 אסא וזרעם אשר עמו עד לגדר ויפלו
 מכנענים לאין להם מחיה כי נשברו
 לפני יהוה ולפני מחנהו וישאו ישר
 הרבה מאד: ויבנו את כל הערים סביבות
 גדר כי היה פחד יהוה עליהם ויבנו את
 כל הערים כי בזה רבה היתה נהם יונם
 אהלי מקנה הכנעני וישבו צאן לרוב
 וגמלים וישבו ירושלים ועזריהו בן
 יעודד היתה עליו רוח אלהים: ויצא
 לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא
 וכל יהודה ובנימן יהוה עמכם בהיותכם
 עמו ואם תרדשו ימצא לכם ואם
 תעזבו יעזב אתכם: וימים
 רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא
 נהן מורה וללא תורה: וישב בצר
 לו על יהוה אלהי ישראל ויבקשו
 וימצא להם: ובעתים ההם אין שלום
 ליזא ולבא כי מהומת רבות על כל
 יישובי הארצות: וכתתו בני בני ועיר
 בעיר כי אלהים הממם בכל ערה:
 ואתם חזקו ואל ירפו ידכם כי יש
 שבר לפני אתכם: ובשמע
 אסא את הדברים האלה והנבואה

לזהרה לדרוש את אלהי אבותיהם ולעשות כדאם לשמור... וישלוח מנחה
 לאין כפון לו אדיריהם... וישלוח מנחה
 ובשמך... וישלוח מנחה

עוד הנביא התחזק ויעבר השקצים
מכל ארץ יהודה ובנימן ומן הערים
אשר לכד מהר אפרים ויחדש את
מוצח יהוה אשר לפני אולם יהוה
ויקבץ את כל יהודה ובנימן והערים
עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון
כי נפלו עליו מיישראל לרב בראתם
כי יהוה אלהיו עמו
ויקבעו ירושלם בחדש השלישי
לשנת חמש עשרה למלכות אסא
ויזכחו ליהוה ביום ההוא מן השלל
הביאו בקר שבע מאות ויצאן שבעת
אלפים ויבאו כברית לדרוש את יהוה
אלהי אבותיהם בכל לבבם ובכל נפשם
וכל אשר לא ידרש ליהוה אלהי ישראל
ימת למן קטן ועד גדול למאיש ועד
אשה וישבעו ליהוה בקול גדול
ובתוועה וכח עצרות ובשופרות
וישמחו כל יהודה על השבועה כי
בכל לבבם נשבעו ובכל רצונם בקיטו
וימצאו להם ויעז יהוה להם מסביב
ונסמעה אסא המלך הסירה
מגבירה אשר עשתה לאשר מפלעת
ויכרת אסא את מפלעתה וידרך
וישרף בעל קדרון והבמות ל
סרו מיישראל רק לבב אסא היה שלם
כל ימיו ויצא את קדשי אביו וקדשיו
בית האלהים כסף וזהב וכלים ומלחמה
לא היתה עד שנת שלשים וחמש
למלכות אסא
שלשים ושיש למלכות אסא עליה

בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן
את הרמה לבלתי תת יוצא ויבא
לאסא מלך יהודה ויוצא אסא
כסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית
המלך וישלח אל בן הדד מלך ארם
הישב בדומישק לאמר ברית ביני
ובינך וביני אבי וביני אביך הנה שלחתי
לך כסף וזהב לך הפר יי בריתך
את בעשא מלך ישראל ויעלה
מעליו וישמע בן הדד אל המלך
אסא וישלח את שרי החילים אשר
לו אל ערי ישראל ויבאו את עיון ואת
דן ואת אכל מים ואת כל מסכנות
ערי נפתלי ויהי בשמע בעשא
ויחדל מבנות את הרמה וישבת את
מלאכתו ואסא המלך לקח
את כל יהודה וישאו את אבני הרמה
ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן
בהם את גבע ואת המזפחה
ובעת ההיא בא חנני הראה אל
אסא מלך יהודה ויאמר אליו בזה שען
על מלך ארם ולא נשענת על יהוה
אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם
מידך הלא חכוישים והלובים היו
לחיל לרב לרב ולפרשים להרבה
מאד ובה שענת על יהוה נתנם בידך
כי יהוה עינו משטמות בכל הארץ להתחזק
עם לבבם שלם אליו נסבלת על זאת כי מעתה
יש עמך מלחמות ויבא אסא אל הווא
ויתנהו בית המהפכת כינוע עמו על
זאת וירצן אסא מן העם בעת ההיא

מלכים
למאיש ועד סהמה למען ויהלך לכל העם לכל רשמוא וכל אשר לא ידע
ישראל ויעלה מים ויחברו המלכים ויעלה מעליהם
מבירה
למאיש
ועלה
וסים
וסים
וסים

והנה דברי אסא הראשנים והאחרונים
 הנם פתונים על ספר המלכים ליהודה
 וישראל : ויחלא אסא בשנת
 שלשים ותשע למלכות ברגליו עד
 למיעלה חליו וגם בחליו לא דרש את
 יהוה כי כרפאים : וישכב אסא עם
 אנתיו וימת בשנת ארבעים ואחת
 למלכו : ויקברו בקברתיו אשר ברה
 לו בעיר דויד וישכבו במישכב אשו
 מלא בשמים וזנים מרקחים מרקחת
 מעישה וישרפו לו שרפה גדולה עד
 למאד : וימלך יהושפט בנו
 תחתיו ויתחזק על ישראל ויתן חיל
 בכל ערי יהודה הכפרות ויתן נציבים
 בארץ יהודה ובערי אפרים אשר
 לכד אסא אביו : ויהי יהוה עם יהושפט
 כי הלך בדרכי דויד אביו הראשנים
 ולא דרש לבעלים : כי לאלהי אביו
 דרש ובמענותיו הלך ולא נמעישה
 ישראל : ויבן יהוה את הממלכה בידו
 ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט :
 ויהי לו עשר וכבוד לרב : ויגבה לבו
 בדרכי יהוה ויעד הקיר את הנמותר
 ואת האשרים מיהודה :
 ובשנת שלוש למלכו שלח לשדיו
 לבן חיל ולעבדיה ולזכריה ולנתנאל
 ולמיכיהו ללמד בערי יהודה : ויעמהם
 הלויים שמעיהו ונתניהו וזבדיהו :
 ויעשה אל ושמרימות ויהונתן ואדנעו
 וטוביהו וטוב אדניה הלויים ויעמהם
 אלישמע ויהורם הכהנים וילמדו

ביהודה ויעמהם ספר תורת יהוה ויענו
 בכל ערי יהודה וילמדו בעם : ויהי
 פחד יהוה על כל ממלכות הארצות
 אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם
 יהושפט : ומן פלשתים מביאים
 ליהושפט מנחה וכסף משא גם
 הערבים מביאים לו צאן אילים
 שבעת אלפים ושבע מאות ותשעים
 שבעת אלפים ושבע מאות :
 ויהי יהושפט הילך ועד יעד
 למיעלה ויבן ביהודה פתות וערי
 מסכנות : ומלאכה רבה היה לו בערי
 יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל
 בירושלם : ואלה פקדונם
 לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפים
 עדתה השר ועמו גבורי חיל שלוש
 מאות אלה : ועל ידו יהונתן
 השר ועמו מאתים ושמנים אלה :
 ועל ידו עמסיה בן זכרי המתעב ליהוה
 ועמו מאתים אלה גבורי חיל : ומן
 בנימן גבור חיל אלידע ועמו נשקין
 קשת ומגן מאתים אלה : ועל ידו
 יהוזבד ועמו מאה ושמנים אלה חלוצי
 עבא : אלה המשרתים את המלך
 מלכד אשר נתן המלך בערי המכצר
 בכל יהודה : ויהי ליהושפט עשר
 וכבוד לרב ויתחזק לאחאב וירד לקון
 שנים אל אחאב לישמרון ויזבח לו
 אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו
 ויסתהו לעלות אל דמת גלעד : ויאמו
 אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך

ויאמר מיכיהו אם ישוב תשוב בשלום
לא דבר יהוה בי ויאמר שמיני עמים
כלם ויעל מלך ישראל ויהושפט
מלך יהודה אל דמית גלעד ויאמר מלך
ישראל אל יהושפט התחפש ובא
במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש
מלך ישראל ויבאו במלחמה ומלך אום
ינוה את שרי הרבב אשר לו לאמד לא
תלחמו את הקטן ואת הגדול כי אסאת
מלך ישראל לבדו ויהי כראות שרי
הרבב את יהושפט והמה אמרו מלך
ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק
יהושפט ויהוה עזרו ויסיתם אלהים
ממנו ויהי כראות שרי הרבב כי לא
היה מלך ישראל וישובו מאחרי
ואיש משך בקשת לתמו ויך את מלך
ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר
לרבב הפך ירך והוצאתני מן המחנה
כי החליתי ויתעל המלחמה ביום ההוא
ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה
נכח אדם עד הערב ומת ליעת בוא
השמש וישב יהושפט מלך
יהודה אל ביתו בשלום לירושלם
ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזר
ויאמר אל המלך יהושפט הלוי
לעזר ולישנאי יהוה תאהב ובואת
עליך קצף מלפני יהוה אבל דברים
טובים נמצאו עמך כי בעדת האשדות
מן הארץ והכינות לבבך לדריש
האלהים וישב יהושפט
בירושלם וישב ויצא בעם מכאר

א
ב
ג
ד
ה

ו
ז

ח
ט

ישבע עד הר אפרים וישיבם אל
יהוה אלהי אבותיהם ויעמד שפטם
בארץ בכל ערי יהודה הבצורות לעז
ועירו ויאמר אל השפטים ראו מה
אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי
ליהוה ויעמכם בדבר משפט ויעתה
יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כי
אין עם יהוה אלהינו עולה ומשיב
פנים ומקח שחד ונם בירושלם ועמד
יהושפט מן הלויים והכהנים ומראשי
האבות לישראל למשפט יהוה ולריב
וישבו ירושלם וייעז עליהם לאמר
כה תעשון בראת יהוה באמונה ובלת
שלם וכל ריב אשר יבוא עליכם
מאחיכם הישבים בעריהם בין דם
לדם בין תורה למצוה לחקים ולמשפטים
והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה
והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה
תעשון ולא תאשמו והנה אמר יהוה
כהן הראש עליכם לכל דבר יהוה
וזכר יהוה כי ישמעאל הנער לבית
יהודה לכל דבר המלך וישטרים הלויים
לפניכם חזקו ועשו ויהי יהוה עמכם
ויהי אחרי כן באו בני מואב
ובני עמון ועמהם מה עמונים על
יהושפט למלחמה ויבאו ויעדו
ליהושפט לאמר בא עליך המון רב
מעבר לים מארם והנם נחיצון תמו
היא עין גדי וירא אותן יהושפט את
פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל
יהודה ויקבצו יהודה לבקש מיהוה

י
יא

יב
יג

יד
טו
טז
טז
יז
יח
יט
כ

וְגַם אֶת אֲחִיךָ בִּטְחָלָיו שָׁכַט וְגַם אֶת אֲחִיךָ הַטּוֹבִים בְּכִיךָ וְגַם אֶת דִּוְהָ לֵיל מֶלֶךְ וְגַם אֶת דִּוְהָ לֵיל מֶלֶךְ וְגַם אֶת דִּוְהָ לֵיל מֶלֶךְ וְגַם אֶת דִּוְהָ לֵיל מֶלֶךְ

מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְתִזְנֶה אֶת יְהוּדָה וְאֶת־
יִשְׁבִּי יְרוּשָׁלַם כְּהוֹנֹת בֵּית אַחֲאֵב וְגַם
אֶת אֲחִיךָ בֵּית אֲבִיךָ הַטּוֹבִים מִמֶּךָ הִרְגֹתָ
הֵנָּה יְהוָה נָגַף מִגִּפָּה גְדוֹלָה בְּעַמְּךָ וּבְנֶנְךָ
וּבְנִשְׁיךָ וּבְכָל רִכְוִישְׁךָ וְאֶתְּהָ טַחֲלִיִּים
בָּמִים בְּמַחֲלָה מֵעֵדְךָ עַד יֵצְאוּ מִלְּעֵדְמֶךָ
הַחֲלִי יָמִים עַל יָמִים וַיַּעַר יְהוָה עַל יְהוֹנָס
אֶת רֹחַ הַפִּלִּשְׁתִּים וְהַעֲרִיבִים אִשׁוּר עַל־
יְדֻשִׁים וַיַּעַר יְהוּדָה וַיִּבְקִיעָהּ וַיִּשְׁבּוּ
אֶת כָּל הָרִכְוִישׁ הַנִּמְצָא לְבֵית הַמֶּלֶךְ
וְגַם בָּנָיו וְנִשְׁוֵי וְלֹא נִשְׁאָר לֹכֵן כִּי אִם
יְהוֹאָחָז קָטָן בָּנָיו וְאַחֲרָיו כָּל זֶאת נִגְמָו
יְהוָה בְּמִצְוֵי לַחֲלִי לֹאִין מִרְפָּא וַיְהִי
לְיָמִים מֵיָמִים וּבִכְעַת זֶאת הִקְיָן לְיָמִים
שְׁנָים יֵצְאוּ מִצִּוּ עַם חֲלִי וַיִּמָּת בְּתַחֲלָאִס
רַעִים וְלֹא יֵצְאוּ עִמּוֹ שְׂרָפָה כִּשְׂרָפָה
אֲתָנוּ בִּן שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם הָיָה בְּמַלְכוֹ
וַיִּשְׁמָנָה שְׁנָים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיִּלְךְ
בְּלֹא חֲמָדָה וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּעִיר דָּוִיד וְלֹא
נִקְבְּרוּת הַמַּלְכִּים וַיִּמְלִיכוּ יוֹשִׁבִי
יְרוּשָׁלַם אֶת אַחֲזִיָּהוּ בֶן הַקָּטָן תַּחֲתָיו
כִּי הָיָה אִשְׁנָם הִרְגָה עוֹד הַכֹּהֵן
בְּעַרְבִים לְמַחְנֶה וַיִּמְלֹךְ אַחֲזִיָּהוּ בֶן
יְהוֹנָס מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּנֵי אֲרַבְעִים
וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אַחֲזִיָּהוּ בְּמַלְכוֹ וַיִּשְׁנָה
אֶת מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיִּשָּׂם אִמּוֹ עָלָיו
בֵּת עֲמָדִי וְגַם הָיָה הַלֵּךְ בְּדֹרֵךְ בֵּית
אַחֲאֵב כִּי אִמּוֹ הָיְתָה וַיַּעֲזֹתוּ לְהוֹשִׁיעַ
וַיַּעַשׂ הָרִיעַ בְּעֵינָיו יְהוָה בְּבֵית אַחֲאֵב
כִּי הָמָּה הָיוּ לוֹ וַיַּעֲזִים אַחֲרֵי מוֹת אֲבִיו
לְמִשְׁחִית לוֹ וְגַם בְּעֵצָתָם הָלַךְ וַיִּלְךְ

אֶת יְהוֹנָס בֶּן אַחֲאֵב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
לְמַלְחָמָה עַל חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרַם בְּרִמָּת
גִּלְעָד וַיָּכּוּ הָרַמִּים אֶת יוֹנָס וַיִּשְׁכַּח
לְהִתְרַפָּא בִּזְרָעָאֵל כִּי הַמַּכִּים אִשְׁר
הִכּוּ בְרִמָּה טָהַלְחָמוּ אֶת חֲזָאֵל מֶלֶךְ
אֲרַם וַיַּעֲזִיחוּ בֶּן יְהוֹנָס מֶלֶךְ יְהוּדָה
יָדָד לְרֹאשׁוֹת אֶת יְהוֹנָס בֶּן אַחֲאֵב
בִּזְרָעָאֵל כִּי חָלָה הוּא וּמַאֲלֵהִים
הָיְתָה תְּכֻסֶּת אַחֲזִיָּהוּ לְבֹא אֶל
יוֹנָס וּבָבָאוּ יֵצְא עַם יְהוֹנָס אֶל־
יְהוָה בֶּן נִמְשִׁי אִשְׁר מִשְׁחָו יְהוּדָה
לְהַכְרִית אֶת בֵּית אַחֲאֵב וַיְהִי נְהִשְׁפָּט
יְהוָה עַם בֵּית אַחֲאֵב וַיִּמָּצָא אֶת שְׁוִי
יְהוּדָה וּבְנֵי אַחִי אַחֲזִיָּהוּ מִשְׁרָתִים
לְאַחֲזִיָּהוּ וַיְהַדְּגִם וַיִּבְקֹשׁ אֶת אַחֲזִיָּהוּ
וַיִּלְכְּדוּהוּ וְהוּא מִתְחַבֵּא בִּשְׁמֵרָוֹן
וַיִּבְאֵהוּ אֶל יְהוָה וַיִּמִּיתוּהוּ וַיִּקְבְּרוּהוּ
כִּי אָמְרוּ בֶּן יְהוֹשִׁפָּט הוּא אִשְׁרִידוּשׁ
אֶת יְהוָה בְּכָל לְבָבוֹ וְאִין לְבֵית אַחֲזִיָּהוּ
לְעַזְרָה נָח לְמַלְכָּה וַיַּעֲתִלְיָהוּ
אִם אַחֲזִיָּהוּ רֹאשָׁה כִּי מֵת בָּנָה וְתַקֵּם
וְתִדְבֵר אֶת כָּל זֶרַע הַמַּמְלָכָה לְבֵית
יְהוּדָה וְתַקֵּחַ יְהוֹשִׁפָּט בְּתַחֲלָאִס
אֶת יוֹאָשׁ בֶּן אַחֲזִיָּהוּ וַתִּנָּבֵא אֵתוֹ מִתּוֹךְ
בְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַמּוֹמְתִים וַתִּתֵּן אֵתוֹ וְאֶת־
מִנְקָתוֹ בְּחֹדֶר הַמַּטּוֹת וְהַסִּתִּידוּהוּ
יְהוֹשִׁפָּט עַתָּה בֵּית הַמֶּלֶךְ יְהוֹנָס אִשְׁתִּי
יְהוֹנָדָב עָהֵכֵהוּ כִּי הִיא הָיְתָה אַחֲזִיָּהוּ
אַחֲזִיָּהוּ מִפְּנֵי עָתִלְיָהוּ וְלֹא הִמִּיתָהוּ
וַיְהִי אֵתָם בְּבֵית הָאֱלֹהִים מִתְחַבֵּא שִׁשׁ
שָׁנִים וַעֲתִלְיָה מַלְכָּת עַל הָאָרֶץ

וְהוּא יִבְנֵא וַיַּעֲבִדוּ כֹהֵן וַיִּשְׁלַח וַיִּבְאֵהוּ וְהוּא נָבִי וְתַאֲמַר אִשְׁוֹקָן עֲלֵיךְ
וְהוּא יִבְנֵא וַיַּעֲבִדוּ כֹהֵן וַיִּשְׁלַח וַיִּבְאֵהוּ וְהוּא נָבִי וְתַאֲמַר אִשְׁוֹקָן עֲלֵיךְ
וְהוּא יִבְנֵא וַיַּעֲבִדוּ כֹהֵן וַיִּשְׁלַח וַיִּבְאֵהוּ וְהוּא נָבִי וְתַאֲמַר אִשְׁוֹקָן עֲלֵיךְ

ובשנה השביעית התחזק
יהודי ויקח את ישרי המאות לעזרה
בן ירחם ולישמעאל בן יהוחנן ולעזריה
בן עובד ואת מישיהו בן עדיהו ואת
אלישפט בן זמרי עמו בכרית ויסכו
בהודה ויקבצו את הלויים מכל ערי
יהודה וראשי האטות ליישראל ויבאו
אל דוושלם ויכרת כל הקהל ברית גבית
האלהים עם המלך ויאמר להם הנה
בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על
בני דויד וזה הדבר אשר תעשו
השלשית מכם באי השבת לפהנים
וללויים לשערי הספים והשלשית
בבית המלך והשלשית בשער הסוד
וכל העם כח צרות בית יהוה ואל יבא
בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים
ללויים המה יבאו כי קדש המה וכל
העם ישמרו מישמרת יהוה והקיפו
הלויים את המלך סביב איש וכליו
בידו והבאו אל הבית יומת והיו את
המלך בכאו ובצאתו וייצשו הלויים
וכל יהודה ככל אשר צוה יהוה
הכהן ויקחו איש את אנשיו באי
השבת עם יצאי השבת כי לא פטר
יהודי עהפון את המחלקות
ויתן יהודי עהכהן לשרי המאות
את החתים ואת המננות ואת
השלטים אשר למלך דויד אשר
בית האלהים ויעמד כל העם ואיש
שלחו בדומכתה הבית הימנית עד
כתף הבית השמאלית למזבח ולכת

ויאמר אליו לך נא אתי לך נראה פנים דרבי המלך ונראה
וישלח תבעת וינשא אותה ויבא אליו ויבא אליו ויבא אליו

יכנס
וכנס

יכנס
וכנס

את אדומים ויבא את אלהי בני שיער
וינמדם לו לאלהים ולפניהם ישתחוו
ולחם יקטרו ויחר אף יהוה באמציחו
וישלח אליו נביא ויאמר אליו למה
הרשת את אלהי העם אשר לאהצו
את עמם מידך ויהי בדברו אליו
ויאמר לו הליציני למלך נתנוך חדל
לך למה יכוד ויחדל הנביא ויאמר
ידעתי כי יציץ אלהים להשחיתך כי
עשית זאת ולא שמיעת לעצתי
וינציץ אמציחו מלך יהודה
וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא
מלך ישראל לאמר לך נראה פנים
וישלח יואש מלך ישראל אל אמציחו
מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון
שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר
תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית
השרה אשר בלבנון ותרכס את החוח
אמות הנה הפית את אדום ונשאך לך
להנביר עתה שבה בביתך למה התערה
ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך וולא
שמע אמציחו כי מה אלהים היא למען
תתם בך כי דרשו את אלהי אדום ויעל
יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא
ואמציחו מלך יהודה בבית שמש אשר
ליהודה וינשא יהודה לפני ישראל
ונסו איש לאחיו ואת אמציחו מלך
יהודה בן יואש בן יהואחז תפס יואש
מלך ישראל בבית שמש ויבא ארז
ירושלם ופרץ בחומת ירושלם משער
אפרים עד שער הפונה ארבע מאות

לשון
הלכה
וכנס

לשון
הלכה
וכנס

אמה וכל הזהב והכסף ואת כל הכלים
הנמצאים בבית האלהים עם יכד
אדום ואת אערות בית המלך ואת
בני התערבות וישב שמרון
ויהי אמציחו בן יואש מלך יהודה
אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל
חמש עשרה שנה ויתר דברי אמציחו
הראשנים והאחרנים הלא הנם כתובים
על ספר מלכי יהודה וישראל וזמנית
אשר סר אמציחו מאחרי יהוה ויקשו
עליו קשר בירושלם וינסו לבישה וישלחו
אחריו לכישה וימתו שם וישאדו
על הסוסים ויקברו אהו עם אבתיו בעיר
יהודה ויקחו כל עם יהודה את עזיהו
והוא בן שיש עשרה שנה ומלכו אתו
תחת אביו אמציחו הוא בנה את אילות
וישיבה ליהודה אחרי שכב המלך
ינס אבתיו בן שיש עשרה
שנה עזיהו במלכו וחמישים ושתים
שנה מלך בירושלם וינס אמו כי ליה
מן ירושלם וינצח הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה אמציחו אביו ויהי
לדרש אלהים בימי זכריהו המכין נראת
האלהים ובימי דרשו את יהוה העליחו
האלקים וינצח וילחם בפלשתים ופרץ
את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת
אשדוד ויבנה יערים באשדוד ובפלשתים
ויעזרהו האלהים על פלשתים ועל
הערבים הישבים בגור בעל והמענים
ויתנו העמונים מנחה לעזיהו ולכל שמו
עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה

יכנס
וכנס

יכנס
וכנס

יכנס
וכנס

יכנס
וכנס

יכנס
וכנס

יכנס
וכנס

אמר אך דבר שפנים ד מלכס אמרת הכה הכות את אמרת אוו נא
אדור אתה מכל המהמה וכל הית השדה כי עשית זאת ולא שמעתי
אדורי מות ישב כנ אהרן אחרי מות יואש בן יהואחז ויכברו

יכנס
וכנס

יכנס
וכנס

ויבא עליו תלנת פלנאסר מלך אשור
 וייער לו ולא חזקו כי חלק אחז את
 בית יהודה ואת בית המלך והשרים
 ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו ובעת
 היער לו ויוסף למיעול ביהודה הוא המלך
 אחז ויזבח לאלהי דרמישק המכנסו
 ויאמר כי אלהי מלכי ארסיהם מעזרים
 אתם להם אזבח ויעזרני והם היו לו
 להכשילו ולכל ישראל ויאסף אחז
 את כלבית האלהים ויקעץ את כל
 בית האלהים ויסגר את דלתות בית
 יהודה ויעש לו מזבחות בכל פנה בחושט
 ובכל עיר ועיר ליהודה עשה במזבחות
 לקטר לאלהים אחרים ויכעס את
 יהודה אלהי אבותיו ויתר דבריו וכל
 דרכיו הראשנים והאחרנים הנם
 פתובים על ספר מלכי יהודה וישראל
 וישכב אחז עם אבתיו ויקברו בעיר
 בירושלם כי לא הביאם לקברי מלכי
 ישראל וימלך יחזקיהו בנותחתינו
 יחזקיהו מלך בן עשרים
 וחמש שנה ויעשרים ותשע שנה
 מלך בירושלם ושם אמו אביה ברת
 זכריהו ויעש הישר בעיני יהודה בכל
 אשר עשה דוד אביו הוא בשנה
 הראשנה למלוו בחדש הראשון
 פתח את דלתות בית יהודה ויחזקם
 ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם
 לרחוב המזרח ויאמר להם שמעונו
 הלויים עתה התקדשו וקדשו את
 בית יהודה אלהי אבותיכם והוציאו

את העדה מן הקדש כי מעלו אבתנו
 ויעשו הרע בעיני יהודה אלהינו ויעזבונו
 ויסטו פניהם ממשכן יהודה ויתנו ערף
 גם סגרו דלתות האולם ויכפו את
 הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא
 העלו בקדש לאלהי ישראל ויהי
 קצף יהודה על יהודה וירושלם ויתנם
 לזועה לשמה ולשרקה כאשר אתם
 ראים בעיניכם והנה נפלו אבתנו
 בחדב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על
 זאתי עתה עם לבני לברות פרייתיהו
 אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפו
 בני עתה אל תשלו כי כלם בחר יהודה
 לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו משותט
 ומקטירים ויקמו הלויים מחתנב עמשי
 ויזאל בן עזריהו מן בני הקהתי ומן בני
 מררי קיש בן עבדי ועזריהו בן יהלאל
 ומן הנרשע יואח בן זמיה ועדן בן יואח
 ומן בני אליצפן שמרי ויזאל ומן בני
 אסף זכריהו ומתניהו ומן בני
 הימן יהואל ושמעי ומן בני ידורטן
 שמעיה ועזיאל ויאספו את אחיהם
 ויתקדשו ויבאו כמיעות המלך בדר
 יהודה לטהר בית יהודה ויבאו הכהנים
 לפענמה בית יהודה לטהר ויזיאו את כל
 הטמא אשר מצאו בהכל יהודה לחצר
 בית יהודה ויקבלו הלויים להוציא לעזל
 קדרון חוצה ויחלו באחד לחדש
 הראשון לקדש וביום שמונה לחדש
 באו לאולם יהודה ויקדשו את בית יהודה
 לימים שמונה וביום ששה עשר

לה
 לחדש

לחדש הראשון כליו ויבאו
פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טהונו
את כל בית יהוה ואת מזבח העולה ואת
כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל
כלי וואת כל הכלים אשר חנניה המלך
אחז במלכותו במעלו חבנו והקדשנו
והנם לפני מזבח יהוה וייטבם
יחזקיהו המלך ויאסף את שרי היציר
וייעל בית יהוה ויבאו פרים שבעה
ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפדי
עזים שבעה לחטאת על הממלכה
ועל המקדש ועל יהודה ויאמרו לבנו
אחר הכהנים להעלות על מזבח יהוה
וישחטו הבקר ויקבלו הסהנים את
הדם וזרקו המזבחה וישחטו האילים
ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים
ויזרקו הדם המזבחה ויגישו את שיעור
החטאת לפני המלך והקהל ויסמכו
ידים עליהם ויישחטום הכהנים
ויחטאו את דמם המזבחה לכפר על כל
ישראל כי כל ישראל אמר המלך
היעלה והחטאת ויעמד את הלויים
בית יהוה במצולתים בנבלים ובכנרות
במנצות דוד וגר חזה המלך וערנו
הנביא כי ביד יהוה המצוה ביד
נביאיו וייצמדו הלויים בכלי
דוד והכהנים בחצצרות ויאמר
חזקיהו להעלות העולה להמזבח
ובעת החל העולה החל שיר יהוה
והחצצרות ויעל ידי כל דוד מלך
ישראל וכל הקהל משהחיים והשיר

מישורר והחצצרות מחצצרים הכל
עד לכלות העלה וכללות העלות
בריעו המלך וכל הנמצאים אהנו
וישתחווי ויאמר יחזקיהו המלך
והשרים ללויים להלל ליהוה בדברי
דוד ואסף החזה ויהללו עד לשמחה
ויקדו וישתחווי ויעז יחזקיהו
ויאמר עתה מלאתם ידכם ליהוה
גישו והביאו זבחים ותדות לבית יהוה
ויביאו הקהל זבחים ותדות וכל נדיב
לב עלות ויהי מספר העלה אשר
הביאו הקהל בקר שבעים אילים
מאה כבשים מאתים לעלה ליהוה
כל אלה ויהקדשים בקר שש מאות
ויגזן שלשת אלפים רק הכהנים
היו למעט ולא יכלו להפשיט את
כל העלות ויחזקום אחיהם הלויים
עד כלות המלאכה ועד יתקדשו
הכהנים כי הלויים ישרי לבב להתקדש
מהכהנים וגם עלה לרב בחלבי
השלמים ובנסכים לעלה ותכון
עבודת בית יהוה וישמח יחזקיהו
וכל העם על ההכן האלהים לעם
כי נפתאם היה הדבר וישלח יחזקיהו
על כל ישראל ויהודה וגם אצרת פתב
על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה
בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי
ישראל וייעז המלך ושריו וכל הקהל
בירושלם לעשות הפסח בחדש השני
לאיכלו לעשותו כעת היא כי הכהנים לא
התקדשו למד והעם לא נאספו לירושלם

ומילתם את עולת לבבכם אל תקשו ערפכם אל תקשו לבבכם כמחובת
להראת בשולו ואיש אחד אמר אל דובשו חכמים גם ביהודה ביהודה

תקשו
בזמנך
וסים
וסים

ויישר הדבר בעיני המלך ובעיני כל
הקהל ויעמידו דבר להעביר קול
בכל ישראל מכאן שבע עשרה לבוא
לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל
בירושלם כי לא לרב עשו ככתוב
וילכו הרצים באגרות מיד המלך
וישרו בכל ישראל ויהודה וכמעות
המלך לאמר בני ישראל שובו אל
יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל
וישב אל הפליטה הנשארת לכם
מפני מלכי אשור ואל תהיו כאבותיכם
וכאחיהם אשר מעלו ביהוה אלהי
אבותיהם ויהנם לשמה כאשר אתם
ראים עתה אל תקשו ערפכם ו
כאבותיכם תגידו ליהוה ובאו למקדשו
אשר הקדיש לעולם ועבדו את
יהוה אלהיכם וישב מפני חרון אפיו
כי בשונכם על יהוה אחיהם ובעיניכם
לרחמים לפני שוביהם ולשוב לארץ
הזאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם
ולא יסיר פנים מפני אסתר שובו אליו
ויהיו הרצים עבדים מעיר
לעיר בארץ אפרים ומנשה ועד
זבולן ויהיו משחקים עליהם וימלעו
בם אך אנשים מאשר ומנשה ומזבולן
נכנעו ויבאו לירושלם גם ביהודה
היתה יד האלהים לתת להם לב אחד
לעשות מצות המלך והשרים בידו
יהוה ויאספו ירושלם עסדר לעשות
את חג המצות בחדש השני קהל
לרב מאד ויקמו ויסירו את המזבחות

פ

טו

טז

טז

טז

טז

טז

אשר בירושלם ואת כל המקטרות
הסירו וישליכו לעל קדרון וישחטו
הפסח בארבעה עשר לחדש השני
והפחנים והלויים נבלמו ויתקדשו
ויבאו עלות בית יהוה ויעמדו על
עמדם כמישפטם כתורת משה
איש האלהים הפחנים וזקים את
הדם מיד הלויים כי רבת בקהל אשר
לא התקדשו והלויים על שחיטת
הפסחים לכל לאטהור להקדיש
ליהוה כי מרבית העם רבת מאפרים
ומנשה יששכר וזבולן לא הטהרו
כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי
התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה
הטוב יכפר בעד כל לבבו הכין ליהוה
האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא
כטהרת הקדש וישמע יהוה אל
יחזקיהו וירפא את העם
ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם
את חג המצות שבעת ימים בשמחה
גדולה ומהללים ליהוה יום ביום
הלויים והפחנים בכל יעו ליהוה
וידבר יחזקיהו על לב כל הלויים
המשכילים שכל טוב ליהוה ויאכלו
את המזע שבעת ימים מנחה
זבחי שלמים ומתורים ליהוה אלהי
אבותיהם ויעצו כל הקהל
לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו
שבעת ימים שמחה כי יחזקיהו מן
הר' סלקל אל פרסו שבעת אלפים צאן
והשרים הרימו וקהל פרסו אל פרסו שבעת אלפים

וסים
טז

וסים
טז

והכחשם והלויים וימסרם אל המלך וימסרם אל המלך וימסרם אל המלך
וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני
אלו השמים וזו הכחשם והלויים וימסרם אל המלך וימסרם אל המלך וימסרם אל המלך

י
כח
י
יכל
מגילת
יית
יכל
פג

עבד
יבד

2

10

22

5

1

10
11
12

شا

1870

וְיָקֻמוּ וְיֵאמְרוּ	ג	וְסִימָ
לְדֹמְתֵינוּ	ד	וְסִימָ

ומצדנות נהן לאכזה ולאכזה חס ורבים מביאים נחמה לה בירושלם
ומצדנות נהן לו ביקים ההם חלה יחזקיהו עד למות ויהי לאלה

וסיכ
וסיכ

ב
ב ומל

ומצדנות
ומצדנות

נדול יהודית על עם ירושלם אשר
על החומה ליראם ולבהלם למען
ילכו את העיר וידברו אל אלהי
ירושלם בעל אלהי עמי הארץ מעשה
יהי האדם ויתפלל יחזקיהו
המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא על
זאת ויצעקו השמים
יהוה מלאך ויבחר כל צבור חיל ונגיד
ושר במחנה מלך אשור וישב בבשת
פנים לארצו ויבא בית אלהיו ומציאו
מציו שם הפילהו פחרב וישעיהו
את יחזקיהו ואת ישיב ירושלם מיד
סנחריב מלך אשור ומיד כל ועהלם
מסביב ורבים מביאים נחמה ליהוה
לירושלם ומצדנות ליחזקיהו מלך
יהודה ויעשא לעיני כל הגוים מאחרי
כן בימים ההם חלה יחזקיהו
למות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת
נתן לו ולא כגמול עליו השיב יחזקיהו
כינה לבו ויהי עליו קצף ועל יהודה
ורושלם ויפגע יחזקיהו בגבה לבו הוא
וישבי ירושלם ולא בא עליהם קצף
יהוה בימי יחזקיהו ויהי ליחזקיהו
עשר וכבוד הרבה מאד ואיצרות
עשה לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה
ולבשמים ולמנעם ולכל כלי חמדה
ומסכנות לתבואת דגן ותריוש ויעהר
וארות לכל בהמה ובהמה ועדרים
לאורתי וערים עשה לו ומקנה צאן
ועקר לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב
מאד והוא יחזקיהו סתם את מוצא

מימי נחון העליון ויירשם למטה
מערה לעיר דוד ויעלח יחזקיהו
בכל מעשהו וכן במליצי ישרי בבל
המשלחים עליו לדורש המופת אשר
היה בארץ עכו האלהים לעשות לדעת
כל בלבבו ויתר דברי יחזקיהו
וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו
בזאמון הנביא על ספר מלך יהודה
וישראל וישיב יחזקיהו עם אבתיו
ויקברו במעלה קברי בע דוד וכבוד
עשו לו במותו כל יהודה וישיב ירושלם
וימלך מנשה בנו תחתיו
בזיבתים עשרה שנה מנשה כמלכו
וחמישים וחמש שנה מלך בירושלם
ויעש הרע בעיני יהוה כתו עבת הגוים
אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל
וישב ויבן את הבמות אשר נהרץ
יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים
ויעש אשדות וישתחו לכל עב
השמים ויעבד אתם ובעה מזבחות
בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם
יהיה שמי לעולם ויבן מזבחות לכל
עבא השמים בשתי חצרות בית יהוה
והוא העביר את בני באש בעבדוהם
ועונן ונחש וכסף ועשה אוב וידעני
הרפה לעשות הרע בעיני יהוה להעמקו
וישם את פסל הסמל אשר עשה בבית
האלהים אשר אמר אלהים אל דוד
ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם
אשר בחרתי מכל שבטי ישראל
אשים את שמי לעולם

ורבים מביאים נחמה ליהוה ויעשא לעיני כל הגוים מאחרי
כן בימים ההם חלה יחזקיהו למות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת
נתן לו ולא כגמול עליו השיב יחזקיהו כינה לבו ויהי עליו קצף ועל יהודה
ורושלם ויפגע יחזקיהו בגבה לבו הוא וישבי ירושלם ולא בא עליהם קצף
יהוה בימי יחזקיהו ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואיצרות
עשה לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשמים ולמנעם ולכל כלי חמדה
ומסכנות לתבואת דגן ותריוש ויעהר וארות לכל בהמה ובהמה
ועדרים לאורתי וערים עשה לו ומקנה צאן ועקר לרב כי נתן לו
אלהים רכוש רב מאד והוא יחזקיהו סתם את מוצא

וסיכ

ורבים

לירושלם ומצדנות ורבים מעמי הארץ מירדנים כי נבא ורבים מביאים נחמה ליהוה
ויסמכו לות כותל ויסכרו לות כותל

והאמן הואת אשר שמוע מידה איה כי אסבת אלהים והאיש מיכה
אדרס עד בית אלהים בקדול רעד ויתנו את הכסף המוכר בית אלהים אשר אספו הלויים שומר

ירושלם ובערי מנשה ואפרים ושמעון
ועד נפתלי בחר בתיהם סביב ונתן
את המזבחות ואת האשרים והפסלים
נתת להדק וכל החמנים גדיע בבר
ארץ ישראל וישב לירושלם
ובשנת שמונה עשרה למלכו
לטהר הארץ והבית שלח את שפן
בן אעליהו ואת מעשיהו שרהיער
ואת יואח בן יואחז המזכיר לחזק
את בית יהוה אלהיו ויבאו אל חלקיהו
הכהן הגדול ויתנו את הכסף המכא
בית אלהים אשר אספו הלויים שמו
הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית
ישראל ומכל יהודה ובנימן וישכי
ירושלם ויתנו על יד עשי המלאכה
המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו עשי
המלאכה אשר עשים בבית יהוה
לכדוק ולחזק הבית ויתנו לחרשים
ולבנים לקנות אבני מחצב ועצים
למחברות ולקריות את הבתים אשר
השחיתו מלכי יהודה
והאנשים עשים באמונה במלאכה
ועליהם מפקדים יחת ועבדיהו הלויים
מן בני מורי וזכריה ומשלם מן בני
הקהתים לנעח והלויים כל מבין בבלי
שירו ועל הספלים ומנצחים לכל עשה
מלאכה לעבדה ועבדה ומהלויים
ספרים ושטרים ושוערים ובהוציאם
את הכסף המוכר בית יהוה מצא
חלקיהו הכהן את ספר תורת יהוה כד
משה ויען חלקיהו ויאמר אל שפן

הספר ספר התורה מצאתי בבית
יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן
ויבא שפן את הספר אל המלך וישב
עוד את המלך דבר לאמר כל אשר
נתן ביד עבדיך הם עשים ויתכון
את הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנו
על יד המפקדים ועל יד עשי המלאכה
ויער שפן הסופר למלך לאמר ספר
נתן לי חלקיהו הכהן ויקראו שפן
לפני המלך ויהי כששמע המלך את
דברי התורה ויקרע את בגדיו ויצו
המלך את חלקיהו ואת אחיקם בן
שפן ואת עבדו בן מיכה ואת שפן
הסופר ואת עשיה עבד המלך לאמור
לכוד דרשו את יהוה בעדי ובעד הנשאל
בישראל וביהודה על דברי הספר
אשר נמצא בגדולה חמת יהוה
אשר נתנה בנו על אשר לא שמרו
אבותינו את דברי יהוה לעשות בכל
הכתוב על הספר הזה וילך
חלקיהו ואשר המלך אל חלדה
הנביאה אשת שלם בן תוקחת בן
חסרה שומר הנגדים והיא יושבת
בירושלם במשנה וידברו אליה
כזאת ונתאמר להם כה אמר יהוה
אלהי ישראל אמרו לאיש אשר
שלח אתכם אלי
כה אמר יהוה הנני
מביא רעה על המקום הזה ועל
ישוביו את כל האלות הכתובות על
הספר אשר קראו לפני מלך יהודה

וכריה וספיה בן מושלמה אסף וזכריה ונחיהל ובעשנת ורחל למשה
את זכריה והאנשים עשים באמונה במלאכה וישל ספר וזכריה וזכריהו
אעליהו וספיה ואת שפן ובשנת שמונה עשרה

תחת אשר עובדי ויקטרו לאלהים
אחרים למען הכעסני בכל מעשי
ידיהם ותתן חמתי במקום הזה
ולא תכבה: ואלמלך יהודה השליח
אתכם לדורש ביהוה כה תאמרו אליו
כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים
אשר שמיעת: יען רד לבבך ותכניע
מלפני אלהים בשמיעך את דברי
על המקום הזה ועל ישיביו ותכניע
לפני ותקריע את בניך ותבך לפני
ונס אני שמיעת נאם יהוה: הנני
אספך אל אבתיך ונאספת אל
קברתיך בשלום ולא תראנה עיניך
בכל הרעה אשר אני מביא על המקום
הזה ועל ישיביו וישיבו את המלך דבר
וישלח המלך ויאסף את כל
זקני יהודה וירושלם: ויעל המלך
בית יהוה וכל אישי יהודה וישיבי
ירושלם והכהנים והלויים וכל העם
מעדול ועד קטן ויקרא באזניהם את
כל דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה
ויעמד המלך על עמדו ויברך את
הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה
ולשמור את מצותיו ועדותיו וחקיו
בכל לבבו ובכל נפשו לעשות את
דברי הברית הכתובים על הספר הזה
ויעמד את כל הנמצא בירושלם ובנעמן
ויעשו ישיבי ירושלם בברית אלהים
אלהי אבותיהם: ויסריא שיהו את
כל התועבות מכל הארצות אשר
ל בני ישראל וינבא את כל הנמצא

בְּיִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
כֹּל יָמָיו לֹא סָחוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיהֶם וַיַּעַשׂ יִשְׂרָאֵל בְּיָדָם
פֶּסַח לַיהוָה וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעָה
עֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וַיַּעֲמֵד הַתַּנּוּסִים
עַל מִשְׁמְרוֹתָם וַיַּחֲזִקֵם לַעֲבֹדֶת בֵּית
יְהוָה וַיֹּאמֶר לָלוּסִים הַמְכֻנִּים לְכֹל־יִשְׂרָאֵל
הַקְדוּשִׁים לַיהוָה הֵנּוּ אֶת אַרְזֵן הַקֹּדֶשׁ
בְּבֵית אִשְׁרָיִם בְּנֵה יְשֻׁלְמָה בְּדָוִיד מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֵין לָכֶם מִשָּׂא בְּכַתֵּף עֲתִידָה
יַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֵת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְהָכֹנֹנוּ לְבֵית אֲבֹתֵינוּ
כַּמְחֲלָקוֹתֵיכֶם בְּכַתֵּב דָּוִיד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וּבְמַכְתָּב יְשֻׁלְמָה בְּנֵנוּ וַיַּעֲמֵדוּ בְּקֹדֶשׁ
לְפָנֹת בֵּית הָאֲבוֹת לְאַחֵיכֶם בְּנֵי
הָעָם וְחָלְקָת בֵּית אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁחֲטוּ
הַפֶּסַח וְהַתְּקֹדֶשׁ וְהָכִינוּ לְאַחֵיכֶם
לַעֲשׂוֹת כְּדִבְרֵי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה׃
וַיִּרְם יִשְׂרָאֵל וּלְבָנֵי הָעָם צֶאֱזָן
כְּבָשִׁים וּבְנֵי עֲזִים הֵכֵל לַפֶּסַחִים לְכֹל
הַנִּמְצָא לְמַסְפַּר שְׁלִישִׁים אֶלֶף וּבָקָר
שְׁלִשֶׁת אֲלָפִים אֱלֹהֵי מִרְכּוּשׁ הַמֶּלֶךְ׃
וַיִּשְׁדְּיוּ לַעֲדֹבָה לָעָם לְכַהֲנִים
וּלְלוּסִים הָרִימוּ חֲלָקִיהָ וְזָכְרָהּ וַיַּחֲיֵאל
נִגְדֵי בֵית הָאֱלֹהִים לְכַהֲנִים נִתְּנוּ
לַפֶּסַחִים אֲלָפִים וַיִּשְׁשֶׁמְאוֹת וּבָקָר
שְׁלִשֶׁת מֵאוֹת וְזָכְנוֹתָיו וַיִּשְׁמְעִירוּ
וְנִתְּנָאל אַחִיו וְחִישְׁבִּיהוּ וַיַּעֲלֵאל וַיַּחֲבֹד
יִשְׂרָאֵל הָלוּסִים הָרִימוּ לָלוּסִים לַפֶּסַחִים
חֲמִשֶּׁת אֲלָפִים וּבָקָר חֲמִשֶּׁת מֵאוֹת׃
וְתִכּוֹן הָעֲבֹדָה וַיַּעֲמֵדוּ הַכַּהֲנִים עַל־

יחזקאל אש וצמי יד צלום הטהור צלום
והיה כהן וצמי בקדשו ויהיה
על ערלת חלום בנצח

Et ego Samuel filius R. Abrahami Nathanis filius filii, Scripsi hos
Regum quatuor libros uno Codice, ubi continentur Pentateucus, Prophetarum
& Hagiographarum. Incepi die jovis quae prima fuit mensis Elul anni 5059
et absolvi eum Laus Sit Deo die jovis quae ultima fuit mensis Tyar
quinque dies ante pentecosten Anno Creationis 5060, et quae 1232
destructionis Secundi templi. Scripsi quid eum Cerberrae, tum temporis
ibi detentus ob patellae fracturam Sanandam, et Deus adjuvavit me.
Continetque 36 Membranas. Signum ei sit (Vers. 18. 19. Capit. 48 Jesai.)
"quod si Meis preceptis intenderes, esset tuis & pax flumini, esset et
tuum Semen Arenae simile" Quasi diceret, si Audires mea
precepta Scripta hoc Codice et observares ea, Mercaris has benedic-
tiones. Dedicavi hunc Codicem, desideratissimo Discipulo filio Collegae
Dilectissimi, ubique locorum sese habeat, oliva fertilissima amoenissima,
quod Planta R. . . . . filius . . . . . Deus faciat
ut Continuo in eo meditari sibi liceat, Concedatque ipsi filios maris
qui se hae lege huius preceptis, die et nocte occupent: tibi
dictum (Iesaias Capit. 59 Vers. 21) "atque hoc mihi cum eis
foedus intercedet, inquit Jova, ut meus, quo tu praeditus eris,
Spiritus, meaque dicta, quae ore tuo suggeram, non recedant
ex ore tuo, vel tuorum natorum, aut nepotum (ait Jova).
hunc in aeternitatem.
Laus Sit Deo in aeternum, Amen et Amen

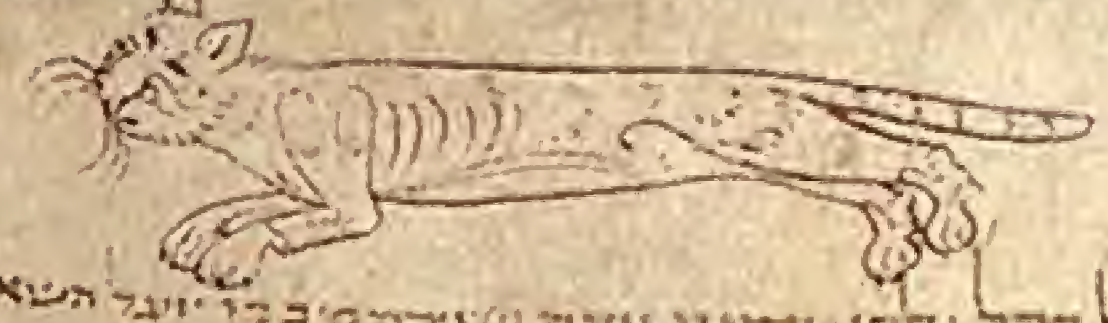

עלות כל היראה עלות הפסק עלות הלשון עלות חכמה בעצמו
 וסוף יאבק איש עצמו עד עלות השחר עלות כתר ונצח בקידו וזהו

בן עשרים וחמש שנה
 יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה
 מלך בירושלם ויעשה הרע בעני
 יהוה אלהיו עליו עלה נבוכדנאצר
 מלך בבל ואסדרה בנה שתיס להליו
 בבליה וממלי בית יהוה הביא נבוכדנאצר
 לבל ויתנם פה בבל ויהו דברי
 יהויקים ותעבדו אשר עשרה
 והנמצא עליו הנם פתובים על ספר
 מלכי ישראל ויהודה ומלך יהויכין
 בעת תחתיו בן שמונה שנים
 יהויכין במלכו ושלשה חדשים
 ועשרת ימים מלך בירושלם ויעש
 הרע בעני יהוה ולתשובת השנה
 שלח המלך נבוכדנאצר וביאהו בגלה
 עם כלי חמדת בית יהוה ומלך את
 עדקיהו אחיו על יהודה וירושלם
 בן עשרים ואחת שנה עדקיהו
 במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם
 ויעשה הרע בעני יהוה אלהיו לא
 נכנע מלפני ירמיה הנביא מפני יהוה
 וגם במלך נבוכדנאצר מרד אשר
 השביעו כאלהים ויקש את ערפו
 ויאמץ את לבבו משוב אל יהוה אלהי
 ישראל וגם כל שרי הכהנים והעם
 הרבו למעול מעל ככלת עבות העם
 ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש
 בירושלם וישלח יהוה אלהי
 אבתיהם עליהם ביד מלאכיו השכם
 ושלח כחמל על עמו ועל מעונות
 ויהיו מלע כים במלאכי האלהים

ובזים דבריו ומתעתעים בנביאיו
 עד עלות חמדת יהוה בעמו עד לאין
 מרסו ויעל עליהם את מלך כשדים
 ויהרגו כחוריהם פחרב בבית מקדשם
 ולא חמל על פחור ובתולה וקנוי שיש
 הכל נתן בידו וכל כלי בית
 האלהים הגדלים והקטנים ואצרות
 בית יהוה ואצרות המלך ושריה הכל
 הביא בבל וישרפו את בית האלהים
 ויעתצו את חומת ירושלם וכל ארמנות
 שרפו באש וכל כלי מחמד יהוה
 ויגל השארית מן החרב אל בבל ויהיו
 לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות
 פרס למלאות דבר יהוה נפי ירמיהו
 עד דעתה הארץ את שבתיה כל
 ימי השמה שבתה למלאות שבעים
 שנה ובשנת אחת לכורש
 מלך פרס למות דבר יהוה נפי ירמיהו
 העיר יהוה את דוח כורש מלך פרס
 ויעברו קול בבל מלכותו וגם במכתב
 לאמר כה אמר כורש מלך פרס כל
 ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי
 השמים והואפקד עלי לבנות לובית
 בירושלם אשר ביהודה מיכנס ממל
 עמו יהוה אלהיו עמו ויעל

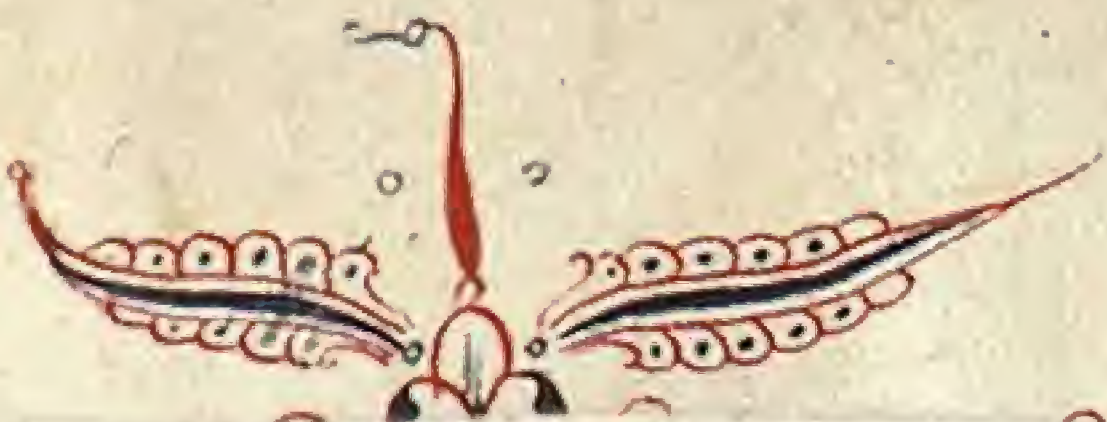
מספר הפסוקים של דברי הימים
 אלקי שבע מאות וחמשה ושישים
 וסיומן אסתר וחציו ועל אוצרות
 המלך וסדרים עשרים ושנים

המלך דוד... כל ימי השנה והשבוע... דברי הימים...
 וירושלם... כל מחמד יהוה... מלכות יהוה...
 וירושלם... כל מחמד יהוה... מלכות יהוה...

מלך בבל
 השכם
 כחמל

ואני שמואל בר' אברהם נ נתן יינו כתבת אלה
 הארבעה ועשרים של תורתנו בקובץ אחד אשר
 כוללים תורה ונביאים וכתובים והתחלתהו יום
 חמישי ראש חדש אלול שבישנת ה'אלפים ונ"ג
 והשלמתהו שבת לא"ת יום חמישי שהוא יום
 אחרון של חדש אדר שבישנת ה'אפים ושישים
 לייצירה שהוא מ'ד לעומר והוא שנת א'רל"ג לחובן
 בית שני וכתבתהו בסירבירה בתוך זה הזמן הטבר
 בשבתי שמה להתרפא משבירת שוקי והועיל לי
 ה' ית' ומחזיקים בל' קוטרדיסין סימן להם לזהקשנה
 למצות ויהי בעהר שלומך ויהי כחול זרעך כלום
 אם תקשיב מצותי הכתובות כי ותקיים אותן תזנה
 לבדנות הללו והוא לתלמיד הנעים נחמד בין
 רעים נטע שיעשו עים אהוב נחמד בכל מושב
 ומעמד זית רענן נטע נעמן ר' יע' בן נבד

המקום יזכרו להגות בו תמיד ויתן לו בנים זכרים
 עסקים בתורה ובמצות ויהגו בו יומם ולילה כדכתי'
 ואני זאת בריתי אותם אמר יי רוחי אשר עליך ודני
 אשר שמתי בפך לאימושו מפך ומפי זרעך ומפי
 זרע זרעך אמר יי מעתה ועד עולם ב'לאו

ספר הנקוד

הא לך מכין זהיר ותלמיד
אל ספר קדוש אור נהיר זה
לבי דבר טוב ולישוני יעט
סופר מהיר רחש לבי
דבר טוב אומר אני מעט
למלכים שבעה ערובים ונתני
לך מהלכים בך העומדי והשונני
והמישרתים והנסיכים ואעיש
לך מטעמים בדרכי הטעמים
בדברי הקודמים והמה חכמים
מחוכמים ואאיר אור נהיר
להולכי חשכים ואורה דרכים
לנביגם סופרים ונקודים קוראי
ולומדים ורבים לא יבינו ולא
ישכילו כי יאמינו כי ישמאלו
ודרך ישראל לא ידעו כחשכה
יתהלכו וזה יקרה להם כמעט
השתדלותם ומרוב עצלותם
לדורש ולתור חכמה על כל
אשר נעשה בספרי הקדמוני

בעלי המסור והקבלו

לך נדבה רוחי אותי אנוני
הנעיר דוד בן יוסף קמחי
לחבר ספר בנקוד וטעמים
וכללים מועילים לכל טעם
ונקוד ועל ספר שוקד
ימצאם בו מסודרים עורי
עדרים בלי עמל יקחם ודרך
נקלה ילמדם ולא יטבחו וקו
וקראתי שם הספר הזה יעט
סופר למען ימצא בו הסופר
נתתי בו דרך כלל כתבו הנהוג
מלה אחת והכתובות שתי מלות
הם מסופקות לרוב הסופרים
והן התיבות שהן קרי ולא כתבו
ואשר הם כתיב ולא קרי וכן
ישאר כללים העריכין בכתוב
ספר תורה וחלקתי הספר
הזה לשלישה שיערים
השער הראשון בכתובה הש
השער השני בנקוד השער
השלישי בטעמים

ועתה אחל בעזרת
המלמד אדם דעת
השיעור הראשון

נכתיבה עריך הסופר
לדקדק בנתיבתו כנך
ספרים ומלשכן בספר

תורה שקוראין בו ברכיו ואותיו
התורה והאותיות המלופפות נגס
מן ידועים אצל הסופרים וכתובות
אצלם ואינן עריך לשנותם אבל
מה שיש לספק בהם ונמצא במקצ
ספרים בטעות אותם אני עריך
כזה הספר כתי ולא קרי קרי ולא
כתי אמרו רבותינו ז"ל במס' נדרים
כפר אין בין מודר הנאה מחברו
אמר יצחק מקרא סופר וכתבין
ולא קריין וקריין ולא כתי הלכה
למשה מסיני מקרא סופר ארץ
ארץ פירושו העם שלא היו יודעין
בקריאה היו יודעים ארץ אף בסוף
פסוק ובאתנחתא והסופרים כמו

שהיו מקובלי תקנו
להם הקריאה כי באתנח
וסוף פסוק לקרוא ארץ ב
כקמין האלף וכן כל מוצא
בזה לפיכך קראו הקריאין
האלה מקרא סופרים
עטור סופרים פירושו

הסרת תרגום והכמות לא סו
לא עטרו כמו שיש וויין ישרהו
העם קוראים והיו טועים בהם
והסופרים החזירו אל הקריאה
הנכונה והסירו אותן הויין כמו
אחר תעבורו שהיו קורין ואחר
זכן אחר תלכו אחר תאסא
קדמו שרים אחר ענגי משפטי
תהום רבה לא ישמע על פיך
והדומים להם היו קורין אותם
עם ואוהם בלא ואו קריין
ולא כתיבן הם עשה בני ולא
אבו בני בעמן ולא אבו בעמן
כתי ולא אבו בני בעמן קרי
פרת בלכתו להשיב ידו בנהר

תרתין תבנות וקריין חדא מלה והנני כותב לך הנקוד ששאלה ממני ואני לך המלות האלה ומעט חלק לכתבם בעת פנאי ויאמר יב דסבירין ויאמר ויאמר מצרים ויאמר בניג יעבר קדמא ויאמר שריסונו כה אמר יפתח הנה כעיות ויאמר עד ויאמר שלום ויאמר בן חדר ויהי יעאאל עבדי אדוני ויאמר אפרים והאמיצעי ויהפכו מערי דוד תחזקנה ידיכם ויחד לי מאד המגלה הזאת שער הנקוד מספר עטמול מחברת דוד בר יוסף קמחי זיגל וטרם החלי בנקוד	נאם יהוה כת הנה ימים באים נאם יהוה קרי לה אל יהי לה פליטה אל יהי פליטה כתי אל יהי לה פליטה קרי אלי כי אמר אלי אל תבואי רקס כי אמר אל תבואי כתי כי אמר אלי אל תבואי קרי את הגד הוגד לי את אשר עשית הגד הוגד לי אשר עשית כתי הגד הוגד לי את אשר עשית קרי זה הגד הוגד לי כתי בעדים ולא נמצא כן כל אשר עשית כת וקני כתבין ולא קריין יח טוודנת תכח אחת וקריין תרתין מלי ואני יח שהן תקון עזרא ונחמיה וחילופיהון יח כתב	פרת כנהר כתי כנהר פרת קרי איש נאשר ישאל איש נבד האלה כאשר ישאל בדבר כתב כאשר ישאל איש בדבר קרי כן נעל כן המלך מת נעל כן המלך כתי כי על כן כן המלך קרי בני ואדומלך ושראצר בניו הנוהו כחוב ואדומלך ושראצר הנוהו כחוב כתי ואדומלך ושראצר בניו יבאות קנאת יהוה יבאון תעשה זאת קנאת יהוה תעשה זאת כתי קנאת יהוה יבאות קרי באים הנה ימים באים נאם יהוה ונבנתה העיר הנה ימים

ישתקף עמדה
ושחטו הפסח אצל
גם אות גרונת לא תחמד ישמור מצותי וחה ופעמים
תאריך התנועה הקטנה גם בלא אות בשיש שם טע
עם התנועה הקטנה כמו שזכרתי לך שכתבתי ואר
קמנו ונתעורר וכן עם אות גרונת בלא הגעה
השבה שמחתי שמענו אצחנו ופעמים גם בלא

אות גרונת תאריך התנועה הקטנה וישתקף פתח עם השבה ממורטפיש בשדו או
מאריך עם החרק כמו ונקף סנני הער והקמץ החטף פעמים משתקף עמו שבה להודו
כי הוא חטף והוא כאשר תנקד האות שאחריה באחת התנועות ולא תדגש כמו אני שיש
חלי יצרי והדומים להם אבל אם תדגש האות שאחריה נקדו הקמץ לבדו כי אין לפענו בו
כי בודאי הוא חטוף אחר שהדגש לעצד כמו דנו ישמים גוי טרד והדומים לאלו וכן
אם האות שאחריה אם היא בשבא נח נקדו הקמץ
שבא נח כמו קרבן קדשו והדומים להם לפיכך

נפלה המהלוקה בקריאת כרתו יערה כיש אומרי
כי השבא נח וקוראים הקמץ חטוף כי מפרשים המלה
עיוי כמו חרבו מאד
נע וקוראים הקמץ
רחב כמו שמרו
ויש אומרים כי השבא
רחב כי מפרשי המלה
והיא הקריא

ובן עם
החלם
והתענו

בכבדים אסירי בבושרות
נוטרה את הנרמים
לפי שהטען חוק
מן החלם תעמיד תשפילנה
כמו תנור בוערה שהטעם
בעין וכן אומר שוב

להחטף
אסור
על אור

נרנית תעמידנה אם
לא יהיה הטעם
מאות נרנית כמו
החלות תת לפנך את מעמי
ההא אעפ שהיא כפתח
מפני החית שהיא

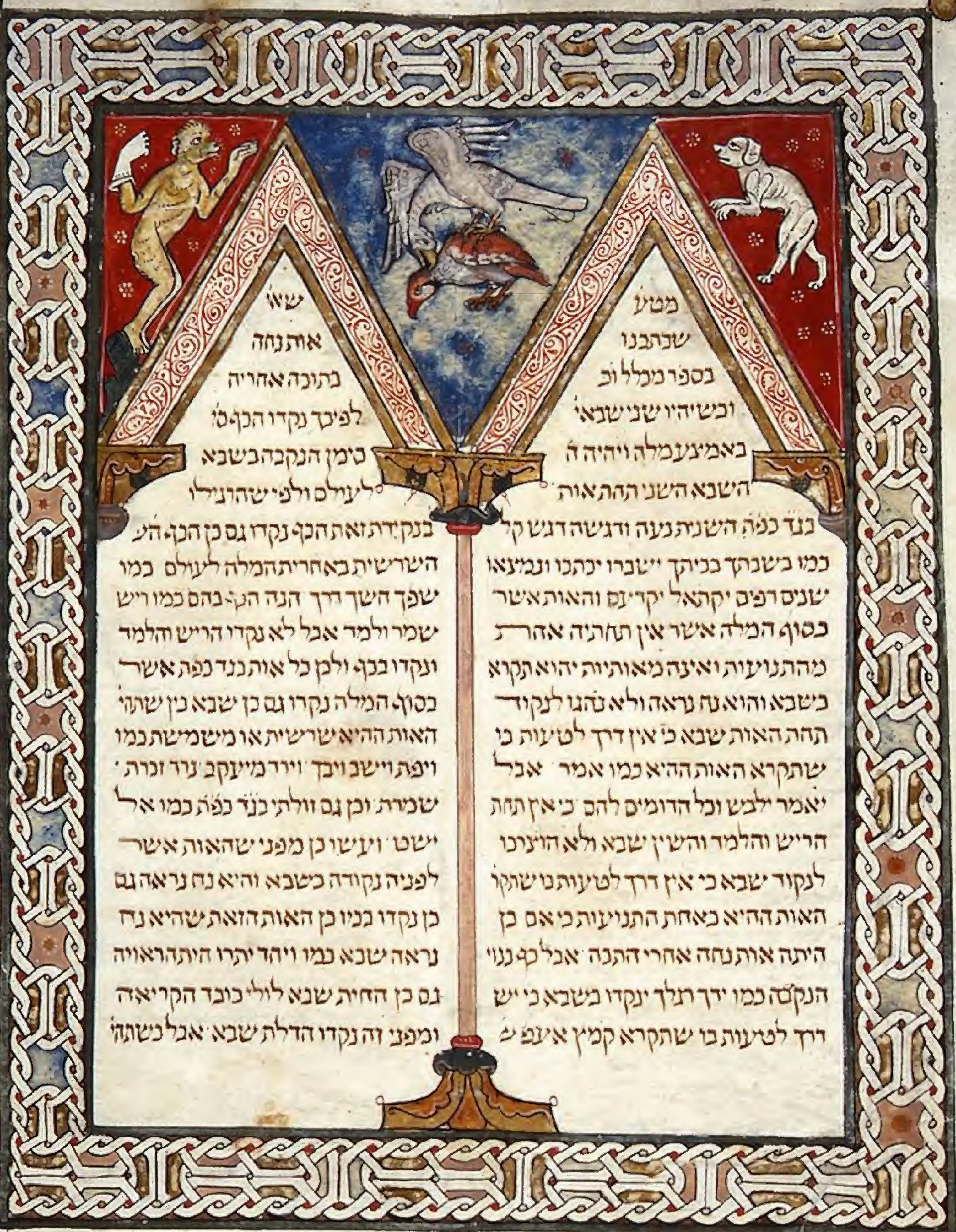
והדומים להם וכן החרק ביד
כמו שירה חירה חורה חירך
אתה משפיל קריאת החרק לפי שחט
באות שבצדה אבל שירת חירך
שהטעם בתו רחוק ממנה אתה מא
מאריך החרק כמי שפטו וכן עם השר
בואו שלש מאות שועלים לפי שהט
כלמד שהוא רחוק ממנו תעבי השר
וכשתאמר שועל עתב שהטעם
קרוב לו תשפיל קריאת השרק וכן
משפט החרק והשרק אעפ שחסרו
ואו ויוד פעמים כמו שיעלים קטנים
לססתי בדכני פריעה ויעבי לקול צובי
והדומים להם אחר שמקומם ואואו
יוד תאריך קריאתם כמו עם הואוועם
היור והתנועה הקטנה אעפ שמשפט

נרנית וכן החרות כיום מדין
מפני החית שהיא נרנית החטאת
הענן האמור בית יעקב והדומים להם
שער השבא דעני השבא איננה תנוע
אך היא משרתת התנועות על גרונם
האחת כשתהיה אות אחת תטור
קריית השבא לקריאת אותה האו אם
קמוצת אם פתוחה תטה לקריא פתח
כמו שערים נערים יאבר הון ואסערי
כמו באר שאר תאנה קריאת השבא
נוטה לצרי ואם שרק כמו קחו דעו
קריאת השבא נוטה לשרק כפני החו
או העין שהיא שרוקה ואם כמו קח
שחי יהי אור קריאת השבא נוטה
לחרק ואם חלם כמו לעולם שאול
בעור פער קריאת השבא נוטה

שאו
את נח
בתוכה אחריה
לפיכך נקדו הכף
כימן הנקבה בשבא
לעולם ולפי שהונלו

מטע
שבתנו
בספר מללוב
וכשיהיו שני שבאי
באמצע מלה ויהיה ה
השבא השני תחת אות

בנקדו ואת הכף נקדו גם כן הכף השני
השרשית באחרית המלה לעולם כמו
שפך השך דרך הנה הקף בהם כמו ריש
שמר ולמד אבל לא נקדו הריש והלמד
ונקדו בכף ולכן כל אות נקד נפת אשר
בסוף המלה נקדו גם כן שבא בין שתי
האות ההיא שרשית או משמשת כמו
ויפת וישבויכד ויורד מיעקב נרד ונרת
שמרת וכן גם וולתי ננר נפת כמו אל
ישט ויעשו כן מפני שהאות אשר
לפניה נקודה כשבא והיא נח נראה גם
כן נקדו כמו כן האות הזאת שהיא נח
נראה שבא כמו ויהד יתרו הית הראויה
גם כן החית שבא לולי כובד הקריאה
ומפני זה נקדו הדלת שבא אבל כשתהו

בנך כפה השנית נעה ודגשה דגש קל
כמו בשנתך ככיתך ייטברו יכתבו ונמצאו
שנים דפים יקראל יקרינם והאות אשר
בסוף המלה אשר אין תחתיה אחרת
מהתנועות ואינה מאותיות יהוא תקרא
כשבא והוא נח נראה ולא נהגו לנקוד
תחת האות שבא כי אין דרך לטעות בו
שתקרא האות ההיא כמו אמר אבל
יאמר לבש וכל הדומים להם כי אין תחת
הריש והלמד והשיך שבא ולא הוצרכו
לנקוד שבא כי אין דרך לטעות בו שתקור
האות ההיא כאחת התנועות כי אם כן
היתה אות נחה אחרי התנה אבל קפנו
הנקסו כמו ירך תלך נקדו כשבא כי יש
דרך לטעות בו שתקרא קמץ איננו

רבינו ולטנו דבש ועתה אחל בנקוד וחלקתי לשלישה חלקים קטנים פעלים שמות מלך ועתה אחל בעני בעזרת המלמד לאדם דעת פעל וכל אשר במשקלו הפה קמוצה והעין פתוחה ואם בסוף פסוק או באתנה כלו ק קמין ובשלישה ספרים המקל השלישי לזקק שהוא במקום סגור	בשאר הספרים יש לו משפט אחד ויש לו משפט אחד וסוף פסוק ובא החפיר לבנק קמל באג ובמסדה ישר גפתהין ונתתיה לאשר ישרגע בעני הויער כי ישר הדבר בעני כל העם וס אתה יבת פחדות לק לקח לא מתבתם הנד לפי שידמו שהם תואו ובאו בלא הפסק קמוצי ושם שפט את ישראל	דשמו אריה שא יהוה מלך ידנו עמים יהוה מלך תגל הארץ יהוה מלך נאות לבש כי הוא טוף וירפאנו דשעירא וכעס עשה יהוה אשר ומס על שגגתו אשר שגג והשיב את הגולה אשר גל וידם השביע וידם צמד כי יהוה צבאו יעץ בהם דבק שלמה לאהבה כל אלה נכרים באו שהם עומדי ואינם	בהפסק והקמוצי ולא כללנו בכלל אלו טוף כפיה כיהו אצלנו שם התוא כי לא פועל עבר ונס באו כזקק וקמין כי נס הזקק יש לו משפט זה ההפסק במקומו ונס לחנו לרעננתן הכול לא חל ותדכית לאלק את בכורתי לקח אווא העושק אשר עשרך הוא זמות העין ותלחטה מסביב ולא ידע את כל
רבינו אשר וכל כדענא תנינא דפסוק קורא דגז וילא ילד וגב במלך נכמד נאצר מרד כי לא להי אבידוע הצדיק אכד אם יועץ אכד משקל נומי הזה אשר שאל על ההרים לא אכל ואל ההרים לא אכל אל העיר אע שאל ומשפט אלהו לא עובד יחש לאש ההוא דם שפך ולא	כמשל אשר מש ונסדם הנקי אשר שפך גלות גדל הכול לא ישיב נפש אשר הרג פעל הפה קמוצה והעין בעני פעול הפה קמוצה פעלת וכל אשר במשקלו הפה קמוצה והעין פתוחה וכן התיו קמוצה וכן פעלת וכל אשר במשקלו הפה קמוצה והעין פתוחה וכן העין פתוחה ופעלת	ונפעלת והפעלת והפעלת והפעלת והפעלת ופעלת ופעלת פעלת ופעלת פו פועלת ופועלת והפעל והפעלת וכשיהיו בה בהפסק תהיה העין קמוצי לכלתי אמל ממנו אגלו פן האכל ושבעת ונתי טובים תבנה וישמח לך רובם קמין וכבר באומה בהפסק בפתח כמוהנה זקנתי נאספוי עלי נבי	ולא ידוע לחם חפץ לא אכל אכלתי לפנס האר יסדת וכסא לזאנן מגרת ואני אליך יהוה שועתי וערים נתשת כי אני בתומי הלכתי על שדה איש עצל עבדתי ופן אור וגנבתי אחת היא על כן אמרתי אמר יהוה צדקתי על כן לא ה הגדתי פקודי כל יש ישרתי אלה מעוני

ישמח וכשוג תיו במקום ה הנקנה תהיה הלל פתוחה כמו כי אזלת יד וכן נגפעל ונשכחת ואת כל ונוכה הלמד ראוייה בפתח לא טפני ההפסק ונשכחת בפתח פעלת הפד קמוינהו עין פתוחה והלמד והתו דעשה ואם למד הפועל עונ גם היא בפתח כמו ולק ולקחה ביד עשורה	קמוינה וכן כל פעלנו והפעלנו ונפעלנו משפט אחד לכלם ובא ניהם בהפסק בפתח ואמרתם נצלנו מהשל אשר העלנו ואת היות החרמנו פעילה הפה קמוינה והעין כשביא ופתח והלמד קמוינה כמו שאהבה נגשי ואם בהפסק כלו קמין כמו חלב נתנה ולגות פעל כצרי כמו צהלה	פעלו הפה קמוינה וישחטו אותו ואם בהפסק כלו קמין פעלו ופעמים כן בהעמדת טעם עד יעזר נגעו ל לגזרת פעל הדב בהפס בערי כמו ומאיוות נגמו פעלתם העין פתוחה והתו בסגול ויש העין בסגול כמו הלא שאלת עבירי דרך פעלנו הפה קמוינה והעין פתוחה ואם בהפסק תהיה הע	ישור אשר חרפתו ולי לאה הצדתי מכל מלמדי השכלתי כל אמרתה השבת פן תדבקני הרעה ומתי חידד השבתי ותקוה א אנוש האברתי ואת עמולק החרמתי עלכן אמאם ונחמתי וכל דתי הסכנתי וכן על פי המס כל שבותי שבותי ודמו ודברתי וחילתי והעלתי פתחן באתנח וסוף פסו
אנכי בורחת כלו פתח אעפ שהוא סוף פסוק וכשנספד בו יוד אל תשמחי אויבתי לי אזהרת ליו עין הפעל נפתח וכו עם ההא כצרי על מל היחיד כמו ול איראה כונדה אחותה צוטר את המרמים כצרי יולדה פועלות ידוע פעל הפה קמוינה וכן כל אשר במשקלו	וכחול היא י יושבת והארץ לעולם שומרת וכבר באו מהם בהפסק בסגול את סבת דוד הנפלת ותהי לו לאומנת ואחרת המולכת ואם למד הפ הפעל גרונת יהיה פ פתוח כלו וכל אישה יודעת איש ושוסעת שסע בורחת מל העיר וישרה שומעת וכו אחד מפני שריגותו	להקל כמו העני אין לרוקע הא על המים ושיסע שסע וכוהמל אוכר עצות בפתח אעפ שאין הלמד מאו מאותיות הגרון פועלי ידוע ואם בסמך למד הפועל כצרי כמו פועלי און שומרי משמרת הקדיש פועלה הלמ בקמין ונתו במקו הא פועלת כלו סגול ואם בהפסק העין בקמין	לחם נקודי ברב דרכך יגעת הלא שומעת בתי פעלתן כל נקוד כמו פעלתם פועל כצרי וכל אשר במש במשקלו ואם למד הפ הפועל גרונת יולד בה נה בקריאה בין העין ו והלמד כמו פותח ורח שומע יודע עין הפוע כצרי ופתח בין עין הפ הפועל ולמד הפועל ופעמים העין בפתח

פעול' ידוע

פעולה למד קמוצה ואם בסמך
והפך ההא כתיב ולמד הפעל בפתח
כל הא נקבה שיהפך תיו בסמיכות
כמו ועצות דוח ושבירת ולא מיי' או
כא גם כן בפעלים ומשמות שתבא התו שלא
בסמיכות כמו ונת שבעה לה נפשנו ונת צורנו

מנעו רבת העשרה לפעולה על נענה לדוד על מדה לה לענות מנעו בלתי
סרה חכמה ודעת שפיעת אני חאה אם אתן שנת לעני משמחה בקיצור
חלת מיעות אחת חמת למו קרית חנה דוד אל תתן לחיות נפש תורד אל תתנע פונת
לך ענלה של ישיה אף צלה ורגן והועבת לאדם לין ועל טהרת לכל קדש ונאו
בקמין עם התיו כמו הבה לנו עזרת מינו עיו וחכמה יד אף לא עזבה עזרתה לה
אף נחלה שפחה עלי על כן יתרת עשה ויהי ממחרת ויבואו בסמיכות בקמין מעו
שועלים יהיו מנת המלך מן רגשו וכן כל מנת ולמקצה הימים ומקצת ימים עשו
ומקצת בלי בית האלהים פעולות ידוע המקור פעול הפה קמוצה פעל העין
פתוחה ופתוספת היא שיבא מן פעל בחלם פה הפעל בקמין הטף כמו ולדבקה בו
למשחה בהם לקרבה אל המלאכה ומן פעל בפתח יבוא בתוספת הא הפא בחור
כמו ליראה את השם הנכבד והנורא ליבנה אותה ואם פא הפעל גרוב

יהיה פתח מקום החורק כמו לאשמה נה ואם עין
הפעל יפתח פא הפעל ועין הפעל בשבאופתח
להחצי על האות לאהבה את יהוה להוד
נרסה נפשי להאכה ולא יוספו
לראבה עוד וטחטה שטים
לראזה כך ופתוספת נון
באבדן מולדתי האלה בקמין
חטף והדלת

במח
הרג ואנדרג הארץ נפרדה
והדלת בקמץ היצוי פעיל אופיע
ומשיבא פעיל במקף
תהטף העין בקמץ חטף
מקום החלם נמוזכר טעם
לבד שמר תס חס שצמו נמימו
ובשיבא פעיל בהפסק יהיה קמץ כמו לא
שוב שוב וגם מקף קמץ אם תגאל נאל חוקואמ' וכן
קרב אהה ושמינע והמסורה עליוה קמץ וסימניה קרב קום הטה
דמנעם הטהדישעיהו הטה דדניאל וקאם אותה תקח לך קח ומקף גדול ויע
בי על כל אלה ובא בסגולהא שהוא אחר הזקא קמץ ויאמר עלי לשמו
לך שוב וכן בסגולה חזק ואמץ ב קמץ ובא בלי הפסק קמץ טעם
לבד פת לחם פעלו הפא נפתח לפי שיעין הפעל גרונת בשבא ופתח
ואלו לא היתה מיעין גרונת היה הפא נחוק או בקמץ חטף שהן גרונת
קטנות ושחטף הפסק רחוק מעל יהוה ובהפסק אשר חס מן מע
יבואו בקמץ התמהמהו והמהר והרישים שמיע וכן בוקף התקבצו
כלם ושמינו ובא גם כן בטרהא אם תבעין בעיו פעלי הפא נפתח או
בסגול הפא חשמי שובל ובא הפא נסגול והעין בקמץ
והיא גרונת כמו ואחזי בה או בקמץ חטף הפא
במלכי את מלכי עלוני ובהעמדה גלי
ושמחי בוקף האומר לעולה חוני
באתנה עלי הלצנון ויעקף
הפא בקמץ חטף והעין
בקמץ רחב ובהפך הקמץ תחטף
בעין הפעל

The page features a decorative border with a red background and gold filigree. The border is composed of several large, stylized letters and symbols. At the top left and right are two white deer-like animals with long necks, each holding a green plant in its mouth. In the center, there are two large, stylized letters 'M' and 'N' with intricate gold filigree. At the bottom left and right are two white figures, possibly angels or saints, wearing long robes and holding staffs. The entire page is framed by a gold border.

בחלם והאלף בסגול ובמקף בקמץ חט
 כמו אשכנז לו חסדי חן עבדי אתמד
 בו אפעל בפתח וכן יפעל תפעל נפעל
 ובחפסק בקמץ וכן בשלשלת ייש לה
 הפסק במשפט הפסק כמו וישחט
 ויקח משה מדמו וכאז מהם בפתח אלה
 תהלתו אל תחרש ותקח מפריו ותאכל
 עמה ויאכל וכן כל ויאמר ויאכל פתח
 כאתנה וסוף פסוק וכל וילך וכל וירד
 ראית יהוה אל תחרש וירם תולעי וינאץ
 וכן תחת אביו וייעלה ויחטא אליו אל תחת
 האלה ויגש וגם באו מהם קמיעים וזולתו
 הפסק אם אינך פירש יעני השמע
 ישמע הקשמה ואשמע ובאנו וישמע
 או כי עת יהיה מציון ישאג ואם לא
 תגאל הגדה לי כי תאנה לא תפרח ות
 ותחנק את הארץ כמה נר רשעי ירעד
 אי זה יבשר בכל קדש לא תגע וישונו

ויחלם היעלה
 החלט כתותבד קדש
 ולבש שם ידעה עני ושם
 ירבץ ויקרם על ידם עור
 וישחט ויקח משה מן הז
 וישקפין קמיעין כמו ויש
 וישמן ישורין
 ויבעט יראה

יטבע ולא יטבע האיש כח
 כמוני יכיר עד אשר אדע נקם
 אקח ואותך אקח בשנה אפרים
 יקח את בניכם יקח ותחיות לא יקח
 בשקל הקדש תקח ומהם עוד תקח
 כי מדי דברי אדעק דק מל הממלכה לא
 אקדש עליך לא ייעלה מתחתיו יעמח
 לבי למואב יזעק או אשר ישחט אל
 אשתו לא תקרב שוד לא תורע אש
 תורע הן לא תורע בארצם לא תנחל
 וכן תזכק מפחד לבבך אשר תפחד
 כמקום אשר יבחר אם יגאלך טוב
 יגאל זאב יטור את ראשו לא יפוע
 במה ישכב וגם לגמליך אשאב ק
 קרבתו צדקתי לא תרחק עתה תעמח
 ובחיקו תשכב כי יקראו ולא ישמע
 ויקטב יהוה וישמע ואלהים זולתו
 לא תדע הקונה אל ישמח בקולם
 לא יחת ובשנת כיצורת לא ידאג כי
 הוא ישאג זרועו יבוש תכיש בשופו

אשר הם
בגודת יפעל בקמין
וכן מקף ואם באחד
יתקעו ואת הארץ תסחרו
למטה אבותיו השלחו
ובאו זולתי הפסק קמוינים
אבל הם סעמדרת
טעם כל שוליה

יתקעו
והרע נים ידש אל
וערא ואל תחת ומפניהם
לא תחת כי השקט לא יוכל
תפתח וגם תוכל מדור
לדור תהרב והוא אל
מבער יתחק על
פוס לא טכנ עלקל

ישמעו ראשיכם אל
תפרעו המה את ערלים ישנט
אבל ישליו אהלים שוב בקמין
בלא העמדת טעם היא להקל על קריא
החד וכן חסיו בו בך חסיה נפשי ובאו
מחס בהפסק פתחים קוינים בסחים
באש יצתו אחד באחד צשו תפעלי
ידוע ובא מפואר בקמין חטף כמו
ותשחדי ואם בהפסק אשר הם מחר
פעלו בקמין כמו מעדי תלבישי ותומן
אל תכלי כי בשת עלומך תשכחי
תפעלנה העין בפתח ונן הונות מקמין
ואם בהפסק בקמין ובאו בפתח ואנני
שומיעים תקשכנה אונתם תחרשנה
וינינו גבוהים תשפלה שלש חנדי
לא תשבענה כדי שאול תדנה והנני
בשבי תלכנה הכנעיים פקדו פקדו
העין קמוינה או פקדהו וכל קמין פק
פקד העין בקמין כי הוא מלעיר
לעולם או פקדך בשיבא בהפסק

נרכב ולאס מלאס יאמין וכש
ומשיבאו בתוספתהא בהפסק
בקמין כמו בואו בשתחזה ונמרעה
אזכרה אלהים ואהמיה יחדיו למשפ
נקרבה ובא פתח קטון תחת קמין עזר
במלת ואקראה לך ידשנה סלה ולפי
שיצאו על משקל נחיהלמד שחם
בסגול יצאו אלו כמו בן בסגול יפעל
בהולם וכשיבא במקף תחטף העין
בקמין במקום חלם וכן תפעל נפעל
כמו מה תפעל כי ומלך עי ימשל בס
לבו יקמין און לו איש אחד מנס ירד
אלה יתמך דגרי לכך הן לעדק ימלך
מלך וישאר החלם גם המקף במלת כי
יגוב איש ובא בן מפני המאריך שמע
שומשתף עמו וכן יבא עם המקף
בזלם כשהמלה אתה וערא ולא מלע
כמו יגב אותו אבל יתמך דגרי לכך בא
בקמין לפי שהיוד מעמד בנעיא
יפעלו וכן תפעלו ידוע ואם בהפסק

כלוקמין
והלמד במין
או פקדנה הלמ
פתוחה והתיו דגוע
וההארפי פקדת
העין והלמד קמוצו

והתיו ביצרי והקף סימחפועו
בשוא ואם המלה מלעיל תהיה
התיו בסגול כמו בלתך אשר אהנת
חכמתך ודעתך היא שובבתך
פקדתם כמו פקדתן הכינונים כנוי
פוקד פוקדו פקדו הלמד ביצרי
פוקדך עין הפועל בסגול כמו חותג
יתרו ואם למד הפועל גרונית ביצרי
כמו אשר אני שולחך או בפתח
בוראך וכן אם עין הפועל גרונית
בפתח לזרע אמרהם אוהבך ונהפם
שומדך וחכור את בוראך הלמד
בסגול והקף קמוצו רפה וכן אשו
לא תשמע את עבדך מקללך ויש
דגש יהוה אלהיך מיסוד פוקדי או
פוקדני למד הפועל ביצרי כמו נמע
ישאני עושני וכן בפתח כמקו ערי
אמרה אין רואני פוקדם למד הפועל

בקמין
או פוקד יחס
בסגול עין הפועל
או בפתח וכן פוקד
כמו נואלם קדוש
ישראל פוקדני למד

הפועל ביצרי פוקדה למד
הפועל בקמין או פוקדיה למד הפו
בסגול כמו הנה אנכי מפתח פוקדך
למד הפועל ביצרי פוקדן כמו פוקד
או פוקדיהם כנוי פוקדים פוקדיו
למד הפועל קמוצו פוקדיך למד הפו
בסגול וכן כל אף כיד נד דרך בפועל
ובשמות ובמלים פוקדי למד הפועל
פתוחה וזה המשפט בשמות בפועל
ובמלים כי כל או ביוצו קמין וכל אי
בג פתח ואם באתנח וסוף פסוק
קמין לא אוכל לעבר את פי יהוה
אלהי לא אוסיף לשמע את קול יהוה
אלהי הנה אנכי בנה בית לשם יהוה
אלהי יהוה אלהי תשבטא נפש הילד
שפטני בעדקתך יהוה אלהי וזהו נע
יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך
תחת דוד אבי אשונקס לעירי צמח

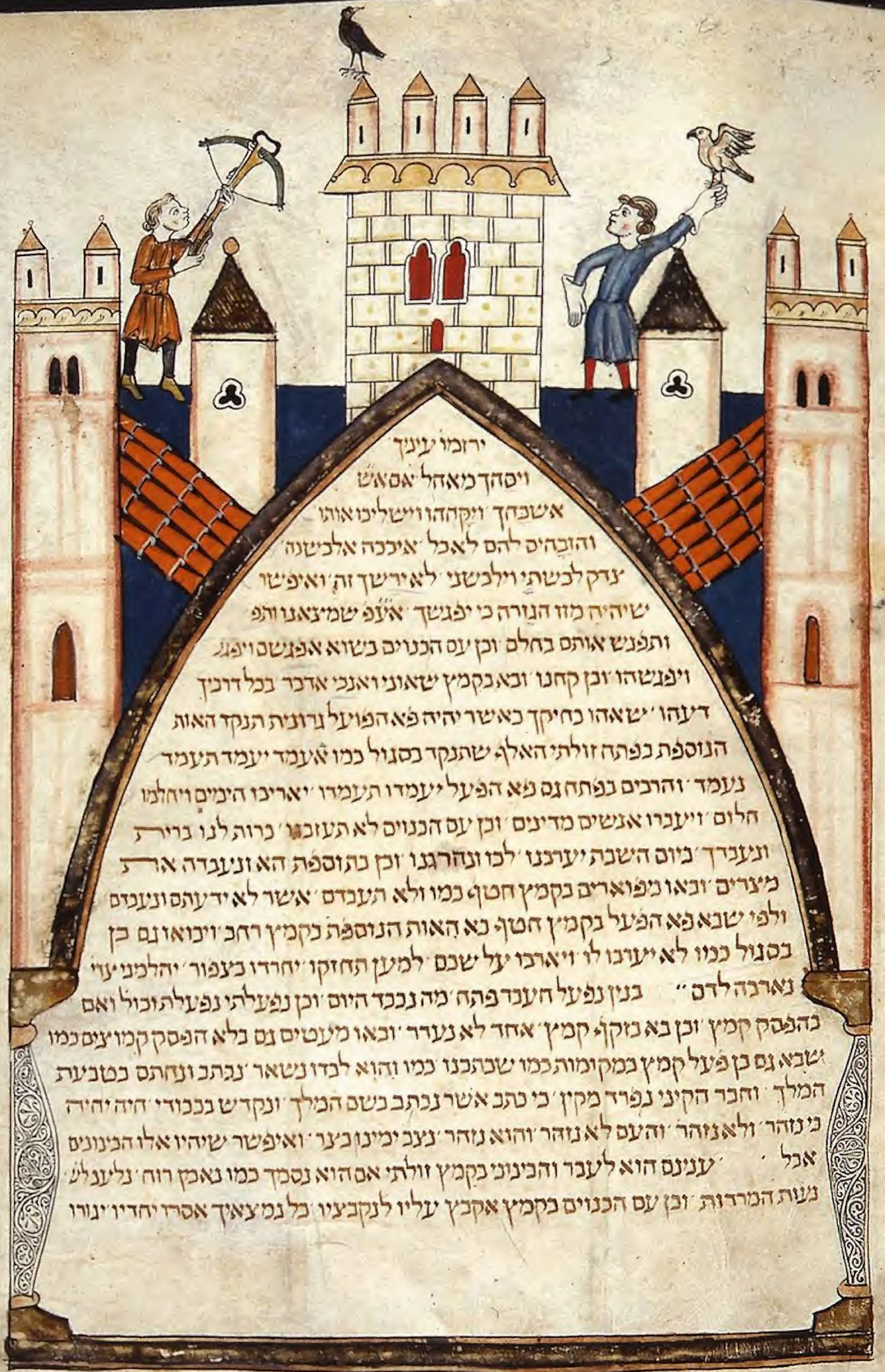

יהוה פניו
אליך ויהיך אלהא
אשר אראך ממערב אקבצך
אפקדם למד הפעל בערי וכן יפקדו
נפקדם תפקדם וכן כי אמילם בפתח מקו העיר
מפני החפסק אפקדנה למד הפועל בסגול והנון דגוש
וכן כל נון קמוצה עם הא הנקובה מה שלפניה בסגול כמו אם
יראנה הכהן אם נאל יצאלנה ישפילנה יציענה תשמיענה ימנ
ימענה ימחידנה וקראנה באזנינו ויסגר בשר תחתנה אבל ליחמנה
במקלות המס בערי לפי שהנון לרבות וההא נוספת כנוי יפקד יפקדו
הלמד בערי או יפקדו הלמד בסגול כמו יסונכנהו כי יכנהו יפקדו למד
הפעל בערי ובא פתח גדול תחת קמץ קטון כמלת יאהבני אישי וכן באו נמוז
כמו פן תדבקני הרעה ומתי הכדל יכילני כי ישביעני ממרוזים חי יהוה אשר
הכינני והושיבני על כסא דוד אבי ותראני האתון כי לא יראני האדם וכן אל תגענו
והנון דגושה וכן כי מי נמוז וכי יועידני כשנים מקומות בסגול הדלת ובדגש הנון
שלא כמנהג יפקדם בערי ובאה זולתי ילמשם הנהן בקמץ על דרך העוברים וכן לא
ישימים כך בקמץ תחת הערי ומלת ויחלקם דוד בסגול הקוף והחית בקמץ יפקדם
ידוע יפקדו בערי למד הפעל וכן קמץ באתנה וישראל לא יכירנו יפקדך בערי ובא נפ
בפתח באתנה וישוד בהמות יחיתן תפקוד ונפקוד ידוע כנוי יפקדו ויפקדו וכו' ידוע אולי
נביות ישרתונך ומלביהם ישרתונך וישנהם הנון בסגול לפי שהם מלעיל כי אתנהתא בשני
בתיו הכנויים הכינויים מן אפעל יפעל בפתח עם הכינויים עם הפעל בקמץ אם לא יסחבום
צעירי וימינך תסעדני שמע בקולי איעצך ישמעני אלהי ויתקעה בנטנו וימצאדו
איש וימצא מלאך יהוה וישלחך יהוה בדרך ואשלחך אל פרעה מה יקחך לבך ומד

בך נדחי ונכנסהקם
בדגש באין מעינות נכדי
מים להקל על נכדי ארץ ואי
ואיפשר שיהיה מזה הדגש
אם יהיה נדחך לפי הוא נפתח
ונתן ד' קמצין תכן אין נתן לחמו
נתן בתוך הללים נתן ויתנהו
יהוה אלהים לאהז עבדי
דישראל האמנון קטילין
והנה המזבח בזקפין קמצין
הנה המזבח נקרע והמזבח
נקרע נעלם ג' קמצין וחד
פתח לא היה דבר נעלם ולא
נעלם דבר מציע אה פתח יצא
במשפט על כל נעלם נלחם
קמצין נלחם להם במיערים כי
יהוה אלהי ישראל נלחם לישו
כי מלחמות נלחם ואשר

נלחם דיווה ומלך ארם
ויהי נלחם
בישראל ומצאתי עוד נלחם על
לכנה דמלכים קמין ודישעיה
פתח נשבע ד' קמצין קול על
שפיים נשבע קול נדמה משם
כלי נשבע קולם נגוס נשם
והעתידים הפקד נצדי ואם
מלעיל בסגול השמר לך השם
מעבור את המקום הזה הפקד
האלה בסגול ועין הפעל נצדי
וכן הפקד הפקד הפקד נפקד
אותן נצדי מלעיל בסגול אלו
כי ותשבר כד נלחם המכונן ואם
אל עמיו ובא פתח גדול תחת
פתח קטון במלת תנוח הארץ
וכן בא נפתח מלרע ויועין הן
המלך והכנס וכל מקנך תזר

ותענ
ויהי נלחם
המגפה
ותשכב ובאו בהפסק בפתח
והם מאשר בלא הפסק נצדי
וידל הילד ויגמל שבתיונף
ויצו אל ביתו ויהנף ויחזק נגנף
מעילו ויקרע אשר ילדה
אשת אוריה לדוד ויאנש
וישכבו וידם ואם למד הפע
נרועת נצדי עס הולד ביום
השבת יפתח או בפת נשאנו
בהפסק כמו נטרם אלקד
מאתך ותקע העיר תפקוד
בפתח עין הפעל ובאו בהפס
בפתח והם מאשר בלא הפסק
נצדי ואזני חרשים תפקוד
ברגלים תדמסנה ברגל תדמסנה
ונשיהם תשכבנה וקשותם

אבד ויטבר כריחיה
למד דעת את העם או בערי
און וחקר בקש קהלת ואם
במקף וסמוך למלה זעירא
או למלה שהיא מליעל כסגו
בקץ לץ וכאו מהם כסגו זולגו
מקף דבר כפר קבץ כנס ובא
כנס בערי כשני מקומו כנס
כין ואת בעדיו לא כנס וכאע
יבוא דבר כאתנה וסוף פסוק
הוא בערי וכן כסגולה שהיא
אחר זרקא בערי כמו ועתה
הנה החיה יהיה אותי כאשר
דבר והמסורת עליו ליתבות
ערי וכל אתנה וסוף פסוק
מותיה ואם עין הפעל גרונות
או ריש בערי כמו באר את
התורה הזאת נהלת בעוד

נקודה על ההאיה
המשמשת הנורה עליה כמו
בעטף עולל בהרונ הורג הכית
בערי כמו שהיתה ההא נפקדת
נפקדו בשיבוא בהפסק כמנוג
נכחו נחפזו והשאר עם השו
כי הנה המלכים נועדו עברו יחו
והנקה נתנו אם למד הפועל
גרונות יפתח כולה כמו ונשנה
צור ואת כל ונוכחת והקף נקל
מפני ההפסק משובה נעדרת
העדי בפתח גם בהפסק והעתי
הרבים בהפסק בערי איש מרעו
השמרו ואתם כהני יהוה תקראו
תשלה דוחך יבואו שכוון ויגו
תמלאו ונשאר עם השו
ונרעת הדדים ימלאוך לעז
בעור יחזקון כעין פעל בפתח

תשננה וידי עם
הארץ הנחלנה ואם פא הפע
גרונות מעברים נון נפעל כסגו
נאחו כסכן ונאכל גדיש וכן
הרבים בקש נהפכו לו יאבני קל
זה אחת נהפכו לי נחמסו
יעקבין ופעמים גם כן הפעל
כסגול כמו כי נהפכו עליה צור
נחרכו המלכים בערמו מים
ופעמים נון נפעל בפתח כמו
ונחתם שמה למה נחתם
לברוח והעתידים כאשר פא
הפעל גרונות או יש האות
הנוספת בערי כמו והאסף אל
עמך האספו ונבואה יאסף אהו
וישכנו וירדם בתוך רחובות א
ארעם ואם יבוא אות גרונות
משמשת על המקור והפקד

אל	אם	חכמה	בסגול
גוה קדשך ואהרן פעמי מרכבותיו בסגול מפני שהיה בחסד סגול וכן יוד	תמאנומור שאל ישאלו וכית תפארתו אפ אפאר ובאו עם האלף בפתח לא תפא	תשלחה וכן כולם יועם הכנויים העמ שהתך בסגול ורחמך והרבך נפתח	ופא הפעל בחסד סגול העמדת האומת וכן ובה למד העמדת העביר ההא
יחמתי אמי והבינועם מדבר בערי ואם נמק בסגול מאמין כח ואם עין הפעל אלף אוריש פא הפעל בקמין ואם אהע בפתח זולתי אחד בקמין כמו למתעבני מפעול מדבר בקמין והמקור והצווי דבר שבר ואם כמקף בסגול דבר שקר דבר נא לדב אליך וכן עם הכנויים כמו מאז דברך דרכם שאו כמכנס לעמי בעדקתך אחיותך און אדבר ידבר נא עבדך וכן אם בלא מקף בש כשהמלה מלעיל כמו וערש את האדם ופת דלת אחר והוא סוף פסו ואם עין הפעל אוריש פא הפעל בקמין כמו אברך את יהוה אם מאן ימאן כה תברכו	אחר כך ינאץ אויב ש שמך עד אנה ינאצוני וינאפו את משירעיהם ליאש את לבי ועל ההא ועל החית בפתח כמו ותנהג את כנותי ועל מכועי מים ינהלם וימ וימחרו את הנקן עומת לא תרחם כי ירחם יהוה וכן על העין בפתח כמו ואתה תבער הדם טאש יבער הגלל ובאו עם העין בקמין כמו איש דמים ומרמה יתעב ויתעב את נחלתו ויור דמים יתעבו והשאר פתחין ולרבות אס תדנו שפתי עולה הלהן תש תשברנה בעריו וקנשת כשתחסר למד הפעל הנפילה גם כן בעריו נמ תרגנה שפתי ובהפסק בפתח כמו וברגליהם תעכסנה ילדיה תפלה	והמקור מאז דברך בסגול דרכם שוא וידום לר לרחמנם והאיתן עם הכנויים בפתח בסגול נמו ואברךך אמנך ואם לא יחטף יהיה בערי תנכדך כי תחנק כי הטעם בבית וכן ש שאל אכך ויגדך כעין פעל כי לקח עמי חנם וליוסף ילד פליגין ביה קמיעין ואם נהפס בקמין ובאו בוקף ובקמ כמו וציר בגים שלח כי ארמון נזטש מעוץ וממשפט לקח והבינוע בקמין אם תראה אותי לקח מאתך לגערה ויל איתן אפקד יפקד תפק נפקד בפתח ובא לאור ורגן בקמין אעפ שאינו בהפסק כעין הפעל אם פא הפעל גרונת כמו העמיד האריך הה	העמדת העביר ההא בערי לפי שהם משנא ופתח לפי שהעין משו ופתח וכשננספה ואו השירות על העוברים ההא בפתח ופא הפעל בחסד פתח והעמדת החדלתי את מתקי ההא הסגול והחית בקמין חסף הבינועם מאריך מעמיד בפתח המס והפעול בקמין עין הפ הפועל מושלך אליך משכנעל וכן בא אף כסמוך ולשוני מדגן מלקוחי והמם פעמים בקמין חטף כמו משחן משור ואם פא הפעל גרונת המם בקמין רחב ופא הפעל בקמין חט כמו מעמד במרכבה בתוך ערים מחרבות והצווי והמקור בערי כמו העמק שאלה ואם כמקף בסגול כמו העג

נ בסגול ויבא בפתח הנחת יהודה הישר לפני דרכך וכן באו אף בהפסק בפתח כמו כפך מעלי הרחק ומתנחם תמיד המע ואון ותרפים הפצר בנין הפעל ההאנקמ חטף והעין בפתח והמקור בערי כמו זה והמלה לא המלחת והחתל לא חתלת איתן אפעל עין הפע בפתח ואם עין הפע גרונית אות איתן בקמ רחב ופא הפעל בקמ חטף כמו ועמד חי בנין פועל העין בפ כמו אשר עולל לי או בערי כמו כל שור בארץ גועס הכינוני משופט בערי הפעול משופט בקמץ המקו שופט בערי איתן אשופט ישופט בנין התפעל אם עין הפועל גרונית אורייע	פ הפעל בקמץ כמו והתכרך בלכנו פן יתפאר עלי ויתנעשו ולא יוכלו ויתנעשו מימיו ועלה ועל ההית בפתח כמו ו והטהרו והחליפו וימאן להתנחם וכן ולקח למט למטהר ואם תכוא המל בהפסק שתהיה עין ה הפעל בקמץ תהיה פא הפעל בסגול וכנסו פ בגדיהם והטהרו וכן אדם ויתנחם ועל עבדיו יתנחם מעולם יהודה ואתנחם למטות אבות תתנחלו והתנחמתי וכש וכשאין פא הפעל גרוני ויפול הדגש יהיה גם כן בפתח כמו ויתלדו על מישפחותם הודשנה מחלב אכל כל לשון פקד הקל בקמץ כמו לא התפקדו ויתפקד ויתפקדו ותפקד ותפק בפתח ואם בהפסק בקמ כמו ועם ישראל יתוכח וכן באו כזקף ותכס כצעני	ו ותתעלף והוא במלכים יתקלס במראה אליו אתודיע חסרי הפא המ המקור גשת בסגול מלו לגשת כך ואם למד הפעל גרונית בפתח כולו ואות השמוש קמוצה לגעת כך לטעת ולקחת רעון מידכם קחת מוסר לכלתי קחת כסף הקוף בשוא ואם בהפסק עין הפעל בקמץ כמו געתי הפא כמו יאשר לכת המגיביה לשמת שסהם שבים ללכת ונשארו ע הסגול כמו ויסב שמוא ללכת וימלאו ימיה ללדת ותלך לקחת נפול באתנה העיוני גש בערי ובמקף סגול כמו גשה הלאה ופתח גש פגע נו של נעלך מעלתך קח נתון המקור תת ב בערי ובמקף וסמך למלה ועירא ולמלה מלעיל בסגול כמו לתת לך לתת לה לתת לנו	ה העיוני תן בערי ובמקף בסגול תן לי הנפש אכל אם אינו סמוך למלה ועירא ומלה מלעיל הו בערי כמו תן להם יהוה מה תתקן להם אכל נמצא בסגול כמו תן להם כפעלם והמסור עליו לסגול ואחר ותן עליה אש איתן אתן יתן תתן נתן בערי במקף וסמוך למלה ועירא או למלה מלע בסגול תתן לנו וכא בפתח כמו ואנחנו נתן לך לקח וכחסר ונזקק על מים רבים והוא קמ לחפריש בנין ובין העיו שהוא פתח ובא העיו בזקף בקמץ אם אותה תקח לך קח ומאשר פאיהם אלף אהל לא יהל כמו שהיתה אב שלם יאהל ארב ויוב בגל היור קמוצה כי הוא בין הדגיש והיה בתשלומי יארב ונפול

האל
הובילה הנזונה
שהוא קמין על
היורד נחיה הפא ירד ישוב
ביצרי
וכן כל אשר במש
במשקלם הנזונה
עם נשיע ביהודה ישראל נחיה

היצווי דר שב בערי ואם סמור
במקף למלה זעירא בסגול לך נא
אל היצאן וישב יצא ההל רש קמ בזקף
ובתוספת הא רדה שבה ובהפסק בערי
מהרה רדה לכה רבה יצאך ויצאה רח
ישבו ובהפסק או בזקף בערי ההרה לנו
השפילו ישבו ולקבה גם כן בערי לבי
ולחכות לכנה שובנה יש ספרים בסגול
הלמד לפי שהיה בתשלומי הלמו כמו
כי שמענה נשים ויש ספרים מדויקים
הלמד בערי והוא על העקר כמו לך אלך
אישב בערי וכן כולם ואם במקף עין הפע
בסגול וילך לו וישב במערה ואם למד
הפעל גרונת היצווי בפתח דע וכן בלא
אות גרונת ערי נחיה הפא והלמד אלף
יצא היצווי יצא בערי לעולם כין במקף
כין בלא מקף וכן אצא יצא בערי לעול
צאנה וראנה אלף צאנה בסגול אלף
וראנה בערי תצאנה בסגול העדי במל
נחיה הלמד תעשינה תחיינה וכן מבנין
הפעיל אועא ויצא לעולם עין הפעל

ביהודה פתחין אין המלך נשיעקם
נולד ג' קמין וסימנה נא נולד לעסנו
אשר עשה נולד רש אתמי נועץ קמין
נודע ג' קמין וסימ נודע ביהודה נודע נא
בשערים ונודע אשר הוא אדם ונוסף ב
פתחין וסימ שונאנו על נחלת המטה וחד
ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהנה
הופעל והורד המשכן וכן נחיה העתידים
יובל שי אך אל שאול תורד תוקד בו הצי
האומ לירושלם תושב קמין נביעי גב
אותו לאשור יובל בזקף נחיה העין קם
שב קמין וכן קמה שבה בולן קמין וג
ושבת לנשיא בפתח מפע התיו שהוא נח
נראה קמו שבו אבל קמות שבת קמתי ש
שבת קמנו שכונו קמתם שבתם בפתח
ולגורת פעל כיצרי מה מתו מתה וקבד
שבה לעוברי מלעיל ובאו מעטים מלדע
ובאו כמיוונים פתחין סר וזקף בל עץ לח
מקל לבנה לח לחים וישימים אבל הובשנו
עץ לח קמ בזקף ודע מ פתחין וסימנה
כתובים בשער השמות אקום יקום

תקום
האורות הנוספין
בקמץ והרבות
השוכנה תבואנה תעופנה
ותקום
לחם
יעורו ויעלו בת
נתפשם כדכבף
תורוין וכן המקור לאור

וכן כלם נסגל למד הפעל וכן
מן הפעיל ידיו תביאנה ובשיהיה
האיתן מלעיל תשוב פא הפעל לקמץ
הטף תשב נא גפש הילד וכן עם הוא
פתחה פא הפעל בקמץ הטף ויקם
השדה ואם פא הפעל או למד הפעל
גרונת או ריש יכבד על הלשון לקמץ
והשיבוה פתח כמו ויעט בהם וינצ
לכנו ותנה התכה אל תצר את מואב
ויסר אליה ויצר עליה והוא נדס ויעץ
ויעץ העם ויעץ דוד אבל ויעץ אלי א
אחד מן השורפים הוא קמץ וכן עם
החית בקמץ כמו ותחס עני עליהם
משחתם וכן עם הריש נקמץ ויגר
אברהם וכל לישנ כותי וכול האותיות
הנוספות קמיות אבל ותחש על
מרכה רגלי פתח בולו הנפעל נכון נגו
וכן חנון בקמץ כי נעור ממעון קדשו
בערי איתן אכול האלף כסגל ויתן
כחוק ואם פא הפעל גרונת אנראש
האותיות הנוספות בערי כמו ויאור

באור החיים הפעיל חנון הכין
הקים בערי ההא ואם הפעל אור
גרונת או ריש פעמים פא הפעל נפת
כמו הרע לעם והצר לך וכן את ברית
הפר והרבים הרע הפכו בערי וכן חנון
הקרה רעתה ועם הכנעיים ההא בשב
וסגול כמו והביאך אל האמורי והשיב
יהוה מצרים והמיתק יהוה אם יהוה
הסיתך כי ואם משבא ופתח והשיבך
על כנך ואף הסיתך מפי צר וכן המקור
ועם הכנעיים כי הסיתך בשבא וסגול וכן
אם לפנ הכיבך ובשבא ופתח ויע
הקינו ועם נבלם בשבא ופתח לעולם
כהכינו שמים כהכין שוכך כחרימי
קולי להפריכם את בריתי הוסב פתח הלל
בהאושבא ההא בלמד להקל על הקריא
ובמשקל האחד פא הפעל בשבא ופתח
או בשבא וסגול הטיבות כי היה עם לכנך
אשר הכונתי הקייצותי ועוד עמך ה
השיבונו אליך בשבא וסגול אם הנפוח
על יתום ידי הלא הכונתם השיבותם לו

אש
כשנ
אש
כשנ
אש
כשנ

אש
כשנ
אש
כשנ
אש
כשנ

את כל הדברים ויקם יהוה את ויטל שאול
וכא כהן ותרין את גלתו ואם פא הפעל
או למד הפעל גרונות או למד הפעל ריש
תקד פא הפעל כפתח ויעד יהוה מישראל
ותנה כהדותיק וינה יהוה להם ותסר נגדי
אלמנותה והקנות השבטה אותו בערי והם
והמשקל האחר למד הפעל כסגול תהימנה
מאדם הופעל הוקם את דברי יחזקאל
הושב כספי והוכן כחד כסא בפת והבינוני
במג גס היא למלך הוכן איתן אושב יושב
כפת יומת ד קמצין מחלליה ונקבשסוזה
והנביא ההוא בנשך ותבית וכל אתנה וסוף
פסוק מות פועל מרובע בונן טונן בערי הפ
הפועל בערי משזכב נתיבות והפעול בקמין
כמו מחולל מפשעני וילך שזכב קמ והוא

הכנן העירותי מיצפון העירותי
כמס העירותיהו בעדק הבינוניים מקי מין
בערי המס מוכן מוכנס מוכאים כקמין ואם
למד הפעל גרונות פעמים כפתח כי כל
הנה ומריע כי מרעים יטרתון בערי העירות
הצווי הבין או הבין בערי וההא בקמין ופא
הפעל פעמים כפתח כמו השב אל תערה
הישע ממני ואבליגה וכן באתנה ויעניוהש
וכן כסוף פסוק וכן אומר השב איתן אקום
יקים האותיות הנוספות בקמין ופא הפעל
בערי כמו יגל יעקב ומלעיל כסגול כמו מר
יגל מאד ויבא מלרע כפתח כמו ובהמרומם
הלך עיון וכן כסוף פסוק כרחוב אל תלך ועם
אות גרונות פעמים כפתח כמו נרע לך מהם
לא ארע לך עוד איש אל יגע עצמותו וילע

הנה מלכותך קדושה ונוראה
אלהי ישראל יתברך שם כבודך לעולם ועד

Natus Soliman filius Joseph, filius Soliman
hic Constantinopoli, matutinis horis, Diei 28 mensis
Marchesian, a. Creationis 5278 quod correspondet mense
Novembro Anni 1517 5259

1998

5259

4-6-12

היום יצאנו ממצרים ויום הזה יצאנו ממצרים
ויום הזה יצאנו ממצרים ויום הזה יצאנו ממצרים
ויום הזה יצאנו ממצרים ויום הזה יצאנו ממצרים

Quod Deus benevertat

^{Juda ibn} Natus est Josue Mardocheus filius David ^{ibn} Mardocheus
hora 9 Die 19 Mensis Nisan, qui erat quinta Die paschate
5899. Deus benedicat eum, ut mereatur hoc Codice
hereditari et ad ejus prosapiam, ad aeternum, Amen.